วารสารงานวิจัย
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๒

ผลงานวิจัยดีเด่นของสถานศึกษา :

- ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาเครื่องดื่มเพื่อการค้า โดยการจัดการเรียนการสอนที่ใช้เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกันแบบร่วมกันคิด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๓ สาขาวิชาการโรงแรม กลุ่ม ๓ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช — เพ็ญนภา สมบันดาล
- ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช — นิรุตติ์ สระบัว
- การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง กระบวนการจัดทำบัญชีโดยใช้การสอนด้วยรูปแบบ business and accounting studies model — ปริญญา ดาโหะ

จัดทำโดย
งานวิจัยพัฒนา นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์ ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ มีจุดประสงค์เพื่อให้เกิดการพัฒนาและแก้ปัญหาการเรียนการสอน โดยกำหนดให้ครูทุกคนทำวิจัยในชั้นเรียน อย่างน้อยคนละ 1 เรื่องต่อปีการศึกษา และมอบหมายให้งานวิจัย พัฒนา นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์ ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ รวบรวม ตรวจสอบ และเป็นที่ปรึกษาให้แก่ครูผู้สอนในการทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นการส่งเสริมสนับสนุนนักเรียน นักศึกษา และบุคลากรในสถานศึกษา เกี่ยวกับการวิจัย การพัฒนาองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษา การประกอบอาชีพ และประโยชน์โดยรวมของสังคม ชุมชน และท้องถิ่น

งานวิจัยพัฒนา นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์
ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

สารบัญ

แผนกวิชา	หน้า
แผนกวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย	1
แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ	13
แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์	27
แผนกวิชาการบัญชี	35
แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	61
แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ	79
แผนกวิชาการตลาด	89
แผนกวิชาเลขานุการ	104
แผนกวิชาการจัดการทั่วไป	116
แผนกวิชาภาษาต่างประเทศธุรกิจ	126
แผนกวิชาการโรงแรม	144
แผนกวิชาการท่องเที่ยว	156
แผนกวิชาสามัญ	160
แผนกวิชาสัมพันธ์	178

แผนกวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย

ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน วิชาเทคนิคการตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี รหัสวิชา 3401-2005 ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางอารี มีบุญมาก
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	คศ.บ.(ผ้าและเครื่องแต่งกาย)
ปีการศึกษา	2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้ทำการสอนรายวิชาเทคนิคการตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี รหัสวิชา 3401-2005 ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ ซึ่งวิชานี้เป็นวิชาชีพพื้นฐานที่ทุกสาขางานของประเภทวิชาคหกรรมต้องเรียนเพื่อจะได้นำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการเรียนวิชาชีพอื่น ๆ ต่อไป ในการเรียนการสอนผู้สอนเน้นให้ผู้เรียนเป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข มีทักษะคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีได้ในอนาคต ทั้งนี้การเรียนการสอนได้เน้นปรัชญาวิทยาลัย คือ “ทักษะนำ คุณธรรมเด่น เน้นคุณภาพ” แต่ผู้เรียนจะมีทักษะความรู้ คุณธรรม จริยธรรม อันจะนำไปสู่ความสำเร็จได้มากน้อยเพียงใดนั้น ครูผู้สอนถือเป็นบุคคลสำคัญควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอน โดยผู้เรียนจะต้องได้รับความพึงพอใจในคุณภาพการสอนของครู ดังนั้นเพื่อให้ทราบความพึงพอใจของผู้เรียนต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาคุณภาพการสอนของครูผู้สอนวิชาเทคนิคการตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี ทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจเพิ่มขึ้นในการจัดการเรียนการสอน ในปีการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อวิชาเทคนิคการตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนได้นำไปปรับปรุงการเรียนการสอนนักศึกษารุ่นต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการสอนของครูผู้สอน วิชาเทคนิคการตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี รหัสวิชา 3401-2005 ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล

ประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 11 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 4 คน

ตัวแปร

ตัวแปรอิสระ คือ ความพึงพอใจ

ตัวแปรตาม คือ การจัดการเรียนการสอน

สมมติฐานการวิจัย

นักศึกษาระดับ ปวส.1 เทคโนโลยีแฟชั่นและสิ่งทอ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 มีความพึงพอใจต่อคุณภาพการจัดการเรียนรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนรายวิชาเทคนิคการตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี รหัสวิชา 3401-2005 ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล

แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่มีต่อคุณภาพการสอนของครูผู้สอน ประกอบด้วยคำถามแบบปลายปิดและปลายเปิด แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ และครูผู้สอนที่รับการประเมิน

ตอนที่ 2 เป็นคำถามที่เกี่ยวกับข้อมูลการสอนของครู แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล ในการให้คะแนนแต่ละข้อของแบบสอบถามได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนน้ำหนักของตัวเลือก ตั้งแต่ 1-5 ดังนี้

5	หมายถึง	มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความพึงพอใจระดับมาก
3	หมายถึง	มีความพึงพอใจระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความพึงพอใจระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

การแปลความหมายของข้อมูลโดยการนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเทียบกับเกณฑ์ดังต่อไปนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2548 : 161)

ค่าเฉลี่ย	4.51-5.00	ความพึงพอใจในหัวข้อนั้นมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51-4.50	ความพึงพอใจในหัวข้อนั้นมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51-3.50	ความพึงพอใจในหัวข้อนั้นปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51-2.50	ความพึงพอใจในหัวข้อนั้นน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00-1.50	ความพึงพอใจในหัวข้อนั้นน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นนอกเหนือจากคำถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้สอนแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มวิจัย
2. ผู้สอนเก็บรวมรวมแบบสอบถาม

3. ผู้สอนนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความเรียบร้อยและนำไปวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ

2. ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการสอนของครูผู้สอน 3 ด้าน วิเคราะห์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าความเบี่ยงแบนมาตรฐาน (S.D)

3. ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะของผู้เรียน ใช้วิธีสรุปหรือสังเคราะห์ข้อความจากแบบสอบถามปลายเปิด

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปได้ดังนี้

ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ ที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน รายวิชาเทคนิคการตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี รหัสวิชา 3401-2005 พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน อยู่ในระดับมากที่สุด และมาก

ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ ที่มีต่อคุณภาพการสอนของครูผู้สอนวิชาเทคนิคการตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี รหัสวิชา 3401-2005 แยกพิจารณารายด้าน พบว่า

ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.05 โดยเรียงลำดับดังนี้ ผู้สอนติดตามผลการสอนอย่างต่อเนื่อง อยู่ในระดับมากที่สุด ผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชาและวิธีการจัดการเรียนการสอนชัดเจน อยู่ในระดับมาก และมีความพึงพอใจต่ำที่สุด คือ ผู้สอนใช้สื่อการสอนที่เข้าใจง่าย

ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.54 ดังนี้ ผู้สอนสอนเนื้อหาครบถ้วน ตามคำอธิบายรายวิชา/แผนการวัดผล/แผนการจัดการเรียนรู้ และผู้สอนมีความรู้ ความสามารถในเนื้อหาที่สอนเป็นอย่างดี

ด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.30 โดยเรียงลำดับดังนี้ ผู้สอนให้โอกาสนักเรียนได้ปรับปรุงงานที่ไม่ผ่านเกณฑ์ อยู่ในระดับมากที่สุด ผู้สอนแจ้งหลักเกณฑ์และวิธีการวัดผลประเมินผลล่วงหน้าชัดเจน อยู่ในระดับมาก ผู้สอนวัดผลอย่างเป็นธรรม และอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้สอนควรมีเครื่องมือโดยเฉพาะจักรเย็บผ้าที่มีคุณภาพและพร้อมใช้งานให้มีปริมาณมากกว่านี้ เพื่อเป็นการกระตุ้นผู้เรียนให้ตั้งใจเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย

2. ครูผู้สอนให้โอกาสผู้เรียนได้ปรับปรุงชิ้นงานที่ไม่ผ่านเกณฑ์เป็นเรื่องที่ดี ผู้เรียนชอบ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อวิชาเทคนิคการตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี รหัสวิชา 3401-2005 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

2. นำผลที่ได้มาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพต่อไป

ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน วิชาความรู้เรื่องสิ่งทอ ระดับ ปวช.1 แฟชั่นและสิ่งทอ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวกัตติกา แก้วขาว
ตำแหน่ง ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา คบ.(เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์)
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้ทำการสอนรายวิชาความรู้เรื่องสิ่งทอ นักเรียนระดับ ปวช.1 แฟชั่นดีไซน์ ซึ่งวิชานี้เป็นวิชาชีพพื้นฐานที่ทุกสาขางานของประเภทวิชาคหกรรมต้องเรียนเพื่อจะได้นำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการเรียนวิชาชีพอื่น ๆ ต่อไป ในการเรียนการสอนผู้สอนเน้นให้ผู้เรียนเป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข มีทักษะ คุณธรรม จริยธรรม ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ในอนาคต ทั้งนี้การเรียนการสอนได้เน้นปรัชญาวิทยาลัย คือ “ทักษะนำ คุณธรรมเด่น เน้นคุณภาพ” แต่ผู้เรียนจะมีทักษะความรู้ คุณธรรม จริยธรรม อันจะนำไปสู่ความสำเร็จได้มากน้อยเพียงใดนั้น ครูผู้สอนถือเป็นบุคคลสำคัญควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอน โดยผู้เรียนจะต้องได้รับความพึงพอใจในคุณภาพการสอนของครู ดังนั้นเพื่อให้ทราบความพึงพอใจของผู้เรียนต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาคุณภาพการสอนของครูผู้สอนวิชาความรู้เรื่องสิ่งทอ ทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจเพิ่มขึ้นในการจัดการเรียนการสอน ในปีการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาความรู้เรื่องสิ่งทอ

2. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาความรู้เรื่องสิ่งทอ

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการสอนของครูผู้สอน วิชาความรู้เรื่องสิ่งทอ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ทำการเลือกแบบเจาะจง คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ สาขางานแฟชั่นดีไซน์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 9 คน โดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ นักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ ในรายวิชาความรู้เรื่องสิ่งทอ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อคุณภาพของการจัดการสอนของครูผู้สอน 3 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล

สมมติฐานการวิจัย

นักศึกษามีความพึงพอใจต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน วิชาความรู้เรื่องสิ่งทอ ระดับ ปวช.1 สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ สาขางานแฟชั่นดีไซน์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชอยู่ในระดับมาก

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนรายวิชาความรู้เรื่องสิ่งทอ ระดับ ปวช.1 สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ สาขางานแฟชั่นดีไซน์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล แบบสอบถาม ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาความรู้เรื่องสิ่งทอ ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินโดยมีขั้นตอนดังนี้

1.1 กำหนดจุดประสงค์และหัวข้อของแบบประเมิน

1.2 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนรายวิชาความรู้เรื่องสิ่งทอ ตามแบบประเมิน Likert Scale โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ และกำหนดเป็นคะแนน

การแปลความหมายของข้อมูลโดยการนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเทียบกับเกณฑ์ดังต่อไปนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2548 : 161)

1.3 นำเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

1.4 นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินผลของตรวจสอบคุณภาพและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เสนอต่อคณะผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อเปรียบเทียบเป็นคะแนนแบบอิงเกณฑ์ โดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ซึ่งต้องได้รับความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ โดยมีการกำหนดเกณฑ์การประเมิน

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครู

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้สอนแจกแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนรายวิชาความรู้เรื่องสิ่งทอ

2. ผู้สอนเก็บรวมรวมแบบสอบถามข้อมูลทั้งหมด ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม

3. ผู้สอนนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความเรียบร้อยและนำไปวิเคราะห์

การวิเคราะห์และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ

2. ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการสอนของครูผู้สอน 5 ด้าน วิเคราะห์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าความเบี่ยงแบนมาตรฐาน (S.D)

3. ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะของผู้เรียน ใช้วิธีสรุปหรือสังเคราะห์ข้อความจากแบบสอบถามปลายเปิด

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปได้ดังนี้

ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนรายวิชาความรู้เรื่องสิ่งทอ ระดับ ปวช.1 สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดและมาก

ความพึงพอใจของนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ สาขางานแฟชั่นดีไซน์ ที่มีต่อคุณภาพการสอนของครูผู้สอนวิชาโครงการแยกพิจารณาตามรายด้านพบว่า

ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.41 โดยเรียงลำดับดังนี้ ผู้สอนติดตามผลการสอนอย่างต่อเนื่อง อยู่ในระดับมากที่สุด ผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชาและวิธีการจัดการเรียนการสอนชัดเจน และผู้สอนใช้สื่อการสอนที่เข้าใจง่าย อยู่ในระดับมาก

ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.43 ผู้สอนสอนเนื้อหาครบถ้วน ตามคำอธิบายรายวิชา / แผนการวัดผล/แผนการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด และผู้สอนมีความรู้ ความสามารถในเนื้อหาที่สอนเป็นอย่างดี อยู่ในระดับมาก

ด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.48 โดยการตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับมากทั้ง 3 รายการ ได้แก่ ผู้สอนแจ้งหลักเกณฑ์และวิธีการวัดผล ประเมินผลล่วงหน้าชัดเจน ผู้สอนวัดผลอย่างเป็นธรรม และอยู่ในระดับมากผู้สอนให้โอกาสนักเรียนได้ปรับปรุงงานที่ไม่ผ่านเกณฑ์

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้สอนควรมีเครื่องมือโดยเฉพาะจักรเย็บผ้าที่มีคุณภาพและพร้อมใช้งานให้มีปริมาณมากกว่านี้ เพื่อเป็นการกระตุ้นผู้เรียนให้ตั้งใจเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย

2. ครูผู้สอนให้โอกาสผู้เรียนได้ปรับปรุงชิ้นงานที่ไม่ผ่านเกณฑ์เป็นเรื่องที่ดี ผู้เรียนชอบ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

การศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชาเสื้อผ้าบุรุษเบื้องต้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสุชาดา นิลสาขา
ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย
วุฒิการศึกษา คศ.บ.(ธุรกิจเสื้อผ้า)
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาในระดับอาชีวศึกษามุ่งเน้นการเรียนการสอนในด้านการพัฒนาวิชาชีพและเป็นการยกระดับการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน ผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและประเทศชาติให้มีประสิทธิภาพเทียบเท่านานาชาติ จึงต้องศึกษาการจัดการเรียนการสอน ว่ามีผลต่อทักษะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่2 สาขาเสื้อผ้าแฟชั่น ในรายวิชาเสื้อผ้าบุรุษเบื้องต้นหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาแฟชั่นเสื้อผ้าแฟชั่น วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในรายวิชาเสื้อผ้าบุรุษเบื้องต้น

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาแฟชั่นดีไซน์ แผนกแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในรายวิชาเสื้อผ้าบุรุษเบื้องต้น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาแฟชั่นดีไซน์ แผนกแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาแฟชั่นดีไซน์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 6 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบสำหรับวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนในรายวิชาเสื้อผ้าการค้า เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก 20 ข้อ

2. แบบสอบถามความพึงพอใจในวิชาเสื้อผ้าบุรุษเบื้องต้น ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

แบบทดสอบเพื่อหาประสิทธิภาพการเรียนรู้ในรายวิชาเสื้อผ้าบุรุษเบื้องต้น แบบทดสอบที่ใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและใช้ในการวัดผลก่อนเรียน (Pre-Test) เป็นแบบทดสอบชุดเดียวกัน สร้างขึ้นเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ตามจุดมุ่งหมายของบทเรียน ซึ่งครอบคลุมจุดมุ่งหมายทุกข้อและทุกเนื้อหาของบทเรียน เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ดำเนินการทดลอง โดยให้นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาแฟชั่นดีไซน์ แผนกแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 6 คน ทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) ในห้องเรียน

2. ชี้แจงให้ผู้เรียนทราบถึงการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

3. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทำวิจัยชั้นเรียน คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่2 สาขาแฟชั่นดีไซน์ แผนกแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 6 คน โดยสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ วิชาเสื้อผ้าบุรุษเบื้องต้น เมื่อเรียนเนื้อหาและทดสอบระหว่างเรียนจบ 16 สัปดาห์แล้ว จึงทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-Test) ในห้องเรียน โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียนแต่สลับข้อสลับคำตอบ แล้วบันทึกคะแนนและสรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐาน
ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลการสอนของครู
ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน หลังเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาแฟชั่นดีไซน์ ในรายวิชาเสื้อผ้าบุรุษเบื้องต้น วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 6 คน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน แบบทดสอบที่สร้างขึ้นมาตรวจสอบพิจารณาหาความเหมาะสมและทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและใช้ในการวัดผลก่อนเรียน (Pre-Test) และหลังเรียน (Post-Test) พบว่า การทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 12.62 ในขณะที่การทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 15.62 ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยที่สูงขึ้น เมื่อพิจารณาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการทดสอบก่อนเรียนซึ่งมีค่า 1.59 หลังเรียนมีค่า 1.06 ซึ่งเป็นค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่น้อยลง แสดงให้เห็นว่า หลังเรียนนักเรียนมีคะแนนกระจายกันน้องลง และจากค่า Sig. มีค่า 0.000 หมายถึง การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่า Sig. ไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ความพึงพอใจของนักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100.00 ของจำนวนนักศึกษาทั้งหมด ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก ($\overline{X}$ =4.6) มีการจัดห้องเรียนเหมาะสม ผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชา และวิธีการจัดการเรียนการสอนชัดเจน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน พบว่า

นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก คือ ผู้สอนสอนเนื้อหาครบถ้วนตามคำอธิบายรายวิชา / แผนการวัดผล / แผนการจัดการเรียนรู้ ($\overline{X}$ =4.62) ด้านการวัดผลและประเมินผล พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก คือ ผู้สอนแจ้งหลักเกณฑ์และวิธีการวัดผลประเมินผลล่วงหน้าชัดเจน ($\overline{X}$ =4.71) สรุปคือ ผู้เรียนสามารถเข้าใจและเรียนรู้ในเรื่องวัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชา และวิธีการจัดการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี และผู้สอนใช้สื่อการสอนที่ทำให้ผู้เรียนรู้เข้าใจในบทเรียนได้ง่าย มีการติดตามผลการเรียนอย่างสม่ำเสมอ

ข้อเสนอแนะ

จากการทดสอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในวิชาการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชาเสื้อผ้าบุรุษเบื้องต้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ในส่วนของข้อเสนอแนะต่อการจัดการเรียนการสอนของครู พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามอยากให้มีเครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ที่เพียงพอในการจัดการเรียนการสอนและการใช้งานของผู้เรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้และนักเรียนได้รับการพัฒนาความสามารถในการการวางแผนและควบคุมการเย็บได้
2. เพื่อนำข้อค้นพบเป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาการการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาเสื้อผ้าบุรุษเบื้องต้นต่อไป
3. สามารถนำความรู้หรือทักษะที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือการประกอบอาชีพได้

ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอน ของครูผู้สอน วิชาประวัติเครื่องแต่งกาย ของนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาแฟชั่นดีไซน์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวเพ็ญนภา หนุ่มนา
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	ศศ.บ.(ออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ)
ปีที่ทำวิจัย	2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้ทำการสอนรายวิชาประวัติเครื่องแต่งกาย นักเรียนระดับ ปวช.1 แฟชั่นดีไซน์ ซึ่งวิชานี้เป็นวิชาชีพพื้นฐานที่ทุกสาขางานของประเภทวิชาคหกรรมต้องเรียนเพื่อจะได้นำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการเรียนวิชาชีพอื่น ๆ ต่อไป ในการเรียนการสอนผู้สอนเน้นให้ผู้เรียนเป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข มีทักษะ คุณธรรม จริยธรรม ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีได้ในอนาคต ทั้งนี้การเรียนการสอนได้เน้นปรัชญาวิทยาลัย คือ “ทักษะนำ คุณธรรมเด่น เน้นคุณภาพ” แต่ผู้เรียนจะมีทักษะความรู้ คุณธรรม จริยธรรม อันจะนำไปสู่ความสำเร็จได้มากน้อยเพียงใดนั้น ครูผู้สอนถือเป็นบุคคลสำคัญควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอน โดยผู้เรียนจะต้องได้รับความพึงพอใจในคุณภาพการสอนของครู ดังนั้นเพื่อให้ทราบความพึงพอใจของผู้เรียนต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาคุณภาพการสอนของครูผู้สอนวิชาประวัติเครื่องแต่งกาย ทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจเพิ่มขึ้นในการจัดการเรียนการสอน ในปีการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาประวัติเครื่องแต่งกาย 3 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล
2. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาประวัติเครื่องแต่งกาย 3 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการสอนของครูผู้สอน วิชาประวัติเครื่องแต่งกาย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล

1. ประชากรที่ใช้ศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาแฟชั่นดีไซน์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 10 คน
2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

1) นักเรียนระดับ ปวช.1 แฟชั่นดีไซน์
2) วิชาที่ประเมิน คือ วิชาประวัติเครื่องแต่งกาย
3) ครูที่รับการประเมิน คือ คุณครูเพ็ญนภา หนุ่มนา

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน 3 ด้าน คือ

1) ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน
2) ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน
3) ด้านการวัดและประเมินผล

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนระดับ ปวช.1 แฟชั่นดีไซน์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจต่อคุณภาพการจัดการเรียนรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนรายวิชาประวัติเครื่องแต่งกาย ระดับ ปวช.1 สาขาวิชาแฟชั่นดีไซน์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล

แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนระดับ ปวช.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน ประกอบด้วยคำถามปลายปิดและปลายเปิด แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ และครูผู้สอนที่รับการประเมิน

ตอนที่ 2 เป็นคำถามที่เกี่ยวกับข้อมูลการสอนของครู แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ คือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล ในการให้คะแนนแต่ละข้อของแบบสอบถามได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนน้ำหนักของตัวเลือก ตั้งแต่ 1-5 ตามความหมายดังนี้

5 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด
4 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมาก
3 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับปานกลาง
2 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับน้อย
1 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

การแปลความหมายของข้อมูลโดยการนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเทียบกับเกณฑ์ดังต่อไปนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2548 : 161)

ค่าเฉลี่ย	4.51-5.00	ความพึงพอใจในหัวข้อนั้นมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51-4.50	ความพึงพอใจในหัวข้อนั้นมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51-3.50	ความพึงพอใจในหัวข้อนั้นปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51-2.50	ความพึงพอใจในหัวข้อนั้นน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00-1.50	ความพึงพอใจในหัวข้อนั้นน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นนอกเหนือจากคำถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้สอนแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มวิจัย
2. ผู้สอนเก็บรวมรวมแบบสอบถาม
3. ผู้สอนนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความเรียบร้อยและนำไปวิเคราะห์

การวิเคราะห์และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ
2. ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการสอนของครูผู้สอน 3 ด้าน วิเคราะห์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าความเบี่ยงแบนมาตรฐาน (S.D)
3. ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะของผู้เรียน ใช้วิธีสรุปหรือสังเคราะห์ข้อความจากแบบสอบถามปลายเปิด

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปได้ดังนี้

ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาแฟชั่นดีไซน์ ที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาประวัติเครื่องแต่งกาย พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน อยู่ในระดับมากที่สุด และมาก

ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาแฟชั่นดีไซน์ ที่มีต่อคุณภาพการสอนของครูผู้สอนวิชาประวัติเครื่องแต่งกาย แยกพิจารณาตามรายด้านพบว่า

ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.30 โดยเรียงลำดับดังนี้ ผู้สอนติดตามผลการสอนอย่างต่อเนื่อง อยู่ในระดับมากที่สุด ผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชาและวิธีการจัดการเรียนการสอนชัดเจน อยู่ในระดับมาก และมีความพึงพอใจต่ำที่สุด คือ ผู้สอนใช้สื่อการสอนที่เข้าใจง่าย

ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.53 ดังนี้ ผู้สอนสอนเนื้อหาครบถ้วน ตามคำอธิบายรายวิชา/แผนการวัดผล/แผนการจัดการเรียนรู้ และผู้สอนมีความรู้ ความสามารถในเนื้อหาที่สอนเป็นอย่างดี

ด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.47 โดยเรียงลำดับดังนี้ ผู้สอนให้โอกาสนักเรียนได้ปรับปรุงงานที่ไม่ผ่านเกณฑ์ อยู่ในระดับมากที่สุด ผู้สอนแจ้งหลักเกณฑ์และวิธีการวัดผลประเมินผลล่วงหน้าชัดเจน อยู่ในระดับมาก ผู้สอนวัดผลอย่างเป็นธรรม และอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้สอนควรมีเครื่องมือโดยเฉพาะจักรเย็บผ้าที่มีคุณภาพและพร้อมใช้งานให้มีปริมาณมากกว่านี้ เพื่อเป็นการกระตุ้นผู้เรียนให้ตั้งใจเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย
2. ครูผู้สอนให้โอกาสผู้เรียนได้ปรับปรุงชิ้นงานที่ไม่ผ่านเกณฑ์เป็นเรื่องที่ดี ผู้เรียนชอบ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทราบถึงความพึงพอใจของนักเรียนระดับ ปวช.1 แฟชั่นดีไซน์ ที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน วิชาประวัติเครื่องแต่งกาย ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล

ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน วิชาผลิตภัณฑ์งานผ้า รหัสวิชา 2401-2010 ของนักเรียนระดับ ปวช.3 เสื้อผ้าแฟชั่น สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวปาลิตา ชะนะ
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	คศ.บ.(เสื้อผ้าและแพทเทิร์น)
ปีการศึกษา	2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้ทำการสอนรายวิชาผลิตภัณฑ์งานผ้า รหัสวิชา 2401-2010 นักเรียนระดับ ปวช.3 เสื้อผ้าแฟชั่น ซึ่งวิชานี้เป็นวิชาชีพพื้นฐานที่ทุกสาขางานของประเภท

วิชาคหกรรมต้องเรียนเพื่อจะได้นำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการเรียนวิชาชีพอื่น ๆ ต่อไป ในการเรียนการสอนผู้สอนเน้นให้ผู้เรียนเป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข มีทักษะคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีได้ในอนาคต ทั้งนี้การเรียนการสอนได้เน้นปรัชญาวิทยาลัย คือ “ทักษะนำ คุณธรรมเด่น เน้นคุณภาพ” แต่ผู้เรียนจะมีทักษะความรู้ คุณธรรม จริยธรรม อันจะนำไปสู่ความสำเร็จได้มากน้อยเพียงใดนั้น ครูผู้สอนถือเป็นบุคคลสำคัญควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอน โดยผู้เรียนจะต้องได้รับความพึงพอใจในคุณภาพการสอนของครู ดังนั้นเพื่อให้ทราบความพึงพอใจของผู้เรียนต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาคุณภาพการสอนของครูผู้สอนวิชาผลิตภัณฑ์งานผ้า รหัสวิชา 2401-2010 ทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจเพิ่มขึ้นในการจัดการเรียนการสอน ในปีการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาผลิตภัณฑ์งานผ้า 3 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล
2. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาผลิตภัณฑ์งานผ้า 3 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการสอนของครูผู้สอน วิชาผลิตภัณฑ์งานผ้า รหัสวิชา 2401-2010 ของนักเรียนระดับ ปวช.3 เสื้อผ้าแฟชั่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล

3. ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 เสื้อผ้าแฟชั่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 7 คน
4. ตัวแปรที่ศึกษา

4.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

1) นักเรียนระดับ ปวช.3 เสื้อผ้าแฟชั่น
2) วิชาที่ประเมิน คือ วิชาผลิตภัณฑ์งานผ้า รหัสวิชา 2401-2010
3) ครูที่รับการประเมิน คือ คุณครูปาลิตา ชะนะ

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน 3 ด้าน คือ

1) ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน
2) ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน
3) ด้านการวัดและประเมินผล

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนระดับ ปวช.3 เสื้อผ้าแฟชั่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจต่อคุณภาพการจัดการเรียนรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนรายวิชาผลิตภัณฑ์งานผ้า รหัสวิชา 2401-2010 ระดับ ปวช.3 เสื้อผ้าแฟชั่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล

แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนระดับ ปวช.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน ประกอบด้วยคำถามปลายปิดและปลายเปิด แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ และครูผู้สอนที่รับการประเมิน

ตอนที่ 2 เป็นคำถามที่เกี่ยวกับข้อมูลการสอนของครู แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ คือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล ในการให้คะแนนแต่ละข้อของแบบสอบถามได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนน้ำหนักของตัวเลือก ตั้งแต่ 1-5 ตามความหมายดังนี้

5 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด
4 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมาก
3 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับปานกลาง
2 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับน้อย
1 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

การแปลความหมายของข้อมูลโดยการนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเทียบกับเกณฑ์ดังต่อไปนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2548 : 161)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 ความพึงพอใจในหัวข้อนั้นมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 ความพึงพอใจในหัวข้อนั้นมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 ความพึงพอใจในหัวข้อนั้นปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 ความพึงพอใจในหัวข้อนั้นน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 ความพึงพอใจในหัวข้อนั้นน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นนอกเหนือจากคำถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้สอนแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มวิจัย
2. ผู้สอนเก็บรวมรวมแบบสอบถาม
3. ผู้สอนนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความเรียบร้อยและนำไปวิเคราะห์

การวิเคราะห์และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ
2. ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการสอนของครูผู้สอน 3 ด้าน วิเคราะห์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าความเบี่ยงแบนมาตรฐาน (S.D)

3. ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะของผู้เรียน ใช้วิธีสรุปหรือสังเคราะห์ข้อความจากแบบสอบถามปลายเปิด

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปได้ดังนี้

ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 เสื้อผ้าแฟชั่น ที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน วิชาผลิตภัณฑ์งานผ้า รหัสวิชา 2401-2010 พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน ระดับมากที่สุด และมาก

ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 เสื้อผ้าแฟชั่น ที่มีต่อคุณภาพการสอนของครูผู้สอนวิชาผลิตภัณฑ์งานผ้า รหัสวิชา 2401-2010 แยกพิจารณาตามรายด้านพบว่า

ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.05 โดยเรียงลำดับดังนี้ ผู้สอนติดตามผลการสอนอย่างต่อเนื่อง อยู่ในระดับมากที่สุด ผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชาและวิธีการจัดการเรียนการสอนชัดเจน อยู่ในระดับมาก และมีความพึงพอใจต่ำที่สุด คือ ผู้สอนใช้สื่อการสอนที่เข้าใจง่าย

ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.54 ดังนี้ ผู้สอนสอนเนื้อหาครบถ้วน ตามคำอธิบายรายวิชา/แผนการวัดผล/แผนการจัดการเรียนรู้ และผู้สอนมีความรู้ ความสามารถในเนื้อหาที่สอนเป็นอย่างดี

ด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.30 โดยเรียงลำดับดังนี้ ผู้สอนให้โอกาสนักเรียนได้ปรับปรุงงานที่ไม่ผ่านเกณฑ์ อยู่ในระดับมากที่สุด ผู้สอนแจ้งหลักเกณฑ์และวิธีการวัดผลประเมินผลล่วงหน้าชัดเจน อยู่ในระดับมาก ผู้สอนวัดผลอย่างเป็นธรรม และอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้สอนควรมีเครื่องมือโดยเฉพาะจักรเย็บผ้าที่มีคุณภาพและพร้อมใช้งานให้มีปริมาณมากกว่านี้ เพื่อเป็นการกระตุ้นผู้เรียนให้ตั้งใจเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย

2. ครูผู้สอนให้โอกาสผู้เรียนได้ปรับปรุงชิ้นงานที่ไม่ผ่านเกณฑ์เป็นเรื่องที่ดี ผู้เรียนชอบ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน วิชาผลิตภัณฑ์งานผ้า รหัสวิชา 2401-2010 ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล

2. ทำให้ทราบถึงข้อเสนอแนะของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน วิชาผลิตภัณฑ์งานผ้า รหัสวิชา 2401-2010 ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล

ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน วิชาโครงการ ของนักเรียนระดับ ปวช.3 เสื้อผ้าแฟชั่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวสุภาภรณ์ รักษามั่น
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา คศ.บ.(เทคโนโลยีเสื้อผ้า)
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้ทำการสอนรายวิชาโครงการ นักเรียนระดับ ปวช.3 เสื้อผ้าแฟชั่น ซึ่งวิชานี้เป็นวิชาชีพพื้นฐานที่ทุกสาขางานของประเภทวิชาคหกรรมต้องเรียนเพื่อจะได้นำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการเรียนวิชาชีพอื่น ๆ ต่อไป ในการเรียนการสอนผู้สอนเน้นให้ผู้เรียนเป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข มีทักษะคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ในอนาคต ทั้งนี้การเรียนการสอนได้เน้นปรัชญาวิทยาลัย คือ “ทักษะนำ คุณธรรมเด่น เน้นคุณภาพ” แต่ผู้เรียนจะมีทักษะความรู้ คุณธรรม จริยธรรม อันจะนำไปสู่ความสำเร็จได้มากน้อยเพียงใดนั้น ครูผู้สอนถือเป็นบุคคลสำคัญควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอน โดยผู้เรียนจะต้องได้รับความพึงพอใจในคุณภาพการสอนของครู ดังนั้นเพื่อให้ทราบความพึงพอใจของผู้เรียนต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาคุณภาพการสอนของครูผู้สอนวิชาโครงการ ทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจเพิ่มขึ้นในการจัดการเรียนการสอน ในปีการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาโครงการ 3 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล

2. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของผู้เรียนต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาโครงการ 3 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการสอนของครูผู้สอน วิชาโครงการ ของนักเรียนระดับ ปวช.3 เสื้อผ้าแฟชั่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล

1. ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 เสื้อผ้าแฟชั่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 5 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

1) นักเรียนระดับ ปวช.3 เสื้อผ้าแฟชั่น
2) วิชาที่ประเมิน คือ วิชาโครงการ
3) ครูที่รับการประเมิน คือ คุณครูสุภาภรณ์ รักษามั่น

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน 3 ด้าน คือ

1) ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน
2) ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน
3) ด้านการวัดและประเมินผล

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนระดับ ปวช.3 เสื้อผ้าแฟชั่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจต่อคุณภาพการจัดการเรียนรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนรายวิชาโครงการ ระดับ ปวช.3 เสื้อผ้าแฟชั่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล

แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนระดับ ปวช.3 เสื้อผ้าแฟชั่น วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน ประกอบด้วยคำถามปลายปิดและปลายเปิด แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ และครูผู้สอนที่รับการประเมิน

ตอนที่ 2 เป็นคำถามที่เกี่ยวกับข้อมูลการสอนของครู แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ คือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล ในการให้คะแนนแต่ละข้อของแบบสอบถามได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนน้ำหนักของตัวเลือก ตั้งแต่ 1-5 ตามความหมายดังนี้

5	หมายถึง	มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความพึงพอใจระดับมาก
3	หมายถึง	มีความพึงพอใจระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความพึงพอใจระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

การแปลความหมายของข้อมูลโดยการนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเทียบกับเกณฑ์ดังต่อไปนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2548 : 161)

ค่าเฉลี่ย	4.51-5.00	ความพึงพอใจในหัวข้อนั้นมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51-4.50	ความพึงพอใจในหัวข้อนั้นมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51-3.50	ความพึงพอใจในหัวข้อนั้นปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51-2.50	ความพึงพอใจในหัวข้อนั้นน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00-1.50	ความพึงพอใจในหัวข้อนั้นน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นนอกเหนือจากคำถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้สอนแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มวิจัย
2. ผู้สอนเก็บรวมรวมแบบสอบถาม
3. ผู้สอนนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความเรียบร้อยและนำไปวิเคราะห์

การวิเคราะห์และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ
2. ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการสอนของครูผู้สอน 3 ด้าน วิเคราะห์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าความเบี่ยงแบนมาตรฐาน (S.D)
3. ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะของผู้เรียน ใช้วิธีสรุปหรือสังเคราะห์ข้อความจากแบบสอบถามปลายเปิด

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปได้ดังนี้

ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 เสื้อผ้าแฟชั่น ที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน วิชาโครงการ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด และมาก

ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 เสื้อผ้าแฟชั่น ที่มีต่อคุณภาพการสอนของครูผู้สอนวิชาโครงการ แยกพิจารณาตามรายด้านพบว่า

ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.30 โดยเรียงลำดับดังนี้ ผู้สอนติดตามผลการสอนอย่างต่อเนื่อง อยู่ในระดับมากที่สุด ผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชาและวิธีการจัดการเรียนการสอนชัดเจน อยู่ในระดับมาก และมีความพึงพอใจต่ำที่สุด คือ ผู้สอนใช้สื่อการสอนที่เข้าใจง่าย

ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.53 ดังนี้ ผู้สอนสอนเนื้อหาครบถ้วน ตามคำอธิบายรายวิชา/แผนการวัดผล/แผนการจัดการเรียนรู้ และผู้สอนมีความรู้ ความสามารถในเนื้อหาที่สอนเป็นอย่างดี

ด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.47 โดยเรียงลำดับดังนี้ ผู้สอนให้โอกาสนักเรียนได้ปรับปรุงงานที่ไม่ผ่านเกณฑ์ อยู่ในระดับมากที่สุด ผู้สอนแจ้งหลักเกณฑ์และวิธีการวัดผลประเมินผลล่วงหน้าชัดเจน อยู่ในระดับมาก ผู้สอนวัดผลอย่างเป็นธรรม และอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้สอนควรมีเครื่องมือโดยเฉพาะจักรเย็บผ้าที่มีคุณภาพและพร้อมใช้งานให้มีปริมาณมากกว่านี้ เพื่อเป็นการกระตุ้นผู้เรียนให้ตั้งใจเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย
2. ครูผู้สอนให้โอกาสผู้เรียนได้ปรับปรุงชิ้นงานที่ไม่ผ่านเกณฑ์เป็นเรื่องที่ดี ผู้เรียนชอบ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทราบถึงความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน วิชาโครงการ ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล

การศึกษาวิธีการนำเสนอแรงบันดาลใจสู่การออกแบบเครื่องแต่งกายร่วมสมัย โดยการใช้แผนผังความคิดในรายวิชาการนำเสนอผลงานแฟชั่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นายภูสิทธิ์ ใจดี
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา ศล.บ.(ศิลปกรรมศาสตร์)
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนของการอาชีวศึกษา มุ่งเน้นในเรื่องของการพัฒนาสมรรถนะกำลังชน เพื่อเข้าสู่กระบวนการทำงานในระบบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการอย่างมีคุณภาพ และความสามารถอย่างลึกซึ้ง โดยพัฒนาทั้งเรื่องหลักสูตร แผนการเรียนการสอน เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับนักเรียน นักศึกษา มีประสิทธิภาพเป็นที่ต้องการในระดับชาติและนานาชาติ ต่อไป

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช (2551 : 3) มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษาขึ้นตามมาตรา 6 ว่าด้วย การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพต้องเป็นการจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี รวมทั้งเป็นการยกระดับการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยนำความรู้ในทางทฤษฎีอันเป็นสากลและภูมิปัญญาไทยมาพัฒนาผู้รับการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในทางปฏิบัติ และมีสมรรถนะจนสามารถนำไปประกอบอาชีพในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพโดยอิสระได้

การจัดการเรียนรู้โดยให้ความสำคัญในด้านเทคโนโลยีการศึกษาเพื่อพัฒนาเยาวชนให้มีความสามารถและทักษะการใช้งานระบบสารสนเทศ การใช้เทคนิค วิธีการ และอุปกรณ์เครื่องมือในการช่วยดำเนินงานรูปแบบต่าง ๆ เทคโนโลยีการศึกษานั้นไม่เป็นเพียงการใช้สื่อในรูปของวัสดุและอุปกรณ์เท่านั้น ยังรวมถึงการใช้วิธีการสอนอย่างมีระบบด้วยมนุษย์หรือไม่ใช่มนุษย์ เพื่อให้บรรลุตามจุดประสงค์โดยใช้ผลงานวิจัยด้านการเรียนรู้ และการสื่อสารของมนุษย์เป็นพื้นฐานให้ผู้เรียนได้มีทักษะการคิดวิเคราะห์ กระบวนการและเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นการพัฒนาความรู้ความสามารถที่ยั่งยืน

กิดานันท์ มลิทอง (2543 : 4-5) กล่าวว่า เทคโนโลยีการศึกษาเป็นการประยุกต์เอาเทคนิค วิธีการ แนวความคิด วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งต่าง ๆ ตลอดจนการนำหลักการทางวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ เพื่อการออกแบบและส่งเสริมระบบการเรียนการสอนขึ้น โดยเน้นที่วัตถุประสงค์ทางการศึกษาที่สามารถวัดได้อย่างถูกต้องแน่นอน มีการยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนมากกว่ายึดเนื้อหาวิชา มีการใช้การศึกษาเชิงปฏิบัติโดยผ่านการวิเคราะห์และการใช้โสตทัศนุปกรณ์ รวมถึงเทคนิคการสอนโดยใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ มากมาย เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ สื่อการสอนต่าง ๆ ในลักษณะของสื่อประสม และการศึกษาด้วยตนเอง

งานวิจัยนี้เป็นการทดลองที่มุ่งหาผลของการจัดการเรียนการสอนของการนำเสนอผลงานแฟชั่นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ดังนั้น การที่สถานศึกษาจะมุ่งพัฒนาบุคลากรเพื่อตอบสนองความต้องการทางด้านตลาดแรงงาน ระบบของการทำงานไม่ใช่แค่พัฒนาเครื่องมืออุปกรณ์เพียงอย่างเดียว แต่ต้องพัฒนาผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการคิด วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการออกแบบ เพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อม ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพได้หลากหลาย สร้างความเชื่อมั่นและน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางความคิดเกี่ยวกับการต่อยอดแรงบันดาลใจสู่การออกแบบเครื่องแต่งกายร่วมสมัย โดยการใช้แผนผังความคิด ในรายวิชาการนำเสนอผลงานแฟชั่น ของนักเรียนระดับ ปวช.3 สาขาวิชาแฟชั่นดีไซน์ แผนกวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนได้นำไปปรับปรุงการเรียนการสอนของนักเรียน นักศึกษา ในรุ่นต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาแฟชั่นดีไซน์ แผนกวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 6 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาแฟชั่นดีไซน์ แผนกวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 6 คน

เนื้อหาวิชาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองเป็นเนื้อหารายวิชาการนำเสนอผลงานแฟชั่น เรื่อง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการนำเสนอผลงานแฟชั่น สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 มีทักษะก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รายวิชาการนำเสนอผลงานแฟชั่น

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผลของการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในรายวิชาการนำเสนอผลงานแฟชั่น ซึ่งผู้วิจัยแบ่งการสร้างเครื่องมือออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. แบบทดสอบสำหรับวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนในรายวิชาการนำเสนอผลงานแฟชั่น เป็นแบบอัตนัย
2. แบบสอบถามความพึงพอใจในวิชาการนำเสนอผลงานแฟชั่นที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ดำเนินการทดลองโดยให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาแฟชั่นดีไซน์ จำนวน 7 คน ทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ในห้องเรียน

2. ชี้แจงให้ผู้เรียนทราบถึงการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

3. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาแฟชั่นดีไซน์ จำนวน 7 คน โดยสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ วิชาการนำเสนอผลงานแฟชั่น เมื่อเรียนเนื้อหาและทดสอบระหว่างเรียนจบ 16 สัปดาห์แล้ว จึงทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ในห้องเรียน โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน แล้วบันทึกคะแนนและสรุปผลการวิจัย

4. วัดความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ วิชาการนำเสนอผลงานแฟชั่น

5. รวบรวมข้อมูลทั้งหมด ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม และนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติต่าง ๆ ดังนี้

1. ค่าสถิติร้อยละ (Percentage) ของคะแนนการประเมินนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาแฟชั่นดีไซน์ จำนวน 7 คน

2. สถิติที่ใช้ในการหาค่าเฉลี่ย (Mean) หรือ ($\overline{X}$) ของคะแนนการประเมินของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาแฟชั่นดีไซน์ จำนวน 7 คน และคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่าง (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 102)

3. ค่าเบี่ยงแบนมาตรฐาน (S.D) (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2544 : 65)

4. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 216)

สรุปผลการวิจัย

1. การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกัน การทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 12.62 ในขณะที่การทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 15.62 ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยที่สูงขึ้น นักศึกษามีการพัฒนาการเรียนรู้ได้มากขึ้นหลังจากได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ เมื่อพิจารณาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการทดสอบก่อนเรียนซึ่งมีค่า 1.59 ในขณะที่ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการทดสอบหลังเรียนซึ่งมีค่า 1.06 ซึ่งเป็นค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่น้อยลง แสดงให้เห็นว่า หลังเรียนนักเรียนมีคะแนนกระจายกันน้อยลง กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การทดสอบหลังเรียนมีค่าการกระจายของคะแนนน้อยกว่าการทดสอบก่อนเรียน และจากค่า Sig. ไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เป็นเครื่องชี้ว่าการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้นี้ สามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพตอบโจทย์วัตถุประสงค์ในการศึกษาวิจัยและหลักสูตรการเรียนรู้

2. การศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในรายวิชาการนำเสนอผลงานแฟชั่น เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการนำเสนอผลงานแฟชั่น พบว่า โดยภาพรวมมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก ($\overline{X}$ =4.60) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทั้ง 3 ข้อ นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก คือ ข้อที่ 1 ผู้สอนแจ้งหลักเกณฑ์ ข้อที่ 2 วิธีการวัดผลประเมินผลล่วงหน้าชัดเจนเป็นธรรม ข้อที่ 3 ผู้สอนให้โอกาสนักเรียนได้ปรับปรุงงานที่ไม่ผ่านเกณฑ์ พบว่า ในด้านการวัดผลและประเมินผล ผู้สอนมีการแจ้งหลักเกณฑ์การวัดและประเมินผลครบถ้วนชัดเจน มีการให้โอกาสนักศึกษาในการปรับปรุงที่ไม่ได้ตามเกณฑ์ที่วางไว้ตามวัตถุประสงค์ และวัดผลอย่างเป็นธรรมตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

ข้อเสนอแนะ

จากการทดสอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในวิชาการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการนำเสนอผลงานแฟชั่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในส่วนของข้อเสนอแนะต่อการจัดการเรียนการสอนของครู พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามอยากให้มีเครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ที่เพียงพอใจการจัดการเรียนการสอนและการใช้งานของผู้เรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการคิดวิเคราะห์ ต่อยอดแรงบันดาลใจสู่การออกแบบเครื่องแต่งกายร่วมสมัยได้

2. เพื่อนำข้อค้นพบเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการนำเสนอผลงานแฟชั่นได้

3. สามารถนำความรู้รอบตัวมาต่อยอดเป็นเครื่องแต่งกายที่ร่วมสมัย โดดเด่น และแปลกใหม่ได้

4. ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านความคิดเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาแรงบันดาลใจได้

ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน วิชาการตัดเย็บเสื้อผ้าต้นแบบ ของนักเรียนระดับ ปวช.2 แฟชั่นและสิ่งทอ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวสุภาพร อามิตร
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา คศ.ม.(คหกรรมมหาบัณฑิต)
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้ทำการสอนรายวิชาการตัดเย็บเสื้อผ้าต้นแบบ นักเรียนระดับ ปวช.2 แฟชั่นและสิ่งทอ ซึ่งวิชานี้เป็นวิชาชีพพื้นฐานที่ทุกสาขางานของประเภทวิชาคหกรรมต้องเรียนเพื่อจะได้นำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการเรียนวิชาชีพอื่น ๆ ต่อไป ในการเรียนการสอนผู้สอนเน้นให้ผู้เรียนเป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข มีทักษะคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ในอนาคต ทั้งนี้การเรียนการสอนได้เน้นปรัชญาวิทยาลัย คือ “ทักษะนำ

คุณธรรมเด่น เน้นคุณภาพ” แต่ผู้เรียนจะมีทักษะความรู้ คุณธรรม จริยธรรม อันจะนำไปสู่ความสำเร็จได้มากน้อยเพียงใดนั้น ครูผู้สอนถือเป็นบุคคลสำคัญควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอน โดยผู้เรียนจะต้องได้รับความพึงพอใจในคุณภาพการสอนของครู ดังนั้นเพื่อให้ทราบความพึงพอใจของผู้เรียนต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาคุณภาพการสอนของครูผู้สอนวิชาการตัดเย็บเสื้อผ้าต้นแบบ ทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจเพิ่มขึ้นในการจัดการเรียนการสอนในปีการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาการตัดเย็บเสื้อผ้าต้นแบบ
2. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาการตัดเย็บเสื้อผ้าต้นแบบ

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการสอนของครูผู้สอน วิชาการตัดเย็บเสื้อผ้าต้นแบบ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 5 ด้าน คือ ด้านรายวิชาในหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน และด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน

1. ประชากรที่ใช้ศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 57 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ แผนกวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 8 คน โดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling)
3. ตัวแปรที่ศึกษา
   3.1 ตัวแปรอิสระ คือ ความพึงพอใจ
   3.2 ตัวแปรตาม คือ การจัดการเรียนการสอน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียน การสอนของครูผู้สอนวิชาการตัดเย็บเสื้อผ้าต้นแบบ ระดับ ปวช.2 แฟชั่นและสิ่งทอ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 5 ด้าน คือ ด้านรายวิชาในหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน และด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน

แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนระดับ ปวช.2 แฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน ประกอบด้วยคำถามปลายปิดและปลายเปิด แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน วิชาพื้นฐานโครงสร้างแบบตัด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นนอกเหนือจากคำถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้สอนแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มวิจัย
2. ผู้สอนเก็บรวมรวมแบบสอบถาม
3. ผู้สอนนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความเรียบร้อยและนำไปวิเคราะห์

การวิเคราะห์และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ
2. ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการสอนของครูผู้สอน 5 ด้าน วิเคราะห์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าความเบี่ยงแบนมาตรฐาน (S.D)
3. ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะของผู้เรียน ใช้วิธีสรุปหรือสังเคราะห์ข้อความจากแบบสอบถามปลายเปิด

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน วิชาการตัดเย็บเสื้อผ้าต้นแบบ ของนักเรียนระดับ ปวช.2 แฟชั่นและสิ่งทอ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช พบว่า ด้านรายวิชาในหลักสูตร มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$=4.42 , S.D.=0.51) รองลงมาด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$=4.36 , S.D.=0.55) ด้านผู้สอน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$=4.34 , S.D.=0.56) ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$=4.25 , S.D.=0.60) และด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$=4.21 , S.D.=0.59) ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

ให้ช้าลงพร้อมยกตัวอย่างประกอบสร้างความมั่นใจให้นักเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรปรับเปลี่ยนรูปแบบการสอนในแต่ละครั้ง สำหรับเด็กบางคนที่ตามงานไม่ทัน
2. ควรศึกษาพฤติกรรมเด็กก่อนและหลังเลิกเรียนของรายวิชานั้น ๆ เพื่อประสิทธิภาพในการสอนครั้งต่อไปเพิ่มขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงความพึงพอใจที่แท้จริงจากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดสามารถนำข้อมูลมาสรุปผลได้
2. ได้ผลตอบรับด้านความคิดเห็นจากผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาการตัดเย็บเสื้อผ้าต้นแบบ

แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ

การศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงานหรือการบ้าน ของนักเรียนระดับ ปวส.1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวจินดาหรา ขำคม
ตำแหน่ง	ครูผู้ช่วย
วุฒิการศึกษา	ว.ทบ.(อุตสาหกรรมการบริการอาหารอาหาร)
ปีการศึกษา	2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันจากการสอบถามครูผู้สอนในรายวิชาต่าง ๆ ของนักเรียนในระดับ ปวส.1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ส่งงานหรือการบ้านไม่ตรงเวลาตามที่ครูผู้สอนกำหนด หรือบางคนก็ไม่ส่งงานหรือการบ้านเลย ซึ่งทำให้ครูผู้สอนไม่สามารถวัดความรู้หรือติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนได้ ซึ่งอาจมีผลต่อคะแนนเก็บของนักเรียนด้วย ดังนั้น ผู้วิจัยซึ่งในฐานะที่เป็นทั้งครูผู้สอนเห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในระดับ ปวส.1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการแก้ปัญหาของนักเรียนในเรื่องการไม่ส่งงานหรือการบ้านต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุของการไม่ส่งงานหรือการบ้าน ของนักเรียนระดับ ปวส.1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3
2. เพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับการแก้ปัญหาการไม่ส่งงานหรือการบ้านของนักเรียน

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถาม

ขั้นตอนการดำเนินการ

ในการดำเนินการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในเรื่องการไม่ส่งงาน/การบ้าน โดยใช้แบบสอบถามเพื่อหาสาเหตุของการไม่ส่งงานหรือการบ้าน ผู้วิจัยได้วางแผนการดำเนินการศึกษา สร้างแบบสอบถาม โดยใช้ข้อความที่คาดว่าจะเป็นสาเหตุของการมาส่งงานหรือการบ้าน และได้ดำเนินการซึ่งมีรายละเอียดเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นวิเคราะห์ (Analysis)

1.1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียน การวิเคราะห์ผู้เรียนระดับ ปวส.1 อาหารและโภชนาการ 3 จำนวน 30 คน

1.2 วิเคราะห์สาเหตุของการไม่ส่งงานหรือการบ้านของนักเรียน โดยการหาค่าร้อยละ

2. ขั้นออกแบบ (Design)

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถามเพื่อวัดพฤติกรรมของนักเรียนในการไม่ส่งงาน/การบ้าน โดยมีลำดับขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาเทคนิคการสร้างแบบสอบถามจากเอกสารต่าง ๆ

2.2 สร้างแบบสอบถามเพื่อวัดพฤติกรรมของนักเรียนเพื่อหาสาเหตุในการไม่ส่งงาน/การบ้าน ของนักเรียนระดับ ปวส.1 อาหารและโภชนาการ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 30 คน จำนวน 15 ข้อ โดยให้นักเรียนใส่หมายเลขลำดับสาเหตุของการไม่ส่งงานจากลำดับมากที่สุด (1) ไปจนถึงลำดับน้อยที่สุด (15) นำแบบวัดเจตคติที่สร้างขึ้นเสนอต่อที่ปรึกษางานวิจัย เพื่อตรวจสอบแก้ไข นำแบบวัดเจตคติมรปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง

3. ขั้นดำเนินการ

3.1 นำแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมในเรื่องการไม่ส่งงานหรือการบ้าน ของนักเรียนระดับ ปวส.1 อาหารและโภชนาการ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 30 คน เพื่อหาสาเหตุของการไม่ส่งงานหรือการบ้าน และทำการบันทึกคะแนน

3.2 ดำเนินการหาค่าร้อยละของแต่ละข้อสาเหตุ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนระดับ ปวส.1 อาหารและโภชนาการ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 30 คน ในเรื่องการไม่ส่งงานหรือการบ้าน แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของการไม่ส่งงานหรือการบ้านลำดับที่ 1 คือ แบบฝึกหัดยากทำไม่ได้ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 67 ลำดับที่ 2 คือ ไม่มาเรียน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 60 โดยคิดจากนักเรียน 30 คน ที่เลือกเป็นสาเหตุอันดับที่ 1 และ 2

ข้อเสนอแนะ

1. ในการสร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนระดับ ปวส.1 อาหารและโภชนาการ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 30 คน ในเรื่องการไม่ส่งงานหรือการบ้าน อาจจัดทำกับนักเรียนทั้งระดับชั้นทั้งหมด เพื่อเป็นการศึกษาในภาพรวม เพราะการวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างเป็นเพียงนักเรียนระดับ ปวส.1 อาหารและโภชนาการ 3 ซึ่งอาจจะได้ผลการวิจัยที่แตกต่างกันก็ได้
2. ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจเจาะจงทำการวิจัยกลุ่มนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป และอาจแยกหัวข้อเป็นรายวิชาต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดขึ้น ซึ่งจะได้นำผลการทดลองที่ได้ไปแก้ไขปัญหาในการไม่ส่งงาน/การบ้านของนักเรียนต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงพฤติกรรมและสาเหตุของการไม่ส่งงานหรือการบ้านของนักเรียน
2. ได้แนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาครัวและอุปกรณ์งานครัว ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวสยุมพร แซ่แต้
ตำแหน่ง ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา คศ.บ.(อาหารและโภชนาการ)
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 24 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไข จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ โดยการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญ ฉะนั้น รูปแบบการจัดการการสอนจึงถือว่าเป็นกุญแจสำคัญเพื่อปลดล็อคให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันจึงต้องปรับเปลี่ยนไปจากเดิมที่เน้น “การท่องจำมากกว่าการคิดวิเคราะห์ การเรียนการสอนที่ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์จริงเมื่อออกไปทำงาน ไม่ได้มีการฝึกให้ผู้เรียนเรียนรู้ตลอดชีวิต และไม่สามารถทำงานเป็นทีมได้” มาเป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้แบบ Active Learning ให้มากขึ้น

Active Learning เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้สูงสุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนรู้ในระดับทักษะการคิดขั้นสูง อันประกอบด้วย การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า ซึ่งลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนการสอนรูปแบบนี้เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ สามารถสร้างองค์ความรู้และจัดระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง อีกทั้งเป็นการเสริมสร้างความรับผิดชอบ การมีวินัยในการทำงานแก่ผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับการฝึกให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะและทักษะของ 21st Century Skills สำหรับเทคนิคการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning มีหลายรูปแบบ ได้แก่ การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) การเรียนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning) การเรียนการสอนแบบกลุ่มย่อย (Small Group Teaching/Learning) การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Directed Learning) การใช้กระบวนการกลุ่มเพื่อร่วมกันวิเคราะห์ (Group Analysis/Learning) ร่วมกันแก้ไขปัญหา (Group Problem-Solving) การเรียนเป็นทีม (Team-Based Learning) ตลอดจนการเรียนรู้จากการปฏิบัติ (Learning by Doing/Activities) ฯลฯ

การจัดการเรียนรู้วิชาการจัดการงานครัวและอุปกรณ์ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เพื่อทำให้ผู้เรียนมีองค์ความรู้และทักษะด้านการจัดการงานครัวและอุปกรณ์อาหาร จำเป็นต้องมีเทคนิคในการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างกันและเหมาะสมกับธรรมชาติของเนื้อหานั้น ๆ จึงจะเกิดสัมฤทธิ์ผลที่ดีต่อนักเรียน

การจัดการเรียนรู้วิชาการจัดการงานครัวและอุปกรณ์ ในปัจจุบันประสบปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่เป็นที่พึงพอใจ นักเรียนสามารถพัฒนาองค์ความรู้และทักษะให้เป็นไปตามเกณฑ์คุณภาพได้จำนวนน้อย อันเนื่องมาจากเนื้อหาสาระที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้มีมาก การเรียนรู้ส่วนใหญ่เกิดจากเอกสารและการสอนโดยการอธิบายของครูเป็นหลัก นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้และการแสดงความคิดเห็นหรือการมีส่วนร่วมในห้องเรียนน้อย จึงทำให้เกิดความเบื่อหน่ายและขาดสมาธิ ไม่เกิดกระบวนการในการพัฒนาองค์ความรู้แบบถาวรในการเรียน จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดในการกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้และมีบทบาทในชั้นเรียนเพิ่มมากขึ้น โดยครูลดบทบาทการสอนให้เป็นการแนะนำเพิ่มเติม ส่วนองค์ความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการเข้าถึงองค์ความรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการงานครัวและอุปกรณ์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการงานครัวและอุปกรณ์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 36 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างตามสะดวก (บุญชม ศรีสะอาด. 2545)

ตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการครัวและอุปกรณ์ และความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ประเภทของเครื่องมือ
   1.1 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
   1.2 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน
2. วิธีการสร้างเครื่องมือ

2.1 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาครัวและการจัดการงานครัว เรื่อง คำศัพท์ที่ใช้ในครัวและการจัดการงานครัว ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ๆ ละ 1 คะแนน (คะแนนเต็ม 30 คะแนน) หาค่าโดยใช้สถิติร้อยละ

2.2 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาครัวและการจัดการงานครัว เรื่อง คำศัพท์ที่ใช้ในครัวและการจัดการงานครัว โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning ดังนี้

1. ชี้แจงเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมที่จะใช้ในการจัดการเรียนรู้ พร้อมแจ้งวัตถุประสงค์
2. ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน
3. สอนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning เรื่อง การเสียคุณค่าทางโภชนาการและสารอาหาร ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ 4-6 คน และให้ผู้เรียนในกลุ่มพูดคุยแลกเปลี่ยนข้อมูลความคิดเห็นและประสบการณ์ในประเด็นที่กำหนด และสรุปผลการอภิปรายออกมาเป็นข้อสรุปของกลุ่ม
4. ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและเพิ่มเติมส่วนที่เป็นประเด็นสำคัญพร้อมร่วมกันสรุปสาระสำคัญในการเรียนรู้ร่วมกัน
5. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน
6. ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจจากากรจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning ในการจัดการเรียนการสอนวิชาครัวและการจัดการงานครัว เรื่อง คำศัพท์ที่ใช้ในครัวและการจัดการงานครัว

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้จัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. การจัดกระทำข้อมูล

1.1 นำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมารวบรวมเพื่อสรุปผล

1.2 นำแบบสอบถามที่คืนมาทั้งหมดมาแยกกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน

1.3 นำแบบสอบถามตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบ หากปรากฏว่าข้อมูลส่วนหนึ่งส่วนใดไม่ครบ จงใจตอบข้อหนึ่งข้อใดหรือตอบอย่างไม่ตั้งใจ ถือว่าข้อมูลนั้นไม่สมบูรณ์ ให้คัดออก

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน นำมาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยนำแบบทดสอบมาตรวจนับคะแนนหาค่าร้อยละ (%) และค่าเฉลี่ย (Mean)

2.2 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน นำมาใช้โปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มาแปลความหมาย (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 103) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.51 – 5.00	ระดับความคิดเห็นมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51 – 4.50	ระดับความคิดเห็นมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51 – 3.50	ระดับความคิดเห็นปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51 – 2.50	ระดับความคิดเห็นน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.50	ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการงานครัวและอุปกรณ์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning สรุปผลการวิจัย พบว่า

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning วิชาครัวและการจัดการงานครัว พบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 23.54 คิดเป็นร้อยละ 78.48 สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.36 คิดเป็นร้อยละ 37.72 ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงกว่า 12.18 คิดเป็นร้อยละ 40.60 แสดงให้เห็นว่า การใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning สามารถส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนดีขึ้น

2. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning วิชาครัวและการจัดการงานครัว พบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 มีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning วิชาครัวและการจัดการงานครัว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.09 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า มีโอกาสอธิบายหรืออภิปรายเนื้อหาในชั้นเรียน ทำให้เข้าใจมากขึ้น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.59 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.52 พึงพอใจและยอมรับการประเมินผลจากครูและเพื่อนร่วมชั้นเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.36

ข้อเสนอแนะ

1. ควรทำวิจัยเพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning ในวิชาอื่น ๆ ของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้และตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
2. ในการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning ครูควรจัดหาวัสดุอุปกรณ์ให้ และสื่อต่าง ๆ ให้เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อให้การดำเนินการจัดกิจกรรมไม่ติดขัด
3. ในวิชาต่าง ๆ ควรใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายและใช้เทคนิคการสอนที่แตกต่างกัน สื่อที่มีความทันสมัยและมีความหลากหลายเพื่อเสริมสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ และเป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและมีความพึงพอใจของผู้เรียนด้วย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการใช้การพัฒนาทางการเรียนวิชาการจัดการงานครัวและอุปกรณ์ โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนให้มีคุณภาพที่สูงขึ้น

2. ครูได้มีโอกาสในการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และนักเรียนมีส่วนร่วมต่อการจัดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning ในระดับดีมาก

การพัฒนาพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนให้ตรงเวลา ของนักเรียนระดับ ปวช.2 อาหารและโภชนาการ วิชาการถนอมอาหารเบื้องต้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางอรณา บาลจ่าย
ตำแหน่ง	พนักงานราชการ (ครู)
วุฒิการศึกษา	วศ.ม.(วิศวกรรมอาหาร)
ปีการศึกษา	2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนการสอนในชั้นเรียน นอกจากจะเป็นสถานที่ให้ความรู้ จะต้องพัฒนาพฤติกรรมให้อยู่ในระเบียบวินัยตามความประสงค์ของสังคม การขาดความรับผิดชอบในการทำงานเป็นพฤติกรรมที่เป็นปัญหา และเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้อันเป็นผลทำให้การสอนไม่สามารถบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

ปัญหาการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลา เป็นปัญหาที่มาจากพฤติกรรมของนักเรียนที่เกิดขึ้นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน จึงควรหาวิธีการแก้ไขและนำมาปรับปรุงพฤติกรรมอันพึงประสงค์ของนักเรียน ซึ่งเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของครูผู้สอนที่จะแก้ไขปัญหานี้ เนื่องจากเป็นสาเหตุของปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน เช่น ทำให้เกิดการหยุดการสอนในช่วงหนึ่งเมื่อนักเรียนมีมาสายเข้าชั้นเรียนในขณะที่ทุกคนกำลังเรียน และเมื่อเข้าไปนั่งเรียนจะสอบถามเพื่อนที่นั่งใกล้ว่า ครูผู้สอนสอนอะไรบ้าง ทำให้เกิดการพูดคุยในระหว่างการเรียน บางครั้งจะต้องเริ่มสอนใหม่ ทำให้นักเรียนที่ตั้งใจเรียนอยู่ก่อนเกิดความเบื่อหน่าย ทำให้เสียเวลาในการเรียนการสอน ผู้วิจัยเห็นว่า ปัญหาการเข้าเรียนไม่ตรงเวลาเป็นเป็นที่สำคัญอย่างยิ่ง จึงได้นำมาเป็นหัวข้อในการวิจัยดังกล่าว

ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 นี้ ผู้วิจัยได้ทำการสอนในรายวิชาการถนอมอาหารเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 สาขางานอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช นักเรียนกลุ่มนี้เข้าเรียนสายประมาณ 20-30 นาที เป็นประจำตั้งแต่ชั่วโมงแรกของการเรียนการสอน ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้สอนจึงนำปัญหานี้มาศึกษาแนวทางในการแก้ไขปัญหา ปรับปรุงและพัฒนาพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนให้ตรงต่อเวลาของผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อแก้ไขปัญหาการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 อาหารและโภนาการ รายวิชาการถนอมอาหารเบื้องต้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 6 คน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 สาขางานอาหารและโภชนาการ รายวิชาการถนอมอาหารเบื้องต้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 17 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 สาขางานอาหารและโภชนาการ รายวิชาการถนอมอาหารเบื้องต้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ที่เข้าชั้นเรียนสายเป็นประจำจากการเช็คชื่อในใบรายชื่อการเข้าชั้นเรียน จำนวน 6 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบบันทึกพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนของนักเรียน
2. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าชั้นเรียน

การสร้างเครื่องมือ

1. การสร้างแบบบันทึกพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนของนักเรียน

1.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา ผลงานวิจัย ผลงานการค้นคว้าต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ศึกษารูปแบบของการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย

1.2 สร้างแบบบันทึกพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนของนักเรียนเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวมรวมข้อมูล

1.3 นำแบบบันทึกพฤติกรรมการเข้าเรียนของนักเรียนที่สร้างขึ้นไปใช้เป็นเครื่องมือการวิจัย

2. การสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าชั้นเรียน

2.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา ผลงานวิจัย ผลงานการค้นคว้าต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ศึกษารูปแบบของการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย

2.2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าชั้นเรียน เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวมรวมข้อมูล

2.3 นำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าชั้นเรียนที่สร้างขึ้นไปใช้เป็นเครื่องมือการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยการบันทึกพฤติกรรมเวลาเข้าเรียนในชั้นเรียน

2. ผู้วิจัยชี้แจงพฤติกรรมการเข้าเรียนของนักเรียน และแจ้งนักเรียนที่มีพฤติกรรมการเข้าเรียนไม่ตรงเวลารวมถึงอธิบายผลที่จะตามมาและวิธีการแก้ปัญหาด้วยการเสริมแรงบวก โดยการให้คะแนนเพิ่มแก่นักเรียนที่เข้าชั้นเรียนตรงเวลา

3. ผู้วิจัยดำเนินการ 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 สังเกตพฤติกรรมนักเรียน สัปดาห์ที่ 1 – 11 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 เป็นระยะเวลา 4 ครั้ง โดยใช้แบบบันทึกพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียน และทำการเจาะแจงเลือกนักเรียนที่เข้าเรียนไม่ตรงเวลา 3 ครั้งขึ้นไป เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อดำเนินการในระยะที่ 2

ระยะที่ 2 ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าชั้นเรียนของนักเรียน

ระยะที่ 3 ผู้วิจัยชี้แจงวิธีการดำเนินการแก่กลุ่มตัวอย่าง ดำเนินการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมการเข้าเข้าชั้นเรียนได้ตรงเวลา ครั้งละ 2 คะแนน ใช้เวลา 5 สัปดาห์ รวมคะแนนเต็ม 10 คะแนน ตั้งแต่สัปดาห์ที่ 12-16 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

4. ผู้วิจัยทำการบันทึกผลคะแนนจากพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนของนักเรียนหลังปรับพฤติกรรมลงในแบบบันทึกพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. ผู้วิจัยนำผลพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนหลังปรับพฤติกรรมมาวิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ และนำผลคะแนนมาเทียบกับระดับเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการสังเกตพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนของนักเรียน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเก็บข้อมูลเพื่อสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าชั้นเรียนของนักเรียน

ตอนที่ 3 การบันทึกพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนโดยวิธีการเสริมแรงทางบวก

สรุปผลการวิจัย

จากวิเคราะห์ผลจากการประเมินพฤติกรรมของนักเรียน สามารถปรับปรุงตนเองเมื่อทราบข้อตกลงเบื้องต้นในการเข้าชั้นเรียนตรงเวลา ซึ่งจากข้อมูลที่บันทึกไว้ นักเรียนสามารถปรับพฤติกรรมของตนเอง โดยการเข้าเรียนในรายวิชา พื้นฐานการจัดการฐานข้อมูล พบว่า มีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น โดยนักเรียนมีการปรับตัว และเข้าเรียนตรงเวลา รวมทั้งถามย้ำถึงการบันทึกคะแนนการเข้าชั้นเรียนตามตกลงไว้ในทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน จากการสังเกต นักเรียนมีความภูมิใจต่อคะแนน และการพัฒนาตนเองได้อย่างชัดเจนและครูผู้สอนกล่าวชมเชย และให้กำลังใจด้วยทุกครั้ง จึงเป็นแนวทางที่สามารถใช้ในการแก้ปัญหาในเรื่อง การเข้าเรียนไม่ตรงเวลาของนักเรียนได้ดีอีกแนวทางหนึ่ง

ข้อเสนอแนะ

ครูผู้สอนทุกรายวิชาควรมีการติดตามพฤติกรรมการเข้าเรียน และการมาสายของนักเรียน โดยดูแลติดตามอย่างใกล้ชิด ซึ่งการแก้ไขปัญหาจะต้องศึกษาจากสาเหตุของการมาสายเป็นรายบุคคลถึงจะแก้ปัญหาได้ถูกต้อง และมีประสิทธิผล

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีพฤติกรรมในการเข้าชั้นเรียนตรงเวลา รายวิชาการถนอมอาหารเบื้องต้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

2. เกิดแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาให้นักเรียนมีการเข้าชั้นเรียนตรงเวลาตามกำหนด

การเสริมแรงทางบวกด้วยตัวปั๊มการ์ตูนเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งงานของนักเรียนระดับ ปวช. 2 อาหารและโภชนาการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวภูริชญา คงชาติ
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา บธ.บ.(การจัดการทั่วไป)
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนการสอนในปัจจุบันจะแบ่งการเก็บคะแนนออกเป็นสองส่วน คือ คะแนนเก็บและคะแนนสอบ โดยที่คะแนนเก็บนั้นคิดเป็นร้อยละ 60 ของคะแนนทั้งหมด ในร้อยละ 60 นั้นผู้วิจัยได้เก็บคะแนนโดยการสอบเป็นรายจุดประสงค์และการส่งงานของนักเรียน ดังนั้นการทำแบบฝึกหัดและการทำการบ้านส่งครูนั้น เป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งในการเรียนการสอน เพราะนอกจากจะมีคะแนนในส่วนของแบบฝึกหัดและการบ้านแล้ว ยังมีผลต่อการเรียนในคาบถัดไปด้วย เนื่องจากแบบฝึกหัดจะเป็นการประเมินความรู้ความเข้าใจในบทเรียนของนักเรียนว่ามีมากน้อยเพียงใด อีกทั้งยังเป็นการวัดพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักเรียนได้อีกทางหนึ่ง ถ้าหากนักเรียนไม่ได้ทำแบบฝึกหัดที่ครูกำหนดให้ นักเรียนก็จะขาดคะแนนเก็บในส่วนนั้นและครูก็ไม่สามารถประเมินความรู้ความเข้าใจของนักเรียนได้

จากการสอนในรายวิชาอาหารท้องถิ่น ระดับ ปวช.2 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ ผู้วิจัยได้พบปัญหาในหลาย ๆ ด้านของนักเรียนที่มีผลต่อการเรียนรู้ และสิ่งสำคัญที่ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นนั่นก็คือ การขาดความรับผิดชอบในการส่งงาน ส่งงานไม่ตรงตามเวลาที่กำหนดไว้ ซึ่งพฤติกรรมเช่นนี้มีผลกระทบต่อการเก็บคะแนนในด้านต่าง ๆ ของนักเรียน สร้างความยุ่งยากในการติดตามงานจากนักเรียน ครูผู้สอนไม่สามารถวัดความรู้หรือติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนได้ ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้สอนเห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้ทำการวิจัยเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการส่งงานของนักเรียนระดับ ปวช.2 อาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการแก้ปัญหาเรื่องการส่งงานต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อแก้ปัญหาพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งงาน รายวิชาอาหารท้องถิ่นของนักเรียนระดับ ปวช.2 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราชโดยใช้การเสริมแรงด้วยตัวปั๊มการ์ตูน

ประชากร

ประชากร คือ นักเรียนระดับ ปวช.2 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 23 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งงาน
2. ตัวปั๊มการ์ตูน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดในหนังสือหรือใบงานรายวิชาอาหารท้องถิ่นที่กำหนดให้ โดยในแต่ละสัปดาห์จะมีการสั่งการบ้านในคาบเรียนวันอังคาร แล้วกำหนดส่งในวันพุธ จากนั้นจะใช้แบบสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งงานบันทึกผลของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นกับประชากรกลุ่มเป้าหมาย โดยจะปั๊มตัวปั๊มการ์ตูน 1 ดวงทุกครั้งที่ทำงานส่งตรงตามเวลาที่กำหนดโดยที่งานนั้นต้องเสร็จสมบูรณ์เรียบร้อย หากใครไม่ส่งตรงตามเวลาที่กำหนด หรือส่งภายในเวลาที่กำหนดแต่งานไม่เสร็จสมบูรณ์ก็จะไม่ได้รับการปั๊ม

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ผลจากการบันทึกแบบสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งงาน โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การหาค่าร้อยละ

ค่าร้อยละ = $\frac{x * 100}{N}$

เมื่อ x = จำนวนของนักเรียนที่ส่งงานและไม่ส่งงาน

N = จำนวนนักเรียนทั้งหมด

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสังเกตเพื่อศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงานของนักเรียนระดับ ปวช.2 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช หลังจากให้การเสริมแรงทางบวกด้วยตัวปั๊มการ์ตูน แสดงให้เห็นว่า จำนวนนักเรียนที่ส่งงานมีจำนวนเพิ่มขึ้นตามลำดับ โดยในสัปดาห์ที่ 1 ส่งงานจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 30.43 สัปดาห์ที่ 2 ส่งงานจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 39.13 สัปดาห์ที่ 3 ส่งงานจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 52.17 สัปดาห์ที่ 4 ส่งงานจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 60.87 สัปดาห์ที่ 5 ส่งงานจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 65.22 สัปดาห์ที่ 6 ส่งงานจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 78.26 สัปดาห์ที่ 7 ส่งงานจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 86.96 และสัปดาห์ที่ 8 ส่งงานจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 91.30 ในทางตรงกันข้ามจำนวนนักเรียนที่ไม่ส่งงานก็มีจำนวนลดลงตามลำดับ โดยในสัปดาห์ที่ 1 ไม่ส่งงานจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 69.57 สัปดาห์ที่ 2 ไม่ส่งงานจำนวน 14 คน คิดเป็น ร้อยละ 60.87 สัปดาห์ที่ 3 ไม่ส่งงานจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 47.83 สัปดาห์ที่ 4 ไม่ส่งงานจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 39.13 สัปดาห์ที่ 5 ไม่ส่งงานจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 34.78 สัปดาห์ที่ 6 ไม่ส่งงานจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 21.74 สัปดาห์ที่ 7 ไม่ส่งงานจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 13.04 และสัปดาห์ที่ 8 ไม่ส่งงานจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.70 โดยคิดจากนักเรียนจำนวน 23 คน

ข้อเสนอแนะ

1. ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจเจาะจงทำการวิจัยกลุ่มนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป และอาจแยกหัวข้อเป็นรายวิชาต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดขึ้น ซึ่งจะได้นำผลการทดลองที่ได้ไปแก้ไขปัญหาในการไม่ส่งงานของนักเรียนต่อไป

2. ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจศึกษาพฤติกรรมอื่น ๆ ที่นักเรียนควรได้รับการปรับปรุงนอกจากความรับผิดชอบในการส่งงาน เช่น การทำงานให้สะอาด การเข้าเรียนตรงเวลา เป็นต้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีพฤติกรรมในการเข้าเรียนตรงเวลา วิชาอาหารท้องถิ่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562
2. เกิดแนวทางในปรับปรุงและพัฒนาให้นักเรียนมีการเข้าชั้นเรียนตรงเวลาตามกำหนด
3. เป็นแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียน

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักศึกษาแผนกวิชาอาหารและโภชนาการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวดวงกมล ลำทุมลักษณ์
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา วท.ม.(อาหารสุขภาพและโภชนาการ)
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมาของรายวิชาการถนอมอาหาร พบว่าเมื่อให้นักศึกษาจัดกลุ่มกลุ่มละ 5 คน นักศึกษาจะเลือกอยู่กลุ่มเดียวกับเพื่อนที่ตนเองสนิท ขาดปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนคนอื่นๆในห้อง เมื่อมอบหมายงานให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มทำงาน พบว่านักศึกษา ขาดการวางแผนการทำงาน นักศึกษาบางคนจึงไม่ทราบบทบาทและหน้าที่ของตนอย่างชัดเจน ภาระงานจึงตกอยู่ที่นักศึกษาบางคนในกลุ่มเท่านั้น ทำให้ส่งงานไม่ทันตามกำหนด และผลงานยังมีข้อบกพร่อง แต่เมื่อมอบหมายงานให้นักศึกษาทำคนเดียว ผลงานของนักศึกษาส่วนใหญ่ จะมีข้อบกพร่องน้อยกว่าผลงานของกลุ่มแสดงให้เห็นว่านักศึกษายังขาดพฤติกรรมการทำงานร่วมกับผู้อื่นซึ่งทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาต่ำกว่าที่ควรจะได้รับการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นวิธีเรียนที่ช่วยให้นักศึกษาได้มีการพึ่งพาอาศัยกัน ทำให้นักศึกษามีสัมพันธภาพอันดีกับผู้อื่น มีการปรึกษากันอย่างใกล้ชิด สมาชิกแต่ละคนทราบบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของตน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินการทำงานของสมาชิกในกลุ่ม ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน และหาทางปรับปรุงวิธีการทำงานของกลุ่มให้ดีขึ้นเพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกัน นอกจากนี้การเรียนแบบร่วมมือยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความสามารถของตนอย่างเต็มที่ สมาชิกที่อ่อนในกลุ่มจะได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จร่วมกันและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้นได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. เพื่อเพิ่มความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนแผนกอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษา ปวส.1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การถนอมอาหารจากจุลินทรีย์
2. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน
3. การสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ
4. แบบประเมินตนเองและเพื่อนในกลุ่มในการทำงานเป็นกลุ่ม

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. สร้างแบบสอบถาม
2. สร้างแบบสัมภาษณ์
3. สร้างแบบประเมิน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบ
2. แบบประเมิน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนแบบร่วมมือสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาถนอมอาหาร เรื่องการถนอมอาหารจากจุลินทรีย์ สอดคล้องกับงานวิจัยของดาวคลี่ (2543) ที่ศึกษาเปรียบเทียบการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในกรุงเทพมหานคร ที่เรียนจากการประยุกต์รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือกับการเรียนแบบปกติ พบว่า นักเรียนมีทักษะกระบวนการคิด มีความรับผิดชอบ มีทักษะกระบวนการกลุ่ม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการเรียนแบบปกติ ส่วนแพรวพรรณ์ (2544) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ทักษะความร่วมมือในการทำงาน และสภาพแวดล้อมในการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 ในจังหวัดนครราชสีมา ที่สอนด้วยการเรียนแบบร่วมมือพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีเจตคติต่อเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์สูงกว่าก่อนเรียนและสอบผ่านเกณฑ์ที่กำหนดจำนวนมากกว่าก่อนเรียน Back (1993 อ้างถึงใน สุวิมล, 2542) ที่สังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือจำนวน 73 เรื่อง พบว่าการเรียนแบบร่วมมือช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาและมีประสิทธิภาพมาก ส่วน Theodora De Baz (2001) ได้ศึกษาผลของการเรียนแบบร่วมมือรูปแบบการต่อบทเรียน (Jigsaw) ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติทางการเรียนการสอน โดยเปรียบเทียบกับการสอนแบบดั้งเดิมของนักศึกษา ในประเทศจอร์แดนเรื่องสิ่งมีชีวิต พบว่านักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบดั้งเดิม

นอกจากนี้การเรียนแบบร่วมมือยังเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถเพิ่มทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยกระตุ้นให้นักศึกษา มีการช่วยเหลือกลุ่มอย่างเต็มความสามารถ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย แสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อกลุ่มด้วยเหตุผล และรับฟังความคิดเห็นด้วยใจที่เป็นกลางดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัดสอดคล้องกับวรรณทิพา (2538); Johnson, Johnson and Hobulec (1991); Slavin (1995) ที่พบว่าการเรียนแบบร่วมมือ สามารถกระตุ้นให้นักศึกษามีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และพัฒนาทักษะทางสังคมและทักษะการร่วมมือในช่วยกันทำงานจนงานสำเร็จ

ข้อเสนอแนะสำหรับอาจารย์ผู้สอน

1. ผู้สอนควรอธิบายขั้นตอนต่างๆ ในการจัดการเรียนแบบร่วมมือให้ชัดเจนก่อนให้นักศึกษาลงมือทำ เพื่อนักศึกษาจะได้วางแผนการทำงานในกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ผู้สอนควรควบคุมการจัดการเรียนการสอนให้อยู่ในเวลาที่กำหนด
3. ผู้สอนควรกระตุ้นให้นักศึกษาศึกษาค้นคว้าเนื้อหามาก่อนล่วงหน้า เพื่อที่จะทำความเข้าใจเนื้อหาที่เรียนในห้องได้ง่ายขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้น
2. นักศึกษาทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี

ผลของการใช้ผังมโนทัศน์สรุปเนื้อหาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับ ปวช.3 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวนาถธิดา พงศ์สวัสดิ์
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา คศ.บ (อาหารและโภชนาการ)
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนการสอนเป็นกระบวนการเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีคุณภาพ ทั้งในด้านความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพสมองในด้านต่าง ๆ ซึ่งส่วนใหญ่จะวัดและประเมินผลจากคะแนนสอบหรือคะแนนที่ได้จากงานที่ครูมอบหมายหรือทั้งสองอย่าง ดังนั้น ครูผู้สอนเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการจัดกระบวนการเรียนการสอนและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน แต่อย่างไรก็ตามผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นคือ ตัวผู้เรียนเอง ผู้เรียนที่เรียนดีนั้นไม่จำเป็นต้องเป็นคนที่มีสติปัญญาเฉลียวฉลาดมากแต่ต้องเป็นคนที่ต้องรู้จักใช้เวลา ต้องรู้จักวิธีเรียนวิธีทำงานให้ได้ผลดี การเรียนการสอนที่ดีจะช่วยให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ สามารถสร้างเสริมเติมเต็มกระบวนการคิด มีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาของชาติ โดยเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ สรุปเนื้อหา สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับการดำเนินชีวิต

จากการสังเกตการณ์เรียนการสอนในรายวิชาอาหารไทย ของนักเรียนระดับ ปวช.3 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 4 ปีการศึกษา 2562 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถปฏิบัติและทำแบบทดสอบย่อยได้ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเนื้อหาในหน่วยการเรียนนี้ส่วนใหญ่เน้นความจำ ความเข้าใจ การวิเคราะห์ และการนำไปใช้ และในระหว่างการเรียนการสอน

ครูผู้สอนได้ให้นักเรียนทำโจทย์เพิ่มเติมในห้องเรียน และพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ทำโจทย์ได้อย่างถูกต้อง ดังนั้น ปัญหาจึงเกิดจากการที่นักเรียนไม่สามารถจดจำเนื้อหาและไม่สามารถสรุปเนื้อหาสำคัญอย่างเป็นลำดับขั้นได้

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำการสรุปเนื้อหาโดยใช้ผังมโนทัศน์มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาอาหารไทย ระดับ ปวช.3 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 4 เนื่องจากผังมโนทัศน์จะเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้แบบจัดระบบความคิดแล้วนำมาวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อสรุปออกมาเป็นเนื้อหาตามความเข้าใจของผู้เรียน ช่วยเพิ่มพูนความจำ สามารถตีความและตีกรอบองค์ความรู้ได้ ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการใช้ผังมโนทัศน์สรุปเนื้อหาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับ ปวช.3 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 4

สมมติฐานของการวิจัย

ผังมโนทัศน์สรุปเนื้อหาสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาอาหารไทย ของนักเรียนระดับ ปวช.3 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 4 ให้สูงขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ ผังมโนทัศน์สรุปเนื้อหา

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาอาหารไทยของนักเรียนระดับ ปวช.3 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 4

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ใบงานการเขียนผังมโนทัศน์สรุปเนื้อหา เรื่อง เครื่องจิ้ม
2. ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นข้อสอบอัตนัย จำนวน 20 ข้อ คะแนนเต็มทั้งหมด 20 คะแนน และมีเกณฑ์ผ่านการประเมิน คือ 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 50
3. ข้อสอบกลางภาค ซึ่งเป็นข้อสอบอัตนัยและปรนัย คะแนนเต็มทั้งหมด 20 คะแนน และมีเกณฑ์ผ่านการประเมินคือ 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 50

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นักเรียนระดับ ปวช.3 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 4 จำนวน 30 คน
2. ทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. ดำเนินการสอนโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนเอง
3. เมื่อสิ้นสุดการสอนตามกำหนดแล้ว จึงทำการทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
4. นำผลคะแนนจากการตรวจสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไป

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาผลของการใช้ผังมโนทัศน์สรุปเนื้อหาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาอาหารไทย ระดับ ปวช.3 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ผังมโนทัศน์สรุปเนื้อหาช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาอาหารไทย ระดับ ปวช.3 อาหารและโภชนากร กลุ่ม 4 ให้ดีขึ้น โดยเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังการใช้ผังมโนทัศน์สรุปเนื้อหา พบว่า นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 82.35 ของนักเรียนทั้งหมด มีคะแนนสอบสูงขึ้น โดยคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการใช้ผังมโนทัศน์สรุปเนื้อหาเท่ากับ 8.50 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.94 และคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้ผังมโนทัศน์สรุปเนื้อหาเท่ากับ 12.62 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.20 แสดงว่า นักเรียนระดับ ปวช.3 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยหลังการใช้ผังมโนทัศน์สรุปเนื้อหาสูงกว่าก่อนการใช้ผังมโนทัศน์สรุปเนื้อหา 4.12 คะแนน และผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูควรศึกษาเนื้อหา รูปแบบ และวิธีการเขียนผังมโนทัศน์ให้มีความชำนาญและถ่ายทอดให้ผู้เรียนได้เขียนผังมโนทัศน์ได้ถูกต้องตามหลักการ โดยอาจแบ่งเวลาในคาบเรียนทำการสอนเนื้อหาเกี่ยวกับผังมโนทัศน์และการใช้ผังมโนทัศน์
2. ครูควรบอกประโยชน์ที่คาดว่าผู้เรียนจะได้รับจากการใช้ผังมโนทัศน์ให้เข้าใจก่อนเพื่อเป็นสิ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนร่วมมือในการทำผังมโนทัศน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ครูอาจนำการใช้ผังมโนทัศน์สรุปเนื้อหาไปใช้กับเนื้อหาในหน่วยการเรียนรู้อื่น ๆ ได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธีสอนแบบมีส่วนร่วม โดยใช้แผนผังมโนทัศน์กับวิธีสอนอื่น ๆ เช่น วิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ วิธีสอนทักษะกระบวนการคิด และการสอนแบบโครงงาน เป็นต้น
2. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบความคงทนของการเรียนรู้ระหว่างการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ผังมโนทัศน์สรุปเนื้อหากับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. การใช้ผังมโนทัศน์สรุปเนื้อหาจะสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาอาหารไทย หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง เครื่องจิ้ม ของนักเรียนระดับ ปวช.3 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 4 ให้สูงขึ้น
2. นักเรียนมีความสนใจในการเรียนและเข้าใจเนื้อหาในเนื้อหาเรื่องเครื่องจิ้มมากขึ้น

การพัฒนาทักษะการนำเสนอผลงานโดยการใช้บทบาทสมมุติ วิชาเทคนิคการนำเสนอผลงาน รหัสวิชา 3004-1002 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นายทิวากร เกื้อสม
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา คศ.บ. (อาหารและโภชนาการ)
ปีที่ทำวิจัย 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้กำหนดนโยบายมาตรฐานหลักสูตรอาชีวศึกษาทุกระดับ เพื่อสร้างคุณภาพมาตรฐานให้สอดคล้องกับมาตรฐานความต้องการทางด้านกำลังคนสายอาชีพ การพัฒนาระบบคุณภาพมาตรฐานเพื่อมุ่งพัฒนาหลักสูตรจากมาตรฐานอาชีพ (Occupation-Standard) มาตรฐานสมรรถนะ (Competency Standard) มาตรฐานการศึกษาวิชาชีพ (Vocational-Education Standard) มาตรฐานสถานศึกษา (Institutional Standard) โดยการสนับสนุนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเทคโนโลยี โดยเฉพาะการนำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom-Action Research) มาใช้เพื่อให้ครูมีบทบาทในการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพที่ปรับให้มีการบูรณาการทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ ครูจึงจำเป็นต้องดำเนินการวิจัยเพื่อให้เกิดการเรียนรู้จริง และสามารถนำวิจัยไปใช้พัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา

การนำเสนอจัดเป็นทักษะที่จำเป็นของบุคคลทำงานทั้งในสังคมธุรกิจและงานราชการ ซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งของการนำไปสู่ความสำเร็จในหน้าที่การงาน การที่จะประสบความสำเร็จในการนำเสนอที่ดีผู้นำเสนอจะต้องมีความเข้าใจในความหมาย ความสำคัญของการนำเสนอจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ในเรื่องรูปแบบ ขั้นตอนการนำเสนอ รู้ลักษณะของการนำเสนอที่ดี เสริมสร้างคุณสมบัติ ลักษณะของตัวตน รวมถึงการพัฒนาทักษะที่เป็นตัวตนเป็นเอกลักษณ์ในการนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ

บทบาทสมมุติ เป็นการแสดงออกด้วยท่าทางโดยไม่มีบทพูด ผู้แสดงจะต้องมีความเชื่อมั่นต่อบทบาทที่แสดง คือ เชื่อว่าบทบาทที่ตนเองแสดงเป็นเรื่องจริง ผู้แสดงจะต้องมีความพร้อมที่จะใช้ร่างกาย อารมณ์ ความคิดและจิตใจ หรือมีความพร้อมที่จะนำประสาทสัมผัสทั้ง 5 มาใช้ในการแสดง

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีนโยบายให้ครูผู้สอนนำวิจัยในชั้นเรียนมาใช้แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการเรียน เพื่อพัฒนาทักษะที่เป็นตัวตนเป็นเอกลักษณ์ในการนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น วิชาเทคนิคการนำเสนอผลงานเป็นวิชาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับความรู้ทั่วไปในการนำเสนอผลงาน การเตรียมตัวก่อนการนำเสนอผลงาน และอุปกรณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลงาน รวมถึงเทคนิคการนำเสนอผลงาน หรือการจัดการรูปแบบของการนำเสนอผลงานทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ดังนั้น จึงเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยากหากนักศึกษาขาดความรู้ความเข้าใจ ซึ่งที่ผ่านมาประสบปัญหานักศึกษามีระดับความรู้เรื่องเทคนิคการนำเสนอผลงาน อันส่งผลให้นักศึกษาขาดคุณสมบัติลักษณะของตัวตน รวมถึงพัฒนาทักษะที่เป็นตัวตนเป็นเอกลักษณ์ในการนำเสนอผลงานอย่างมีประสิทธิภาพ ในฐานะครูผู้สอนและรับผิดชอบวิชาเทคนิคการนำเสนอผลงาน จึงคิดว่าควรค้นหาวิธีการหรือนวัตกรรมเพื่อมาพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพในการนำเสนอผลงานมากขึ้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่อง การศึกษาทักษะการพัฒนาการนำเสนอผลงานโดยการใช้บทบาทสมมุติ วิชาเทคนิคการนำเสนอผลงาน รหัสวิชา 3004-1002 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเพื่อพัฒนาทักษะในการนำเสนอผลงานด้วยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมุติ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

สมมติฐานของการวิจัย

นักศึกษามีทักษะในการนำเสนอผลงานหลังจากการได้รับการพัฒนาโดยการใช้บทบาทสมมุติสูงกว่าก่อนการได้รับการพัฒนาโดยการใช้บทบาทสมมุติอย่างน้อยร้อยละ 20 ขึ้นไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ภาคเรียนที่ 1ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 20 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยบทบาทสมมุติ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการนำเสนอผลงาน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ประกอบด้วย

1. เนื้อหาหัวข้อในการแสดงบทบาทสมมุติในการนำเสนอผลงาน
2. แบบการประเมินการนำเสนอผลงานด้วยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมุติ วิชาเทคนิคการนำเสนอผลงาน รหัสวิชา 3400-1002 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยแบบการประเมินการนำเสนอผลงาน 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านกระบวนการทำงาน ด้านการนำเสนอผลงาน และด้านคุณธรรม

วิธีดำเนินการค้นคว้า

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการทดลองด้วยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมุตินำการนำเสนอผลงาน โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 2 ครั้ง จำนวน 4 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ตามขั้นตอน (สลาวิน. 1995 : 326) ในหน่วยที่ 4 เรื่อง เทคนิคการนำเสนอผลงานโดยการใช้บทบาทสมมุติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ผลแบบประเมินการนำเสนอผลงาน โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป พบว่า จากการได้รับการพัฒนาโดยการใช้บทบาทสมมุติ ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้แบบประเมินการนำเสนอผลงาน 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านกระบวนการทำงาน ด้านการนำเสนอผลงาน และด้านคุณธรรม

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษา ทักษะการพัฒนาการนำเสนอผลงานโดยการใช้บทบาทสมมุติ วิชาเทคนิคการนำเสนอผลงาน รหัสวิชา 3400-1002 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช หลังจากการได้รับการพัฒนาโดยการใช้บทบาทสมมุติสูงกว่าก่อนการได้รับการพัฒนาโดยการใช้บทบาทสมมุติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

2. ผลการศึกษา ทักษะการพัฒนาการนำเสนอผลงานโดยการใช้บทบาทสมมุติ วิชาเทคนิคการนำเสนอผลงาน รหัสวิชา 3400-1002 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช หลังจากการได้รับการพัฒนาโดยการใช้บทบาทสมมุติสูงกว่าก่อนการได้รับการพัฒนาโดยการใช้บทบาทสมมุติ ของนักศึกษาหลังได้รับการพัฒนาโดยการใช้บทบาทสมมุติสูงกว่าเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. เนื่องจากเป็นกระบวนการเรียนการสอนโดยการใช้บทบาทสมมุติในการนำเสนอผลงาน ครูผู้สอนควรให้นักศึกษารู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเองอย่างชัดเจน

2. ในขณะที่ทำกิจกรรมการเรียนการสอนโดยการใช้บทบาทสมมุติในการนำเสนอผลงาน ครูผู้สอนควรให้คำแนะนำกระบวนการทำงานของนักศึกษาเมื่อทำกิจกรรมเสร็จ และกระตุ้นให้สมาชิกร่วมชั้นเรียนมีส่วนร่วมในการให้คำแนะนำ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการเรียนการสอนโดยการใช้บทบาทสมมุติในการนำเสนอผลงานในวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และระดับต่าง ๆ เพื่อพัฒนาทักษะในการนำเสนอผลงาน

2. ควรศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษา อันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนารูปแบบการสอนได้มากยิ่งขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 20 คน มีทักษะในการนำเสนอผลงานด้วยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมุติ

ศึกษาพฤติกรรมการแก้ปัญหาการไม่ส่งงาน/การบ้าน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 อาหาร 2 ด้วยการเสริมแรงจูงใจด้วยตราปั๊ม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวลลิตา กี้ประวัติ
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา คศ.บ.(อาหารและโภชนาการ)
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 22 ได้ระบุว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ มาตราที่ 23 (5) ได้ระบุว่า การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาในเรื่อง ความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพและการดารงชีวิตอย่างมีความสุข มาตรา 24 (5) ได้ระบุไว้ว่าให้ครูผู้สอนใช้วิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ และมาตรา 30 ให้สถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถนำวิจัยไปใช้พัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา

การจัดการเรียนการสอนของอาชีวศึกษาจะเป็นการเรียนที่เน้นให้นักเรียนนักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติจริง เพื่อสร้างคุณภาพมาตรฐานให้สอดคล้องกับมาตรฐานความต้องการทางด้านกำลังคนสายอาชีพ การพัฒนาระบบคุณภาพ มาตรฐาน เพื่อมุ่งพัฒนาหลักสูตรจากมาตรฐานอาชีพ (Occupation - Standard) มาตรฐานสมรรถนะ (Competency Standard) มาตรฐานการศึกษาวิชาชีพ (Vocational - Education Standard) มาตรฐานสถานศึกษา (Institutional Standard) และจากการที่ได้สังเกตจากการสอนจึงได้พบว่านักเรียนนักศึกษาที่สอนจะมีพฤติกรรมการไม่ส่งการบ้านหรือส่งการบ้านล่าช้าและไม่ตามกำหนดที่ครูผู้สอนกำหนดไว้และด้วยเหตุนี้วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชจึงได้มีการสนับสนุนให้ครูได้ทำการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเทคโนโลยี โดยเฉพาะการนำวิจัยมาปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom-Action Research) มาใช้เพื่อให้ครูมีบทบาทในการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพ ที่ปรับให้มีการบูรณาการทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ ครูจึงจำเป็นต้องดำเนินการวิจัยเพื่อให้เกิดการเรียนรู้จริง อันส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนสูงขึ้นและส่งผลให้นักเรียนนักศึกษามีความรับผิดชอบในการทำงานและการส่งงานส่งการบ้านในทุกรายวิชาตามกำหนด

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทำการวิจัยเพื่อศึกษาพฤติกรรมการแก้ปัญหาการไม่ส่งงาน/การบ้านด้วยของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1/2 ด้วยการเสริมแรงจูงใจด้วยตราปั๊ม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อแก้ปัญหาการไม่ส่งงานส่งการบ้านของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 2

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 90 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสูง ชั้นปีที่ 1/2 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชจำนวน 30 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบบันทึกเวลาการส่งงาน/การให้คะแนน เป็นแบบประมาณค่า 6 ระดับ คือ มีความรับผิดชอบในระดับดีมาก มีความรับผิดชอบในระดับดี มีความรับผิดชอบในระดับปานกลาง มีความรับผิดชอบในระดับพอใช้ ควรปรับปรุง และควรแก้ไข

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. สังเกตพฤติกรรมระหว่างการจัดการเรียนการสอนและขณะมอบหมายงาน การบ้านหรือใบงานให้นักเรียนเป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์นำรูปแบบการให้คะแนนไปใช้จริง

2. ทำการเก็บข้อมูลทำการประเมินคะแนน และผลงานของนักศึกษาตามชิ้นงานที่ส่งครูผู้สอน ในวิชาความปลอดภัยในงานอาหารของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การพัฒนาพฤติกรรมครั้งนี้เป็นการทดลองแบบใช้การสังเกต แบบสอบถาม บันทึกพฤติกรรม และการให้คะแนนของนักเรียนใช้เวลาทั้งสิ้น 6 สัปดาห์ โดยแบ่งเป็น 4 ระยะดังนี้

ครั้งที่ 1 เป็นระยะสังเกตพฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบต่อภาระงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เวลาการสังเกต 1 สัปดาห์ ซึ่งแบ่งเป็นสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง

ครั้งที่ 2 เป็นระยะที่ใช้การเสริมแรง คือ ใช้วิธีการให้ตราปั๊ม และใช้คะแนนเป็นเกณฑ์นักเรียนที่ส่งตามเวลาที่กำหนดจะได้คะแนนเต็ม ส่วนนักเรียนที่ส่งช้าคะแนนจะลดลงไปเรื่อยๆ ตามระยะเวลาที่กำหนด ในการปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อภาระงานของนักเรียนนั้นใช้ระยะเวลา 3 สัปดาห์ โดยผู้ปรับพฤติกรรมเป็นผู้ให้คะแนนในการส่งงาน และจะให้คะแนนเต็มแก่นักเรียนที่ส่งตามเวลาที่กำหนด และมีแบบบันทึกผลคะแนนเป็นรายสัปดาห์เพื่อแจ้งให้นักเรียนได้ทราบผลคะแนน

ครั้งที่ 3 เป็นระยะตรวจสอบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียนจะใช้เวลา 1 สัปดาห์ โดยจะมีการกระตุ้นนักเรียนโดยการให้รางวัลและมีการตำหนิและกล่าวตักเตือนนักเรียนผู้ที่ไม่มีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย และทำโทษโดยเพิ่มภาระงานให้แก่นักเรียนผู้ที่ไม่ส่งงาน

ครั้งที่ 4 เป็นระยะการตรวจสอบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียนจะใช้เวลา 1 สัปดาห์ โดยจะไม่มีการกระตุ้น และการให้รางวัลนักเรียน มีเพียงการมอบหมายภาระงานให้ทำตามปกติ แต่เนื่องจากความเคยชินของนักเรียน และกลัวถูกตัดคะแนน นักเรียนก็จะมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบภาระงานไปในทางที่ดีขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. คิดจากจำนวนนักเรียนที่ส่งงานตามระยะเวลาที่กำหนด โดยคิดคำนวณเป็นร้อยละ ของการส่งงานตรงเวลา โดยแบ่งเป็นส่งงานตามกำหนดระยะเวลา ส่งช้ากว่ากำหนดระยะเวลา และไม่ส่งงาน

2. นำค่าสถิติร้อยละ และค่าสถิติค่าเฉลี่ยของคะแนนในการส่งงานแต่ละสัปดาห์มาวิเคราะห์ของผู้เรียนที่ส่งงานตามเวลาว่ามีการปรับพัฒนาพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้นหรือไม่ มีผลการเรียนดีขึ้นหรือไม่ โดยใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

สูตรการคำนวณร้อยละ(หาค่าแต่ละสัปดาห์)

สามารถคำนวณได้จากสูตร

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนข้อมูลที่บันทึกได้} \times 100}{\text{จำนวนตัวอย่าง}}$$

การคำนวณเพื่อเปรียบเทียบ ในแต่ครั้งมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียนไปในทางที่ดีขึ้น คิดเป็นกี่เปอร์เซ็นต์/ ครั้ง โดยการใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

ค่าร้อยละ = n / N × 100

เมื่อ n คือ จำนวนที่ต้องการเปรียบเทียบ

เมื่อ N คือ จำนวน ข้อมูลทั้งหมด

สูตรการคำนวณค่าเฉลี่ย (หาค่าแต่ละสัปดาห์)

สามารถคำนวณได้จากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

การคำนวณเพื่อเปรียบเทียบในแต่ละครั้งนักเรียนมีผลเฉลี่ยของคะแนนจากการส่งงานเพิ่มขึ้นหรือไม่คิดคะแนนเฉลี่ยเป็นกี่คะแนน/ครั้ง โดยการใช้สูตรคำนวณดังนี้

เมื่อ $\bar{X}$ คือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

$\sum x$ คือ ผลบวกของข้อมูลทุกค่า

n คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมด

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับการศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาพฤติกรรมการของไม่ส่งงาน การบ้านของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1/2 ด้วยการเสริมแรงจูงใจด้วยตราปั๊ม สรุปได้ดังนี้

จากการหาแนวทางแก้ไขและเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อการส่งงาและส่งการบ้าน พบว่านักเรียนในครั้งที่ 4 เป็นระยะตรวจสอบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมโดยให้ตราปั๊มตัวใหญ่และให้เลิกเรียนก่อนเวลา 10 นาทีแก่นักศึกษาที่ส่งงานทันตามกำหนด (ใช้ระยะเวลา 1 สัปดาห์) ค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ในระดับ 4.9 ซึ่งหมายความว่ามีความรับผิดชอบในระดับที่ดีมาก โดยผู้ส่งงานตามกำหนดคิดเป็นร้อยละ 97 ซึ่งมีจำนวนการส่งงานเพิ่มขึ้นจากครั้งที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 38.8 โดยที่ครั้งที่ 3 เป็นระยะตรวจสอบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมโดยมีการกระตุ้นโดยการให้รางวัล และตำหนิหรือลงโทษนักศึกษาที่ไม่ส่งงานโดยการเพิ่มภาระงานให้มากขึ้น (ใช้

ระยะเวลา 1 สัปดาห์) ค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ในระดับ 3 ซึ่งหมายความว่ามีความรับผิดชอบอยู่ในระดับปานกลาง โดยผู้ที่ส่งงานตามกำหนดคิดเป็นร้อยละ 40 ซึ่งมีจำนวนการส่งงานเพิ่มขึ้นจากครั้งที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 13 โดยที่ครั้งที่ 2 มีการใช้การเสริมแรงโดยให้ตราปั๊มและกล่าวชมเชยผู้ที่ส่งงานตามกำหนดระยะเวลา ทำได้ถูกต้องและเรียบร้อย และใช้คะแนนเป็นเกณฑ์ (ใช้ระยะเวลา 3 สัปดาห์) ค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ในระดับ 2.5 ซึ่งหมายความว่ามีความรับผิดชอบอยู่ในระดับปานกลาง โดยผู้ที่ส่งงานตามกำหนดคิดเป็นร้อยละ 33 ซึ่งมีจำนวนการส่งงานเพิ่มขึ้นจากครั้งที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 6 โดยที่ครั้งที่ 1 เป็นสังเกตพฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบต่อภาระงาน (ใช้เวลา 1 สัปดาห์) ค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ในระดับ 2 ซึ่งหมายความว่ามีความรับผิดชอบอยู่ในระดับพอใช้ โดยผู้ที่ส่งงานตามกำหนดคิดเป็นร้อยละ 17 จากการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทั้ง 4 ครั้งส่งผลให้นักศึกษามีความรับผิดชอบและกระตือรือร้นในการส่งงานและส่งการบ้านที่ได้รับมอบหมายมากขึ้นและตรงเวลา

ข้อเสนอแนะ

1. ครูผู้สอนควรลดภาระงานที่ทำเป็นรายบุคคลลงและหากิจกรรมเสริมเป็นภาระงานที่เป็นรายกลุ่มเพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกันเพื่อที่นักเรียนจะได้พัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบที่มีต่อตนเองแล้ว นักเรียนจะได้มีการพัฒนาพฤติกรรมด้านความสามัคคีที่มีต่อสังคมส่วนรวมหรือเพื่อนร่วมชั้นเรียนด้วย
2. จากการตรวจผลงานของนักศึกษาที่นำมาส่งตามกำหนดระยะเวลานั้นพบว่า นักเรียนรีบทำให้ภาระงานเสร็จตามกำหนดเวลา แต่นักเรียนไม่ไตร่ตรองว่าภาระงานที่นำมาส่งนั้นถูกต้องและเรียบร้อยหรือไม่ ก่อนที่นักเรียนจะนำมาส่งควรตรวจดูความเรียบร้อยของงานนั้นๆ ก่อน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการส่งงานส่งการบ้านตรงเวลามากขึ้น
2. ได้ทราบถึงแนวทางในการเสริมแรงจูงใจด้วยวิธีการใช้ตราปั๊มในการส่งงานส่งการบ้าน

การศึกษาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 วิชาหลักการประกอบอาหารครอบครัว โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ “แบบงานกลุ่ม”

ผู้วิจัย	นางสาวสุขุมาลย์ หนุมาศ
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	ศศ.ม.(การจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว)
ปีการศึกษา	2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสภาพสังคมตื่นตัวในเรื่องการส่งเสริมให้เด็กกล้าแสดงออก โดยสังเกตได้จากกิจกรรมต่าง ๆ ในสังคมที่เกิดขึ้นมากมาย ส่งผลให้เด็กมีโอกาสในการแสดงออก และมีความกล้าในการแสดงออกมากขึ้น ซึ่งพฤติกรรมการกล้าแสดงออกนั้นถือเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตในสังคมปัจจุบัน เนื่องจากเป็นปัจจัยที่ทำให้สามารถเผชิญกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม กล้าฟันฝ่าอุปสรรคปัญหา และยังทำให้เป็นบุคคลที่มีความมั่นใจในตนเอง พฤติกรรมกล้าแสดงออกจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นและสำคัญยิ่งในการดำเนินชีวิตในยุคโลกไร้พรมแดน หรือยุคโลกาภิวัตน์เช่นนี้

การที่เด็กจะเป็นคนดีในสังคมนั้นเขาจะดูตัวอย่างของผู้ใหญ่หรือคนรอบข้างที่อยู่ใกล้ชิดเขา เพื่อนำไปปฏิบัติหรือเลียนแบบอย่างที่เขาชอบที่เขาคิดว่าดี ถ้าหากผู้ใหญ่นำเด็กในสิ่งที่ดีที่เป็นประโยชน์เป็นสิ่งสร้างสรรค์ เด็กก็จะอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข มีความเจริญ มีความคิดก้าวหน้าทั้งในหน้าที่การงาน ทั้งส่วนตัวและเพื่อชาติประเทศได้เป็นอย่างดี ความนึกคิดของเด็กนั้นจะบริสุทธิ์มีการคาดหวังหรือวาดฝันที่บรรเจิด อยากถ่ายทอดออกมาให้ผู้อื่นได้รู้ได้เห็นและเอาอย่างหรือเลียนแบบเป็นการสอนโดยทางอ้อม ถ้าเป็นการสอนทางตรงก็คือ การสอนในระดับครอบครัวที่พ่อแม่เป็นตัวอย่าง หรือพี่เป็นตัวอย่างแก่น้อง เมื่อนำมาปฏิบัติหรือใช้อยู่ร่วมกันจะเป็นการให้เกิดความสุขทั้งในสถาบันครอบครัว สังคม และระดับประเทศให้ยั่งยืนนาน

ดังนั้น การที่บุคคลมีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมช่วยทำให้มีบุคลิกภาพที่ดีขึ้น สามารถปรับตัว มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก กล้าพูดต่อหน้าผู้อื่น กล้าเข้าร่วมกิจกรรม ได้รับการยอมรับจากเพื่อน มีผลการเรียนที่ดีขึ้น และการมีพฤติกรรมที่กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมยังเป็นพื้นฐานทำให้สามารถปรับตนเองให้อยู่ในสังคม เป็นคนเก่งคนดี ได้อย่างมีความสุข ประสบผลสำเร็จทั้งด้านการเรียนและการดำเนินชีวิตประจำวันต่อไป จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาการแก้ปัญหานักศึกษาที่มีพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกใสชั้นเรียนวิชาโภชนาการ โดยใช้กระบวนการกลุ่ม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้กระบวนการกลุ่มในการแก้ปัญหานักเรียนที่มีพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกในชั้นเรียน รายวิชาหลักการประกอบอาหารครอบครัว
2. เพื่อเปรียบเทียบผลของกระบวนการกลุ่มที่มีต่อพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกในชั้นเรียน รายวิชาหลักการประกอบอาหารครอบครัว ก่อนการใช้กระบวนการกลุ่มและหลังการใช้กระบวนการกลุ่ม

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 160 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 40 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ กระบวนการกลุ่ม ได้แก่ ด้านการพูด การกระทำ และการแสดงความคิดเห็น

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการกล้าแสดงออก

สมมุติฐานการวิจัย

พฤติกรรมการกล้าแสดงออกของนักเรียนหลังการใช้กระบวนการกลุ่มสูงกว่าก่อนการใช้กระบวนการกลุ่มอย่างน้อยร้อยละ 20 ขึ้นไป

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบประเมินพฤติกรรมการกล้าแสดงออก มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกล้าแสดงออก
2. กำหนดพฤติกรรมกล้าแสดงออก ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่สังเกตได้จากกิจกรรมประจำวันและกิจกรรมในชั้นเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 วิชาหลักการประกอบอาหารครอบครัว
3. พิจารณาคัดเลือกพฤติกรรมที่เหมาะสม นำมาปรับให้เหมาะสมกับระดับการศึกษา ซึ่งเป็นแบบประเมินพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 วิชาหลักการประกอบอาหารครอบครัว ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านการพูด การแสดงออกด้านการกระทำ และด้านการแสดงความคิดเห็น
4. นำแบบประเมินพฤติกรรมกล้าแสดงออกที่ปรับให้เหมาะสมกับระดับการศึกษาให้ผู้เชี่ยวชาญและประธานกรรมการที่ปรึกษาการวิจัยเพื่อตรวจสอบหาความเที่ยงตรงตามสภาพความชัดเจน และความเหมาะสมของคำถาม
5. นำแบบประเมินมาปรับปรุงแก้ไข
6. นำแบบประเมินไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ขอหนังสือจากประธานกรรมการที่ปรึกษาการวิจัย หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู ถึงผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ก่อนการทดลอง นำแบบประเมินพฤติกรรมนักเรียนไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง (Pre-test) จำนวน 10 คน โดยมีครู 3 ท่าน ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เป็นผู้ร่วมประเมิน
3. หลังการทดลอง ผู้วิจัยได้ให้ครูผู้สังเกตชุดเดิม 3 ท่าน ใช้แบบประเมินชุดเดิม (Post-test) ประเมินพฤติกรรมกล้าแสดงออกทั้ง 3 ด้าน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป spss for window

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนพฤติกรรมกล้าแสดงออกและหลังทดลองทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการพูด ด้านการกระทำ และด้านการแสดงความคิดเห็น โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) พบว่า ภายหลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนมีคะแนนพฤติกรรมกล้าแสดงออกด้านการพูด การกระทำ และการแสดงความคิดเห็น เพิ่มขึ้นกว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การใช้กระบวนการกลุ่มเพื่อศึกษาพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียน สามารถจัดทำได้ทุกระดับชั้น ซึ่งทั้งนี้ต้องกำหนดเนื้อหาสาระและรูปแบบการฝึกกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัยและความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกกิจกรรม
2. ควรมีการฝึกอบรมวิธีการจัดโปรแกรมการฝึกกระบวนการกลุ่มให้กับบุคคลที่ทำหน้าที่แนะแนวในสถานศึกษาหรือบุคลากรอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มีความรู้และความสามารถในการพัฒนาความสามารถในการฝึกกระบวนการกลุ่ม
3. หลังการฝึกกระบวนการกลุ่ม ควรมีการจัดกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกกระบวนการกลุ่มได้พัฒนาตนเองในการแสวงหาข้อมูลหรือจัดกิจกรรมที่เอื้อประโยชน์ในการพัฒนาความสามารถในการสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคลในด้านอื่น ๆ อันเป็นการส่งเสริมให้ผู้เข้ารับการฝึกกระบวนการกลุ่มได้พัฒนาความสามารถต่อไป
4. ควรจัดการฝึกกิจกรรมกลุ่มเพื่อสร้างความสามารถในการสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคลอย่างต่อเนื่องในทุกระดับชั้น และควรมีการศึกษาติดตามผลเป็นระยะ ๆ เพื่อตรวจสอบพัฒนาการสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของผู้เข้ารับการฝึกกระบวนการกลุ่ม
5. การทดลอง หากมีการแบ่งกลุ่มย่อยหลายกลุ่ม ควรมีผู้ช่วยดำเนินการเพื่อจะได้ดูแลและอำนวยความสะดวกแก่ผู้เข้ารับการฝึกกระบวนการกลุ่มอย่างทั่วถึง

ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการติดตามผลระยะยาว หลังจากเสร็จสิ้นการทดลองไปแล้ว เพื่อติดตามว่าความสามารถในการพูด การกระทำ และการแสดงความคิดเห็น ที่ได้รับการฝึกไปแล้วนั้นมีการเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ อย่างไร
2. ควรมีการทดลองฝึกกระบวนการกลุ่มที่มีต่อความสามารถในการพูด การกระทำ และการแสดงความคิดเห็นของนักเรียนอย่างต่อเนื่องเป็นระดับไป เช่น ระดับมัธยมศึกษา ระดับอุดมศึกษา เพื่อจะดูการพัฒนาการของนักเรียนว่าดีขึ้นหรือไม่ อย่างไร
3. ควรทดลองเปรียบเทียบถึงลักษณะการจัดกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันออกไป เช่น กลุ่มที่สมาชิกเคยรู้จักกันมาก่อนแล้ว กลุ่มที่สมาชิกยังไม่มีใครเคยรู้จักกันมาก่อน และกลุ่มที่สมาชิกผสมระหว่างผู้ที่เคยรู้จักมาก่อนแล้ว และยังไม่เคยรู้จักกันมาก่อน เพื่อศึกษาว่ากลุ่มใดให้ผลอย่างไรเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. พัฒนาพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 จำนวน 40 คน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน ในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียน

ผลการแก้โจทย์ปัญหาเรื่องการคำนวณโภชนาการ
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวศุภวรรณ สุวรรณ์
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	คศ.บ.(อาหารและโภชนาการ)
ปีการศึกษา	2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

โภชนาการเป็นวิชาที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการเรียน เป็นวิชาที่ทำให้นักเรียนมีเหตุผล เกิดกระบวนการคิด แต่สิ่งที่ปรากฏพบว่านักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโภชนาการต่ำที่สะท้อนได้จากคะแนนสอบ V-net โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแก้โจทย์ปัญหาโภชนาการซึ่งอาจมาจากนักเรียนไม่สามารถทำความเข้าใจในโจทย์ปัญหา ตีโจทย์ปัญหาได้อย่างถูกต้อง ดังนั้น จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจในการพัฒนาความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา การเข้าในภาษา ตลอดจนกระบวนการคิดให้กับนักเรียน ครูจึงสนใจว่าหากครูทีแนวทางในการฝึกนักเรียนในการแก้โจทย์ปัญหาเป็นอย่างเป็นขั้นตอน ย่อมทำให้นักเรียนมีความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาโภชนาการของนักเรียนระดับ ปวช.1
2. เพื่อพัฒนาความสามารถในการทำงานเป็นทีมของนักเรียนระดับ ปวช.1

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบการแก้โจทย์ปัญหาโภชนาการปรนัยแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ
2. แบบประเมินความสามารถในการทำงานเป็นทีม แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 3 ระดับ โดยประเมินพฤติกรรมในประเด็นดังนี้
   - การช่วยเพื่อนในการเรียนรู้ (to serve)
   - การเรียนรู้ในการฟัง (to communicate)
   - การตั้งคำถาม (to question)
   - การเลือกวิธีหาคำตอบ (to search)
   - การวิเคราะห์สรุปคำตอบ (to construct)

การวิเคราะห์รวมข้อมูล

1. วิเคราะห์ความสามารถแก้โจทย์ปัญหาโภชนาการ โดยการหาค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ความสามารถการทำงานเป็นทีม โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ย แปลความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย
2.50 – 3.00	มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก
1.50 – 2.49	มีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง
1.00 – 1.49	มีพฤติกรรมอยู่ในระดับน้อย

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนได้รับการฝึกตามแนวทางการโจทย์ปัญหาโภชนาการ พบว่า นักเรียนร้อยละ 80 มีคะแนนความสามารถแก้โจทย์ปัญหาโภชนาการเพิ่มขึ้น
2. นักเรียนมีพฤติกรรมการทำงานการเรียนรู้ในการฟังกัน และการช่วยเหลือในการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก ส่วนพฤติกรรมการแสดงความคิดเห็นและการตั้งคำถามอยู่ในระดับปานกลาง

แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์

ศึกษาพฤติกรรมการอยู่ร่วมกัน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 ธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางณัติฐา เพ็ชรแก้ว
ตำแหน่ง	ครู คศ.4
วุฒิการศึกษา	คบ. ครุศาสตร์บัณฑิต
ปีการศึกษา	2562

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

อริสโตเติล (Aristotle) นักปราชญ์ชาวกรีกได้กล่าวไว้ว่า มนุษย์เป็นสัตว์สังคม (Social animal) ซึ่งหมายความว่า มนุษย์จะมีชีวิตโดยอยู่ร่วมกันเป็นหมู่เหล่า มีความเกี่ยวข้องกันและกัน และมีความสัมพันธ์กันในหมู่มวลสมาชิก โดยสาเหตุที่มนุษย์มาอยู่ร่วมกันเป็นสังคม เพราะมีความจำเป็นด้านต่างๆ ดังนี้

1. มนุษย์มีระยะเวลาของการเป็นทารกยาวนานและไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ในระยะเริ่มต้นของชีวิต ทำให้มนุษย์แตกต่างไปจากสัตว์อื่น และด้วยความจำเป็นที่จะต้องมีการเลี้ยงดูทารกเป็นระยะเวลานานนี้เอง ทำให้มนุษย์จำเป็นต้องใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน สร้างแบบแผนความสัมพันธ์กันเป็นครอบครัว เป็นเพื่อนบ้าน และมีความสัมพันธ์กับคนในสังคมอื่นๆ

2. มนุษย์มีความต้องการทางสมอง เพราะสามารถคิดค้นวิธีการในการควบคุมธรรมชาติ เพื่อนมาใช้ตอบสนองความต้องการ ทำให้ชีวิตดำเนินไปอย่างมีความสุข ซึ่งการควบคุมธรรมชาติจำเป็นต้องอาศัยการแบ่งงานและความร่วมมือจากบุคคลอื่น เพื่อให้งานบรรลุผลสำเร็จ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องอยู่ร่วมกันกับหลายๆคน เช่นการแสวงหาอาหาร ผลิตสิ่งของเครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค การสร้างที่อยู่อาศัย เป็นต้น

3. มนุษย์มีความสามารถในการที่จะสร้างวัฒนธรรมและส่งผ่านวัฒนธรรมไปสู่คนรุ่นหลังให้ได้รับรู้ เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน วัฒนธรรมเหล่านี้มีทั้งที่เป็นปัจจัยพื้นฐานในการดำเนินชีวิต และวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับความต้องการอื่นๆนอกเหนือไปจากสิ่งที่จำเป็นต่อชีวภาพ เช่น ต้องการความรัก ความอบอุ่น การจัดระเบียบทางสังคม ความเชื่อ ศาสนา ศิลปะ ขนบธรรมเนียมประเพณี เป็นต้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อให้นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข

2. เพื่อให้นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สามารถปฏิบัติงาน หรืออยู่ร่วมกันในชั้นเรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สมมติฐานการวิจัย

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข และสามารถปฏิบัติงาน หรืออยู่ร่วมกันในชั้นเรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 12 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การเก็บข้อมูลที่ใช้เพื่อการศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยได้มีแบบสอบถามพฤติกรรมการอยู่ร่วมกันของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

1. ข้อมูลทั่วไป
2. ข้อมูลพฤติกรรมการอยู่ร่วมกันของนักศึกษา
3. ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

1. กำหนดเนื้อหาแบบสอบถามศึกษาพฤติกรรมการอยู่ร่วมกันของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์

2. สร้างแบบสอบถามศึกษาพฤติกรรมการอยู่ร่วมกันของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์

2.1 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้

2.2 ประเมินผลการทดสองใช้แบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ค่าร้อยละของตัวอย่างจำแนกตามเพศ โดยใช้สูตร ดังนี้

ค่าร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตรดังนี้

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

F แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมดของผู้ตอบแบบสอบถาม

2. การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการอยู่ร่วมกันของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจ แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวความคิดของลิเคิร์ต (Likert)

ระดับ	5	หมายถึง	มากที่สุด
ระดับ	4	หมายถึง	มาก
ระดับ	3	หมายถึง	ปานกลาง
ระดับ	2	หมายถึง	น้อย
ระดับ	1	หมายถึง	น้อยที่สุด

หาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำค่าเฉลี่ยที่ได้ไปเทียบกับเกณฑ์ตามแนวความคิดของบุญชม ศรีสะอาด (2548 : 161)

ค่าเฉลี่ย	สรุปการประเมิน
4.51 - 5.00	มากที่สุด
3.51 - 4.50	มาก
2.51 - 3.50	ปานกลาง
1.51 - 2.50	น้อย
1.00 - 1.50	น้อยที่สุด

2.1 ค่าเฉลี่ย (Mean : $\overline{X}$) คำนวณได้จากสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2549 : 59)

$$\overline{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ $\overline{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

2.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) คำนวณได้จากสูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum X^2}{n} - (X)^2}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum$ แทน ผลบวกหรือผลรวม

X แทน คะแนนของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคน

$\overline{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

สรุปผลการวิจัย

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเป็นผู้หญิง 11 คน คิดเป็นร้อยละ 91.67 และเป็นผู้ชาย 1 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 ตามลำดับ

ผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า พฤติกรรมการอยู่ร่วมกันของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.79 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .533 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ อยู่ในมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 5.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .000 รองลงมาคือ การให้ความเคารพต่อครู ค่าเฉลี่ย 4.88 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .332 รองลงมาคือ ความสามัคคีในการทำงานร่วมกันและส่งงานตรงต่อเวลา ค่าเฉลี่ย 4.76 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .437 รองลงมาคือ ความกระตือรือร้นต่องานที่ได้รับมอบหมาย การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และการตรงต่อเวลาเมื่อมีการนัดหมายในการทำงาน ค่าเฉลี่ย 4.71 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .470 รองลงมาคือ ความมีประชาธิปไตยในชั้นเรียน ค่าเฉลี่ย 4.65 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .493 รองลงมาคือ ความมีน้ำใจในการทำงานต่อเพื่อนร่วมชั้นเรียน ค่าเฉลี่ย 4.53 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .624 รองลงมาคือ อยู่รวมกันเป็นกลุ่มๆ โดยไม่คำนึงถึงส่วนรวม ค่าเฉลี่ย 4.29 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .849 รองลงมาคือ มีการปรับตัวเมื่อครูกล่าวตักเตือน ค่าเฉลี่ย 4.12 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .928 รองลงมาคือ การใช้คำไม่สุภาพต่อเพื่อนๆ ค่าเฉลี่ย 1.65 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .786 รองลงมาคือ ปิดกั้นตนเองในการรับรู้ข่าวสาร ค่าเฉลี่ย 1.47 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .624 รองลงมาคือ ปฏิเสธงานทุกครั้งที่ได้รับมอบหมาย ค่าเฉลี่ย 1.35 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .493 รองลงมาคือ การทำกิริยาไม่สุภาพต่อครู ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 1.29 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .588

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้เป็นแนวทางสำหรับอาจารย์ผู้สอน สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในรายวิชาต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมสำหรับนักเรียนนักศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข

2. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สามารถปฏิบัติงาน หรืออยู่ร่วมกันในชั้นเรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนการสอนของแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางวิลาวัลย์ เกตุแก้ว
ตำแหน่ง	พนักงานราชการ (ครู)
วุฒิการศึกษา	วท.บ.(เทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม)
ปีการศึกษา	2562

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เมื่อนักศึกษาเรียนจบสำเร็จหลักสูตรในระดับ ปวส.2 มีนักศึกษาบางส่วนก็เรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น นั่นก็คือ เรียนต่อในระดับปริญญาตรี ในขณะที่มีนักศึกษาบางส่วนก็นำความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาเล่าเรียนมาเพื่อนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ ไม่ได้เรียนต่อในระดับปริญญาตรี แต่ออกไปประกอบอาชีพหางานทำ การศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ ประจำปีการศึกษา 2562 จึงจัดทำขึ้นเพื่อเป็นการนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนของแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ เพื่อให้สอดคล้องกับการนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพได้จริงในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อให้ทราบความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ ประจำปีการศึกษา 2562

2. เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนของแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ เพื่อให้สอดคล้องกับการนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพได้จริงในโอกาสต่อไป

สมมติฐานการวิจัย

นักศึกษาแต่ละคนมีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ที่แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนของแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ ประจำปีการศึกษา 2562

2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับ ปวส.2 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 32 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ คือ แผนการจัดการเรียนรู้แผนกวิชาคหกรรม

3.2 ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ ประจำปีการศึกษา 2562

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตของเนื้อหาเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ ประจำปีการศึกษา 2562 เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการสร้างแบบสอบถาม

2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม

3. สร้างแบบสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แจกแบบสอบถามให้กับนักศึกษาระดับ ปวส.2 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 32 คน

2. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา จำนวน 32 ชุด มาตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ ประจำปีการศึกษา 2562 ตามแผนการจัดการเรียนรู้ของแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ ประจำปีการศึกษา 2562 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำค่าไปเปรียบเทียบกับการวิเคราะห์ของลิเคิร์ท (Likert)

2. ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะของนักศึกษา ใช้วิธีสรุปหรือวิเคราะห์ข้อความจากแบบสอบถามปลายเปิด

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ดังนี้

นักศึกษามีความพึงพอใจเกี่ยวกับรายวิชาที่จัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ของแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ ประจำปีการศึกษา 2562 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.84 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจความรู้ที่ได้รับจากการเรียนรู้ภาคปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.31 รองลงมาคือการนำความรู้ที่ได้รับมาใช้ในการทำงานอาชีพ ค่าเฉลี่ย 4.19 ความรู้ที่ได้รับจากการฝึกงานและความรู้ในรายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม ค่าเฉลี่ย 4.06 ความรู้ในรายวิชาการจัดดอกไม้เชิงธุรกิจ ค่าเฉลี่ย 4.03 ความรู้ในรายวิชาการจัดดอกไม้แบบไทย ค่าเฉลี่ย 4.00 การนำความรู้ที่ได้รับมาพัฒนาการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ย3.97 ความรู้ที่ได้รับจากการเรียนรู้ภาคทฤษฎี ค่าเฉลี่ย 3.94 ความรู้ในรายวิชาเทคนิคการนำเสนองาน ค่าเฉลี่ย 3.34 และน้อยที่สุดคือ ความรู้ในรายวิชาโครงการ ค่าเฉลี่ย 2.53

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการจัดทำวิจัยการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนการสอนของแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ ในทุกปีการศึกษา เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการนำมาจัดทำแผนการเรียนเพื่อใช้ในการสอนในภาคเรียนต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ ประจำปีการศึกษา 2562

2. นำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนของแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ เพื่อให้สอดคล้องกับการนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในโอกาสต่อไป

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การใช้บทเรียนองค์ประกอบศิลป์ โดยใช้เทคนิคสื่อผสม นักเรียนระดับ ปวช.2 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นายฮาซัน ใบเต้
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา ศษ.บ.(สถาปัตยกรรมภายใน)
ปีที่ทำวิจัย 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนากระบวนการรับรู้ทางศิลปะ การเห็นภาพรวม การสังเกตรายละเอียดสามารถ ค้นพบศักยภาพของตนเอง อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้ ด้วยการมีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัย สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีความสุข การเรียนรู้ศิลปะ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้ความเข้าใจ การคิดที่เป็นเหตุเป็นผลถึงวิธีการทางศิลปะ

ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์นั้น คือ การจัดกิจกรรมกระบวนการเรียนการสอนที่ไม่เร้าใจ นักเรียนไม่ได้แสดงออกทางความคิด เบื่อหน่ายต่อการรับรู้ทางการเรียน ซึ่งส่งผลไม่ดีต่อคุณภาพโดยรวม ดังรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระทัศนศิลป์ ของนักเรียนระดับ ปวช.2 โรงเรียนบ้านคำเลา อำเภอกุดชุม จังหวัดยโสธร นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ปีการศึกษา 2549 ตั้งเป้าหมายในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนร้อยละ 80 นักเรียนทำได้ร้อยละ 70.65 ต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ปีการศึกษา 2550 ตั้งเป้าหมายในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนร้อยละ 80 นักเรียนทำได้ร้อยละ 69.53 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้หาวิการและแนวทางแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น โดยคิดหาเครื่องมือเข้ามาช่วยในการสอน การวาดภาพระบายสี จึงได้วางแผนดำเนินการแก้ไขดังนี้ ศึกษาวิธีการสอนจากเอกสารหลักสูตร ตำราที่เกี่ยวกับเทคนิคการสอนแบบต่าง ๆ เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ศึกษาเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการสอน การวาดภาพระบายสี รวมทั้งการผลิตสื่อการเรียนการสอน จัดสร้างสื่อ และคิดค้นนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ประกอบการสอน เช่น สื่อ

ประสมวีดิทัศน์ หนังสือ เอกสารประกอบการเรียน เพื่อให้นักเรียนสามารถค้นคว้าได้ด้วยตนเองและสนใจเรียนมากขึ้น

ผู้วิจัยได้นำปัญหาการจัดกระบวนการเรียนรู้องค์ประกอบศิลป์ โดยใช้เทคนิคสื่อผสม เสนอต่อผู้บริหารเพื่อที่จะแก้ปัญหาให้ได้ในปีการศึกษา 2562 โดยการผลิตสื่อการเรียนรู้ที่เรียกว่า บทเรียนสื่อประสม เพื่อประกอบการสอน บทเรียนนี้จะประกอบไปด้วย บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีแบบฝึก ใบความรู้ ใบงาน แบบทดสอบ และอื่น ๆ ตามเนื้อหาที่กำหนดในบทนั้น ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น และทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของบทเรียนสื่อประสมเรื่องการวาดภาพระบายสี ของนักเรียนระดับ ปวช.2 ตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนสื่อประสม
3. เพื่อประเมินทักษะการเขียนภาพระบายสี โดยใช้เทคนิคสื่อผสม
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสื่อผสม

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า มี 4 ชนิด คือ

1. บทเรียนสื่อประสม จำนวน 12 ชุด
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. แบบประเมินทักษะการวาดภาพองค์ประกอบศิลป์
4. แบบวัดความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนวาดภาพองค์ประกอบศิลป์โดยใช้เทคนิคสื่อประสม

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. การสร้างบทเรียนสื่อประสม

1.1 ขั้นเตรียมการผลิตสื่อ โดยการศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ศึกษาสภาพปัจจุบันของปัญหาการเรียนการสอนวาดภาพระบายสี ระดับ ปวช.2 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสื่อการเรียนการสอน ศึกษาเทคนิคและกระบวนการผลิตสื่อการเรียนการสอน

1.2 กำหนดเนื้อหาในการสร้างบทเรียนสื่อประสม เรื่องการวาดภาพระบายสี

1.3 การผลิตบทเรียนสื่อประสม

2. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1 ศึกษาคำอธิบายรายวิชาและจุดประสงค์การเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะสาระทัศนศิลป์ เรื่องการวาดภาพระบายสี ของนักเรียนระดับ ปวช.2

2.2 แบ่งเนื้อหาหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องการวาดภาพระบายสี เป็นบทเรียนสื่อประสม จำนวน 12 ชุด

2.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเนื้อหาย่อยหรือหน่วยการเรียนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

2.4 ศึกษาวิธีการเขียนข้อสอบ กำหนดรูปแบบและจำนวนข้อสอบ

2.5 นำตารางความสัมพันธ์ที่วิเคราะห์ไว้แล้วและข้อสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาจุดประสงค์ มีความสัมพันธ์กันกับข้อสอบแต่ละข้อ

2.6 นำข้อสอบที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญมาพิมพ์เป็นแบบทดสอบไปทดลองสอบกับนักเรียนที่เคยเรียนเนื้อหานี้มาแล้วที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

2.7 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์หาคุณภาพของข้อสอบ โดยการหาค่าความยากและอำนาจจำแนกเป็นรายข้อแบบอิงเกณฑ์ คัดเลือกข้อสอบให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

2.8 นำข้อสอบที่คัดเลือกไว้ จำนวน 30 ข้อ มาหาความเชื่อมั่นทั้งฉบับ

2.9 จัดพิมพ์แบบทดสอบเป็นฉบับจริงเพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การสร้างแบบประเมินทักษะปฏิบัติงานเรื่องการวาดภาพระบายสี

3.1 ศึกษาการสร้างแบบประเมินทักษะจากหนังสือวัดผลการศึกษา

3.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินทักษะปฏิบัติ และกำหนดรูปแบบการประเมินทักษะปฏิบัติ

3.3 สร้างแบบประเมินทักษะการวาดภาพระบายสี โดยใช้บทเรียนสื่อประสมชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 4 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

3.4 นำแบบประเมินทักษะที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระเพื่อปรับปรุงแก้ไข

3.5 นำแบบประเมินทักษะที่ได้ไปจัดพิมพ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4. การสร้างแบบวัดความพึงพอใจ

4.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินแบบสอบถามความคิดเห็นเพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำ

4.2 ศึกษาวิธีสร้างแบบวัดความพึงพอใจและกำหนดรูปแบบการเขียนข้อคำถามในแบบวัด

4.3 สร้างแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่ต้องการเรียนวาดภาพระบายสี โดยใช้บทเรียนสื่อประสม

4.4 นำแบบวัดความพึงพอใจเสนออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระเพื่อปรับปรุงแก้ไข

4.5 นำแบบวัดความพึงพอใจที่ได้ไปจัดพิมพ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำเครื่องมือที่ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ทำการทดลองจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามเวลาในปฏิทินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้บทเรียนสื่อประสม
2. ดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนสื่อประสม เรื่องละ 2 ชั่วโมง ตรวจและเก็บคะแนนผลการปฏิบัติตามกิจกรรมแต่ละเรื่องจนครบ 12 ชุด
3. ในการดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนสื่อประสมในแต่ละเรื่องนั้น ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ประเมินทักษะการปฏิบัติงานและกิจกรรมของนักเรียนระหว่างเรียนหลังสิ้นสุดการเรียนรู้ครบทุกแผน ผู้ศึกษาค้นคว้าได้

จัดเก็บข้อมูลด้วยเครื่องมือ 2 ชนิดคือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ และแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การวาดภาพระบายสีโดยใช้บทเรียนสื่อประสม จำนวน 10 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. คำนวณค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ข้อมูลหาประสิทธิภาพของบทเรียนสื่อประสม เรื่องการวาดภาพระบายสี ตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 ของนักเรียนระดับ ปวช.2
3. วิเคราะห์ข้อมูลหาค่าดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนสื่อประสม
4. วิเคราะห์ผลการประเมินทักษะปฏิบัติการวาดภาพระบายสีหลังเรียน ของนักเรียนระดับ ปวช.2
5. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้บทเรียนสื่อประสม

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าการพัฒนาการสอนการวาดภาพระบายสี โดยใช้บทเรียนสื่อประสม ของนักเรียนระดับ ปวช.2 สรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

1. บทเรียนสื่อประสม เรื่องการวาดภาพระบายสี ของนักเรียนระดับ ปวช.2 ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.86/88.88 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80
2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนสื่อประสมการวาดภาพระบายสีของนักเรียนระดับ ปวช.2 ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้น มีค่าเท่ากับ 0.6796 แสดงว่า ผู้เรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 67.96
3. หลังการเรียนโดยใช้บทเรียนสื่อประสม นักเรียนมีทักษะการวาดภาพระบายสีโดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 คิดเป็นร้อยละ 92.02 อยู่ในระดับดีมาก และรายข้ออยู่ในระดับดีมากทุกข้อ
4. ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียน ของนักเรียนระดับ ปวช.2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การวาดภาพระบายสี โดยใช้บทเรียนสื่อประสม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และรายข้ออยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะนำสำหรับการนำผลการศึกษาค้นคว้าไปใช้

1.1 การใช้บทเรียนองค์ประกอบศิลป์ โดยใช้เทคนิคสื่อผสม ควรเตรียมสื่อประกอบอื่น ๆ พร้อมทดสอบการใช้ตามกิจกรรมในบทเรียนสื่อประสมกำหนดไว้ เช่น วัสดุที่ใช้ สี กระดาษ และอุปกรณ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.2 ควรกำกับการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนอย่างใกล้ชิด เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปด้วยความเรียนร้อย สำเร็จตามเวลาที่กำหนด

1.3 บางกิจกรรมมีการศึกษานอกสถานที่ ครูควรเตรียมสถานที่ที่เป็นแหล่งเรียนรู้และเตรียมผู้เรียนให้พร้อม

1.4 บทเรียนสื่อประสมนี้ ไม่เหมาะที่จะปล่อยให้ผู้เรียนดำเนินการเองโดยไม่มีการกำกับดูแลของผู้สอน เพราะในบางกิจกรรมจะมีส่วนของผู้สอนร่วมด้วย

1.5 บทเรียนสื่อประสมเป็นแนวทางที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นได้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

2.1 ควรเลือกกิจกรรมการเรียนแบบอื่นมาใช้เปรียบเทียบการเรียนรู้แบบโครงงานแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน การประยุกต์ใช้ทฤษฎีพหุปัญญา หรือการสร้างสรรค์องค์ความรู้

2.2 ควรศึกษาตัวแปรอื่นในการวิจัยเพิ่มเติม เช่น ความฉลาดทางอารมณ์ในการสร้างงานศิลปะ และเทคนิคประยุกต์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. บทเรียนสื่อประสม เรื่องการวาดภาพระบายสี กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระทัศนศิลป์ ของนักเรียนระดับ ปวช.2 ที่มีประสิทธิภาพและให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ดี
2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนและผู้สนใจในการสร้างบทเรียนสื่อประสมเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ หรือวิชาอื่น ๆ ต่อไป

การพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้โดยใช้ภูมิปัญญาเครื่องหอมไทย ผ่านการเรียนรู้เสมือนจริง

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นายหัฏฐพล อำภารส
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา คหกรรมศาสตรบัณฑิต
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ศิลปวัฒนธรรมเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงสภาพของสังคมในอดีตอีกทั้งความเจริญรุ่งเรืองตลอดจนสภาพความเป็นอยู่ของผู้คน จากความคิดริเริ่มสร้างสรรค์จนกลายเป็นแบบอย่างถ่ายทอดสู่คนในแต่ละยุคสมัย ศิลปวัฒนธรรมถือเป็นมรดกตกทอดเฉพาะของคนไทย ที่มีอยู่มากมายหลายสาขางานด้านศิลปหัตถกรรมไทยเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่มีความพิเศษละเอียด ประณีต เครื่องหอมถือเป็นเสน่ห์แบบไทยๆที่ให้ความรู้สึก สุนทรีย์อย่างหนึ่งและจัดเป็นภูมิปัญญาของบรรพบุรุษที่มีความสำคัญทางลปวัฒนธรรม และมีความผูกพันกับคนไทยมาตั้งแต่สมัยโบราณ และเครื่องหอมถือเป็นภูมิปัญญาไทยที่ได้รับการสืบสารจากปูชนียบุคคลในอดีตและถ่ายทอดมาจนถึงปัจจุบัน (บังอร โพธิ์นิ่มแดง, 2557) คนไทยรู้จักการนำพรรณไม้หอมมาใช้อย่างยาวนาน (เพ็ญนภา ทรัพย์เจริญ และ คมสัน หุตะแพทย์, 2549) เชื่อกันว่าในการทำเครื่องหอมนั้นคนไทยน่าจะได้รับวัฒนธรรมมาจากชาวจีนหรืออินเดีย แล้วนำมาประยุกต์ใช้ให้เข้ากับชีวิตของคน ในสังคมไทยการใช้เครื่องหอมได้แทรกอยู่ในกิจวัตรของชนทุกชั้น เริ่มตั้งแต่ตื่นนอนไปจนถึงเข้านอน และเริ่มตั้งแต่เกิดไปจนตายเพราะโอกาสการใช้ เครื่องหอมไทยในอดีตแทรกอยู่ในประเพณีต่างๆ (กรมศิลปากร, 2543) การเรียนการสอนเครื่องหอมไทยในอดีตเป็นความรู้จึงจำกัดในวงแคบ ๆ และมิได้กระจายความรู้ให้คนทั่วไป วิชาเหล่านี้ไม่มีสถาบันใดเปิดสอนต่อเนื่องและจริงจัง

ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของประเทศ ที่รัฐบาลส่งเสริมและผลักดันให้ประเทศมุ่งสู่การพัฒนาเป็นไทยแลนด์ 4.0 ที่พัฒนาคนในชาติด้านวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การจัดการศึกษาเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) ที่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อัญชลี ธรรมะวิธีกุล (2560) ที่กล่าวไว้ว่า การศึกษา

ตลอดชีวิตมุ่งเน้นให้ประชาชนมีสิทธิโอกาสเสมอกันเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชาติให้ดีขึ้นอย่างยั่งยืน ในฐานะนักคหกรรมศาสตร์ผู้มีความรู้เกี่ยวกับความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ สังคมและมนุษย์ศาสตร์โดยมุ่งพัฒนาครอบครัวพัฒนาอาชีพและเสริมสร้างคุณภาพชีวิตความมั่นคงของสถาบันครอบครัวและสังคม (สมาคมคหเศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชินูปถัมภ์, 2542) จึงได้ศึกษาสูตรน้ำปรุงโบราณ และนำมาพัฒนาเป็นสูตรน้ำหอมสัญชาติไทยผ่านกระบวนการการเรียนรู้เพื่อการแก้ปัญหาโดยพัฒนาพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ขึ้นให้แปลกใหม่และไม่ซ้ำกับท้องตลาด ดังที่ผลงานวิจัยของ ไมตรี เกตุขาว (2558) กล่าวว่าการพัฒนาผ้าไทยทรงดำนั้นต้องมีการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ที่แปลกใหม่ แตกต่างจากของเดิม

จากความสำคัญผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาศึกษาสูตรน้ำปรุงโบราณ และนำมาพัฒนาเป็นสูตรน้ำหอมสัญชาติไทยผ่านกระบวนการการเรียนรู้โดยการนำสมุนไพรไทย คือมะกรูดมีเสริมในน้ำหอม ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลต่อสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาเพื่อให้ความรู้ และปลูกฝังทัศนคติที่ดีที่จะช่วยในการสืบสานอนุรักษ์เครื่องหอมไทยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาศึกษาสูตรน้ำปรุงโบราณ
2. เพื่อพัฒนาเป็นสูตรน้ำหอมแบบไทย
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อสูตรน้ำหอมที่ได้รับการพัฒนาแล้ว

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ บุคคลทั่วไปจำนวน 600 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ ได้จากการสุ่มตัวอย่างบุคคลทั่วไปจำนวน 300 คน ซึ่งมากพอที่จะเป็นตัวแทนของประชากรโดยใช้ตาราง Determining Sample Size From a Given Population ของ Krejcie and Morgan (สุภาพ ฉัตราภรณ์, 2555 อ้างถึง Krejcie and Morgan, 1970) ซึ่งระบุไว้ว่าจำนวนต่ำสุดไม่น้อยกว่า 291 คน กลุ่มตัวอย่างเหล่านี้ได้จากการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบสัดส่วน (Probability Stratified Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสัมภาษณ์ ผู้เชี่ยวชาญ
2. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อน้ำหอมที่ได้รับการพัฒนาแล้ว

การสร้างเครื่องมือ

1. ตรวจเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. จัดทำแบบสอบถาม
3. เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บข้อมูลด้วยตัวเอง โดยใช้แบบสอบถามจำนวน 300 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อน้ำหอมแบบไทยที่ได้รับการพัฒนา

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมากกว่าสองในสาม (72.7%) เป็นเพศหญิง นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมากกว่าหนึ่งในสาม (39.7%) เป็นนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 นักศึกษาเกือบครึ่งหนึ่ง (45.3) มีผลคะแนนเฉลี่ยสะสม มากกว่า 3.5 นักศึกษาที่มีบิดามากกว่าหนึ่งในห้า จบการศึกษาระดับปริญญาตรี นักศึกษาที่มีมารดาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีสัดส่วนใกล้เคียงกับนักศึกษาที่มารดาจบการศึกษา ระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า ร้อยละ21.3 และ 20.0 บิดาของนักศึกษาประกอบอาชีพเกษตรกรมากที่สุด ร้อยละ 24.0 มารดาของนักศึกษาประกอบอาชีพค้าขายหรือเจ้าของธุรกิจมากที่สุด ร้อยละ 26.3 ครอบครัวของนักศึกษามากกว่าหนึ่งในสี่ (27.7) มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท นักศึกษาเกือบครึ่งหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับวิชาเครื่องหอมจากสื่อออนไลน์ ร้อยละ 44.7 นักศึกษา (47.3%) เพิ่มพูนประสบการณ์เกี่ยวกับเครื่องหอมของชำร่วยจากการอบรมนอกห้องเรียน

ผลจากการศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อน้ำหอมแบบไทยที่ได้รับการพัฒนาแล้ว เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านผลิตภัณฑ์ ประเด็นผลิตภัณฑ์มีรูปร่าง ขนาด สัดส่วนเหมาะสมผู้บริโภคมีความพึงพอใจสูงสุด ($\overline{X}$ = 4.68) รองลงมามีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันคือด้านราคา ประเด็นราคา 90 บาทขึ้นไป และด้านสถานที่จัดจำหน่าย ประเด็นห้างสรรพสินค้า ศูนย์การค้าส่งออกระหว่างประเทศ ($\overline{X}$ = 4.46) ($\overline{X}$ = 4.42) และด้านคุณประโยชน์ ประเด็นผลิตภัณฑ์เหมาะสำหรับการใช้ในชีวิตประจำวัน ($\overline{X}$ = 4.36)

ข้อเสนอแนะ

1. ควรนำสมุนไพรไทย ชนิดอื่นมาพัฒนาในลักษณะดังกล่าว
2. ควรพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ให้หลากหลาย เช่น ลูกกลิ้ง สเปรย์ปรับอากาศ บุหงาปรับอากาศ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ศึกษาสูตรน้ำปรุงโบราณ
2. ได้ผลิตน้ำหอมแบบไทย ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
3. ผู้บริโภคพอใจต่อน้ำหอมแบบไทยที่ผลิตขึ้น

แนวทางในการสร้างความกระตือรือร้นและความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชางานมาลัย ของนักเรียนระดับ ปวช.1 ธุรกิจดอกไม้และงาประดิษฐ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวชุติวรรณ อาจหาญ
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา คหกรรมศาสตร์บัณฑิต
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน พบพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนบางคน ในห้องเรียนไม่สนใจเรียน ขาดความรับผิดชอบ ไม่มีระเบียบวินัย จึงส่งผลให้บรรยากาศการเรียนรู้ไม่เอื้อต่อการเรียนการสอน และ

นักเรียนบางคนมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ จึงทำให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้ ซึ่งส่งผลต่อนักเรียนบางคนที่มีผลการเรียนค่อนข้างต่ำ ผู้วิจัยจึงต้องใช้กระบวนการวิจัยมาแก้ปัญหา โดยการนำทฤษฎีการเรียนรู้ ทฤษฎีแรงจูงใจ และทฤษฎีการวางเงื่อนไข มาใช้กับนักเรียนเพื่อเป็นการพัฒนา และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียน เพื่อส่งเสริมศักยภาพของนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ และเต็มความสามารถของตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเองมากขึ้น และส่งผลให้บรรยากาศในชั้นเรียนดีขึ้น ซึ่งการสร้างความกระตือรือร้น ความรับผิดชอบในตัวของนักเรียน จะทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และอาจส่งผลให้มีผลการเรียนที่ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการขาดความกระตือรือร้นและความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชางานมาลัยของนักเรียน
2. เพื่อหาแนวทางในการสร้างความกระตือรือร้นและความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชางานมาลัยของนักเรียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขางานธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 สาขางานธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชางานมาลัย จำนวน 9 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสังเกตพฤติกรรม
2. แบบสอบถาม

การสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาหลักการ ทฤษฎี แนวคิด และเอกสารที่เกี่ยวข้องนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. สังเกตพฤติกรรมและจดบันทึกในขณะทำการสอนด้วยตนเอง
2. ผู้วิจัยนำได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตัวเองโดย ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้ค่าร้อยละ ประกอบการเรียบเรียงเป็นกลุ่มคำหรือประโยค

สรุปผลการวิจัย

จากแบบสอบถามความกระตือรือร้นและรับผิดชอบในห้องเรียน ผลสรุปของการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 พบว่า นักเรียนระดับ ปวช.1 สาขางานธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ เอาใจใส่ต่อการเรียนและมีความกระตือรือร้นและความรับผิดชอบมากขึ้น หากพิจารณาในภาพรวมจะเห็นได้ว่าดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัดคือ นักเรียนไม่นำงานวิชาอื่นมาทำขณะที่กำลังเรียนวิชางานมาลัย ไม่คุยและเล่นกับเพื่อนในขณะที่ครูสอน ส่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนด ไม่นอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน ไม่ทำการบ้านและแอบเอางานเพื่อนมาส่ง มีเวลาทบทวนบทเรียนและฝึกฝนทักษะนอกเวลาเรียน ทำผิดจะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้ มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย มาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียน รู้จักวางแผนและเตรียมพร้อมก่อนเข้าเรียน และหาความรู้เพิ่มเติมจากหนังสือและอินเตอร์เน็ต ทำให้นักเรียนสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้มีความกระตือรือร้นและความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชางานมาลัย ส่งผลให้การเรียนดีขึ้น และเป็นผู้ที่มีความสำเร็จในชีวิตตามจุดหมายที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง ควรมีการติดตามอย่างต่อเนื่อง
2. ครู ผู้ปกครอง นักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรร่วมมือกันแก้ไขและสะท้อนปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงพฤติกรรมและสาเหตุของการขาดความกระตือรือร้นและความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชางานมาลัย
2. ได้แนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนนักเรียนที่ขาดความกระตือรือร้นและความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชางานมาลัย

ความเชื่อมั่นและทัศนคติในการประกอบอาชีพ ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ สาขาคหกรรมเพื่อการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวปิยรัตน์ รอดแก้ว
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา คศ.บ.(คหกรรมศาสตร์บัณฑิต)
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนด้านคหกรรมศาสตร์สามารถออกไปประกอบอาชีพได้หลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นอาชีพอิสระหรือพนักงานโรงแรม ภัตรคาร ร้านอาหาร ซึ่งต่างก็กำลังต้องการบุคลากรทางด้านนี้ ต่างจากสมัยก่อนที่ว่าการเรียนคหกรรมศาสตร์ เมื่อจบออกไปมักไปเป็นแม่บ้านเท่านั้น ตราบใดที่การท่องเที่ยวยังขยายตัวอยู่ การเรียนคหกรรมศาสตร์ก็จะไม่ตกงาน

ดังนั้นผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาด้านนี้ เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนที่กำลังจะสำเร็จการศึกษา มีความมั่นใจในความรู้ ทักษะทัศนคติมากน้อยเพียงใดที่จะออกไปประกอบอาชีพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความเชื่อมั่นและทัศนคติในการประกอบอาชีพของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ สาขาคหกรรมเพื่อการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ สาขาคหกรรมเพื่อการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 24 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ สาขาคหกรรมเพื่อการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 24 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามเกี่ยวกับความเชื่อมั่นและทัศนคติในการประกอบอาชีพของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาคหกรรมเพื่อการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช แบ่งออกเป็น 3 ส่วน

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ เพศ อายุ อาชีพผู้ปกครอง และนักศึกษามีเกรดเฉลี่ยสะสม เป็นคำถามแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในการประกอบอาชีพ ซึ่งเกี่ยวข้องกับ

1. การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้
2. ทัศนคติที่มีต่ออาชีพ
3. ทักษะที่ได้จากการปฏิบัติงาน
4. ความคาดหวังที่จะเพิ่มความเชื่อมั่นในการประกอบอาชีพ

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบสอบถามแบบสอบถามเกี่ยวกับความเชื่อมั่นและทัศนคติในการประกอบอาชีพของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ สาขาคหกรรมเพื่อการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ให้นักศึกษาทำแบบสอบถาม หลังจากนั้นทำการรวบรวมแบบสอบถาม จำนวน 24 ชุด

2. ผู้ศึกษารวบรวมแบบสอบถามแล้วนำมาทำการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for Window โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความเชื่อมั่นและทัศนคติในการประกอบอาชีพของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาคหกรรมเพื่อการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 24 คน เป็นเพศหญิง ร้อยละ 87.50 และเพศชาย ร้อยละ 12.50 อายุ 18 ปี ขึ้นไป ร้อยละ 79.20 และอายุต่ำกว่า 18 ปี ร้อยละ 20.80 อาชีพของผู้ปกครองนักเรียน อาชีพรับจ้าง ร้อยละ 33.30 อาชีพค้าขาย ร้อยละ 29.20 อาชีพการเกษตร ร้อยละ 20.80 และอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 16.70 เกรดเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป ร้อยละ 33.30 เกรดเฉลี่ย 2.51-3.50 ร้อยละ 33.3. เกรดเฉลี่ย 2.00-2.50 ร้อยละ 16.70 และเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 ร้อยละ 16.70

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความเชื่อมั่นและทัศนคติในการประกอบอาชีพของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาคหกรรมเพื่อการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ความเชื่อมั่นและทัศนคติในการประกอบอาชีพของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาคหกรรมเพื่อการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือด้านทัศนคติต่ออาชีพ รองลงมาคือด้านทักษะที่ได้จากการปฏิบัติงานและความคาดหวังในการประกอบอาชีพ ส่วนด้านการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

ด้านการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน มีระดับความเชื่อมั่นและทัศนคติ โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ข้อ 6. ความสามารถในการปฏิบัติงานตามหน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมายตามหลักวิชาการ รองลงมาคือ ข้อ 3. ความเข้าในเกี่ยวกับการใช้เครื่องมืออุปกรณ์อย่างถูกต้อง และ ข้อ 1. วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ทั่วไป มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดตามลำดับ

ด้านทัศนคติต่ออาชีพ มีระดับความเชื่อมั่นและทัศนคติ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ข้อ 7. อาชีพนี้มีรายได้สูง รองลงมาได้แก่ ข้อ 8. หน่วยงานของทางราชการเปิดรับผู้มีความรู้ทางอาชีพนี้ และ ข้อ 10. ลักษณะอาชีเหมาะกับชีวิตความเป็นอยู่ของคนปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

ด้านทักษะที่ได้จากการปฏิบัติงาน มีระดับความเชื่อมั่นและทัศนคติโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ข้อ 13. ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชา ในหลักสูตรตามลักษณะสาขาวิชาชีพ รองลงมาได้แก่ ข้อ 18. มีความรู้ทางวิชาชีพอย่างเพียงพอที่จะใช้ในการปฏิบัติงาน และ ข้อ 17. ความสามรถในการใช้เทคนิคใหม่ๆ ในการปรับปรุงงาน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

ด้านความคาดหวังในการประกอบอาชีพ มีระดับความเชื่อมั่นและทัศนคติ โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ข้อ 19. อาชีพแม่บ้าน รองลงมาได้แก่ ข้อ 22. อาชีพประดิษฐ์ของที่ระลึกเครื่องหอมของชำร่วย และ ข้อ 21. อาชีพเย็บ ปัก ถักมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

1. นำเอาขอมูลที่ได้จากการวิจัยมาเพื่อปรับปรุงพัฒนาแผนการสอนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนเพื่อนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ
2. ปรับปรุงแผนการสอน เพื่อให้นำความรู้เหล่านั้นไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์ต่อตัวนักศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบความเชื่อมั่นและทัศนคติในการประกอบอาชีพของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ สาขาคหกรรมเพื่อการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

แผนกวิชาการบัญชี

การพัฒนาการเรียนรู้วิชาการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า เรื่องการจัดทำรายงานภาษีซื้อ โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางรุ่งฤดี ไพโรจน์
ตำแหน่ง ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา บช.ม การบัญชี
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากการได้สังเกตการณ์การเรียนการสอน วิชาการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า รหัสวิชา 20200-2001 เรื่องการจัดทำรายงานภาษีซื้อ ของนักเรียนระดับ ปวช.1 การบัญชี 2 พบว่านักเรียนไม่สามารถแยกรายการบัญชีเกี่ยวกับการซื้อสินค้าได้ ส่งผลทำให้การจัดทำรายงานภาษีซื้อผิดไป ซึ่งรายการหลักเกี่ยวกับการซื้อสินค้านั้นจะต้องสามารถแยกเอกสารประกอบการบันทึกบัญชีและบันทึกบัญชีในสมุดรายวันทั่วไปอย่างถูกต้องได้นั่นเอง

จากผลการเรียนการสอนของนักเรียนห้องดังกล่าว พบว่านักเรียนที่เรียนวิชาการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า มีเพียงร้อยละ 70 ที่สามารถจัดทำรายงานภาษีซื้อได้ถูกต้องตามหลักการ อีกร้อยละ 30 ไม่เข้าใจหลักในการจัดทำรายงานภาษีซื้อ อาศัยการท่องจำเพียงอย่างเดียว และไม่เข้าใจเกี่ยวกับรายงานภาษีซื้อ เมื่อวิเคราะห์สาเหตุหลักเกี่ยวกับการเรียนการสอนพบว่าการที่นักเรียนไม่จัดทำแบบฝึกหัดด้วยตัวเอง เกิดจากการที่นักเรียนไม่เข้าใจ นักเรียนจะไม่ยอมขอความช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกในห้องในเรื่องที่ตนเองยังไม่เข้าใจ กลัวเพื่อนจะดูถูก และสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ เมื่อการเรียนในแต่ละวันเสร็จสิ้นนักเรียนจะรีบกลับบ้าน อาจจะทำให้นักเรียนจัดทำรายงานภาษีซื้อผิดพลาดเป็นเหตุผลทำให้นักเรียนสับสน หากยังคงดำเนินอยู่ หรือยังไม่ได้รับการแก้ไข จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จะทำให้มีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนบัญชีต่อไปได้

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงคิดแก้ปัญหาให้นักเรียนมีทักษะในการจัดทำรายงานภาษีซื้อได้อย่างถูกต้อง โดยใช้แบบฝึกทักษะการจัดทำรายงานภาษีซื้อ เพื่อพัฒนาให้นักเรียนสามารถทราบกระบวนการจัดทำบัญชี ในเรื่องการจัดทำรายงานภาษีซื้อได้ จำนวน 10 คน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน/หลังเรียน วิชาการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า นักเรียนระดับ ปวช.1 การบัญชี 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบเสริมฝึกทักษะการจัดทำรายงานภาษีซื้อ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจวิชาวิชาการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 การบัญชี 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ จำนวน 32 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ จำนวน 10 คน โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบฝึกการจัดทำรายงานภาษีซื้อ จำนวน 4 ชุด ได้แก่

1. ฝึกการจัดทำรายงานภาษีซื้อโดยจำแนกบันทึกบัญชีในสมุดรายวันทั่วไปตามโจทย์ที่กำหนดให้จำนวน 2 ชุด
2. ฝึกการจัดทำรายงานภาษีซื้อตามขั้นตอนของรูปแบบรายงานภาษีซื้อที่กำหนดให้ จำนวน 2 ชุด
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การจัดทำรายงานภาษีซื้อ โดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 1 ชุด
4. แบบสอบถามความพึงพอใจ ของผู้เรียนต่อแบบฝึกทักษะ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. วิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยสังเกตจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า เรื่อง การจัดทำรายงานภาษีซื้อ
2. ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ระดับ ปวช.1 วิชาการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า เรื่องการจัดทำรายงานภาษีซื้อ
3. ศึกษางานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำรายงานภาษีซื้อ และวิธีสร้างแบบฝึกทักษะการจัดทำรายงานภาษีซื้อ
4. ผู้วิจัยได้ศึกษาใบความรู้มาสร้างแบบฝึกทักษะการจัดทำรายงานภาษีซื้อดังนี้
   4.1 ฝึกการจัดทำรายงานภาษีซื้อโดยจำแนกบัญชีในสมุดรายวันทั่วไปตามโจทย์ที่กำหนดให้จำนวน 2 ชุด
   4.2 ฝึกการจัดทำรายงานภาษีซื้อตามขั้นตอนของรูปแบบของรายงานภาษีซื้อที่กำหนดให้ จำนวน 2 ชุด
5. วิเคราะห์จุดประสงค์ และเนื้อหาของบทเรียน
6. นำเนื้อหาการจัดทำรายงานภาษีซื้อมาสร้างเป็นแบบทดสอบ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการตามขั้นตอนตามลำดับดังนี้

1. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า แบบอัตนัย จำนวน 10 ข้อ
2. ชี้แจงให้ผู้เรียนทราบถึงการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ
3. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทำวิจัยชั้นเรียน คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 10 คน โดยสอนตามแผนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ วิชาการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า จำนวน 1 แผน เมื่อศึกษาจบในแต่ละเรื่องให้ทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน และบันทึกคะแนน

4. เมื่อสิ้นสุดการทดลอง จึงทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดเดิม ซึ่งมีการสลับข้อกันเพื่อป้องกันการจดจำ คำตอบ

5. วัดความพึงพอใจของผู้เรียน ที่มีต่อกิจกรรมการจัดการเรียนการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ

6. รวบรวมข้อมูลทั้งหมด ตรวจสอบสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม และนำแบบสอบถามวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ วิชาการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักศึกษามีความพึงพอใจที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะโดยมีภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการสร้างเครื่องมือ

1. ควรทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน เรื่องการคำนวณภาษีซื้อโดยใช้แบบฝึกทักษะ ในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ที่หลากหลายและใช้ชุดฝึกหลายๆชุด

2. ควรเพิ่มระยะเวลาในการทดลองให้มากขึ้น เพื่อฝึกฝนความชำนาญในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำผลการวิจัยไปพัฒนา และทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มอื่นหรือในรายวิชาอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยต่อไป

2. ควรมีการศึกษาผลทางการพัฒนาด้านอื่น ๆ ของผู้เรียนนอกเหนือจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เช่น ผลการพัฒนาด้านการมีส่วนร่วมในห้องเรียนและการทำงานเป็นทีม เป็นต้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการพัฒนาแบบฝึกทักษะ เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนวิชาการบัญชีซื้อขายสินค้า

2. เป็นการกระตุ้นให้ครูแสวงหานวัตกรรม ตลอดจนเทคนิคใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. เป็นแนวทางสำหรับครูและผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษาในการพัฒนาการสร้างแบบฝึกทักษะเรื่องการจัดทำรายงานภาษีซื้อ

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การบันทึกรายการปรับปรุงบัญชี ปฏิบัติการภาษาอังกฤษ โดยการเขียนภาพประกอบร่วมกับวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนระดับ ปวช.3 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2562

ผู้วิจัย นายธีระชัย จินตุลา
ตำแหน่ง ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา บธ.บ.(บัญชี) บธ.ม.
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการประกอบวิชาชีพบัญชี โดยเฉพาะผู้จัดทำบัญชีหรือพนักงานบัญชีมีความจำเป็นจะต้องพัฒนาตนเอง ให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีที่ได้นำมาใช้ในการบันทึกบัญชี และภาษาที่ใช้ในการบันทึกบัญชี เนื่องจากกิจการต่าง ๆ ส่วนมากนิยมนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการบันทึกบัญชี จึงทำให้การผลิตนักเรียนวิชาชีพบัญชีเพื่อป้อนเข้าสู่ตลาดแรงงาน ต้องมีการพัฒนาโดยให้นักศึกษาได้เรียนรู้ มีความเข้าใจ และเกิดทักษะในการบันทึกบัญชี ได้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวง ศึกษาธิการ มีหลักการเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในงานอาชีพ สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพ สามารถนำความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในงานอาชีพไปปฏิบัติงานอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ เลือกวิถีการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับตน สร้างสรรค์ความเจริญต่อชุมชนท้องถิ่น และประเทศชาติ เปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการวิชาชีพมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน มีจุดมุ่งหมายให้นักศึกษามีความรู้ มีทักษะและสมรรถนะในงานอาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพ สามารถบูรณาการความรู้ ทักษะจากศาสตร์ต่าง ๆ นำมาใช้ในงานอาชีพ สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี และมีบุคลิกภาพที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม ซื่อสัตย์ มีวินัย มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง ทั้งร่างกายและจิตใจ เหมาะสมกับการปฏิบัติในอาชีพนั้น ๆ

การเรียนการสอนวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ มักจะมีปัญหากับผู้เรียนและครูผู้สอนมาโดยตลอด เนื่องจากผู้เรียนไม่ถนัดในเรื่องรายการปรับปรุง และโดยเฉพาะผู้เรียนสายวิชาชีพมักจะไม่ชอบการเรียนภาษาอังกฤษ ยิ่งทำให้ผู้เรียนเข้าใจในเนื้อหาวิชาได้ยาก ตลอดจนไม่สามารถปฏิบัติได้ตามจุดประสงค์ของรายวิชาและหลักสูตร

จากการศึกษาผลการเรียนในเรื่องการบันทึกรายการปรับปรุงทางบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พบว่า ผู้เรียนบางส่วนมีผลการเรียนที่ไม่ดี และไม่สามารถบันทึกรายการได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่จะต้องบันทึกด้วยภาษาอังกฤษ การแก้ปัญหามีความจำเป็นต้องหาวิธีการที่หลากหลายเพื่อให้กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ปัจจัยหนึ่งที่ควรดำเนินการอย่างเร่งด่วนเป็นเบื้องต้นคือการนำเทคนิควิธีการสอนมาใช้ช่วยเหลือผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนได้เห็นภาพเหตุการณ์ของรายการปรับปรุงที่ชัดเจน จนนำไปสู่ความเข้าใจและสามารถบันทึกรายการปรับปรุงบัญชีได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบันทึกรายการประเภทค้างรับ-ค้างจ่าย รับล่วงหน้า-จ่ายล่วงหน้า โดยให้มีการช่วยเหลือกันในกลุ่มของเพื่อนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีการทำซ้ำ จนสามารถทำได้

เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนในกรณีดังกล่าว จึงได้จัดทำวิจัยเรื่องการบันทึกรายการปรับปรุงบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษโดยการเขียนภาพประกอบร่วมกับวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนระดับ ปวช.3 การบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2562

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการบันทึกรายการปรับปรุงบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนและหลังการสอนโดยการเขียนภาพประกอบร่วมกับวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2562

2. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนต่อการเรียนด้วยวิธีการเขียนภาพประกอบร่วมกับวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่องการบันทึกรายการปรับปรุงบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2562

สมมติฐาน

1. นักเรียนที่เรียนเรื่องการบันทึกรายการปรับปรุงบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษโดยการเขียนภาพประกอบร่วมกับวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 การบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีคะแนนหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียน

2. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนเรื่องการบันทึกรายการปรับปรุงบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ โดยการเขียนภาพประกอบร่วมกับวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ที่เรียนรายวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ จำนวน 196 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ที่เรียนรายวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ จำนวน 40 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้โดยการเขียนภาพประกอบร่วมกับวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่องการบันทึกรายการปรับปรุงบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ รายวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน และเจตคติของนักเรียนต่อการเรียนด้วยวิธีการเขียนภาพประกอบร่วมกับวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่องการบันทึกรายการปรับปรุงบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ เรื่องการบันทึกรายการปรับปรุงบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ

2. แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ เรื่องการบันทึกรายการปรับปรุงบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษโดยใช้การเขียนภาพประกอบร่วมกับวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

การสร้างเครื่องมือ

การจัดทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การจัดทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาการบัญชี เรื่องการบันทึกรายการปรับปรุงบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 ประเภทวิชาพณิชยกรรมสาขาวิชาการบัญชี (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2556 : 1)

2. ศึกษา หลักการ จุดหมายของหลักสูตร จุดประสงค์รายวิชา มาตรฐานรายวิชา และคำอธิบายรายวิชาของวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 ประเภทวิชาพณิชยกรรม สาขาวิชาการบัญชี (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2556)

3. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการสอน เทคนิคการสอน จากเอกสาร ตำรา รูปแบบการจัดกิจกรรมโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ (ธีระพัฒน์ ฤทธิ์ทอง, 2543 : 181-185) วิธีการสอนแบบสาธิต (แหล่งที่มา :http://mte.kmutt.ac.th. 25 กุมภาพันธ์ 2550) แนวคิดในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความพร้อมและทักษะการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2547) เป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4. วิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชา มาตรฐานรายวิชา และคำอธิบายรายวิชา วิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

5. กำหนดโครงสร้างแผนการการจัดการเรียนรู้ โดยเรียงลำดับเรื่องก่อนหลังและแบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยย่อย และกำหนดหน่วยการบันทึกบัญชีด้วยภาษาอังกฤษ

6. นำเนื้อหาที่กำหนดมาออกแบบ ใช้เวลาในการเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 24 ชั่วโมง โดยเรียนสัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง (นับรวมเวลาสอบก่อนเรียนและหลังเรียน)

7. ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบที่ดี การหาค่าจำแนกและค่าความเชื่อมั่น ค่าความยากง่าย ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบจากหนังสือคู่มือการวิจัย การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2543 : 43-48) และหนังสือการวิจัยเบื้องต้น (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 96 – 106)

8. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ให้ครอบคลุมจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและเนื้อหา จำนวน 60 ข้อ

9. นำแบบทดสอบเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชา การบัญชี ภาษาอังกฤษ และหลักสูตร ตรวจสอบบทเรียน เนื้อหา แบบทดสอบในแต่ละเนื้อหา

10. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วพร้อมแบบประเมินเสนอผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบแต่ละข้อกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยใช้สูตร IOC (Index of Item ObjectiveCongruence) ของ สมนึก ภัททิยธนี (2549 : 221) ตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content validity) ว่าข้อสอบแต่ละข้อสร้างได้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือเนื้อหา ตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร โดยใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้น

หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้น

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบไม่วัดจุดประสงค์ข้อนั้น

จากผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปคำนวณหาค่า IOC พบว่ามีค่า IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไปมีข้อสอบที่ใช้ได้ จำนวน 45 ข้อ แล้วจัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับใหม่

11. นำแบบทดสอบไปทดสอบกับนักเรียนระดับ ปวช.3 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน นำผลการสอบมาวิเคราะห์หาค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 27% คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป พบว่ามีข้อสอบที่ใช้ได้ 30 ข้อ แล้วจัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับใหม่

12. นำแบบทดสอบไปทดสอบกับนักเรียนระดับ ปวช.3 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเดิมจากข้อ 11 จำนวน 10 คน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร คูเตอร์ ริชาร์ดสัน (KR - 20) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.89

13. จัดพิมพ์แบบทดสอบเป็นรูปเล่ม นำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

การสร้างแบบวัดเจตคติต่อการเรียน

แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบวัดเจตคติ

2. วิเคราะห์เนื้อหาที่จะวัด เลือกรูปแบบเครื่องมือที่จะวัดและกำหนดเกณฑ์ในการวัดเจตคติต่อการเรียน เรื่องการจัดทำโครงการ

3. สร้างแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ ลักษณะของแบบวัดเป็นแบบลิเคิร์ท (likert scale) ชนิด 5 ตัวเลือก คือเห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	=	5 คะแนน
เห็นด้วย	=	4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	=	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	=	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	=	1 คะแนน

4. นำแบบวัดเจตคติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการศึกษาและวัดผลการศึกษา จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content validity) ว่าข้อคำถามแต่ละข้อสร้างได้สอดคล้องกับเนื้อหาที่วัดหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบวัดวัดเนื้อหานั้น

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบวัดวัดเนื้อหานั้น

-1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบวัดไม่วัดเนื้อหานั้น

แล้วนำไปคำนวณหาค่า IOC และคัดเลือกแบบวัดที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไปพบว่ามีแบบที่ใช้ได้ จำนวน 15 ข้อ แล้วพิมพ์แบบวัดใหม่

5. นำแบบวัดเจตคติไปทดลองกับนักเรียนระดับ ปวช.3 สาขาวิชาการบัญชี ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้ t - test แบบ dependent ในการวิเคราะห์ผล และเลือกข้อคำถามที่มีค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป พบว่าข้อคำถามทุกข้อใช้ได้

6. จัดพิมพ์แบบวัดเจตคติฉบับใหม่ นำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

1. ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนและทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยตนเอง

2. ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. ดำเนินการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบวิธีการเขียนภาพประกอบร่วมกับวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่องการบันทึกรายการปรับปรุงบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ รายวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3

4. เมื่อเรียนจบเนื้อหาทั้งหมด ให้ทำการทดสอบหลังทดลอง (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับเดิม

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดำเนินการวิเคราะห์ดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดย

1.1 หาค่าความเที่ยงตรงของข้อสอบ โดยการหาค่าเฉลี่ยเพื่อดูค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence)

1.2 หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ

1.3 หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ที่เรียนโดยใช้วิธีการเขียนภาพประกอบร่วมกับวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน รายวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 โดยใช้ t – test

3. หาระดับความพึงพอใจของนักเรียน ที่เรียนโดยใช้วิธีการเขียนภาพประกอบร่วมกับวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่องการบันทึกรายการปรับปรุงบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ รายวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 โดยวิธีการแปลความหมาย ดังนี้

ระดับ 5 4.51 - 5.00 หมายถึงความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 3.51 - 4.50 หมายถึงความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ระดับ 3 2.51 - 3.50 หมายถึงความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับ 2 1.51 - 2.50 หมายถึงความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

ระดับ 1 1.00 - 1.50 หมายถึงความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนร่วมกับวิธีสอนแบบบรรยายในการเรียนวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนและก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีผลการเรียนหลังเรียนสูงกว่าผลการเรียนก่อนเรียน

2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนร่วมกับวิธีสอนแบบบรรยาย ในการเรียนวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 คะแนนความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.2930

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ผู้สอนจะต้องอธิบายวัตถุประสงค์ของการใช้เครื่องมือนี้ให้กับนักเรียนได้เห็นความสำคัญและต้องทำความเข้าใจทั้งกับสมาชิกของกลุ่มและสมาชิกภายในชั้นเรียนให้เกิดความชัดเจน

1.2 การปฏิบัติกิจกรรมควรให้มีความต่อเนื่องไปในทุกๆคาบ หลังการเรียนโดยผู้สอนจะต้องตรวจสอบและนำปัญหาที่สังเกตได้จากการปฏิบัติกิจกรรมในแต่ละครั้งไปหาแนวทางแก้ไขและปรับปรุงต่อไป

1.3 นักเรียนได้เห็นประโยชน์ของกิจกรรมการเรียนโดยเขียนภาพประกอบร่วมกับวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยสอน และต้องการให้นำไปใช้ในเนื้อหาอื่นๆ ที่มีลักษณะการเรียนการสอนที่เหมือนกัน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

2.1 ควรมีการสร้างบทเรียนสำเร็จรูปเรื่องการบันทึกบัญชีด้วยภาษาอังกฤษ โดยเน้นเนื้อหาในส่วนที่ต้องปฏิบัติและเพิ่มทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษในการบันทึกบัญชี

2.2 ควรศึกษาตัวแปรอื่นๆ นอกจากนักเรียนที่ไม่สามารถฝึกปฏิบัติด้วยตนเองได้ ซึ่งเป็นปัจจัยทำให้นักเรียนขาดทักษะในการบันทึกบัญชีด้วยภาษาอังกฤษ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้การบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษและสามารถบันทึกบัญชีด้วยภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์

2. เพื่อให้นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ โดยสอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการด้านการบัญชี

การปรับพฤติกรรมให้มีความซื่อสัตย์ มีวินัย และรับผิดชอบของนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางวัลนี บุญศรี
ตำแหน่ง ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา ศศ.บ.(เศรษฐศาสตร์สหกรณ์)
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพจะต้องมีคุณสมบัติด้านสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจที่ดี มีสติปัญญา ความรู้ความสามารถ มีความอดทน ขยันขันแข็ง ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก กล้าเผชิญปัญหาและอุปสรรคด้วยความมุ่งมั่น ต่อสู้กับสังคมยุคปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้าน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง จำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ มาเกื้อหนุน ซึ่งต้องมีการพัฒนาโดยต้องคำนึงถึงความซื่อสัตย์ มีวินัย และความรับผิดชอบในการเรียนบัญชี ซึ่งคุณสมบัติดังกล่าวทุกคนในสังคมต้องปฏิบัติเพราะจะทำให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ถือเป็นคุณธรรมที่ควรสร้างและปลูกฝังให้ทุกคนใช้เป็นแนวทางสำหรับบังคับพฤติกรรมของตนเอง ทำให้บรรลุตามจุดหมายของชีวิต และประสบความสำเร็จในชีวิต เพราะฉะนั้นครูควรสร้างสรรค์ความซื่อสัตย์ ความมีวินัย และรับผิดชอบให้เกิดแก่นักเรียน เมื่อนักเรียนมีความซื่อสัตย์ มีวินัย และรับผิดชอบในหน้าที่ของงานแล้วนั้น จะทำให้สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนให้เป็นไปในทางที่ดีงาม จึงควรมีการปลูกฝังให้ยึดถือและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ถ้าหากในสังคมไม่มีการปลูกฝังและดีงาม จึงควรมีการปลูกฝังให้ยึดถือและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ถ้าหากในสังคมไม่มีการปลูกฝังและพัฒนาเด็กให้มีความซื่อสัตย์ มีวินัย และความรับผิดชอบแล้ว การพัฒนาสังคมและประเทศก็จะไม่มีประสิทธิภาพ จึงควรต้องปลูกฝังเรื่องความซื่อสัตย์ มีวินัย และความรับผิดชอบในตนเองให้เป็นพื้นฐาน ในที่สุดก็จะสามารถพัฒนาประเทศชาติให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญและมีความจำเป็นอย่างมากในการที่จะพัฒนาให้นักศึกษาได้มีประสิทธิภาพและศักยภาพสูงสุด ในการออกสู่โลกภายนอกห้องเรียนและในชีวิตประจำวัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเป็นการปรับพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์ มีวินัย และรับผิดชอบต่อหน้าที่ และการเรียนที่ดีขึ้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

สมมติฐานการวิจัย

การปรับพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์ มีวินัย และรับผิดชอบต่อหน้าที่ของนักเรียนทำให้สามารถพัฒนาศักยภาพด้านพฤติกรรมและการเรียนให้ดีขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 26 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ คือ พฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์ มีวินัย และความรับผิดชอบ

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมด้านความมีวินัยในตนเอง

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ในการทำวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสังเกต แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้การสังเกตและนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2562 จำนวน 26 คน ได้ตอบแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้ค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกต สัมภาษณ์ ตอบแบบสอบถามของนักเรียน รวมทั้งด้านการเรียนและการติดตามจากผู้ปกครอง ซึ่งนักเรียนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการเรียนมากขึ้น ในการทำวิจัยครั้งนี้ ปรากฏว่า นักเรียนระดับ ปวช.1 การบัญชี 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน มีความซื่อสัตย์ มีวินัยและรับผิดชอบมากขึ้น โดยสังเกตจากบรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความตั้งใจในการเรียนมากขึ้น และคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกันมากขึ้นด้วยความเต็มใจ

ข้อเสนอแนะ

1. มีการติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง
2. นักศึกษา ผู้ปกครอง ครู และผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรร่วมมือกันแก้ไขและสะท้อนปัญหาต่าง ๆ ของนักศึกษา เพื่อให้มีการพัฒนาที่ดีขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทราบสาเหตุของการไม่มีความซื่อสัตย์ ไม่มีวินัย และไม่รับผิดชอบของนักศึกษา พร้อมทั้งได้แนวทางแก้ไขในเรื่องดังกล่าวต่อไป

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐาน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

ผู้วิจัย	นางสุนิสา พละศึก
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา	บธ.ม.(บริหารธุรกิจ)
ปีที่ทำวิจัย	2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากกระแสการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง มีผลผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแนวคิดในการจัดการเมืองที่เรียกว่าปฏิรูปการเมืองการปกครอง ซึ่งมีผลมาถึงแนวคิดในการปฏิรูปการศึกษาด้วย ทั้งนี้เพราะการศึกษาเป็นกลไกสำคัญที่สามารถพัฒนาคุณภาพของบุคคลเพื่อให้บุคคลเหล่านั้นกลับมาพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองของประเทศให้อยู่รอดและทุกคนมีความสุข สาระสำคัญของการปฏิรูปการศึกษาแสดงออกเป็นตัวกำหนดการปฏิบัติในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ซึ่งระบุไว้ชัดเจนให้มีการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เพราะถือว่าเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่แท้จริงและยั่งยืน (สมภพ สุวรรณรัฐ, มปป. : 1)

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช 2557 เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) ซึ่งได้จัดวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมืองและการปกครอง พร้อมทั้งกระบวนการในการแก้ปัญหาโดยใช้หลักจริยธรรมและคุณธรรม เพื่อให้นักศึกษาได้ศึกษาความเจริญก้าวหน้าในด้านวิทยาการและสิ่งต่าง ๆ ที่มนุษย์นำมาใช้ แต่การสอนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐาน เนื้อหาในบทนี้จะเน้นถึงหลักและวิธีการบัญชีต้นทุนการผลิต การผลิตเป็นช่วง ต้นทุนมาตรฐาน สามารถวิเคราะห์ผลต่างและเข้าใจปัญหาในการปันส่วนต้นทุน จะประสบปัญหากับการจัดการเรียนการสอนที่นักศึกษาขาดความสนใจใฝ่ที่จะศึกษา ครูผู้สอนจะถ่ายทอดความรู้ใช้วิธีการบรรยายหรืออธิบายสอนให้นักศึกษา และนักศึกษาจะไม่ให้ความร่วมมือในการเรียนการสอน จึงส่งผลให้เกิดความเบื่อหน่ายและไม่น่าสนใจทั้งผู้สอนและผู้เรียน

ซึ่งสภาพปัญหาดังกล่าวนี้ชี้ให้เห็นว่าปัญหาในการจัดการเรียนการสอนควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้การเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐานสัมฤทธิ์ผลตามจุดประสงค์ของการจัดการเรียนการสอนแนวทางแก้ปัญหา ได้แก่ การจัดทำแบบฝึกเสริมทักษะมาช่วยในการจัดการเรียนการสอนให้ตรงตามหลักสูตรอาชีวศึกษา ซึ่งได้ตระหนักถึงความรับผิดชอบที่ต้องจัดการเรียนการสอนให้บังเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ครอบคลุมจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ทั้งด้านพุทธพิสัย ทักษะพิสัย คุณธรรมและจริยธรรม ตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สมภพ สุวรรณรัฐ (มปป. : 1) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนที่มุ่งจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับการดำรงชีวิต เหมาะสมกับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริงทุกขั้นตอนจะบังเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ในฐานะครูผู้สอนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 จึงได้นำแบบฝึกเสริมทักษะมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความสามารถและความแตกต่างของผู้เรียนโดยวิธีการแบบฝึกทักษะ การบัญชีต้นทุนมาตรฐาน เน้นกระบวนการคิด การลงมือปฏิบัติและการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและบูรณาการคุณธรรม จริยธรรมค่านิยมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข นำไปสู่การเป็นทรัพยากรบุคคลอันมีคุณภาพที่ดีในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐาน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐาน ของ

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี จำนวน 32 คน ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การใช้แบบฝึกเสริมทักษะการบันทึกบัญชีต้นทุนมาตรฐาน

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจากผลการทดสอบหลังเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบฝึกเสริมทักษะวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐานของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาบัญชี

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาบัญชี

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. การจัดทำแบบฝึกปฏิบัติ

1.1 ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช 2557 คู่มือและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแผนการจัดการเรียนรู้

1.2 ศึกษาวิธีการจัดทำแบบฝึกปฏิบัติจากหนังสือเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.3 วิเคราะห์เนื้อหาและกำหนดขอบเขตของเนื้อหา

1.4 กำหนดจุดประสงค์ทั่วไปจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและคุณลักษณะที่ต้องการเน้น

1.5 กำหนดโครงสร้างและเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์

1.6 ดำเนินการจัดทำแบบฝึกเสริมทักษะตามลำดับของจุดประสงค์การเรียนลำดับเนื้อหาและโครงสร้างที่กำหนดไว้

1.7 นำแบบฝึกเสริมทักษะให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาพิจารณา

1.8 ปรับปรุงแบบฝึกเสริมทักษะตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.9 จัดทำแบบฝึกเสริมทักษะที่สมบูรณ์พร้อมที่จะนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป

2. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐานผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องกับวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐาน

2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากหนังสือตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

2.3 วิเคราะห์เนื้อหาตามจุดประสงค์จากแผนการสอน

2.4 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ครอบคลุมเนื้อหาตามจุดประสงค์

2.5 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเพื่อนำมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC)

2.6 ปรับปรุงแบบทดสอบตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.7 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้เพื่อวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยพิจารณาว่าข้อใดที่นักศึกษาตอบถูกมากตัดออกข้อใดที่นักเรียนตอบถูกน้อยตัดออก

2.8 นำแบบทดสอบที่วิเคราะห์ได้ไปปรับปรุงใหม่จัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์นำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป

วิธีดำเนินการทดลอง

1. นำแบบฝึกเสริมทักษะไปใช้จริงกับนักศึกษาระดับ ปวส.1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โดยดำเนินการดังนี้

1.1 ให้นักศึกษาศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้ของเรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐาน

1.2 ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียนเรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐาน

1.3 ให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติตามแบบฝึกเสริมทักษะที่กำหนด

1.4 ครูตรวจสอบการฝึกปฏิบัติของนักศึกษาอย่างใกล้ชิดและทำการแก้ไขทันทีเมื่อพบว่านักศึกษาทำผิดเพื่อให้แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ

1.5 ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจ

2. ครูนำกระดาษคำตอบที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pre - test) และหลังเรียน (Post - test) ไปตรวจให้คะแนนโดยข้อที่ตอบถูกให้ 2 คะแนนข้อที่ตอบผิดให้ 0 คะแนน

3. นำผลการตรวจสอบแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pre - test) หลังเรียน (Post - test) ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. การหาค่าสถิติพื้นฐานคือร้อยละค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชมศรีสะอาด, 2543 : 102 – 103)

1.1 ค่าร้อยละ

1.2 ค่าเฉลี่ย

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. การเปรียบเทียบผลของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและคะแนนทดสอบหลังเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐานโดยการหาผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ย (พรรณี ลีกิจวัฒนะ, 2551 : 145-146)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชีที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียน ค่าเฉลี่ย 3.5625 (σ = 1.32) ส่วนผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียน ค่าเฉลี่ย 7.625 (σ = 1.47)

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน วิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐาน ของ

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาบัญชีที่สอน ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอยู่ 4.0625 คะแนน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำแบบฝึกเสริมทักษะไปใช้

1.1 ผลการวิจัยที่ได้รับในครั้งนี้นำไปพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชาอื่นโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะในการจัดการเรียนรู้

1.2 หัวข้อที่น่าสนใจในการทำวิจัยในครั้งต่อไปคือการพัฒนาทักษะการเรียนรู้วิชาการบัญชีชั้นสูง 2 โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

1.3 ควรมีการนำผลงานวิจัยในครั้งนี้ไปต่อยอดในการวิจัยเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนในรายวิชาของสาขางานอื่นในภาคเรียนต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

2.1 ปัญหาทุกปัญหาของนักศึกษาสามารถนำมาทำวิจัยได้

2.2 ควรมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานวิจัยที่กว้างขวางยิ่งขึ้นทั้งในรูปแบบ Hard copyเช่นการจัดทำจดหมายข่าวจัดนิทรรศการมุมเอกสารประชาสัมพันธ์ผ่าน Website ของสถานศึกษาเพื่อเป็นการสร้างองค์ความรู้ให้เกิดขึ้นในสถานศึกษา

2.3 ควรมีการอบรมพัฒนาการจัดทำนวัตกรรมสื่อการสอนหรือวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนในครั้งต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางสำหรับครูอาจารย์ที่สนใจการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ
2. ช่วยพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. เป็นแนวทางการวิจัยโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะวิชาอื่น ๆ ต่อไป

การพัฒนาการเรียนรู้เรื่องการบัญชีเกี่ยวกับเงินลงทุน วิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี โดยใช้การสอนแบบร่วมมือแบบ STAD

ผู้วิจัย	นางสาววัชรี ฮั่นวิวัฒน์
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา	บธ.ม.(การบัญชี)
ปีการศึกษา	2562

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตามแผนการเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 วิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 เป็นรายวิชาหนึ่งที่จัดให้นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชีเรียน จากการสอนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงปัจจุบัน พบว่า นักศึกษาทุกกลุ่มมีคะแนนสอบเรื่องการบัญชีเกี่ยวกับเงินลงทุนต่ำกว่าคะแนนสอบเนื้อหาเรื่องอื่น ๆ ซึ่งผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นถึงสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาเรียนได้เข้าใจและทำคะแนนสอบได้น้อย โดยสามารถสรุปสาเหตุได้ดังนี้ นักศึกษาไม่ตั้งใจเรียน ไม่กล้าถามผู้สอน ไม่ทบทวนหลังเรียนจบ ไม่ทำแบบฝึกหัดด้วยตนเอง เวลาเรียนน้อยเนื่องจากครูผู้สอนติดประชุมหรือไปราชการ ตารางเรียนติดกัน ไม่มีเวลาทำการบ้าน ข้อสอบยาก ฯลฯ จากข้อมูลที่ได้ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 จึงได้ศึกษารูปแบบการสอนต่าง ๆ และเลือกรูปแบบการสอนที่คิดว่าเหมาะสมกับเนื้อหาและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนและเข้าใจในบทเรียนมากขึ้น ซึ่งผู้วิจัยเลือกรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบ STAD มาใช้ในการสอน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาการเรียนรู้เรื่องการบัญชีเกี่ยวกับเงินลงทุน วิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี ด้วยการสอนแบบร่วมมือแบบ STAD

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 2,4,5 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 95 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ ตามรูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบ STAD
2. แบบประเมินผลก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่องการบัญชีเกี่ยวกับเงินลงทุน เป็นข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่องการบัญชีเกี่ยวกับเงินลงทุน เป็นข้อสอบแบบอัตนัย จำนวน 3 ข้อ
4. แบบสังเกตพฤติกรรม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนนักศึกษากลุ่มเป้าหมาย โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบ STAD ใช้เวลาทั้งหมด 12 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง ตามตารางสอนปกติของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 2,4,5 โดยดำเนินการดังนี้

1.1 ทดสอบความรู้ก่อนเรียน
1.2 นำเข้าสู่บทเรียน
1.3 ขั้นสอน
1.4 สรุปบทเรียน
1.5 มอบหมายแบบฝึกปฏิบัติเป็นกลุ่มย่อย
1.6 ทดสอบย่อยรายบุคคล
1.7 มอบรางวัลแก่กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด
1.8 ทดสอบหลังเรียน

2. จัดนักศึกษาเข้ากลุ่ม ๆ ละ 4-5 คน โดยอัตราส่วนนักศึกษาเก่งปานกลางและอ่อน ร้อยละ 25 : 50 : 25 ตามลำดับ
3. จดบันทึกพฤติกรรมในการทำงานร่วมกันของนักศึกษาในกลุ่ม
4. ให้นักศึกษาในกลุ่มทุกคนเขียนถึงความร่วมมือในกลุ่ม ปัญหาหรือสิ่งที่พบในการเรียนเป็นกลุ่ม
5. ทำการทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากจบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยค่าเฉลี่ย
2. นำผลคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์และเปรียบเทียบกับคะแนนเกณฑ์ขั้นต่ำ ร้อยละ 50 ของคะแนนทั้งหมด
3. นำผลที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมและข้อมูลที่ได้รับจากนักศึกษาในการทำงานร่วมกันในกลุ่ม มาศึกษาว่ามีความสัมพันธ์กับคะแนนสอบหรือไม่

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการประเมินก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การบัญชีเกี่ยวกับเงินลงทุน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 2,4,5 พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้น ดังตารางที่ 1

นักศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย		
		ก่อนเรียน	หลังเรียน	เพิ่มขึ้น
ปวส.1 บช.2	31	2.40	5.28	2.88
ปวส.1 บช.4	32	2.03	5.07	3.04
ปวส.1 บช.5	32	2.75	4.87	2.12

ผลการประเมินก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องการบัญชีเกี่ยวกับเงินลงทุน

2. ผลการทดสอบเรื่องการบัญชีเกี่ยวกับเงินลงทุน ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 การบัญชี กลุ่ม 2,4,5 จำนวน 95 คน พบว่า นักศึกษาสอบผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 50 มีจำนวน 76 คน โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนน 59.60 , 52.30 และ 50.70 ตามลำดับค่าข้อมูลในตารางที่ 2 และ 3 ดังนี้

คะแนน	จำนวน (คน)
10	2
9	3
8	5
7	12
6	14
5	33
ต่ำกว่า 5	26
รวม	95

คะแนนสอบเรื่องการบัญชีเกี่ยวกับเงินลงทุน

นักศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)
ปวส.1 บช.2	29	59.60
ปวส.1 บช.4	26	52.30
ปวส.1 บช.5	21	50.70

จำนวนนักศึกษาที่คะแนนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

3. จากการสังเกตพฤติกรรมในการทำงานร่วมกันและรวบรวมข้อมูลที่ได้จากนักศึกษา สรุปได้ว่า พฤติกรรมในการทำงานร่วมกันของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับคะแนนสอบ กล่าวคือ นักศึกษากลุ่มที่สามารถทำคะแนนสอบได้มากเป็นกลุ่มที่สมาชิกภายในกลุ่มมีความรับผิดชอบ มีมนุษยสัมพันธ์ มีความเสียสละ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และมีปัญหาในการทำงานร่วมกันน้อยมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ควรนำรูปแบบการสอนแบบร่วมมือไปใช้ในการสอนเรื่องอื่น ๆ ที่มีเนื้อหาค่อนข้างยาก
2. การแบ่งกลุ่มนักศึกษานอกจากการแบ่งโดยใช้อัตราส่วนนักศึกษาเก่ง ปานกลาง และอ่อนแล้ว ควรคำนึงถึงความสัมพันธ์ส่วนตัวของนักศึกษาภายในกลุ่มด้วย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นักศึกษามีผลการเรียนผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนด (ร้อยละ 50)

การพัฒนาสื่อการสอนรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 เรื่องการจัดทำงบการเงินหลังวันซื้อหุ้น ด้วยโปรแกรม Microsoft PowerPoint ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย น.ส.สุกาญจน์ดา ยี่สุ่นแซม
ตำแหน่ง ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา กศ.บ. ธุรกิจศึกษา (การบัญชี)
บท.ม บริหารธุรกิจ (MBA)
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และเป้าประสงค์ของการจัดการศึกษาทางวิชาชีพและอาชีพ สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษาจึงกำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนโดยให้มีการบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและนโยบายสถานศึกษา 3D ของรัฐบาลลงในแผนการจัดการเรียนรู้ในทุกรายวิชา และส่งเสริมการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอน อันทำให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุตามเป้าหมายของหลักสูตร ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้

โปรแกรม Microsoft Power Point เป็นโปรแกรมหนึ่งซึ่งสามารถนำมาพัฒนาสื่อการสอนทางคอมพิวเตอร์ซึ่งจะช่วยพัฒนาการสอนทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งอย่างมีประสิทธิภาพโดยโปรแกรม Microsoft PowerPoint เป็นโปรแกรมที่มีลักษณะที่เด่นหลายประการ สามารถที่จะใช้กับเครื่องคอมพิวเตอร์ได้อย่างสะดวก นำเสนอข้อมูลทางตัวเลขและตัวอักษรในรูปแบบกราฟและสไลด์ มีสมรรถภาพสูงเทียบได้กับโปรแกรมสร้างสื่อการสอนอื่นๆ สามารถพัฒนาให้เกิดประโยชน์ในแง่ที่เป็นบทเรียนที่ดีทั้งในด้านเนื้อหาและวิธีการสอน นับว่าเป็นการลดเวลาในการผลิตและพัฒนาบทเรียน

ดังนั้นผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้สอนรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557 ตระหนักต่อการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาสื่อการสอน จึงพัฒนาสื่อการสอนรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 เรื่องการทำงบการเงินหลังวันซื้อหุ้น ด้วยโปรแกรม Microsoft PowerPoint สำหรับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี เพื่อนำผลการวิจัยมาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความก้าวหน้าทางการเรียน และประเมินความพึงพอใจต่อการสอน อันนำไปสู่การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในลำดับต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557 ที่เรียนโดยใช้สื่อการสอนโปรแกรม Microsoft Power Point
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการสอนโดยใช้สื่อการสอนโปรแกรม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี ที่เรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง 2

กลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี ที่เรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 33 คน ที่ได้มาโดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. สื่อการสอนรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 โปรแกรม Microsoft Power Point
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. แบบสอบถามความพึงพอใจ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

1. การสร้างสื่อการสอนรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 เรื่องการจัดทำงบการเงินหลังวันซื้อหุ้น ด้วยโปรแกรม Microsoft PowerPoint มีวิธีการสร้าง ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557

1.2 สร้างสื่อการสอนรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 เรื่องการจัดทำงบการเงินหลังวันซื้อหุ้นด้วยโปรแกรม Microsoft Power Point จำนวน 1 หน่วย

1.3 นำสื่อการสอนรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้อง คำนวณหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่า IOC ซึ่งจะต้องได้ค่า ความตรงเชิงเนื้อหาไม่น้อยกว่า .50 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543:117) จึงจะถือว่าสื่อการสอนผ่านการเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญ อยู่ระหว่าง 0.80 ถึง 1.00 โดยผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงพัฒนาให้มีความเหมาะสมเพิ่มขึ้น ควรให้มีภาพที่ชัดเจนและสอดคล้องกับเนื้อหาและความสนใจของนักศึกษาซึ่งดำเนินการแก้ไขให้มีความถูกต้อง เหมาะสม และสมบูรณ์ นำสื่อที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ กับนักศึกษา 33 คน

2. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 เรื่องการจัดทำงบการเงินหลังวันซื้อหุ้น มีวิธีการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาเนื้อหาจุดประสงค์การเรียนรู้จากคู่มือการจัดการเรียนรู้ ประเภทวิชา บริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี

2.2 วิเคราะห์จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและเนื้อหาสาระ สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาวิชาและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก 20 ข้อ

2.3 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผลและประเมินผล เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความชัดเจน ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้และความสอดคล้อง จำนวน 3 คน โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

2.4 คำนวณหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่า IOC ซึ่งจะต้องได้ค่าความตรงเชิงเนื้อหาไม่น้อยกว่า .50 โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ระหว่าง 0.80 ถึง 1.00 ผู้เชี่ยวชาญ ได้เสนอแนะแก้ไขให้ปรับปรุงเรื่องการใช้ภาษา ความชัดเจนและการตั้งคำถามในบางข้อ จึงดำเนินการแก้ไขแบบทดสอบให้มีความถูกต้องและเหมาะสม นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองกับนักศึกษา ปวส. 2 สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 33 คน ใช้เวลา 40 นาที

2.5 นำแบบทดสอบมาตรวจคำตอบและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ วิเคราะห์ความยากง่ายระหว่าง .20 - .80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป (พิสณุ ฟองศรี. 2549 : 143-144) ซึ่งได้ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.3-0.4 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.63 นำไปหาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบ แล้วนำมาวิเคราะห์ค่าความเที่ยงโดยใช้สูตร KR-20 ของดูเดอร์ ริชาร์ดสัน ซึ่งได้ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบเท่ากับ 0.89

3. แบบสอบถามความพึงพอใจ ของนักศึกษาที่มีต่อการสอนโดยใช้สื่อการสอนรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 ด้วยโปรแกรม Microsoft Power Point มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

3.1 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการสอนโดยใช้สื่อการสอนรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 เรื่องการจัดทำงบการเงินหลังวันซื้อหุ้น ด้วยโปรแกรม Microsoft Power Point เป็นแบบชนิด มาตรประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ท

3.2 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน นำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (IOC)

3.3 คำนวณหาความตรงเชิงเนื้อหา โดยการหา IOC ซึ่งจะต้องได้ค่าความตรงเชิงเนื้อหาไม่น้อยกว่า .50

3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่ปรับปรุงแล้วไปสอบถามนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 33 คน แล้วนำมาคำนวณหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (α . Coefficient) ของ Cronbach (1970) เกณฑ์การหาค่าความเที่ยงที่กำหนดไว้สูงกว่า .50 (Nunlly. 1978) ได้ค่าเท่ากับ .64 สามารถนำไปใช้จริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยชี้แจงนักศึกษากลุ่มทดลองทราบถึงขั้นตอนการทดลองและจุดมุ่งหมายเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์
2. ให้นักศึกษาทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบบปรนัย 20 ข้อ
3. ดำเนินการสอนโดยใช้สื่อการสอนรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 เรื่องการจัดทำงบการเงินหลังวันซื้อหุ้น ด้วยโปรแกรม Microsoft Power Point สำหรับนักศึกษา ระดับชั้น ปวส. 2 สาขาวิชาการบัญชี โดยรวมการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ให้นักศึกษาทำการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบทดสอบฉบับหลังเรียนชุดเดิม จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 40 นาที

4. นำกระดาษคำตอบที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนไปตรวจให้คะแนน โดยข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 ตัวเลือกให้ 0 คะแนน

5. นำผลการตรวจแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนไปทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาคุณภาพของสื่อการสอนรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 ดัชนีความเหมาะสม (IOC)

2. หาคุณภาพของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน

3. วิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการบัญชีชั้นสูง โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเปรียบเทียบค่าที (t – test)

4. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการสอนโดยใช้สื่อการสอน ด้วยโปรแกรม Microsoft Power Point สำหรับนักศึกษาระดับชั้น ปวส.2 สาขาวิชาการบัญชี โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ส่วนเกณฑ์การแปลผลข้อมูลวิเคราะห์ (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 :100)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 ของนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 สาขาสาขาวิชาการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน แตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี มีความพึงพอใจต่อการสอนโดยใช้สื่อการสอนการบัญชีชั้นสูง 2 เรื่องการจัดทำงบการเงินหลังวันซื้อหุ้น ด้วยโปรแกรม Microsoft Power Point โดยภาพรวมมีอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการวิจัยและพัฒนาสื่อการสอนด้วยโปรแกรม Microsoft PowerPoint รายวิชา อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ทั้งนี้เพื่อให้ได้สื่อที่มีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับธรรมชาติและความต้องการของนักศึกษา ครอบคลุมเนื้อหาตาม หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557

2. ควรมีการวิจัยและพัฒนาสื่อการเรียนการสอน นวัตกรรมอื่น ๆ ที่เหมาะสมกับความต้องการ และความทันสมัยในยุคการเปลี่ยนแปลง เช่น E-Book , E-Learning หรือ CAI ทั้งนี้เพื่อนำผลมาเปรียบเทียบแล้วนำไปประกอบการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้สื่อการสอนรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 ที่มีประสิทธิภาพ

2. นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 เพิ่มขึ้น

3. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้สื่อการสอนโปรแกรม Microsoft Power Point รายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 โดยภาพรวมมีอยู่ในระดับมาก

การจัดการเรียนการสอนรายวิชาโครงการ โดยผู้เรียนใช้กระบวนการวิจัยในการเรียนรู้

ผู้วิจัย นางวณี ฤทธิผล
ตำแหน่ง ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา บธ.บ.(การบัญชี)
ปีที่ทำวิจัย พ.ศ.2563 (ปีการศึกษา 2562)

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การนำกระบวนการวิจัยมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนนับว่าเป็นเรื่องสำคัญเพราะเป็นแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการแสวงหาความรู้ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้ตลอดชีวิต ดังในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้กำหนดไว้ในหมวด 4 มาตรา 24 (5) ความว่า “ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้...”

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาจึงส่งเสริมสนับสนุนการใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ โดยมีเป้าหมายหลักคือ ครูผู้สอนสามารถพัฒนารูปแบบและวิธีการจัดการเรียนการสอนโดยผู้เรียนใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้

สำหรับการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ที่ 6 สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยี เพื่อให้การอาชีวศึกษาเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ตั้งแต่การพัฒนาระบบการบริหารจัดการให้เอื้อต่อการเรียนรู้ การสร้างองค์ความรู้ และนวัตกรรมทางวิชาชีพ การเชื่อมโยงการวิจัยกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพ มีกลไกนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้จริง ดังนั้น วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในฐานะสถานศึกษาซึ่งจัดการเรียนการสอน หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557 หลายสาขาวิชา เช่น สาขาวิชาการบัญชี ซึ่งรายละเอียดของหลักสูตรกำหนดให้จัดการเรียนการสอนรายวิชาโครงการ รหัสวิชา 3201-8501 จำนวน 4 หน่วยกิต รวม 72 ชั่วโมง โดยมีจุดประสงค์เพื่อ 1) ให้เข้าใจขั้นตอน กระบวนการพัฒนางานอาชีพอย่างเป็นระบบ 2) สามารถวางแผน ดำเนินงาน และแก้ไขปัญหาในการดำเนินงานตามหลักการและกระบวนการ 3) สามารถนำความรู้ ทักษะและประสบการณ์ไปประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ และ 4) ให้มีเจตคติที่ดีต่อการศึกษาค้นคว้าเพื่อพัฒนางานอาชีพ มีกิจนิสัยในการทำงานด้วยความรับผิดชอบ มีวินัย คุณธรรม ความคิดสร้างสรรค์ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยกำหนดให้ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับการบูรณาการความรู้ ทักษะและประสบการณ์เพื่อการวางแผนพัฒนางานในสาขาวิชาชีพ ด้วยกระบวนการทดลอง สำรวจ ประดิษฐ์คิดค้น หรือการปฏิบัติงานเชิงระบบ การเลือกหัวข้อโครงการ การศึกษาค้นคว้าข้อมูล และเอกสารอ้างอิง การเขียนโครงการ การดำเนินงานโครงการ การเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์และแปลผล การ

สรุปผลการดำเนินงานและจัดทำรายงาน การนำเสนอผลงาน การใช้สื่อโสตทัศน์ประกอบการนำเสนอผลงานโครงการ ซึ่งทั้งหมดสอดคล้องกับกระบวนการวิจัย

แนวทางการใช้การวิจัยในการจัดการเรียนการสอนมี 4 แนวทาง ได้แก่ ครูใช้ผลการวิจัยในการเรียนการสอน ผู้เรียนใช้ผลการวิจัยในการเรียนการสอน ครูใช้กระบวนการวิจัยในการเรียนการสอน ผู้เรียนใช้กระบวนการวิจัยในการเรียนการสอน โดยการวิจัยครั้งนี้จะใช้แนวทางที่ 4 คือการจัดการเรียนการสอนรายวิชาโครงการโดยผู้เรียนใช้กระบวนการวิจัยในการเรียนรู้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาโครงการของนักศึกษาที่ใช้กระบวนการวิจัยในการเรียนรู้
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนรายวิชาโครงการโดยใช้กระบวนการวิจัยในการเรียนรู้

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาที่เรียนรายวิชาโครงการโดยใช้กระบวนการวิจัยในการเรียนรู้จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ60
2. นักศึกษาที่เรียนรายวิชาโครงการโดยใช้กระบวนการวิจัยในการเรียนรู้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

ตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนรายวิชาโครงการโดยผู้เรียนใช้กระบวนการวิจัยในการเรียนรู้

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ที่เรียนรายวิชาโครงการ จำนวน 211 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ที่เรียนรายวิชาโครงการ จำนวน 32 คน ได้จากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง เฉพาะกลุ่มที่ผู้วิจัยจัดการเรียนการสอนด้วยตนเอง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้วิชาโครงการโดยผู้เรียนใช้กระบวนการวิจัยในการเรียนรู้ มีวิธีสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารงานวิจัย แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ กระบวนการวิจัย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ขั้นตอนของการวัดและประเมินผลการเรียน และรายละเอียดรายวิชาโครงการ

1.2 จัดทำแผนการจัดการเรียนการสอนโดยผู้เรียนใช้กระบวนการวิจัยในการเรียนรู้ ประกอบด้วยระยะเริ่มต้น (Input) ระยะดำเนินการ (Process) ระยะสิ้นสุด (Out put) รายละเอียดดังนี้

ระยะเริ่มต้น(Input) ประกอบด้วยการให้ความรู้เกี่ยวกับโครงการวิชาชีพ รูปแบบวิธีการ ขั้นตอนการทำโครงการ การแบ่งกลุ่มปฏิบัติงาน ศึกษาวิเคราะห์ เพื่อเลือกโครงการวิชาชีพการเขียนโครงการ

ระยะดำเนินการ (Process) การจัดเขียนรายงานการวิจัยบทที่ 1 บทที่ 2 การออกแบบเครื่องมือ การเขียนรายงานการวิจัยบทที่ 3 การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การเขียนรายงานการวิจัยบทที่ 4 และบทที่ 5 จัดทำรูปเล่มรายงานการวิจัย จัดทำสื่อเตรียมนำเสนอผลงาน

ระยะสิ้นสุด (Out put) ประกอบด้วย การนำเสนอผลงานวิจัย

เกณฑ์การวัดและประเมินผล ประเมินผลโดยให้คะแนนเป็นกลุ่มดังนี้

ระยะเริ่มต้น(Input) ร้อยละ 20

ประเมินการเขียนโครงการ

- สอดคล้องกับวิชาชีพ
- รูปแบบถูกต้อง
- เนื้อหาถูกต้อง

ระยะดำเนินการ (Process) ร้อยละ 40

ประเมินผลตามรายละเอียดดังนี้

- กิจกรรมมีความก้าวหน้าสม่ำเสมอ
- ส่งงานตรงตามกำหนด
- สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วม (มีหลักฐานการมอบหมายหน้าที่/ ภาพถ่ายการปฏิบัติงาน)
- มีการใช้ความรู้ ทักษะ ในสาขาวิชาชีพ
- ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการดำเนินงาน
- ปรับปรุงแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติและได้ผลดี
- รายงานการวิจัย บทที่ 1-5

ระยะสิ้นสุด (Out put) ร้อยละ 20 ประเมินการนำเสนอผลงานดังนี้

- นำเสนอผลงาน ชัดเจน
- สื่อการนำเสนอสวยงาม น่าสนใจ
- ผู้ฟังมีส่วนร่วม
- ผู้นำเสนอสามารถตอบปัญหาข้อสงสัยได้
- รูปเล่มถูกต้องสวยงาม

คุณธรรม จริยธรรม ตลอดโครงการ ร้อยละ 20 ประกอบด้วย ความรับผิดชอบ ความละเอียดรอบคอบ ความสามัคคี และความสนใจใฝ่รู้

เกณฑ์ผ่าน ผู้เรียนแต่ละกลุ่มจะผ่านรายวิชา “โครงการวิชาชีพ” เมื่อมีคะแนนรวมทั้ง 4 ด้าน คือ คะแนนระยะเริ่มต้น ระยะดำเนินการ ระยะสิ้นสุด คุณธรรม จริยธรรม รวมแล้วไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 60

1.3 นำแผนการจัดการเรียนการสอนโดยผู้เรียนใช้กระบวนการวิจัยในการเรียนรู้ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ หัวหน้าแผนกวิชาการบัญชี หัวหน้างานหลักสูตรและการสอน และรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช พิจารณาความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

1.4 ปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยผู้เรียนใช้กระบวนการวิจัยในการเรียนรู้ ให้มีความสมบูรณ์ พร้อมที่จะนำไปใช้ในการเรียนการสอนต่อไป

2. เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบประเมินผลโครงการ เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา

2.1 แบบประเมินผลโครงการ กำหนดการให้คะแนนแบบรูบริค (Scoring Rubric) ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

2.1.1 ศึกษาเอกสารการประเมินผลด้วยการทำโครงการ

2.1.2 กำหนดรายการประเมินให้สอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้

2.1.3 กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนสอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้เป็น5 ระดับ ได้แก่

5	หมายถึง	ดีมาก
4	หมายถึง	ดี
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	พอใช้
1	หมายถึง	ต้องปรับปรุง

2.1.4 กำหนดรูปแบบประเมินผลโครงการ เกณฑ์การวัดและประเมินผล ประเมินผล ระยะเริ่มต้น (Input) ร้อยละ 20 ระยะดำเนินการ (Process) ร้อยละ 40 ระยะสิ้นสุด (Out put) ร้อยละ 20 และคุณธรรม จริยธรรม ร้อยละ 20 รวม 100 คะแนน

2.1.5 นำแบบประเมินผลโครงการไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ หัวหน้าแผนกวิชาการบัญชี หัวหน้างานวัดผลและประเมินผล และรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ พิจารณาความสอดคล้องความเหมาะสม

2.1.6 ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ และนำแบบประเมินผลโครงการไปใช้

2.2 นำแบบสอบถามของวิภารัตน์ สุวรรณไวพัฒนะ และดวงรัตน์ คัดทะเล ได้สร้างไว้แล้ว โดยมีขั้นตอนตามลำดับดังนี้

2.2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2.2 กำหนดกรอบแนวคิดในการปรับปรุงแบบสอบถาม

2.2.3 ปรับปรุงแบบสอบถามโดยปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ

2.2.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ที่เรียนรายวิชาโครงการ กับครูผู้สอนท่านอื่น จำนวน 30 ชุด เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนซ์บาท (Cronbach's alpha) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.917

2.2.5 นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูล ซึ่งเป็นการให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยผู้เรียนใช้กระบวนการวิจัยในการเรียนรู้แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน

โดยผู้เรียนใช้กระบวนการวิจัยในการเรียนรู้ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ 37 ข้อ 3 ด้านคือ ด้านบทบาทผู้สอน 13 ข้อ บทบาทผู้เรียน 10 ข้อ ด้านกระบวนการวิจัย 14 ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามตอนที่ 2 ได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงตามความคิดเห็นของผู้ตอบมากที่สุด ค่าคะแนนเท่ากับ 5

เห็นด้วยมาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงตามความคิดเห็นของผู้ตอบมาก ค่าคะแนนเท่ากับ 4

เห็นด้วยปานกลาง หมายถึง ข้อความนั้นตรงตามความคิดเห็นของผู้ตอบปานกลาง ค่าคะแนนเท่ากับ 3

เห็นด้วยน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงตามความคิดเห็นของผู้ตอบน้อย ค่าคะแนนเท่ากับ 2

เห็นด้วยน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงตามความคิดเห็นของผู้ตอบน้อยที่สุด หรือ ไม่เห็นด้วยเลย ค่าคะแนนเท่า 1

ตอนที่ 3 คำถามปลายเปิด เกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ

เกณฑ์การวัดระดับความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนโดยผู้เรียนใช้กระบวนการวิจัยในการเรียนรู้ จะนำมาแปลความหมายของค่าระดับในการวิเคราะห์ดังนี้

4.51- 5.00	หมายถึง	ระดับมากที่สุด
3.51-4.50	หมายถึง	ระดับมาก
2.51-3.50	หมายถึง	ระดับปานกลาง
1.51-2.50	หมายถึง	ระดับน้อย
1.00-1.50	หมายถึง	ระดับน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองดังนี้

1. เก็บข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการจัดการเรียนการสอนโดยผู้เรียนใช้กระบวนการวิจัยในการเรียนรู้ด้วยแบบประเมินผลโครงการ

2. เก็บข้อมูลความคิดเห็นของนักศึกษาในการจัดการเรียนการสอนโดยผู้เรียนใช้กระบวนการวิจัยในการเรียนรู้ ด้วยแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายกลุ่ม โดยการวิเคราะห์จากคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 60 โดยใช้ ค่าสถิติ T-Test One-Sample Statistics

2. ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็น ใช้การวิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

1. หลังจากการเรียนโดยใช้กระบวนการวิจัยแล้ว นักศึกษามีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาโครงการเฉลี่ยร้อยละ 72.44 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนรายวิชาโครงการ โดยผู้เรียนใช้กระบวนการวิจัยในการเรียนรู้โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าความคิดเห็นด้านบทบาทผู้สอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านบทบาทผู้เรียน และสุดท้ายด้านกระบวนการวิจัย โดยรายละเอียดแต่ละด้านเป็นดังนี้

2.1 ด้านบทบาทผู้สอน ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีคะแนนความคิดเห็นสูงสุด คือ เป็นที่ปรึกษาที่ดี รองลงมาคือ ส่งเสริมให้

ผู้เรียนค้นพบกระบวนการหรือวิธีการเรียนรู้ของตน เคารพในสิทธิและความคิดของผู้เรียน และต่ำสุด คือใช้แหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย

2.2 ด้านบทบาทผู้เรียน ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีคะแนนความคิดเห็นสูงสุดคือได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่ม รองลงมาคือ ได้คิดได้ทำได้แสดงออกเพื่อแก้ปัญหาในกระบวนการเรียนรู้ ได้ค้นพบและสร้างความรู้ด้วยตนเอง ได้นำความรู้ไปใช้ประโยชน์ กระตือรือร้นที่จะปรับเปลี่ยนบทบาทในการเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของตนเอง และต่ำสุดคือได้มีการศึกษาค้นคว้า เตรียมความพร้อมก่อนเข้าเรียน

2.3 ด้านกระบวนการวิจัย อยู่ในระดับมาก 13 ข้อ ระดับปานกลาง 1 ข้อ โดยข้อที่มีคะแนนความคิดเห็นสูงสุด คือผลการวิจัยสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในวิชาชีพ รองลงมาคือ การเขียนรายงานการวิจัย และต่ำสุดคือระดับความรู้พื้นฐานเรื่องการวิจัย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้สอนควรวัดความรู้พื้นฐานด้านการวิจัยของผู้เรียนก่อนการให้ความรู้เพิ่มเติม จะทำให้ประหยัดเวลา และผู้เรียนได้ความรู้ตรงประเด็น สามารถนำไปใช้ในกระบวนการวิจัยอย่างเหมาะสม ถูกต้อง

1.2 ผู้สอนควรปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีเนื้อหากิจกรรม เหมาะสม สอดคล้อง กับระยะเวลา และสถานที่ในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น

1.3 จัดการเรียนการสอนโดยผู้เรียนใช้กระบวนการวิจัยในการเรียนรู้กับรายวิชาอื่นๆ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรนิยามศัพท์เฉพาะให้ชัดเจน คลอบคลุม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษาสามารถสร้างองค์ความรู้โดยใช้กระบวนการวิจัย
2. ได้รูปแบบของการจัดการเรียนการสอนโดยผู้เรียนใช้กระบวนการวิจัยในการเรียนรู้
3. เป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการวิจัยในการเรียนรู้

การพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบ Leader Learn “ผู้นำแห่งการเรียนรู้” เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง “การวิเคราะห์อัตราส่วน” วิชาการวิเคราะห์รายงานทางการเงิน (3201-2104) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวรัชนีวรรณ ศรีทองเพิง
ตำแหน่ง ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา บธ.ม.(การบัญชี)
ปีการศึกษา 2562

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการศึกษาถือว่ามีความสำคัญต่อความสำเร็จในชีวิตของบุคคลเป็นอย่างมาก เพราะเป็นรากฐานสำหรับช่วยให้บุคคลสามารถก้าวไปถึงความสำเร็จตามที่บุคคลนั้น ๆ ได้คาดหวังเอาไว้ คือ ผู้ให้การศึกษาแก่เยาวชน มีหน้าที่ให้การศึกษา สั่งสอน อบรมบ่มนิสัยให้กับบุคคลนั้น ๆ ทั้งในด้านจิตใจและความประพฤติ คุณภาพของผู้เรียนนั้นนอกจากจะเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบในตัวผู้เรียนเอง เช่น ความพร้อม สติปัญญา เจตคติ และสภาพแวดล้อมอื่น ๆ แล้ว กระบวนการเรียนการสอนที่ครูจัดให้ก็นับว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่งอย่างมากต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรมต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เข้าใจในสิ่งที่ต้องการให้รู้ การส่งเสริมให้ผู้สอนได้เข้าใจถึงแนวทางการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง สุมิตร คุณานุกร (2542) ได้ให้ความหมายของการสอนไว้ว่า การสอนมิได้หมายถึงการให้วิชาความรู้หรือเนื้อหาเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการช่วยให้เด็กได้คิด โดยการถามคำถามเด็ก การแนะนำแนะแนวเพื่อช่วยเด็กแก้ปัญหา การให้ความช่วยเหลือแก่เด็กด้านต่าง ๆ และนอกจากนี้ ทิศนา แขมณี (2552) ยังได้กล่าวไว้ว่า การสอนคือการที่บุคคลผู้หนึ่ง (ครู) นำเอาความรู้สึกนึกคิดและชีวิตของตนเองมาเผยแพร่ให้กับอีกบุคคลหนึ่ง (ผู้เรียน) ทราบ เพื่อให้ผู้เรียนได้พิจารณาและเลือกสรรเอาคุณสมบัติ ทัศนคติ และค่านิยมมายึดถือเป็นของตนเองและปฏิบัติ

การที่ครูจะสามารถปฏิบัติงานการสอนได้ดีขึ้นอยู่กับความสามารถในการผสมผสานกับศาสตร์อื่น ๆ ว่าด้วยการสอนกับศิลปะของการสอนเข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดประสิทธิผลของการสอนสูงสุด ซึ่งวิธีสอน/เทคนิคการสอนของครูไม่สามารถกล่าวได้ว่าวิธีใดเป็นวิธีสอนที่ดีที่สุด เพราะการเรียนการสอนนั้นจะต้องขึ้นกับองค์ประกอบหลายประการ ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องตัดสินใจเลือกวิธีการสอนตามความเหมาะสมของสภาพที่เป็นอยู่ ควรนำเทคนิคต่าง ๆ มากระตุ้นและปลุกเร้าเพื่อเลือกความสนใจของผู้เรียน โดยพิจารณาให้เหมาะสมกับเนื้อหาและเวลาที่กำหนดให้ และการเลือกวิธีการสอนนั้นผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้หลากหลายวิธี และสามารถเลือกใช้ได้ตามความเหมาะสมกับผู้เรียนกับแต่ละสถานการณ์ และแต่ละสิ่งแวดล้อม เนื่องจากการสอนมีหลากหลายรูปแบบ ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องเลือกวิธีสอนให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน กระบวนการสอนแบบใช้รูปแบบการสอนแบบ Leader Learn “ผู้นำแห่งการเรียนรู้” เป็นรูปแบบที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ศึกษาข้อมูลด้วยตนเอง จากการศึกษาทดลองปฏิบัติ วิเคราะห์ ทดสอบ และการนำความรู้ไปใช้ จึงทำให้ระบบการสอนแบบใช้รูปแบบการสอนแบบ Leader Learn “ผู้นำแห่งการเรียนรู้” เป็นการสร้างคุณภาพให้ผู้เรียนในลักษณะเสริมทักษะเป็นวิธีเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง การเรียนการสอนวิชาการวิเคราะห์รายงานทางการเงิน ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 การบัญชี เรื่องการวิเคราะห์อัตราส่วน มีความท้าทายสูงขึ้นมากในปัจจุบัน เนื่องจากการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบปกติ มีครูประจำวิชาเป็นผู้บรรยายนั้นเป็นสิ่งที่ผู้เรียนคุ้นชินอยู่แล้ว กอปรด้วยโดยลักษณะเนื้อหาของรายวิชาการวิเคราะห์รายงานทางการเงินเป็นไปในลักษณะที่ต้องอาศัยทักษะทั้งด้านความจำและการวิเคราะห์อย่างมาก ซึ่งผู้เรียนต้องมีความพยายามในการเรียนรู้ แต่ด้วยความไม่กล้าซักถามครูผู้สอน ทำให้ผู้เรียนไม่เข้าใจและทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยภาพรวมลดลง ดังนั้น จึงควรมีการค้นหาวิธีการสอนแบบใหม่ทดแทนแบบเดิมที่ผู้เรียนคุ้นเคย และสร้างความสนใจให้กับผู้เรียนให้สามารถเรียนได้อย่างมีความสุข ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดวิธีการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบ Leader Learn “ผู้นำแห่งการเรียนรู้” มาทดลองใช้กับนักศึกษา ซึ่งรูปแบบการสอนแบบ Leader Learn “ผู้นำแห่งการเรียนรู้” จะได้ผลหรือไม่นั้นต้องมีการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พรเพ็ญ ฤทธิลัน (2554) กล่าวว่า การประเมินก่อนมีการเรียนการสอนเป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบว่าองค์ประกอบก่อนจัดให้มีการเรียนการสอนทั้งทางตรงและ

ทางอ้อม ส่วนการประเมินขณะทำการเรียนการสอนเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงสุดและการประเมินผลเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน เป็นการประเมินตรวจสอบโดยสรุปของการเรียนการสอนว่าเมื่อครบระยะเวลาที่กำหนดนักเรียนมีความสำเร็จในการเรียนรู้มากน้อยเพียงใด ทั้งนี้ Eysenck and Meili (1972) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะและทัศนคติ อันเกิดจากการเรียนรู้ ซึ่งอาจวัดได้จากการทดสอบระหว่างหรือหลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยการทดสอบหรือวิธีการอื่น ๆ นอกจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะบอกคุณภาพของผู้เรียนแล้วยังแสดงให้เห็นถึงคุณค่าของหลักสูตร คุณภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนความรู้ความสามารถของครูและผู้บริหารอีกด้วย นอกจากนี้ การประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อวิธีการสอนก็มีผลต่อการรับรู้ของผู้สอนด้วย ผู้วิจัยจึงได้จัดทำงานวิจัยเรื่องดังกล่าวขึ้น โดยหวังว่าจะเป็นประโยชน์กับครูตามสถาบันการศึกษา จะได้นำไปประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพรูปแบบการสอนแบบ Leader Learn “ผู้นำแห่งการเรียนรู้” มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับ ปวส.2 สาขาวิชาการบัญชี เรื่อง “การวิเคราะห์อัตราส่วน” โดยวิธีการสอนแบบปกติกับวิธีการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบ Leader Learn “ผู้นำแห่งการเรียนรู้”
3. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักศึกษาระดับ ปวส.2 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 ที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบ Leader Learn “ผู้นำแห่งการเรียนรู้”

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการวิเคราะห์รายงานทางการเงิน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 115 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี กลุ่ม 5 ที่เรียนด้วยวิธีใช้รูปแบบการสอนแบบ Leader Learn “ผู้นำแห่งการเรียนรู้” ที่ได้จากการสุ่มแบบยกกลุ่ม (Cluster Group) จำนวน 29 คน (กลุ่มทดลอง)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบ Leader Learn “ผู้นำแห่งการเรียนรู้” และการสอนแบบปกติ

ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนโดยสื่อแบบปกติกับการใช้รูปแบบการสอนแบบ Leader Learn “ผู้นำแห่งการเรียนรู้”
2. ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบ Leader Learn “ผู้นำแห่งการเรียนรู้”

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. รูปแบบวิธีการสอนแบบ Leader Learn “ผู้นำแห่งการเรียนรู้”
2. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนแบบ Leader Learn “ผู้นำแห่งการเรียนรู้”
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเอง โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. สร้างรูปแบบวิธีการสอนแบบ Leader Learn “ผู้นำแห่งการเรียนรู้” ขึ้น โดยมีขั้นตอนดังนี้

1.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบวิธีการเรียนการสอนเพื่อนำมาสร้างรูปแบบการเรียนรู้

1.2 สร้างรูปแบบวิธีการสอนแบบ Leader Learn “ผู้นำแห่งการเรียนรู้”

1.3 นำรูปแบบการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ

1.4 ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

2. สร้างแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการสร้างรูปแบบการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ จากเอกสารตำราและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม

2.2 นำข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการศึกษามาเขียนเป็นข้อคำถามตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ให้ครอบคลุม แล้วนำมาสร้างเป็นแบบสอบถามเชิงสำรวจ มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีตัวเลือก 5 ระดับ

2.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความครอบคลุมเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2.4 นำแบบสอบถามที่ทำการแก้ไขมาปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบแนะนำแก้ไขในด้านเนื้อหาภาษาที่ไม่เหมาะสม แล้ววิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index Objective Congruence : IOC) (สมบูรณ์ สุริยวงศ์ และคณะ. 2544 : 156-159)

2.5 นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try-Out) กับตัวอย่างที่ไม่ใช่ประชากรในการทดลอง

2.6 นำแบบสอบถามหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟ่า ตามวิธีการของครอนบาค (สมบูรณ์ สุริยวงศ์ และคณะ. 2544 : 153-155)

3. สร้างแบบทดสอบ เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นแบบทดสอบที่ให้ผู้เรียนได้วัดความรู้และความเข้าใจของผู้เรียนก่อนและหลังเรียนเรื่อง “การวิเคราะห์อัตราส่วน” วิชาการวิเคราะห์รายงานทางการเงิน รหัสวิชา 3201-2104 ในการสร้างแบบทดสอบได้จัดทำแบบทดสอบแบบคู่ขนาน เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก โดยมีความสอดคล้องและครอบคลุมกับขอบเขตของเนื้อหา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. รวบรวมคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการทดสอบค่าที (t-test)
2. สอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบ Leader Learn “ผู้นำแห่งการเรียนรู้” เรื่อง “การวิเคราะห์อัตราส่วน” วิชาการวิเคราะห์รายงานทางการเงิน รหัสวิชา 3201-2104 โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม
2. ตรวจสอบให้คะแนนเป็นรายด้านตามเกณฑ์กำหนดค่าน้ำหนักการประเมินค่า

3. นำแบบสอบถามมาลงรหัสเพื่อทำการวิเคราะห์เพื่อหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน

สรุปผลการวิจัย

1. นักศึกษาก่อนเรียนทั้งสองวิธีการสอนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แสดงด้วยค่าเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกัน ทำให้นัยสำคัญทางสถิติไม่แตกต่างกัน

2. นักศึกษาหลังเรียนทั้งสองวิธีการสอนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกัน โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนค่าเฉลี่ยที่สูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .005

3. ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนแบบ Leader Learn “ผู้นำแห่งการเรียนรู้” เรื่อง “การวิเคราะห์อัตราส่วน” วิชาการวิเคราะห์รายงานทางการเงิน รหัสวิชา 3201-2104 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างรูปแบบการสอนแบบ Leader Learn “ผู้นำแห่งการเรียนรู้” ที่สร้างโดยผู้สอนกับรูปแบบการสอนอื่น ๆ ที่พัฒนาขึ้น

2. ควรมีการศึกษาการพัฒนารูปแบบการเรียนอื่น ๆ ต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบประสิทธิภาพรูปแบบการสอนแบบ Leader Learn “ผู้นำแห่งการเรียนรู้”

2. ทราบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี เรื่อง “การวิเคราะห์อัตราส่วน” โดยวิธีการสอนแบบปกติกับวิธีการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบ Leader Learn “ผู้นำแห่งการเรียนรู้”

3. ได้ทราบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบ Leader Learn “ผู้นำแห่งการเรียนรู้”

4. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาสื่อประกอบการสอนวิชาการวิเคราะห์รายงานทางการเงิน รหัสวิชา 3201-2104 ให้มีคุณภาพมากขึ้น

ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมกลุ่ม โดยใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มทำงาน วิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานการบัญชี กลุ่ม 7

ผู้วิจัย	นางจรรยมน ชูชาติ
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา	บธ.บ.(ธุรกิจศึกษาบัญชี)
ปีการศึกษา	2562

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษา แปลว่า การเรียน การเล่าเรียน การเรียนรู้ การศึกษาเล่าเรียน การหาความรู้ แล้วการศึกษาไทยล่ะเป็นอย่างไร ตามความคิดของกระผมที่ได้สำรวจมานั้น การศึกษาไทยคือการทำให้เด็กบางคนนั้นไม่ได้มีความฉลาดขึ้นเลย เพราะเป็นการสอนแบบสนใจเด็กแบบไม่ทั่วถึง ไม่ค่อยมีการสนับสนุนเด็กสักเท่าไร มีการแบ่งแยกเด็กที่ฉลาดอยู่กับคนที่ฉลาด ส่วนเด็กที่โง่ก็จะโดนทิ้งให้เหมือนว่าเป็นปมด้อย เด็กไม่สามารถมีความคิดที่แตกต่างไปจากกรอบได้ เพราะจะถูกมองว่าเป็นพวกที่ไม่ทำตามกฎระเบียบสอนในสิ่งที่เปล่าประโยชน์ ตัดสินด้วยเกรดเฉลี่ย แทนที่จะมองที่ความสามารถของเด็ก แล้วสนับสนุน แต่กลับสอนด้วยมาตรฐานเดียวกัน “เหมือนนำดินชนิดเดียวมาปลูกพืชหลายชนิด” จุดด้อยของการศึกษาไทยมีอยู่มากมาย จากการที่ได้สำรวจมาทั้งเรื่องระบบการเรียนการสอนที่ไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้ในอนาคต ทั้งในด้านการประกอบอาชีพ การใช้ชีวิต เด็กบางคนอายุจะเข้า 15 แล้วยังอ่านหนังสือ สะกดคำภาษาไทยยังไม่ค่อยจะถูกเลย ทั้ง ๆ ที่เป็นภาษาประจำชาติของตนเอง แต่ก็ยังมีข้อดีอยู่บ้าง ในเรื่องกฎระเบียบในโรงเรียน การศึกษาไทยในปัจจุบันเป็นยุคแห่งการเรียนรู้ที่เปิดกว้าง มีหลากหลายรูปแบบให้มนุษย์ได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเองได้อย่างรวดเร็ว โดยการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาในสถานศึกษาของไทย เพื่อให้ก้าวทันโลกยุคใหม่ที่ไร้ขอบเขตภายใต้จินตนาการของมนุษย์ที่สร้างขึ้น การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นได้ทุกที่ทุกเวลา จะเห็นได้ว่าสถานศึกษาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษ สิ่งที่จำเป็นและหลีกเลี่ยงไม่ได้ คือคอมพิวเตอร์และระบบอินเตอร์เน็ต สถานศึกษาทุกแห่งมีความต้องการใช้เท่า ๆ กัน ความรู้ความเข้าใจที่ทุกคนต้องเข้าไปให้ถึงโลกแห่งสังคมการเรียนรู้และใช้เทคโนโลยีเป็นจะทำให้เกิดคุณค่าและประโยชน์สูงสุดต่อตัวเอง แต่ในทางกลับกันหากใช้อย่างผิดวิธีก็อาจทำให้เกิดความสูญเสียก็เป็นได้ แต่ในปัจจุบันสถานศึกษาบางแห่งอาจจะไม่ได้รับจัดสรรคอมพิวเตอร์จากภาครัฐเลยก็มี หรืออาจจะไม่มีระบบอินเตอร์เน็ตใช้ก็คงมีอยู่หรือได้รับการติดตั้งเป็นแบบจานดาวเทียมแต่ใช้งานไม่ได้ ดังนั้นหากรัฐบาลจะส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้เรียนรู้โลกกว้างอย่างเท่าเทียมกัน ภาครัฐต้องจัดสรรวัสดุอุปกรณ์เทคโนโลยีที่ทันสมัยให้กับสถานศึกษาอย่างจริงจัง จัดสรรครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีความรู้ความชำนาญด้านการใช้เทคโนโลยีมาทำการจัดการเรียนการสอนให้กับเด็กและเยาวชนเหล่านั้น หรือพัฒนาครูที่มีอยู่ให้มีความรู้พร้อมที่จะเรียนรู้และสอนเด็กและเยาวชนได้อย่างมีคุณภาพ ในสถานการณ์ปัจจุบันสถานศึกษาทุกแห่งจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีในการติดต่อสื่อสาร การเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศ การค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ ทั้งภายในและต่างประเทศ ดังนั้น ภาครัฐและเอกชนต้องช่วยกันดูแลโรงเรียนที่อยู่ในชุมชนอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เพื่อจะทำให้เด็กและเยาวชนเหล่านั้นได้รับการพัฒนาความรู้ในโลกกว้างอย่างแท้จริง

การศึกษาไทยในยุคปัจจุบัน การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้กระบวนการกลุ่มให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกันเพื่อผลประโยชน์และเกิดความสำเร็จร่วมกันของกลุ่ม ซึ่งการเรียนแบบร่วมมือมิใช่เป็นเพียงจัดให้ทดลองแล้ว ผู้สอนทำหน้าที่สรุปความรู้ด้วยตนเองเท่านั้น แต่ผู้สอนจะต้องพยายามใช้กลยุทธ์วิธีให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการประมวลสิ่งที่มาจากการทำกิจกรรมต่าง ๆ จัดระบบความรู้สรุปเป็นองค์ความรู้ด้วยตนเองเป็นหลักการสำคัญ (พิมพันธ์ เดชะคุปต์, 2544 : 55) ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน หมายถึงเป็นวิธีสอนที่ครูมอบหมายให้นักศึกษาช่วยกันค้นคว้าหาวิธีการแก้ปัญหาหรือปฏิบัติกิจกรรมตามความสามารถ ความถนัด หรือความสนใจ เป็นการฝึกให้นักศึกษาทำงานร่วมกันตามวิถีแห่งประชาธิปไตย ทุกคนจะต้องดำเนินการตามที่มอบหมายให้ เป็นการฝึกให้นักศึกษาทำงานร่วมกันตามวิถีแห่งประชาธิปไตย ทุกคนจะต้องดำเนินการตามที่มอบหมายให้ เป็นวิธีที่ช่วยในการฝึกฝนนักศึกษาให้ได้รับประสบการณ์ตรง ได้เรียนรู้เพื่อนร่วมงานแต่ต้องดำเนินการอย่างมีหลักเกณฑ์ ครูจะต้องวางแผนให้นักศึกษาทุกคนในแต่ละกลุ่มปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัด ในการจัดการเรียนการสอนของในสาขาการบัญชี วิทยาลัย

อาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม จึงจัดให้มีการเรียนรู้และส่งเสริมผู้เรียนพัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ โดยใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มทำงาน กับการเรียนการสอนรายวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 7 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มทำงาน

ตัวแปร

ตัวแปรต้น คือ การเรียนการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มทำงาน

ตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มทำงาน

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 7 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 16 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี
2. แบบประเมินความพึงพอใจของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี ปีการศึกษา 2562

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้และขอบข่ายเนื้อหา
2. ศึกษาขั้นตอนการจัดกิจกรรมตามรูปแบบ โดยใช้การเรียนรู้ด้วยกิจกรรมกลุ่ม โดยใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มทำงาน
3. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมกลุ่ม โดยใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มทำงาน
4. นำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยวิธีการสอนแบบกลุ่มทำงานไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมกลุ่ม โดยใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มทำงาน วิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 โดยการนำข้อมูลมาคำนวณสถิติโดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมกลุ่ม โดยใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มทำงาน วิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 7 อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. การเรียนรู้ด้วยกิจกรรมกลุ่มโดยใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มทำงานทำให้นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีมีความรู้การเรียนรู้ในรูปแบบที่แตกต่างกันจากเดิม รวมถึงนักศึกษาได้รู้จักการทำงานร่วมกันกับผู้อื่น ดังนั้น ควรใช้การเรียนรู้ด้วยกิจกรรมกลุ่มกับรายวิชาอื่น ๆ ด้วย
2. ควรมีการจัดกลุ่มนักศึกษาโดยคละความสามารถอย่างชัดเจนตามสาระการเรียนรู้ที่สอน เพื่อให้สมาชิกเกิดพฤติกรรมกลุ่มทำงาน เพื่อให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดีขึ้น
2. เป็นแนวทางในการพัฒนาสำหรับอาจารย์การเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน

พัฒนาผู้เรียนที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้ช้ากว่ากลุ่มผู้เรียนปกติ ด้วยวิธีการสอนที่เน้นย้ำเฉพาะเรื่องอย่างช้า ๆ หลาย ๆ ครั้งและเพื่อนช่วยเพื่อน วิชาการบัญชีชั้นสูง 1 ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 การบัญชี 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวอรอุมา ส่งบำเพ็ญ
ตำแหน่ง ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา บธ.ม การบัญชี
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

เนื่องจากนักศึกษากลุ่มผู้เรียนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวนหนึ่งที่มีความสามารถในการรับรู้ เรียนร่วมกับเพื่อนค่อนข้างช้า เนื่องจากมีปัญหาทางด้านสุขภาพในการรับรู้ค่อนข้างช้า ผู้สอนจึงได้ทำวิจัยเพื่อหาข้อมูลที่แท้จริงและปรับเปลี่ยนวิธีสอน เพิ่มกิจกรรมเฉพาะรายเพื่อการเรียนรู้ร่วมกันอย่างมีความสุข มีความรู้ความเข้าใจในรายวิชามากขึ้นและสามารถประเมินผลผ่านในรายวิชาได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเสริมสร้างผู้เรียนที่มีพัฒนาการเรียนรู้ช้ากว่าปกติ
2. เพื่อแก้ไขปัญหาการเรียนล่าช้ากว่าแผนการจัดการเรียนรู้
3. เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีผลการเรียนและค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับใกล้เคียงหรือเทียบเท่าผู้เรียนกลุ่มปกติที่

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่2 ปีการศึกษา 2562

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 กลุ่ม 6 (จบมัธยมศึกษาปีที่6) สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 21 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบก่อนเรียน,แบบทดสอบหลังเรียน
2. แบบสอบถาม มีลักษณะแบบตรวจเช็ครายการ (Cheek List) ซึ่งแบบสอบถามแบ่ง ออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลความพึงพอใจวิธีการจัดการเรียนการสอน

ตอนที่ 3 แสดงความคิดเห็นข้อเสนอแนะแบบปลายเปิด

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการสร้างแบบสอบถามแบบตรวจเช็ครายการ(Cheek List)
2. ออกแบบสอบถามตามข้อมูลที่ศึกษา
3. ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์(แก้ไข ถ้ามี) และนำไปใช้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำแบบทดสอบก่อนเรียน “ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบัญชีชั้นสูง 1”
2. สอนโดยวิธีการเน้นย้ำเฉพาะเรื่องอย่างช้าๆหลายๆครั้งและเพื่อนช่วยเพื่อน
3. ทำแบบทดสอบหลังเรียน “ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบัญชีชั้นสูง 1”
4. บันทึกคะแนนและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมประมวลผลทางสถิติ (SPSS)
5. สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับส่วนบุคคลทั่วไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลความพึงพอใจสำหรับวิธีการจัดการเรียนการสอน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะแบบปลายเปิด

สรุปผลการวิจัย

นักศึกษากลุ่มตัวอย่างสามารถเข้าใจเนื้อหาการบัญชีชั้นสูง1 ด้วยวิธีการสอนเน้นย้ำเฉพาะเรื่องอย่างช้า ๆ หลาย ๆ ครั้งและเพื่อนช่วยเพื่อน ดีขึ้นตามลำดับ และสร้างความมั่นใจในการเรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง 1 มากขึ้นจากการสังเกตพฤติกรรมในห้องเรียน ขณะเรียน และทำแบบฝึกปฏิบัติ มีการร่วมกันแสดงความคิดเห็นและทำงานอย่างมีความสุขมากยิ่งขึ้น สรุปการประเมินผลการเรียน ทุกคนสอบผ่านคิดเป็นร้อยละร้อย ในระดับดี

ข้อเสนอแนะ

ควรใช้วิธีการสอนแบบนี้กับรายวิชาอื่นๆที่นักศึกษามีพฤติกรรมแบบเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่าง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเสริมสร้างผู้เรียนที่มีพัฒนาการเรียนรู้ช้ากว่าปกติ
2. เพื่อแก้ไขปัญหาการเรียนล่าช้ากว่าแผนการจัดการเรียนรู้
3. เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีผลการเรียนและค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับใกล้เคียงหรือเทียบเท่าผู้เรียนกลุ่มปกติ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง บันทึกรายการรายวัน วิชาการใช้คอมพิวเตอร์ในงานบัญชี รหัสวิชา 2201-2007 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวกฤษณา จูดสังข์
ตำแหน่ง ครูจ้างสอน
วุฒิการศึกษา บ.ธบ. (การบัญชี)
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 22 ระบุวาการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนในวิชาการใช้คอมพิวเตอร์ในงานบัญชี จึงต้องการให้ผู้เรียนเกิดความรู้ทักษะและเจตคติที่ดีในวิชาชีพ สำหรับประวัติทางการบัญชีของประเทศไทยนั้น ได้มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบัญชีและประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยหุ้นส่วนและบริษัทได้กำหนดให้มีการจัดทำบัญชีและมีการตรวจสอบบัญชีของบริษัท จำกัด มาตั้งแต่ปี พุทธศักราช 2482 ขึ้นเพื่อกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจต้องจัดทำบัญชีโดยมีการกำหนดหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ต้องปฏิบัติเป็นแนวทางไว้พร้อมทั้งนี้เพื่อความสะดวกและเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษีต่อมาภายหลังได้มีการออกกฎหมายใหม่ เนื่องจากพระราชบัญญัติการบัญชีดังกล่าวยังมีข้อบกพร่องบางประการ โดยออกในรูปของประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 285 ซึ่งมีผลใช้โดยเริ่มมีผลตั้งแต่วันที่ 10 สิงหาคม พ.ศ. 2543 เป็นต้นไป และหน่วยงานหรือสถานบันในทางวิชาชีพการบัญชีที่มีอยู่ในปัจจุบันคือ สภาวิชาชีพบัญชี (Federation of Accounting Professions) ซึ่งถูกจัดตั้งขึ้นภายใต้ข้อกำหนดของพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ.2547 ที่มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 22 ตุลาคม 2547 เป็นต้นมา และในปัจจุบันการจัดทำบัญชี จะอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยเป็นส่วนใหญ่โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการจัดทำบัญชี ซึ่งการจัดการเรียนการสอนแผนกวิชาพาณิชยกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการบัญชี จะต้องลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการใช้คอมพิวเตอร์ในงานบัญชี แต่นักเรียน ยังบันทึกรายการค้าจากเอกสารได้ไม่ถูกต้อง โดยเฉพาะรายการค้าที่เกี่ยวข้องกับระบบภาษี นักศึกษาไม่สามารถบันทึกการรับรู้ภาษีในระบบได้ ส่งผลให้การจัดทำบัญชีด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปมีข้อผิดพลาดและส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ดังนั้นข้าพเจ้าในฐานะครูผู้สอนวิชาการใช้คอมพิวเตอร์ในงานบัญชี จึงได้จัดทำแบบฝึกปฏิบัติเรื่องการวิเคราะห์เอกสารทางการบัญชีและการบันทึกรายการในระบบด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปขึ้น เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างชุดฝึกทักษะ เรื่องการบันทึกรายการรายวัน วิชาการใช้คอมพิวเตอร์ในงานบัญชี (2201-2007) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 ที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะ วิชาการใช้คอมพิวเตอร์ในงานบัญชี รหัสวิชา 2201-2007

3. เพื่อหาประสิทธิภาพชุดฝึกทักษะ เรื่องการบันทึกรายการรายวัน วิชาการใช้คอมพิวเตอร์ในงานบัญชี ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่มีต่อคุณภาพการสอนโดยใช้ชุดฝึกทักษะ วิชาการใช้คอมพิวเตอร์ในงานบัญชี รหัสวิชา 2201-2007

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 5 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการบัญชี กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 5 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ถูกคัดเลือกมาโดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบฝึกปฏิบัติ เรื่องการบันทึกรายการรายวัน วิชาการใช้คอมพิวเตอร์ในงานบัญชี

2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องการบันทึกรายการรายวัน วิชาการใช้คอมพิวเตอร์ในงานบัญชี

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาหลักสูตรและสรุปเนื้อหาสาระสำคัญของความรู้เรียน เรื่องการบันทึกรายการรายวัน เพื่อออกแบบ แบบฝึกปฏิบัติให้ได้ครอบคลุมเนื้อหา โดยการนำแบบฝึกปฏิบัติที่สร้างไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อนำข้อมูลมาแก้ไข

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเพียงกลุ่มเดียว โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง มีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนการใช้ชุดฝึกปฏิบัติ จากนั้นทำการจัดการเรียนการสอนตามปกติตามชั่วโมงที่มีการเรียนการสอน และให้นักศึกษาใช้แบบฝึกปฏิบัติ หลังจากนั้นทำแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกปฏิบัติ นำคะแนนที่ได้มาเปรียบเทียบความก้าวหน้า

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยนำผลจากการทำใบงาน จำนวน 2 ข้อ และข้อสอบแบบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ โดยเปรียบเทียบคะแนนข้อสอบแบบอรรถนัย ซึ่งเป็นข้อสอบเกี่ยวกับทักษะของผู้เรียน ต้องผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 หรือได้ 10 คะแนน ถ้าไม่ถึงร้อยละ 50 หรือไม่ถึง 10 คะแนนแสดงว่าไม่ผ่าน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัย เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการบันทึกรายการรายวัน วิชาการใช้คอมพิวเตอร์ในงานบัญชี ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 5 คน โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติ สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกปฏิบัติก่อนและหลังการใช้แบบฝึกปฏิบัติพบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนใช้แบบฝึกปฏิบัติ 12.00 และมีผลสัมฤทธิ์การเรียนหลังจากใช้แบบฝึกปฏิบัติมีคะแนนเฉลี่ย 16.80 และมีความกาวหน้าทางการเรียนคิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.80 เนื่องมาจากการใช้แบบฝึกปฏิบัติ พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและผ่านเกณฑ์ประเมินทุกคน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการใช้คอมพิวเตอร์ในงานบัญชี โดยวิธีการสอนแบบปกติและวิธีการสอนโดยใช้เอกสารหรือแบบฝึกปฏิบัติเข้ามาช่วยในการเรียนการสอน

2. ควรมีการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกปฏิบัติ วิชาการใช้คอมพิวเตอร์ในงานบัญชี เรื่อง การบันทึกรายการรายวัน เพื่อนำไปพัฒนาการสร้างสื่อการสอนต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ชุดฝึกทักษะ เรื่องการบันทึกรายการรายวัน วิชาการใช้คอมพิวเตอร์ในงานบัญชี รหัสวิชา2201-2007 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

2. ชุดฝึกทักษะ เรื่องการบันทึกรายการรายวัน วิชาการใช้คอมพิวเตอร์ในงานบัญชี รหัสวิชา2201-2007 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์การประเมิน

3. ได้ทราบระดับความคิดเห็นของนักศึกษา ซึ่งจะเป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนา ชุดฝึกทักษะ ในเรื่องอื่นต่อไป

4. ผู้สนใจที่จะศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับชุดฝึกทักษะสามารถนำผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแนวทางการศึกษาค้นคว้าให้กว้างขวางขึ้น

ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน รายวิชาการบัญชีตั๋วเงิน รหัสวิชา 2201-2107 ของนักเรียนระดับ ปวช.2 สาขาวิชาการบัญชี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวสารภี กายโรจน์
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา บช.บ.(การบัญชี)
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จัดการเรียนรู้ด้านอาชีวศึกษา มีบทบาทและความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ เพราะการจัดการอาชีวศึกษาเป็นการจัดเตรียมความพร้อมและพัฒนาช่างฝีมือแรงงานทุกด้านเป็นฐานในงานอุตสาหกรรม ตลอดจนช่วยเสริมสร้างผู้ที่ประกอบอาชีพอยู่แล้ว ให้มีความก้าวหน้าในอาชีพของตน เมื่อประชาชนมีอาชีพที่ดีมีรายได้ ตรงกับความต้องของตนเองและประเทศชาติแล้ว ย่อมจะนำมาซึ่งความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และความเจริญของประเทศชาติ ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่จะผลิตและพัฒนากำลังคนระดับช่างฝีมือและช่างเทคนิค เพื่อสนองความต้องการของตลาดแรงงาน การจัดการเรียนการสอนจึงต้องสอดคล้องและเป็นไปตามหลักสูตร โดยผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตร จุดประสงค์รายวิชา มาตรฐานรายวิชาและคำอธิบายรายวิชา เพื่อวางแผนการสอน การจัดกิจกรรมต่างๆ ให้เหมาะสม ในการจัดการเรียนการสอน ครูต้องคำนึงถึงแนวการจัดการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 หมวด 4 มาตรา 22 ซึ่งบัญญัติไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติดังกล่าว จึงเห็นได้ว่าครูผู้สอนต้องวางแผนเตรียม การสอนให้มีความพร้อมทั้งด้านเนื้อหาสาระการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมสื่อการเรียนการสอนเพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา

การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน เพื่อประเมินผลการจัดการเรียนการสอน ของครูผู้สอน ทั้งด้านวิชาการ สื่อการเรียนการสอน และคุณธรรม จริยธรรม เป็นหนทางหนึ่งที่จะพัฒนาการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ ตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการบัญชีตั๋วเงิน
2. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน รายวิชาการบัญชีตั๋วเงิน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับ ปวช.2 แผนกวิชาการบัญชีที่ลงทะเบียนเรียน รายวิชาการบัญชีตั๋วเงิน รหัสวิชา 2201-21-7 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียน ระดับ ปวช.2 กลุ่ม 5 แผนกวิชาการบัญชี ที่เรียนวิชาการบัญชีตั๋วเงิน ภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2562 จำนวนทั้งหมด 27 คน ที่ได้มาโดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามความพึงพอใจ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า โดยแบ่งระดับความพึงพอใจออกเป็น 5 ระดับ การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา การบัญชีตั๋วเงิน รหัสวิชา 2201-2107 ดำเนินการดังนี้

1.1 วิเคราะห์และจัดกลุ่มรายการที่จะสอบถามความพึงพอใจของของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา การบัญชีตั๋วเงิน รหัสวิชา 2201-2107 ออกเป็นด้าน ๆ

1.2 สร้างแบบฟอร์มและบรรจุรายการที่จะประเมินระดับความความพึงใจ ทบทวนจำนวนรายการที่จะประเมินและสำนวนภาษาที่ใช้ในแบบสอบถาม

1.3 ทบทวนจำนวนรายการที่จะประเมินและสำนวนภาษาที่ใช้ในแบบสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย เรื่อง การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ในรายวิชาการบัญชีตั๋วเงิน รหัสวิชา 2201-2107 ผู้วิจัยได้ดำเนินการในสัปดาห์สุดท้ายของการเรียนการสอน โดยชี้แจงให้นักเรียนทราบ การตอบคำถามไม่มีผลต่อคะแนนของนักเรียนแต่อย่างใด ผู้ตอบ ไม่ต้องแสดงตน โดยให้หัวหน้าห้องเป็นผู้เก็บรวบรวมแบบสอบถาม ส่งครูผู้ทำการวิจัยเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป จำแนกรายการแบบสอบถามออกเป็น 13 ข้อ เป็นแบบสอบถาม มาตราส่วนประมาณค่า โดยแบ่งระดับความพึงพอใจออกเป็น 5 ระดับ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเริ่มจากการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากเอกสาร สอบถามข้อมูลการจัดการเรียนการสอนจากผู้สอน รวมทั้งศึกษางานวิจัยต่าง ๆ จากนั้นจึงได้วางแผนและจัดสร้างเครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการเก็บข้อมูล เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาการบัญชีตั๋วเงิน รหัสวิชา 2201-2107 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนระดับ ปวช.2 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีตั๋วเงิน จำนวน 27 คน การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการในสัปดาห์สุดท้ายของการเรียนการสอน โดยชี้แจงให้นักเรียนทราบว่า การตอบคำถามไม่มีผลต่อคะแนนของนักเรียนแต่อย่างใด ผู้ตอบ ไม่ต้องแสดงตน โดยให้หัวหน้าห้องเป็นผู้เก็บ

รวบรวมแบบสอบถาม ส่งครูผู้ทำการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากนักเรียน ควรมีการปรับปรุงห้องเรียนให้มีขนาดมาตรฐาน ควรมีการจัดเตรียมสื่อเทคโนโลยีให้ทันสมัยและให้พอกับจำนวนนักเรียน

2. ครูควรศึกษาวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา จัดแบ่งเวลาในการจัดการเรียนการสอน โดยศึกษาปฏิทินการดำเนินงานของสถานศึกษา วางแผนแบ่งหน่วยการสอนให้สอดคล้องกับเวลา

3. เพื่อที่จะทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ควรจัดทำคู่มือการจัดการเรียนการสอนและเอกสารประกอบการสอน ให้ทั้งครูผู้สอนและผู้เรียนได้ยึดถือเป็นแนวทางในให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลของศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการบัญชีตั๋วเงิน จะสามารถนำไปปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามจุดมุ่งหมายที่จะให้มีการจัดการศึกษา ให้ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข โดยให้มีการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และลักษณะอันพึงประสงค์ ไว้ในทุกรายวิชา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวศรปภัฏฐ์ ธรรมรักษ์
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	บธ.บ.(บัญชี)
ปีการศึกษา	2562

ที่มาและความสำคัญ

ในปัจจุบันนักศึกษาส่วนใหญ่มักจะเห็นการเรียนเป็นเรื่องไม่สำคัญ จึงไม่ค่อยจะตั้งใจเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนและผลการเรียนของนักศึกษาในแต่ละวิชาของการเรียนแต่ละเทอม เพื่อปลูกฝังให้นักศึกษามีความสนใจในการเรียน และให้นักศึกษามีเกรดเฉลี่ยอยู่ในระดับมาตรฐานของวิทยาลัยฯ

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชเป็นสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่คำนึงถึงความสำคัญของผู้เรียน และพยายามจะทำให้นักศึกษาที่เข้ามาเรียนในรั้วของวิทยาลัยฯ จบออกไปเป็นคนที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนวิชาบัญชีเบื้องต้น 2 ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 สาขาภาษาต่างประเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชีเบื้องต้น 2 ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาภาษาต่างประเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

ประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สาขาวิชาภาษาต่างประประเทศ จำนวน 12 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบทดสอบเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์การเรียนบัญชีเบื้องต้น 2 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาภาษาต่างประเทศ ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช รวมทั้งสิ้น 12 คน ตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการเรียนบัญชีเบื้องต้น 2 เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบเป็นรายข้อ

2. สำรวจปัญหาเบื้องต้นเกี่ยวกับการเรียนบัญชีเบื้องต้น 2 โดยการสัมภาษณ์นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมข้อมูลในการสร้างแบบทดสอบ

วิธีการดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

เป็นการวิจัยเชิงสำรวจด้วยแบบทดสอบเรื่องการทำงบการเงิน เป็นปรนัย จำนวน 2 ข้อ สถิติที่ใช้ ได้แก่ คะแนนเฉลี่ยและค่าร้อยละ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับชั้นปีที่ 2 สาขาภาษาต่างประเทศ จำนวน 12 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการตามขั้นตอนตามลำดับดังนี้

1. ติดต่อนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาภาษาต่างประเทศ ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบทดสอบ

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม ตอนที่ 1 จำนวน 12 ฉบับ และแบบทดสอบ จำนวน 3 ข้อ เก็บข้อมูลและรับแบบสอบถามและแบบทดสอบกลับคืนในวันเดียวกัน

3. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบที่เก็บรวบรวมได้ ไปตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไวหลังจากนั้นนำข้อมูลของแบบทดสอบไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการประมวลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC โดยดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจให้คะแนนตอนที่ 1 เกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยหาค่าเฉลี่ยและร้อยละ

2. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบตอนที่ 2 เกี่ยวกับการเรียนบัญชีเบื้องต้น 2 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาภาษาต่างประเทศ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย

สรุปผลการวิจัย

ผลการเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการบัญชีเบื้องต้น 2 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ภาษาต่างประเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สรุปได้ดังนี้

ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามตอนที่ 1 และแบบทดสอบตอนที่ 2 นักศึกษาที่ตอบทั้ง 2 ตอนมีทั้งหมด 12 คน ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระดับชั้นปีที่ 2 สาขาภาษาต่างประเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาหญิงคิดเป็นร้อยละ 100 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบัญชีเบื้องต้น 2 เฉลี่ยสะสม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการทำวิจัยในครั้งนี้

1.1.1 รูปแบบของการเรียนการสอนควรมีการชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงวิธีการเรียนการสอน

1.1.2แบบฟอร์มที่ใช้ในการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนควรมีการกำหนดรายการในการสังเกตพฤติกรรมให้ตรงกับเรื่องที่ต้องการศึกษา

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษารูปแบบการเรียนการสอนแบบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชีเบื้องต้น 2 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาภาษาต่างประเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จากแหล่งต่าง ๆ เพื่อช่วยให้มีรูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลายขึ้น

2.2 ควรศึกษาหาประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์ในการเรียนการสอนแบบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชีเบื้องต้น 2 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชีพ สาขาภาษาต่างประเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 เพื่อให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชีเบื้องต้น 2 ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาภาษาต่างประเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 / 2562
2. เพื่อเป็นการส่งผลในการเรียนการสอนวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 ให้ดียิ่งขึ้น

ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้ชุดฝึกทักษะแบบเพื่อนช่วยเพื่อน วิชาการบัญชีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวมณฑิรา คชินทร
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	บ.ธบ. (การบัญชี)
ปีการศึกษา	2562

ความเป็นมาของการวิจัย

การจัดการศึกษาของไทยในปัจจุบันได้ดำเนินการภายใต้กรอบของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 จึงทำให้กระบวนการสอนมิใช่การสอนเพียงเพื่อให้ผู้เรียนจำเนื้อหาสาระหรือเป็นการถ่ายทอดความรู้แต่เพียงอย่างเดียว กระบวนการสอนที่ดีคือการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดปัญหา กล่าวคือ ต้องทำให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์และบูรณาการความรู้ที่ได้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและต่อสังคมเช่นเดียวกับการฝึก ซึ่งมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนเกิดทักษะ การฝึกมิใช่เป็นเพียงการทำแบบฝึกหัดเพื่อให้เกิดทักษะในการแก้ปัญหาโจทย์ เพื่อให้ทำข้อสอบได้หรือเป็นเพียงการทำการทดลองเพื่อให้ได้ผลการทดลองหรือเป็นเพียงการลงมือปฏิบัติ เพื่อให้เกิดทักษะในการปฏิบัตินั้น การฝึกที่ดีจะต้องฝึกให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์และบูรณาการด้วย การรู้จักคิดวิเคราะห์และบูรณาการเป็นทักษะและสามารถปรับปรุงได้ (วิไลรัตน์ ลีลาคหกิจ. 2555) ซึ่งหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 เป็นหลักนูตรหลังมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า ที่พัฒนาขึ้นเพื่อใช้ในการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และเพื่อยกระดับการศึกษาวิชาชีพของบุคคลให้สูงขึ้น สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ เป็นไปตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ มาตรฐานการศึกษาของชาติ และกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ ตลอดจนยึดโยงกับมาตรฐานอาชีพ โดยเน้นการเรียนรู้สู่การปฏิบัติเพื่อพัฒนาสมรรถนะกำลังคนระดับฝีมือ รวมทั้งคุณธรรมจริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ และกิจนิสัยที่เหมาะสมในการทำงานให้สอดคล้องกับความต้องการกำลังคนของตลาดแรงงาน ชุมชน สังคม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกระบบและวิธีการเรียนได้อย่างเหมาะสมตามศักยภาพตามความสนใจและโอกาสของตน (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2562 : 2)

ดังนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าควรมีการช่วยเหลือนักศึกษาที่ไม่มีทักษะทางด้านการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และในขณะเดียวกันสามารถพัฒนานักเรียนที่มีทักษะทางด้านการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่สูงกว่าไปพร้อม ๆ กัน โดยให้นักศึกษาที่มีทักษะเหล่านี้ได้พัฒนาพฤติกรรมในการให้ความช่วยเหลือเพื่อนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้นักศึกษาที่มีทักษะติวให้นักศึกษาที่ไม่มีทักษะ โดยใช้วิธีเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน กิจกรรมนี้คาดว่าจะช่วยพัฒนาและแก้ปัญหาด้านผลการเรียนของนักเรียน สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียน รวมทั้งสร้างความภาคภูมิใจที่ได้ช่วยเหลือผู้อื่น ช่วยให้บรรยากาศในการเรียนมีความกระตือรือร้น จึงจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดฝึกทักษะแบบเพื่อนช่วยเพื่อน วิชาการบัญชีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดฝึกทักษะแบบเพื่อนช่วยเพื่อน วิชาการบัญชีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาพฤติกรรมการให้ความช่วยเหลือเพื่อนของนักศึกษาที่มีทักษะด้านการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนมีความพึงพอใจกับการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 180 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 3 จำนวน 32 คน

ตัวแปร

ตัวแปรอิสระ คือ การจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี

ตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจกับการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการเก็บข้อมูลที่ใช้เพื่อการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ออกแบบเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูล คือ การใช้แบบประเมิน (Estimate) กับกลุ่มเป้าหมาย 2 กลุ่ม กล่าวคือ จะใช้แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาในชั้นเรียนต่อนักศึกษาที่มีทักษะทางด้านการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และแบบประเมินความพึงพอใจในกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนของนักศึกษาที่มีทักษะทางด้านการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำการรวบรวมเอกสาร รวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เช่น เอกสาร งานวิจัย เอกสารเชิงวิชาการ เป็นต้น
2. ทำการรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการบัญชีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 โดยทำแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาในชั้นเรียนต่อนักเรียนที่มีทักษะทางด้านการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และความพึงพอใจในกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนมีทักษะทางด้านการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) จากแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินความพึงพอใจ โดยแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่ออธิบายความพึงพอใจต่อโครงการ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนความพึงพอใจแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดฝึกทักษะแบบเพื่อนช่วยเพื่อน วิชาการบัญชีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลปฐมภูมิที่ใช้แบบประเมินความพึงพอใจ พบว่า

ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียนในชั้นเรียนต่อนักเรียนที่มีทักษะการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในชั้นเรียน จำนวน 16 คน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการช่วยเหลือจากนักเรียนที่มีทักษะการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีความพึงพอใจเฉลี่ย 4.74 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด โดยแบ่งเป็นเพื่อนให้คำแนะนำได้ละเอียดสามารถเข้าใจมากขึ้น เพื่อนช่วยติวเกี่ยวกับเนื้อหาการเรียนทำให้เข้าใจมากขึ้น และเพื่อนมีความตั้งใจและความเต็มใจที่จะให้คำแนะนำ อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งคะแนนเฉลี่ยเท่ากัน คือ 4.88 และรองลงมาคือ สามารถส่งงานได้อย่างมีคุณภาพและครบถ้วน อยู่ในระดับมากที่สุด คะแนนเฉลี่ย 4.69

ข้อมูลความพึงพอใจในกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนของนักเรียนที่มีทักษะการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำนวน 16 คน พบว่า นักเรียนที่มีทักษะการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีความพึงพอใจเฉลี่ย 4.76 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด โดยแบ่งเป็น มีความยินดีเมื่อเพื่อนเข้าใจและทำงานได้เร็วขึ้น มีความพึงพอใจในอันดับหนึ่ง อยู่ในระดับมากที่สุด คะแนนเฉลี่ย 4.88 และรองลงมาคือเมื่อติวเนื้อหาให้เพื่อนทำให้เราเกินความเข้าใจมากขึ้น และมีความตั้งใจและเต็มใจในการให้คำแนะนำแก่เพื่อน อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งคะแนนเฉลี่ยเท่ากัน คือ 4.81

ข้อเสนอแนะ

1. การศึกษาครั้งนี้สามารถเป็นแนวทางสำหรับอาจารย์ผู้สอนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในรายวิชาต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
2. คำถามในแบบสอบถามมีข้อบกพร่องไม่ครอบคลุมปัญหาทั้งหมด และคำถามบางคำถามไม่ชัดเจน ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามไม่เข้าใจและสับสนในการตอบ ซึ่งเป็นผลให้ข้อมูลที่ได้อาจมีความผิดพลาดเกิดขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ได้ทราบถึงความพึงพอใจการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การใช้คำศัพท์สำหรับการบันทึกบัญชี ในรายวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ โดยใช้เกมส์ Account Crossword ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวศิรภัสสร อิทธิ์ประเสริฐ
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา บ.ธบ. (การบัญชี)
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในการเรียนรู้ทางด้านวิชาการบัญชีนั้นจะต้องพัฒนาผู้เรียน ให้เกิดกระบวนการคิด ทักษะ และ เจตคติที่ดีต่อในวิชาชีพการบัญชี ซึ่งในปัจจุบันนี้วงการธุรกิจได้มีการจัดทำบัญชีและถือว่าการจัดทำ บัญชีมีความสำคัญมากขึ้น ประกอบกับวิวัฒนาการทางเศรษฐกิจและการค้าของประเทศ ได้มีวิวัฒนาการไปอย่างรวดเร็ว ความสำคัญของข้อมูลบัญชีต้องอาศัยความถูกต้อง แน่นอน และเชื่อถือได้ ตามมาตรฐานการบัญชีที่มีการปรับปรุงเพื่อรองรับการพัฒนาด้านเทคโนโลยีของยุคโลกาภิวัฒน์

สำหรับการเรียนวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษนั้นเป็นรายวิชาใหม่ ทำให้เป็นวิชาที่ต้องใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษทั้งหมดในรายวิชาการบัญชี จะมุ่งเน้นเกี่ยวกับ คำศัพท์เฉพาะเกี่ยวกับบัญชี ซึ่งเป็นธุรกิจที่ประกอบกิจการ เจ้าของคนเดียวประเภทกิจการซื้อมาขายไป โดยนำหลักการวิชาบัญชีทั้งหมดในวงจรบัญชีมาใช้เป็นพื้นฐานประกอบกับการลงรายการค้าและบันทึกบัญชีเป็นภาษาอังกฤษอาจทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่าย ยากต่อการจำคำศัพท์และไม่ตั้งใจเรียน ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้สอนจึงคิดกระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมในรูปแบบเกมเข้ามาแก้ไขปัญหาดังกล่าว เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้กับผู้เรียนและสร้างผู้เรียนให้มีมาตรฐานการเรียนตามที่จุดประสงค์รายวิชาที่กำหนด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสาขาวิชาบัญชี ระดับ ปวช.3 วิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ โดยวิธีการสอนแบบปกติกับวิธีการสอนโดยใช้เกมส์ Account Crossword
2. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนสาขาวิชาการบัญชี ระดับ ปวช.3 กลุ่ม 2 ที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้เกมส์ Account Crossword

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนสาขาวิชาการบัญชี ระดับ ปวช.3 ที่ลงทะเบียนเรียน วิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 195 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับ ปวช.3 กลุ่ม 2 ที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้เกมส์ Account Crossword จากการสุ่มแบบยกกลุ่ม (Cluster Group) จำนวน 44 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนโดยการใช้เกมส์ Account Crossword
2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีขั้นตอนดังนี้

1.1) ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับสื่อประกอบการสอนด้านต่างๆ จากเอกสารตำราและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม

1.2) นำข้อมูลต่างๆ ที่ได้จากการศึกษามาเขียนเป็นข้อคำถามตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ให้ครอบคลุม แล้วนำมาสร้างเป็นแบบสอบถามเชิงสำรวจ มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีตัวเลือก 5 ระดับ

1.3) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความครอบคลุมเนื้อหาแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

1.4) นำแบบสอบถามที่ทำการแก้ไขมาปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบแนะนำแก้ไขในด้านเนื้อหาภาษาที่ไม่เหมาะสมแล้ววิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index Objective Congruence : IOC)

การตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ

+1 หมายถึง คำถามสอดคล้องกับเนื้อหา

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับเนื้อหา

-1 หมายถึง แน่ใจข้อความไม่สอดคล้องกับเนื้อหา

1.5) นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงไปทดลองใช้ (Try – Out) กับตัวอย่างที่ไม่ใช่ประชากรในการทดลอง

1.6) นำแบบสอบถามหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (α Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (สมบูรณ์ สุริยวงศ์และคณะ 2544: 153-155)

2. สร้างแบบทดสอบ เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน เป็นแบบทดสอบที่ให้ผู้เรียนได้วัดความรู้และความเข้าใจของผู้เรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การใช้คำศัพท์สำหรับการบันทึกบัญชี ในรายวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ โดยใช้เกมส์ Account Crossword ในการสร้างแบบทดสอบได้จัดทำแบบทดสอบ แบบคู่ขนานเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก โดยมีความสอดคล้องและครอบคลุมกับขอบเขตของเนื้อหา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

รวบรวมคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อ

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการทดสอบค่า t-test
2. สอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อคุณภาพการสอนโดยใช้เกมส์ Account Crossword

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียน เรื่อง การใช้คำศัพท์สำหรับการบันทึกบัญชี รายวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ โดยใช้เกมส์ Account Crossword

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การจัดการเรียนการสอน เรื่อง การใช้คำศัพท์สำหรับการบันทึกบัญชี ในรายวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ โดยใช้เกม Account Crossword ช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์จากการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า การจัดการเรียนการสอน เรื่อง การใช้คำศัพท์สำหรับการบันทึกบัญชี ในรายวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ โดยใช้เกมส์ Account Crossword ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น และความพึงพอใจของผู้เรียนที่ผ่านกระบวนการจัดการเรียนการสอน เรื่องการใช้คำศัพท์สำหรับการบันทึกบัญชีวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ โดยใช้เกมส์ Account Crossword มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ =4.58, S.D.=0.49) สูงกว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การจัดการเรียนการสอน เรื่อง การใช้คำศัพท์สำหรับการบันทึกบัญชี ในรายวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ โดยใช้เกมส์ Account Crossword ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา

สาระการเรียนรู้กับระยะเวลาในการดำเนินการจัดกิจกรรม ซึ่งหากผู้สอนใช้เนื้อหาสาระมากเกินไปอาจทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังกล่าวไม่ประสบผลสำเร็จ หรือผลจากการจัดกิจกรรมอาจไม่เป็นไปตามที่ต้องการ

2. การจัดการเรียนการสอน เรื่อง การใช้คำศัพท์สำหรับการบันทึกบัญชี ในรายวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ โดยใช้เกมส์ Account Crossword ผู้สอนควรมีรางวัลเพื่อเป็นแรงจูงใจในการดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นและพยายามแข่งขันให้เป็นผู้ชนะ เพื่อรับรางวัลที่ผู้สอนได้จัดเตรียมไว้

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาผลของการจัดการเรียนการสอน เรื่อง การใช้คำศัพท์สำหรับการบันทึกบัญชี ในรายวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ โดยใช้เกมส์ Account Crossword พร้อมพัฒนารูปแบบของเกมการศึกษาให้มีความหลากหลายเพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระรายวิชาในแต่ละหน่วยเรียนที่มีความแตกต่างกันไป และนำไปปรับใช้กับเนื้อหาการเรียนการสอนในหน่วยการเรียนอื่น ที่สามารถเอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบนี้

2. ควรนำผลการประเมินผลความพึงพอใจของผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอน เรื่องการใช้คำศัพท์สำหรับการบันทึกบัญชี วิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ โดยใช้เกมส์ Account Crossword ไปปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องตรงตามความต้องการของผู้เรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสาขาวิชาบัญชี ระดับ ปวช.3 ในรายวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ โดยวิธีการสอนแบบปกติกับวิธีการสอนโดยใช้เกมส์ Account Crossword

2. สามารถศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนสาขาวิชาการบัญชี ระดับ ปวช.3 กลุ่ม 2 ที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้เกมส์ Account Crossword

3. นำผลการวิจัยที่ได้ไปปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องตรงตามความต้องการของผู้เรียนต่อไป

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง กระบวนการจัดทำบัญชีโดยใช้การสอนด้วยรูปแบบ business and accounting studies model

ชื่อผู้ศึกษา นายปริญญา ดาโหะ
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา บธ.บ.(การบัญชี)
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

เมื่อพิจารณาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง กระบวนการจัดทำบัญชี ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 การบัญชี 3 และการบัญชี 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยยึดครูเป็นศูนย์กลางและเน้นการนำเสนอในตำราเป็นหลัก พบว่านักเรียนมีความสนใจในรายวิชาลดลงเรื่อย ๆ ขณะฟัง บางคนจะสนใจใหม่เมื่อใกล้จะจบการนำเสนอ ผู้สอนมักคิดว่าผู้เรียนเรียนได้ดีโดยการฟังมีสมรรถภาพด้านความจำดีมีความรู้เดิมที่จะนำมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ มีทักษะและกลวิธีในการจดบันทึกและไม่มีผลใด ๆ ต่อการรับรู้ข้อมูลที่มากเกินไปนอกจากปัญหาดังกล่าวแล้ว ปัญหาอื่น ๆ ที่อาจเกิดขึ้นกับผู้เรียน ได้แก่ การขาดสมาธิ อารมณ์ไม่ดี ง่วง ไม่เข้าใจเรื่องที่ฟัง ประกอบกับเนื้อหาในตำรามีจำนวนมาก

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง กระบวนการจัดทำบัญชี การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้การสอนด้วยรูปแบบ business and accounting studies model เพื่อให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมในชั้นเรียนให้มากที่สุด ประกอบกับการฝึกปฏิบัติควบคู่กับศึกษาค้นคว้าสิ่งที่ผู้เรียนสนใจโดยมีครูผู้สอนให้การสนับสนุนชี้แนะให้คำปรึกษาด้านต่าง ๆ รวมทั้งตรวจสอบว่า จะสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง กระบวนการจัดทำบัญชีได้มากน้อยเพียงใด

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง กระบวนการจัดทำบัญชี โดยใช้การสอนด้วยรูปแบบ business and accounting studies model

วิธีการวิจัย

1. ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

ประกอบด้วย ผู้วิจัย จำนวน 1 คน และนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี 3 และ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 77 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองเชิงปฏิบัติการ คือ แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบ business and accounting studies model จำนวน 8 แผน 18 สัปดาห์ ดังนี้

1) เรื่อง รูปแบบธุรกิจ
2) เรื่อง การจดทะเบียนธุรกิจ
3) เรื่องวงจรการปฏิบัติงานบัญชี
4) เรื่อง เอกสารประกอบการลงบัญชี (รายการค้าที่ผู้เรียนกำหนดขึ้น)
5) เรื่อง การบันทึกบัญชีจากเอการประกอบการลงบัญชี
6) เรื่อง กฎหมายและภาษีในงานบัญชี
7) เรื่อง การจัดทำงบการเงิน
8) เรื่อง การยื่นงบการเงิน

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการปฏิบัติ ได้แก่

1) คะแนนผลงานนักเรียน ปวช.3 ตลอดระยะเวลา 18 สัปดาห์ จากการฝึกปฏิบัติในการจัดทำบัญชีรายบุคคลและแบบทดสอบก่อนเรียน หลังเรียนของนักเรียนในรายวิชา กระบวนการจัดทำบัญชี

2) แบบสังเกตพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นแบบสังเกตพฤติกรรม การจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนเป็นผู้สังเกต

3) แบบสำรวจตนเองและแบบสำรวจกลุ่ม เป็นแบบสำรวจสำหรับนักเรียนได้สำรวจพฤติกรรมการเรียนของตนเองในชั้นเรียน

4) แบบบันทึกเหตุการณ์การเรียนการสอน เป็นแบบบันทึกเหตุการณ์ในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนในชั้นเรียน โดยผู้วิจัย

5) แบบบันทึกความคิดเห็น เป็นแบบแสดงความคิดเห็นของนักเรียนและครูวิจัยในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

6) แบบสัมภาษณ์ เป็นแบบสัมภาษณ์ปลายเปิด ใช้คำถามที่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบได้แสดงออกซึ่งความคิดและความรู้สึกของตนเอง ทั้งครูผู้ร่วมวิจัยและนักเรียนที่เกี่ยวข้อง

7) กล้องถ่ายภาพ และกล้องวีดีโอบันทึกภาพเคลื่อนไหว

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ดังนี้

3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ ผลงานนักเรียนที่ฝึกปฏิบัติการจัดทำบัญชีรายบุคคล แบบสังเกตพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบสำรวจตนเองและแบบสำรวจกลุ่ม แบบบันทึกเหตุการณ์ในการเรียนการสอน แบบบันทึกความคิดเห็น แบบสัมภาษณ์ นอกจากนี้ยังใช้เทปบันทึกเสียง กล้องถ่ายภาพ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลขณะการสอนในแต่ละครั้ง แล้วนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ในวงจรต่อไป

3.2 การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง กระบวนการจัดทำบัญชี โดยนำไปทดสอบกับนักเรียน 2 ครั้ง คือ ก่อนเรียนและหลังเรียน และผลคะแนนจากผลงานนักเรียนที่ฝึกปฏิบัติการจัดทำบัญชีรายบุคคล

4. ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องกระบวนการจัดทำบัญชีไปทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียน แล้วนำไปวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\overline{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ

2) ขั้นที่ 1 สอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-3

3) เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดจากเครื่องมือต่าง ๆ แล้วนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4-6 เพื่อใช้ในขั้นที่ 2

4) ขั้นที่ 2 สอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4-6 ที่ได้ปรับปรุงจากการสะท้อนผลการปฏิบัติจากขั้นที่ 1

5) เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดจากเครื่องมือต่าง ๆ แล้วนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7-8 เพื่อใช้ในขั้นที่ 3

6) ขั้นที่ 3 สอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7-8 ที่ได้ปรับปรุงจากการสะท้อนผลการปฏิบัติจากขั้นที่ 2

7) เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดจากเครื่องมือต่าง ๆ แล้วนำข้อมูลที่ได้มาสะท้อนผลการปฏิบัติจากขั้นที่ 3

8) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง กระบวนการจัดทำบัญชี ไปทดสอบหลังเรียนกับนักเรียน แล้วนำไปวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\overline{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง กระบวนการจัดทำบัญชีโดยใช้การสอนด้วยรูปแบบ business and accounting studies model เป็นการเรียนรู้การปฏิบัติงานทางบัญชีที่มีสภาพเดียวกับสถานประกอบการและสามารถนำความรู้จากการเรียนการสอนไปเป็นแนวทางการทำงานในสถานประกอบการ

ผลการศึกษา พบว่า ผลจากการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง กระบวนการจัดทำบัญชีโดยใช้การสอนด้วยรูปแบบ business and accounting studies model ระดับคะแนนสูงสุด 3 อันดับ ได้แก่ ระดับคะแนน 3.00 คุณภาพดี ร้อยละ 23.38 ระดับคะแนน 2.5 คุณภาพดีพอใช้ ร้อยละ 22.08 และระดับคะแนน 3.5 คุณภาพดีมาก ร้อยละ 18.18 ผลจากการประเมินผลงานนักเรียน ปวช.3 ตลอดระยะเวลา 18 สัปดาห์ จากการฝึกปฏิบัติในการจัดทำบัญชีรายบุคคล มีประสิทธิภาพเท่ากับ 57.60 ผลจากการเปรียบเทียบแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน ปวช.3 ก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 21.66 คะแนน และมีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 29.95 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนสอบทั้งสองครั้ง พบว่าคะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลจากการสังเกตพฤติกรรม การจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนในภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\overline{X}$ = 3.18) ผลจากแบบสำรวจสำหรับนักเรียนได้สำรวจพฤติกรรมการเรียนของตนเองในชั้นเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.94) ผลจากสัมภาษณ์ปลายเปิด ใช้คำถามที่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบได้แสดงออกซึ่งความคิดความรู้สึกของตนเองและแบบแสดงความคิดเห็นของนักเรียน พบว่าส่วนใหญ่แล้วเป็นวิชาที่มีประโยชน์มาก การเรียนการสอนมีความสนุก ดี สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันและประกอบอาชีพจริงได้และควรมีการสอนแบบนี้อีกในเทอมต่อไป เพื่อให้รุ่นน้องได้รู้จักการจัดทำบัญชีรูปแบบจริง ๆ และนำไปใช้ได้จริงในชีวิตตอนทำงาน

ข้อเสนอแนะ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง กระบวนการจัดทำบัญชีโดยใช้การสอนด้วยรูปแบบ business and accounting studies model ผู้ตอบแบบสอบถามมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการศึกษาครั้งนี้

1.1 คิดว่าการสอนแบบนี้มันก็ดีค่ะ เพราะจะทำให้เข้าใจระบบการทำงานแบบจริง ๆ เหมือนได้จัดทำบริษัทขึ้นมาจริง ๆ ได้รู้แนวทางการทำงานการปฏิบัติงานบัญชีด้านต่าง ๆ

1.2 ดีมากค่ะได้รับความรู้ใหม่ ๆ ในวิชานี้ ตรงไหนที่ไม่เข้าใจอาจารย์ก็จะกลับมาทบทวนให้จนกว่าจะเข้าใจไปพร้อม ๆ กัน และสามารถนำความรู้ในวิชานี้ไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันและได้ทราบถึงการจัดทำบัญชีขั้นตอนต่าง ๆ

1.3 อยากให้มีการทบทวนความรู้ทุกสัปดาห์ เพื่อให้นักเรียนที่ยังไม่เข้าใจได้มีความรู้และคนที่เข้าใจแล้วก็เข้าใจยิ่งขึ้นไปอีก

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการสอนแบบนี้อีกในเทอมต่อไป เพื่อให้รุ่นน้องได้รู้จักการจัดทำบัญชีรูปแบบจริง ๆ และนำไปใช้ได้จริงในชีวิตตอนทำงาน

แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการจัดการ เรื่องระบบเครือข่ายและเทคโนโลยีสารสนเทศ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาบริการอาหารและเครื่องดื่ม กลุ่ม 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA Model

ผู้วิจัย นางสาวนฤมล ตรีตรง
ตำแหน่ง ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา วท.ม.(การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ)
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาคนและประเทศชาติ เพื่อให้คนในประเทศมีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถปรับตัวเข้ากับการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม ทำให้ประเทศชาติก้าวทันกับความเจริญก้าวหน้าของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ปัจจุบันนี้โลกได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วมาก อันเนื่องมาจากความก้าวหน้าในทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการสื่อสาร จนทำให้คนและประเทศชาติก้าวไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง ไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ดีเท่าที่ควร ส่งผลให้ประเทศไทยล้าหลังประเทศที่พัฒนาแล้วในส่วนอื่น ๆ ของโลก (สุนทร โคตรบรรเทา. 2551, หน้า 29) การศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ มีบทบาทอย่างยิ่งในการสร้างชาติ ช่วยให้คนในสังคมมีความรู้ มีทักษะในการดำรงชีวิต สามารถแก้ปัญหา ตลอดจนปรับตัวให้เข้ากับสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลงและดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยความสุข ประเทศที่กำลังพัฒนาจึงกำหนดแนวทางในการพัฒนาการศึกษาควบคู่ไปกับการพัฒนาด้านอื่น เช่น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม การเมืองและการสร้างคุณภาพชีวิต (ประภาพรรณ เส็งวงศ์. 2551, หน้า11)

ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยี มีทักษะการทำงาน ทักษะการจัดการ สามารถนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ในการทำงานอย่างถูกต้องเหมาะสม คุ้มค่าและมีคุณธรรม สร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือวิธีการใหม่ สามารถทำการเป็นหมู่คณะ มีนิสัยรักการทำงาน เห็นคุณค่าและเจตคติที่ดีต่องาน ตลอดจนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่เป็นพื้นฐานในการทำงาน อันจะนำไปสู่การให้ผู้เรียนสามารถช่วยเหลือตนเองและพึ่งตนเองได้ ตามพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, หน้า 3)

การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA Model) โดยหลักการของโมเดลซิปปา ได้ยึดหลักการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในตัวหลักการคือการช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ ช่วยให้ผู้เรียนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ให้มากที่สุด มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน และได้เรียนรู้จากกันและกัน มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้ ความคิดเห็นและประสบการณ์ ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการต่างๆ ร่วมกับการผลิตผลงานซึ่งมีความคิดสร้างสรรค์ที่หลากหลาย และนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ให้นักเรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาบริการอาหารและเครื่องดื่ม กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA Model เรื่องระบบเครือข่ายและเทคโนโลยีสารสนเทศ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาบริการอาหารและเครื่องดื่ม กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA Model เรื่องระบบเครือข่ายและเทคโนโลยีสารสนเทศ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาบริการอาหารและเครื่องดื่ม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาบริการอาหารและเครื่องดื่ม กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 34 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA Model ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาบริการอาหารและเครื่องดื่ม กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องรูปแบบการเชื่อมโยงเครือข่าย (Network Topology) วิชาเครือข่ายคอมพิวเตอร์เบื้องต้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

แผนการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA Model วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ เรื่องระบบเครือข่ายและเทคโนโลยีสารสนเทศจำนวน 2 แผน ใช้เวลา 4 คาบ มีลำดับการสร้างและการใช้ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน แนวคิด หลักการและจุดหมายของหลักสูตร
2. ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นเพื่อนำมากำหนดเป็นผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง แล้ววิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เพื่อกำหนดเป็นสาระการเรียนรู้
3. จัดทำคำอธิบายรายวิชา โดยหลอมรวมกันระหว่างผลการเรียนรู้ที่คาดหวังกับสาระการเรียนรู้
4. จัดทำหน่วยการเรียนรู้ ได้วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา เพื่อกำหนดหน่วยการเรียนรู้ โดยรวมเนื้อหาหรือหัวข้อเรื่องที่เกี่ยวเนื่องกันเข้าเป็นหน่วยการเรียนรู้เดียวกัน
5. ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA Model
6. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้อง

7. นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแผนการสอนให้ดีขึ้นและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง

8. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกับนักเรียนกลุ่มทดลอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องรูปแบบการเชื่อมโยงเครือข่าย (Network Topology) วิชาเครือข่ายคอมพิวเตอร์เบื้องต้น ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ก่อนเรียน) ตรวจผลการสอบและเก็บคะแนนของแต่ละคนไว้

2. จัดการเรียนการสอนให้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA Model เรื่อง ระบบเครือข่ายและเทคโนโลยีสารสนเทศ วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ตามแผนการจัดการเรียนรู้

3. เมื่อกลุ่มตัวอย่างผ่านกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยแผนการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA Model นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานบริการอาหารและเครื่องดื่ม กลุ่ม 2 วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ เรื่อง ระบบเครือข่ายและเทคโนโลยีสารสนเทศ ตามแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (หลังเรียน) เก็บคะแนนไว้

4. นำคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ใช้สถิติที่เป็นค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนระหว่างเรียน

2. ใช้สถิติที่เป็นค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนหลังเรียน

สรุปผลการวิจัย

1. การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาบริการอาหารและเครื่องดื่ม กลุ่ม 2 วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ เรื่อง ระบบเครือข่ายและเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ค่าเฉลี่ย 5.00 คะแนน และ 7.52 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA Model ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาบริการอาหารและเครื่องดื่ม กลุ่ม 2 วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ เรื่องระบบเครือข่ายและเทคโนโลยีสารสนเทศ มีค่าเฉลี่ยรวมด้าน 4.32 และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด คือ การวัดผลการประเมินมีความชัดเจนสอดคล้องกับจุดประสงค์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 รองลงมาคือ กิจกรรมการเรียนการสอนมีความหลากหลายและน่าสนใจ และกิจกรรมการเรียนทำให้นักเรียนเกิดความสามัคคีในหมู่คณะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 รองลงมาคือ นักเรียนมีความสุขและสนุกกับการเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 นักเรียนมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA Model มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA Model ทำให้นักเรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA Model ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 กิจกรรมการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกับความถนัดและความสนใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 ลำดับสุดท้ายคือ การวัดผลประเมินผลเป็นไปตามสภาพจริง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 และคะแนนเฉลี่ยรวมด้านเท่ากับ 4.32 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การพิจารณาความพึงพอใจ พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA Model เรื่องรูปแบบการเชื่อมโยงเครือข่าย วิชาเครือข่ายคอมพิวเตอร์เบื้องต้น สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. วิธีการสอนแบบ CIPPA Model เราต้องสอนกระบวนการเรียนรู้ไม่ใช่สอนเนื้อหา เพื่อที่นักเรียนจะสามารถนำเอากระบวนการที่ได้นั้นไปหาความรู้ใหม่ได้ ถ้าเข้าใจตรงกันแล้ว อย่างไรก็สอนทันแน่

2. การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA Model เป็นกระบวนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความคิด และการตัดสินใจอย่างเป็นระบบ สามารถสร้างความรู้ ค้นพบความรู้ได้ด้วยตนเอง นักเรียนมีบทบาทมากในกิจกรรมการเรียนการสอน และผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิดของนักเรียนระดับ ปวช.3 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ กลุ่ม 1 ด้วยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท (Explicit Teaching Method)

ผู้วิจัย	นางสาวดนุภา จิตรามวงศ์
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา	วท.ม.(การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ)
ปีการศึกษา	2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 กำหนดรายวิชาการเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิด เป็นรายวิชาในหมวดทักษะวิชาชีพกลุ่มทักษะวิชาชีพเฉพาะ ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับหลักการเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิด องค์ประกอบของโปรแกรมภาษาคอมพิวเตอร์ ขั้นตอนการแก้ไขปัญหา (Algorithm) กระบวนการเขียนโปรแกรมคำสั่งควบคุมการทำงานของโปรแกรม การเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิด ที่สามารถใช้ได้ในระบบปฏิบัติการที่หลากหลาย ในการเรียนการสอนวิชาการเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิด พบว่า เป็นวิชาที่นักเรียนเห็นว่ามีความยาก ทำให้ไม่พยายามที่จะทำความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างต่ำ มีจำนวนนักเรียนที่สอบผ่านแต่มีผลการเรียนอยู่ในระดับพอใช้

จากปัญหาดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดในการนำวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท (Explicit Teaching Method) เป็นทางเลือกในการแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมขาดความสนใจ เพื่อช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียนวิชาการเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิด และสร้างความสนใจของนักเรียนในการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิดดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการหาค่าดัชนีประสิทธิผล ซึ่งแสดงถึงความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนระดับ ปวช.3 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่เรียนวิชาการเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิด
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิดด้วยวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท (Explicit Teaching Method)

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 31 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท (Explicit Teaching Method)

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท (Explicit Teaching Method)

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิด
2. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการการสอนวิชาการเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิดด้วยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (Pre-test) กับผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิด จำนวน 40 ข้อ แล้วทำการเก็บข้อมูลที่ได้จากการทำแบบทดสอบไว้เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นต่อไป โดยการนำแบบทดสอบวัดความรู้เดิมของผู้เรียนก่อนว่ามีความรู้แค่ไหน
2. ดำเนินการโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาการเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิด
3. การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน เมื่อสิ้นสุดการสอนทั้ง 5 หน่วยการเรียนแล้ว ให้ผู้เรียนทำการทดสอบ โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิด เป็นฉบับเดียวกับที่ทดสอบก่อนเรียน
5. นำผลการการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของการสอนวิชาการเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิดด้วยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท
6. ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการสอนวิชาการเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิดด้วยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของการสอนวิชาการเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิดด้วยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท (Explicit Teaching Method)
2. วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิชาการเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิดด้วยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท โดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิดของนักเรียนระดับ ปวช.3 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ กลุ่ม 1 ด้วยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท (Explicit Teaching Method) ปรากฏผลดังนี้

1. ดัชนีประสิทธิผลของการสอนวิชาการเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิดด้วยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท มีค่าเท่ากับ 0.19 หรือร้อยละ 19 นั่นคือ นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นหลังจากการเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท ร้อยละ 19
2. ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิชาการเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิด ด้วยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท ค่าเฉลี่ย 4.32 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.09 นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการใช้วิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท (Explicit Teaching Method) กับวิธีสอนรูปแบบอื่น ๆ เช่น CIPPA โครงงาน เป็นต้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการหาค่าดัชนีประสิทธิผล ซึ่งแสดงถึงความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนระดับ ปวช.3 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่เรียนวิชาการเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิด
2. ทราบความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมบนมาตรฐานเปิด ด้วยวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน

ผู้วิจัย นางสาคร ศรีสุวรรณ
ตำแหน่ง ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา คบ.(คอมพิวเตอร์)
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เป็นสถานศึกษาขนาดใหญ่ จัดการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยมีการจัดการศึกษาทั้งหมด 4 ประเภทวิชา ได้แก่ พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ คหกรรม อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ประกอบด้วย 9 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการเลขานุการ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก (สาขางานธุรกิจค้าปลีกทั่วไป สาขางานธุรกิจค้าปลีกร้านสะดวกซื้อ) สาขาวิชาภาษาต่างประเทศธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ สาขาวิชาการจัดการทั่วไป และสาขาวิชาการจัดการสำนักงาน

สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เป็นสาขาที่จัดการเรียนรู้ทั้งวิชาชีพสาขาและวิชาชีพเฉพาะ ประกอบด้วยรายวิชาที่หลากหลายเพื่อให้ผู้ที่จบการศึกษามีคุณสมบัติตรงตามที่ตลาดแรงงานต้องการ ซึ่งทักษะการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เป็นทักษะพื้นฐานที่ผู้จบการศึกษาในสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจทุกคนจะต้องมี และเป็นรายวิชาที่ยากต่อการทำความเข้าใจ ต้องใช้ประสบการณ์ร่วมด้วย

เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงตั้งแต่ขั้นตอนแรกจนถึงขั้นตอนสุดท้าย มีความเข้าใจที่แท้จริง และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาการเขียนโปรแกรมของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรม ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่เรียนรู้ในรูปแบบการทำโครงงาน
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียน วิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมของนักศึกษาที่เรียนในรูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงงานก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนด้วยการเรียนการสอนแบบโครงงาน วิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ อยู่ในระดับพึงพอใจมาก

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 85 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 33 คน ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

9. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ก่อนและหลังเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาโดยยึดเนื้อหาตามรายวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์
10. แบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เอกสาร การรวบรวมข้อเท็จจริงหรือข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องการสอนแบบโครงงานจากเอกสาร ตำรา และหน้าเว็บ แล้วนำมาศึกษาวิเคราะห์และเรียบเรียงเพื่อเป็นความรู้และสร้างกรอบแนวคิดการวิจัย ซึ่งเป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัย และนำมาใช้ในการวิเคราะห์ผลการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ใช้ข้อมูลนั้นเก็บรวบรวมมาด้วยระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพดังกล่าวมา ซึ่งมีลักษณะเป็นคำบรรยาย โดยนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาประมวลรวบรวมแล้วนำข้อมูลมาสนทนากลุ่มและสัมภาษณ์เป็นลำดับต่อมา ดังนั้น การวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้จึงเป็นการวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเพื่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ด้วยการเรียนการสอนแบบโครงงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สรุปได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนในรูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงงาน ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยผลที่ได้อิงจากและการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบโครงงาน
2. ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนด้วยการเรียนการสอนแบบโครงงาน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเพื่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ด้วยการเรียนการสอนแบบโครงงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ควรมีการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบโครงงานในรายวิชาที่มีลักษณะการเรียนการสอนในเชิงปฏิบัติทุกรายวิชา เพื่อเป็นการส่งเสริมนักศึกษาให้เข้าใจถึงการนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาไปใช้ทั้งในช่วงการเรียนและการทำงาน
2. ควรเพิ่มเติมความหลากหลายในการทำโครงงาน โดยการพานักศึกษาออกชุมชนเพื่อศึกษาปัญหาที่สามารถนำมาทำเป็นโครงงานใน

รูปแบบโปรแกรม ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างมุมมองแก่นักศึกษาในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้ชุมชนได้

3. ควรมีการนำเสนอโครงงานในรูปแบบที่เปิดกว้างมากยิ่งขึ้น เช่น การจัดนิทรรศการการประกวดแสดงโครงงานต่าง ๆ ของนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษามีความกล้าแสดงออก และนำเสนอความคิดสร้างสรรค์ของตนเองแก่วิทยาลัยและชุมชนได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพิ่มขึ้น

2. ทราบความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนโดยใช้รูปแบบการทำโครงงาน

การพัฒนาเอกสารประกอบการเรียนการสอน วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ (3001-2001) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางนันทารัตน์ ทองธวัช
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา	วท.ม.(เทคโนโลยีสารสนเทศ)
ปีการศึกษา	2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ผู้ศึกษาในฐานะผู้สอนรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ รหัสวิชา 3001-2001 เห็นว่าควรหาแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อให้นักศึกษามีผลการเรียนดีขึ้นกว่าที่ผ่านมา จึงได้จัดทำเอกสารประกอบการเรียนการสอน วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ รหัสวิชา 3001-2001 ขึ้น ตามหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและพัฒนาเอกสารประกอบการเรียนการสอน วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ รหัสวิชา 3001-2001

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียน

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อเอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ รหัสวิชา 3001-2001

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากร คือ นักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 3 กลุ่ม

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ กลุ่ม 2 ได้มาโดยการจับสลากแบบแบ่งกลุ่ม.

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เอกสารประกอบการเรียนการสอน วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ รหัสวิชา 3001-2001 เรียบเรียงโดย นางนันทารัตน์ ทองธวัช

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการใช้เอกสารประกอบการเรียนการสอน วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ รหัสวิชา 3001-2001

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. สร้างเอกสารประกอบการเรียนการสอน วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ รหัสวิชา 3001-2001 ที่ผ่านการหาคุณภาพแล้ว จัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่นักศึกษาชั้น ปวส.1 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ กลุ่ม 2

2. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ แบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนประจำหน่วย และหาคุณภาพ

3. สร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการใช้เอกสารประกอบการเรียนการสอน วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ รหัสวิชา 3001-2001

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขั้นก่อนการทดลอง
2. ขั้นทดลอง
3. ขั้นหลังทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนและหลังการเรียนโดยใช้เอกสารประกอบการเรียนการสอน หาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบสมมติฐานโดยการคำนวณ หาค่า t-test แบบ Dependent

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับผลคะแนนประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการใช้เอกสารประกอบการเรียนการสอน วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ รหัสวิชา 3001-2001 โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

1. การศึกษาประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ รหัสวิชา 3001-2001 กับกลุ่มตัวอย่าง ได้ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการหรือค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนแบบทดสอบและใบงานซึ่งปฏิบัติระหว่างเรียน เท่ากับ 85.43 และเมื่อนักศึกษาได้เรียนตามเนื้อหาสาระของเอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ รหัสวิชา 3001-2001 ครบทุกบท ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ หรือค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนทดสอบ

หลังเรียนเท่ากับ 84.31 ดังนั้น ค่าประสิทธิภาพเอกสารประกอบการเรียนการสอน วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ รหัสวิชา 3001-2001 เท่ากับ 85.43/84.31 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เอกสารประกอบการเรียนการสอน วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ รหัสวิชา 3001-2001 ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 38.90 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 67.45 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของผู้เรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าหลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนโดยใช้เอกสารประกอบการเรียนการสอน วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ รหัสวิชา 3001-2001 ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น

3. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อเอกสารประกอบการเรียนการสอน วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ รหัสวิชา 3001-2001 ในภาพรวมผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.85 และเมื่อพิจารณาพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านประโยชน์ต่อผู้เรียน ค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ 4.92 รองลงมา คือ ด้านการประเมินผลการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ย 4.83 และด้านเนื้อหาและรูปเล่ม ค่าเฉลี่ย 4.78 ด้านเนื้อหาและรูปเล่ม เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ภาพประกอบตรงกับเนื้อหา ปฏิบัติตามได้เป็นขั้นตอน ค่าเฉลี่ย 4.90 ซึ่งมีคะแนนสูงกว่าข้ออื่น ๆ รองลงมา คือ เนื้อหาการเรียนมีความเหมาะสมกับเวลาที่ใช้สอน ค่าเฉลี่ย 4.86 ส่วนข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุดคือ เนื้อหาเป็นไปตามลำดับขั้นตอนการเรียนรู้และพัฒนาการของผู้เรียน ค่าเฉลี่ย 4.66 ด้านการประเมินผลการเรียนรู้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แบบทดสอบมีความยากง่ายเหมาะสม ค่าเฉลี่ย 4.93 ซึ่งมีคะแนนสูงกว่าข้ออื่น ๆ รองลงมา คือ เกณฑ์การประเมินผลมีความชัดเจน ค่าเฉลี่ย 4.86 ส่วนข้อที่มีคะแนนน้อยกว่าข้ออื่น ๆ คือ ใบงานที่ฝึกปฏิบัติเหมาะสมกับเวลาเรียน ค่าเฉลี่ย 4.76 ด้านประโยชน์ต่อผู้เรียน พบว่า เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้เรียนได้ใช้ทักษะทางวิชาชีพและฝึกกระบวนการคิด และมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ย 4.93 เท่ากัน รองลงมา คือ มีประโยชน์ต่อการนำไปใช้งานจริง ค่าเฉลี่ย 4.90

ข้อเสนอแนะ

1. ก่อนนำเอกสารประกอบการเรียนการสอน วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ รหัสวิชา 3001-2001 ไปใช้กับผู้เรียน ผู้จัดทำควรศึกษาหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา แผนการจัดการเรียนรู้ แนวทางการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่ดี ความต้องการและข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เรียน เพื่อจัดการเรียนการสอนให้ตรงกับสภาพจริงที่สุด

2. การนำเอกสารประกอบการเรียนการสอน วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ รหัสวิชา 3001-2001 ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนครูควรบันทึกผลการนำไปใช้ ให้ครอบคลุมประเด็นประโยชน์ที่ได้รับ ปัญหา อุปสรรค ที่เกิดขึ้น เพื่อนำไปปรับปรุง พัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่องต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้เอกสารประกอบการเรียนการสอน วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ รหัสวิชา 3001-2001 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน

2. ช่วยให้ครูผู้สอนสามารถจัดการเรียนการสอนได้ตามจุดประสงค์ ลดภาระและประหยัด เวลาเตรียมการสอน

3. นักศึกษาสามารถศึกษาค้นคว้าหาความรู้ได้ด้วยตนเอง

4. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน ในการสร้างและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนรายวิชาอื่น ๆ

5. ผลการพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้เอกสารประกอบการเรียนการสอน วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ รหัสวิชา 3001-2001 เป็นองค์ความรู้ที่ใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้ตรงตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด.

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การออกแบบฐานข้อมูล ในรายวิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบ ภาคเรียนที่ 2/2562 โดยใช้แอพพลิเคชั่นเกมออนไลน์แบบเกมโชว์

ผู้วิจัย	นายรพีพัฒน์ พรหมดนตรี
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา	วท.ม (การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ)
ปีการศึกษา	2562

ความเป็นมาของปัญหา

จากการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบ สำหรับนักศึกษาในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจเรื่องการออกแบบฐานข้อมูลในปีการศึกษาที่ผ่านมาและการจัดการเรียนการสอนในหน่วยการเรียนรู้ต่างๆของภาคเรียนนี้ โดยผู้วิจัยได้สอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยการให้นักศึกษาได้ศึกษาเรียนรู้และฝึกปฏิบัติตามแผน พบว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและไม่ค่อยสนใจเรียนเท่าที่ควร เนื่องจากมีเนื้อหาสาระมากและมีความยากในการทำความเข้าใจและจดจำเนื้อหาต่างๆให้หมด ผู้วิจัยจึงได้หาทางแก้ปัญหาดังกล่าวโดยสังเกตเห็นว่านักศึกษาชอบการเล่นเกมออนไลน์และมีความเพลิดเพลิน จึงได้มีแนวคิดในการนำเนื้อหามาสร้างเป็นเกมออนไลน์ประกอบกับในปัจจุบันนี้มีแอพพลิเคชั่นสร้างเกมออนไลน์ที่เปิดให้ทดลองใช้ได้อย่างหลากหลาย โดยแอพพลิเคชั่นเกมออนไลน์ที่ผู้วิจัยได้เลือกใช้คือ wordwall ซึ่งมีข้อดีที่มีรูปแบบของเกมให้เลือกได้หลายรูปแบบรวมทั้งผู้เล่นสามารถเล่นได้พร้อมกันทีละหลายคนหรือจะเลือกเล่นซ้ำคนเดียวด้วยตนเองได้ตามที่ต้องการ ผู้วิจัยได้เลือกรูปแบบของเกมเป็นแบบเกมโชว์เนื่องจากมีวิธีการเล่นโดยการตอบปัญหาเป็นข้อๆ ภายในระยะเวลาที่กำหนด มีระบบการให้รางวัลคือการให้คะแนนในแต่ละข้อตามผลการตอบคำถามและเวลาที่ใช้ไปในแต่ละข้อ การสร้างเกมสามารถกำหนดเนื้อหาของคำถามและระยะเวลาที่ใช้เองได้ ผู้เล่นสามารถเล่นเกมโดยใช้คอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์พกพาได้ และสามารถเห็นลำดับคะแนนของตนเองและผู้อื่นได้จากกระดานผู้นำ ซึ่งจะเปิดโอกาสให้เกิดการแข่งขันกันทำอันดับคะแนนของแต่ละคน ทำให้เกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาสาระและความเพลิดเพลิน จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจนำแอพพลิเคชั่นเกมออนไลน์แบบเกมโชว์ ซึ่งจะช่วยเพิ่มความน่าสนใจและช่วยให้เข้าใจบทเรียนที่ดียิ่งขึ้น มาช่วยในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบ เรื่องการออกแบบฐานข้อมูลเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสร้างความพึงพอใจแก่นักศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนผ่านแอพพลิเคชั่นเกมออนไลน์แบบเกมโชว์ เรื่องการออกแบบฐานข้อมูลกับการเรียนแบบปกติ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนผ่านแอพพลิเคชั่นเกมออนไลน์แบบเกมโชว์ เรื่องการออกแบบฐานข้อมูล

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนผ่านแอพพลิเคชั่นเกมออนไลน์แบบเกมโชว์ เรื่องการออกแบบฐานข้อมูล สูงกว่าการเรียนแบบปกติ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากร คือ นักศึกษาระดับชั้น ปวส.ที่เรียนวิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 85 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง ได้แก่ นักศึกษาระดับ ปวส.1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจกลุ่ม 1 จำนวน 33 คน และนักศึกษาระดับชั้น ปวส.1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจกลุ่ม 1 กลุ่ม 2 จำนวน 26 คน

ตัวแปรที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรอิสระ คือ วิธีการจัดการเรียนรู้ผ่านแอพพลิเคชั่นเกมออนไลน์แบบเกมโชว์ เรื่องการออกแบบฐานข้อมูลและการเรียนแบบปกติ

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน, ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อวิธีการจัดการเรียนรู้ผ่าน

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเนื้อหาในรายวิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบ สำหรับนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เรื่องการออกแบบฐานข้อมูล ประกอบไปด้วยเนื้อหาหัวข้อ ต่อไปนี้

1. การออกแบบฐานข้อมูลเชิงตรรกะ
   1.1 ขั้นตอนการแปลงแผนภาพแบบจำลองข้อมูลเชิงสัมพันธ์ (E-R Diagram) ให้เป็นรีเลชั่น
   1.2 รูปแบบของบรรทัดฐาน (Normal Form)
2. การออกแบบฐานข้อมูลเชิงกายภาพ
   2.1 การออกแบบเขตข้อมูล
   2.2 การออกแบบตารางเชิงกายภาพ
   2.3 การออกแบบแฟ้มข้อมูลเชิงกายภาพ

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การออกแบบฐานข้อมูล ในรายวิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบ ภาคเรียนที่ 2/2562 โดยใช้แอพพลิเคชั่นเกมออนไลน์แบบเกมโชว์ มีการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาข้อมูล

1.1 ศึกษาข้อมูลเนื้อหาเรื่อง การออกแบบฐานข้อมูล

1.2 ศึกษาการออกแบบแอพพลิเคชั่นเกมออนไลน์แบบเกมโชว์ให้สัมพันธ์กับบทเรียน

2. กำหนด แบบแผนการทดลอง

รูปแบบการวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการตามรูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง ที่มีกลุ่มทดลอง 2 กลุ่มแบบ Independent Two Sample

3. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 **เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย**

1) แอพพลิเคชั่นเกมออนไลน์แบบเกมโชว์ เรื่อง การออกแบบฐานข้อมูล

2) แบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน เรื่อง การออกแบบฐานข้อมูล จำนวน 10 ข้อ แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนผ่านแอพพลิเคชั่นเกมออนไลน์แบบเกมโชว์ เรื่อง การออกแบบฐานข้อมูล

3.2 **รายละเอียดในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้**

1) แอพพลิเคชั่นเกมออนไลน์แบบเกมโชว์ เรื่อง การออกแบบฐานข้อมูล ออกแบบให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

2) แบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน ออกแบบทดสอบให้ตรงกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา ประกอบด้วย 2 ตอน

ตอนที่ 1 การประเมินค่าความคิดเห็นของนักศึกษา ประกอบด้วยคำถาม 5 ข้อ ได้แก่

1. ลำดับขั้นในการนำเสนอเนื้อหา
2. ระบบการให้คะแนนรางวัล
3. หน้าจอภาพโดยรวม
4. ความน่าสนใจชวนให้ติดตามบทเรียน
5. มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้

มีลักษณะคำตอบเป็นมาตราส่วนค่า 5 อันดับ ดังนี้

มากที่สุด หมายถึง เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความในประโยคนั้นตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของผู้ตอบมากที่สุด

มาก หมายถึง เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความในประโยคนั้นตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของผู้ตอบมาก

ปานกลาง หมายถึง เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความในประโยคนั้นตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของผู้ตอบปานกลาง

น้อย หมายถึง เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความในประโยคนั้นตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของผู้ตอบน้อย

น้อยที่สุด หมายถึง เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความในประโยคนั้นตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของผู้ตอบน้อยที่สุด

การให้คะแนนพิจารณาตามเกณฑ์ ดังนี้

มากที่สุด	5	คะแนน
มาก	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
น้อยที่สุด	1	คะแนน

กำหนดเกณฑ์ในการตัดสินค่าเฉลี่ยข้อมูลการประเมินค่าความคิดเห็นของการใช้งาน มีดังนี้

4.50 – 5.00 ความพึงพอใจมากที่สุด

3.50 – 4.49 ความพึงพอใจมาก

2.50 – 3.49 ความพึงพอใจปานกลาง

2.50 – 2.49 ความพึงพอใจน้อย

1.00 – 1.49 ความพึงพอใจน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นอื่นๆ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด

4. ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 59 คน จากนักศึกษาระดับ ปวส.1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ กลุ่ม 1 จำนวน 33 คน และนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ กลุ่ม 2 จำนวน 26 คน

4.2 ทำการทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน

4.3 ผู้สอนดำเนินการสอนตามวิธีที่กำหนด โดยนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ กลุ่ม 2 จำนวน 26 คน เรียนผ่านแอพพลิเคชั่นเกมออนไลน์แบบเกมโชว์ และนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ กลุ่ม 1 จำนวน 33 คน เรียนแบบปกติ

4.4 เมื่อสิ้นสุดการสอนแล้วทำการทดสอบด้วยแบบทดสอบหลังเรียน

4.5 ประเมินความพึงพอใจ โดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจ

4.6 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการเรียนทั้ง 2 วิธี และสรุปผลประเมินความพึงพอใจ

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

5.1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนผ่านแอพพลิเคชั่นเกมออนไลน์แบบเกมโชว์ เรื่อง การออกแบบฐานข้อมูลกับการเรียนแบบปกติ วิเคราะห์โดยใช้ค่าที (t-test)

5.2 ความพึงพอใจของนักศึกษา

ตอนที่ 1 วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์โดยการสังเคราะห์เนื้อหา

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ซึ่งใช้ค่าสถิติดังนี้

- สถิติพื้นฐาน
  - ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$)
  - ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
- สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน
  - Independent t-test

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนผ่านแอพพลิเคชั่นเกมออนไลน์แบบเกมโชว์ เรื่อง การออกแบบฐานข้อมูล กับการเรียนแบบปกติ โดยใช้ค่าที (t-test) พบว่านักศึกษาที่เรียนโดยใช้แอพพลิเคชั่นเกมออนไลน์แบบเกมโชว์ เรื่องการออกแบบฐานข้อมูล ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าการเรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนผ่านแอพพลิเคชั่นเกมออนไลน์แบบเกมโชว์ เรื่อง การออกแบบฐานข้อมูล จากการประเมินโดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจ พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$=4.54) โดยด้านความน่าสนใจชวนให้ติดตามบทเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ =4.77) รองลงมาคือด้านมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ระดับมากที่สุด ($\overline{X}$=4.62) ด้านลำดับขั้นในการนำเสนอเนื้อหาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$=4.58) ด้านระบบการให้คะแนนรางวัลอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$=4.54) และด้านหน้าจอภาพโดยรวมมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$=4.19)

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการใช้แอพพลิเคชั่นเกมออนไลน์แบบเกมโชว์ สามารถใช้ได้ทั้งกับคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์พกพาที่ต้องเชื่อมต่อกับระบบอินเทอร์เน็ต

2. ควรมอบหมายให้ผู้เรียนเรียนรู้ซ้ำจนตอบคำถามได้ถูกหมดทุกข้อโดยใช้เวลาให้น้อยที่สุด

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนด้วยการประเมินผลตามสภาพจริง โดยการใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ วิชาโปรแกรมกราฟิก เรื่องการสร้างตัวอักษรกราฟิก ของนักเรียนระดับ ปวช. 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562

ผู้วิจัย นางสาวจตุพร ตรีตรง
ตำแหน่ง ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา วท.ม.(เทคโนโลยีสารสนเทศ)
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การประเมินผลตามสภาพจริงโดยการใช้แฟ้มสะสมผลงาน จึงเป็นแนวทางหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล รวมทั้งสามารถนำผลจากการประเมินไปพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งผู้สอนสามารถวางแผนและปรับเปลี่ยนเทคนิควิธีการสอน ในการจัดการเรียนการสอนของตนเองได้อย่างเหมาะสมและมีความหลากหลาย

การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาโปรแกรมกราฟิก สำหรับผู้เรียนระดับ ปวช.2 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ผู้เรียนต้องศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับภาพกราฟิก หลักการของภาพกราฟิกแบบ Vectorและ Bitmap ประเภทและคุณลักษณะของแฟ้มภาพกราฟิก การสร้างและตกแต่งภาพกราฟิก การจัดการแฟ้มภาพกราฟิก ความแตกต่างของภาพกราฟิกแบบ 2 มิติ การใช้โปรแกรมสร้างภาพกราฟิกแบบ Vector และ Bitmap ซึ่งเป็นการเรียนในรูปแบบทักษะและปฏิบัติสร้างสรรค์ชิ้นงานในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ผู้สอนได้ให้ผู้เรียนจัดเก็บผลไว้ในแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Learning Portfolio : e-Portfolio) ผู้วิจัยจึงสนใจ ดำเนินการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ

ผู้เรียนด้วยการประเมินผลตามสภาพจริงโดยการใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ ในวิชาโปรแกรมกราฟิก ระดับ ปวช.2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนระดับ ปวช. 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จากการจัดการเรียนรู้ด้วยการประเมินผลตามสภาพจริงโดยใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ รายวิชาโปรแกรมกราฟิก
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการประเมินผลตามสภาพจริงโดยใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ รายวิชาโปรแกรมกราฟิก เรื่อง การสร้างตัวอักษรกราฟิก

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ผู้เรียนระดับ ปวช. 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 3 กลุ่ม จำนวน 104 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ผู้เรียนระดับ ปวช. 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 กลุ่ม 1 จำนวน 36 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียน ในรายวิชาโปรแกรมกราฟิก เรื่องการสร้างตัวอักษรกราฟิก
2. ใบงาน เรื่องการสร้างตัวอักษรกราฟิก
3. แบบประเมินผลงาน
4. แฟ้มสะสมผลงานผู้เรียนอิเล็กทรอนิกส์ (e-Portfolio)
5. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้จัดการเรียนรู้ด้วยการประเมินผลตามสภาพจริงโดยใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ วิชาโปรแกรมกราฟิก เรื่องการสร้างตัวอักษรกราฟิก

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้การประเมินผลตามสภาพจริงโดยการใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ ในวิชาโปรแกรมกราฟิก เรื่องการสร้างตัวอักษรกราฟิก
2. ใบงานเรื่อง การสร้างตัวอักษรกราฟิก ออกแบบให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
3. แบบประเมินผลงาน
4. แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน
5. แฟ้มสะสมผลงานผู้เรียนอิเล็กทรอนิกส์ (e-Portfolio)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 36 คน จากนักศึกษาระดับ ปวช.2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ กลุ่ม 1
2. แจ้งจุดประสงค์การเรียน
3. ผู้สอนดำเนินการสอนตามแบบบรรยายและสาธิตการสอน
4. เมื่อสิ้นสุดการสอนแล้วให้ผู้เรียนปฏิบัติตามใบงานเรื่อง การสร้างตัวอักษรกราฟิก
5. ผู้เรียนอัพโหลดผลงานไว้ในแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์
6. ผู้สอนประเมินผลงานผู้เรียนผ่านแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์
7. ประเมินความพึงพอใจ โดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจ
8. นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสรุปผลประเมินความพึงพอใจ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนแบบการประเมินผลตามสภาพจริงโดยการใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ ในวิชาโปรแกรมกราฟิก เรื่องการสร้างตัวอักษรกราฟิก โดยเทียบ กับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่คะแนนร้อยละ 65
2. ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินค่าความคิดเห็น

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นอื่นๆ

สรุปผลการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนด้วยการประเมินผลตามสภาพจริงโดยการใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ วิชาโปรแกรมกราฟิก เรื่องการสร้างตัวอักษรกราฟิก ของผู้เรียนระดับ ปวช.2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีผลการเรียนเมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 65 ปรากฏว่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ร้อยละ 10.83

ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบการเรียนแบบประเมินผลตามสภาพจริงโดยการใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ =4.47) โดยด้านมีความพึงพอใจในภาพรวมของการเรียนแบบประเมินผลตามสภาพจริง โดยการใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\overline{X}$ =4.61) รองลงมาคือด้านกิจกรรมช่วยให้เข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น($\overline{X}$ =4.56) ด้านกิจกรรมเหมาะสมกับการเรียนรู้ ($\overline{X}$ =4.47) ด้านกิจกรรมมีความน่าสนใจและมีความหลากหลาย ($\overline{X}$ =4.36) และด้านการจัดกิจกรรมเป็นขั้นตอน มีความต่อเนื่อง ($\overline{X}$ =4.33)

ข้อเสนอแนะ

1. ในช่วงแรกผู้เรียนอาจไม่เข้าใจการใช้โปรแกรมแฟ้มสะสมผลงาน ผู้สอนควรต้องช่วยเหลือผู้เรียน
2. ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีส่วนสำคัญสำหรับการใช้โปรแกรมแฟ้มสะสมผลอิเล็กทรอนิกส์ จึงต้องมีความเสถียร
3. ผู้สอนควรให้กำลังใจผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. การจัดการเรียนรู้ด้วยการประเมินผลตามสภาพจริงโดยใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
2. การจัดการเรียนรู้ด้วยการประเมินผลตามสภาพจริงโดยใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ ทำให้ผู้เรียนสนใจเรียนบทเรียนมากขึ้น

3. สามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชาอื่นๆ

การพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของนักศึกษา สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เพื่อรองรับต่อความต้องการของสถานประกอบการในยุค Thailand 4.0 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

ผู้วิจัย นายปิยวิทย์ หนุมาศ
ตำแหน่ง ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา วท.ม.การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาคนเข้าสู่สังคมให้มีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว สิ่งที่สำคัญ คือการให้การศึกษา เพราะการศึกษามีความสำคัญและมีบทบาทต่อการพัฒนาทุกด้าน การพัฒนาคนให้มีคุณภาพเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง โดยมีการศึกษาเป็นกลไกที่สำคัญในการพัฒนาคุณภาพของคนให้สามารถพัฒนาศักยภาพที่มีอยู่ในตัวคนได้อย่างเต็มที่ ทำให้เป็นคนรู้จักวิเคราะห์ รู้จักแก้ปัญหา รู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว (สมศ.2544:1) จึงควรมุ่งพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. 2550 : 1) และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพการเปลี่ยนแปลงของสังคมได้อย่างกลมกลืน ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับประเทศอื่นๆ

การเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบัน นำไปสู่สังคมเศรษฐกิจใหม่ ซึ่งผู้ที่ปฏิบัติงานในโรงงานหรือ สถานประกอบการจะต้องใช้ความรู้ ทั้งทฤษฎีและเชี่ยวชาญภาคปฏิบัติ มีความสามารถรอบด้าน และมีคุณลักษณะที่ดี เพื่อเพิ่มมูลค่าในการแข่งขันในความรู้ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ตระหนักถึงความสำคัญจำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมของนักศึกษา ทุกด้านไปพร้อมกับการพัฒนาด้านวิชาการ เพื่อให้นักศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์เป็นที่ยอมรับของสถานประกอบการ ตลาดแรงงานและสังคมปัจจุบัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักศึกษา ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในการเข้าทำงานในสถานประกอบการ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่กำลังศึกษาวิชาการใช้โปรแกรมสำนักงานขั้นสูง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 69 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาวิชาการใช้โปรแกรมสำนักงานขั้นสูง แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

รวบรวมข้อมูล เป็นแบบบันทึกการสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมของนักศึกษา ดังนี้

1. บันทึกการสังเกตการแต่งเครื่องแบบนักศึกษา
2. บันทึกการสังเกตการปฏิบัติตามกฎ กติกาของการร่วมกิจกรรม
3. บันทึกการสังเกตความตั้งใจ สนใจใฝ่รู้ มีมนุษย์สัมพันธ์ ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรม
4. บันทึกผลสัมฤทธิ์ทางด้านการเรียนในวิชาการพัฒนาระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

รวบรวมข้อมูลโดยการบันทึกการสังเกตตามกระบวนการปฏิบัติกิจกรรมในห้องเรียน และกระบวนการทำงานของนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมชมรมและพบครูที่ปรึกษา (โฮมรูม) ทุกสัปดาห์ เป็นเวลา 16 สัปดาห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยการสรุปผลจากการบันทึกการสังเกตกระบวนการปฏิบัติกิจกรรมของนักศึกษา โดยใช้อัตราส่วนร้อยละ จากจำนวนนักศึกษาทั้งหมด 20 คน

สรุปผลการวิจัย

1. นักศึกษาสามารถพัฒนาตนเองตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ได้ ในทางที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง มีความตั้งใจ ความร่วมมือและรับผิดชอบในการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นอย่างดีและในภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ดี โดยมีค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 89.40
2. ความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะชีวิต และมีวินัยมากขึ้น นักศึกษามีการเข้าร่วมกิจกรรมเพิ่มมากขึ้น สนใจใฝ่รู้ การแต่งกายสะอาด ถูกระเบียบ มีสัมมาคารวะ ให้ความเคารพครู รู้จักรักษาความสะอาดในบริเวณสถานศึกษา เก็บขยะ รู้จักดูแลรักษาสภาพแวดล้อม มีจิตสำนึกในการให้ให้ความร่วมมือ มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้นได้อย่างน่าพอใจ

ข้อเสนอแนะ

1. ควรทำการวิจัยและพัฒนาพฤติกรรมของผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ อย่างต่อเนื่องทุกภาคเรียนจนจบการศึกษา จะช่วยส่งเสริมคุณภาพชีวิต คุณภาพการศึกษาของผู้เรียนให้ดีขึ้น สังคมเกิดการยอมรับ ดำรงชีพอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขได้
2. ควรส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และครูควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้หลากหลายรูปแบบ ได้แก่ constructivism, team teaching, cooperative, intregrate

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แนวทางในการพัฒนาผู้เรียนด้านคุณธรรม จริยธรรม ตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์
2. ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ อยู่ในสังคมอย่างมีความเข้าใจและมีความสุข
3. สถานศึกษามีความสะอาด เป็นระเบียบ สภาพแวดล้อมเหมาะสมในสังคมแห่งการเรียนรู้

การแก้ปัญหาการส่งงานในรายวิชาการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปบนอุปกรณ์พกพา รหัสวิชา 3204-2107 โดยวิธีการส่งงานผ่านระบบห้องเรียนออนไลน์ (Google Classroom) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ผู้วิจัย	นายทัศน์พงศ์ พงศ์สมัคร
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา	วท.บ.(เทคโนโลยีสารสนเทศ)
ปีการศึกษา	2562

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในโลกและยุคสมัยปัจจุบันได้มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา แต่ละประเทศมีการแข่งขัน สูงในทำงานด้านกิจการงานต่าง ๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็นทำงานด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม การศึกษา เทคโนโลยี เป็นต้น ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่อยู่ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงนั้น เพื่อให้สังคมก้าวทันยุคสมัยสังคมไทยจึงต้องมีการปรับเปลี่ยนระบบด้านการศึกษา เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างเสริมคุณลักษณะนิสัย ปลูกฝังให้คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น มีความใฝ่เรียนใฝ่รู้ศึกษาค้นคว้าความรู้ได้จากสื่อสิ่งอำนวยความสะดวกทำงานด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะทำงานด้านคอมพิวเตอร์ธุรกิจก่อให้เกิดความคิดที่ริเริ่มสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นรากฐานของการทำงานของประชากรในอนาคตที่เป็นคนยุคใหม่ ก้าวทันโลกแห่งความเจริญในปัจจุบันและอนาคต สามารถปรับตัว ให้อยู่รอด ก้าวทัน ก้าวหน้า ก้าวนา การเปลี่ยนแปลงทำงานสังคมได้อย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (ประจำปี 2560 - 2564)

การเตรียมพร้อมด้านกาลังคนและการเสริมสร้างศักยภาพของประชากรในทุกช่วงวัย โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นทุนมนุษย์ที่มีศักยภาพสูง ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงไปสู่โครงสร้างประชากรสังคมสูงวัยสมบูรณ์เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 คุณภาพคนยังมีปัญหาในทุกช่วงวัยและส่งผลกระทบต่อเนื่องถึงกันตลอดช่วงชีวิต ผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำ ดังนั้น จุดเน้นการพัฒนาคนที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 มีดังนี้

1) การพัฒนาเด็กให้มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีทักษะทางสมอง ทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิต และทักษะทางสังคม เพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ

2) การหล่อหลอมให้คนไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม คนไทยในทุกช่วงวัยเป็นคนดี มีสุขภาวะที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย มีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม

3) การพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถของคน มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัยเพื่อวางรากฐานให้เป็นคนมีคุณภาพในอนาคต การพัฒนาทักษะสอดคล้องกับความต้องการในตลาดแรงงานและทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ ของคนในแต่ละช่วงวัยตามความเหมาะสม เช่น เด็กวัยเรียนและวัยรุ่นพัฒนาทักษะการวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ มีความคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการพัฒนาให้มีความพร้อมในการต่อยอดพัฒนาทักษะในทุกด้าน

4) การเตรียมความพร้อมของกาลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในกลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะเปลี่ยนแปลงโลกในอนาคตอย่างสำคัญ

5) การยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศในทุกระดับและยกระดับการเรียนรู้ โดยเน้นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก ปรับระบบการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ รวมทั้งการยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศในสาขาวิชาที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และพัฒนาระบบทวิภาคีหรือสหกิจศึกษาให้เอื้อต่อการเตรียมคนที่มีทักษะให้พร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน

นอกจากนี้ต้องให้ความสำคัญกับการสร้างปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตทั้งสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายพัฒนาเด็กวัยเรียนและวัยรุ่นให้มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะการทำงานและการใช้ชีวิตที่พร้อมเข้าสู่ตลาดงาน

1) ปรับกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้เด็กมีการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงสอดคล้องกับพัฒนาการของสมองแต่ละช่วงวัย เน้นพัฒนาทักษะพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีด้านวิศวกรรมศาสตร์ด้านคณิตศาสตร์ ด้านศิลปะ และด้านภาษาต่างประเทศ

2) สนับสนุนให้เด็กเข้าร่วมกิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียนที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะชีวิตและทักษะการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง อาทิ การอ่าน การบาเพ็ญประโยชน์ทำงานสังคม การดูแลสุขภาพการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม การวางแผนชีวิต

3) สร้างแรงจูงใจให้เด็กเข้าสู่การศึกษาในระบบทวิภาคีและสหกิจศึกษาที่มุ่งการฝึกทักษะอาชีพให้พร้อมเข้าสู่ตลาดงาน

แผนงานการสร้างสภาพแวดล้อมให้เป็นแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต มุ่งเน้นการพัฒนาพื้นที่แหล่งเรียนรู้ให้มีชีวิต ทันสมัย มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากลเพื่อดึงดูดให้คน ทุกช่วงวัยเกิดความสนใจเข้าไปเรียนรู้และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมมีการศึกษาและพัฒนาแหล่งเรียนรู้รูปแบบใหม่ๆ ที่จะช่วยเพิ่มพูนศักยภาพคนไทยให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต เช่น ห้องสมุดเสมือน (Virtual Library) ศูนย์ศึกษาบันเทิง (Edutainment Center)เป็นต้น การส่งเสริมการอ่านการเรียนรู้ผ่านบริการห้องสมุดในภูมิภาคที่ทันสมัย สร้างโอกาสให้กลุ่มเด็กเยาวชนสามารถเข้าถึงบริการได้อย่างมีคุณภาพ สะดวกและรวดเร็ว จัดให้มีเครือข่ายอุทยานการเรียนรู้ในระดับจังหวัดและภูมิภาค รวมทั้งประสานความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายในชุมชนเพื่อพัฒนาพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นให้เป็นพื้นที่การเรียนรู้ประวัติศาสตร์วัฒนธรรมด้วยรูปแบบที่ทันสมัย

การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปบนอุปกรณ์พกพา (รหัสวิชา 3204-2107) มีการเก็บคะแนนแบ่งออกเป็นสองส่วน คือ คะแนนเก็บระหว่างภาค 80 คะแนน และคะแนนสอบปลายภาค

20 คะแนน รวมเป็น 100 คะแนน โดยคะแนนเก็บระหว่างภาคมีสัดส่วนคะแนนที่มากกว่าร้อยละ 80 ซึ่งมาจากการทำใบงานหรือชิ้นงาน 40 คะแนน และการสอบกลางภาค 20 คะแนน ดังนั้น การทำใบงานหรือชิ้นงานส่งครู จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะใช้ในการประเมินทักษะของนักศึกษาในเรื่องนั้น ๆ การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปบนอุปกรณ์พกพา (รหัสวิชา 3204-2107) ให้กับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัย อาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ได้พบปัญหาและอุปสรรคจากการส่งงาน เช่น การส่งงานช้า หรือไม่ส่งงานของนักศึกษาอยู่บ่อยครั้ง ซึ่งทำให้ครูไม่สามารถวัดทักษะและความก้าวหน้าของนักศึกษาได้ ดังนั้นครูผู้สอนจึงมีความต้องการที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้จัดทำวิจัยแก้ปัญหาการส่งงานโดยลดอุปสรรคในการส่งงานแบบปกติ ให้ส่งผ่าน Google Classroom ที่สามารถส่งงานได้ตลอดเวลาและทุกที่ที่นักศึกษามีสัญญาณอินเตอร์เน็ตเพื่อให้การเรียนการสอนมีผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพที่สูงขึ้น

สมมติฐานการวิจัย

สถิติปริมาณการส่งงานของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ระหว่างการส่งงานแบบปกติ และการส่งงานผ่าน Google Classroom มีความแตกต่างกัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อแก้ปัญหาการส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ขอบเขตของงานวิจัย

1. ประชากรในการทำวิจัยคือ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 36 คน

2. ระยะเวลาคือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- การส่งงานผ่านระบบ Google Classroom
- แบบประเมินความพึงพอใจ

ขั้นดำเนินการ

1. ศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่ทาให้นักศึกษาส่งงานช้าหรือไม่ค่อยส่งงาน

2. ใช้ Google classroom ในการแก้ไขปัญหาทางด้านการส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

2.1 ขั้นเตรียมแนะนาวิธีการใช้ google classroom กับนักศึกษา โดยการใช้นักศึกษาสมัคร e-mail ของตัวเองที่เป็นของ G-mail เพื่อสร้างความเข้าใจในการใช้งาน google classroom ให้กับนักศึกษา

2.2 ขั้นสอน ครูสอนนักศึกษาในบทเรียนที่กาลังเรียนในขณะนี้แล้วสั่งใบงานให้นักศึกษาได้ทาแล้วให้นักศึกษาทดลองส่งงานผ่าน google classroom

3. เช็คปริมาณงานและประเมินผลจากการที่นักศึกษาส่งงานผ่านระบบ google classroom จากนั้นนาปริมาณที่ได้มาคิดหาค่าเฉลี่ย หรือร้อยละของปริมาณงานที่นักศึกษาส่งผ่านระบบ google classroom

4. การสร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาในการส่งงานผ่านระบบ google classroom

4.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

4.2 ศึกษาวิธีสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ และกำหนดรูปแบบแบบสอบถามจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.3 ออกแบบแบบประเมินความพึงพอใจ ต่อการแก้ปัญหาการส่งงานในรายวิชาการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปบนอุปกรณ์พกพา (รหัสวิชา 3204-2107) โดยใช้วิธีการส่งงานผ่านระบบ ห้องเรียนออนไลน์ (Google Classroom) ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มาตราการประเมิน (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ท ข้อคำถามจำนวน 6 ข้อ โดยใช้เกณฑ์น้าหนักคะแนนประเมินค่าจัดอันดับความสำคัญ ดังนี้

5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

สำหรับการแปลความหมายใช้ค่าเฉลี่ยของค่าที่วัดได้และยึดแนวคิดของเบสท์ (Best, 1986 :195) ดังนี้

1.00 - 1.50 หมายถึง เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยที่สุด
1.51 - 2.50 หมายถึง เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย
2.51 - 3.50 หมายถึง เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง
3.51 - 4.50 หมายถึง เห็นด้วยอยู่ในระดับ มาก
4.51 - 5.00 หมายถึง เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดาเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยด้วยวิธีการทางสถิติ ดังนี้

1. วิเคราะห์ร้อยละของปริมาณการส่งงานของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวนนักศึกษาประชากรทั้งหมด 36 คน

2. วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยแบบประเมินความพึงพอใจ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่ใช้วิธีการส่งงานผ่านระบบ google classroom

3. ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการทางสถิติวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าร้อยละ โดยใช้ Microsoft Excel หลังจากวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นวิจัยเรื่อง การแก้ปัญหาการส่งงานในรายวิชาการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปบนอุปกรณ์พกพา รหัสวิชา 3204-2107 โดยใช้วิธีการส่งงานผ่านระบบห้องเรียนออนไลน์ (Google Classroom) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชา

คอมพิวเตอร์ธุรกิจ ซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อแก้ปัญหาการส่งงานของของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โดยประชากรในการทำวิจัยคือ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 36 คน ซึ่งใช้ระยะเวลาในการทำวิจัย 1 ภาคเรียน คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเครื่องมือที่ผู้จัดทาได้สร้างขึ้น ได้แก่ แบบประเมินความพึงพอใจการส่งงานผ่านระบบ google classroom และระบบ google classroom ที่เป็นเครือข่ายของ websitegoogle เครื่องมือของแบบประเมินความพึงพอใจเป็นแบบมาตราการประเมิน (Rating Scale) 5 ระดับตามแนวคิดของลิเคิร์ท ข้อคาถามจำนวน 6 ข้อ โดยใช้เกณฑ์น้าหนักคะแนนประเมินค่าจัดอันดับความสาคัญและสาหรับการแปลความหมายใช้ค่าเฉลี่ยของค่าที่วัดได้และยึดแนวคิดของเบสท์ (Best, 1986 : 195)การวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้สถิติที่ใช้วิเคราะห์ปริมาณการส่งงานของนักศึกษา คือ ค่าเฉลี่ย (μ) และร้อยละ(%) ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความพึงพอใจใช้สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย (μ)ร้อยละ (%) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

1. ควรทำวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอน โดยการสอนผ่านระบบ Google Classroom

2. ควรทำวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านระบบ Google Classroom

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รับแนวทางแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอนของการส่งงานนักศึกษา ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาการส่งงานของนักศึกษาให้กับครูผู้สอนในรายวิชาอื่น ๆ

ความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ต่อการใช้งานโซเชียลมีเดีย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นายธีระพงศ์ แก้วทอง
ตำแหน่ง	ครูจ้างสอน
วุฒิการศึกษา	ศษ.ม.(เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา)
	วท.บ.(เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์อุตสาหกรรม)
ปีการศึกษา	2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

เทคโนโลยีในปัจจุบันนี้ถูกพัฒนาให้ก้าวหน้าและทันสมัยขึ้นมากเมื่อเปรียบเทียบจากอดีต ทำให้มีผลอย่างมากต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมในทุกๆ ประเทศทั่วโลก ซึ่งต้องมีการปรับตัวทั้งประชาชนและภาครัฐฯ ทำให้เป็นยุคสมัยที่สะดวกสบายในแทบทุกด้าน อาทิเช่น ด้านความรวดเร็วของการเดินทาง ติดต่อสื่อสาร ด้านการเงินที่ไม่ต้องใช้เงินสดอีกต่อไป สามารถสั่งซื้อของผ่านทางอินเทอร์เน็ตและรอรับสินค้ามาส่ง รวมถึงการพัฒนาอุปกรณ์สื่อสารอย่างโทรศัพท์ ที่เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน เพราะเรียกได้ว่าเป็นเครื่องมือที่ทำได้แทบทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็นติดต่อสื่อสาร สั่งงาน บันทึกเสียง วิดีโอ ถ่ายภาพ จนได้ชื่อว่า สมาร์ทโฟน และสิ่งที่ได้รับการคิดค้นและพัฒนาควบคู่มาด้วยกัน นั่นคือ สื่อด้านโซเชียลมีเดีย ที่ยกระดับอย่างต่อเนื่อง จนกลายเป็นสื่อสำคัญในยุคปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อกับบุคคลอื่น การติดต่องาน การพูดคุยทั่วไป รวมถึงการค้นหาข่าวสารสำคัญต่างๆ ก็สามารถทำได้ทั้งสิ้น และจากความสำเร็จนี้ ทำให้มีสื่อโซเชียลมีเดียถูกพัฒนาอย่างต่อเนื่องและหลากหลายขึ้น ทำให้ผู้ใช้งานได้รับความสะดวกสบายและความเพลิดเพลิน รวมถึงยังสนุกกับลูกเล่นต่างๆ ที่มีมากมาย เป็นผลให้จำนวนผู้ใช้สื่อโซเชียลมีเดียเพิ่มปริมาณขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วงเวลาไม่กี่ปีที่ผ่านมา และกลายเป็นสื่อหนึ่งที่มีอิทธิพลในระดับโลกภายในเวลาไม่นาน แต่ในปัจจุบัน เมื่อการใช้งานโซเชียลมีเดียเริ่มใช้โดยขาดการควบคุม ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมามากมาย เช่น ปัญหาติดโทรศัพท์ ปัญหาสุขภาพจากการใช้งานสื่อโซเชียลมีเดีย ปัญหาสมาธิสั้นจากการใช้โซเชียลมีเดียมากเกินไป เป็นผลให้เกิดปัญหาด้านอื่นๆ ตามมาอีกมากมาย ไม่ว่าจะเป็นด้านการเรียน ด้านการอยู่ร่วมกันในสังคม และด้านศีลธรรม ที่สื่อออนไลน์ไม่สามารถสอนได้ ทำให้ผู้ใช้โดยเฉพาะเยาวชนเกิดความยั้งคิดและสติ อันจะทำให้เกิดความผิดพลาดได้ง่ายในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในการดำรงชีวิต

จากสภาพปัญหา ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการแก้ปัญหา โดยศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐาน เพื่อที่จะนำมาวางแผนปรับปรุงพฤติกรรมของนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ต่อการใช้โซเชียลมีเดียให้เหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชต่อการใช้งานโซเชียลมีเดีย

วัตถุประสงค์เฉพาะ

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านโซเชียลมีเดียที่ใช้
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านผลกระทบต่อการเรียนจากการใช้โซเชียลมีเดีย
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านผลกระทบต่อสุขภาพจากการใช้โซเชียลมีเดีย
4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านผลกระทบต่อการอยู่ในสังคมจากการใช้โซเชียลมีเดีย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชในช่วงเดือน พฤศจิกายน พ.ศ.2562 – มกราคม พ.ศ.2563 ตามสถิติของนักเรียน นักศึกษาจำนวน 4,500 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยวิธีการสุ่มแบบบังเอิญ จำนวน 354 คน ตามสูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) ที่มีความเชื่อมั่น 95%

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษาวิทยาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชต่อการใช้โซเชียลมีเดีย

การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชต่อการใช้โซเชียลมีเดีย จำนวน 3 ตอน คือ **ตอนที่ 1** สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม **ตอนที่ 2** แบบสอบถามความคิดเห็นนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชต่อการใช้โซเชียลมีเดีย และ**ตอนที่ 3** ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการในแบบสอบถามเป็นคำถามปลายเปิด มีขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามดังนี้

ขั้น 1 กำหนดสิ่งต้องประเมิน ประกอบด้วย ปัจจัยด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้โซเชียลมีเดียของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 4 ด้าน คือ **ด้านที่ 1** ด้านโซเชียลมีเดียที่ใช้ **ด้านที่ 2** ด้านผลกระทบต่อการเรียนจากการใช้โซเชียลมีเดีย **ด้านที่ 3** ด้านผลกระทบต่อสุขภาพจากการใช้โซเชียลมีเดีย และ**ด้านที่ 4** ด้านผลกระทบต่อการอยู่ในสังคมจากการใช้โซเชียลมีเดีย

ขั้นที่ 2 ศึกษาทฤษฎีหลักการต่างๆ จากตำรา แนวความคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้โซเชียบมีเดียของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ขั้นที่ 3 กำหนดรูปแบบของแบบสอบถาม ประกอบด้วย (1) แบบสอบถามแบบมาตรวัดปริมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีระดับคะแนนดังนี้

ระดับคะแนน	แปลความหมาย
5	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
4	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
3	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
2	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
1	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

และ (2) แบบสอบถามปลายเปิด

ขั้นที่ 4 สร้างแบบสอบถาม โดยการประมวลเนื้อหาสาระให้ครอบคลุมขอบข่ายที่เกี่ยวกับการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช แบ่งแบบสอบถามเป็น 3 ตอน คือ **ตอนที่ 1** เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม **ตอนที่ 2** แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชต่อการใช้โซเชียลมีเดีย แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ **ด้านที่ 1** ด้านโซเชียลมีเดียที่ใช้ มีข้อคำถามจำนวน 8 ข้อ **ด้านที่ 2** ด้านผลกระทบต่อการเรียนจากการใช้โซเชียลมีเดีย มีข้อคำถามจำนวน 6 ข้อ **ด้านที่ 3** ด้านผลกระทบต่อสุขภาพจากการใช้โซเชียลมีเดีย มีข้อคำถามจำนวน 6 ข้อ **ด้านที่ 4** ด้านผลกระทบต่อการอยู่ในสังคมจากการใช้โซเชียลมีเดีย มีข้อคำถามจำนวน 4 ข้อ รวมจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 24 ข้อ โดยจัดทำเป็นแบบสอบถามมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ **ตอนที่ 3** ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการให้บริการ เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมนอกเหนือจากข้อคำถามที่กำหนดไว้

ขั้นที่ 5 ตรวจสอบโดยอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างให้อาจารย์ที่ปรึกษาทำการตรวจสอบ และนำมาแก้ไขจำนวน 3 ครั้ง ในคาบเรียนวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

ขั้นที่ 6 ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้ข้อคำถามตรงตามวัตถุประสงค์ มีความชัดเจนในข้อคำถามและภาษาที่ใช้ โดยมีการปรับปรุงแบบสอบถามดังนี้

ครั้งที่ 1 แก้ไขแบบสอบถามส่วนเค้าโครงเอกสาร โดยการปรับปรุงรูปแบบเอกสารให้ถูกต้องสมบูรณ์

ครั้งที่ 2 แก้ไขแบบสอบถามส่วนองค์ประกอบแบบสอบถามโดยการเปลี่ยนแปลงข้อมูลและเพิ่มเติมข้อคำถามให้มากยิ่งขึ้น

ครั้งที่ 3 แก้ไขแบบสอบถามส่วนคำผิด

ขั้นที่ 7 สร้างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

ขั้นที่ 8 หลังจากการปรับปรุงแบบสอบถามตามที่ปรึกษาเสนอแนะจึงดำเนินการจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำมาใช้สอบถามความต้องการกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย แบบสอบถามที่สมบูรณ์ มีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบจำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชต่อการใช้โซเชียลมีเดีย เป็นแบบสอบถามมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

ด้านที่ 1 ด้านโซเชียลมีเดียที่ใช้

ด้านที่ 2 ด้านผลกระทบต่อการเรียนจากการใช้โซเชียลมีเดีย

ด้านที่ 3 ด้านผลกระทบต่อสุขภาพจากการใช้โซเชียลมีเดีย

ด้านที่ 4 ด้านผลกระทบต่อการอยู่ในสังคมจากการใช้โซเชียลมีเดีย มีจำนวนคำถามย่อย 4 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับคิดเห็นนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชต่อการใช้โซเชียลมีเดีย

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการใช้บริการ

สรุปผลการวิจัย

ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ต่อการใช้โซเชียลมีเดีย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ดังนี้ (1) ด้านโซเชียลมีเดียที่ใช้ นักเรียน นักศึกษาใช้โซเชียลมีเดียประเภท Facebook มากที่สุด (2) ด้านผลกระทบต่อการเรียนจากการใช้โซเชียลมีเดีย นักเรียน นักศึกษามีเวลาในการอ่านหนังสือหรือทำการบ้านน้อยลง (3) ด้านผลกระทบต่อสุขภาพจากการใช้โซเชียลมีเดีย นักเรียน นักศึกษามีอาการปวดศรีษะหลังจากเล่นโซเชียลมีเดียและ (4) ด้านผลกระทบต่อการอยู่ในสังคมจากการใช้โซเชียลมีเดีย นักเรียน นักศึกษาพูดคุยกับผู้คนรอบข้างน้อยลง

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้มีการผลิตสื่อเกี่ยวกับโซเชียลมีเดียที่น่าสนใจเพิ่มขึ้นอีก และอยากให้มีการรณรงค์การใช้โซเชียลมีเดียอย่างเหมาะสม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รับข้อมูลความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชต่อการใช้โซเชียลมีเดีย
2. ได้แนวทางในการปรับปรุงพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการปฏิบัติรายวิชาการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ โดยใช้รูปแบบการสอนของโรเบิร์ต กาเย่

ผู้วิจัย นางวรรณรัตน์ ทองกลาง
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา บธบ.(คอมพิวเตอร์ธุรกิจ)
ปีการศึกษา 2562

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนการสอนในปัจจุบันมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากขึ้น มีการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียนเพิ่มขึ้นจากเดิม อีกทั้งยังบูรณาการวิชาต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับท้องถิ่น/ชุมชนที่ผู้เรียนได้อาศัยอยู่ ทำให้การเรียนรู้ของผู้เรียนมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ แต่การเรียนการสอนส่วนใหญ่ก็ยังมีการดำเนินกิจกรรมในรูปแบบภาคทฤษฎีทำความเข้าใจเนื้อหาในบทเรียน ทำให้ผู้เรียนส่วนใหญ่ขาดทักษะในการปฏิบัติงาน

การเรียนการสอนวิชาการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ (2204-2104) เนื้อหาวิชาการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์เป็นเนื้อหาที่จะต้องปฏิบัติจริงและดำเนินการเป็นขั้นตอนต่อเนื่องกัน จากการเรียนการสอนปีที่ผ่านมา พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์การปฏิบัติต่ำกว่าเกณฑ์ เนื่องมาจากไม่สามารถประยุกต์ความรู้ในภาคทฤษฎีมาใช้ในการลงมือปฏิบัติจริงได้ในการเรียนการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายวิชาการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ ควรจัดให้สอนเนื้อหาควบคู่ไปกับการพัฒนาด้านทักษะปฏิบัติ เนื่องจากหากนักเรียนไม่สามารถปฏิบัติทักษะในขั้นเริ่มต้นได้ นักเรียนก็จะไม่สามารถปฏิบัติทักษะขั้นที่ยากและซับซ้อนขึ้นไปได้ และไม่มีความต้องการที่จะฝึกปฏิบัติคอมพิวเตอร์ รูปแบบการสอนจึงควรเป็นรูปแบบที่เน้นทักษะการปฏิบัติของนักเรียน การปฏิบัติงาน การแก้ปัญหางานที่ทำ สุดท้ายคือสามารถนำงานที่ได้รับมอบหมายไปปฏิบัติให้เกิดความหลากหลาย ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านที่นำเสนอรูปการสอนทักษะการปฏิบัติไว้จำนวนมาก และรูปแบบการสอนของโรเบิร์ต กาเย่ เป็นรูปแบบหนึ่งที่สามารถเพิ่มทักษะปฏิบัติได้เป็นอย่างดี

รูปแบบการสอนของโรเบิร์ต กาเย่ เป็นรูปแบบการสอนอยู่ในกลุ่มผสมผสานซึ่งนำทฤษฎีด้านพฤติกรรมนิยมและพุทธนิยมมาผสมกัน จึงทำให้เกิด 8 ทฤษฎีในการเรียนรู้และสามารถเพิ่มสมรรถภาพการเรียนรู้อีก 5 สมรรถภาพ โรเบิร์ต กาเย ได้เสนอระบบการสอนไว้ 9 ขั้น เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาสาระต่าง ๆ ได้อย่างดี รวดเร็ว และสามารถจดจำสิ่งที่เรียนได้นาน สำหรับในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้สอนวิชาการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ (2204-2104) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 4 ห้องเรียน คือ ระดับ ปวช.2 คอมพิวเตอร์ กลุ่ม 1,2,3 และ 4 ซึ่งส่วนใหญ่แล้วพอมีพื้นฐานในการใช้โปรแกรมบ้างพอสังเขป แต่จะมีนักเรียนระดับ ปวช.2 คอมพิวเตอร์ กลุ่ม 4 มีพื้นฐานเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมค่อนข้างต่ำ จึงทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาและปฏิบัติได้ค่อนข้างช้ากว่าเพื่อน

จากสาเหตุดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการปฏิบัติ รายวิชาการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ (2204-2104) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการสอนของโรเบิร์ต กาเย่ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการปฏิบัติและเข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ (2204-2104) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้
2. เพื่อศึกษาทักษะการปฏิบัติรายวิชาการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ (2204-2104) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้รูปแบบการสอนของโรเบิร์ต กาเย่ หลังเรียนมีทักษะการปฏิบัติอยู่ในระดับดีมาก
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ดยใช้รุปแบบการสอนของโรเบิร์ต กาเย่

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 3 กลุ่ม รวมนักเรียนทั้งหมด 104 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ กลุ่ม 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 34 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างง่ายโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ (2204-2104)
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ (2204-2104) แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ชุด

3. แบบประเมินทักษะการปฏิบัติรายวิชาการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ (2204-2104) จำนวน 1 ชุด

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ กลุ่ม 3 ต่อรูปแบบการสอนของโรเบิร์ต กาเย่ จำนวน 1 ชุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ก่อนดำเนินการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้ทำการชี้แจงให้นักศึกษาทราบจุดประสงค์ในการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนของโรเบิร์ต กาเย่

2. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ (2204-2104) จำนวน 30 ข้อ ตรวจให้คะแนนแล้วเก็บข้อมูลไว้

3. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน โดยให้ผู้เรียนฝึกทักษะด้านความรู้ความเข้าใจและการปฏิบัติตามใบงานหรือชิ้นงานที่มอบให้ในแต่ละแผนการสอน ตรวจให้คะแนนและแจ้งผลให้นักเรียนทราบ

4. ทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ (2204-2104) ชุดเดิม และแบบประเมินทักษะการปฏิบัติโดยการให้ปฏิบัติใบงาน หลังเรียนครบทุกแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว

5. ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนของโรเบิร์ต กาเย่

6. นำคะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบบประเมินทักษะปฏิบัติรายวิชาการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ (2204-2104) และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนมาวิเคราะห์ สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

การวิเคราะห์ข้อมูล

ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ (2204-2104) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ทักษะการปฏิบัติรายวิชาการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ (2204-2104) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โดยใช้รูปแบบการสอนของโรเบิร์ต กาเย่ หลังเรียนอยู่ในระดับดีมาก ค่าเฉลี่ย 25.77

3. ความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนของโรเบิร์ต กาเย่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.30

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ กลุ่ม 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีระดับผลทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ที่สูงขึ้น

การศึกษาการปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบการส่งงานของนักเรียนระดับ ปวช.1 ธุรกิจสมัยใหม่ กลุ่ม 2 โดยการใช้เทคนิคเสริมแรงทางบวก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นายอรรถวุฒิ รักวงค์
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	ทล.บ.(เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์อุตสาหกรรม)
ปีการศึกษา	2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ความมีวินัย ความรับผิดชอบ เป็นสิ่งที่ครูควรปลูกฝังให้แก่เด็กนักเรียน เพื่อให้ลูกศิษย์ที่เรากำลังสอนนั้นเห็นความสำคัญของการมีวินัยและความรับผิดชอบ และเกิดการเรียนรู้ การเรียนรู้ไม่ได้หมายถึงการที่เขาตอบคำถามที่เราถามได้เท่านั้น แต่หมายถึงการที่เขารู้ว่าสิ่งที่เขากำลังเรียนคืออะไร สามารถใช้ความรู้ที่มีอยู่มาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ที่เรากำลังสอนหรือไม่ และสามารถนำสิ่งที่เราสอนไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์อื่นๆได้หรือไม่ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่นักเรียนต้องทำเองครูไม่สามารถทำให้เขาได้ สิ่งที่ครูจะทำได้คือต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำสิ่งดังกล่าว โดยสร้างบรรยากาศการเรียนที่เอื้อกับสิ่งเหล่านี้การสร้างบรรยากาศในการเรียนเพื่อช่วยให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้คือ ต้องทำให้นักเรียนเรียนอย่างกระตือรือร้น (active learning) และตระหนักว่าตนกำลังเรียนอะไรอยู่ ครูจะสามารถสร้างบรรยากาศแบบนี้ได้จาก การจัดการในชั้นเรียน การสร้างแบบเรียนและกิจกรรมในห้องเรียน และการหาเครื่องมือที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้พูดถึงสิ่งที่เรียนออกมาเพื่อจะได้รับรู้ว่าตัวเขาเองกำลังทำอะไรอยู่ (seft-awareness) เช่น การเขียนสมุดบันทึกการเรียนรู้ ปัญหาที่พบและสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน การบันทึกการส่งงานสำหรับนักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสเข้ามาตรวจสอบงานที่นักเรียนยังไม่ได้ส่ง ควรจะให้นักเรียนได้มีโอกาสทำงานกลุ่มเพื่อที่จะได้แลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นกับเพื่อน การสร้างแบบเรียนและกิจกรรมในห้องเรียนควรจะให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเลือกกิจกรรม เลือกการบ้านและเลือกกลุ่มคนที่เขาอยากทำกิจกรรมในห้องเรียนด้วย นักเรียนควรจะรู้ว่าเขาถูกคาดหวังให้เรียนอะไรในวิชานั้น เพื่อจะได้รู้ว่าวิธีการเรียนที่เขาเรียนเหมาะสมหรือไม่ และเขาบรรลุเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้หรือไม่

ครูควรจะคำนึกถึงความแตกต่างระหว่างนักเรียน ว่าเด็กในชั้นเรียนมีความสามารถ ความชอบ และมีแรงจูงใจในการเรียนแตกต่างกัน ถ้าหากกำหนดให้เด็กทำงานแบบเดียวกันคนทุกคนจะเกิดเรียนรู้ไม่เท่ากัน ครูควรจะให้ความสำคัญกับการสอนให้เด็กตระหนักว่าเขากำลังเรียนอะไร และเรียนอย่างไร

ส่วนนักเรียนในระดับ ปวช.1 ธุรกิจสมัยใหม่ กลุ่ม 2 ปัญหาในการเรียนรู้ที่พบมากคือไม่ส่งงานตามระยะเวลาที่ครูกำหนดทำให้เกิดปัญหาทางด้านการเรียนการสอนด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานของนักเรียนระดับ ปวช.1 ธุรกิจสมัยใหม่ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยการใช้เทคนิคการเสริมแรงทางบวก

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งงานของนักเรียนระดับ ปวช.1 ธุรกิจสมัยใหม่ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยการใช้เทคนิคการเสริมแรงทางบวก

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับ ปวช.1 ธุรกิจสมัยใหม่ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับ ปวช.1 ธุรกิจสมัยใหม่ กลุ่ม 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 มีนักเรียนจำนวน 20 คน ที่ขาดการส่งงานในรายวิชาคอมพิวเตอร์สารสนเทศเพื่องานอาชีพ จำนวน 3 งานขึ้นไป

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบบันทึกผลการส่งงาน เรื่องความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์
2. แบบบันทึกผลการส่งงาน เรื่อง ส่วนประกอบระบบคอมพิวเตอร์
3. แบบบันทึกผลการส่งงาน แบบฝึกปฏิบัติด้วยโปรแกรม Microsoft word 2010
4. แบบบันทึกผลการส่งงาน แบบฝึกปฏิบัติด้วยโปรแกรม Microsoft word 2010
5. แบบบันทึกผลการส่งงาน แบบฝึกปฏิบัติด้วยโปรแกรม Microsoft excel 2010
6. แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานของนักเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน โดยจัดทำตารางส่งงานของนักเรียนระดับ ปวช.1 ธุรกิจสมัยใหม่ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในรายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. จัดทำตารางส่งงานของนักเรียนระดับ ปวช.1 ธุรกิจสมัยใหม่ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในรายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ
2. รวบรวมข้อมูลจากการส่งงานของนักเรียนระดับ ปวช.1 ธุรกิจสมัยใหม่ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในรายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ
3. บันทึกข้อมูลจากการส่งงานอย่างต่อเนื่องหลังจากการให้แรงเสริมทางบวก
4. นำข้อมูลจากการส่งงานของนักเรียนระดับ ปวช.1 ธุรกิจสมัยใหม่ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในรายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ ก่อนการให้แรงเสริมมาเปรียบเทียบกับหลังจากการให้แรงเสริม

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาการปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบการส่งงานของนักเรียนระดับ ปวช.1 ธุรกิจสมัยใหม่ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยการใช้เทคนิคเสริมแรงทางบวก จากการสังเกต นักเรียนแต่ละคนมีความตั้งใจเรียนและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามใบงานฝึกทักษะ ของรายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ และทำตามข้อกำหนดและเงื่อนไขที่ได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างดี จากการสรุปผลการบันทึกพฤติกรรมการส่งงานของนักเรียน ก่อนทำการวิจัยในชั้นเรียน และ หลังจากการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า นักเรียนจำนวน 20 คน ที่มีพฤติกรรมไม่ส่งงาน ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการส่งงานครบทุกคน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการสำรวจพฤติกรรมการส่งงานในทุกรายวิชาคอมพิวเตอร์ที่เปิดสอนในวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อใช้ผลการวิจัยไปปรับปรุงพฤติกรรมนักเรียน
2. เพิ่มวิธีการแก้ปัญหาและหาสาเหตุหรือปัจจัยที่ส่งผลต่อการส่งงานล่าช้าหรือไม่ส่งงาน
3. ควรส่งรายชื่อผู้เรียนที่มีปัญหาเรื่องการส่งงาน และส่งผลการวิจัยในชั้นเรียนหลังการปรับปรุงพฤติกรรมให้ครูที่ปรึกษาในระดับชั้นที่ทำการวิจัย เพื่อให้ครูที่ปรึกษาทราบพฤติกรรมก่อน-หลังการปรับปรุง
4. ควรมีการเปรียบเทียบสภาพปัญหา
5. ควรประเมินผลการเรียนที่สะท้อนความรู้ความสามารถของผู้เรียนได้ตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนด และนำผลการประเมินมาดำเนินแก้ไขด้วยการวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง

6.ควรจัดการทำวิจัยในชั้นเรียนเพราะเป็นหัวใจของการจัดการเรียนรู้ที่ครูต้องทำเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีความรับผิดชอบในการทำงานโดยการใช้เทคนิคแรงเสริมทางบวก
2. นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญเล็งเห็นถึงประโยชน์และเจตคติที่ดีต่อการส่งงานและสามารถนำหลักการไปประยุกต์ใช้ในวิชาอื่น ๆ และผู้เรียนมีความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น

การสร้างตารางและการตกแต่งเอกสาร โดยใช้สื่อประกอบการฝึกในการสอนรายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวสกาวรัตน์ เห็นพร้อม
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	วท.ม.(เทคโนโลยีสารสนเทศ)
ปีการศึกษา	2562

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก คอมพิวเตอร์เป็นเทคโนโลยี ที่นำมาใช้ในระบบการศึกษา เพื่อใช้ในการสร้างสื่อการเรียนการสอนในลักษณะต่าง ๆ เช่นเดียวกับการเรียนการสอนระหว่างครูกับนักเรียนที่อยู่ในห้องเรียนปกติ สื่อประสม จะประกอบด้วยตัวอักษร ภาพกราฟิก ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหวและเสียงในลักษณะของสื่อหลายมิติ (Hypermedia) เพื่อถ่ายทอดเนื้อหา บทเรียน หรือองค์ความรู้ในลักษณะที่ใกล้เคียงกับการสอนจริงในห้องเรียนมากที่สุด ทำให้ผู้เรียนสนุกไปกับการเรียนไม่รู้สึกเบื่อหน่าย และผู้เรียนสามารถทบทวนบทเรียนได้ด้วยตนเอง

ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2556 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี ต้องเรียน วิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ ซึ่งรายวิชาดังกล่าวมีเนื้อหา เรื่อง word excel power point ในการจัดการเรียนการสอนไม่มีแบบฝึกปฏิบัติที่น่าสนใจ จึงไม่สามารถดึงความคิดสร้างสรรค์ ในการสร้างเอกสาร

ด้วยเหตุผลดังกล่าว การทำการวิจัยเพื่อการสอนความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ โดยวิธีการพัฒนาการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ (โปรแกรม Word) เรื่องของการสร้างตารางและการตกแต่งเอกสาร โดยใช้สื่อประกอบการฝึก การวิจัยครั้งนี้ได้ทำเป็นแบบประเมินผลงาน 2 ครั้ง เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการ วิชาคอมพิวเตอร์เป็นวิชาที่มีทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ และใช้ในการเรียนตลอดการศึกษา ดังนั้นการใช้โปรแกรม Word จึงจำเป็นสำหรับนักเรียนระดับ ปวช.1 แต่นักเรียนบางกลุ่มมีปัญหาการสร้างตาราง โดยไม่สามารถที่จะสร้างตารางได้ตามที่กำหนด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษาต่อครูผู้สอนแผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์เฉพาะ

1. เพื่อให้ผู้เรียนรู้หลักการสร้างตารางและตกแต่งเอกสาร
2. เพื่อให้สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน
3. เพื่อให้ผู้เรียนรายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ ได้รับความรู้และมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนที่สูงขึ้น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 สาขาการโรงแรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 22 คน โดยใช้วิธีเลือกจากนักเรียนที่มีผลการทดสอบก่อนเรียนต่ำ (หรือโดยใช้วิธีเลือกสุ่มอย่างง่าย)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพเป็นแบบปฏิบัติ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลที่เก็บ ได้แก่ คะแนนความสามารถในการสร้างตารางและตกแต่งเอกสาร
2. วิธีการ คือ ใช้วิธีการทดสอบ
3. เครื่องมือ ได้แก่ แบบทดสอบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์และคะแนนความก้าวหน้าเป็นรายบุคคล
2. เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ก่อนและหลังการฝึก

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า คะแนนจากการทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ การสร้างตารางและตกแต่งเอกสารโดยใช้โปรแกรม Word ของกลุ่มตัวอย่าง การเรียนวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพด้วยสื่อประสมของกลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ควรนำไปใช้กับการเรียนการสอนในวิชาอื่น ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนให้มากขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถสร้างตารางและตกแต่งเอกสารได้
2. สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันได้
3. ผลสัมฤทธิ์หลังเรียน รายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพของนักเรียนสูงขึ้น

แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

การปรับพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลาในรายวิชางานบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

ผู้วิจัย นายสุขุม แป้นศรี
ตำแหน่ง ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา ศษ.ม.(การบริหารการศึกษา)
ปีการศึกษา 2562

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคปัจจุบันมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยมากขึ้น พฤติกรรมการเลียนแบบในโลกโซเชียลมีมากมาย ซึ่งเป็นปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนที่มักพบเป็นประจำ เช่น การไม่เข้าเรียนและการเข้าเรียนไม่ตรงเวลา ล้วนแต่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอนและส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ทั้งนี้ผู้สอนในฐานะที่เป็นผู้มีหน้าที่โดยตรงในการปรับพฤติกรรมการเรียนที่เป็นปัญหาให้เป็นไปในทางที่พึงประสงค์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความพร้อมในทุกด้านตามความมุ่งหมายของการศึกษา จึงมีความสำคัญที่ผู้สอนควรให้ความสนใจในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว วิธีการหนึ่งที่นิยมมาใช้ ได้แก่ การปรับพฤติกรรมการเรียนโดยการใช้สัญญาเงื่อนไข (Contingency Contract) ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน โดยสัญญาเงื่อนไขดังกล่าวจะกำหนดพฤติกรรมที่ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลง และผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนั้น ซึ่งสิ่งที่ผู้เรียนจะได้รับอาจเป็นแนวทางของการเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) เช่น การชมเชย การให้คะแนน การให้รางวัล หรืออาจเป็นแนวทางของการเสริมแรงทางลบ (Negative Reinforcement) เช่น การตักเตือน การลดคะแนน เป็นต้น

ปัญหาการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลาในแต่ละรายวิชา เป็นปัญหาที่พบมากในการจัดการเรียนการสอนตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดจากพฤติกรรมของนักเรียนในแต่ละคน เพราะนักเรียนแต่ละคนมีความรับผิดชอบที่ต่างกัน ปัญหาดังกล่าวควรจะต้องพัฒนาการหาวิธีการแก้ไขอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้เกิดการปรับปรุงพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงต่อเวลาของนักศึกษา ซึ่งปัญหานี้เป็นความรับผิดชอบของครูผู้สอนที่จะเข้ามาแก้ไขปัญหา เพราะจากปัญหาดังกล่าวจะก่อให้เกิดการจัดการเรียนการสอนในชั่วโมงเรียนนั้นมีปัญหาเกิดขึ้นและอาจจะไม่เป็นไปตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแต่ละคาบเรียน ทำให้ผลของการจัดการเรียนรู้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนในรายวิชางานบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่ม 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ซึ่งมีกลุ่มนักศึกษาที่เข้าชั้นเรียนสายเป็นประจำ ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้สอนจึงศึกษาหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาและปรับปรุงพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนให้ตรงต่อเวลาของผู้เรียน ผู้สอนพบว่าปัญหาการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลาเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างยิ่งในการจัดการเรียนการสอน จึงได้จัดทำการวิจัยขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการปรับพฤติกรรมการตรงต่อเวลาของนักศึกษา โดยใช้วิธีทำสัญญาเงื่อนไข

สมมติฐานการวิจัย

ผู้เรียนมีการปรับพฤติกรรมเพื่อเข้าชั้นเรียนได้ตรงต่อเวลา

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ สัญญาเงื่อนไขการปรับพฤติกรรมการเข้าเรียนของนักศึกษา

ตัวแปรตาม คือ นักศึกษามีพฤติกรรมการเข้าเรียนตรงต่อเวลา

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่ม 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 16 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบประเมินพฤติกรรมการเข้าเรียน
2. สัญญาเงื่อนไขการปรับพฤติกรรมการเข้าเรียนของนักศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการเช็คเวลาเรียนในชั้นเรียนด้วยแบบประเมินพฤติกรรมการเข้าเรียนฉบับสมบูรณ์ ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. สังเกตพฤติกรรมการเข้าเรียนของนักศึกษาก่อนการใช้สัญญาเงื่อนไขและบันทึกคะแนนลงในใบบันทึกคะแนนแบบสังเกตพฤติกรรมการเข้าเรียนของนักศึกษา เป็นระยะเวลา 1 สัปดาห์
2. แจ้งการใช้สัญญาเงื่อนไขกับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ให้รับทราบข้อสัญญาเงื่อนไขที่สร้างขึ้น
3. สังเกตพฤติกรรมหลังการใช้สัญญาเงื่อนไข โดยบันทึกคะแนนลงในใบบันทึกคะแนนแบบสังเกตพฤติกรรมการเข้าเรียนของนักศึกษา เป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินพฤติกรรมการเข้าเรียนเพื่อบันทึกคะแนน ใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลตลอด 4 สัปดาห์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่ม 3 จำนวน 16 คน จากกลุ่มตัวอย่างที่เลือกวิเคราะห์โดยค่าประสิทธิภาพของสัญญาเงื่อนไขการปรับพฤติกรรมการเข้าเรียนของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ โดยใช้ร้อยละ (Percentage) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนได้ตรงต่อเวลาขึ้นตามลำดับ เพราะต้องมีการค่อย ๆ ปรับเปลี่ยนเพื่อให้เป็นพฤติกรรมให้เกิดความเคยชิน ส่งผลทำให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามแผนการจัดการเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่าหากมีการกระตุ้นหรือมีกิจกรรมที่ทำให้นักศึกษาได้ตื่นตัวอยู่เสมอ โดยไม่ทิ้งช่วงระยะเวลามากนักก็จะทำให้

นักศึกษามีความกระตือรือร้น เพราะทำให้ไม่รู้สึกเบื่อหรือจำเจ หรืออาจต้องการคะแนนพิเศษหรือไม่ต้องการถูกหักคะแนนไป จึงควรมีกิจกรรมหรือการทดสอบอยู่บ่อยครั้งเพื่อให้เกิดความตื่นตัว เช่น สัปดาห์ละครั้ง โดยไม่ควรทิ้งระยะเวลาห่างนานเกินไป

2. ผู้สอนควรปลูกฝังให้ผู้เรียนตระหนักและเห็นความสำคัญของการเป็นผู้ตรงต่อเวลา เพื่อนำไปสู่การพัฒนาตนเองให้ผู้ที่มีความรับผิดชอบต่อตัวเองและสังคม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาพฤติกรรมในด้านอื่น ๆ เช่น พฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียน พฤติกรรมการส่งงาน เป็นต้น

2. ควรมีการศึกษาวิธีการอื่น ๆ ที่จะทำให้พฤติกรรมที่เกิดขึ้นเป็นพฤติกรรมที่ถาวร เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากงานวิจัย

1. นักศึกษามีพฤติกรรมในการเข้าชั้นเรียนในรายวิชางานบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่ม 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น เนื่องจากการเข้าชั้นเรียนได้ตรงเวลา

2. นักศึกษามีพฤติกรรมในการเข้าชั้นเรียนในรายวิชาอื่น ๆ ตรงเวลามากขึ้น

การแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำในรายวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI

ผู้วิจัย	นายอุทิศ ลีละวัฒน์
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา	ปทส. (ไฟฟ้าสื่อสาร)
ปีการศึกษา	2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

เนื่องจากวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เป็นวิชาหนึ่งในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ จากการที่ข้าพเจ้าได้ทำการสอนวิชานี้ พบว่า นักศึกษาบางส่วนไม่สามารถทำแบบทดสอบในเรื่องผังงานได้ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 มีจำนวน 9 คน ที่ทำแบบทดสอบในเรื่องผังงาน ได้คะแนนไม่ถึงเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 60 ซึ่งเรื่องผังงานนี้เป็นพื้นฐานที่จะทำให้การเรียนในรายวิชานี้เป็นเรื่องยากและไม่มีความสุขในการเรียน ไม่สามารถเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ได้

ผู้วิจัยจึงได้ทำการสำรวจหาสาเหตุ พบว่า จากการที่นักศึกษาไม่สามารถทำแบบทดสอบได้ สาเหตุเนื่องจากไม่สามารถจำสัญลักษณ์ของผังงานว่าใช้อย่างไรและมีความหมายอย่างไร ตัวอย่างเช่น ต้องการนำข้อมูลเข้าแบบไม่ระบุสื่อ ต้องกำหนดอย่างไร และต้องเขียนคำอธิบายภายในสัญลักษณ์อย่างไร

ดังนั้น เพื่อให้นักศึกษาสามารถจำสัญลักษณ์ของผังงานได้ นักศึกษาจะต้องท่องจำสัญลักษณ์บ่อย ๆ ก็จะสามารถทำแบบทดสอบเรื่องผังงานได้ ผู้วิจัยจึงได้มอบหมายให้นักศึกษาจำนวน 9 คน ไปอ่านและท่องสัญลักษณ์ต่าง ๆ ว่าใช้อย่างไร มีความหมายอย่างไร และให้นักศึกษามาท่องและสาธิตวิธีการให้ผู้วิจัยฟังเพื่อตรวจปรับความเข้าใจในช่วงหลังเลิกเรียน และทำแบบทดสอบใหม่อีกครั้งเพื่อตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำในรายวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ หัวข้อเรื่อง ผังงาน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

สมมติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเรื่องผังงานวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเรื่องผังงาน โดยใช้วิธีท่องจำสัญลักษณ์และความหมายสูงกว่าก่อนเรียน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 9 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาไปท่องสัญลักษณ์และความหมายที่เกี่ยวกับการเขียนผังงาน

2. แบบทดสอบเรื่องผังงาน คะแนนเต็ม 100 คะแนน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

บันทึกผลคะแนนการสอบและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องผังงาน หลังจากผู้เรียนผ่านกระบวนการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการโดยนำผลคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์และเปรียบเทียบค่าทีเฉลี่ยของผู้เรียนก่อนและหลังการวิจัย โดยต้องผ่านข้อทดสอบร้อยละ 60 ของแบบทดสอบ

สรุปผลการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ (3000-0202) ในหัวข้อผังงาน หลังจากผ่านการวิจัย พบว่า

คะแนนทีเฉลี่ย (Average T score) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนวิจัย เท่ากับ 40.84

คะแนนทีเฉลี่ย (Average T score) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนวิจัย เท่ากับ 59.19

ความแตกต่างของคะแนนทีก่อนวิจัยและหลังวิจัย เท่ากับ 59.19 – 40.84 = 18.35

ค่าร้อยละของคะแนนทีเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้น เท่ากับ (18.35/40.84) x 100 = 44.93

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้เรียนที่มีปัญหามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องผังงานต่ำ มีพัฒนาการที่ดีขึ้น สามารถเรียนได้อย่างมีความสุขและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น

สภาพการจัดการศึกษาและความพึงพอใจทางการเรียนรู้โดยสื่อโทรศัพท์มือถือ ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่ม 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นายทวีศักดิ์ หนูทิม
ตำแหน่ง ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา วท.บ.(วิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์)
ปีการศึกษา 2562

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication Technology หรือ ICT) ได้พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว สอดคล้องกับนโยบายของภาครัฐที่ส่งเสริมการศึกษาไทย ยกระดับคุณภาพการศึกษาด้วยนวัตกรรมเทคโนโลยีการศึกษา สร้างสังคมฐานความรู้ (Knowledge Base Society) เพื่อพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาให้มีความรู้ทางวิชาการ ทักษะและสติปัญญาที่สามารถศึกษาหาความรู้และต่อยอดองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง รวมทั้งสามารถปรับตัวให้รู้เท่าทันกับข่าวสารภายใต้บริบทแห่งการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีที่รวดเร็ว จะช่วยสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาไปสู่ระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต กระจายโอกาสทางการศึกษาให้มีระบบการเรียนแบบอิเล็กทรอนิกส์แห่งชาติ เป็นกลไกในการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ของการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและเอื้อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีพ พัฒนาเครือข่ายและระบบ “ไซเบอร์โฮม (Cyber Home)”

จะเห็นได้ว่าเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นปัจจัยและเป็นมิติสำคัญในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาให้ก้าวสู่ประสิทธิภาพการเรียนรู้ของสังคมโดยรวม และจะเป็นมิติของการสร้างกระบวนทัศน์เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงของระบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ภายใต้การศึกษาในยุคปฏิรูปในทศวรรษที่สองในปัจจุบัน ในขณะเดียวกันกับแนวนโยบายของการจัดการศึกษาโดยภาครัฐที่กล่าวในเบื้องต้นนั้น “โทรศัพท์มือถือ” จึงกลายเป็นเครื่องมือด้านสื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่สำคัญและมีอิทธิพลค่อนข้างมากต่อการปรับใช้ในการสร้างมิติแห่งการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการจัดการศึกษาไทยในปัจจุบันในยุคสังคมสารสนเทศและอินเตอร์เน็ตความเร็วสูง

การวิจัยในครั้งนี้เพื่อวิเคราะห์สภาพการใช้สื่อโทรศัพท์มือถือในการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 เทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่ม 2 โดยสำรวจความคิดเห็นและความพึงพอใจของนักศึกษา นอกจากนี้ยังเป็นการศึกษาทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยีแบบใหม่ของครูผู้สอนด้วยเช่นกัน เมื่อครูผู้สอนทราบผลการใช้สื่อดังกล่าว สามารถนำผลใช้ในการจัดการศึกษาได้ต่อไปในอนาคต

ผู้วิจัยหวังว่าผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์แก่ครูผู้สอน ผู้ปกครอง นักเรียน นักศึกษา และผู้ที่สนใจทั่วไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการใช้สื่อโทรศัพท์มือถือในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่ได้รับการสอนโดยสื่อโทรศัพท์มือถือ ในการเรียนรู้รายวิชาระบบปฏิบัติการและการประยุกต์ใช้งานอุปกรณ์มือถือ

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักศึกษาและผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ในรายวิชาต่าง ๆ ผ่านสื่อโทรศัพท์มือถือ อยู่ในระดับพึงพอใจมาก
2. นักศึกษาและผู้ปกครองมีเจตคติในทางบวกกับการเรียนรู้ในรายวิชาต่าง ๆ โดยสื่อโทรศัพท์มือถือ
3. ครูผู้สอนทราบปัญหาจากการใช้สื่อโทรศัพท์มือถือในการจัดการเรียนการสอนแล้วสามารถนำไปปรับใช้เพื่อการจัดการศึกษาในภาคเรียนต่อไป

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 19 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ โทรศัพท์มือถือ

ตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจ ความคิดเห็น และแนวโน้มในการใช้สื่อเพื่อการจัดการเรียนรู้โดยโทรศัพท์มือถือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. แบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้โทรศัพท์มือถือในการจัดการเรียนการสอน
2. แบบประเมินทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้
3. แบบสังเกตพฤติกรรมผู้ใช้สื่อโทรศัพท์มือถือเพื่อการเรียนรู้
4. แบบสัมภาษณ์การใช้โทรศัพท์มือถือในการเรียนการสอน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

รูปแบบการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) และดำเนินการวิจัยโดยการเก็บและรวบรวมข้อมูลโดยคณะผู้วิจัยและครูผู้สอนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่ม 2 ลงพื้นที่สังเกตและสัมภาษณ์ผู้ใช้สื่อโทรศัพท์ในห้องเรียนจริง ๆ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาค่าเฉลี่ย (Mean)
2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.)
3. ค่าร้อยละ (Percentage)
4. นำเสนอข้อมูลโดยใช้ตารางประกอบคำอธิบายและภาพประกอบ

สรุปผลการวิจัย

ความพึงพอใจในการเรียนและผลการเรียนจะมีความสัมพันธ์กันในทางบวกนี้ขึ้นอยู่กับว่ากิจกรรมที่ผู้เรียนได้ปฏิบัตินั้นทำให้ผู้เรียนได้รับการตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดความสมบูรณ์ของชีวิตมากน้อยเพียงใดนั้นคือสิ่งที่ครูผู้สอนจะคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ในการเสริมสร้างความพึงพอใจในการเรียนให้กับผู้เรียน

ความพึงพอใจในการใช้โทรศัพท์มือถือในการจัดการเรียนการสอนคิดเป็นค่าเฉลี่ย 8.45 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.624 และคิดเป็นค่าร้อยละ 84.51

ข้อเสนอแนะ

1. ครูควรกำหนดเวลาที่เหมาะสมแก่นักศึกษาในการศึกษาใบความรู้และการทำแบบฝึกทักษะแต่ละครั้ง เพื่อให้นักเรียนมีเวลาในการทำกิจกรรมและเวลาในการซักถามเพื่อนที่เพียงพอ

2. ในการจัดกลุ่มในการจัดการเรียนการสอนแบบแบ่งกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) เมื่อมีการเรียนการสอนจบในเนื้อหาแต่ละหน่วย ควรให้นักเรียนได้แบ่งกลุ่มเพื่อให้นักเรียนได้สร้างความสัมพันธ์ ความคุ้นเคยกับเพื่อนคนอื่น ๆ ในห้อง ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในห้องมากขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ครูผู้สอนได้ทราบถึงสภาพการใช้สื่อโทรศัพท์มือถือในการจัดการเรียนการสอน

2. นักศึกษามีความพึงพอใจในการใช้สื่อโทรศัพท์มือถือในการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับพึงพอใจมาก

3. ครูผู้สอนทราบแนวโน้มในการใช้สื่อโทรศัพท์มือถือในการจัดการเรียนการสอนในอนาคต

การปรับพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลาในรายวิชาโครงการของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นายพงศ์ยุทธ อุดมศักดิ์
ตำแหน่ง	พนักงานราชการ (ครู)
วุฒิการศึกษา	อุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต
ปีการศึกษา	2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคปัจจุบันมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยมากขึ้น พฤติกรรมการเลียนแบบในโลกโซเชียลมีมากมาย ซึ่งเป็นปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนที่มักพบเป็นประจำ เช่น การไม่เข้าเรียนและการเข้าเรียนไม่ตรงเวลา ล้วนแต่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอน และส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ทั้งนี้ผู้สอนในฐานะที่เป็นผู้มีหน้าที่โดยตรงในการปรับพฤติกรรมการเรียนที่เป็นปัญหาให้เป็นไปในทางที่พึงประสงค์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความพร้อมในทุกด้านตามความมุ่งหมายของการศึกษา จึงมีความสำคัญที่ผู้สอนควรให้ความสนใจในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว วิธีการหนึ่งที่นิยมมาใช้ ได้แก่ การปรับพฤติกรรมการเรียนโดยการใช้สัญญาเงื่อนไข (Contingency Contract) ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน โดยสัญญาเงื่อนไขดังกล่าวจะกำหนดพฤติกรรมที่ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลง และผลที่เรียนจะได้รับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนั้น ซึ่งสิ่งที่ผู้เรียนจะได้รับอาจเป็นแนวทางของการเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) เช่น การชมเชย การให้คะแนน การให้รางวัล หรืออาจเป็นแนวทางของการเสริมแรงทางลบ (Negative Reinforcement) เช่น การตักเตือน การลดคะแนน เป็นต้น

ปัญหาการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงต่อเวลาในแต่ละรายวิชา เป็นปัญหาที่พบมากในการจัดการเรียนการสอนตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดจากพฤติกรรมของนักเรียนในแต่ละคน เพราะนักเรียนแต่ละคนมีความรับผิดชอบที่ต่างกัน ปัญหาดังกล่าวควรจะต้องพัฒนาการหาวิธีการแก้ไขอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้เกิดการปรับพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงต่อเวลาของนักศึกษา ซึ่งปัญหานี้เป็นความรับผิดชอบของครูผู้สอนที่จะเข้ามาแก้ไขปัญหา เพราะจากปัญหาดังกล่าวจะก่อให้เกิดการจัดการเรียนการสอนในชั่วโมงเรียนนั้นมีปัญหาเกิดขึ้นและอาจจะไม่เป็นไปตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแต่ละคาบเรียน ทำให้ผลของการจัดการเรียนรู้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 เทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ซึ่งมีกลุ่มนักศึกษาที่เข้าชั้นเรียนสายเป็นประจำ ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้สอนจึงศึกษาหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาและปรับพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนให้ตรงต่อเวลาของผู้เรียน ผู้สอนพบว่าปัญหาการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลาเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างยิ่งในการจัดการเรียนการสอน จึงได้จัดทำการวิจัยขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการปรับพฤติกรรมการตรงต่อเวลาของนักศึกษา โดยใช้วิธีทำสัญญาเงื่อนไข

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 19 คน

ตัวแปร

ตัวแปรต้น คือ สัญญาเงื่อนไขการปรับพฤติกรรมการเข้าเรียนของนักศึกษา

ตัวแปรตาม คือ นักศึกษามีพฤติกรรมการเข้าเรียนตรงต่อเวลา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบประเมินพฤติกรรมการเข้าเรียน
2. สัญญาเงื่อนไขการปรับพฤติกรรมการเข้าเรียนของนักศึกษา

การสร้างเครื่องมือ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยสร้างแบบประเมินพฤติกรรมการเข้าเรียนรายบุคคลและสัญญาเงื่อนไขการปรับพฤติกรรมการเข้าเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่ม 2 โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา ผลงานวิจัย ผลงานการค้นคว้าต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ศึกษารูปแบบของการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย

2. สร้างแบบประเมินพฤติกรรมการเข้าเรียนเพื่อบันทึกคะแนนใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. จัดทำสัญญาเงื่อนไขการปรับพฤติกรรมการเข้าเรียนของนักศึกษา

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนได้ตรงต่อเวลาขึ้นตามลำดับ เพราะต้องมีการค่อย ๆ ปรับเปลี่ยนเพื่อให้เป็นพฤติกรรมให้เกิดความเคยชิน ส่งผลทำให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามแผนการจัดการเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่าหากมีการกระตุ้นหรือมีกิจกรรมที่ทำให้นักศึกษาได้ตื่นตัวอยู่เสมอ โดยไม่ทิ้งช่วงระยะเวลามากนัก ก็จะทำให้นักศึกษามีความกระตือรือร้น เพราะทำให้ไม่รู้สึกเบื่อหรือจำเจ หรืออาจต้องการคะแนนพิเศษหรือไม่ต้องการถูกหักคะแนนไป ดังนั้น จึงควรมีกิจกรรมหรือการทดสอบอยู่บ่อยครั้ง เพื่อให้เกิดความตื่นตัว เช่น สัปดาห์ละครั้ง โดยไม่ควรทิ้งระยะเวลาห่างนานเกินไป

2. ผู้สอนควรปลูกฝังให้ผู้เรียนตระหนักและเห็นความสำคัญของการเป็นผู้ตรงต่อเวลา เพื่อนำไปสู่การพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบต่อตัวเองและสังคม

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาพฤติกรรมด้านอื่น ๆ เช่น พฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียน พฤติกรรมการส่งงาน เป็นต้น

2. ควรมีการศึกษาวิธีการอื่น ๆ ที่จะทำให้พฤติกรรมที่เกิดขึ้นเป็นพฤติกรรมที่ถาวร เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษามีพฤติกรรมในการเข้าชั้นเรียนในรายวิชาโครงการของนักศึกษาระดับ ปวส.2 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น เนื่องจากการเข้าชั้นเรียนได้ตรงเวลา

2. นักศึกษามีพฤติกรรมในการเข้าชั้นเรียนในรายวิชาอื่น ๆ ตรงเวลามากขึ้น

การสร้างสื่อประสมในการสอนรายวิชาโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น

ผู้วิจัย	นายสันติวงศ์ วงศ์นุรักษ์
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	วท.บ.(วิทยาการคอมพิวเตอร์)
ปีการศึกษา	2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก คอมพิวเตอร์เป็นเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในระบบการศึกษา เพื่อใช้ในการสร้างสื่อการเรียนการสอนในลักษณะสื่อประสม ทำให้การเรียนการสอนมีการโต้ตอบระหว่างผู้เรียนกับคอมพิวเตอร์ เช่นเดียวกับการเรียนการสอนระหว่างครูกับนักเรียนที่อยู่ในห้องเรียนปกติ สื่อประสมจะประกอบด้วยตัวอักษร ภาพกราฟฟิก ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และเสียงในลักษณะของสื่อหลายมิติ (Hypermedia) เพื่อถ่ายทอดเนื้อหา บทเรียน หรือองค์ความรู้ในลักษณะที่ใกล้เคียงกับการสอนจริงในห้องเรียนมากที่สุด ทำให้ผู้เรียนสนุกไปกับการเรียนไม่รู้สึกเบื่อหน่าย และผู้เรียนสามารถทบทวนบทเรียนได้ด้วยตนเอง

ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2557 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ต้องเรียนวิชาโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น ซึ่งรายวิชาดังกล่าวมีเนื้อหาเรื่อง โปรแกรม Visual Studio 2010 C# ในการจัดการเรียนการสอนไม่มีสื่อการสอนที่ทันสมัยในห้องเรียน ผู้สอนใช้วิธีการสอนโดยการเขียนอธิบายขั้นตอนการทำงานบนกระดาน จากนั้นจึงให้นักเรียนฝึกปฏิบัติด้วยตนเองตามใบงานที่กำหนดไว้ในแต่ละหน่วยการเรียน วิธีการดังกล่าวก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ เช่น นักเรียนไม่สนใจในการฟังคำอธิบาย นักเรียนเสียเวลาไปกับการจดบันทึกจากกระดาน นักเรียนไม่เข้าใจขั้นตอนการปฏิบัติอย่างชัดเจน ผู้สอนต้องอธิบายซ้ำหลายครั้ง นักเรียนจึงจะปฏิบัติได้ เนื่องจากความแตกต่างในการรับรู้ของนักเรียน

แนวทางหนึ่งในการแก้ปัญหาคือ การสร้างสื่อประสมด้วยโปรแกรมนำเสนอข้อมูล โดยแทรกวีดีโอขั้นตอนการใช้งานโปรแกรม Visual Studio 2010 C# มาใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอน ผู้เรียนสามารถเรียนได้ด้วยตนเองตามความสามารถที่มีอยู่ ตอบสนองเรื่องของความแตกต่างระหว่างผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้างสื่อประสมด้วยคอมพิวเตอร์เพื่อใช้เป็นสื่อการเรียนการสอน เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวข้างต้น อันจะทำให้การเรียนการสอนวิชาโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้นได้ผลตามจุดมุ่งหมายต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาโปรแกรมวัตถุเบื้องต้น โปรแกรม Visual Studio 2010 C# โดยใช้สื่อประสม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 10 คน โดยใช้วิธีเลือกจากนักเรียนที่มีผลการทดสอบก่อนเรียนต่ำ (หรือโดยวิธีเลือกสุ่มอย่างง่าย)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. สื่อประสม คอมพิวเตอร์และการบำรุงรักษา

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคอมพิวเตอร์และการบำรุงรักษา เป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 20 ข้อ และเก็บบันทึกรวบรวมคะแนนเพื่อคิดคำนวณค่าทางสถิติ
2. เลือกนักเรียนที่มีผลคะแนนต่ำมาทดลองเรียนโดยใช้สื่อประสม
3. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 20 ข้อ เพื่อวัดความก้าวหน้าและเก็บบันทึกรวบรวมคะแนนเพื่อคิดคำนวณค่าทางสถิติ
4. สรุปผลและเปรียบเทียบความก้าวหน้าในการพัฒนาความสามารถในการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการตรวจให้คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลอง โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน คือ ให้ 1 คะแนนสำหรับข้อที่ตอบถูก และให้ 0 คะแนนสำหรับข้อที่ตอบผิด หรือไม่ตอบ หรือเลือกตอบมากกว่า 1 ในข้อเดียวกัน แล้วนำผลต่างของคะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติต่อไป

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า คะแนนจากการทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยสื่อประสมของกลุ่มตัวอย่าง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่า การเรียนวิชาโปรแกรมวัตถุเบื้องต้นด้วยสื่อประสมของกลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

การสร้างบทเรียนสื่อประสมนั้นยังสามารถพัฒนาต่อไป โดยมีแบบฝึกหัดทบทวนหลังเรียนให้นักเรียนทดสอบและทราบผลในทันที หรือพัฒนาเป็นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หรือ CAI นั่นเอง จะทำให้ผู้สอนประหยัดเวลาในการสอน นักเรียนสามารถเรียนและทบทวนบทเรียนได้ด้วยตนเองได้ดียิ่งขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สร้างสื่อประสมการเรียนรู้รายวิชาโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น
2. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สามารถเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาของรายวิชาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนรายวิชาโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้นของนักเรียนสูงขึ้น
4. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 10 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และสอบผ่านเกณฑ์

ผลของการใช้ Google classroom ที่มีต่อพฤติกรรมการส่งงานตรงเวลาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่ม 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นายอรรถนันท์ บัวจีน
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา วศ.บ.(วิศวกรรมศาสตร์)
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคสมัยปัจจุบันได้มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา แต่ละประเทศมีการแข่งขันสูงในด้านการงานต่าง ๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม การศึกษา เทคโนโลยี เป็นต้น ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่ง ที่อยู่ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงนั้น เพื่อให้สังคมก้าวทันยุคสมัย สังคมไทยจึงต้องมีการปรับเปลี่ยนระดับการศึกษา เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างเสริมคุณลักษณะนิสัยปลูกฝังให้คนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น มีความใฝ่เรียนรู้ ศึกษาค้นคว้าความรู้ ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆโดยเฉพาะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศก่อให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นรากฐานของการทำงานของประชากรในโลกอนาคตที่เป็นคนยุคใหม่ ก้าวทันโลกแห่งความเจริญในปัจจุบันและอนาคต สามารถปรับตัวให้อยู่รอดก้าวทัน ก้าวหน้า ก้าวนำ การเปลี่ยนแปลงทางสังคมได้อย่างมีคุณภาพ

การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันสื่อเทคโนโลยีมีบทบาทและได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในการนำมาช่วยจัดกิจกรรมด้านการเรียนการสอน เนื่องจากคอมพิวเตอร์เป็นสิ่งที่ ทันสมัย สามารถผสมผสานระหว่างสื่อหลายรูปแบบ เช่น ข้อความ ตัวเลข ภาพนิ่งภาพเคลื่อนไหว และเสียง ที่เพิ่มความน่าสนใจของบทเรียน ถือว่าเป็นตัวช่วยสร้างน่าสนใจใน เนื้อหาให้กับนักเรียน มีการนำเอาคอมพิวเตอร์มาสร้างห้องเรียนออนไลน์ซึ่งทำให้นักเรียน สามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา การเรียนรู้บนห้องเรียนออนไลน์ (Google Classroom) เป็นการ เรียนรู้ผ่าน Application ที่รวมเอาบริการของ Google ที่มีอยู่ แล้ว เช่น Drive Docs Gmail หรือ Sheet เข้ามารวมไว้ด้วยกัน และสามารถนำเสนอออกมาเป็นระบบเดียวแบบครบวงจรเพื่อใช้ เป็นเครื่องมือให้ครูผู้สอนสามารถใช้ประโยชน์ในการสั่งงานและเก็บรวบรวมผลงานต่าง ๆ ของ นักเรียน อีกทั้งยังจะช่วยให้นักเรียนสามารถส่งงานได้ทันทีผ่านทางออนไลน์ ในขณะที่ ครูผู้สอนเองก็สามารถตรวจงานที่มอบหมาย พร้อมให้ข้อเสนอแนะแบบเรียลไทม์ได้ โดย ครูผู้สอนสามารถสร้างหน้าห้องเรียนขึ้นมา และสามารถเพิ่ม-ลด นักเรียนเข้าไปได้หรือจะใช้วิธีการส่งรหัสเพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าสู่ห้องเรียน

การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการบำรุงรักษาเครือข่ายคอมพิวเตอร์เบื้องต้น (39012111) ให้กับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ห้อง 2 แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ได้พบปัญหาและอุปสรรคในการส่งงาน เช่น การส่งงานล่าช้าไม่ตรงเวลา ของนักศึกษาอยู่บ่อยครั้งซึ่งครูไม่สามารถวัดทักษะและความก้าวหน้าของนักศึกษาได้ ดังนั้นครูผู้สอนจึงมีความต้องการที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้จัดทำวิจัยแก้ปัญหาการส่งงานโดยลดอุปสรรคในการส่งงานแบบปกติ ให้ส่งงานผ่าน Google Classroom ที่

สามารถส่งงานได้ตลอดเวลาและทุกที่ที่นักเรียนมีสัญญาณอินเตอร์เน็ต เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลของการส่งงานผ่าน Google Classroom
2. เพื่อเปรียบเทียบการส่งงานตรงเวลาก่อนและหลังการใช้การส่งงานผ่าน Google

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ประชากร : นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ ชั้นปีที่ 2 ห้อง 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 19 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ ชั้นปีที่ 2 ห้อง 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 19 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. Google Classroom
2. แบบเช็คเวลาเรียน – การส่งงาน

การสร้างเครื่องมือ

1. สร้างห้องเรียนออนไลน์ด้วย Google Classroom
2. แบบเช็คเวลาเรียน – การส่งงาน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เก็บรวบรวมข้อมูลก่อนใช้การส่งงานด้วย Google Classroom
2. จัดการเรียนการสอน โดยนำ Google Classroom มาใช้ในการเก็บข้อมูลการส่งงาน
3. เก็บรวบรวมข้อมูลหลังใช้การส่งงานด้วย Google Classroom
4. เปรียบเทียบผลการส่งงานก่อนและหลังใช้การส่งงานด้วย Google Classroom

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ห้อง 2 จำนวน 19 คน มีพฤติกรรมการส่งงานได้ตรงต่อเวลาดีขึ้นตามลำดับ ส่งผลทำให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามแผนการจัดการเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

1. สามารถนำไปเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาการส่งงานไม่ตรงเวลาของนักศึกษา ทำให้การเรียนการสอน มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. สามารถนำไปเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาการส่งงานไม่ตรงเวลาของนักศึกษาให้ครูผู้สอนในรายวิชาอื่น ๆ ภายในวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรนำไปวิจัยเกี่ยวกับการใช้ Google Classroom เพื่อปรับพฤติกรรมการส่งงานของนักศึกษา ระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อศึกษาการปรับพฤติกรรมการส่งงานของนักเรียนนักศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แนวทางแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอน เรื่องการส่งงานไม่ตรงเวลา ของนักศึกษา ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการส่งงานไม่ตรงเวลา ของนักศึกษาให้ครูผู้สอนในรายวิชาอื่น ๆ ในวิทยาลัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์เรื่องระบบคำนวณ วิชาคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวจุฑารัตน์ บรรณาลังก์
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา ธุรกิจศึกษา-คอมพิวเตอร์
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบของ TAI (Team Assisted Individualization) เป็นเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานระหว่างการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative learning) ลักษณะเพื่อนช่วยเพื่อน และการสอนรายบุคคล (Individualized Instruction) เข้าด้วยกัน โดยให้นักเรียนทำการศึกษาและเรียนรู้ร่วมกัน ช่วยกันดำเนินการเรียนและมีการตรวจสอบร่วมกัน มีการร่วมมือช่วยเหลือกันเพื่อบรรลุเป้าหมายของการเรียน (Slavin, 1990, p. 83)

การจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบ TAI จะช่วยเสริมให้เกิดความช่วยเหลือในกลุ่มของผู้เรียน และกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนตามความสามารถของตนเอง สนองความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ คือ เด็กที่เรียนช้ามีเวลาฝึกฝนมากขึ้น เด็กที่เรียนดีมีโอกาสช่วยเหลือเพื่อนที่อ่อนในกลุ่ม ช่วยให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม เด็กอ่อนได้รับการยอมรับและเห็นคุณค่าของเด็กเก่ง นอกจากนี้ยังช่วยแบ่งเบาภาระครูได้บางส่วน ครูจะได้มีเวลาดูแลนักเรียนได้มากขึ้นและทั่วถึง และยังเป็นการปลูกฝังนิสัยที่ดีในการอยู่ร่วมกันในสังคม ทำให้มีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเองมากขึ้น อีกทั้งยังสามารถช่วยสร้างแรงจูงใจ และความสนใจให้เกิดแก่ผู้เรียนอันเนื่องมาจากการเสริมแรงอีกด้วย แต่ยังไม่แพร่หลาย ส่วนใหญ่มักใช้กับ วิชาคณิตศาสตร์ ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนวิชานั้น จำเป็นอย่างยิ่งในเรื่องการปลูกฝังกระบวนการทำงานกลุ่ม เนื่องการการเรียนเนื้อหาต่างๆ และการฝึกทักษะกระบวนการทางความคิด มักจำเป็นต้องใช้วิธีการแบ่งกลุ่มในการเรียนรู้

จากการศึกษางานวิจัยด้านการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลายๆ ด้าน พบว่ากระบวนการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน สามารถ

ช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้เป็นอย่างดี เนื่องจากการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน หรือการให้ผู้เรียนช่วยสอนกันเองนี้ เป็นวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์ทางด้านวิชาการด้วยกันทั้ง 2 ฝ่าย วิธีการให้ผู้เรียนสอนกันเองนี้ได้มีการพัฒนาและนำมาใช้ในรูปแบบแตกต่างกันออกไปตามจุดมุ่งหมายและวิธีการของครู โดยมุ่งเน้นเพื่อช่วยเหลือผู้เรียนที่เรียนช้า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาในด้านความประพฤติ และปัญหาอื่น ๆ โดยมีความเชื่อว่า วิธีการให้ผู้เรียนสอนกันเองนี้ผู้เรียนจะเรียนรู้อะไรต่าง ๆ ได้จากกันและกัน และการเรียนรู้เช่นนี้ทำให้ผู้ที่เรียนช้าเกิดการเรียนรู้ได้ เนื่องจากภาษาที่ผู้เรียนใช้พูดสื่อสารกันนั้นสามารถสื่อความหมายระหว่างกันและกันได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเพื่อนนักเรียนมีวัยเดียวกันจึงช่วยถ่ายทอดสิ่งที่เขาได้เรียนรู้มาให้เพื่อน ๆ ฟังด้วยภาษาและรูปแบบของเขาเอง ก็จะทำให้เขาเข้าใจในความรู้นั้นอย่างแจ่มแจ้งยิ่งขึ้น เพราะว่าการพูดหรือการอธิบายเรื่องใดเรื่องหนึ่งนั้นจะทำให้ผู้พูดเข้าใจและมองเห็นอย่างชัดเจนว่า ความคิดรวบยอด (Concept) ของเรื่องนั้น ๆ คืออะไร และในส่วนของผู้เรียนซึ่งรับฟังจากเพื่อนก็ได้รับประโยชน์ด้วย เนื่องจากเขาได้รับความสนใจเป็นพิเศษจากเพื่อนผู้สอนซึ่งเข้าใจปัญหาของตน เพราะลักษณะของปัญหาคล้ายคลึงกันกับปัญหาที่ผู้สอนเคยประสบมาแล้ว นอกจากนี้ยังสามารถเรียนรู้และเกิดความเข้าใจได้ง่ายขึ้นกว่าการรับฟังจากครู เนื่องจากภาษาที่ใช้อยู่ในระดับเดียวกัน และยังรู้สึกเป็นอิสระสบายใจ ที่จะรับรู้ และซักถามปัญหาข้อสงสัยต่าง ๆ ในการเรียนจากเพื่อนด้วยกันเองมากกว่าที่จะไต่ถามจากครูเพราะไม่ต้องเกรงว่าจะเป็นที่ตลกขบขันหรือดูถูกของใคร ทั้งนี้เป็นเพราะสัมพันธภาพของผู้เรียนทั้งสองฝ่ายที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่มีการเรียนการสอนนั่นเอง วิธีการของการให้ผู้เรียนช่วยเหลือหรือสอนกันเองนี้แบ่งได้เป็น 2 แบบ ได้แก่ แบบที่ 1 การให้เด็กเก่งสอนเด็กอ่อน แบบที่ 2 การให้เด็กชั้นสูงกว่าช่วยสอนเด็กชั้นเล็กกว่า วิธีการสอนทั้ง 2 แบบนี้สามารถจัดกลุ่มผู้สอนกับผู้เรียนเป็นคู่ หรือเป็นกลุ่มย่อย ๆ ก็ได้ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนจะเลือกใช้ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน (พิสุทธา อารีราษฎร์, 2554) เมื่อพิจารณาจากสภาพแวดล้อม และบรรยากาศการเรียนการสอนแล้ว ผู้วิจัยจึงเลือกวิธีการแบบที่ 1 คือ ให้เด็กเก่งสอนเด็กอ่อน โดยการจัดเป็นคู่ และมอบหมายให้ดูแลการทบทวนเนื้อหาเรื่อง โครงสร้างคำสั่งควบคุมการทำงานของโปรแกรม และหากพบว่าเกิดข้อสงสัยในเนื้อหา ครูจะเข้าไปให้ความรู้เป็นรายบุคคล

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ทำให้มีการศึกษาการใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบ “TAI (Team Assisted Individualization)” เพื่อพัฒนาการเรียนเรื่อง ระบบคำนวน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ซึ่งจะช่วยให้สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีการเรียนสูงขึ้นได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์เรื่อง ระบบคำนวน วิชาคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แผนการจัดการเรียนรู้วิชา คณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์ เรื่อง ระบบคำนวณ โดยในแต่ละเนื้อหาของบทเรียนแต่ละแผนจะมีการจัดการเรียนรู้ 2 วิธี คือ

1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI)
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา คณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์ เรื่อง ระบบคำนวณ เป็นแบบเลือกตอบ ชนิด 4 ตัวเลือก

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ วิชาคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์ เรื่อง ระบบคำนวน โดยในแต่ละเนื้อหาของบทเรียนแต่ละแผนจะมีการจัดการเรียนรู้ คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI)
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์ เรื่องระบบคำนวน เป็นแบบเลือกตอบ ชนิด 4 ตัวเลือก
3. แบบทดสอบวัดความสามารถในเรื่อง ระบบคำณวน

รายละเอียดในการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ มีดังนี้

3.1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์ประกอบด้วย

3.1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

ก. ศึกษาหลักสูตรการศึกษาอาชีวศึกษา พุทธศักราช 2562 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

ข. ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช พุทธศักราช 2562 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาการอาชีวศึกษา พุทธศักราช 2562 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิชาคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์ เรื่องระบบคำนวน เกี่ยวกับ วิสัยทัศน์ หลักการ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

ค. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการสร้างแผนการสอนโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) จากตำราและงานวิจัยต่างๆ

ง. ศึกษาหลักและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI)

จ. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ เรื่องระบบคำนวน เพื่อกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่มีความสอดคล้องกับการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) และความสามารถในการสื่อสารทางคณิตศาสตร์

ฉ. กำหนดรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์ แบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) เรื่องระบบคำณวนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1

ช. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างเสร็จแล้ว เสนอต่อฝ่ายวิชาการ

ญ. ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ

ฎ. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องซึ่งเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์นำไปทดลองใช้กับกลุ่มประชากรต่อไป

1.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษา พุทธศักราช 2551 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

1.3 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช พุทธศักราช 2562 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา พุทธศักราช 2551 เทคโนโลยีสารสนเทศ วิชาคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์ เกี่ยวกับ วิสัยทัศน์ หลักการ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 เรื่อง ระบบคำณวน

1.4 วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 เรื่องการคำณวน เพื่อกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่มีความสอดคล้องกับการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI)

1.5 จัดทำแผนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และสัมพันธ์กับเนื้อที่ใช้สอน

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างเสร็จแล้ว เสนอต่อฝ่ายวิชาการ

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่งในส่วนของเนื้อหาและกิจกรรมในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มควบคุม

2. ขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์

2.1 ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เนื้อหา จุดประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดจากเอกสารและตำราต่างๆ

2.2 ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์

2.3 วิเคราะห์หลักสูตร เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์ ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 เรื่อง การคำนวน เพื่อกำหนดความสำคัญของเนื้อหาจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมที่ต้องการ และจำนวนของแบบทดสอบ

2.4 ศึกษาหลักการเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามแนวชวาล แพรัตกุล. (2520: 1 – 407) และทำการสร้างแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ จำนวน 20 ข้อ

2.5 นำข้อสอบไปหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยพิจารณาคัดเลือกจากค่า IOC ตั้งแต่ 50 ขึ้นไป ซึ่งได้ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67–1.00 จำนวน 20 ข้อ

2.6 นำแบบทดสอบที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบกับนักเรียน ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน และเคยเรียนเรื่อง การคำนวณ มาแล้วเพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ

2.7 ตรวจให้คะแนนแบบทดสอบที่นักเรียนทด โดยให้ 1 คะแนน สำหรับข้อสอบที่ตอบถูกและให้ 0 คะแนน สำหรับข้อสอบที่ตอบผิด ไม่ตอบหรือตอบเกิน 1 ตัวเลือก

2.8 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. ขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถ

3.1 ศึกษานิยาม ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการคำนวน และแบบวัดความสามารถในการคำนวน

3.2 ศึกษาลักษณะคำถามปลายเปิด การสร้างข้อคำถามแบบอัตนัยและเกณฑ์การใช้คะแนน

3.3 สร้างแบบทดสอบแบบอัตนัยที่วัดความสามารถในการคำนวน จำนวน 20 ข้อ และสร้างเกณฑ์การประเมินความสามารถในการคำนวนแบบรูบริค (Rubric Assessment)

3.4 นำแบบวัดความสามารถในการคำนวน และเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการคำนวน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหา แล้วนำแบบทดสอบไปหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม กับลักษณะพฤติกรรม (IOC) คัดเลือกข้อที่มีดัชนีความสอดคล้อง (IOC) $\geq$ .50 พบว่า ข้อที่มีค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) โดยพิจารณาจากค่า IOC $\geq$ .50 จึงคัดเลือกข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 – 1.00 จำนวน 10 ข้อ

3.5 นำแบบวัดความสามารถในการคำนวน ที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขแล้ว นำไปทดสอบกับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ซึ่งได้ผ่านการเรียน เรื่องการประกอบเครื่องคอมพิวเตอร์ มาแล้วจำนวน 20 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ

3.6 นำแบบวัดความสามารถในการคำนวณ ที่สมบูรณ์ไปใช้กับกลุ่มประชากร

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอความร่วมมือกับวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเอง โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) เรื่อง ระบบคำนวน ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1

2. ชี้แจงให้กลุ่มตัวอย่างทราบถึงการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) เรื่องระบบคำนวน เพื่อให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติตนถูกต้อง

3. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) จำนวน 60นาที กับนักเรียนทั้งกลุ่มทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการคำนวน แบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

4. ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเอง ในเนื้อหาเดียวกัน โดยใช้เวลาสอน 60 คาบ คาบละ 60 นาที กลุ่มทดลองจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI)

5. ทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) จำนวน 60นาที กับนักเรียนทั้งกลุ่มทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 60 นาที ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารทางการคำนวน จำนวน 60 นาที

6. ตรวจให้คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารทางการคำนวน แล้วนำคะแนนที่ได้มาเพิ่มเติมสำหรับนักเรียนที่เก่ง เพื่อให้เกิดประโยชน์กับครูผู้สอนและกับนักเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยมีลำดับขั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ หาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) เรื่องระบบคำณวน กับเกณฑ์ (ร้อยละ 50)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะใช้สถิติการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) (ล้วนสายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2538: 79)

1.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ใช้ในการวิเคราะห์การกระจายของคะแนน(ล้วนสายยศ; และ อังคณา สายยศ.2538: 79)

1.3 ค่าร้อยละ (P) (ล้วนสายยศ; และ อังคณา สายยศ.2538: 79)

2. สถิติที่ใช้เพื่อหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

2.1 การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบโดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เรื่องระบบคำนวน ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 (ล้วนสายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2539: 248 - 249)

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา คณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์ คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) 8.45ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. 0.624 และคิดเป็นค่าร้อยละ 84.51

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) เรื่อง ระบบคำนวน ร้อยละ 5

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งอาจจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการศึกษาครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ครูควรกำหนดเวลาที่เหมาะสมแก่นักเรียนในการศึกษาใบความรู้และการทำแบบฝึกทักษะแต่ละครั้ง เพื่อให้นักเรียนมีเวลาในการทำกิจกรรมและเวลาในการซักถามเพื่อนที่เพียงพอ

2. ในการจัดกลุ่ม ในการจัดการเรียนการสอนแบบแบ่งกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) เมื่อมีการเรียนการสอนจบในเนื้อหาแต่ละหน่วย ควรให้นักเรียนได้เปลี่ยนกลุ่ม เพื่อให้นักเรียนได้สร้างความสัมพันธ์ ความคุ้นเคยกับเพื่อนคนอื่นๆ ในห้อง ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในห้องมากขึ้น

3. ครูผู้สอนต้องดูแลนักเรียนให้ทั่วถึงทุกกลุ่ม และให้คำปรึกษากับกลุ่มนักเรียนที่มีปัญหาและตรวจสอบความถูกต้องของคำตอบ

4. ครูผู้สอนมีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดี และเตรียมกิจกรรมสำหรับนักเรียนที่เก่ง เพื่อให้เกิดประโยชน์กับครูผู้สอนและกับนักเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาผลของการจัดการเรียนการสอนแบบแบ่งกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) ในวิชา คณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์

2. ควรนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบแบ่งกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) ไปทดลองใช้เพื่อศึกษาถึงผลของรูปแบบที่มีต่อตัวแปรอื่นๆ อาทิ ความสามารถในการแก้ปัญหา ความคงทนในการเรียน เป็นต้น เพื่อเป็นการศึกษาถึงการจัดการเรียนการสอนนี้จะส่งผลต่อตัวแปรอื่นๆ หรือไม่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นข้อมูลทางการศึกษาและสามารถใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน ที่จะนำไปพัฒนาการเรียน

3. ผู้เรียนสามารถได้รับความรู้และฝึกการเรียนรู้และการให้แก่สังคม

แผนกวิชาการตลาด

ผลการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม (Committee Work Method) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การเรียน วิชากลยุทธ์การตลาด ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 การตลาด กลุ่ม 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางเบญจง วรรณมาศ
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา	บธ.ม.(บริหารธุรกิจ)
	บธ.บ.(การตลาด)
ปีการศึกษา	2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนในยุคปัจจุบัน ที่ยังไม่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มที่ เนื่องจากผู้สอนยังใช้วิธีการสอนแบบเดิม ๆ ที่ตนเคยได้รับในสมัยเป็นผู้เรียน และผู้สอนยังสอนตามความต้องการของตนเอง โดยไม่สนใจว่าผู้เรียนจะได้รับการเรียนรู้ตามที่ผู้สอนได้ถ่ายทอดหรือไม่ และไม่สนใจว่าวิธีการสอนของตนเองจะเหมาะสมกับผู้เรียนด้วยหรือไม่ จึงทำให้การสอนของผู้สอนขาดประสิทธิภาพ การจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม (Committee Work Method) ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดทักษะการคิด การลงมือปฏิบัติด้วยความสามารถของผู้เรียนเอง ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น กล้าคิด กล้าแสดงออกอย่างถูกต้องและสร้างสรรค์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้การจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม (Committee Work Method)
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบหลังเรียนวิชากลยุทธ์การตลาดกับเกณฑ์ 70 %

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับ ปวส.2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับ ปวส.2 การตลาด กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 24 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการสอน
2. แบบทดสอบ

การสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557 แนวคิด ทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ
2. สร้างแบบทดสอบให้สอดคล้องกับหลักสูตร กรอบแนวคิดในการวิจัย และพิจารณาถึงรายละเอียดให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย
3. นำแบบทดสอบที่ได้เสนอแล้ว เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้อง
4. ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบจนได้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ
5. นำแบบทดสอบที่ได้ปรับปรุงและแก้ไขสมบูรณ์แล้วไปทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้กำหนดไว้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนการใช้การจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม (Committee Work Method)
2. ดำเนินการใช้การจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม (Committee Work Method) โดยมีขั้นตอนตามแผนการสอน
3. เก็บรวบรวมข้อมูลหลังการใช้การจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม (Committee Work Method)
4. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังการใช้การจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม (Committee Work Method)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม (Committee Work Method) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การเรียน วิชากลยุทธ์การตลาด ของนักศึกษา ระดับ ปวส.2 การตลาด กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 24 คน สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล และอธิบายได้ ดังนี้

1. การทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากลยุทธ์การตลาด หลังเรียน โดยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม (Committee Work Method) สูงกว่าก่อนเรียน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนระดับ ปวส.2 การตลาด กลุ่ม 2 มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 10.46 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.021 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 15.42 ค่าเบี่ยงเบนมารฐาน เท่ากับ 1.472 ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากลยุทธ์การตลาด หลังเรียน โดยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม (Committee Work Method) สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. การทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากลยุทธ์การตลาด หลังเรียน โดยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม (Committee Work Method) เป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 70 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนระดับ ปวส.2 การตลาด กลุ่ม 2 มีคะแนนเฉลี่ยวิชากลยุทธ์การตลาด หลังเรียน เท่ากับ 15.42 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.472 ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. การให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น ใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการจัดกิจกรรมทางการตลาด ส่งผลให้ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออกมากขึ้น

2. การเรียนการสอนในปัจจุบันจำเป็นต้องอาศัยเทคโนโลยีในการเรียนรู้ซึ่งจะเป็นการปลูกฝังการเรียนรู้ตลอดชีวิต

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างอาจน้อยเกินไป รวมถึงช่วงเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ควรพิจารณาถึงความเหมาะสมและความเป็นไปได้ที่สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้ ซึ่งมีผลกระทบต่อการวิเคราะห์ข้อมูลโดยตรง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้เรียนได้รับความรู้ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากลยุทธ์การตลาดสูงขึ้น
2. ผู้สอนได้ศึกษากระบวนการสอนที่มีประสิทธิภาพ และมีคุณภาพมากขึ้น
3. เพื่อให้ผู้ที่สนใจสอนในวิชาเดียวกันได้ศึกษาและนำไปสอนได้
4. สถานศึกษามีคุณภาพมากขึ้น เนื่องจากผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
5. ผู้สอนได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้การจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม (Committee Work Method)
6. ผู้สอนได้เปรียบเทียบผลการทดสอบหลังเรียนวิชากลยุทธ์การตลาดกับเกณฑ์ 70%

การบูรณาการคุณธรรมจริยธรรมในการเรียนวิชาการโครงการ (3202-8501) เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 การตลาด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางจารุวรรณ ไทรทอง
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา	บธ.ม.(การตลาด)
ปีการศึกษา	2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในสภาพสังคมปัจจุบันเต็มไปด้วยปัญหาต่างๆมากมายที่ต้องให้เผชิญไม่ว่าจะเป็นปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดปัญหาอาชญากรรมปัญหาความสำส่อนทางเพศปัญหาความไม่รักษาวัฒนธรรมปัญหาค่านิยมทางวัตถุที่มีอยู่อย่างกลาดเกลื่อนในทุกส่วนของสังคมไทยในยุคเทคโนโลยีเบ่งบานอย่างเช่นปัจจุบันเด็กและเยาวชนเป็นอนาคตของชาติในปัจจุบันได้ตกเป็นเหยื่อของสิ่งเหล่านี้เป็นจำนวนมากและนับวันปัญหาต่างๆเหล่านี้จะทวีความรุนแรงมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัดผลของการให้การศึกษาที่ผ่านมาปัญหาเรื่องการจัดการศึกษาที่ไม่เป็นไปตามเป้าประสงค์ที่ต้องการคือปัญหาเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรมนักศึกษาไม่สามารถใช้กระบวนการคิดแก้ปัญหาต่างๆในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสมเมื่อวิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ แล้วมีสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดปัญหาดังกล่าว

ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนวิชาการโครงการ รหัสวิชา 3202-8501 จึงต้องเอาใจใส่ต่อการเรียนการสอนและต้องให้การอบรมแก่นักศึกษาทั้งในและนอกห้องเรียนเพื่อเด็กไทยจะได้มีคุณธรรมจริยธรรมมากยิ่งขึ้นที่สอดคล้องกันและมีจุดมุ่งหมายไปในทิศทางเดียวกันคือต้องการให้ทุกคนสืบทอดวัฒนธรรมไทยเชิดชูความเป็นไทยรู้คุณค่าไม่พึ่งพายาเสพติดขยันซื่อสัตย์ประหยัดมีวินัยใฝ่เรียนรู้คู่คุณธรรมนำประชาธิปไตยนั่นคือการจัดการศึกษาต้องสร้างจริยธรรมลงไปในจิตใจของทุกคนมิใช่การกระทำเพื่อเอาตัวรอดเท่านั้นจึงจะได้ชื่อว่าเข้าถึงซึ่งบรมธรรมและหน้าที่สำคัญที่สุดของผู้วิจัยในขณะนี้คือต้องรีบบูรณาการคุณธรรมจริยธรรมเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษาไม่สับสนในการเรียนรู้และเพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ตามเนื้อหาในบทเรียนอันเป็นแนวทางพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาการโครงการ รหัสวิชา 3202-8501 ให้สูงขึ้นได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะที่พึงประสงค์จากการประเมินตนเองของนักศึกษา เพื่อนและครูของนักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบบูรณาการคุณธรรมจริยธรรมเพื่อพัฒนาตามกาลเวลาจำนวน 4 ระยะ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 แผนกวิชาการตลาด จำนวน 47 คนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการโครงการ รหัสวิชา 3202-8501 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ณ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้จากการเลือกเจาะจง (purposive sampling) คือนักศึกษาแผนกการตลาด ระดับ ปวส.2 จำนวน 47 คนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการโครงการ รหัสวิชา 3202-8501 จึงมีความเหมาะสมที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) เพราะสามารถพัฒนาและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ได้อย่างเต็มความสามารถของผู้วิจัยเริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคม พ.ศ.2562 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2563

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบประเมินเกี่ยวกับการบูรณาการคุณธรรมจริยธรรมเข้าไปในการเรียนวิชาการโครงการ รหัสวิชา 3202-8501 เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้กับนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2562 ดังนี้

คำชี้แจงแบบประเมินจะแบ่งออกเป็น๓ชุดเพื่อให้ผู้ตอบแบบประเมินคือนักศึกษาประเมินตนเองเพื่อนประเมินและครูประเมินซึ่งแบบประเมินแต่ละชุดจะมีแบบประเมิน 4 ฉบับแต่ละฉบับมีคำถามฉบับละ 40 ข้อ (คำถามเหมือนกันทุกฉบับ) ซึ่งจะเก็บข้อมูล 4 ระยะตามกาลเวลาคือระยะที่ 1 ในเดือนพฤศจิกายน 2562 ระยะที่ 2 ในเดือนธันวาคม 2562 ระยะที่ 3 ในเดือนมกราคม 2563 และระยะที่ 4 ในเดือนกุมภาพันธ์ 2563 คำถามมีลักษณะเป็นแบบวัดตามมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับของ ลิเคิร์ท (Likert) เกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรมที่สามารถพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้กับนักศึกษาได้แบบประเมินที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีเกณฑ์ในการพิจารณากำหนดค่าน้ำหนักในการให้คะแนนดังนี้

5 หมายถึง นักศึกษามีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง นักศึกษามีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในระดับมาก

3 หมายถึง นักศึกษามีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ระดับปานกลาง

2 หมายถึง นักศึกษามีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในระดับน้อย

1 หมายถึง นักศึกษามีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในระดับน้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือ

ในการสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารตำรางานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นแนวทางการสร้างแบบประเมินเกี่ยวกับการบูรณาการคุณธรรมจริยธรรมเข้าไปในการเรียนการสอนเพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

2. สร้างข้อคำถาม (item) ตามแนวข้อ๑ให้สอดคล้องกับการให้คำนิยามศัพท์เฉพาะในแต่ละด้านรวมเป็น 40 ข้อ (โดยยึดกรอบตามตัวบ่งชี้ที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนดไว้มาเป็นต้นแบบ)

3. นำแบบประเมินหรือข้อคำถามที่สร้างเรียบร้อยแล้วเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจความสมบูรณ์ของเนื้อหาและความเหมาะสมว่ามีความชัดเจนครอบคลุมและสอดคล้องกับข้อคำถามในแบบประเมินหรือไม่

4. นำแบบประเมินที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (try out) กับนักศึกษาระดับ ปวส.1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ประกอบด้วยแผนกบัญชีจำนวน 10 คนแผนกโรงแรมและการท่องเที่ยว จำนวน 10 คน แผนกเลขานุการจำนวน 10 คนแผนกอาหารและโภชนาการ จำนวน 10 คน แผนกคอมพิวเตอร์จำนวน 10 คนแล้วนำแบบประเมินที่ได้ทั้ง 50 ฉบับมาตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับโดยการหาค่าสหสัมพันธ์(item – test correlation) และวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีของคูเดอร์ – ริชาร์ดสัน (Kuder -Richadson) โดยใช้โปรแกรมเอสพีเอสเอสสำหรับวินโดว์ได้ค่าความเชื่อมั่นรายข้อตั้งแต่ .8950 ถึง .9783 จากนั้นจึงหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับซึ่งฉบับที่ให้นักศึกษาประเมินตนเองได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9352 ส่วนฉบับที่ให้เพื่อนประเมินได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ.๙๐๑๓และฉบับที่ครูเป็นผู้ประเมินได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9780

5. นำแบบประเมินที่ได้ไปใช้ในการดำเนินการต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยเข้าสอนตามตารางสอนแล้วอธิบายเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีกับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ทุกคนทราบถึงความสำคัญที่ต้องมีการบูรณาการคุณธรรมจริยธรรมเข้าไปในการเรียนการสอนวิชาการโครงการ รหัสวิชา 3202-8501 เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้กับนักศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 เป็นเวลา 4 เดือนโดยแบ่งเป็น 4 ระยะเริ่มตั้งแต่ระยะที่ 1 เดือนพฤศจิกายน 2562 ระยะที่ 2 เดือนธันวาคม 2562 ระยะที่ 3 เดือนมกราคม 2563 และระยะที่ 4 เดือนกุมภาพันธ์ 2563 ซึ่งเป็นการประเมินองค์ประกอบเดียวแบบวัดซ้ำ (Single-Factor Experiments Having Repeated Measures on the Same Elements)

2. ในแต่ละระยะผู้วิจัยแจกแบบประเมินให้กับนักศึกษาเพื่อให้ประเมินตนเอง แจกแบบประเมินเพื่อให้เพื่อนประเมินและแจกแบบประเมินให้ครูผู้สอนประเมินเดือนละ 1 ครั้ง จำนวน 4 ครั้ง ครั้งละ 44 ฉบับ ซึ่งเท่ากับจำนวนนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในการนี้ผู้วิจัยสามารถเก็บแบบประเมินฉบับที่สมบูรณ์ได้ทุกฉบับซึ่งสามารถนำมาวิเคราะห์ข้อมูลได้คิดเป็นร้อยละ 100 ทำให้มีความเหมาะสมที่จะสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้นักศึกษาได้เป็นอย่างดี

3. ผู้วิจัยนำแบบประเมินที่มีความสมบูรณ์ของการตอบทุกข้อคำถามไปวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติตามแบบแผนและขั้นตอนของการประเมินในตารางที่ 3 และ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างเพื่อเปรียบเทียบการบูรณาการคุณธรรมจริยธรรมที่พัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์จากการประเมินตนเองของนักศึกษาเพื่อนและครูประเมินจำนวน 4 ระยะ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ (Repwated Measures Analysis of Variance) และเมื่อพบความแตกต่างจึงทดสอบด้วยวิธีทดสอบรายคู่แบบความแตกต่างน้อยสุด (Least Significant Difference)

สรุปผลการวิจัย

นักศึกษาที่ได้รับการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามกาลเวลาทั้ง 4 ระยะในการประเมินตนเองเพื่อนประเมินและครูประเมินมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือนักศึกษาเพื่อนและครูมีความคิดเห็นว่านักมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในระยะที่ 4 สูงกว่าระยะที่ 3 ระยะที่ 2ระยะที่ 1 และระยะที่ 3 มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์สูงกว่าระยะที่ 2 ระยะที่ 1 แต่การประเมินของนักศึกษากับเพื่อนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในระยะที่ 2 กับระยะที่ 1 ส่วนการประเมินของครูในระยะที่ 2 สูงกว่าระยะที่ 1 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ควรวิจัยในเรื่องเดียวกันนี้โดยการขยายขอบเขตการศึกษาให้ครอบคลุมทุกระดับชั้นหรือทุกวิชาเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ควรมีการวิจัยเรื่องที่เกี่ยวกับพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ของนักศึกษาเช่นกระบวนการบริหารของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ของนักศึกษาในวิทยาลัยฯ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ด้านการศึกษาเป็นการพัฒนาองค์ความรู้ในวงวิชาการที่ตอบรับการบูรณาการคุณธรรมจริยธรรมเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ

2. ด้านการเรียนการสอนเป็นแนวทางในการบูรณาการคุณธรรมจริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

3. ด้านนักศึกษาเป็นการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมและพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้กับนักศึกษาเป็นคนดีคนเก่งและมีความสุข

4. ด้านข้อมูลที่ได้รับเป็นข้อมูลพื้นฐานที่สามารถนำไปแก้ไขปรับปรุงและพัฒนารูปแบบพร้อมทั้งปรับเปลี่ยนบทบาทของครูผู้สอนที่มุ่งบูรณาการคุณธรรมจริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ได้ดียิ่งขึ้น

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้น ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาการตลาด กลุ่ม 1 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นายคมกริช พลเดช
ตำแหน่ง	พนักงานราชการ (ครู)
วุฒิการศึกษา	บธ.บ (การตลาด)
ปีการศึกษา	2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง จึงจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ มาเกื้อหนุน ซึ่งต้องมีการพัฒนาโดยต้องคำนึงถึงทรัพยากรที่มีคุณภาพและสิ่งที่สำคัญที่สุด คือทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ โดยจะต้องมีคุณสมบัติด้านสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจที่ดี มีสติปัญญา มีความรู้ความสามารถ มีความอดทน ขยันขันแข็ง ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก กล้าเผชิญปัญหาและอุปสรรคด้วยความมุ่งมั่น ถ้ามนุษย์ทุกคนมีคุณสมบัติดังกล่าวก็จะเป็นผู้มีวินัยในตนเอง ซึ่งจะเป็นวัฒนธรรมที่ทุกคนในสังคมต้องปฏิบัติ เพราะจะทำให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข วินัยจึงเป็นคุณธรรมที่ควรสร้างและปลูกฝังให้ทุกคนใช้เป็นแนวทางสำหรับบังคับพฤติกรรมของตนเอง ทำให้บรรลุตามจุดหมายของชีวิตและประสบความสำเร็จในชีวิต เพราะฉะนั้นครูควรสร้างสรรค์วินัยให้เกิดแก่นักเรียน เมื่อนักเรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนจะทำให้สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนให้เป็นไปในทางที่ดีงาม จึงควรมีการปลูกฝังให้ยึดถือและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ถ้าหากในสังคมไม่มีการปลูกฝังและพัฒนาเด็กให้มีวินัยและมีคุณภาพแล้ว การพัฒนาสังคมและประเทศก็จะเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพจึงควรต้องปลูกฝังวินัยในตนเองให้เป็นพื้นฐาน ในที่สุดก็จะสามารถพัฒนาประเทศชาติให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญและมีความจำเป็นอย่างมาก

ในการที่จะพัฒนาให้มนุษย์มีประสิทธิภาพและศักยภาพสูงสุด จากการเป็นคุณครูที่ปรึกษานักศึกษา ปวส.1 ธุรกิจค้าปลีกทั่วไป ซึ่งมีหน้าที่ดูแลนักเรียนด้านพฤติกรรมและการเรียนของนักเรียนทั้งภายในและนอกห้องเรียน พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนบางคนในห้องเรียนไม่สนใจเรียน ขาดความรับผิดชอบและระเบียบวินัย จึงทำให้บรรยากาศการเรียนรู้ไม่เอื้อต่อการเรียนการสอนและมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์จึงทำให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้จะส่งผลต่อนักเรียนบางคนที่มีผลการเรียนค่อนข้างต่ำ จึงต้องใช้กระบวนการวิจัยมาแก้ปัญหา โดยการนำทฤษฎีการเรียนรู้เสริมแรง และทฤษฎีแรงจูงใจ มาใช้กับนักเรียนเพื่อเป็นการพัฒนาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนและส่งเสริมศักยภาพของนักเรียน ให้เกิดการเรียนรู้เต็มศักยภาพและความสามารถของตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีวินัย ความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง มีบรรยากาศการเรียนรู้ที่เหมาะสม เป็นการปลูกฝังระเบียบวินัย การรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ทำให้สามารถพัฒนานักเรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและมีผลการเรียนดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้นของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาการตลาด กลุ่ม 1 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ที่ลงทะเบียนวิชาเทคนิคการนำเสนอ จำนวน 33 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ที่ลงทะเบียนวิชาเทคนิคการนำเสนอ จำนวน 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้การสังเกตและนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้นักศึกษาระดับ ปวส.1 การตลาด 1 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 5 คน ได้ตอบแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการวิจัยไว้ดังนี้

1. ศึกษาหลักการ ทฤษฎีจิตวิทยาการศึกษา เจตคติ (Attitude) ทฤษฎีแรงจูงใจ ทฤษฎีการเรียนรู้แบบวางเงื่อนไข แบบแบบการกระทำของสกินเนอร์ ลักษณะด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนและความรับผิดชอบ
2. กำหนดกรอบความคิดในการวิจัย เพื่อทำการศึกษาความมีวินัยในตนเอง ความรับผิดชอบของนักศึกษาระดับ ปวส.1 การตลาด 1 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
3. กำหนดวัตถุประสงค์
4. กำหนดกลุ่มประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาการตลาด 1 ปีการศึกษา 25562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 33 คน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 คน ที่ทดลองวิจัย
5. สร้างเครื่องมือการวิจัย โดยผู้วิจัยศึกษาจากหลักการ ทฤษฎี แนวคิด วัตถุประสงค์ เพื่อจำแนกว่าควรสร้างเครื่องมือวัดด้านใดบ้างให้เหมาะสมกับสภาพของนักศึกษาระดับ ปวส.1 การตลาด 1 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 5 คน
6. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตัวเองโดยการสังเกต ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถาม
7. การสรุปผลการวิจัยและนำเสนอผลการวิจัย โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลและเขียนสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้ค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

1. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกต ข้อมูลด้านการเรียนของแต่ละวิชา และการตอบแบบสอบถามจากนักเรียน การใช้แรงจูงใจเสริมแรงโดยให้คำชมเชยแก่นักเรียน รวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบ สนใจเรียน และติดตามจากผู้ปกครอง คุณครูที่เข้าสอนแต่ละวิชา ซึ่งนักเรียนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียนมากขึ้น ในการทำวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า นักศึกษาระดับ ปวส.1 การตลาด 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีความเอา

ใจใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น โดยสังเกตจากบรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่ เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่ขาดเรียนหรือมาสาย ทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงกำหนดเวลา รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจ โดยดูจากการสังเกต การสัมภาษณ์ ผลการเรียนและสรุปผลการเปรียบเทียบจากการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความมีวินัย ความรับผิดชอบและความสนใจการเรียนของนักเรียน

2. จากแบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับความมีวินัยและรับผิดชอบในห้องเรียน เมื่อนำผลสรุปของการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 พบว่า นักศึกษาระดับ ปวส.1 การตลาด 1 มีความกระตือรือร้น เอาใจใส่ต่อการเรียน และมีวินัยและความรับผิดชอบมากขึ้น จากตารางพบว่า ในการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 2 นักเรียนมีพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่าครั้งที่ 1 หากพิจารณาในภาพรวมจะเห็นได้ว่าดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด คือ นักเรียนไม่นำงานวิชาอื่นมาทำขณะที่กำลังเรียนวิชาหนึ่ง ไม่คุยและเล่นเพื่อนในขณะที่ครูสอน ส่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนด ไม่นอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน ทำการบ้านและไม่ลอกการบ้านเพื่อน ทำผิดจะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้ มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย มาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียน รู้จักวางแผนและเตรียมพร้อมที่จะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการอ่านหนังสือ ทำให้นักเรียนสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียน ส่งผลให้การเรียนดีขึ้น และเป็นผู้ที่มีความสำเร็จในชีวิตตามจุดหมายที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง
2. ครู ผู้ปกครอง นักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรร่วมมือกันแก้ไขและสะท้อนปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้น ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 การตลาด ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

การศึกษาการปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบการส่งงานของนักเรียนระดับ ปวช.3 สาขาวิชาการตลาด โดยการใช้เสริมแรงทางบวก

ผู้วิจัย	นางสาวโสภิดา จันทร์แก้ว
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	บธ.ม. (บริหารธุรกิจ)
ปีการศึกษา	2562

ความเป็นมาและความสำคัญของงานวิจัย

ความสำคัญความวิตกอย่างหนึ่งของคนที่เป็นครู คืออยากให้ลูกศิษย์ที่เรากำลังสอนนั้นเกิดการเรียนรู้ การเรียนรู้ไม่ได้หมายถึงการที่เขาตอบคำถามที่เราถามได้เท่านั้น แต่หมายถึงการที่เขารู้ว่าสิ่งที่เขากำลังเรียนคืออะไร สามารถใช้ความรู้ที่มีอยู่แล้วมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ที่เรากำลังสอนหรือไม่ และสามารถนำสิ่งที่เราสอนไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์อื่น ๆ ได้หรือไม่ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผู้เรียนต้องทำเอง ครูไม่สามารถจะทำให้เขาได้ สิ่งที่ครูจะทำได้คือต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำสิ่งดังกล่าว โดยสร้างบรรยากาศการเรียนที่เอื้อกับสิ่งเหล่านี้ การสร้างบรรยากาศในการเรียนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้คือ ต้องทำให้ผู้เรียนเรียนอย่างกระตือรือร้น (Active Learning) และตระหนักว่าตนกำลังเรียนอะไรอยู่ ครูจะสามารถสร้างบรรยากาศแบบนี้ได้จากการจัดการในชั้นเรียน การสร้างแบบเรียนและกิจกรรมในห้องเรียน และการหาเครื่องมือที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้พูดถึงสิ่งที่เรียนออกมาเพื่อจะได้รับรู้ว่าตัวเขาเองกำลังทำอะไรอยู่ (seft-awareness) เช่น การเขียนไดอารี่ที่พูดถึงการเรียน ปัญหาที่พบและสิ่งที่ได้เรียน การจัดการในชั้นเรียน การสร้างตารางงานสำหรับนักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสเข้ามาตรวจสอบงานที่ตนเองยังไม่ได้ส่ง ควรจะให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานกลุ่ม เพื่อที่จะได้แลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นกับเพื่อน การสร้างแบบเรียนและกิจกรรมในห้องเรียน ควรจะให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเลือกกิจกรรม การบ้าน และกลุ่มคนที่อยากจะทำกิจกรรมในห้องเรียน ผู้เรียนควรจะรู้ว่าเขาถูกคาดหวังให้เรียนอะไรในวิชานั้น เพื่อจะได้รู้ว่าวิธีการเรียนที่เขาเรียนเหมาะสมหรือไม่ และเขาบรรลุเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้หรือไม่

ครูควรจะคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างผู้เรียนว่า เด็กในชั้นมีความสามารถ ความชอบ มีแรงจูงใจในการเรียนต่างกัน ถ้าหากกำหนดให้เด็กทำงานแบบเดียวกัน คนทุกคนจะเกิดการเรียนรู้ไม่เท่ากัน นอกจากนี้ครูควรจะให้ความสำคัญกับการสอนให้เด็กตระหนักว่าเขากำลังเรียนอะไร

ส่วนนักเรียนในระดับ ปวช.3 สาขาวิชาการตลาด ปัญหาในการเรียนรู้ที่พบมากคือไม่ส่งงานตามระยะเวลาที่ครูกำหนด ทำให้เกิดปัญหาด้านการเรียนการสอน ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานของนักเรียนระดับ ปวช.3 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยการใช้การเสริมแรงทางบวก โดยให้คะแนนเพิ่ม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญ เล็งเห็นถึงประโยชน์และมีเจตคติที่ดีต่อการส่งงานที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันและปลูกฝังความรับผิดชอบ

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาการตลาด 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 17 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ได้สร้างขึ้น เป็นแบบบันทึกผลการส่งงาน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยจัดทำตารางส่งงานของนักเรียนระดับ ปวช.3 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในรายวิชาสถานการณ์ทางการตลาด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. จัดทำตารางส่งงานของนักเรียน

2. รวบรวมข้อมูลจากการส่งงานของนักเรียน ส่งบันทึกข้อมูลจากการส่งงานอย่างต่อเนื่อง หลังจากการให้แรงเสริม

3. นำข้อมูลจากการส่งงานของนักเรียน การให้แรงเสริมมาเปรียบเทียบกับหลังจากการให้แรงเสริม

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า การใช้แรงเสริมเพิ่มการส่งงานของนักเรียน โดยให้คะแนนในการส่งงานแต่ละครั้ง โดยก่อนการใช้แรงเสริมพฤติกรรมการส่งงานของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 52.94 แต่หลังจากที่ใช้แรงเสริมทางบวกโดยให้คะแนนเพิ่มกับนักเรียน พฤติกรรมการส่งงานของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 89.65 การให้แรงเสริมทางบวกคือ การให้คะแนนเพิ่มสามารถลดพฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบในการทำงานของนักเรียนทั้ง 17 คน ได้เป็นอย่างดี เพราะนักเรียนมีความพึงพอใจที่ได้รับคะแนนเป็นแรงเสริม มีความกระตือรือร้นในการทำงานมากขึ้น เพื่อจะได้รางวัลหรือคำชมเชย จึงสามารถนำวิธีการนี้ไปใช้กับการปรับพฤติกรรมของนักเรียนคนต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการสำรวจการส่งงานในทุกรายวิชาที่เปิดสอนในระดับ ปวช.3 สาขาวิชาการตลาด

2. เพิ่มวิธีการแก้ปัญหาและหาสาเหตุหรือปัจจัยที่ส่งผลต่อการส่งงานล่าช้าหรือไม่ส่งงานเลย

3. ควรส่งรายชื่อผู้เรียนที่มีปัญหาเรื่องการส่งงานให้ครูในระดับ ปวช.3 สาขาวิชาการตลาด เพื่อดำเนินการแก้ปัญหาในลำดับต่อไป

4. ควรจะมีการสำรวจการส่งงานในรายวิชาอื่น ๆ

5. ควรจัดการทำวิจัยในชั้นเรียน เพราะเป็นหัวใจของการจัดการเรียนรู้ที่ครูต้องทำเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีความรับผิดชอบในการทำงานโดยการใช้แรงเสริมทางบวก

2. นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญเล็งเห็นถึงประโยชน์และเจตคติที่ดีต่อการส่งงานและสามารถนำชิ้นงาน/ใบงานไปใช้ในวิชาอื่น ๆ และผู้เรียนมีความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการตลาด ในรายวิชาการขายประกันชีวิต ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาววลัยภรณ์ ดูเพชร
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	บธ.บ.(การตลาด)
ปีการศึกษา	2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมาของรายวิชาการขายประกันชีวิต พบว่าเมื่อให้นักเรียนจัดกลุ่มกลุ่มละ 5 คน นักเรียนจะเลือกอยู่กลุ่มเดียวกับเพื่อนที่ตนเองสนิท ขาดปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนคนอื่นๆในห้อง เมื่อมอบหมายงานให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำงาน นักเรียนขาดการวางแผนการทำงาน บางคนจึงไม่ทราบบทบาทและหน้าที่ของตนอย่างชัดเจน ภาระงานจึงตกอยู่ที่นักเรียนบางคนในกลุ่มเท่านั้น ทำให้ส่งงานไม่ทันตามกำหนด และผลงานยังมีข้อบกพร่อง นักเรียนยังขาดพฤติกรรมการทำงานร่วมกับผู้อื่นซึ่งทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำกว่าที่ควรจะได้รับการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นวิธีเรียนที่ช่วยให้นักเรียนได้มีการพึ่งพาอาศัยกัน ทำให้นักเรียนมีสัมพันธภาพอันดีกับผู้อื่น มีการปรึกษากันอย่างใกล้ชิด สมาชิกแต่ละคนทราบบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของตน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินการทำงานของสมาชิกในกลุ่ม ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน และหาทางปรับปรุงวิธีการทำงานของกลุ่มให้ดีขึ้นเพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกัน นอกจากนี้การเรียนแบบร่วมมือยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความสามารถของตนอย่างเต็มที่ สมาชิกที่อ่อนในกลุ่มจะได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จร่วมกันและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการตลาด โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือในวิชาการขายประกันชีวิต

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

กลุ่มที่ศึกษาเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการตลาด โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือในวิชาการขายประกันชีวิต

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ กลุ่มที่ศึกษาเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการตลาด กลุ่ม 1 จำนวน 26 คน โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือในรายวิชาการขายประกันชีวิต

ตัวแปร

ตัวแปรต้น คือ การเรียนแบบร่วมมือ

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง กระบวนการขายประกันชีวิต ที่ใช้วิธีเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เวลาเรียน 3 คาบต่อสัปดาห์ เป็นเวลา 3 สัปดาห์ รวมจำนวน 16 คาบ

2. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนเรื่องกระบวนการขายประกันชีวิต แบบเลือกตอบ 20 ข้อ

3. แบบทดสอบย่อยแบบเลือกตอบในแต่ละหัวข้อ

4. แบบประเมินการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนของนักเรียน

5. การสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ

6. แบบประเมินตนเองและเพื่อนในกลุ่มในการทำงานเป็นกลุ่ม

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ก่อนการวิจัย ให้นักเรียนแต่ละคนเขียนชื่อเพื่อนที่นักเรียนอยากทำงานร่วมด้วย 3 คน ลงในกระดาษที่ผู้วิจัยแจก เพื่อทำแผนภาพสังคมมิติ ศึกษาความสัมพันธ์ของนักศึกษาในห้องเรียนก่อนการเรียนแบบร่วมมือ

2. นักเรียนประเมินตนเองและเพื่อนในกลุ่มเดิมก่อนการเรียนแบบร่วมมือ ในแบบประเมินการทำงานกลุ่ม ซึ่งแบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ การช่วยเหลือกลุ่ม ความรับผิดชอบ การแสดงความคิดเห็น และการรับฟังความคิดเห็น โดยผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยในช่วง 18-20 คะแนน ถือว่า มีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มดีมาก ผู้ที่ได้คะแนนรวม เฉลี่ยในช่วง 15-17 คะแนน ถือว่า มีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มดี และผู้ที่ได้คะแนนรวมเฉลี่ยในช่วง 12-14 คะแนน ถือว่า มีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มพอใช้ และผู้ที่ได้คะแนนรวมเฉลี่ยในช่วง 9-11 คะแนน ถือว่า ควรปรับปรุงการมี ส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม (ดัดแปลงจาก วรรณทิพา, 2538)

2. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนเรื่องกระบวนการขายประกันชีวิต จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 15 นาที

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามขั้นตอนต่อไปนี้

1.1 จัดทำคะแนนฐานของนักเรียนแต่ละคน โดยเป็นคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในการสอบระหว่างเรียนที่ผ่านมาแล้วแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 5 คน แบบคละและความสามารถ

1.2 จัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือโดยเน้นรูปแบบการต่อบทเรียน (Jigsaw) และการศึกษาค้นคว้าเป็นกลุ่ม (Group Investigation) โดยชี้แจงให้กลุ่มเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการทำงาน เกณฑ์การประเมินผลงาน และให้นักเรียนบอกถึงความสำคัญและวิธีการทำงานร่วมกัน

1.3 นำเสนอผลรายงานหน้าชั้นเรียนทั้งหมด 3 ครั้ง ซึ่งมีคะแนนรวมในแต่ละครั้ง 10 คะแนน หลังจากนักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนองานหน้าชั้นเรียนผู้วิจัยให้คำแนะนำเพิ่มเติม และนำอภิปรายเพื่อให้นักเรียนสรุปความรู้จากการทำกิจกรรม

2. เมื่อสอนจบในหัวข้อต่างๆ ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบย่อยท้ายคาบ 10 นาที ซึ่งแต่ละหัวข้อคะแนนเต็ม 10 คะแนน และนำคะแนนของนักเรียนที่ได้มาเทียบเป็นคะแนนพัฒนาการ (Improvement Points) ของแต่ละคน ซึ่งหาได้จากความแตกต่างระหว่างคะแนนฐาน กับคะแนนที่นักเรียนสอบได้ในการทดสอบย่อย (ถ้าต่ำกว่าคะแนนฐานมากกว่า 3 คะแนน จะได้คะแนนพัฒนาการ 0 คะแนน ถ้าต่ำกว่าคะแนนฐานตั้งแต่ 1-3 คะแนนจะได้คะแนนพัฒนาการ 10 คะแนน ถ้าได้เท่าคะแนนฐาน ถึงมากกว่าคะแนนฐานตั้งแต่ 1-3 คะแนนจะได้คะแนนพัฒนาการ 20 คะแนน ถ้าได้มากกว่าคะแนนฐาน 3 คะแนนขึ้นไปจะได้คะแนนพัฒนาการ 30 คะแนน ถ้าได้คะแนนเต็มโดยไม่พิจารณาคะแนนฐาน จะได้คะแนนพัฒนาการ 30 คะแนน) ส่วนคะแนนของกลุ่ม ได้จากการรวมคะแนนพัฒนาการของนักเรียนทุกคนในกลุ่มเข้าด้วยกันแล้วหาค่าเฉลี่ย

3. สุ่มสัมภาษณ์นักเรียนแต่ละกลุ่มอย่างไม่เป็นทางการเกี่ยวกับการเรียน และการทำงานกลุ่ม สัปดาห์ละ 1 ครั้ง รวม 3 ครั้ง

4. หลังจากผู้วิจัยสอนครบทุกข้อ นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน ใช้เวลา 15 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการสอบก่อนและหลังเรียนจะพิจารณาว่าจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 ของจำนวนข้อสอบทั้งหมดมีจำนวนเพิ่มขึ้นหรือไม่ และวิเคราะห์ค่าความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังการเรียนแบบร่วมมือด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

2. การปฏิบัติการทดลองและการนำเสนอผลงานหน้าชั้นของนักเรียนจะพิจารณาคะแนนรวมของนักเรียนแต่ละกลุ่มว่ามีคะแนนสูงขึ้นหรือไม่

3. การทดสอบย่อยในแต่ละคาบเรียน ใช้คะแนนพัฒนาการของนักเรียน แต่ละคนเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่มว่ามีคะแนนสูงขึ้นหรือไม่

4. ด้านความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ข้อมูลที่ได้เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยอ่านข้อความที่บันทึกไว้แล้วจัดกลุ่มคำตอบ

5. ข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มก่อนและหลังการเรียนแบบร่วมมือ ผู้วิจัยหาคะแนนเฉลี่ยรวมของนักเรียนทุกคนในแต่ละด้าน แล้วนำคะแนนที่ได้มาพิจารณาในแต่ละด้านว่ามีคะแนนสูงขึ้นหรือไม่

6. ข้อมูลการเลือกเพื่อน 3 คน เพื่อทำงานด้วยทั้งก่อนและหลังการเรียนแบบร่วมมือ นำมาเขียนแผนภาพสังคมมิติ เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนในห้องเรียนก่อนและหลังการเรียนแบบร่วมมือ

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักเรียนได้คะแนนทดสอบก่อนเรียนโดยเฉลี่ย 5.58 คะแนน และคะแนนทดสอบหลังเรียนโดยเฉลี่ย 15.23 คะแนน โดยมีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 จำนวนเพิ่มขึ้น ก่อนเรียนจาก 9 คนเป็น 26 คน ซึ่ง คะแนนก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 คะแนนปฏิบัติการทดลองและการนำเสนอผลงานของนักเรียน จากการปฏิบัติการทดลองและการนำเสนอผลงานของนักเรียนเฉลี่ยท้ายคาบเรียน 6 ครั้งซึ่งในแต่ละ ครั้งมีคะแนนเต็ม 10 คะแนน โดยแบ่งเป็นคะแนนจากการปฏิบัติการทดลอง 5 คะแนน และคะแนนจากการนำเสนองานหน้าชั้นเรียน 5 คะแนน พบว่านักเรียนได้คะแนนในแต่ครั้งสูงขึ้นตามลำดับดังนี้ 7.89, 8.55, 8.67, 9.00, และ9.56 ผู้วิจัยพบว่าจากการประกาศคะแนนปฏิบัติการทดลองและการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนให้นักเรียนทราบ พร้อมกับให้คำชมเชยกับกลุ่มที่มีคะแนนสูงสุด จึงทำให้นักเรียนมีการวางแผนการทำงาน ร่วมกัน ในกลุ่มมากขึ้น ซึ่งสังเกตได้จาก การปฏิบัติการทดลองในแต่ละคาบ นักเรียนแต่ละกลุ่มปฏิบัติตามคำชี้แจงได้

2. ผลการวิจัยด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอผลการวิจัยด้านการทา งานร่วมกับผู้อื่นออกเป็น 3 ด้านดังนี้ 1) สังคมมิติของ นักเรียนก่อนวิจัยและหลังการวิจัย 2) ผลการประเมินตนเองและเพื่อนในการทำงานเป็นกลุ่ม 3) ผลการสำรวจเจตคติต่อการเรียนแบบร่วมมือโดยการสัมภาษณ์

2.1 สังคมมิติของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนแบบร่วมมือ จากการเขียนแผนภาพสังคมมิติแสดงการเลือกเพื่อนทา งานด้วยก่อนการเรียนแบบร่วมมือ พบว่า โครงสร้างทางสังคมในห้องนี้แบ่งเป็นกลุ่มย่อย 5 กลุ่ม มีลักษณะคล้ายกับการนั่งเรียนในห้องเรียนตามกลุ่ม เพื่อนที่ตนสนิท จากการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการพบว่าผู้ที่มีเพื่อนนิยมมากจะเป็น

นักเรียนที่มีผลการเรียน อยู่ในระดับดีมาก มีมนุษยสัมพันธ์ดีเข้ากับคนอื่นได้ง่าย และช่วยเหลือกิจกรรมของชั้นเรียนอยู่เสมอ ส่วนนักเรียนเรียนที่ไม่ถูกผู้อื่นเลือกเลยจำนวน 1 คน เป็นนักเรียนที่ชอบอยู่คนเดียว มาเรียนสาย ไม่ค่อยมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย และไม่ค่อย พูดคุยกับเพื่อนในห้องส่วนแผนภาพสังคมมิติแสดงการเลือกเพื่อนทำงานด้วยหลังการเรียนแบบร่วมมือ พบว่า โครงสร้างทางสังคมในห้องนี้มีความสัมพันธ์กันดีขึ้นกว่าก่อนการเรียนแบบร่วมมือเนื่องจากมีลักษณะการเลือก เพื่อนมีลักษณะกระจาย ซึ่งมีการเลือกเพื่อนต่างกลุ่มมาทา การทดลองมากขึ้น ไม่ใช่มีลักษณะเลือกกลุ่มเพื่อน สนิทเหมือนก่อนการเรียนแบบร่วมมือแสดงว่านักเรียนเรียนรู้ที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดีขึ้น แต่ถึงอย่างไรก็ยังมีผู้ไม่ถูกเพื่อนเลือกเลยมีจำนวน 3 คน เนื่องจากผู้ที่ไม่ถูกเลือกในครั้งนี้ถูกจัดกลุ่มแยกกับ เพื่อนที่ตนสนิท และ ไม่สามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนกลุ่มใหม่และวิธีการเรียนแบบร่วมมือได้แต่โดยรวมนักเรียนในห้องนี้มีความสัมพันธ์กันดีขึ้น สามารถทำงานร่วมกันได้และมีผู้ที่ได้รับความนิยมจากเพื่อนมาก มีจำนวนเพิ่มขึ้น เนื่องจากนักเรียน มีความสามารถในการปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ดีจึงสร้างความประทับใจให้ เพื่อนร่วมงานที่ตนไม่เคยสนิทมาก่อน จึงได้รับความนิยมมากยิ่งขึ้นส่วนผู้ถูกเลือกเลยจากครั้งก่อน การเรียนแบบร่วมมือนั้นสามารถปรับตัวและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้มากยิ่งขึ้น เพื่อนจึงเลือกให้เขาทำงานกลุ่มในที่สุด

2.2 ผลการประเมินตนเองและเพื่อนในกลุ่มในการทำงานเป็นกลุ่ม ก่อนการเรียนแบบร่วมมือนักเรียนมีคะแนนรวมจากการประเมินตนเองและเพื่อนในกลุ่มทุกๆด้านเฉลี่ย เท่ากับ 18.65 และหลังจากเรียนแบบร่วมมือแล้วกลับไปทำงานร่วมกับ เพื่อนกลุ่มเดิมพบว่า นักเรียนมีคะแนนรวมจากการประเมินตนเองและเพื่อนในกลุ่มทุกๆด้านเฉลี่ยเท่ากับ 19.91 ซึ่งเพิ่มขึ้นในทุกๆด้าน แสดงว่า นักเรียนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่นจากเพื่อนกลุ่มใหม่ที่ผู้วิจัยจัด ให้และนำมาปรับใช้กับการทำงานร่วมกับเพื่อนกลุ่มเดิมได้ดีขึ้นและอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

2.3 ผลการสำรวจเจตคติต่อการเรียนแบบร่วมมือโดยการสัมภาษณ์ จากการสุ่มสัมภาษณ์นักเรียนแต่ละกลุ่มอย่างไม่เป็นทางการพบว่านักเรียนพอใจกับวิธีการเรียนแบบ ร่วมมือ ซึ่งมีกิจกรรมที่สนุกมากกว่าการเรียนแบบเดิมตามหนังสือ หากไม่เข้าใจเนื้อหาตรงไหนก็สามารถสอบถามจากเพื่อนผู้รู้และได้คำตอบที่เข้าใจง่าย นอกจากนี้ยังมีการทดสอบท้ายคาบเรียน ถ้าไม่ตั้งใจเรียนก็จะทำให้คะแนนของกลุ่มไม่ดีการเรียนแบบนี้ยังช่วยให้การทำงานต่างๆเป็นไปอย่างมีระบบ คือ มีการมอบหมาย งานที่ชัดเจนมากขึ้นทำให้งานในกลุ่มสำเร็จตามเวลาที่กำหนด และเป็นการสอนที่ฝึกทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น และการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้เป็นอย่างดีแต่ถึงอย่างไรนักเรียนบางคน ยังคงชอบการจัดการเรียนการ สอนแบบเดิม เพราะคิดว่าการเรียนแบบร่วมมือ นั้นใช้เวลามาก ส่วนการเรียนแบบเดิมนั้นอาจารย์จะคอยอธิบาย ประเด็นสำคัญๆ ทำให้ได้เนื้อหาครบถ้วนและถูกต้องกว่า

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้สอนควรอธิบายขั้นตอนต่างๆ ในการจัดการเรียนแบบร่วมมือให้ชัดเจนก่อนให้นักเรียนลงมือทำ เพื่อนักศึกษาจะได้ว้างแผนการทา งานในกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ผู้สอนควรควบคุมการเรียนการสอนให้อยู่ในเวลาที่กำหนด
3. ผู้สอนควรกระตุ้นให้นักเรียน ศึกษาค้นคว้าเนื้อหามาก่อนล่วงหน้า เพื่อที่จะทำความเข้าใจในเนื้อหาที่ เรียนในห้องได้ง่ายขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชาการขายประกันชีวิต ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการตลาด ที่ได้เรียนรู้โดยวิธีเพื่อนช่วยเพื่อน
2. ทำให้ทราบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน ในรายวิชาการขายประกันชีวิต ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการตลาด ที่ได้เรียนรู้ โดยวิธีเพื่อนช่วยเพื่อน
3. ได้วิธีและเทคนิคการสอนที่มีคุณภาพไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่ช่วยทำให้เพิ่มบรรยากาศในเรียนอย่างมีความสุขและพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม

การศึกษาทักษะการเขียนแผนธุรกิจโดยใช้การสอนการฝึกปฏิบัติจากประสบการณ์จริง วิชาการดำเนินธุรกิจขนาดย่อม ของนักเรียนระดับ ปวช.2 สาขาวิชาการตลาด กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวกมลชนก พลเดช
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา บธ.บ (การตลาด)
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในการเรียนการสอนด้านการตลาด โดยเฉพาะด้านการเขียนแผนธุรกิจ ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนวิชาการดำเนินธุรกิจขนาดย่อม ได้พยายามปรับการเรียนเปลี่ยนการสอน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งเน้นให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความรู้ ความเข้าใจด้านการเขียนแผนธุรกิจ สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการประกอบธุรกิจให้มีประสิทธิภาพ ที่ผ่านมาผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนได้วางแผนการสอนด้วยวิธีที่หลากหลาย โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ได้แก่ การบรรยาย การสาธิต การนำเสนอหน้าชั้นเรียน การมอบหมายรายงาน การทำแบบฝึกหัด เมื่อจบการเรียนการสอนในแต่ละคาบผู้สอนจะเปิดโอกาสให้นักศึกษาทุกคนได้แสดงความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่มีต่อการเรียนการสอนในคาบนั้น ๆ ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่จะบอกว่า เรียนสนุก เข้าใจ รู้เรื่องดี แต่ผลจากการสอบและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา กลับปรากฏออกมาในระดับหนึ่งเท่านั้น

หลักเริ่มต้นของแผนธุรกิจจะเริ่มต้นจากการแผนธุรกิจ วิเคราะห์กลุ่มเป้าหมายวิเคราะห์ SWOT และกลยุทธ์ ซึ่งในขั้นตอนการวางแผนธุรกิจถ้ามีแต่เฉพาะแต่การเขียนกลยุทธ์การตลาด โดยไม่มีการวิเคราะห์ SWOT การวางแผนธุรกิจจะไม่ประสบผลสำเร็จ นอกจากนี้ในความเป็นจริงแล้วมนุษย์เราคิดหรือวางแผนอยู่ตลอดเวลาโดยเฉพาะผู้ประกอบการ ถ้าลองสอบถามว่าเมื่อวานนี้ผู้ประกอบการวางแผนว่าจะดำเนินธุรกิจอย่างไร เชื่อว่าผู้ประกอบการบางรายอาจจะยังพอตอบได้ แต่ไม่น่าจะเป็นทุกรายที่ตอบได้ แต่ถ้าถามว่าแล้วที่วางแผนไว้เมื่อเดือนที่แล้วเป็นอย่างไร อาจมีเพียง

ผู้ประกอบการเพียงส่วนน้อยหรือไม่มีเลยที่จะสามารถบอกได้ โดยเฉพาะถ้าต้องมีการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการวางแผนการตลาด เมื่อต้นปีกับปลายปี หรือบอกได้ว่าสิ่งที่ธุรกิจได้ดำเนินการไปจริงๆนั้น เป็นไปตามสิ่งที่เคยวางแผนไว้ในสมองหรือไม่ ดังนั้นการเขียนสิ่งที่กลั่นกรองจากการวิเคราะห์ SWOT และการวางแผนการตลาดก่อนตรงกลุ่มเป้าหมายได้ผลอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จะพัฒนาและส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดการคิดวิเคราะห์ให้มากขึ้น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนวิชาดังกล่าวด้วยการทดลองเรียนแบบการเขียนแผนธุรกิจจากกรณีศึกษาธุรกิจในรายการอายุน้อยร้อยล้าน กับนักเรียนที่เรียนแบบการเขียนแผนธุรกิจจากการปฏิบัติด้วยตนเองในรายวิชาเดียวกันมาใช้เป็นเทคนิคการเรียนการสอนเพิ่มเติม โดยจะเริ่มทดลองในวิชาการดำเนินธุรกิจขนาดย่อม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 และทำวิจัยในชั้นเรียนหัวข้อ การศึกษาทักษะการเขียนแผนธุรกิจโดยใช้การสอนการฝึกปฏิบัติจากประสบการณ์จริง วิชาการดำเนินธุรกิจขนาดย่อม ของนักเรียนระดับ ปวช.2 สาขาวิชาการตลาด 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะความสามารถการเขียนแผนธุรกิจโดยใช้การสอนการฝึกปฏิบัติจากประสบการณ์จริง วิชาการดำเนินธุรกิจขนาดย่อมทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนโดยฝึกปฏิบัติการเขียนจากประสบการณ์จริง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากร คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 63 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 25 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. หนังสือเรียนวิชาการดำเนินธุรกิจขนาดย่อม
2. คู่มือการเขียนแผนธุรกิจ
3. แบบฟอร์มการเขียนแผนธุรกิจ
4. VDO รายการอายุน้อยร้อยล้าน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบประเมินการเขียนแผนธุรกิจ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1.1 สร้างแบบสอบถามแบบปลายปิด เกี่ยวกับความพึงพอใจของการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษาด้วยการเรียนแบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot มี 2 ส่วน คือ

- ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ผลการเรียน
- ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับทัศนคติ ความคิดเห็นหลังจากที่ได้เรียนรู้ด้วยการเรียนแบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot มาตลอดทั้งภาคเรียนในวิชา การดำเนินธุรกิจขนาดย่อม

1.2 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่าน ตรวจสอบเกี่ยวกับเนื้อหา ความชัดเจน และความถูกต้อง เพื่อนาข้อเสนอมาปรับปรุงแก้ไข

1.3 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.4 นำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

2. แบบประเมินการเขียนแผนธุรกิจ

2.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับเนื้อหาการเขียนแผนธุรกิจจากหนังสือเรียนวิชาการดำเนินธุรกิจขนาดย่อม/คู่มือการเขียนแผนธุรกิจ

2.2 สร้างแบบฟอร์มการเขียนแผนธุรกิจ

2.3 สร้างแบบประเมินโดยพิจารณาจากคู่มือเขียนแผนธุรกิจ/หนังสือเรียนวิชาการดำเนินธุรกิจขนาดย่อม

3. ให้นักเรียนศึกษาVDO รายการอายุน้อยร้อยล้าน แล้ววิเคราะห์ธุรกิจที่ประสบความสำเร็จ

3.1 สร้างแบบทดสอบการเขียนแผนธุรกิจจากการศึกษา VDO รายการอายุน้อยร้อยล้าน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขั้นก่อนการทดลอง

เป็นการเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียน สร้างความเข้าใจ ทำการตกลงและฝึกทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษาด้วยการเรียนแบบเรียนแบบการเขียนแผนธุรกิจ จากกรณีศึกษาธุรกิจในรายการอายุน้อยร้อยล้าน และเรียนแบบการเขียนแผนธุรกิจจากการปฏิบัติด้วยตนเอง ในสัปดาห์แรกของการเรียนการสอน มีขั้นตอนดังนี้

1.1 ผู้วิจัยอธิบายให้นักศึกษาทราบถึง จุดมุ่งหมายของการใช้การทำธุรกิจเป้าหมาย ภาพรวมธุรกิจ ตามแบบฟอร์ม ในการเรียนการสอนวิชา การดำเนินธุรกิจขนาดย่อม

1.2 ผู้วิจัยได้จัดเตรียมเอกสารประกอบการสอนเรื่อง คู่มือการเขียนแผนธุรกิจ

1.3 ครูผู้สอนบรรยายการเขียนแผนธุรกิจตามคู่มือและหนังสือเรียนแล้วประเมินวัดก่อนเรียน

<u>(ประเมินก่อนเรียน)</u>

2. ขั้นดำเนินการทดลอง

2.1 ผู้วิจัยเป็นผู้จัดการเรียนการสอนวิชา การดำเนินธุรกิจขนาดย่อม โดยให้นักเรียนศึกษาVDO อายุน้อยร้อยล้าน แล้วดำเนินการทำแบบทดสอบการเขียนแผนธุรกิจจากการศึกษา VDO รายการอายุน้อยร้อยล้านครูผู้สอนทำการประเมินแบบทดสอบ

2.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนคิดธุรกิจของตนเองโดยวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมายที่นักเรียนต้องการทำธุรกิจ และคิดสินค้า จากนั้นแจกแบบฟอร์มการเขียนแผนธุรกิจจากประสบการณ์จริง จากนั้นผู้วิจัยประเมินการเขียนแผนธุรกิจตามแบบฟอร์มการประเมิน ในสัปดาห์ที่ 18 ซึ่งเป็นสัปดาห์สุดท้ายของการเรียนการสอนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ

นักเรียนที่ใช้การเรียนแบบเรียนแบบการเขียนแผนธุรกิจ จากกรณีศึกษาธุรกิจในรายการอายุน้อยร้อยล้าน และเรียนแบบการเขียนแผนธุรกิจจากการปฏิบัติด้วยตนเอง นำคะแนนรวมจากการเรียนทั้งสองแบบที่ได้มา (เปรียบเทียบก่อนเรียนและหลังเรียน)

3. ขั้นหลังการทดลอง

ผู้วิจัยได้ทาการเก็บรวบรวมข้อมูล มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 หลังจากที่นักเรียนเรียนรู้จากธุรกิจที่ประสบความสำเร็จรายการอายุน้อยร้อยล้าน และจากการศึกษาปฏิบัติจากธุรกิจของตนเองแล้ว ครูผู้สอนให้ทำแบบสอบถามความพึงพอใจของการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษาด้วยการเรียนแบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามเรื่อง ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้การเรียนแบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนแบบการเขียนแผนธุรกิจ จากกรณีศึกษาธุรกิจในรายการอายุน้อยร้อยล้าน และเรียนแบบการเขียนแผนธุรกิจจากการปฏิบัติด้วยตนเอง ในวิชาเดียวกัน ใช้สถิติ ความถี่ และt-test

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการเรียนวิชาการดำเนินธุรกิจขนาดย่อม ภาคเรียนที่ 1/2562 จากแบบสอบถามพบว่า ผู้เรียนในวิชาการดำเนินธุรกิจขนาดย่อมส่วนใหญ่ร้อยละ 45.45 เป็นนักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับปานกลาง (เกรดเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.50 - 2.99) รองลงมา เป็นนักศึกษาที่ผลการเรียน 3.00-3.49 ร้อยละ 24.24 นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามน้อยที่สุดคือผลการเรียน 3.50 ขึ้นไป ร้อยละ 7.58

2. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษาด้วยการเรียนแบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.00 ($\bar{x}$ = 4.00, S.D. = 0.56) สำหรับรายข้อ ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษาด้วยการเรียนแบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ได้แก่ ระดับประโยชน์ที่ได้จากการทำชุดฝึกวิเคราะห์ SWOT คือ 4.29 ($\bar{x}$ = 4.29, S.D. = 0.68) รองลงมา ช่วยให้จำได้ง่ายขึ้น ค่าเฉลี่ย 4.18 ($\bar{x}$ = 4.18, S.D. = 0.63) ทำให้คิดอย่างมีระบบเป็นขั้นตอน ค่าเฉลี่ย 4.00 ($\bar{x}$ = 4.00, S.D. = 0.65) ช่วยให้เข้าใจได้ดีมากขึ้น และช่วยให้รู้จักคิดวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย 3.94 ($\bar{x}$ = 3.94) นำไปใช้ในการเขียนแผนธุรกิจได้ถูกต้อง ค่าเฉลี่ย 3.91 ($\bar{x}$ = 3.91, S.D. = 0.57) ระดับความเข้าใจในการวิเคราะห์ SWOT ของชุดฝึกเมื่อเทียบกับการสอนแบบบรรยาย ค่าเฉลี่ย 3.88 ($\bar{x}$ = 3.88, S.D. = 0.73) และน้อยที่สุดคือ ความพึงพอใจในช่วงเวลาการใช้ชุดฝึกวิเคราะห์ SWOT ค่าเฉลี่ย 3.85 ($\bar{x}$ = 3.85, S.D. = 0.70)

3. การทดสอบความแปรปรวน (โดยใช้ค่าสถิติ F-test) ปรากฏว่า ค่า F-test เท่ากับ 16.07 มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ .0.00 มีค่าน้อยกว่า .05 แสดงว่า ความแปรปรวนของ 2 กลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือทั้ง 2 กลุ่มมีความแปรปรวนแตกต่างกัน

จึงสรุปได้ว่า การทดลองนำการสอนศึกษาจากธุรกิจที่ประสบความสำเร็จจากการรายการอายุน้อยร้อยล้าน มาใช้เป็นเทคนิคการเรียนการสอนเพิ่มเติมในวิชา การดำเนินธุรกิจขนาดย่อม มีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะ การเรียนรู้ของนักเรียนให้เพิ่มขึ้นทำให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเพิ่มขึ้น จากการทดสอบเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย คะแนนของนักเรียนพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และเมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนของนักเรียน โดยเปรียบเทียบกัน พบว่านักเรียนทั้งสองกลุ่มมีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยการเรียนแบบใช้การฝึกปฏิบัติจากรายการอายุน้อยร้อยล้าน (กลุ่มทดลอง)มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าแบบการเรียนแบบจากประสบการณ์จริง(กลุ่มควบคุม) ซึ่งเป็นไปตามสมติฐานที่ตั้งไว้ ว่า นักเรียนมีทักษะความสามารถในการเขียนแผนธุรกิจโดยใช้การฝึกปฏิบัติจากรายการอายุน้อยร้อยล้านมากกว่าการเรียนแบบจากประสบการณ์จริง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยที่พบและการนาผลการวิจัยไปใช้

ควรศึกษาจากหลากหลายธุรกิจที่ประสบความสำเร็จและให้นักเรียนทำควบคู่ไปกับธุรกิจจริง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรวิจัยศึกษาผลของการใช้แบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot ในการเรียนการสอนวิชาอื่น ๆ ที่เน้นการลงมือปฏิบัติ

2. ควรทำการวิจัยศึกษาผลของการใช้แบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot ในการเรียนการสอนกับนักเรียนแผนกอื่น ๆ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบทักษะความสามารถการเขียนแผนธุรกิจโดยใช้การสอนการฝึกปฏิบัติจากประสบการณ์จริง วิชาการดำเนินธุรกิจขนาดย่อมทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน

2. ทำให้ทราบผลความพึงพอใจต่อการเรียนโดยฝึกปฏิบัติการเขียนจากประสบการณ์จริง

3. สามารถนำผลการวิจัยไปปรับปรุงการเรียนการสอนในรายวิชาการดำเนินธุรกิจขนาดย่อม

การปรับพฤติกรรมการไม่ส่งงานโดยใช้สื่อเทคโนโลยี ในรายวิชาการขายตรง ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการตลาด กลุ่ม 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวนิสารัตน์ สอดจิตต์
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา บธ.บ. (การตลาด)
ปีการศึกษา 2562

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากการเรียนการสอนรายวิชาการขายตรง รหัสวิชา 2202-2101 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการตลาด

กลุ่ม 1 ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนประจำวิชาได้ทำการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน พบว่านักเรียนมีพฤติกรรมเข้าห้องเรียนสาย ไม่ชอบจดบันทึกในระหว่างเรียน นักเรียนคุยกัน ไม่สนใจอ่านหนังสือเพิ่มเติม นอกจากนี้มีพฤติกรรมขาดความรับผิดชอบในการส่งงานที่ได้รับมอบหมาย เช่น ส่งงานไม่ตรงตามกำหนดเวลา ทำงานที่ได้รับมอบหมายไม่เรียบร้อย ส่งผลให้ผลการเรียนไม่ดีเท่าที่ควร ดังนั้นผู้วิจัยจึงมุ่งที่จะทำการปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน และศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อให้เห็นความแตกต่าง มีพฤติกรรมในการเรียนที่ดีขึ้น หันมาสนใจการเรียนจะส่งผลให้การเรียนของนักเรียนดีขึ้นตามลำดับ ใช้แรงจูงใจในการเรียนโดยการใช้เทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนและการส่งงาน เนื่องจากในปัจจุบันนี้สื่อโซเชียลมีเดียมีบทบาทในชีวิตประจำวันมากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มนักเรียนนักศึกษา มีผลการวิจัยระบุว่าโดยเฉลี่ยมีการใช้สื่อโซเชียลมีเดียไม่ต่ำกว่า 7 ชั่วโมงต่อวัน ซึ่งในปัจจุบันนักเรียน นักศึกษามีพฤติกรรมการเสพติดสื่อโซเชียลมีเดียมากขึ้น เช่น เฟสบุ๊ค ไลน์ ทวิสเตอร์ เป็นต้น ส่งผลกระทบต่อการเรียนและมีปัญหานักเรียนสมาธิสั้น ซึ่งส่งผลต่อการเรียนในระยะยาว ผู้สอนจึงเน้นให้นักเรียน เห็นข้อดี ข้อเสีย และการนำสื่อโซเชียลมีเดียมาใช้ประโยชน์ในทางที่ถูกที่ควร เช่น ใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอน และให้นักเรียนส่งงานผ่านทางเฟสบุ๊ค โดยวิชาการขายตรง รหัสวิชา 2202 2101 มุ่งเน้นให้นักเรียนศึกษาเกี่ยวกับความสำคัญและมีความรู้เกี่ยวกับการขายตรง รูปแบบของการขายตรง แผนการตลาดในธุรกิจขายตรง การวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมาย การวางแผนและเทคนิคการขายตรง คุณสมบัติของตัวแทนขายตรง การวัดผลการขาย จรรยาบรรณในวิชาชีพขายตรง กฎหมายและองค์การที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจขายตรง จะเห็นได้ว่านักเรียนจำเป็นต้องศึกษาหาความรู้จากหลายๆ สื่อนอกเหนือจากเนื้อหาในหนังสือเรียนแล้ว การใช้สื่อการสอนทางโซเชียลมีเดียจะทำให้นักเรียนมีความสนใจมากขึ้น นอกจากนี้การให้นักเรียนส่งงานทางเฟสบุ๊คโดยกำหนดให้ผู้ที่ส่งงานจำนวน 3 คนแรกของห้องจะได้รับของรางวัล ทำให้นักเรียนมีความตื่นตัวและกระตือรือร้นมากขึ้น จึงส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีคุณภาพและได้รับประโยชน์สูงสุดเพื่อการศึกษา ซึ่งนักเรียนเหล่านี้จะเติบโตขึ้นเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพของประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อปรับพฤติกรรมการส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ การตลาด กลุ่ม 1 ในรายวิชาการขายตรง รหัสวิชา 2202 2101
2. เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายหลังการปรับพฤติกรรมการเรียนและการส่งงานโดยการใช้เทคโนโลยี

ประชากร

ประชากรที่ใช้การวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการตลาด กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 26 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเก็บข้อมูล

แบบบันทึกการส่งงานที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น และใบบันทึกพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนและการส่งงาน

การสร้างเครื่องมือ

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดแผนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ระยะที่ 1 ดำเนินการระหว่าง เดือน พฤศจิกายน 2562

- กำหนดกลุ่มประชากร คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการตลาด กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 26 คน
- ศึกษาพฤติกรรมทั่วไปของผู้เรียน เช่น การเข้าเรียน การส่งงาน ความสนใจใฝ่รู้ ความมีระเบียบวินัย เป็นต้น
- กำหนดกรอบความคิดในการวิจัย และกำหนดวัตถุประสงค์

ระยะที่ 2 ดำเนินการระหว่างเดือน ธันวาคม 2562

- สร้างเครื่องมือการวิจัย โดยผู้วิจัยศึกษาจากหลักการทฤษฎี แนวคิด วัตถุประสงค์ เพื่อจำแนกว่า ควรสร้างเครื่องมือวัดด้านใดบ้างให้เหมาะสมกับสภาพของ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาการตลาด กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 26 คน ที่นำมาทำการวิจัยในครั้งนี้

ระยะที่ 3 ดำเนินการระหว่างเดือน มกราคม 2562

- การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองโดยการสังเกต ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำการทดสอบโดยกำหนดชิ้นงานให้นักเรียนนำมาส่งที่โต๊ะห้องพักครูในแผนก และเปรียบเทียบกันระหว่างการกำหนดชิ้นงานให้นักเรียนส่งทางเฟสบุ๊ค โดยมีของรางวัลมอบให้เป็นเหตุจูงใจพร้อมทั้งเก็บข้อมูลจากการสังเกต การส่งงานที่ได้รับมอบหมาย พฤติกรรมการเข้าเรียน ความสนใจใฝ่รู้ในการเรียน

ระยะที่ 4 ดำเนินการระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ 2562

- การสรุปผลการวิจัยและนำเสนอผลการวิจัย โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลและเขียนสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. จำนวนนักเรียนในการส่งงานปกติโดยไม่ส่งผ่านสื่อเทคโนโลยี
2. จำนวนนักเรียนในการส่งงานผ่านสื่อเทคโนโลยี (เฟสบุ๊ค)
3. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน เช่น การเข้าเรียน การส่งงาน เป็นต้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ผลจำนวนนักเรียนในการส่งงานปกติโดยไม่ส่งผ่านสื่อเทคโนโลยี และผลจำนวนนักเรียนที่ส่งงานผ่านสื่อเทคโนโลยี แล้วนำผลจำนวนดังกล่าวมาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์
2. สังเกตพฤติกรรม
3. บันทึกการส่งงาน

สรุปผลการวิจัย

การปรับพฤติกรรมการส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 การตลาด กลุ่ม 1 สรุปได้ว่า ผลการส่งงานที่ได้รับมอบหมายตามปกติ จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 26 คน มีนักเรียนส่งงานจำนวน 16 คน คิดเป็น 61.53% แต่เมื่อมีปรับเปลี่ยนวิธีการส่งงานให้นักเรียนส่งงานผ่านเฟสบุ๊คพร้อมทั้งสร้างแรงเสริมเชิงบวก เช่น การให้ของ

รางวัลและให้คำชมเชย นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการส่งงานมากขึ้น โดยจากจำนวนนักเรียน 26 คน มีนักเรียนส่งงาน จำนวน 25 คน คิดเป็น 96.15%

ข้อเสนอแนะ

1. สื่อการสอนในห้องเรียนชำรุด ไม่ได้รับการแก้ไข เช่น โปรเจคเตอร์ จึงทำให้มีข้อจำกัดในการใช้สื่อเพื่อดึงดูดผู้เรียน
2. วิธีการสอน สื่อที่ใช้ในการสอน จำเป็นต้องนำเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียนเข้ามาใช้ด้วย
3. ครูควรมีการตั้งประเด็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาเพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการอภิปราย เป็นต้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนและการส่งงานให้ผู้เรียนมีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้น และได้ใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนต่อไป

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการค้ากลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน รหัส 2202-2111 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 การตลาด กลุ่ม 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

ผู้วิจัย	นางสาวนริศา มีภพ
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	วท.บ. (การตลาด)
ปีการศึกษา	2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้กำหนดนโยบายมาตรฐานหลักสูตรอาชีวศึกษาทุกระดับ เพื่อสร้างคุณภาพมาตรฐานให้สอดคล้องกับมาตรฐานความต้องการทางด้านกำลังคนสายอาชีพ การพัฒนาระบบคุณภาพ มาตรฐาน เพื่อมุ่งพัฒนาหลักสูตรจากมาตรฐานอาชีพ (Occupation -Standard) มาตรฐานสมรรถนะ (Competency Standard) มาตรฐานการศึกษาวิชาชีพ (Vocational - Education Standard) มาตรฐานสถานศึกษา (Institutional Standard) โดยการสนับสนุนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเทคโนโลยี โดยเฉพาะการนำวิจัย ปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom - Action Research) มาใช้เพื่อให้ครูมีบทบาทในการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพ ที่ปรับให้มีการบูรณาการทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ ครูจึงจำเป็นต้องดำเนินการวิจัยเพื่อให้เกิดการเรียนรู้จริง อันส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนสูงขึ้น ประกอบกับวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีนโยบายให้ครูผู้สอนนำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการเรียน เพื่อลดปัญหานักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ นักเรียนหนีเรียน ไม่สนใจเรียน ตลอดจนเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น วิชาการค้ากลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เป็นวิชาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับหลักการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การค้าและข้อตกลงทางการค้า แนวโน้มการค้าในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยการแสดงความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และการจัดจำหน่ายในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน วิเคราะห์แนวโน้มการค้ากลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนตามหลักการและสถานการณ์ ดังนั้นจึงเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยากหากนักเรียนขาดความรู้ความเข้าใจในหลักการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งที่ผ่านมาประสบปัญหานักเรียนมีระดับความรู้และหลักการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอันส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ โดยพิจารณาจากคะแนนสอบวัดผลการเรียน เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในหน่วยที่ 2 ในฐานะครูผู้สอนและรับผิดชอบวิชาการค้ากลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จึงคิดว่าควรค้นหาวิธีการหรือนวัตกรรม เพื่อมาพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการศึกษาพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการค้ากลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน รหัสวิชา 2202–2111 เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักเรียนสาขาวิชาการตลาด หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 กลุ่ม 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ ก่อนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน และหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการตลาด กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 17 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบทดสอบ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. สร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 40 ข้อ ให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์ของบทเรียนเรื่อง การค้าและข้อตกลงทางการค้ากลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ที่ใช้ในการทดลอง
3. นำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้น ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความสมบูรณ์ครบถ้วน นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาแก้ไขปรับปรุง
4. นำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ กับนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 กลุ่มที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 17 คน
5. นำแบบทดสอบ ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการทดลองด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ตามขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นนำ ครูทบทวนเนื้อหาที่เคยเรียน ซึ่งเนื้อหาที่ต่อเนื่องกับเนื้อหาใหม่ที่จะเรียนเป็นพื้นฐานของเนื้อหาใหม่ และได้ทำการทดสอบโดยให้นักศึกษากลุ่มทดสอบ จำนวน 17 คน ทำแบบทดสอบก่อนการสอน

2. ขั้นสอน ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มโดยคละความสามารถ ให้ความรู้หรือเนื้อหาใหม่ โดยใช้กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน และดำเนินการสอน เรื่องการค้าและข้อตกลงทางการค้ากลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

3. ขั้นฝึกทักษะ ครูให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้มาฝึกทักษะ โดยครูเป็นผู้กำหนดกรอบฝึกทักษะหรือแบบฝึกหัด นักเรียนภายในกลุ่มต้องช่วยเพื่อนเมื่อพบข้อผิดพลาด

4. ขั้นทดสอบ ครูนำเอาแบบทดสอบมาวัดว่าใครมีความรู้มากน้อยเพียงใดหรืออาจจะวัดจากพฤติกรรมการทำงานกระบวนการในการทำงาน ถ้าไม่ผ่านเกณฑ์เพื่อนในกลุ่มต้องไปช่วยเหลือและแก้ไขข้อบกพร่อง โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการสอน

5. ขั้นสรุป ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปที่ได้จากการเรียน นำเสนอหน้าชั้นเรียน แล้วนำคะแนนของแต่ละกลุ่มมาเปรียบเทียบเรียงลำดับคะแนนมากน้อยให้รางวัลกลุ่มที่ทำคะแนนเฉลี่ยสูงสุด โดยได้ดำเนินการตรวจให้คะแนน 40 คะแนน ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน คือ เลือกถูกให้ 1 คะแนน เลือกผิด ให้ 0 คะแนน แล้วนำคะแนนมาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผลคะแนนการทดสอบก่อน – หลังการเรียนของนักเรียนในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน (ค่าร้อยละ)

ตอนที่ 2 ข้อมูลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อน-หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน (ค่า $\overline{X}$ และ S.D.)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการค้ากลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน รหัสวิชา 2202–2111 เรื่อง การค้าและข้อตกลงทางการค้ากลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักเรียน สาขาวิชาการตลาด หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 กลุ่ม 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่า ก่อนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียน คะแนนเฉลี่ยรวม15.29 คิดเป็นร้อยละ 38.09 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน คะแนนเฉลี่ยรวม 30.88 คิดเป็นร้อยละ 77.21 ซึ่งจากผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน มีค่าเฉลี่ย 77.21มากกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน มีค่าเฉลี่ย 30.88 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ครูควรอธิบายกระบวนการ และผลของกิจกรรมให้นักเรียนมีความเข้าใจที่ชัดเจน เพื่อความเข้าใจของนักเรียน จะเป็นการพัฒนากระบวนการคิด พัฒนาจิตใจ เสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณค่าต่อตนเอง และต่อผู้อื่นต่อไป

2. ครูควรสร้างสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อให้เกิดความคิดรวบยอดพัฒนาทักษะต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบถึงผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ ก่อนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน และหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

การสำรวจการส่งงานของนักเรียนระดับชั้น ปวช.1 การตลาด 1,2 วิชาการตลาดเบื้องต้น รหัส 20202-2001 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวณัฏฐกันย์ บัวมาศ
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	ศ.ศบ.การจัดการทั่วไป (การตลาด)
ปีการศึกษา	2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

นักเรียนในยุคปัจจุบัน มีพฤติกรรมความรับผิดชอบค่อนข้างน้อย โดยเฉพาะในเรื่องของการส่งงาน และการบ้านที่ได้รับมอบหมาย นักเรียนค่อนข้างปล่อยปละละเลยไม่ให้ความสำคัญกับการส่งงาน มีพฤติกรรมการส่งงานล้าช้าเป็นจำนวนมาก

ผู้สอนประสบปัญหาเรื่องการส่งงาน หรือการบ้านของนักเรียนในรายวิชาที่สอนเป็นจำนวนมาก และมีความประสงค์จะแก้ปัญหานี้ โดยผู้สอนเล็งเห็นความสำคัญของสิ่งนี้ว่าจะเป็นพฤติกรรมที่จะติดตัวนักเรียนไปตลอด จึงสนใจที่จะศึกษาวิจัยและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการส่งงานล่าช้าของผู้เรียนในรายวิชาการตลาดเบื้องต้น เพื่อแก้ปัญหาในเรื่องของความรับผิดชอบของนักเรียน อันจะส่งผลให้ติดตัวนักเรียนไปตลอด และสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการส่งงานของนักเรียนในรายวิชาการตลาดเบื้องต้น ระดับ ปวช.1 การตลาด 1,2

2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการส่งงานของนักเรียนในรายวิชาการตลาดเบื้องต้น ระดับ ปวช.1 การตลาด 1,2

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับ ปวช.1 การตลาด 1 และ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 60 คน

เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบบันทึกการส่งงานขึ้นมาเองอย่างง่าย โดยการบันทึกว่าใครส่งตามเวลากี่คน และใครส่งล่าช้ากี่คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยบันทึกการส่งงานของผู้เรียน ที่กำหนดให้ตามเวลา
2. ผู้วิจัยติดตามทวงถามการส่งงานของผู้เรียนที่ส่งงานล่าช้า

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเช็คสถิติจากบันทึกการส่งงานของผู้เรียน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยการปลูกฝังความรับผิดชอบเรื่องการส่งงานของผู้เรียน พบว่า จากแบบฝึกหัดจำนวน 9 บท และใบงาน จำนวน 9 ใบ ของรายวิชาการตลาดเบื้องต้น เมื่อผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทที่ 1 พบว่ามีผู้เรียนจำนวน 19 คน ไม่ส่งงานตามกำหนด แบบฝึกหัดท้ายบทที่ 2 มีผู้เรียน จำนวน 10 คน ไม่ส่งงานตามกำหนด แบบฝึกหัดท้ายบทที่ 3 มีผู้เรียน จำนวน 6 คน ไม่ส่งงานตามกำหนด แบบฝึกหัดท้ายบทที่ 4 มีผู้เรียน จำนวน 4 คน ไม่ส่งงานตามกำหนด และแบบฝึกหัดท้ายบทที่ 5 มีผู้เรียน จำนวน 2 คน ไม่ส่งงานตามกำหนด ตั้งแต่แบบฝึกหัดท้ายบทที่ 6-9 พบว่าไม่มีผู้เรียนไม่ส่งงานตามกำหนดที่ผู้สอนกำหนดเลย

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการสำรวจการส่งงานในทุกรายวิชาที่สอน
2. เพิ่มวิธีการแก้ปัญหาและหาสาเหตุหรือปัจจัยที่ส่งผลต่อการส่งงานล่าช้าหรือไม่ส่งงาน
3. มอบรายชื่อผู้เรียนที่มีปัญหาเรื่องการส่งงานให้ครูที่ปรึกษาเพื่อดำเนินการแก้ปัญหาในลำดับต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้เรียนมีความรับผิดชอบเพิ่มสูงขึ้น

ผลการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนวิชาหลักการตลาด ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ กลุ่ม 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวนภาภรณ์ สังข์ทอง
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	บธ.บ.(การตลาด)
ปีการศึกษา	2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนในยุคปัจจุบัน ยังไม่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มที่ เนื่องจากผู้สอนยังใช้วิธีการสอนแบบเดิม ๆ ที่ตนเคยได้รับในสมัยเป็นผู้เรียน และผู้สอนยังสอนตามความต้องการของตนเอง โดยไม่สนใจว่าผู้เรียนจะได้รับการเรียนรู้ตามที่ผู้สอนได้ถ่ายทอดหรือไม่ และไม่สนใจว่าวิธีการสอนของตนเองจะเหมาะสมกับผู้เรียนด้วยหรือไม่ จึงทำให้การสอนของผู้สอนขาดประสิทธิภาพ การสอนโดยวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นการสอนที่มีรากฐานมาจากแนวคิดเกี่ยวกับการกระจายบทบาทในการสอนซึ่ง Room (1982) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับวิธีการสอนให้เพื่อนช่วยสอน ส่งเสริมให้ผู้เรียนสอนกันเองโดยเด็กเก่งสามารถช่วยเหลือเด็กอ่อน มีความสามัคคี รักกัน และเห็นอกเห็นใจกัน ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น จากปัญหาและแนวคิดดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการนำเทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาหลักการตลาด เพื่อศึกษาวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการตลาด และเพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน-หลังการใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบหลังเรียนวิชาหลักการตลาดกับเกณฑ์ 70 %

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับ ปวส.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 911 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับ ปวส.1 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 28 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการสอน
2. แบบทดสอบ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557 แนวคิด ทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ
2. สร้างแบบทดสอบให้สอดคล้องกับหลักสูตร กรอบแนวความคิดในการวิจัย และพิจารณาถึงรายละเอียดต่าง ๆ ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย
3. นำแบบทดสอบที่ได้เสนอแล้ว เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้อง
4. ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบจนได้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ
5. นำแบบทดสอบที่ได้ปรับปรุงและแก้ไขสมบูรณ์แล้วไปทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้กำหนดไว้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนการใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

2. ดำเนินการใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน โดยมีขั้นตอนตามแผนการสอน

3. เก็บรวบรวมข้อมูลหลังใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

4. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังการใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for Window

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการสอนโดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนในวิชาหลักการตลาด ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 28 คน สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล และอธิบายได้ ดังนี้

การทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการตลาด หลังเรียน โดยการใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนสูงกว่าก่อนเรียน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนระดับชั้น ปวส.1 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ กลุ่ม 2 มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 21.50 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.780 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 32.39 ค่าเบี่ยงเบนมารฐาน เท่ากับ 3.510 ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการตลาด หลังเรียน โดยการใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการตลาด หลังเรียน โดยการใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 70 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนระดับชั้น ปวส.1 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ กลุ่ม 2 มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 32.39 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.510 ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. การให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดการชั้นเรียนอาจจะส่งผลต่อความสนใจมากขึ้น เช่น การให้ผู้เรียนร่วมกันทำกิจกรรม ร่วมกันเสนอความคิดเห็น อาจจะทำให้ผู้เรียนซึมซับความรู้ความเข้าใจมากขึ้น

2. ในบางกรณีอาจส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการต่อยอดของความรู้ด้วยการสืบค้นข้อมูลต่อเนื่อง เป็นต้นว่าการสืบค้นข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการการเจริญเติบโตของสินค้าเทคโนโลยีต่าง ๆ หรือสินค้า แบรนด์ดังทั่วโลกที่มีมูลค่าสูงสุด ศึกษาแล้วนำเสนอต่อเพื่อนร่วมชั้นเรียน อันเป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาศักยภาพด้านการอ่านและการสืบค้นข้อมูลได้ด้วยตนเอง ซึ่งจะเป็นการปลูกฝังการเรียนรู้ตลอดชีวิต

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างอาจน้อยเกินไป รวมถึงช่วงเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ควรพิจารณาถึงความเหมาะสมและความเป็นไปได้ที่สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้ ซึ่งมีผลกระทบต่อการวิเคราะห์ข้อมูลโดยตรง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้เรียนได้รับความรู้ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการตลาดสูงขึ้น

2. ผู้สอนได้ศึกษากระบวนการสอนที่มีประสิทธิภาพ และมีคุณภาพมากขึ้น

3. เพื่อให้ผู้ที่สนใจสอนวิชาเดียวกันได้ศึกษาและนำไปใช้สอนได้

4. สถานศึกษามีคุณภาพมากขึ้น เนื่องจากผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

แผนกวิชาเลขานุการ

การศึกษาทักษะของนักเรียนที่ไม่สามารถพิมพ์ดีดไทยได้ตามเกณฑ์ที่ กพ. กำหนด โดยใช้โปรแกรมฝึกพิมพ์ รายวิชาพิมพ์ดีดประยุกต์ (2203-2005) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 การเลขานุการ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางทวีรัตน์ อิสรธราดล
ตำแหน่ง ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา บธ.ม. (บริหารธุรกิจ)
ปีการศึกษา 2562

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเกิดขึ้นจากพื้นฐานความเชื่อที่ว่าการจัดการศึกษามีเป้าหมายสำคัญที่สุด คือ การจัดการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียน แต่ละคนได้พัฒนาตนเองสูงสุดตามกำลังหรือศักยภาพของแต่ละคน แต่เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมี ความแตกต่างกันทั้งด้านความต้องการ ความสนใจ ความถนัด และยังมีทักษะพื้นฐานอันเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะใช้ในการเรียนรู้อันได้แก่ความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียน ความสามารถทางสมองระดับสติปัญญาและการแสดงผลของการเรียนรู้ออกมาในลักษณะที่ต่างกัน จึงควรมีการจัดการที่เหมาะสมในลักษณะที่แตกต่างกันตามเหตุปัจจัยของผู้เรียนแต่ละคน และผู้ที่มีบทบาทสำคัญในกลไกของการจัดการนี้คือครู แต่จากข้อมูลอันเป็นปัญหาวิกฤติทางการศึกษาและวิกฤติของผู้เรียนที่ผ่านมาแสดงให้เห็นว่าครูยังแสดงบทบาทและทำหน้าที่ของตนเองไม่เหมาะสมจึงต้อง ทบทวนทำความเข้าใจซึ่งจะนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหาวิกฤติทางการศึกษาและวิกฤติของผู้เรียนต่อไป (นวลจิตต์เชาว์กีรติพงศ์และคณะ : 41)

ในการเรียนวิชาพิมพ์ดีดเป็นการพัฒนาการสร้างทักษะการแสดงออกถึงศักยภาพ ความสามารถด้านการพิมพ์ดีด โดยอาศัยปัจจัยหลายอย่าง เช่น การปฏิรูปการศึกษา ความพร้อมของเด็ก ความพร้อมของพ่อแม่ การสร้างแรงจูงใจ วิธีการสอนของครูปรัชญาและนวัตกรรมการเรียนการสอน กรมอาชีวศึกษาถือเป็นหน่วยงานหนึ่งที่รับผิดชอบ การจัดการศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ควบคู่วิชาชีพ (กรมอาชีวศึกษา 2537:4) มีความรู้และทักษะในงานอาชีพเฉพาะสาขาวิชาชีพต่าง ๆ

ปัจจุบันความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้มีการใช้คอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยในการทำงานด้านต่างๆ ได้อย่างมาก สะดวกและรวดเร็ว ถูกต้องเป็นระเบียบเรียบร้อย เช่น การจัดทำรายงาน การพิมพ์หนังสือเอกสารต่าง ๆ เราก็นิยมใช้คอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยในการพิมพ์แทนการเขียนด้วยมือ เพราะทำให้เอกสารหรืองานทำอ่านง่าย สะอาด เรียบร้อยและมีความสวยงาม คอมพิวเตอร์ กลายเป็นอุปกรณ์ที่สำคัญของสำนักงานและสถานศึกษาทั่วไป ทักษะการพิมพ์สัมผัสบนคอมพิวเตอร์จึงเป็นทักษะที่ทุกคนในสมัยนี้ยากจะปฏิเสธได้ เพื่อให้เพื่อนหรือผู้ที่สนใจเกี่ยวกับการพิมพ์สัมผัส (Typing training) สามารถพัฒนาตนเองด้านการพิมพ์ได้จนเกิดความชำนาญ ก็จะถือได้ว่าเป็นอีกความสำเร็จขั้นหนึ่งเลยก็วาได้ การแนะนำการพิมพ์สัมผัสไม่ว่าจะเป็นการพิมพ์ เทคนิคการพิมพ์สัมผัส ภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ วิธีการทำอย่างไร เราจะพิมพ์สัมผัสได้อย่าง รวดเร็วและถูกต้องแม่นยำ

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีระบบการเรียนการสอนด้านวิชาชีพที่หลากหลายทั้งรูปแบบและเนื้อหาที่นำไปใช้ประกอบอาชีพมีการนำเทคโนโลยีมาใช้มีสถานที่หรือสภาพแวดล้อมที่ดี บรรยากาศวิชาการในด้านนี้มีความต้องการให้ครูสอนแบบยึดผู้เรียนเป็นสำคัญเป็นกลยุทธ์ซึ่งสอดรับกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ในการเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีดประยุกต์ที่ผ่านมาผู้สอนประสบปัญหาทางด้านการเรียนการสอนของผู้เรียนในบางส่วนที่ยังขาดทักษะด้านการพิมพ์สัมผัส ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญในการเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีด

ดังนั้น ผู้สอนได้ศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนวิชาพิมพ์ดีดประยุกต์พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากการขาดทักษะด้านการพิมพ์สัมผัสของผู้เรียนซึ่งอยู่ในเกณฑ์ต่ำโดยพิจารณาจากงานที่ให้ผู้เรียนฝึกทักษะซึ่งไม่สามารถทำให้สำเร็จได้ภายในเวลาที่กำหนด เป็นเหตุให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปด้วยความล่าช้า

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้หนึ่งที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยเป็นผู้สอนคนหนึ่งในแผนกวิชาการเลขานุการ รายวิชาพิมพ์ดีดประยุกต์ (2203-2005) จึงสนใจศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาด้านทักษะด้านการพิมพ์สัมผัสสำหรับผู้เรียนวิชาพิมพ์ดีดประยุกต์โดยใช้โปรแกรมฝึกพิมพ์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการพิมพ์แบบสัมผัสโดยใช้โปรแกรมฝึกพิมพ์วิชาพิมพ์ดีดประยุกต์ (2203-2005) ของนักเรียนระดับ ปวช.3 สาขาการเลขานุการ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อพัฒนาทักษะการพิมพ์ดีดสัมผัสให้เร็วขึ้นมีจำนวนคำที่เพิ่มขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหาวิชา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งทักษะของนักเรียนที่ไม่สามารถพิมพ์ดีดไทยได้ตามเกณฑ์ที่ กพ. กำหนด โดยใช้โปรแกรมฝึกพิมพ์ วิชาพิมพ์ดีดประยุกต์ (2203-2005) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการเลขานุการ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

2. ของเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการเลขานุการ กลุ่ม 2 จำนวน 27 คน ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ในวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ คือ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้โปรแกรมการฝึกพิมพ์

3.2 ตัวแปรตาม คือ ทักษะด้านการพิมพ์สัมผัสวิชาพิมพ์ดีดประยุกต์ (2203-2005)

สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีสมมติฐานดังนี้ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้โปรแกรมฝึกพิมพ์สัมผัส ช่วยให้ระดับคะแนนหลังเรียนของผู้เรียนวิชาพิมพ์ดีดประยุกต์ (2203-2005) ระดับ ปวช.3 สาขาวิชาการเลขานุการ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สูงกว่าคะแนนก่อนเรียน

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาการเลขานุการ กลุ่ม 2 จำนวน 27 คน ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนา

เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาครั้งนี้ เป็นแผนการจัดการเรียนรู้วิชาพิมพ์ดีดประยุกต์ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 3 ชนิด คือ

1. แบบรายงานผลการพิมพ์ก่อนเรียน – กลังเรียน โดยใช้โปรแกรมฝึกพิมพ์สัมผัส รายวิชาพิมพ์ดีดประยุกต์ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการเลขานุการ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบรายงานผลการพิมพ์ ก่อนเรียน – หลังเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบรายงานผล

1.2 สร้างแบบรายงานผลการพิมพ์ก่อนเรียน – หลังเรียน

1.3 นำแบบรายงานผลการพิมพ์ก่อนเรียน – หลังเรียน นำเสนอครูที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม

1.4 พิมพ์แบบรายงานผลการพิมพ์ก่อนเรียน-หลังเรียนฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูล

2. แบบบันทึกผลการพิมพ์ในการทดสอบ โดยใช้โปรแกรมฝึกพิมพ์สัมผัส รายวิชาพิมพ์ดีดประยุกต์ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาการเลขานุการ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบบันทึกผลการพิมพ์สัมผัสก่อนเรียน - หลังเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบบันทึกผล

2.2 สร้างแบบบันทึกผลการพิมพ์สัมผัสในการทดสอบแบบรูบริค (Rubrics)

รูบริค คือ เครื่องมือในการให้คะแนน ซึ่งประกอบด้วยเกณฑ์ด้านต่าง ๆ ที่ใช้พิจารณาชิ้นงานหรือการปฏิบัติ เช่น การประเมินงานเขียนจะพิจารณาวัตถุประสงค์ องค์ประกอบ รายละเอียด น้ำเสียงของการเขียนและกลวิธีการเขียน เป็นต้น อีกประการหนึ่งคือระดับคุณภาพของเกณฑ์แต่ละด้าน ซึ่งมีตั้งแต่ระดับดีเยี่ยมจนถึงต้องปรับปรุง (Heidi Goodrich Andrade, 1997)

รูบริคการให้คะแนน คือ แนวทางการให้คะแนนอย่างละเอียดซึ่งพัฒนาขึ้นโดยผู้สอนหรือผู้ประเมิน เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ผลงานหรือกระบวนการที่เกิดจากความพยายามของนักเรียน (Barbara M. Moskel, 2000)

รูบริคเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ที่ใช้ประเมินการปฏิบัติ ซึ่งตรงกันข้ามกับแบบสำรวจรายการ (Checklists) โดยปกติจะเรียกว่าแนวทางการให้คะแนน (Scoring guides) ประกอบด้วยเกณฑ์การประเมินการปฏิบัติที่มีลักษณะเฉพาะในการประเมินการปฏิบัติงานของนักเรียน หรือประเมินผลผลิตซึ่งเป็นผลจากการปฏิบัติงาน (Craig A Mertler, 2001)

2.3 นำแบบบันทึกผลการพิมพ์สัมผัสนำเสนอครูที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม

2.4 จัดพิมพ์แบบบันทึกผลการพิมพ์สัมผัสฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลต่อไป

3. แบบสรุปรายงานผล โดยใช้โปรแกรมฝึกพิมพ์สัมผัส รายวิชาพิมพ์ดีดประยุกต์ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาการเลขานุการ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบสรุปรายงานผลการพิมพ์ เพื่อ เป็นแนวทางในการสร้างแบบสรุปรายงานผล

3.2 สร้างแบบสรุปรายงานผล

3.3 นำแบบสรุปรายงานผลนำเสนอครูที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม

3.4 จัดพิมพ์แบบสรุปรายงานผลฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ใช้แผนการทดลองแบบ One Group Pretest-Posttest Design ดังแผนภาพต่อไปนี้

ทดสอบก่อนทดลอง (Pre-test)	การทดลองโดยใช้แผนการเรียนรู้	ทดสอบหลังการทดลอง (Post-test)
T_1	X	T_2

X แทน การพัฒนาทักษะการพิมพ์แบบสัมผัสโดยใช้โปรแกรมฝึกพิมพ์

T_1 แทน การทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)

T_2 แทน การทดสอบหลังเรียน (Post-test)

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้โปรแกรมฝึกพิมพ์สัมผัส
2. ผู้วิจัยดำเนินการสอนและให้ฝึกพิมพ์ด้วยโปรแกรมฝึกพิมพ์สัมผัสจากบทเรียนที่ง่าย ๆ และเพิ่มลำดับความยากขึ้น
3. ทดสอบหลังเรียน (Post-test) เมื่อทำการสอนเสร็จสิ้น
4. วัดความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพิมพ์แบบสัมผัสโดยใช้โปรแกรมฝึกพิมพ์ หลังเรียน (Post-test) ด้วยแบบวัดความคิดเห็น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. การศึกษาการพัฒนาทักษะการพิมพ์แบบสัมผัส <u>ก่อนเรียน</u> โดยใช้โปรแกรมฝึกพิมพ์ รายวิชาพิมพ์ดีดประยุกต์ สำหรับนักเรียนระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการเลขานุการ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

2. การศึกษาการพัฒนาทักษะการพิมพ์แบบสัมผัส หลังเรียน โดยใช้โปรแกรมฝึกพิมพ์ รายวิชาพิมพ์ดีดประยุกต์ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการเลขานุการ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

3. การเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการพิมพ์แบบสัมผัส ก่อนและหลังเรียน โดยใช้โปรแกรมฝึกพิมพ์ รายวิชาพิมพ์ดีดประยุกต์ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการเลขานุการ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

สรุปผลการวิจัย

1. นวัตกรรมมีประสิทธิภาพ E1 เท่ากับ 85.64 มีประสิทธิภาพ E2 เท่ากับ 83.70 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน-หลังใช้ชุดฝึกทักษะ มีคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ย เท่ากับ 12.04 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.54 โดยนักศึกษามีคะแนนความก้าวหน้าสูงสุด 6 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 30 นักศึกษามีคะแนนความก้าวหน้าต่ำสุด 0 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 0

3. นักเรียนมีความพึงพอใจ/ความคิดเห็นเกี่ยวกับโปรแกรมฝึกพิมพ์สัมผัส ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.04 , S.D. = 0.72) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือรายการผู้ให้บริการดูแลเอาใจใส่กระตือรือร้น ($\overline{X}$ = 4.33 , S.D. = 0.80) รองลงมาคือรายการผู้ให้บริการมีความสุภาพ เป็นมิตร ($\overline{X}$ = 4.26 , S.D. = 0.69) และต่ำที่สุดคือมีการอธิบายการใช้โปรแกรมฝึกพิมพ์ ($\overline{X}$ = 3.56 , S.D. = 0.50)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลงานวิจัยไปใช้

1. ก่อนที่จะนำเครื่องมือใด ๆ ไปใช้ในห้องเรียนผู้วิจัยควรศึกษาทางด้านบริบทของเนื้อหาที่จะต้องทำการจัดการเรียนการสอน บริบทของนักศึกษา รวมถึงบริบทของห้องเรียนที่สามารถเอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อความเหมาะสมในทุกด้าน เพราะหากนำไปใช้ผิดผลลัพธ์ที่ได้จะกลับกันโดยทันที

2. ข้อจำกัดทางด้านโปรแกรมสำเร็จรูป โปรแกรมที่นำมาใช้ในการฝึกพิมพ์นั้นจำเป็นที่จะต้องใช้คอมพิวเตอร์เข้ามาประกอบการเรียนการสอน

3. ในการใช้โปรแกรมเพื่อให้ได้ผลนั้นผู้สอนอาจจะต้องกระตุ้นผู้เรียนบ้างในบางครั้ง เพราะผู้เรียนอาจยังไม่มีความรับผิดชอบเพียงพอ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการฝึกพิมพ์จากโปรแกรมสำเร็จรูปนั้นอาจจะเป็นเพียงการฝึกพิมพ์ที่ให้ผู้เรียนมีความถนัดเบื้องต้นเท่านั้น ผู้สอนอาจจะต้องหาใบงานเสริมเพื่อให้ผู้ฝึกพิมพ์สามารถพิมพ์ประโยคต่างๆ เพิ่มขึ้นได้

2. ถ้าผู้เรียนมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นผู้เรียนอาจจะต้องหาวิธีการวัดแบบอื่นเพิ่มขึ้นได้

3. เวลาฝึกพิมพ์เพื่อบันทึกสถิตินั้น ผู้สอนอาจไม่จำเป็นต้องให้วัดจากโปรแกรมเพียงอย่างเดียว อาจจะให้ผู้เรียนลองฝึกพิมพ์จาก Microsoft Word และคำนวณคำสุทธิด้วยตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนฝึกคิดการคำนวณคำสุทธิและคำระคน

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสเพิ่มมากขึ้น และสามารถพิมพ์ได้อย่าง คล่องแคล่วรวดเร็ว และแม่นยำ

2. ผู้สอนสามารถใช้โปรแกรมการฝึกพิมพ์สำหรับจัดการเรียนการสอนรายวิชาพิมพ์ดีดประยุกต์ (2203-2005) เพื่อฝึกทักษะการพิมพ์สัมผัสได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนในสาขาวิชาการเลขานุการให้มี ประสิทธิภาพมากขึ้น

เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านความขยันอดทนทางการเรียน ของนักเรียนระดับ ปวช.3 สาขาวิชาการเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางเพ็ญศรี ตันติสุทธิเวท
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา	ศศ.บ. (เศรษฐศาสตร์สหกรณ์)
ปีการศึกษา	2562

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากการที่ได้รับมอบหมายให้ทำการสอนนักเรียนระดับ ปวช.3 สาขาวิชาการเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช นอกจากนักเรียนจะต้องมีความรู้ในเนื้อหารายวิชาแล้ว ปัจจัยที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือ การมีวินัยในตนเอง ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของสังคมที่ทุกคนต้องปฏิบัติเพราะจะทำให้บุคคลอยู่ร่วมกันได้ด้วยความสุข วินัยในตนเองนี้เป็นคุณธรรมประการหนึ่งที่ทุกคนควรสร้างขึ้นสำหรับบังคับพฤติกรรมของตนเอง ทำให้คนเราบรรลุจุดมุ่งหมายของชีวิต ประสบความสุขความเจริญในชีวิต จึงเป็นวินัยที่ครูควรสร้างสรรค์ให้เกิดแก่นักเรียน เพราะถ้านักเรียนมีวินัยในตนเองก็จะทำให้นักเรียนได้ควบคุมพฤติกรรมของตนให้เป็นไปในทางที่ดีงามและประสบความสำเร็จในชีวิต จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญของวินัยในห้องเรียน จึงได้ทำการศึกษาเรื่องเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านความขยันอดทนทางการเรียน ของนักเรียนระดับ ปวช.3 สาขาวิชาการเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาเจตคติต่อวินัยในตนเองด้านความขยันอดทนทางการเรียน

สมมติฐานของการวิจัย

เมื่อนักเรียนมีวินัยในตนเองแล้วก็จะทำให้นักเรียนมีวินัยในห้องเรียนเพิ่มขึ้น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับ ปวช.3 สาขาวิชาการเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 61 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับ ปวช.3 สาขาวิชาการเลขานุการ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 27 คน

ตัวแปร

ตัวแปรต้น คือ เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านความขยันอดทนทางการเรียน

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมด้านความมีวินัยในตนเอง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

การเก็บรวบรวม

ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้ค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนทำการบ้านเสมอก่อนถึงคาบเรียน นักเรียนที่ทำประจำมีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 40.74% นักเรียนที่ไม่เคยทำ คิดเป็น 37.04% ส่วนนักเรียนที่ทำบางครั้ง คิดเป็น 22.22% แสดงว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีที่ทำการบ้านก่อนถึงคาบเรียน
2. นักเรียนหลีกเลี่ยงงานที่ครูมอบหมาย นักเรียนที่ไม่เคยทำมีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 62.96% นักเรียนที่ทำประจำ คิดเป็น 37.04% นักเรียนที่ทำบางครั้งไม่มีเลย แสดงว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการที่จะหลีกเลี่ยงการทำงานที่ครูมอบหมาย
3. นักเรียนไม่เคยอดทนทำงานที่ครูมอบหมาย นักเรียนที่ทำประจำและไม่เคยทำมีค่ามากที่สุด คิดเป็น 37.04% ส่วนนักเรียนที่ทำบางครั้ง คิดเป็น 25.92% แสดงว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีที่จะอดทนทำงานตามที่ครูมอบหมาย
4. เวลาใกล้สอบนักเรียนมีความพร้อมในการดูหนังสือ นักเรียนที่ทำประจำมีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 55.56% นักเรียนที่ไม่เคยทำ คิดเป็น 37.04% ส่วนนักเรียนที่ทำบางครั้ง คิดเป็น 7.04% แสดงว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีในการเตรียมความพร้อมในการดูหนังสือเมื่อใกล้เวลาสอบ
5. เมื่อนักเรียนทำผิดจะพยายามแก้ไขโดยทันที นักเรียนที่ทำประจำมีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 62.96% นักเรียนที่ไม่เคยทำ คิดเป็น 37.04% ส่วนนักเรียนที่ทำบางครั้งไม่มีเลย แสดงว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีที่ทำผิดแล้วพยายามแก้ไขโดยทันที

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยทางสังคม
2. ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาเจตคติที่ดีของนักเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นักเรียนมีวินัยในตนเองมากขึ้น

ความพึงพอใจของนักเรียน นักศึกษาในการใช้ห้องคอมพิวเตอร์ ห้อง 139 แผนกวิชาการเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางวราพร บรรจงเส้น
ตำแหน่ง ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา บธ.ม.(บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต)
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญ

โลกปัจจุบันได้ก้าวเข้าสู่ยุค “สังคมการเรียนรู้” ความมั่นคงและความผาสุกของแต่ละสังคมไม่ได้ขึ้นอยู่กับทรัพยากรหรือกำลังอาวุธต่อไป หากขึ้นอยู่กับภูมิปัญญาเป็นหลัก จึงทำให้ประเทศต่าง ๆ ได้ให้ความสนใจกับการจัดการศึกษา เน้นการสร้างภูมิปัญญาของแต่ละสังคมให้มีศักยภาพสูงเข้มแข็งเพียงพอแก่ภาคการผลิต รวมทั้งการนำไปสู่ความเป็นปึกแผ่นของสังคม เทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นเทคโนโลยีสารสนเทศที่ผสมผสานกันระหว่างเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีคมนาคม ที่มีส่วนสำคัญต่อการนำสารสนเทศซึ่งประกอบด้วยข้อมูลข่าวสารและความรู้ให้สามารถลื่นไหลได้สะดวกรวดเร็ว เป็นปัจจัยในการดำเนินงานกิจการต่าง ๆ เทคโนโลยีเครือข่ายจึงเป็นหัวใจสำคัญสำหรับสถาบันการศึกษา โดยเน้นการรวมระบบสื่อสารต่าง ๆ ให้เป็นหนึ่งเดียว เพื่อประโยชน์ทางด้านการเข้าถึงข้อมูลและความรู้บนพื้นฐานหรือเครือข่ายของสถาบันการศึกษาต้องรวมเครือข่ายอินเตอร์เน็ต อินทราเน็ต เครือข่ายการเข้าถึงแบบไร้สาย รวมทั้งระบบการกระจายสัญญาณ เช่น เครือข่ายวิทยุโทรทัศน์ ทั้งนี้เทคโนโลยีในอนาคตกำลังรวมตัวกันบนพื้นฐานของการใช้งานรวมกับ IP Network การวางโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีของสถาบันการศึกษาจึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญยิ่ง

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความพึงพอใจการใช้ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ห้อง 139 กรณีศึกษานักเรียนระดับ ปวช. และ ปวส. ภาคเรียนที่ 2/2562 ทั้งด้านสถานที่ ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน เพื่อจะได้ข้อมูลพื้นฐานสำหรับการเรียนการสอนในห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

จากสภาพปัญหาผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการแก้ปัญหา โดยการศึกษาความพึงพอใจในการใช้ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ห้อง 139 ของนักเรียนแผนกวิชาการเลขานุการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานที่จะนำมาวางแผนปรับปรุงในการให้บริการให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บริการต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. วัตถุประสงค์ทั่วไป

   เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการใช้ห้องคอมพิวเตอร์ 139 ของนักเรียน นักศึกษา แผนกเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. วัตถุประสงค์เฉพาะ

   2.1 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียน

   2.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้สอน

   2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของสถานที่

   2.4 เพื่อศึกษาความพึงพอใจด้านเทคโนโลยี

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียน นักศึกษาแผนกวิชาการเลขานุการ ระดับ ปวช. ปวส. ที่เข้ามาให้บริการในช่วงเดือนตุลาคม 2562 –

กุมภาพันธ์ 2563 ตามตารางเรียนของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 50 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในการใช้ห้องคอมพิวเตอร์ 139 ของนักเรียน นักศึกษาแผนกวิชาการเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลความพึงพอใจในการใช้ห้องคอมพิวเตอร์ 139 จำนวน 4 ด้าน คือ ด้านการใช้ห้องของผู้เรียน ด้านการใช้ห้องของผู้สอน ด้านสถานที่ห้องคอมพิวเตอร์ และด้านเทคโนโลยีห้องคอมพิวเตอร์

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ขอความร่วมมือจากนักเรียน นักศึกษา แผนกวิชาเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกและรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง จำนวน 50 ฉบับ
3. จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ร้อยละ
2. วิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เก็บต่อการบริการที่มีการใช้บริการห้องคอมพิวเตอร์ 139 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้ค่าเฉลี่ย
3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไป นักเรียน นักศึกษาแผนกวิชาการเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากที่สุด เป็นนักเรียนระดับ ปวช.3 จำนวนที่เข้าใช้บริการ 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ มากที่สุด รองลงมา 3-4 ครั้ง/สัปดาห์

2. ความพึงพอใจในการใช้บริการห้องคอมพิวเตอร์ 139 ของนักเรียน นักศึกษา แผนกวิชาเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

2.1 ด้านผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การติดต่อประสานงานความสะดวกรวดเร็วเหมาะกับการให้บริการ รองลงมา การบริการสะดวกเข้าถึงง่ายเหมาะกับการบริการ และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือการให้บริการที่ได้รับมีผลต่อความสำเร็จตรงตามงานที่คาดหวัง

2.2 ด้านผู้สอน เจ้าหน้าที่ควรให้บริการด้วยความรวดเร็ว แสดงสีหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส พูดจาสุภาพ คอยให้บริการด้วยความกระตือรือร้น ไม่เลือกปฏิบัติเฉพาะผู้ใช้บริการบางราย และควรประจำในแต่ละโซนอย่างสม่ำเสมอ

2.3 ด้านสถานที่ ควรรักษาความสะอาดของสถานที่มีความเหมาะสมต่อการให้บริการ รองลงมาต้องมีแสงสว่างในจุดให้บริการ มีความเหมาะสมกับการให้บริการ สุดท้ายต้องมีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมเหมาะสมกับการให้บริการ

2.4 ด้านเทคโนโลยี ควรจัดวางอุปกรณ์เครื่องคอมพิวเตอร์เหมาะสมกับการให้บริการ รองลงมาผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสนใจสมรรถนะของอุปกรณ์เครื่องเสียงเหมาะสมกับการให้บริการ และสามรรถนะของเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ให้บริการเหมาะสมกับการให้บริการ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการใช้บริการที่ได้รับความคุ้มค่าคุ้มประโยชน์ให้มากที่สุด และสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย ทันสมัย ดังนั้น ผู้ให้บริการควรจัดสรรเงินงบประมาณเพื่อพัฒนาในด้านนี้
2. ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการใช้บริการที่มีการแต่งกายของบุคลากรเหมาะสมกับการบริการ พูดจาด้วยน้ำเสียงที่สุภาพ ประจำอยู่ในโซนที่ตนรับผิดชอบ
3. ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้บริการใช้ห้องคอมพิวเตอร์มีความสะอาดของสถานที่ที่มีความเหมาะสมต่อการให้บริการ ควรจัดหาทำเลที่เหมาะสมในการสร้างขึ้นมาใหม่

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นด้านการให้บริการในการใช้ห้องคอมพิวเตอร์น้อยที่สุด ดังนั้น จึงควรมีวิจัยเกี่ยวกับการความพึงพอใจในการใช้ห้องคอมพิวเตอร์ 139 เพื่อนำข้อมูลไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ข้อมูลความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษาแผนกวิชาการเลขานุการ ระดับ ปวช. และ ปวส. ต่อการใช้ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ 139 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. ได้แนวทางในการพัฒนาการใช้ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ 139 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

การแก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการเลขานุการ สาขางานการจัดการสำนักงาน รายวิชางานสารบรรณ รหัสวิชา 3200-0009 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

ผู้วิจัย นางประชิต เดชเดโช
ตำแหน่ง ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา บธ.บ.(เลขานุการ)
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2553 ให้ความหมายของการศึกษาคือ กระบวนการเรียนรู้เพื่อความงอกงามของบุคคลโดยถ่ายทอดความรู้ การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม สร้างองค์ความรู้ที่เกิดจากสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้ ให้บุคคลเรียนรู้ตลอดชีวิต การศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ

สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม วัฒนธรรมการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มุ่งพัฒนาบุคคลให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ในการจัดการด้านอาชีวศึกษาของประเทศไทย จะมุ่งเน้นผลิตและพัฒนาบุคคลในสายอาชีพ ทั้งระดับกึ่งฝีมือ ระดับฝีมือ และระดับเทคนิค ให้มีคุณภาพความรู้ ทักษะในวิชาชีพเป็นสำคัญ เพื่อให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานและสถานประกอบการ ซึ่งมีการพัฒนาในด้านเทคโนโลยี สภาวะสังคม สภาวะเศรษฐกิจอยู่ตลอดเวลา

การจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มุ่งเน้นให้นักศึกษาคิดเป็น เน้นปฏิบัติ จัดการได้โดยมุ่งเน้นให้นักศึกษาใช้สติปัญญาในการคิดพินิจพิเคราะห์ในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสมเหตุสมผล เน้นการเรียนรู้ ผ่านการปฏิบัติในสายอาชีพที่ผู้เรียนได้ศึกษาและให้ผู้เรียนสามารถจัดการเรื่องต่าง ๆ ในชีวิต โดยการเรียนมิใช่จะเรียนเฉพาะอยู่ในตำราเท่านั้น นักศึกษายังจำเป็นต้องฝึกความรับผิดชอบเพื่อตนเองจะสามารถออกไปอยู่ในสังคม สถานประกอบการต่าง ๆ และเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานอีกด้วย แสดงให้เห็นว่า วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มุ่งเน้นในการฝึกให้นักศึกษามีคุณภาพที่ดี เพื่อที่จะออกไปแข่งขันในตลาดแรงงานอย่างมีคุณภาพ และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างมีความสุข

การเรียนการสอนในรายวิชางานสารบรรณ รหัสวิชา 3200-0009 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการเลขานุการ สาขางานการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 แบ่งคะแนนออกเป็น 2 ส่วน คือ คะแนนที่ได้จากกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 80 ของคะแนนทั้งหมด โดยในร้อยละ 80 ได้จากการเก็บคะแนนโดยการทดสอบเป็นรายหน่วยการเรียน และงานที่มอบหมายให้นักศึกษาทำส่ง เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติและทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา ครูผู้สอนได้กำหนดงานให้นักศึกษาทำในคาบเรียนหรือฝึกทำหลังจากที่เรียนเนื้อหานั้น ๆ เสร็จแล้ว ซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญมากในกระบวนการเรียนการสอน เพราะนอกจากจะมีคะแนนในส่วนงานที่มอบหมายแล้ว ยังมีผลต่อการเรียนการสอนในคาบถัดไปด้วย เนื่องจากงานที่มอบหมายให้ทำจะเป็นการประเมินความรู้ความเข้าใจในบทเรียนของนักศึกษาว่ามีมากน้อยเพียงใด อีกทั้งยังเป็นการวัดพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักศึกษาได้อีกทางหนึ่ง ถ้าหากนักศึกษาไม่ได้ทำใบงานที่ครูผู้สอนประจำวิชาแจกให้ นักศึกษาก็จะขาดคะแนนเก็บในส่วนนั้น และครูก็ไม่สามารถประเมินความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาได้ ซึ่งครูผู้สอนได้สังเกตพบว่า มีนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานการจัดการสำนักงาน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองด้านอื่น ๆ ได้ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อแก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชางานสารบรรณ รหัสวิชา 3200-0009 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 14 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับนักศึกษาในชั้นเรียนที่ไม่ส่งงานตามกำหนด จำนวน 15 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. รวบรวมข้อมูลปฐมภูมิเกี่ยวกับงานที่ครูผู้สอนกำหนดให้ส่งของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. รวบรวมข้อมูลทุติยภูมิจากเอกสารงานวิจัย และเอกสารวิชาการ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) จากแบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับนักศึกษาในชั้นเรียนที่ไม่ส่งงานตามกำหนด จำนวน 15 ข้อ โดยหาค่าร้อยละ (Percentage)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล การศึกษาการแก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการเลขานุการ สาขางานการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 85.71 และเพศชาย ร้อยละ 14.29 คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.50-3.00 มากที่สุด ร้อยละ 42.86 รองลงมาคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00 ขึ้นไป ร้อยละ 35.41 และคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50 ร้อยละ 21.43

จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นถึงสาเหตุที่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการเลขานุการ สาขางานการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ไม่ส่งงานตามกำหนดเวลา แสดงให้เห็นว่า สาเหตุที่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการเลขานุการ สาขางานการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ไม่ส่งงานตามกำหนด โดยเรียงลำดับจากสาเหตุที่นักศึกษาคิดว่าเป็นสาเหตุที่สำคัญที่สุดจนถึงสาเหตุที่น้อยที่สุด ตามลำดับดังนี้ แบบฝึกหัดยากทำไม่ได้ และติดงานในรายวิชาอื่น ๆ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมา ไม่มีคนคอยให้คำปรึกษา จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 64.29 และให้เวลาทำงานน้อยเกินไป ไม่ได้นำสมุดมา มีภาระงานบ้าน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 21.42

ข้อเสนอแนะ

1. ครูผู้สอนในรายวิชาอื่น ๆ ควรมีการสำรวจเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อสาเหตุของการไม่ส่งงาน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของนักศึกษาเป็นรายบุคคล
2. ในการสอน ครูผู้สอนต้องเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ซักถามข้อสงสัยในขณะทำการเรียนการสอนให้มากที่สุด

3. ควรมีการเสริมแรง ยกย่องชมเชย และให้กำลังใจกับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอในขณะที่ทำการเรียนการสอน

4. ในการทำวิจัยครั้งต่อไป อาจเจาะจงทำการวิจัยกับกลุ่มนักศึกษาในระดับอื่น ๆ และอาจแยกหัวข้อเป็นรายวิชาต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดขึ้น ซึ่งจะได้นำผลการทดลองที่ได้ไปแก้ไขปัญหาในการไม่ส่งงานของนักศึกษาต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงสาเหตุของปัญหาการไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการเลขานุการ สาขางานการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

2. ได้แนวทางในการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอน

การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับ ปวช.3 เลขานุการ 1-2 ที่มีต่อครูผู้สอนในรายวิชาพิมพ์อังกฤษขั้นพัฒนา

ผู้วิจัย นางพัชนี โกมัย
ตำแหน่ง ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา บธ.บ.(ธุรกิจศึกษา-เลขานุการ)
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาการเลขานุการ ได้มีการจัดการเรียนการสอนในวิชาพิมพ์อังกฤษขั้นพัฒนา ซึ่งวิชานี้ผู้วิจัยเน้นให้ผู้เรียนมีการบูรณาการความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ พัฒนางานในสาขาเลขานุการ วิชาพิมพ์อังกฤษขั้นพัฒนา และมีความจำเป็นต่อการเรียนการสอนของนักเรียนระดับ ปวช.3 สาขาวิชาการเลขานุการ กลุ่ม 1-2

พิมพ์อังกฤษขั้นพัฒนา คือ การพัฒนาทักษะการพิมพ์ การพิมพ์วางศูนย์ การพิมพ์บัญชร การพิมพ์จดหมายธุรกิจต่างประเทศ การพิมพ์จากร่าง การตรวจทานและแก้ไขข้อผิดพลาดในการพิมพ์

ดังนั้น ผู้จัดทำจึงได้จัดทำวิจัยเรื่องนี้ขึ้นเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับ ปวช.3 สาขาวิชาการเลขานุการ กลุ่ม 1-2 ที่มีต่อครูผู้สอนในรายวิชาพิมพ์อังกฤษขั้นพัฒนา การสำรวจความคิดเห็นครั้งนี้มาสรุปผลดำเนินแก้ไขในด้านต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพตรงกับความพึงพอใจของนักเรียน นักศึกษา มากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนแผนกวิชาการเลขานุการที่มีต่อครูผู้สอนในรายวิชาพิมพ์อังกฤษขั้นพัฒนา

2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนแผนกวิชาการเลขานุการ ที่มีต่อผู้สอนในรายวิชาพิมพ์อังกฤษขั้นพัฒนา

3. เพื่อประมวลข้อเสนอแนะต่อความพึงพอใจของนักเรียนแผนกวิชาการเลขานุการ ที่มีต่อครูผู้สอนในรายวิชาพิมพ์อังกฤษขั้นพัฒนา

ประชากร

ประชากรในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการเลขานุการ กลุ่ม 1-2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 30 คน

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนระดับ ปวช.3 สาขาวิชาการเลขานุการ กลุ่ม 1-2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่มีต่อครูผู้สอนในรายวิชาพิมพ์อังกฤษขั้นพัฒนา จำนวน 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นที่มีต่อครูผู้สอนในรายวิชาพิมพ์อังกฤษขั้นพัฒนา

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ขอความร่วมมือจากนักเรียนระดับ ปวช.3 สาขาวิชาการเลขานุการ กลุ่ม 1-2 จำนวน 30 คน

2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลดดยการแจกและรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง จำนวน 30 ฉบับ

3. จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน คิดเป็นร้อยละ 100 และมีความสมบูรณ์ทุกฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับ ปวช.3 สาขาวิชาการเลขานุการ กลุ่ม 1-2 พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.51 โดยมีความพึงพอใจสูงที่สุดต่อรายการมีบุคลิกภาพการแต่งกายที่เหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.81

ข้อเสนอแนะ

1. ห้องเรียนควรมีแอร์ให้ทุกห้อง
2. ควรให้มีการเข้าเรียนให้ตรงเวลา
3. เข้าใจง่าย
4. เครื่องพิมพ์ดีดบางเครื่องใช้ไม่ได้
5. ผ้าหมึกบางอันใช้ไม่ได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบความพึงพอใจของนักเรียนแผนกวิชาการเลขานุการ ที่มีต่อครูผู้สอนในรายวิชาพิมพ์อังกฤษขั้นพัฒนา

2. ได้นำผลที่ได้มาเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหา

3. ทราบถึงข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่มีต่อครูผู้สอนในรายวิชาพิมพ์อังกฤษขั้นพัฒนา

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้วิธีการเรียนรู้ผ่านสื่อออนไลน์ เรื่องการจัดการคลังสินค้าด้วยวิธี FIFO LIFO ในรายวิชาการจัดการคลังสินค้าในงานโลจิสติกส์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาการจัดการโลจิสติกส์

ผู้วิจัย นางนรินทร์ นวลเจริญ
ตำแหน่ง ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา บธ.ม.(การจัดการโลจิสติกส์)
ปีการศึกษา 2562

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แผนกวิชาการจัดการโลจิสติกส์ ได้จัดการเรียนการสอนในรายวิชาการจัดการคลังสินค้าในงานโลจิสติกส์สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 จำนวน 16 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ในเรื่องการจัดการคลังสินค้าด้วยวิธี FIFO LIFO เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพหรือชีวิตประจำวันอย่างถูกต้องและเหมาะสม

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาการจัดการคลังสินค้าในงานโลจิสติกส์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาการจัดการโลจิสติกส์ ครูผู้สอนได้วิธีการสอนแบบบรรยาย และสาธิตตัวอย่างประกอบ ซึ่งในชั้นเรียนผู้เรียนจะผ่านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การฝึกงาน เป็นเวลา 1 ภาคเรียน ระยะเวลาประมาณ 4 เดือน ทำให้ผู้เรียนบางคนมีความเข้าใจเนื้อหาบทเรียนดีในระดับหนึ่ง อาจทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายขาดความสนใจเรียนรู้

ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการจัดการคลังสินค้าด้วยวิธี FIFO LIFO ครูผู้สอนจึงจัดหาสื่อออนไลน์ เพื่อปรับพื้นฐานความรู้และฝึกทักษะในการจัดการคลังสินค้าของนักศึกษาให้สามารถเรียนรู้โดยเกิดความเข้าใจ และเกิดทักษะในการจัดการคลังสินค้าด้วยวิธี FIFO LIFO ได้เพิ่มมากขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการจัดการคลังสินค้าด้วยวิธี FIFO LIFO วิชาการจัดการคลังสินค้าในงานโลจิสติกส์ โดยใช้วิธีการเรียนรู้ผ่านสื่อออนไลน์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาการจัดการโลจิสติกส์

สมมุติฐานการวิจัย

นักศึกษาที่เรียนโดยใช้วิธีการเรียนรู้ผ่านสื่อออนไลน์ ทบทวนเพื่อเพิ่มความรู้ ความเข้าใจในบทเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ตัวแปร

ตัวแปรต้น คือ สื่อการสอนแบบออนไลน์
ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาการจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 16 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการจัดการคลังสินค้าด้วยวิธี FIFO LIFO รายวิชาการจัดการคลังสินค้าในงานโลจิสติกส์ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาการจัดการโลจิสติกส์ โดยใช้แบบทดสอบก่อนการใช้สื่อออนไลน์ และหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เป็นแบบอัตนัย จำนวน 1 ฉบับ มี 10 ข้อ
2. สื่อออนไลน์ เรื่องการจัดการคลังสินค้าด้วยวิธี FIFO LIFO ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาการจัดการโลจิสติกส์

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดการคลังสินค้าด้วยวิธี FIFO LIFO ในรายวิชาการจัดการคลังสินค้าในงานโลจิสติกส์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาการจัดการโลจิสติกส์ ผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบการวิจัยเชิงสำรวจ (Surver Research) โดยดำเนินการตามขั้นดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัย

ผลจากการเปรียบเทียบการทำแบบทดสอบนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาการจัดการโลจิสติกส์ จำนวน 16 คน ทำแบบทดสอบได้ถูกต้องมากขึ้น ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์คือต้องได้คะแนน 70% ขึ้นไป โดยจากผลการทดสอบคะแนนของนักศึกษาก่อนการใช้สื่อการเรียนออนไลน์ มีค่าเฉลี่ยทั้งหมดเท่ากับ 7.75 หรือร้อยละ 75.0 ผลสรุปคือ จากนักศึกษาจำนวนทั้งหมด 16 คน นักศึกษาผ่านเกณฑ์ 12 คน คิดเป็นร้อยละ 75.0 ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 ซึ่งแสดงว่า สื่อการเรียนออนไลน์ที่ใช้ในการแก้ปัญหาเป็นเครื่องมือที่ทำให้นักศึกษามีความรู้มากขึ้น ส่งผลให้นักศึกษาผ่านเกณฑ์เพิ่มมากขึ้น

ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่มีต่อการใช้บทเรียนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวรัตนา รุ่งเรือง
ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย
วุฒิการศึกษา บธ.บ. (เลขานุการ)
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการใช้บทเรียนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของวิทยาลัย แนวทางการสร้างความรู้ของนักศึกษาในปัจจุบันนั้นมีความแตกต่างไปจากเดิม เนื่องจากการที่

โลกของเรานั้นมีวิวัฒนาการอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา เทคโนโลยีสารสนเทศนั้นมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในสังคม เป็นกลไกที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและการเรียนการสอน ดังนั้นการศึกษาจึงไม่สามารถหลีกเลี่ยงการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอน และยังต้องตระหนักถึงการนำมาใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อตัวนักศึกษาและช่วยให้ผู้เรียนนั้นใช้เทคโนโลยีเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และสามารถนำไปใช้ในชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพในสังคมและโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

สื่อสังคมออนไลน์ social media ที่ปัจจุบันเข้ามามีบทบาทและอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตของผู้ใช้เทคโนโลยี เนื่องจากการเติบโตของระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยสื่อสังคมออนไลน์ได้กระตุ้นให้ผู้ใช้เกิดความสนใจและนำไปใช้งานจำนวนมาก Armstrong Franklin, 2008 ผู้ใช้งานสามารถเขียนและอธิบายสิ่งที่ตนเองสนใจกิจกรรมที่ได้ทำสามารถเชื่อมโยงกับผู้อื่นได้โดยผ่านการแบ่งปันเรื่องราว ซึ่งผู้ใช้งานสามารถติดต่อพูดคุยในเรื่องที่สนใจในลักษณะ Real-Time ไม่ว่าจะเป็นการส่งข้อความ การส่งภาพหรือเพลง เป็นต้น ด้วยเหตุนี้เครือข่ายสังคมออนไลน์จึงกลายมาเป็นส่วนหนึ่งในโลกยุคปัจจุบัน โดยเห็นได้จากที่ทุกวันนี้มีสิ่งต่าง ๆ เกิดขึ้นจากสื่อสังคมออนไลน์ เช่น การรวมกลุ่มท่องเที่ยว การถ่ายทอดสด และการเผยแพร่ของข่าวสารต่าง ๆ เป็นต้น โดยผู้ใช้งานแต่ละคนสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งตัวอย่างสื่อสังคมออนไลน์ที่ได้รับความนิยมในปี พ.ศ. 2562 ได้แก่ Facebook Twitter และ Youtube เป็นต้น ซึ่งในยุคสมัยปัจจุบันระบบอินเทอร์เน็ตได้เข้ามามีบทบาทกับชีวิตประจำวันของทุกคนมากขึ้น เนื้อหาต่างๆ เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา การนำแนวคิดของสื่อสังคมออนไลน์มาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอน จึงเป็นสิ่งที่มีความน่าสนใจที่จะนำมาใช้ให้เกิดความคุ้มค่าและเหมาะสม

จากสภาพปัญหาผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการแก้ปัญหาโดยการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่มีต่อการใช้บทเรียนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานที่จะนำมาวางแผนปรับปรุงการเรียนการสอนของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บริการต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่มีต่อการใช้บทเรียนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์เฉพาะ

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านเนื้อหา
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านการนำเสนอภาพสี ตัวอักษร และเสียงประกอบ
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
4. เพื่อศึกษาความคิดด้านการเรียนรู้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่เข้ามาใช้บริการในช่วงเดือนตุลาคม 2562 – เดือนกุมภาพันธ์ 2563 ตามสถิติการเรียนการสอนของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 100 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยวิธีการสุ่มแบบบังเอิญ จำนวน 100 คน ตามสูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) ที่เชื่อมั่น 95%

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่มีต่อการใช้บทเรียนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่มีต่อการใช้บทเรียนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการให้บริการ เป็นคำถามปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลโดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ขอความร่วมมือจากวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกและรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง จำนวน 100 ฉบับ
3. จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน พบว่า แบบสอบถามจำนวน 100 ฉบับได้รับคืน 100 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 และมีความสมบูรณ์ทุกฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปโดยใช้สถิติหาค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย โดยใช้สูตรดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ร้อยละ
2. วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ต่อการบริการวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้สูตรค่าเฉลี่ย
3. สูตรค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (Lafferty Petter and Rowe Julain 1995 : 561-562)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยผู้วิจัยขอสรุปผลการวิจัยดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาต่อการบริการของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช พบว่า นักเรียนระดับ ปวช. ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากที่สุด

2. ความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่มีต่อการใช้บทเรียนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก รองลงมาคือ ด้านการนำเสนอภาพสี ตัวอักษร และเสียงประกอบ ด้านการเรียนรู้ ด้านเนื้อหา รายละเอียดในแต่ละด้านดังนี้

2.1 ด้านเนื้อหา ควรหาวิชาในบทเรียนให้เหมาะสมและสอดคล้องกับการเรียนรู้ต่อนักศึกษา เพิ่มสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย ทันสมัย

2.2 ด้านการนำเสนอภาพสี ตัวอักษร และเสียงประกอบ ควรมีภาพที่น่าสนใจ สื่อสารชัดเจน เพิ่มภาพประกอบ ภาพสี เพิ่มขนาดตัวอักษรให้เหมาะสมกับหน้าจอและอ่านง่าย

2.3 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ควรเพิ่มการติดต่อสื่อสารผ่านสื่อสังคมออนไลน์ระหว่างกลุ่มให้มาก เมื่อใช้งานผ่านสมาร์ทโฟนเพื่อความง่ายต่อการใช้งาน

2.4 ด้านการเรียนรู้ ควรเรียนรู้ใช้งานในเว็บไซต์หรือแอพพลิเคชั่นได้รวดเร็วและสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำวิจัยไปใช้

1.1 ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการเพิ่มเนื้อหาให้เหมาะสมกับนักเรียน

1.2 ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการเพิ่มภาพประกอบที่มีความน่าสนใจมากกว่านี้เพื่อสามารถสื่อสารได้ชัดเจนที่หลากหลาย

1.3 ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้ปรับอินเตอร์เน็ตให้ดีกว่านี้และรวดเร็วต่อการใช้งาน

5. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นด้านเนื้อหาน้อยที่สุด ดังนั้น จึงควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการสำรวจความต้องการด้านเนื้อหาของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อนำข้อมูลมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ข้อมูลความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ต่อการบริการวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

2. ได้แนวทางในการพัฒนาการให้บริการของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ความพึงพอใจที่มีต่อการเลือกเรียนสาขาวิชาการเลขานุการ ของนักเรียน นักศึกษาแผนกวิชาการเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวพรรณวดี พลอยมี
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	บธ.บ.(การจัดการสำนักงาน)
ปีการศึกษา	2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาวิชาชีพด้านเลขานุการเป็นวิชาชีพหนึ่งที่มีความสำคัญต่อองค์การ ทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน จากพัฒนาการทางด้านเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้บทบาทของเลขานุการในฐานะผู้บริการสนับสนุนทวีความสำคัญขึ้นเป็นอย่างมากต่อประสิทธิภาพของการบริหารองค์การทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน งานเลขานุการเปลี่ยนไปตามปริวรรตเทคโนโลยี การจัดการเรียนการสอนด้านเลขานุการจำเป็นต้องนำความรู้ใหม่ที่ทันสมัยเกี่ยวกับกระบวนการการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อรวบรวมข้อมูล การสื่อสารกับข้อมูลและสารสนเทศที่เก็บในเครื่องคอมพิวเตอร์ เรียนรู้หลักการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลเพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

การเรียนการสอนสาขาวิชาการเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปี 2540 ของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ มีการพัฒนาการเรียนการสอนให้ทันสมัย บรรจุเนื้อหาวิชาเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพจริง มีการนำเอาความเจริญทางด้านเทคโนโลยีมาปรับเข้ากับการเรียนการสอน พยายามจัดให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของสังคมและเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป แต่ในทางปฏิบัติได้ประสบปัญหาในด้านการจัดการเรียนการสอนหลายประการ เช่น เนื้อหารายวิชาไม่ตรงกับความต้องการของผู้เรียน ผู้สอนไม่ใช่เทคโนโลยีใหม่ในการสอน สภาพแวดล้อมการเรียนโดยทั่วไปไม่เอื้ออำนวยในการเรียนการสอน

จากสภาพปัญหา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเลือกเรียนสาขาวิชาการเลขานุการ ของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อจะนำไปพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ให้เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บริการต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเลือกเรียนสาขาวิชาการเลขานุการ ของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์เฉพาะ

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านความสนใจของนักเรียน นักศึกษาแผนกวิชาการเลขานุการ
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านคุณภาพเพื่องานในแผนกวิชาการเลขานุการ
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านครูผู้สอนในแผนกการเลขานุการ
4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านหลักสูตรการเรียนการสอนของครูผู้สอนในแผนกวิชาการเลขานุการ

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียน นักศึกษาแผนกวิชาเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยวิธีสุ่มแบบบังเอิญ จำนวน 50 คน ตามสูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) ที่ความเชื่อมั่น 95%

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเลือกเรียนสาขาวิชาการเลขานุการ ของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ขอความร่วมมือจากวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง จำนวน 50 ฉบับ
3. จำนวนแบบสอบถามได้รับคืน พบว่า แบบสอบถามจำนวน 50 ฉบับ ได้รับคืนคิดเป็นร้อยละ 100 และมีความสมบูรณ์ทุกฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามวิเคราะห์โดยใช้สถิติหาค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไป พบว่า นักเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากที่สุด ระดับชั้น ปวช. และ ปวส. จุดประสงค์ในการเลือกเรียนสาขาวิชาการเลขานุการประทับใจในการสอนของครูผู้สอน

2. ความพึงพอใจที่มีต่อการเลือกเรียนสาขาวิชาการเลขานุการของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยมีรายละเอียดแต่ละด้านดังนี้

2.1 ด้านความสนใจ ควรสอนนักเรียนไม่เน้นเนื้อหามากเกินไป เพราะจะทำให้นักเรียนเบื่อการเรียนและไม่สนใจในการเรียน ควรเพิ่มสื่อการสอนให้หลากหลายรูปแบบ

2.2 ด้านคุณภาพเพื่องานในแผนกการเลขานุการ ควรเพิ่มหลักสูตรที่ทันสมัยหลากหลายรูปแบบ พูดเสียงดังฟังชัด พูดไม่เร็วเกินไป และเปิดโอกาสให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นเพื่อให้ได้นักเรียน นักศึกษาได้รับความรู้อย่างทั่วถึง

2.3 ด้านครูผู้สอนในแผนกวิชาการเลขานุการ ทำการสอนด้วยความรวดเร็ว แสดงสีหน้าด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใส พูดจาสุภาพ ทำการสอนด้วยความเต็มใจ

2.4 ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ควรเพิ่มจำนวนอุปกรณ์การเรียน ปรับปรุงหลักสูตรเพิ่มสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย ทันสมัย และควรเพิ่มการนันทนาการในระหว่างคาบเรียนให้มากขึ้น กระตือรือร้น ไม่เลือกปฏิบัติกับนักเรียนคนใดคนหนึ่ง และควรกระทำอย่างนี้สม่ำเสมอ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลงานวิจัยไปใช้

1. ต้องการให้มีการใช้สื่อการเรียนการสอนด้วยข้อมูลที่ถูกต้องเข้าใจง่าย ในการเรียนการสอนของแต่ละวันควรสร้างกิจกรรมในคาบเรียน

2. ต้องการให้ครูผู้สอนดำเนินการสอนด้วยความรวดเร็ว แสดงสีหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใส พูดจาด้วยน้ำเสียงที่สุภาพ

3. ต้องการให้ครูผู้สอนปรับปรุงด้านกระบวนการและขั้นตอนการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่าควรศึกษาความพึงพอใจของการเรียนการสอนสาขาอื่น ๆ ในวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ทั้งนี้เพื่อนำผลไปปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของแต่ละสาขา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงเหตุผลของนักเรียน นักศึกษาที่ตัดสินใจเรียนในแผนกวิชาการเลขานุการ

2. ได้ทราบถึงเจตคติที่ดีของนักเรียน นักศึกษาที่มีต่อวิชาการเลขานุการ

3. ได้นำผลการสำรวจข้อมูลมาปรับใช้พัฒนางานเลขานุการ

ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสุภาวรรณ จันทร์หยู
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา บธ.บ (กาจัดการทั่วไป)
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษามีบทบาทสำคัญในการช่วยพัฒนาเยาวชนทั้งทางด้านปัญญา บุคลิกภาพและช่วยให้เยาวชนมีความสำเร็จในชีวิต ทุกประเทศจึงหาทางส่งเสริมการศึกษาให้มีคุณภาพมีมาตรฐานความเป็นเลิศ ซึ่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2553 มีจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษาดังที่มาตรา 6 กล่าวไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการ ดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

จากสภาพสังคมไทยที่เปลี่ยนแปลงไปแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) จึงได้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนจุดเน้นในการพัฒนาคุณภาพคนใน สังคมไทยให้มีคุณธรรม และมีความรอบรู้อย่างเท่าทัน ให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกายสติปัญญา อารมณ์และศีลธรรม สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลง เพื่อนำไปสู่สังคมฐานความรู้ได้อย่างมั่นคง แนวการพัฒนาคนดังกล่าวมุ่งเตรียมเด็กและเยาวชนให้มีพื้นฐานจิตใจที่ดีงาม มีจิตสาธารณะพร้อมทั้ง มีสมรรถนะ ทักษะ และความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิต อันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศแบบยั่งยืน

ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการแก้ปัญหา โดยการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนนักศึกษาระดับ ปวช.1–ปวส.2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานที่จะนำมาวางแผนปรับปรุงวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

2. เพื่อให้นักเรียน นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีการพัฒนา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 100 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสอบถามการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียน นักศึกษา

2. กำหนดกลุ่มตัวอย่าง
3. สร้างเครื่องมือในการเก็บข้อมูล

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. กำหนดรูปแบบการสร้างแบบสอบถาม
2. วิเคราะห์ข้อมูล
3. เก็บรวบรวมและประเมินผล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามจากกลุ่ม ตัวอย่าง
2. นำแบบสอบถามที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างมาหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็น

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนนักศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช พบว่า นักเรียนนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากที่สุด ระดับ ปวส.1 แผนกที่ศึกษาอยู่ แผนกอาหารและโภชนาการและแผนกวิชาเลขานุการ รายได้ต่อวันในการวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช 100 - 150 บาท เกรดเฉลี่ยสะสม 2.00-3.00

2. ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียน นักศึกษาระดับ ปวช.1–ปวส.2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านครูผู้สอน รองลงมาคือ ด้านผู้ปกครอง ด้านผู้เรียน ด้านสภาพแวดล้อมในวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ด้านสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนนักศึกษากับครู รายละเอียดในแต่ละด้านดังนี้

1) ด้านผู้เรียน ควรส่งเสริมในด้านความรับผิดชอบต่อการเรียนให้มากขึ้น

2) ด้านครอบครัว ควรส่งเสริมให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนการเรียนมากขึ้น

3) ด้านครูผู้สอน ควรส่งเสริมพัฒนาครูให้ได้รับการอบรมเรียนรู้ทางด้านวิชาชีพให้มากขึ้น

4) ด้านสภาพแวดล้อมในวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ควรส่งเสริมสภาพบรรยากาศที่เหมาะสมเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ให้มากขึ้น

5) ด้านสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนนักศึกษากับครู ควรส่งเสริมให้ครูดูแลและให้คำปรึกษากับนักเรียนนักศึกษามากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการทดสอบวัดความรู้นักเรียน นักศึกษาอยู่ตลอดเวลา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แนวทางในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนนักศึกษา
2. ได้ทราบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นักศึกษา

แผนกวิชาการจัดการทั่วไป

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดซ่อมเสริม เรื่องการปริมาณการสั่งซื้อที่ประหยัด (EOQ) ในรายวิชาการจัดการต้นทุนโลจิสติกส์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย น.ส.ปานทิพย์ จันทรเรืองฤทธิ์
ตำแหน่ง ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา บธ.ม. (บริหารธุรกิจ)
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

แผนกวิชาการจัดการโลจิสติกส์ ได้จัดการเรียนการสอนในรายวิชาการจัดการต้นทุนโลจิสติกส์ รหัส 3214-2002 สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 จำนวน 30 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 เพื่อให้นักศึกษามีความรู้และทักษะคำนวณปริมาณการสั่งซื้อที่ประหยัด เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพหรือชีวิตประจำวันอย่างถูกต้องและเหมาะสม

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาการจัดการต้นทุนโลจิสติกส์ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 แผนกวิชาการจัดการโลจิสติกส์ ครูผู้สอนได้วิธีการสอนแบบบรรยายและสาธิตตัวอย่างประกอบ ซึ่งในชั้นเรียนจะแบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่มเรียน คือ กลุ่มที่หนึ่งผู้ที่จบการศึกษาในระดับ ปวช. สาขาพณิชยกรรม ซึ่งจะผ่านการเรียนในรายวิชาบัญชีเบื้องต้นมาก่อนแล้ว ทำให้มีพื้นฐานในการเรียนวิชาการจัดการต้นทุนโลจิสติกส์ได้ดีกว่า และที่สองคือกลุ่มที่จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และ ปวช. ต่างสาขา ทำให้ผู้เรียนบางคนบางกลุ่มไม่สนใจเรียน และไม่เข้าใจเนื้อหาที่เรียน ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายขาดความสนใจเรียนรู้

ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการคำนวณปริมาณการสั่งซื้อที่ประหยัด (EOQ) ครูผู้สอนจึงได้จัดทำแบบชุดซ่อมเสริมขึ้นมา เพื่อปรับพื้นฐานความรู้และฝึกทักษะทางการเงินของนักศึกษา ให้สามารถเรียนรู้โดยเกิดความเข้าใจ และเกิดทักษะในการวิเคราะห์ปริมาณการสั่งซื้อที่ประหยัดที่สุด ได้เพิ่มมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการคำนวณปริมาณการสั่งซื้อที่ประหยัด วิชาการจัดการต้นทุนโลจิสติกส์ โดยวิธีใช้แบบชุดซ่อมเสริมของนักเรียนระดับ ปวส.1 แผนกวิชาการจัดการโลจิสติกส์

สมมุติฐานการวิจัย

นักศึกษาที่เรียนโดยใช้แบบชุดซ่อมเสริม ทบทวนเพื่อเพิ่มความรู้ความเข้าใจในบทเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 30 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ ชุดสอนซ่อมเสริม

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการคำนวณปริมาณการสั่งซื้อที่ประหยัด วิชาการจัดการต้นทุนโลจิสติกส์ รหัสวิชา 3214-2002 สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการจัดการโลจิสติกส์ โดยใช้แบบทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ และหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะเป็นแบบอัตนัย จำนวน 1 ฉบับ มี 10 ข้อ

2. แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคำนวณปริมาณการสั่งซื้อที่ประหยัด นักศึกษาระดับ ปวส.1 แผนกวิชาการจัดการโลจิสติกส์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยวัดความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียนก่อนจัดการเรียนการสอน โดยทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เรื่องการคำนวณปริมาณการสั่งซื้อที่ประหยัดกับกลุ่มประชากร

2. ผู้วิจัยดำเนินการสอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการคำนวณปริมาณการสั่งซื้อที่ประหยัด กับนักศึกษาระดับ ปวส.1 แผนกวิชาการจัดการโลจิสติกส์ จำนวน 30 คนในชั้นเรียนร่วมกัน

3. ช่วงเวลาหลังเลิกเรียน ผู้วิจัยให้นักศึกษาระดับ ปวส.1 แผนกวิชาการจัดการโลจิสติกส์ จำนวน 29 คน ทำแบบชุดซ่อมเสริม เรื่องการคำนวณปริมาณการสั่งซื้อที่ประหยัด

4. หลังจากการให้นักศึกษา ทำแบบชุดซ่อมเสริมเรื่องการคำนวณปริมาณการสั่งซื้อที่ประหยัดแล้ว ผู้วิจัยให้นักเรียนทำการทดสอบภายหลังการใช้แบบชุดซ่อมเสริม (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดิม

5. นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้แบบชุดซ่อมเสริมของนักเรียนระดับ ปวส. 1 แผนกวิชาการจัดการโลจิสติกส์ มาหาค่าทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการประมวลข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ โดยดำเนินการตามลำดับดังนี้ วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบฝึกทักษะ เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่องการคำนวณปริมาณการสั่งซื้อที่ประหยัด ของระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ยร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

ผลจากการเปรียบเทียบการทำแบบทดสอบนักศึกษาระดับ ปวส.1 แผนกวิชาการจัดการโลจิสติกส์ จำนวน 30 คน ทำแบบทดสอบได้ถูกต้องมากขึ้น ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด คือเกณฑ์ผ่านต้องได้คะแนน 60% ขึ้นไป โดยจากผลการทดสอบคะแนนของนักศึกษาก่อนการใช้แบบชุดซ่อม

เสริม มีค่าเฉลี่ยทั้งหมดเท่ากับ 1.68 หรือ ร้อยละ 18.66 และคะแนนของนักเรียนหลังการใช้แบบชุดซ่อมเสริม มีค่าเฉลี่ยทั้งหมดเท่ากับ 7.87 หรือร้อยละ 78.67 ผลสรุปคือ จากนักศึกษาจำนวนทั้งหมด 30 คน นักศึกษาผ่านเกณฑ์ 21 คน คน คิดเป็นร้อยละ 70.0 ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 ซึ่งแสดงว่าแบบชุดซ่อมเสริมที่ใช้ในการแก้ปัญหา เป็นเครื่องมือที่ทำให้นักศึกษามีความรู้มากขึ้น ส่งผลให้นักศึกษาผ่านเกณฑ์เพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

การใช้ชุดแบบซ่อมเสริมควรมีชุดแบบซ่อมเสริมที่มีความหลากหลาย และควรคำนึงถึงความรู้ของนักศึกษาเพื่อจะได้ใช้แบบซ่อมเสริมอย่างเหมาะสม

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนสาย วิชากฎหมายพาณิชย์ ของนักเรียนระดับ ปวช.2 ธุรกิจค้าปลีกร้านสะดวกซื้อ โดยใช้กระบวนการสร้างนิสัย

ผู้วิจัย นายสุรพล รังสฤษติกุล
ตำแหน่ง ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา คม.(โสตทัศนศึกษา)
ปีการศึกษา 2562

ความเป็นมาของการวิจัย

ความวิตกอย่างหนึ่งของคนที่เป็นครู คืออยากให้ลูกศิษย์ที่เรากำลังสอนนั้น เกิดการเรียนรู้ ซึ่งการเรียนรู้ ไม่ได้หมายถึงการที่นักเรียนตอบคำถามที่ครูถามได้เท่านั้น แต่หมายถึงการที่เขารู้ว่าสิ่งที่เขากำลังเรียนคืออะไร สามารถใช้ความรู้ที่มีอยู่แล้วมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ที่กำลังสอน และสามารถนำสิ่งที่ครูสอนไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์อื่นๆ ได้ โดยครูจะต้องสร้างบรรยากาศการเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ต้องทำให้นักเรียนเรียนอย่างกระตือรือร้น และตระหนักว่าตนกำลังเรียนอะไรอยู่ ครูจะสามารถสร้างบรรยากาศแบบนี้ได้จากการจัดชั้นเรียน การสร้างแบบเรียนและกิจกรรมในห้องเรียน ควรจะให้นักเรียนได้มีโอกาสทำงานกลุ่มเพื่อที่จะได้แลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นกับเพื่อน การสร้างแบบเรียนและกิจกรรมในห้องเรียน ควรจะให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเลือกกิจกรรม เลือกการบ้าน และเลือกกลุ่มคนที่เขาอยากจะทำกิจกรรมในห้องเรียนด้วย ผู้เรียนควรจะรู้ว่าเขาถูกคาดหวังให้เรียนอะไรในวิชานั้น เพื่อจะได้รู้ว่าวิธีการเรียนที่เขาเรียนเหมาะสมหรือไม่ และเขาบรรลุเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้หรือไม่ ครูควรจะคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างนักเรียนว่า เด็กในชั้นมีความสามารถ ความชอบ และมีแรงจูงใจในการเรียนแตกต่างกัน ถ้าหากกำหนดให้เด็กทำงานแบบเดียวกัน คนทุกคนจะเกิดการเรียนรู้ไม่เท่ากัน นอกจากนี้ครูควรจะให้ความสำคัญกับการสอนให้เด็กตระหนักว่าเขากำลังเรียนอะไร และเรียนอย่างไร

ปัญหาในการเรียนรู้ที่พบมากคือ นักเรียนมักจะเข้าชั้นเรียนสาย ทำให้เกิดปัญหาด้านการเรียนการสอน หากนักเรียนไม่มีวินัยของตนเอง เข้าชั้นเรียนสาย ย่อมเป็นเหตุหนึ่งที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ โดยทำให้เรียนไม่เข้าใจอย่างต่อเนื่อง เรียนไม่ทันเพื่อนในชั้นเรียน ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนลดลง ฉะนั้น การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนสาย ของนักเรียน จึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งต้องได้รับการแก้ไข

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อแก้ไขพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนสาย ของนักเรียน
2. เพื่อสร้างวินัย ในการเรียน ของนักเรียน
3. เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียน

สมมุติฐานการวิจัย

นักเรียนที่เข้าชั้นเรียนสาย ได้รับการเช็คชื่อ และบันทึกพฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์ จะสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนสาย ได้

ประชากร

ประชากรในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีกร้านสะดวกซื้อ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 21 คน

ตัวแปร

ตัวแปรต้น คือ กระบวนการสร้างนิสัย

ตัวแปรตาม คือ ผลการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนสาย

เครื่องมือที่ใช้ในวิจัย

ใบเช็คชื่อการเข้าชั้นเรียน บันทึกพฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์ของนักเรียนที่เข้าชั้นเรียนสาย

ใบเช็คชื่อการเข้าชั้นเรียนสาย วิชากฎหมายพาณิชย์ ภาคเรียนที่ 2/2562

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	บันทึกพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนสาย
		สาเหตุ..... ..... การแก้ไข..... .... ผลกระทบต่อการเรียน..... ....

การรวบรวมข้อมูล

1. ตรวจสอบการเข้าชั้นเรียนสาย ของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ
2. นักเรียนที่เข้าชั้นเรียนสาย จะจดบันทึกพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนสาย พร้อมให้ชี้แจงสาเหตุการเข้าชั้นเรียนสาย การปรับปรุงแก้ไข คิดวิเคราะห์ผลกระทบต่อการเรียน ของการเข้าชั้นเรียนสาย และให้นักเรียนเซ็นรับทราบการปรับปรุงแก้ไข

การวิเคราะห์ข้อมูล

บันทึกความถี่ อย่างต่อเนื่อง แจงนับจำนวนนักเรียนที่เข้าชั้นเรียนสาย เปรียบเทียบการเข้าชั้นเรียนสาย ของนักเรียน ต้นภาคเรียน–ปลายภาคเรียน แล้วแสดงผลเป็นค่าร้อยละ

ตารางเปรียบเทียบ การเข้าชั้นเรียนสาย ของนักเรียนระดับ ปวช.2 ธุรกิจค้าปลีกร้านสะดวกซื้อ วิชากฎหมายพาณิชย์

ภาคเรียนที่ 2/2562	จำนวนนักเรียนเข้าชั้นเรียนสาย	ร้อยละ
ต้นภาคเรียน (9 สัปดาห์แรก)	9	42.85
ปลายภาคเรียน (9 สัปดาห์หลัง)	3	14.28

ผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า เมื่อนักเรียนได้ถูกบันทึกพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนสาย พร้อมให้ชี้แจงสาเหตุ และแนวทางการแก้ไขด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนปรับปรุงตัวเองเข้าชั้นเรียนตรงตามเวลามากขึ้นกว่าเดิม สามารถลดการเข้าชั้นเรียนสาย มีค่าลดลงได้

ข้อเสนอแนะ

ควรจะมีการวิจัยการเข้าชั้นเรียนสาย ให้กว้างขวางขึ้น เช่น วิจัยในชั้นเรียนอื่น ๆ รายวิชาอื่น ๆ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถแก้ปัญหาการเข้าชั้นเรียนสาย ของนักเรียนได้
2. ช่วยสร้างวินัยในการเรียน ของนักเรียน ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

การเสริมสร้างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 การตลาด 1 โดยการบันทึกการใช้ชีวิตประจำวันแบบพอเพียง

ผู้วิจัย นางเยาวมาลย์ เงินทอง
ตำแหน่ง ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา ศ.บ.(เศรษฐศาสตร์บัณฑิต)
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เสนอให้ริเริ่มการสร้างขบวนการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อสานต่อความคิดและเชื่อมดยงการขยายผลที่เกิดจากการนำหลักปรัชญาฯ ไปใช้อย่างหลากหลาย รวมทั้งเพื่อจุดประกายให้เกิดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง ซึ่งจะนำไปสู่การยอมรับและการนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดผลในทางปฏิบัติในทุกภาคส่วนของสังคมอย่างแท้จริง

จากพระบรมราโชวาทและพระราชดำรัสของพระองค์ นับตั้งแต่ปี 2517 เป็นต้นมา จะพบว่าพระองค์ท่านได้ทรงเน้นย้ำแนวทางการพัฒนาที่อยู่บนพื้นฐานของการพึ่งตนเอง ความพอมีพอกิน พอมีพอใช้ การรู้จักความพอประมาณ การคำนึงถึงความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว และทรงเตือนสติประชาชนคนไทยไม่ให้ประมาท ตระหนักถึงการพัฒนาตามลำดับขั้นตอนที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ตลอดจนมีคุณธรรมเป็นกรอบในการดำรงชีวิต ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นที่รู้จักกันภายใต้ชื่อว่า “เศรษฐกิจพอเพียง”

การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น รหัสวิชา 2200-1001 ซึ่งในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนประยุกต์ใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนด้วยตนเอง โดยการให้ผู้เรียนได้เข้าใจและมีความรู้เกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและฝึกกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาศักยภาพของนักเรียนในกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์จากกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง
3. เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

สมมุติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการตลาด กลุ่ม 1 มากกว่าร้อยละ 65

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 65 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการตลาด กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 36 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบการให้คะแนนบันทึกการใช้ชีวิตประจำวันแบบพอเพียง
2. แบบการให้คะแนนการนำเสนอการใช้ชีวิตประจำวันแบบพอเพียง
3. แบบสรุปคะแนนรายวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น

การสร้างเครื่องมือ

1. รวบรวมข้อมูลแบบบันทึกการใช้ชีวิตประจำวันแบบพอเพียง
2. นำมากำหนดค่าคะแนน
3. วิเคราะห์ค่าคะแนน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ครูผู้สอนแนะนำการบันทึกการใช้ชีวิตประจำวันแบบพอเพียง
2. นักเรียนจัดทำแบบบันทึกการใช้ชีวิตประจำวันแบบพอเพียง และนำเสนอ โดยครูผู้สอนเป็นผู้ตรวจและให้คะแนน
3. นำผลคะแนนที่ได้หาค่าทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำผลคะแนนการบันทึกการใช้ชีวิตประจำวันแบบพอเพียง และการนำเสนอการใช้ชีวิตประจำวันแบบพอเพียง คิดเป็นค่าเฉลี่ย

2. นำผลคะแนนที่ได้รวมกับผลคะแนนอื่นในวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น และหาผลรวม (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน)

3. คำนวณหาค่าร้อยละของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปได้ดังนี้ คือ นักเรียนระดับ ปวช. 1 สาขาวิชาการตลาด กลุ่ม 1 จำนวน 36 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่าร้อยละ 65 จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ข้อเสนอแนะ

ในทุกรายวิชาควรจะให้นักเรียนมีทักษะในการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง เพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ให้กับตัวนักเรียนเอง และควรให้นักเรียนก้าวให้ทันต่อเทคโนโลยีสารสนเทศให้มากขึ้น และนักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไม่ว่าจะเป็นวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง การจัดส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ และการสืบค้นข้อมูลต่าง ๆ นำไปประยุกต์ใช้ในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และการใช้ชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

การศึกษาสาเหตุเรื่องการไม่ส่งงาน/การบ้าน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ในรายวิชาหลักการจัดการ รหัสวิชา 3200-1002

ผู้วิจัย	นางสาวกัณฑิกา แสงสุวรรณ
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา	บธ.บ.(การจัดการทั่วไป)
	บธ.บ.(การบัญชี)
	บธ.ม.(วิทยาการจัดการ)
ปีการศึกษา	2562

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนการสอนในปัจจุบันจะเป็นการประเมินตามสภาพจริง จึงแบ่งการให้คะแนนออกเป็น 3-5 ส่วน แล้วแต่ครูผู้สอน เช่น คะแนนเก็บจากการทำงาน การบ้าน 2 ส่วน การทดสอบกลางภาค 1 ส่วน การสอบปลายภาค 1 ส่วน และคะแนนจิตพิสัย 1 ส่วน โดยเฉพาะการเก็บคะแนนจากการทำงานและการบ้าน ซึ่งมี 2 ส่วน เป็นคะแนนที่นักศึกษาจะต้องดำเนินการจัดทำและส่งภายในเวลาที่กำหนด แต่นักศึกษาบางส่วนไม่ค่อยทำงานและส่งการบ้านตามที่ครูผู้สอนกำหนด จึงทำให้ครูผู้สอนต้องการทราบสาเหตุที่นักศึกษาไม่ทำงานหรือส่งการบ้านตามเวลาดังกล่าว

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสาเหตุของการไม่ส่งงาน/การบ้าน ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 ที่เรียนวิชาหลักการจัดการ

2. เพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับการแก้ปัญหาการไม่ส่งงาน/การบ้านของนักศึกษาระดับ ปวส.1 ที่เรียนวิชาหลักการจัดการ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1-4 และสาขาวิชาภาษาต่างประเทศธุรกิจ ที่เรียนวิชาหลักการจัดการ รหัส 3200-1003

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถาม จำนวน 15 ข้อ

การสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเทคนิคการสร้างแบบสอบถามจากเอกสารต่าง ๆ
2. สอบถามนักศึกษาถึงสาเหตุในการไม่ทำงานหรือส่งการบ้าน
3. ให้นักศึกษาเรียงลำดับสาเหตุของการไม่ส่งงาน/การบ้าน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แจกแบบสอบถามนักศึกษาทุกคนที่สอน
2. หาความถี่ของสาเหตุแต่ละข้อ
3. วิเคราะห์ความถี่ของข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ คือ การหาค่าร้อยละ โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักศึกษา

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุการไม่ส่งงาน/การบ้าน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามเพื่อศึกษาหาสาเหตุเรื่องการไม่ทำงาน/ไม่ส่งการบ้านตามกำหนด ของนักศึกษาที่เรียนวิชาหลักการจัดการ รหัส 3200-1003 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี 1-4 และภาษาต่างประเทศธุรกิจ รวมจำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น 137 คน แสดงให้เห็นว่า สาเหตุที่ไม่ทำ/ไม่ส่งการบ้านตามกำหนด คือ ลำดับที่ 1 ทำงาน Part Time นักศึกษาเลือกจำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 71.53 ลำดับที่ 2 เตรียมตัวสอบเก็บคะแนนวิชาอื่น นักศึกษาเลือกจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 61.31 และลำดับที่ 3 ช่วยเหลืองานผู้ปกครอง นักศึกษาเลือกจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 52.55

ข้อเสนอแนะ

1. ในการสร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษาหาสาเหตุเรื่องการไม่ทำงาน/ไม่ส่งการบ้านตามที่ผู้สอนกำหนด อาจจะต้องดำเนินการสอบถามในทุกรายวิชาที่นักศึกษาแต่ละห้องเรียน เพราะผลการวิจัยที่แตกต่างกันก็ได้

2. ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจจะต้องทำกับนักศึกษาในทุกระดับชั้นเพื่อจะได้ทราบสาเหตุที่ตรงตามความรู้สึกของนักศึกษาในแต่ละชั้นเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. กระตุ้นให้นักศึกษามีความพยายามในการทำงาน/ส่งการบ้านตามกำหนด

2. นักศึกษาใช้เวลาว่างในวิทยาลัยฯ ให้เกิดประโยชน์

3. เพิ่มพูนประสบการณ์ที่ได้รับจากการเรียนการสอน

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้มีวินัยและความรับผิดชอบของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 เลขานุการ กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวอังคณา ชูสุวรรณ
ตำแหน่ง ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา ค.บ.(ธุรกิจศึกษา)
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง จึงจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ มาเกื้อหนุนกัน ซึ่งต้องมีการพัฒนาโดยต้องคำนึงถึงทรัพยากรที่มีคุณภาพและสิ่งที่สำคัญที่สุดคือทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ โดยจะต้องมีคุณสมบัติด้านสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจที่ดี มีสติปัญญา มีความรู้ความสามารถ มีความอดทน ขยันขันแข็ง ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก กล้าเผชิญปัญหาและอุปสรรคด้วยความมุ่งมั่น ถ้ามนุษย์ทุกคนมีคุณสมบัติดังกล่าวก็จะเป็นผู้มีวินัยในตนเองซึ่งจะเป็นวัฒนธรรมที่ทุกคนในสังคมต้องปฏิบัติ เพราะจะทำให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข วินัยจึงเป็นคุณธรรมที่ควรสร้างและปลูกฝังให้ทุกคนใช้เป็นแนวทางสำหรับบังคับพฤติกรรมของตนเอง ทำให้บรรลุตามจุดหมายของชีวิตและประสบความสำเร็จในชีวิต เพราะฉะนั้นครูควรสร้างสรรค์วินัยให้เกิดแก่นักเรียน เมื่อนักเรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนจะทำให้สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนให้เป็นไปในทางที่ดีงาม จึงควรมีการปลูกฝังให้ยึดถือและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ถ้าหากในสังคมไม่มีการปลูกฝังและพัฒนาเด็กให้มีวินัยและมีคุณภาพแล้ว การพัฒนาสังคมและประเทศก็จะเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพจึงควรต้องปลูกฝังวินัยในตนเองให้เป็นพื้นฐาน ในที่สุดก็จะสามารถพัฒนาประเทศชาติให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้นดังนั้น การศึกษาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญและมีความจำเป็นอย่างมากในการที่จะพัฒนาให้มนุษย์มีประสิทธิภาพและศักยภาพสูงสุด

จากการเป็นคุณครูสอน นักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาเลขานุการ กลุ่ม 1 ซึ่งมีหน้าที่ดูแลนักเรียนด้านพฤติกรรมและการเรียนของนักเรียนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนบางคนในห้องเรียนไม่สนใจเรียน ขาดความรับผิดชอบและระเบียบวินัย จึงทำให้บรรยากาศการเรียนรู้ไม่เอื้อต่อการเรียนการสอนและมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์จึงทำให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้จะส่งผลต่อนักเรียนบางคนที่มีผลการเรียนค่อนข้างต่ำ จึงต้องใช้กระบวนการวิจัยมาแก้ปัญหา โดยการนำทฤษฎีการเรียนรู้ ทฤษฎีแรงจูงใจ และทฤษฎีการวางเงื่อนไข มาใช้กับนักเรียนเพื่อเป็นการพัฒนาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนและส่งเสริมศักยภาพของนักเรียน ให้เกิดการเรียนรู้เต็มศักยภาพและความสามารถของตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีวินัย ความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง มีบรรยากาศการเรียนรู้ที่เหมาะสม เป็นการปลูกฝังระเบียบวินัย การรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ทำให้สามารถพัฒนานักเรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและมีผลการเรียนดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้ผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้นของนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาเลขานุการ กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

สมมุติฐานการวิจัย

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของนักเรียน ทำให้สามารถพัฒนาศักยภาพด้านพฤติกรรมและการเรียนให้ดีขึ้น

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการเลขานุการ กลุ่ม 1 จำนวน 29 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ในการทำวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสังเกต แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้การสังเกตและนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้นักเรียนระดับ ปวช.1 เลขานุการ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 29 คน ได้ตอบแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้ค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

จากแบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับความมีวินัยและรับผิดชอบในห้องเรียน เมื่อนำผลสรุปของการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 พบว่านักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาเลขานุการ ห้อง 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีความกระตือรือร้น เอาใจใส่ต่อการเรียน และมีวินัยและความรับผิดชอบมากขึ้น จากตารางพบว่า ในการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 2 นักเรียนมีพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่าครั้งที่ 1 หากพิจารณาในภาพรวมจะเห็นได้ว่าดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด คือ นักเรียนไม่นำงานวิชาอื่นมาทำขณะที่กำลังเรียนวิชาหนึ่ง ไม่คุยและเล่นเพื่อนในขณะที่ครูสอน ส่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนด ไม่นอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน ทำการบ้านและไม่ลอกการบ้านเพื่อน ทำผิดจะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้ มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย มาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียน รู้จักวางแผนและเตรียมพร้อมที่จะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการอ่านหนังสือ ทำให้นักเรียนสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียน ส่งผลให้การเรียนดีขึ้น และเป็นผู้ที่มีความสำเร็จในชีวิตตามจุดหมายที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง ควรมีการติดตามอย่างต่อเนื่อง
2. ครู ผู้ปกครอง นักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรร่วมมือกันแก้ไขและสะท้อนปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนทำให้นักเรียนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการเรียน

ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นายนิรุตติ์ สระบัว
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	บธ.บ.(บริหารธุรกิจ)
ปีการศึกษา	2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมาของรายวิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์การ รหัสวิชา 3001 - 1001 พบว่าเมื่อให้นักศึกษาจัดกลุ่มกลุ่มละ 4 คน นักศึกษาจะเลือกอยู่กลุ่มเดียวกับเพื่อนที่ตนสนิท ขาดปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนคนอื่นๆ ในห้อง เมื่อมอบหมายงานให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มทำงาน พบว่านักศึกษา ขาดการวางแผนการทำงาน นักศึกษาบางคนจึงไม่ทราบบทบาทและหน้าที่ของตนอย่างชัดเจน ภาระงานจึงตกอยู่ที่นักศึกษาบางคนในกลุ่มเท่านั้น ทำให้ส่งงานไม่ทันตามกำหนด และผลงานยังมีข้อบกพร่อง แต่เมื่อมอบหมายงานให้นักศึกษาทำคนเดียว ผลงานของนักศึกษาส่วนใหญ่จะมีข้อบกพร่องน้อยกว่าผลงานของกลุ่มแสดงให้เห็นว่านักศึกษายังขาดพฤติกรรมการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาต่ำกว่าที่ควรจะได้รับ การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นวิธีเรียนที่ช่วยให้นักศึกษาได้มีการพึ่งพาอาศัยกัน ทำให้นักศึกษามีสัมพันธภาพอันดีกับผู้อื่น มีการปรึกษากันอย่างใกล้ชิด สมาชิกแต่ละคนทราบบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของตน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินการทำงานของสมาชิกในกลุ่ม ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน และหาทางปรับปรุงวิธีการทำงานของกลุ่มให้ดีขึ้นเพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกัน (วรรณทิพา, 2538; Johnson, Johnson and Hobulec, 1991; Slavin, 1995)

นอกจากนี้ การเรียนแบบร่วมมือยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความสามารถของตนอย่างเต็มที่ สมาชิกที่อ่อนในกลุ่มจะได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จร่วมกันและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้นได้ (ดาวคลี่, 2543; แพรวพรรณ์, 2544; Back,1993 อ้างถึงใน สุวิมล, 2542; Theodora De Baz, 2001)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่ม 1 ที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทักษะความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักศึกษาหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาที่เรียนรู้โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนรู้ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
2. นักศึกษาที่เรียนรู้โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีทักษะความสามารถการทำงานร่วมกับผู้อื่นสูงกว่านักเรียนที่เรียนรู้ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 3 ห้องเรียน จำนวน 54 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ใช้หลักการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการใช้แบบทดสอบราวิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์การ รหัสวิชา 3000–1001 เพื่อทดสอบความสามารถของนักศึกษาทั้ง 3 ห้อง จากนั้นนำมาหาค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยมีค่าใกล้เคียงกัน จึงเลือกจับฉลากมา 1 ห้องเรียน ให้เป็นกลุ่มตัวอย่าง และ อีก 2 ห้องเรียน เป็นกลุ่มควบคุม โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. นำแบบทดสอบรายวิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์การ รหัสวิชา 3001–1001 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ซึ่งเป็นแบบทดสอบตามโครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช 2557 ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งหาคุณภาพของข้อสอบเรียบร้อยแล้ว และนำมาทดสอบกับนักศึกษาทั้ง 3 ห้อง นำคะแนนที่สดสอบมาหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏว่าทั้ง 3 ห้องเรียน มีคะแนนเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกัน
2. นำคะแนนสอบจากแบบทดสอบวิชารายวิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์การ รหัสวิชา 3001–1001 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ซึ่งเป็นแบบทดสอบตามโครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) พุทธศักราช 2557 ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่มีการหาคุณภาพของข้อสอบแล้ว ทำการทดสอบค่าที(t-test) พบว่า คะแนนสอบแบบทดสอบรายวิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์การ รหัสวิชา 3001–1001 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01
3. ทำการเลือกกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยวิธีการจับฉลาก ผลปรากฏว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่ม1 จำนวน 19 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่ม 2 จำนวน 19 คน และกลุ่ม 3 จำนวน 18 คน เป็นกลุ่มควบคุม ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD รายวิชาวิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์การ รหัสวิชา 3001–1001 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เรื่องการเพิ่มประสิทธิภาพในองค์การ จำนวน 6 รวม 12 ชั่วโมง

2. แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ รายวิชาวิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์การ รหัสวิชา 3001 – 1001 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) พุทธศักราช 2557 ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เรื่องการเพิ่มประสิทธิภาพในองค์การ จำนวน 6 หน่วยการเรียนรู้ รวม 12 ชั่วโมง

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์การ รหัสวิชา 3001 – 1001 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) พุทธศักราช 2557 ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ แบบปรนัย 4 ตัวเลือก เรื่องเรื่องการเพิ่มประสิทธิภาพในองค์การ จำนวน 6 หน่วยการเรียนรู้ หน่วยละ 30 ข้อ

4. แบบสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาด้านทักษะความสามารถต่อกระบวนการทำงานร่วมกับผู้อื่น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Design) ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ระหว่างวันที่ 15 พฤศจิกายน 2562 ถึงวันที่ 15 ธันวาคม 2562 โดยแบ่งการทดลองเป็น 2 รูปแบบการจัดการเรียนรู้ คือการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ตามแผนการวิจัยแบบสองกลุ่ม มีการทดสอบหลังการทดลอง(Randomize Control Group Posttest Design)

1. ปฐมนิเทศนักศึกษา เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนรู้ บทบาทของนักเรียน จุดประสงค์การเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ใช้เวลาในการทดลอง 18 ชั่วโมง โดยใช้เวลาเรียนปกติ ในตารางสอนของนักศึกษา ทดลองสัปดาห์ละ 3 คาบ คาบละ 60 นาที จำนวน 6 สัปดาห์

2. ดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนด้วยตนเอง ซึ่งมีการดำเนินการในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมดังนี้

3. ดำเนินการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้กับนักเรียนทั้งสองกลุ่ม ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อการเพิ่มประสิทธิภาพในองค์การ ตามหน่วยการเรียนรู้ หน่วยละ 30 ข้อ เวลา 60 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์

2. เปรียบเทียบความแตกต่างกันของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยการทดสอบทีแบบทั้งสองกลุ่มอิสระต่อกัน(t-test Indipendent)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลดังนี้

1. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ สรุปได้ว่าหลังจากการได้รับการจัดเรียนรู้ด้วยการจัดเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ค่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเป็นไปตามสมมุติฐาน

2. การศึกษาเปรียบเทียมทักษะความสามารถการทำงานร่วมกับผู้อื่นหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ ร่วมมือ เทคนิค STAD และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ สรุปได้ว่า หลังจากได้รับการจัดกาเรียนรู้ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ ร่วมมือ เทคนิค STAD ค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะความสามารถการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักศึกษาสูงกว่านักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่องนี้ เป็นการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่เรียนรู้ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD และวิธีการเรียนรู้แบบปกติ ในรายวิชาการบริหารงานคุณภาพภายในองค์การ (3001 – 1001)

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้

1. ผู้สอนควรให้ความรู้ แนะนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อให้นักศึกษาเข้าใจแนวคิดและขั้นตอนการเรียนรู้

2. เนื้อหาที่ใช้ในการเรียน ควรเป็นเนื้อหาที่เป็นความรู้ ทฤษฎี ที่สามารถสร้างความสนใจของนักศึกษา ไม่ยาวเกินไป

3. ผู้สอนควรเปิดกว้างสำหรับวิธีการนำเสนอแผนผังความคิดของนักศึกษา เพราะนักศึกษาแต่ละคนมีวิธีการนำเสนอแผนผังความคิดที่แตกต่างกัน เพื่อให้นักศึกษาเกิดความคิดสร้างสรรค์

4. ควรมีการอบรมครูผู้สอนให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เพื่อเป็นการขยายวิธีการจัดการเรียนรู้แบบนี้ให้แกครูผู้สอนที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้

5. ผู้สอนควรแนะนำแหล่งความรู้อื่นให้กับผู้เรียน เช่น จากอินเตอร์เน็ต ห้องสมุด เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักศึกษาทุกระดับชั้นเพื่อให้นักเรียนได้รับโอกาสในการที่จะได้รับการพัฒนาทักษะความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาทักษะความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักศึกษาในกลุ่มการเรียนรู้อื่น ๆ เพื่อให้นักศึกษามีทักษะความสามารถในการทำงานกับผู้อื่นในระดับสูง

การปรับพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลาในรายวิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์การ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม กลุ่ม 4 ปีการศึกษา 2562

ผู้วิจัย นางธมลวรรณ นาคาลักษณ์
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา บธ.บ. (การจัดการทั่วไป)
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงทุก ๆ ด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง จึงจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ มาเกื้อหนุนกัน ซึ่งต้องมีการพัฒนาโดยต้องคำนึงถึงทรัพยากรที่มีคุณภาพและสิ่งที่สำคัญที่สุดคือทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ โดยจะต้องมีคุณสมบัติด้าน

สมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจที่ดี มีสติปัญญา มีความรู้ความสามารถ มีความอดทน ขยันขันแข็ง ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก กล้าเผชิญปัญหาและอุปสรรคด้วยความมุ่งมั่น ถ้ามนุษย์ทุกคนมีคุณสมบัติดังกล่าวก็จะเป็นผู้มีวินัยในตนเอง ซึ่งจะเป็นวัฒนธรรมที่ทุกคนในสังคมต้องปฏิบัติ เพราะจะทำให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข วินัยจึงเป็นคุณธรรมที่ควรสร้างและปลูกฝังให้ทุกคนใช้เป็นแนวทางสำหรับบังคับพฤติกรรมของตนเอง ทำให้บรรลุตามจุดหมายของชีวิตและประสบความสำเร็จ เพราะฉะนั้นครูควรสร้างสรรค์วินัยให้เกิดแก่นักเรียน เมื่อนักเรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนจะทำให้สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนให้เป็นไปในทางที่ดีงาม จึงควรมีการปลูกฝังให้ยึดถือและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ถ้าหากในสังคมไม่มีการปลูกฝังและพัฒนาเด็กให้มีวินัยและมีคุณภาพแล้ว การพัฒนาสังคมและประเทศก็จะเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ จึงควรต้องปลูกฝังวินัยในตนเองให้เป็นพื้นฐาน ในที่สุดก็จะสามารถพัฒนาประเทศชาติให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญและมีความจำเป็นอย่างมากในการที่จะพัฒนาให้มนุษย์มีประสิทธิภาพ และศักยภาพสูงสุด จากการเป็นครูผู้สอนนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ซึ่งมีหน้าที่ดูแลนักเรียนด้านพฤติกรรมและการเรียนของนักเรียนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนบางคนในห้องเรียนไม่สนใจเรียน จึงทำให้บรรยากาศการเรียนรู้ไม่เอื้อต่อการเรียนการสอนและมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ จึงทำให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้จะส่งผลต่อนักเรียนบางคนที่มีผลการเรียนค่อนข้างต่ำ จึงต้องใช้กระบวนการวิจัยมาแก้ปัญหา โดยการนำทฤษฎีการเรียนรู้ ทฤษฎีแรงจูงใจ และทฤษฎีการวางเงื่อนไขมาใช้กับนักเรียนเพื่อเป็นการพัฒนาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนและส่งเสริมศักยภาพของนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้เต็มศักยภาพและความสามารถของตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีวินัย การรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ทำให้สามารถพัฒนานักเรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและมีผลการเรียนดีขึ้น

ปัญหาการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงต่อเวลาเป็นปัญหาที่มาจากพฤติกรรมของนักเรียนที่เกิดขึ้นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ปัญหานี้ควรจะหาวิธีการแก้ไขให้ถูกต้อง และนำมาปรับปรุงพฤติกรรมอันพึงประสงค์ของนักเรียนในชั่วโมงจึงเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของครูผู้สอนทุกคนที่จะแก้ไขปัญหานี้ เพราะเป็นปัญหาที่ทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ในชั้นเรียน เช่น ทำให้เกิดการหยุดการสอนในช่วงหนึ่งเมื่อนักเรียนที่มาสายเดินเข้าในชั้นเรียนในขณะที่ทุกคนกำลังเรียน และเมื่อเข้าไปนั่งเรียนแล้วก็จะสอบถามเพื่อนที่นั่งใกล้ว่า อาจารย์สอนอะไรบ้าง ทำให้เกิดการพูดคุยในเวลาเรียน บางครั้งครูผู้สอนต้องเริ่มใหม่ ทำให้นักเรียนที่ตั้งใจเรียนอยู่ก่อนเกิดความเบื่อหน่าย ทำให้เสียเวลาในการเรียนการสอน ผู้วิจัยจึงเห็นว่าปัญหาการเข้าเรียนไม่ตรงเวลาเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างยิ่ง จึงได้นำมาเป็นหัวข้อการวิจัยดังกล่าว การผลิตนักศึกษาเพื่อออกไปแข่งขันในตลาดแรงงานยุคปัจจุบัน ซึ่งประสบปัญหาด้านเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก มีการแข่งขันสูง สถานศึกษาแต่ละแห่งจึงมีการมุ่งเน้นคุณภาพของผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษาของตนอย่างเข้มงวด เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้สำเร็จการศึกษาให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานอย่างแท้จริง โดยผู้ที่สำเร็จการศึกษาต้องมีคุณภาพ มีความรู้ ทักษะในวิชาชีพ มีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น การเรียนการสอนในชั้นเรียนนอกจากจะเป็นสถานที่ให้ความรู้แล้ว ยังเป็นสถานที่ฝึกพฤติกรรมให้อยู่ในระเบียบวินัยตามความประสงค์ของสังคม การขาดความรับผิดชอบในการทำงานเป็นพฤติกรรมที่เป็นปัญหา และเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้อันเป็นผลทำให้การสอนไม่สามารถบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

จากการเป็นครูผู้สอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ซึ่งมีหน้าที่ดูแลนักเรียนด้านพฤติกรรมและการเรียนของนักเรียนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนบางคนในห้องเรียนไม่สนใจเรียน ขาดความรับผิดชอบและระเบียบวินัย จึงทำให้บรรยากาศการเรียนรู้ไม่เอื้อต่อการเรียนการสอน และมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ จึงทำให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้จะส่งผลต่อนักเรียนบางคนที่มีผลการเรียนค่อนข้างต่ำ จึงต้องใช้กระบวนการวิจัยมาแก้ปัญหา โดยการนำทฤษฎีการเรียนรู้ ทฤษฎีแรงจูงใจ และทฤษฎีการวางเงื่อนไข มาใช้กับนักเรียนเพื่อเป็นการพัฒนาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนและส่งเสริมศักยภาพของนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้เต็มศักยภาพและความสามารถของตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีวินัย ความรับผิดชอบในหน้าที่ มีบรรยากาศการเรียนรู้ที่เหมาะสม เป็นการปลูกฝังระเบียบวินัย การรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ทำให้สามารถพัฒนานักเรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและมีผลการเรียนดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้น นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

สมมุติฐานการวิจัย

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของนักเรียน ทำให้สามารถพัฒนาศักยภาพด้านพฤติกรรมและการเรียนให้ดีขึ้น

ประชากร

ประชากรของการศึกษาวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 27 คน

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาหลักการ ทฤษฎีจิตวิทยาการศึกษา เจตคติ ทฤษฎีแรงจูงใจ ทฤษฎีการเรียนรู้แบบวางเงื่อนไข แบบการกระทำของสกินเนอร์ ลักษณะด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนและความรับผิดชอบ
2. กำหนดกรอบแนวความคิดในการวิจัย เพื่อทำการศึกษาความมีวินัยในตนเอง ความรับผิดชอบของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง
3. กำหนดวัตถุประสงค์
4. กำหนดกลุ่มประชากร การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดกลุ่มประชากร คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 จำนวน 27 คน
5. สร้างเครื่องมือการวิจัย โดยผู้วิจัยศึกษาจากหลักการ ทฤษฎี แนวคิด วัตถุประสงค์ เพื่อจำแนกว่าควรสร้างเครื่องมือวัดด้านใดบ้างให้เหมาะสมกับสภาพของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง ที่นำมาทำการวิจัยในครั้งนี้
6. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตัวเอง โดยการสังเกตให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม
7. การสรุปผลการวิจัยและนำเสนอผลการวิจัย โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลและเขียนสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การทำวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสังเกตและแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้การสังเกตและนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 27 คน ได้ตอบแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้ค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกต ข้อมูลด้านการเรียนของแต่ละวิชา และการตอบแบบสอบถามจากนักเรียน การใช้แรงจูงใจเสริมแรงโดยใช้คำชมแก่นักเรียน รวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบ สนใจเรียน ซึ่งนักเรียนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียนมากขึ้น ในการทำวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงกำหนดเวลา รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจ โดยดูจากการสังเกต การสัมภาษณ์ ผลการเรียนและสรุปผลการเปรียบเทียบจากการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความมีวินัย ความรับผิดชอบและความสนใจการเรียนของนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง ควรมีการติดตามอย่างต่อเนื่อง
2. ครู ผู้ปกครอง นักเรียน และผู้เกี่ยวข้อง ควรร่วมมือกันแก้ไขและสะท้อนปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการเรียน

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพของสื่อการเรียนการสอนวิชากฎหมายธุรกิจ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวกุลิสรา คงสงค์
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	น.บ. (นิติศาสตรบัณฑิต)
ปีการศึกษา	2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาย่อมมีเป้าหมายที่สำคัญคือต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาที่ถ่ายทอด โดยให้ผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ที่มีอยู่แล้วมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ที่กำลังสอน และสามารถนำสิ่งที่ครูสอนไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์อื่น ๆ ได้ โดยครูจะต้องสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ แนวทางหนึ่งที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี คือครูสามารถนำสื่อการสอนมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล โดยเนื้อหาในบทเรียนจะต้องมีความถูกต้องตามหลักวิชาเป็นปัจจุบัน ไม่ล้าสมัย โครงสร้างเนื้อหาชัดเจน มีความสัมพันธ์ต่อเนื่อง นั่นคือควรจะต้องมีการออกแบบบทเรียนที่ดีนำทางผู้เรียนให้เกิดความเข้าใจและจำเนื้อหาได้ มีการจัดระบบเนื้อหาสัมพันธ์กับความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมของผู้เรียน หรือปูพื้นความรู้เดิมเพื่อเชื่อมโยงไปสู่ความรู้ใหม่ มีลำดับขั้นตอนของการนำเสนอความยากง่าย มีการนำเสนอวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนรู้ล่วงหน้าถึงประเด็นสำคัญของเนื้อหาเค้าโครงเนื้อหาอย่างกว้าง ๆ ผู้เรียนจะสามารถผสมรายละเอียดส่วนย่อยให้สัมพันธ์กับเนื้อหาส่วนใหญ่ ทำให้ผลการเรียนรู้มีประสิทธิภาพขึ้น ที่สำคัญเนื้อหาควรจะนำเสนอได้ตรงและครอบคลุมตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้เหมาะสมกับระดับความยากง่ายของผู้เรียน

ดังนั้น การศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพของสื่อการเรียนการสอนจึงมีความสำคัญต่อการปรับปรุงพัฒนาเทคนิคการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อคุณภาพของสื่อการเรียนการสอน
2. เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

สมมุติฐานการวิจัย

การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพของสื่อการเรียนการสอนมีความแตกต่างกัน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่เรียนวิชากฎหมายธุรกิจ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 9 ห้อง มีนักเรียนทั้งหมด 201 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่เรียนวิชากฎหมายธุรกิจ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยวิการสุ่มตัวอย่าง จำนวน 38 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นที่มีต่อคุณภาพสื่อการเรียนการสอน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แจกแบบสอบถามให้นักศึกษาตอบ
2. นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป spss for window

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

ความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อที่ใช้ตรงกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ ดังนี้ มาก 57.9% รองลงมา มากที่สุด 42.1% ค่าเฉลี่ย 4.42 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50 อยู่ในระดับมาก ความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อที่ใช้มีความน่าสนใจ สามารถกระตุ้นให้เกิดการใฝ่รู้ อยู่ในระดับมากที่สุดและมาก คิดเป็นร้อยละ 47.4% รองลงมาอยู่ในระดับปานกาง คิดเป็นร้อยละ 5.3% ค่าเฉลี่ย 4.42 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.59 อยู่ในระดับมาก ความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อที่ใช้มีความชัดเจน สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.8% รองลงมาอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 31.6% ระดับปานกลาง 2.6% ค่าเฉลี่ย 4.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.54 อยู่ในระดับมากที่สุด ความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อที่ใช้ช่วยให้ง่ายต่อการเรียนรู้ กระตุ้นให้คิดและจดจำได้นาน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.6% รองลงมาอยู่ในระดับมาก 44.7% ปานกลาง 2.6% ค่าเฉลี่ย 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.55 อยู่ในระดับมาก ความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อที่ใช้ทันสมัย แปลกใหม่ แตกต่างไปจากการเรียนปกติ อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 50% รองลงมามากที่สุด 42.1% ปานกลาง 7.9% ค่าเฉลี่ย 4.34 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.62 อยู่ในระดับมาก ความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อที่ใช้มีความเหมาะสมกับเวลา คิดเป็นร้อยละดังนี้ มาก 50% รองลงมา มากที่สุด 42.1% ปานกลาง 5.3% น้อย 2.6% ค่าเฉลี่ย 4.32 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.79 อยู่ในระดับมาก ความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อที่ใช้ช่วยสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน คิดเป็นร้อยละดังนี้ มากที่สุด 50% รองลงมา มาก 39.5% ปานกลาง 10.5% ค่าเฉลี่ย 4.39 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67 อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ควรศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพของสื่อการเรียนการสอนในรายวิชาอื่น ๆ ด้วย ทั้งนี้เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นำผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อคุณภาพของสื่อการเรียนการสอนมาพัฒนาเทคนิคการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

แผนกวิชาภาษาต่างประเทศธุรกิจ

การศึกษาความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียน นักศึกษาแผนกวิชาภาษาต่างประเทศธุรกิจ
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางนันทรัตน์ ชนะชู
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา	ศศ.บ (ภาษาอังกฤษ)
ปีการศึกษา	2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลและเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้สื่อสารกับประชาคมโลกได้อย่างไร้ขีดจำกัด ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและความรู้ในแขนงต่าง ๆ ดังนั้น การพัฒนาประเทศในทุกด้านให้มีความเจริญก้าวหน้าและทัดเทียมกับนานาประเทศในโลกจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพัฒนาศักยภาพของประชากรของประเทศให้มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ประเทศไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษมาโดยตลอด จะเห็นได้จากการจัดการศึกษาของชาติกำหนดให้มีการเรียนการสอนวิชาอังกฤษในระดับต่าง ๆ มาเป็นเวลานานเพื่อให้ประชากรของชาติสามารถสื่อสารกับนานาชาติด้วยภาษาอังกฤษทั้งทางด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน

ปัจจุบันนี้หลายคนเริ่มให้ความสำคัญกับการเรียนภาษากันมากขึ้น เพราะภาษาถือเป็นบันไดที่จะทำให้เราก้าวสู่ความสำเร็จและเป็นประตูเชื่อมออกไปสู่ต่างประเทศได้โดยเฉพาะภาษาอังกฤษซึ่งได้กลายมาเป็นภาษากลางของประชาคมอาเซียนทุกประเทศ รวมถึงประเทศไทยก็ได้เข้าร่วมประชาคมอาเซียนตั้ง พ.ศ.2558 ซึ่งนักศึกษาที่กำลังศึกษาในปี 2563 นี้จะต้องมีความพร้อมเรื่องภาษา เพราะเมื่อจบออกไปจะต้องเผชิญกับการแข่งขันที่สูงขึ้นเนื่องจากตลาดแรงงานไม่ได้ปิดกั้นแค่ในประเทศอีกต่อไป

ดังนั้นการพูดภาษาอังกฤษนั้นจะสื่อสารได้ก็ต่อเมื่อฟังรู้ เรื่องแล้วสามารถโต้ตอบได้ นอกจากโต้ตอบแลกเปลี่ยนข้อมูลแล้วรวมไปถึง การเล่าเรื่อง บรรยาย แสดงความคิดเห็น การ-วิเคราะห์ จึงจะถือว่าเป็นสุดยอดในการพูดภาษาอังกฤษ ปัจจุบันได้พบนักศึกษาที่จบใหม่ ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดีพอ เนื่องจากความรู้สึกวิตกกังวลความประหม่าเป็นเรื่องที่พบเห็นโดยปกติในการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศซึ่งความรู้สึกวิตกกังวลในเรื่องการพูดนี้เป็นที่ยอมรับกันว่ามีผลการแสดงแกต่อการพูดของผู้เรียนด้วยเหตุนี้

ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญของปัญหาการพูดภาษาอังกฤษของคนไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน นักศึกษา แผนกภาษาต่างประเทศธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช นักเรียน นักศึกษาเหล่านี้จะสำเร็จการศึกษาออกไปรับใช้สังคมและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติให้กับภาครัฐและส่วนต่าง ๆ ของประเทศในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน นักศึกษา ระดับ ปวช.1 - ปวส.2 แผนกภาษาต่างประเทศธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน นักศึกษา แผนกภาษาต่างประเทศธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับ ปวช.1 - ปวส.2 ภาษาต่างประเทศธุรกิจ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษา ชั้น ปวช.1 - ปวส.2 ภาษาต่างประเทศธุรกิจ จำนวน 48 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามระดับความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน นักศึกษาแผนกวิชาภาษาต่างประเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช แบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 ระดับความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน นักศึกษาแผนกวิชาภาษาต่างประเทศธุรกิจ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ (ปลายเปิด)

การสร้างเครื่องมือ

1. ออกแบบสอบถาม
2. นำแบบสอบถามมาทดลองใช้แล้วปรับปรุง
3. รวบรวมแบบสอบถามและวิเคราะห์ข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามแบบระดับความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองให้กับกลุ่มตัวอย่าง ก่อนตอบแบบสอบถามผู้วิจัยจะอธิบาย จุดประสงค์ของการเก็บข้อมูล และอธิบายวิธีการกรอกแบบสอบถามให้เข้าใจก่อน แล้วจึงให้กลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ
2. ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$)
3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยดังกล่าวข้างต้นสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของหลักสูตรภาพรวมที่สามารถตอบสนองต่อความวิตกกังวลของนักเรียนนักศึกษาได้ในระดับมาก อย่างไรก็ตามยังมีประเด็นปลีกย่อยบางประการที่ผู้เกี่ยวข้องโดยตรงคือ แผนกภาษาต่างประเทศธุรกิจควรนำไปพิจารณา

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการวิจัยความวิตกกังวลในการใช้ภาษาอังกฤษ ในทักษะด้านการฟัง อ่าน และเขียน ในครั้งต่อไปเพื่อเป็นการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนทักษะภาษาอังกฤษในทุก ๆด้าน

2. ควรมีการวิจัยความวิตกกังวลในการใช้ภาษาต่างประเทศอื่นในโอกาสต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน นักศึกษา
2. ได้เป็นแนวทางในการศึกษางานวิจัยให้กับแผนกวิชาภาษาต่างประเทศ

สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวชาตยา แซ่ตัน
ตำแหน่ง ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา ศษ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา)
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

วิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด (20000-1202) เป็นวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษจากสื่อประเภทต่างๆ การออกเสียง และการสนทนาโต้ตอบตามสถานการณ์ต่างๆแต่เนื่องจากนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนยังไม่เป็นที่น่าพอใจอาจเป็นเพราะนักเรียนมีพื้นฐานเกี่ยวกับภาษาอังกฤษไม่ดีพอและขาดแรงจูงใจด้านการเรียนภาษาอังกฤษทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นวิชาที่ยาก ผู้สอนมีความต้องการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น จึงจำเป็นต้องทำการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาดังกล่าว เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด ด้านการเตรียมการสอน การดำเนินการสอน การใช้สื่อการสอน การวัดและการประเมินผล และการปรับปรุงการเรียนการสอน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 การบัญชี กลุ่ม 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 การบัญชี กลุ่ม 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 32 คน ซึ่งเป็นกลุ่มที่ผู้วิจัยสอน เป็นการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถามสภาพปัญหาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูดเป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (rating scale)

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคอร์ท (Likert Scale)

2.1 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาข้อ 1-2 มาสร้างแบบสอบถามมีโครงสร้าง เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด

2.2 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมของเนื้อหาและภาษาที่ใช้โดยให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์เป็นการหาความเที่ยงตรง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยนำแบบสอบถามไปให้นักเรียนที่เป็นประชากร จำนวน 32 คน และเก็บคืนด้วยตนเอง แบบสอบถามที่ได้รับคืนมาสมบูรณ์ครบ 32 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100
2. ตรวจให้คะแนนการทำแบบทดสอบและคะแนนแบบสอบถาม แล้วนำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ
3. สรุปและอภิปรายผลการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าความถี่และร้อยละ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด ในภาพรวม และแยกรายด้าน โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับแบบสอบถามปลายเปิดนำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบจัดกลุ่มของคำตอบ โดยการแจกแจงความถี่

1. ด้านการสอนและเทคนิคการสอน
2. ด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์
3. ด้านสื่อประกอบการสอน
4. ด้านการวัดและประเมินผล

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนส่วนใหญ่ที่ศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด เป็นเพศหญิง ร้อยละ 93.75 เพศชาย ร้อยละ 6.25 ระดับเกรดเฉลี่ยสะสมสูงสุด 3.01-3.50 ร้อยละ 43.75 และต่ำสุดคือ ต่ำกว่า 2.00 ร้อยละ

3.13 นักเรียนเข้าเรียนต่อภาคการเรียนส่วนใหญ่เข้าเรียนมากกว่า 10 ครั้ง ร้อยละ 93.75 และต่ำสุดคือ น้อยกว่า 5 -10 ครั้ง ร้อยละ 6.25

2. สภาพการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด ภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.10 , S.D = 0.15) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการวัดและประเมินผล สูงที่สุด อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.15 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.32 รองลงมาคือ ด้านการสอนและเทคนิคการสอน อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.13 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.27 ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.11 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.34 และต่ำที่สุดคือ ด้านสื่อประกอบการสอน อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.02 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.44 ตามลำดับ

3. ระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอนในภาพรวมในวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 1.66 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.13 เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านการสอนและเทคนิคการสอน อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 1.69 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.28 ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 1.69 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.42 ด้านสื่อประกอบการสอน อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 1.69 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.41 และต่ำที่สุดคือ ด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 1.57 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.33 ตามลำดับ

4. การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอน ระดับการปฏิบัติและระดับปัญหา ในวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด ในภาพรวมและรายด้าน พบว่า ระดับการปฏิบัติการมีค่าเท่ากับ 4.10 ค่าเฉลี่ยระดับปัญหามีค่าเท่ากับ 1.66 เห็นได้ว่าภาพรวมระดับปฏิบัติการในการเรียนการสอนสูงกว่าระดับปัญหา โดยทุกด้านมีระดับปฏิบัติการในการเรียนการสอนสูงกว่าระดับปัญหา

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการทำวิจัยในด้านการจัดการเรียนการสอน โดยวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือมีกลุ่มคอยให้คำแนะนำการเรียน และสามารถศึกษาค้นคว้า หาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ

2. ควรมีการจัดการเรียนการสอน โดยเน้นการพัฒนาประสิทธิภาพการสอน และเน้นการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม ทักษะทางปัญญา ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. จากการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด จะช่วยทำให้ผู้สอนได้เข้าใจนักเรียน ในขณะเดียวกัน จะทราบผลการสอนของตนเองตามความคิดเห็นของนักเรียน

2. นำผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด

แนวทางในการใช้ Social Media เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาแผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ รายวิชาการเรียนภาษาอังกฤษผ่านเว็บไซต์

ผู้วิจัย	นางนุชนาถ หนุมาศ
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา	ศศ.ม.(การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ)
ปีการศึกษา	2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

Social Media ในสังคมปัจจุบันล้วนใช้กันทุกเพศทุกวัย และมีความสำคัญจนกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันไปแล้ว ดังที่ พัชรพล น้อยเมืองคุณ (2555) กล่าวว่า Social Network คือ สังคมของโลกแห่งอินเตอร์เน็ต หรือเรียกว่าสังคมของมนุษย์ที่ติดต่อสื่อสารกันด้วยเทคโนโลยีต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านอินเตอร์เน็ท ทางโทรศัพท์ ทางโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม และอื่น ๆ ที่ไร้สาย

ในโลกอินเตอร์เน็ตปัจจุบันนี้รูปแบบของเว็บไซต์ที่เป็น โซเชียลเน็ตเวิร์คได้มีเพิ่มมากขึ้นอย่างมากมาย ซึ่งเว็บในรูปแบบของโซเชียลเน็ตเวิร์ค คือ เว็บที่คุณสามารถ “สร้าง” ความสัมพันธ์ระหว่างคุณกับเพื่อนได้ผ่านเว็บไซต์ในรูปแบบเชื่อมโยงเป็นโครงข่ายจาก เพื่อนสู่เพื่อน ทำให้ติดต่อสื่อสารกันสะดวกมากยิ่งขึ้นแต่ในทางกลับกันก็มีภัยด้านมืดของโซเชียลเน็ตเวิร์คที่เกิดขึ้นอย่างไม่รู้ตัว‘การใช้งานโซเชียลเน็ตเวิร์กที่แพร่หลาย พบว่าผู้ใช้ส่วนใหญ่ที่เป็นนักเรียน นักศึกษา มีเพียง 4 ใน 100 คนที่รู้ด้านลบของการใช้ โซเชียลเน็ตเวิร์ก และรู้ว่าต้องใช้งานอย่างระมัดระวัง’ เป็นคำกล่าวของ ปริญญา หอมเอนก นักวิชาการและกรรมการและเลขานุการ สมาคมความมั่นคงปลอดภัยระบบสารสนเทศ ปริญญา มองว่า กระแสโซเชียลเน็ตเวิร์ก ที่มาแรงมาก ๆ แต่การเล่นโซเชียลเน็ตเวิร์กกำลังกลายเป็นดาบสองคม ถ้าใช้ไม่ระวังก็จะเป็นภัยกับตัวเอง รวมทั้งองค์กร โดยเฉพาะการทวิต หรือ โพสต์ข้อมูลที่อาจเป็นช่องโหวให้อาชญากรไซเบอร์ ใช้เป็นข้อมูลในการคุกคามผู้ใช้ได้ง่ายๆ

การใช้ Social Media มีประโยชน์เยอะมากมาย หากไม่รู้จักการใช้ Social Media ให้เกิดประโยชน์หรือแบ่งเวลาการใช้งานไม่เหมาะสม ในทางกลับกันก็เกิดผลเสียมากด้วยเช่นกัน ผู้ใช้ Social Media จึงต้องแบ่งกรอบแบ่งเวลาให้กับตนเองกับการใช้ Social Media เพื่อประโยชน์อันสูงสุดที่ควรจะได้รับจาก Social Media เพราะบางทีอาจจะเห็นว่า Social Media คือส่วนรวมข้อมูลของทุกอย่างรอบโลก แต่เราก็ควรจะใช้ไปในทางที่ถูก เพื่อไม่ให้เกิดผลเสียต่อเราเอง

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาแนวทางในการใช้งาน Social Media เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนนักศึกษารู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อการเพิ่มทักษะภาษาอังกฤษด้วยตนเอง โดยผลการวิจัยเรื่องนี้จะนำไปสู่การพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนนักศึกษาที่ให้ความสนใจที่จะศึกษาหาความรู้ภาษาอังกฤษผ่านทาง Social Media ด้วยตนเองทั้งในห้องเรียนและชีวิตประจำวันและสามารถนำความรู้หรือวิธีการสืบค้นต่างๆไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวทางในการใช้ Social Media เพื่อเพิ่มทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษา
2. เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนนักศึกษาผ่าน Social Media ในอนาคต

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจทีเรียนวิชาการเรียนภาษาอังกฤษผ่านเว็บไซต์ จำนวน 93 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 3 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 10 คน รวมจำนวนทั้งหมด 30 คน ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษผ่านเว็บไซต์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามแนวทางในการใช้ Social Media เพื่อเพิ่มทักษะภาษาอังกฤษ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎีและวิธีการประเมินแนวทางในการใช้ social media จากการทำแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามฯ แบบ Rating Scale (5 ตัวเลือก)
3. ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจแบบสอบถาม (IOC)
4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญและแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง
5. ปรับ/ แก้ไขแบบสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 3 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 10 คน รวมจำนวนทั้งหมด 30 คน (กลุ่มตัวอย่าง) ที่เรียนวิชาการเรียนภาษาอังกฤษผ่านเว็บไซต์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ทำแบบสอบถามแนวทางในการใช้ Social Media เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

แนวทางที่กลุ่มตัวอย่างใช้ Social Media เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

ระดับ 5 ใช้แนวทางนี้ในการเรียนภาษาอังกฤษมากที่สุด

ระดับ 4 ใช้แนวทางนี้ในการเรียนภาษาอังกฤษมาก

ระดับ 3 ใช้แนวทางนี้ในการเรียนภาษาอังกฤษระดับปานกลาง

ระดับ 2 ใช้แนวทางนี้ในการเรียนภาษาอังกฤษน้อย

ระดับ 1 ใช้แนวทางนี้ในการเรียนภาษาอังกฤษน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for Windows โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการใช้ Social Media ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวทางในการใช้ Social Media เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษา ในรายวิชาการเรียนภาษาอังกฤษผ่านเว็บไซต์ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักเรียนนักศึกษา

1.1 เพศ จำแนกได้ดังนี้ เพศชาย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 20 และเพศหญิง จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 80

1.2 วุฒิการศึกษาก่อนเข้าศึกษาระดับ ปวส.1 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จบชั้น ปวช. จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 60 จบชั้น ม.6 จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 20 และจบการศึกษาระดับอื่นๆ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 20

2. ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการใช้ Social Media เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษา ในรายวิชาการเรียนภาษาอังกฤษผ่านเว็บไซต์ ความคิดเห็นของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้ social media ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.79 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.92 ($\bar{x}$ = 3.79 , S.D. = 0.92)

ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่ เล่น social เป็นภาษาอังกฤษ นักเรียนนักศึกษามีข้อเสนอแนะที่อยากให้วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช วิทยาลัยอาชีวศึกษาได้จัดการเรียนการสอนผ่าน Social Media เพิ่มมากขึ้น โดยการเพิ่มห้องอินเทอร์เน็ต หรือสัญญาณอินเทอร์เน็ตให้มีความเสถียรมากยิ่งขึ้น โดยมีครูเป็นผู้แนะนำแนวทางในการศึกษาค้นคว้าเพื่อให้นักเรียนนักศึกษาได้เรียนรู้ทักษะภาษาภาษาอังกฤษจาก social media ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ได้ทราบแนวทางในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนนักศึกษาผ่าน Social Media เพื่อเป็นประโยชน์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

การพัฒนาทักษะทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานการเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

ผู้วิจัย นางมาลัย ชูขันธ์
ตำแหน่ง ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา ศษ.ม.(บริหารการศึกษา)
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาที่สองที่สำคัญมากของประเทศไทย และยังเป็นภาษาสากลที่ใช้กันทั่วโลก กระทรวงศึกษาธิการได้เห็นความจำเป็นในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จึงได้จัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษา โดยมีนโยบายพัฒนาคุณภาพการสอนภาษาอังกฤษ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์ในห้องเรียนไปใช้ได้ ดังนั้นจะต้องได้รับการฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ซึ่งมุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะทั้ง 4 ที่จะช่วยให้การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ตามความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, หน้า 139) จากการเรียนการสอนที่ผ่านมาพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษายังมีผลที่ต่ำกว่าเกณฑ์ ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์สภาพปัญหาของนักศึกษาว่ามีพื้นฐานทางภาษาอังกฤษค่อนข้างอ่อน คือ เขียนไม่ได้ ไม่เข้าใจโครงสร้างพื้นฐานของภาษาอังกฤษ

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้สอนนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขางานการเลขานุการ เพื่อเสริมทักษะทางด้านการเขียนโดยใช้แบบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนตนเองอยู่เสมอ ฝึกเขียนเป็นประจำ พัฒนานักศึกษาไปทีละขั้น เริ่มจากทักษะพื้นฐานง่ายๆ ไปจนถึงทักษะการเขียนประโยคหรือข้อความที่ยากมากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะการเขียนรวมไปถึงการพัฒนาพื้นฐานทางด้านโครงสร้างตามหลักไวยากรณ์ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องตามหลักโครงสร้างไวยากรณ์
2. เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจและสังคม รหัสวิชา 3000-1201 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขางานการเลขานุการและสาขางานการจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 48 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจและสังคม รหัสวิชา 3000-1201 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขางานการเลขานุการวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 14 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้
2. แบบฝึกหัดโครงสร้างไวยากรณ์
3. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ข้อสอบ Error Identification)

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตร เอกสาร ขอบข่าย วิชาภาษาอังกฤษ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
2. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชาและจุดประสงค์การเรียนรู้ในหลักสูตรและเนื้อหา
3. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนตามหลักโครงสร้างไวยากรณ์
4. สร้างแบบแบบฝึกหัดจากเนื้อหาโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ตามแผนการจัดการเรียนรู้
5. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ข้อสอบ Error Identification) โดยสร้างแบบทดสอบให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งมีลักษณะเป็น (อัตนัย) ใช้ข้อสอบ Error Identification เป็นแบบทดสอบเพื่อให้นักศึกษาหาคำที่ผิดโครงสร้างในแต่ละประโยคและแก้ไขให้ถูกต้องตามหลักโครงสร้างไวยากรณ์ จำนวน 20 ข้อ กำหนดการให้ค่าคะแนน ตอบถูกได้ 1 คะแนนตอบผิดได้ 0 คะแนน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาใช้ทดสอบนักศึกษาก่อนการเรียนวิชา

1. ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจและสังคม (Pre-test) เก็บคะแนน
2. จัดกระบวนการเรียนการสอนที่ตรงกับแผนที่วางไว้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนมาใช้ในชั้นเรียนให้นักศึกษาฝึกทำแบบฝึกทักษะการเขียนและแบบฝึกหัดสรุปโครงสร้างไวยากรณ์ด้วยตนเอง
3. นำแบบทดสอบชุดเดิม มาใช้ทดสอบนักศึกษาหลังจากการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจและสังคม (Post-test) เก็บคะแนนอีกครั้ง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขางานการเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 14 คน ทำแบบทดสอบก่อนเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 9.29 คะแนนจากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 46.43

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขางานการเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 14 คน ทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 13.93 คะแนนจากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 69.64

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขางานการเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ว่า จากการที่ครูผู้สอนได้นำแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษมาเป็นสื่อในการจัดกระบวนการเรียนการสอนเกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์ วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจและสังคม ทำให้ผลการพัฒนาทักษะเขียนตามโครงสร้างไวยากรณ์ของนักศึกษาดีมากขึ้น ตามผลสัมฤทธิ์ที่เพิ่มมากขึ้น เป็นไปตามเกณฑ์ที่ผู้สอนกำหนดทั้งนี้ เพราะแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษคือ สื่อที่มีการจัดระบบให้เป็นองค์ความรู้อย่างเป็นระบบนักศึกษาจึงสามารถจดจำ แยกแยะ วิเคราะห์ และเข้าใจในการวางโครงสร้างไวยากรณ์ที่ใช้ในการเขียนได้มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้การที่นักศึกษามีความรู้พื้นฐานโครงสร้างไวยากรณ์ดีขึ้น ก็ส่งผลให้สามารถแต่งประโยค เนื้อเรื่องและตอบคำถามในแบบทดสอบภาษาอังกฤษได้ง่ายยิ่งขึ้นและการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นประกอบกับการเรียนการสอนที่หลากหลายรูปแบบทั้งเกมและสื่อรูปภาพต่างๆ ก็ทำให้นักศึกษามีความสามารถในการเขียนสูงขึ้น วัดได้จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนที่ผลปรากฏว่านักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้น จากร้อยละ 46.43 เป็นร้อยละ 69.64 และยังให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจากนักศึกษาเป็นอย่างดี ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีของ บิลาช เชื่อว่าการเขียนเป็นกุญแจดอกสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษาที่สอง และการเรียนรู้การเขียนไม่ใช่เกิดโดยธรรมชาติ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นางมนธิรา ช่วย (2561) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่อง Present Perfect Tense ผลวิจัยพบว่า นักเรียนมีความรู้ ความจำ ความเข้าใจในไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและสามารถทาแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเพิ่มขึ้นจากเดิม ดังจะเห็นได้จากการเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนทั้ง 1 ห้อง

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการผลิตและพัฒนาแบบฝึกทักษะต่างๆ ที่นักศึกษายังอ่อนอยู่เพื่อเป็นการเสริมทักษะของนักศึกษาให้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพปัญหาของนักศึกษา

2. ควรศึกษาเทคนิควิธีการในการสอนที่แปลกใหม่รวมไปถึงกิจกรรมที่หลากหลายมาสอนให้สอดคล้องกับชุดฝึก เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียนและกิจกรรมเหล่านี้ยังช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนมากยิ่งขึ้น

3. การทำวิจัยควรมีการศึกษาวิธีการสร้างแบบฝึกทักษะต่างๆ ให้เหมาะสมกับเนื้อหาของผู้เรียนเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน เพื่อให้ชุดฝึกนั้นสามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนและผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ได้จริง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้เรียนมีทักษะการจดจำโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น
2. ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนภาษาอังกฤษที่เพิ่มขึ้น

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะหน่วยการเรียนเรื่องการทักทายและกล่าวลา ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขางานการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช วิชาการสนทนาภาษาอังกฤษ 1 (30001206)

ผู้วิจัย นางพัชรีย์ ทองขวัญ
ตำแหน่ง ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา ศศ.บ. (ภาษาอังกฤษ)
ปีการศึกษา 2562

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมโลกปัจจุบันเป็นสังคมข้อมูลข่าวสาร ความก้าวหน้า ความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและวัฒนธรรมมีผลกระทบทั่วถึงอย่างรวดเร็ว บุคคลในสังคมต้อง ติดต่อพบปะเพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมหรือเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ภาษาต่างประเทศจึงกลายเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่งในการสื่อสารความรู้สึกนึกคิดเพื่อให้เกิดความเข้าใจกันและกันในการศึกษาหาข้อมูลความรู้และถ่ายทอดวิทยาการต่างๆ แก่กันในด้านเศรษฐกิจภาษามีความจำเป็นยิ่งขึ้นในการเจรจาต่อรองด้านการค้าและการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจะช่วยสร้างสัมพันธภาพอันดีระหว่างชนชาติไทยเพราะมีการเข้าใจในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติ ทำให้สามารถปฏิบัติตนต่อกันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมมากขึ้น (กรมวิชาการ, 2550)

อีกทั้งความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีในปัจจุบัน ทำให้โลกมีวัฒนาการและมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง มนุษย์สามารถติดต่อสื่อสารอย่างไร้พรมแดน ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่ได้รับผลกระทบจากการเจริญเติบโตของเทคโนโลยีสารสนเทศจำนวนมหาศาลหลั่งไหลเข้าสู่ประเทศไทย สังคมไทย และคนไทย ซึ่งข้อมูลเหล่านี้เป็นภาษาอังกฤษ จึงจำเป็นที่การจัดการศึกษาของประเทศต้องเร่งพัฒนา ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงเพื่อพัฒนาคนในประเทศ ให้มีศักยภาพเพียงพอต่อการดารงชีวิตอย่างมีคุณภาพซึ่งสอดคล้องกับความมุ่งหมายและหลักการของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไป เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้ มีคุณธรรมและจริยธรรม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่สำคัญในการติดต่อสื่อสาร ทักษะที่สำคัญในการแสวงหาความรู้ คือทักษะการอ่าน ดังที่ วีรชาติ ชัยเนตร (2541 : 4) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตในโลกปัจจุบัน ผู้ที่อ่านมากย่อมมีความรู้มาก สอดคล้องกับพรรณศรี ปทุมสิริ (2541 : 2) กล่าวว่าทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจัดว่าเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันของคนยุคใหม่ การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญยิ่งสำหรับการแสวงหาความรู้ เพราะการอ่านจะช่วยสร้างเสริมความรู้ความคิดของคนให้เพิ่มพูนยิ่งขึ้น การอ่านมีบทบาทสำคัญในการเรียนทุกระดับ วิสาข์ จัติวัตร์

(2528 : 15) กล่าวว่า ในบรรดาทักษะภาษาอังกฤษอันประกอบด้วยทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนนั้น ทักษะที่จำเป็นมากที่สุดคือทักษะการอ่าน ซึ่งต้องใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การอ่านฉลากยา การอ่านป้ายโฆษณา ตลอดจนวิธีการใช้ผลิตภัณฑ์ที่มาจากต่างประเทศ ตลอดจนความจำเป็นในการอ่านตำราภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาตรี ปริญญาโท ดังนั้นทักษะการอ่านจึงเป็นทักษะที่นักเรียนต้องการและควรได้รับการส่งเสริมเป็นอย่างยิ่ง สอดคล้องกับสุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2530 : 50) ให้ความคิดเห็นว่า ในกระบวนการเรียนการสอนทักษะต่าง ๆ ในวิชาภาษาอังกฤษ นับว่าทักษะอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและมีประโยชน์มากทักษะหนึ่ง ผู้เรียนมีโอกาสใช้ทักษะการฟัง การพูด และการเขียน น้อยกว่าการอ่าน และในทานองเดียวกัน แฮริสและซเพย์ (Harris and Spay. 1979 : 2) เชื่อว่าการอ่านเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้ ข่าวสาร และการบันเทิง การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนมีทักษะในการอ่าน การฟัง การพูด และ การเขียน ดังที่ กัญญา ปัญญสุทธ์ (2522 : 3) กล่าวว่า ในการสอนทักษะจำเป็นต้องฝึกช้า ๆ ทบทวนบ่อย ๆ จึงจะใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องแม่นยามากขึ้น การอ่านเป็นสิ่งจาเป็นต้องฝึกให้มีความชำนาญ เพื่อฝึกฝนประสบการณ์ทาให้เกิดความคิดกว้างขวาง มีความคิดเฉียบแหลม การอ่านภาษาอังกฤษไม่สามารถแยกออกจากทักษะอื่นๆ ดังที่ ไวท์ (White. 1981 : 89) กล่าวว่าการอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นและใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่าทักษะอื่น ๆ เมื่อเรียนในระดับที่สูงขึ้นไปผู้เรียนต้องศึกษาค้นคว้าตำราทางวิชาการเป็นภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ ผู้ที่มีทักษะการอ่านสูงย่อมมีโอกาสมากกว่าในการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมได้เป็นอย่างดี

การที่ผู้เรียนจะมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจะต้องมีความรู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี ต้องสามารถเป็นผู้นำในการใช้สื่อและนวัตกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่ง ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (พูนทรัพย์ นาคนาคา. 2539 : 3) โดยเฉพาะในสังคมที่เรียนรู้ภาษาต่างประเทศในสภาพแวดล้อมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ใช้ภาษานั้นเป็นภาษาแม่ และไม่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการสื่อสารในชีวิตประจาวัน ดังเช่นในประเทศไทย จึงเป็นสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยในการใช้ภาษาน้อยที่สุด (กิตติพงษ์ ทวีวงษ์. 2538 : 3) รวมทั้งการขาดสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน (ดวงเดือน แสงชัย. 2533)ใน การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง นอกจากครูสอนภาษาอังกฤษจะต้องรู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดีแล้ว เครื่องมือที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของครูภาษาต่างประเทศ ก็คือสื่อการเรียนที่ดี และการมีตำราอย่างเพียงพอ ซึ่งจะเป็นคู่มือที่ช่วยในการสอน สื่อการเรียนจะเป็นตัวกำหนดส่วนสำคัญของการเรียนการสอนในห้องเรียน เพราะสื่อการเรียนนั้นผู้สอนจะกำหนดไว้เรียบร้อยแล้วว่าจะให้ผู้เรียนทำอะไร เรียนอะไร และตอนใดที่ควรเน้นเป็นพิเศษ เพื่อสอนเนื้อหาให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้

แบบเรียนหรือสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ประพันธ์ จูมคามูล (2532 : 19) และ สุไร พงษ์ทองเจริญ (2526 : 15) ได้กล่าวไว้ว่า สื่อการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยนั้นยากเกินกว่าระดับสมองของผู้เรียน เช่น เนื้อหา คำศัพท์ยากหรือมากเกินไป ดังนั้นหนังสือหรือสื่อการเรียนจะต้องมีลักษณะสอดคล้องกับสิ่งที่ผู้เรียนต้องการ กล่าวคือ บทเรียนควรจะมุ่งทางด้านให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ มีกิจกรรมกลุ่มให้ผู้เรียนได้กระทำร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกว่าบทเรียนน่าสนุก น่าเรียนรู้ของใหม่ และ เป็นบทเรียนที่ไม่ยากหรือง่ายเกินไปจนทำให้ผู้เรียนเกิดการท้อแท้ เบื่อหน่าย ทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และที่สำคัญที่สุดคือ ผู้เรียนมีโอกาสนำไปใช้ในชีวิตประจาวันได้ จุดอ่อนอีกประการหนึ่งของสื่อการเรียนภาษาอังกฤษคือ มีแบบฝึกและแบบฝึกหัดไม่เพียงพอและไม่มีคุณภาพ สื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยไม่ตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนไทยในบางโรงเรียน สื่อการสอนไม่สัมพันธ์กัน มีระดับความยากง่ายต่างระดับกันมาก ผู้เรียนจึงเกิดปัญหาและต่อต้านการเรียนภาษาอังกฤษและเพื่อให้สอดคล้องกับความคิดของโรเจอร์ (Rogers. 1988 : 467) ที่กล่าวว่า ถ้าผู้เรียนจะต้องใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อใช้ในการสื่อสารในชีวิตจริงในอนาคตแล้ว ผู้เรียนควรเริ่มเผชิญกับภาษาที่ใช้สื่อสารในชีวิตจริงตั้งแต่ในห้องเรียน ซึ่งการใช้เอกสารจริงในกระบวนการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง การเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงควรเสนอเนื้อหาตลอดจนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สามารถให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาจริงภายใต้สถานการณ์จริง เกี่ยวกับเนื้อหาที่ใช้ในการสอนนั้น การนำเอกสารจริงมาใช้ในการเรียนการสอนก็เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Robinson. 1980 : 35) เพราะการที่ผู้เรียนพบภาษาที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน ก็จะมองเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาว่าสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารจริงได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและแรงจูงใจในการเรียนสูงขึ้น

ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น ทักษะการพูดนับว่าเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดและจำเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากเป็นทักษะเบื้องต้นที่ใช้ในการสื่อสาร (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2537: 167) ทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่นักเรียนต้องได้รับการพัฒนามากที่สุด ซึ่งเออร์(Ur, 1998) ได้ให้ ความคิดเกี่ยวกับเหตุผลที่ต้องพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียนว่า ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดในบรรดาทักษะทั้งหมด เพราะทักษะการพูดเป็นทักษะที่แสดงเห็นว่าผู้พูดมีความรู้ทางภาษา และช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ทักษะอื่นได้ง่ายขึ้น สำหรับประเทศไทยวิชาภาษาอังกฤษได้กำหนดให้จัดการเรียนการสอนในลักษณะภาษาต่างประเทศ นักเรียนแทบไม่มีโอกาสได้พูดหรือใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน นอกจากเวลาเรียนภาษาอังกฤษในห้องเรียนเท่านั้น ทั้งนี้ปัญหาดังกล่าว ชูมิน (Shumin, 1997: 8) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการสอน การพูดว่าการพูดภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ยากยิ่งสำหรับผู้เรียน ผู้เรียนมักพูดภาษาอังกฤษได้ไม่ดี ขาดความคล่องแคล่วในการใช้โครงสร้างภาษาและ สำนวนต่างๆ เนื่องจากผู้เรียนไม่ได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่มีการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ตลอดจน การขาดความเข้าใจในสภาพความเป็นจริงทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ปัญหาที่ผู้วิจัยประสบในการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนคือผู้สอนมักเน้นโครงสร้างทางภาษามากกว่าการฝึกพูด นักเรียนไม่กระตือรือร้นที่จะพูด ไม่กล้าแสดงออก และไม่สามารถนำเรื่องที่วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม | 71 ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 มกราคม–มิถุนายน 2559 เรียนไปประยุกต์ใช้ในการพูดสื่อสาร ทำให้นักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาในการพูดได้อย่างเหมาะสม ตามโอกาสและสถานการณ์ รวมทั้งระบบการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาไม่ได้เน้นการสอบพูด จึงส่งผลให้ผู้เรียนไม่ประสบความสำเร็จในการพูดตามเป้าหมายของหลักสูตร ประกอบด้วยการ เรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด (อ 30202) (ฝ่ายทะเบียนและวัดผล,

2555: 8) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง – พูด ต่ำ คิด เป็นร้อยละ 57.05 ประกอบด้วยทางโรงเรียนมีอาจารย์ต่างชาติ ซึ่งจากการประเมินทักษะการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนยังไม่สามารถพูดสื่อสารพื้นฐานในชีวิตประจำวันได้

เออร์(Ur, 1998) กล่าวว่าสาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนภาษาที่สองไม่ประสบความสำเร็จในการพูดภาษาที่สอง นั้นมีหลายประการเช่น มีการกังวลว่าจะพูดผิดกลัวเสียหน้า ไม่รู้ว่าจะพูดอย่างไรหรือ อะไร และมักจะใช้ภาษาแม่ (Mother Language) แทนที่จะใช้ภาษาเป้าหมาย (Target Language) ในขณะฝึกพูดในชั้นเรียน และจากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ พบว่านักเรียนมีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไข่มุก ภาคภูมิ (2554: 31-33) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดหน้าชั้นเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะทางการพูดสำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประชาบำรุงมีความสามารถในการพูดดีขึ้น ร้อยละ 87.91

เอลลิส และจอห์นสัน (Ellis, 1994; Johnson, 1994) กล่าวว่าการจัดกิจกรรรมในชั้นเรียนเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเกิดปฏิสัมพันธ์ ฝึกให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นการเตรียมความพร้อมในการพูดในสถานการณ์จริงเพื่อให้เกิดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ทั้งนี้กิจกรรมที่เป็นขั้นตอนจะสามารถท้าให้ฝึกได้อย่างมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยเห็นว่า ในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้ความสำคัญในเรื่องทักษะการพูด ซึ่งผู้สอนพบปัญหาว่านักศึกษาระดับชั้น ปวส.1 สาขางานการจัดการสำนักงานมีปัญหาด้านการพูด เนื่องขาดพื้นฐานความรู้ด้านคำศัพท์ของการสื่อสาร นักศึกษาขาดความมั่นใจในการพูด ไม่กล้าพูด หรือไม่สามารถพูดโต้ตอบได้ ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจในการนำเอกสารในวิชาการสนทนาภาษาอังกฤษ 1 (30001206) มาพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพทักษะในการพูด และเห็นความสำคัญของการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อนำไปใช้ในการการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อในระดับสูงต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะหน่วยการเรียนเรื่อง Communicate Online ของนักศึกษา ระดับ ปวส.1 สาขางานการจัดการสำนักงาน ก่อนและหลังการทดลอง

สมมติฐานของการวิจัย

นักศึกษา ระดับชั้น ปวส.1 สาขางานการจัดการสำนักงาน มีความสามารถทางการพูดสูงขึ้น หลังจากใช้แบบฝึกทักษะหน่วยการเรียนเรื่อง Communicate Online

ขอบเขตการศึกษาวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับ ปวส.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการสนทนาภาษาอังกฤษ 1 (30001206) จำนวนทั้งหมด 63 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับ ปวส.1 การจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ที่เรียนวิชาการสนทนาภาษาอังกฤษ 1 (30001206) จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 19 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบจำเพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

ระยะเวลาในการวิจัย

การวิจัยดำเนินการทดลองเป็นเวลา 2 สัปดาห์ ๆ ละ 2 คาบเรียน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะหน่วยการเรียนเรื่อง Communicate Online รายวิชาวิชาการสนทนาภาษาอังกฤษ 1 (30001206)

2. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ฝึกทักษะ หน่วยการเรียนเรื่อง Communicate Online รายวิชาวิชาการสนทนาภาษาอังกฤษ 1 (30001206)

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้า และเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ทดสอบก่อนเรียนหน่วยการเรียนเรื่อง Communicate Online รายวิชาวิชาการสนทนาภาษาอังกฤษ 1 (30001206) นักเรียนจำนวน 19 คน บันทึกผลคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. จัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกหน่วยการเรียนเรื่อง Communicate Online รายวิชาวิชาการสนทนาภาษาอังกฤษ 1 (30001206)

3. ทดสอบหลังเรียน

4. รวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการทดสอบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{x}$) และวิเคราะห์ข้อมูล โดยการเปรียบเทียบค่าคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการทดสอบค่า t-test

สรุปผลการศึกษา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ใช้แบบฝึกแบบฝึกทักษะหน่วยการเรียนเรื่อง Communicate Online รายวิชาวิชาการสนทนาภาษาอังกฤษ 1 (30001206) มีค่า t ที่คำนวณได้ (1.17) น้อยกว่าค่า t จากตาราง (t_{05} .18 = 1.734)

ข้อเสนอแนะ

จากการพัฒนานักศึกษาโดยใช้แบบฝึกหน่วยการเรียนเรื่อง Communicate Online รายวิชาวิชาการสนทนาภาษาอังกฤษ 1 (3000-1206) ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะและสิ่งที่เป็นประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ผู้บริหารหรือผู้เกี่ยวข้องควรสนับสนุนให้ครูทำสื่อนวัตกรรมทางการศึกษาประกอบการสอนอย่างแพร่หลาย ทั้งนี้เพราะสื่อการเรียนการสอน เป็นอุปกรณ์อำนวยความสะดวกและช่วยให้นักศึกษาเข้าใจง่าย รวดเร็ว ชัดเจนขึ้น

1.2 ครูผู้สอนควรศึกษาแบบฝึกทักษะการอ่าน เพื่อให้เกิดความเข้าใจชัดเจน และชี้แจงทำความเข้าใจกับนักศึกษาตามลำดับขั้นตอน และควรติดตามดูแลการปฏิบัติงานของผู้เรียนอย่างใกล้ชิด เพื่อกระตุ้นส่งเสริมให้ผู้เรียนให้เกิดความรับผิดชอบ ให้คำแนะนำช่วยเหลือเมื่อนักศึกษามีปัญหาเกิดขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษา วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการพูด และแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน

2.2 ควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการใช้แบบฝึกทักษะการพูด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษามีทักษะในการพูดภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น
2. นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการเรียนเรื่อง Communicate Online ในรายวิชาการสนทนาภาษาอังกฤษ 1 (30001206) สูงขึ้น
3. นักศึกษามีทักษะการพูดและเกิดความเชื่อมั่นในการสนทนาโต้ตอบภาษาอังกฤษ
4. นักศึกษาได้เรียนรู้อย่างสร้างสรรค์และสามารถนำไปบูรณาการเข้ากับความรู้อื่นๆตลอดจนนำไปพัฒนาวิธีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

การใช้เกมประกอบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 สาขางานการท่องเที่ยว ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวดลฤดี ชาญเชาว์
ตำแหน่ง ครู คศ.1
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา ปริญญาโท (การสอนภาษาอังกฤษ)
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาสากลที่ใช้กันทั่วโลก ไม่เว้นแม้แต่ประเทศไทยโดยเฉพาะในยุคที่มีการสื่อสารแบบไร้พรหมแดน กระทรวงศึกษาธิการได้เห็นความจำเป็นในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จึงได้จัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษา โดยมีนโยบายพัฒนาคุณภาพการสอนภาษาอังกฤษ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์ในห้องเรียนไปใช้ได้ ดังนั้นจะต้องได้รับการฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ซึ่งมุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะในการฟัง พูด อ่านและเขียนที่จะช่วยให้การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ตามความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, หน้า 139) จากการเรียนการสอนที่ผ่านมา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษายังมีผลที่ต่ำกว่าเกณฑ์ ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์สภาพปัญหาของนักศึกษาว่ามีพื้นฐานทางภาษาอังกฤษค่อนข้างอ่อน คือ อ่าน ไม่ออก เขียนไม่ได้ ไม่เข้าใจโครงสร้างพื้นฐานของภาษาอังกฤษ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะใช้เกมประกอบการสอนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อนำไปใช้สอนนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 สาขางานการท่องเที่ยว เพื่อเป็นการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษและหมั่นฝึกฝนทักษะการเขียนด้วยกิจกรรมเกมเพื่อสร้างความเข้าใจพื้นฐาน รวมไปถึงการพัฒนาพื้นฐานทางด้านโครงสร้างตามหลักไวยากรณ์ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องตามหลักโครงสร้าง ไวยากรณ์ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว
2. เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ก่อนและหลังใช้เกมประกอบการสอน เพื่อพัฒนาทักษะเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องตามหลักโครงสร้างไวยากรณ์ ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด รหัสวิชา 20000-1202 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาการท่องเที่ยว วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 33 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด รหัสวิชา 20000-1202 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาการท่องเที่ยว วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 15 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้
2. เกมประกอบการสอน
3. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Error Identification)

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตร เอกสาร ขอบข่าย วิชาภาษาอังกฤษ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
2. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชาและจุดประสงค์การเรียนรู้ในหลักสูตรและเนื้อหา
3. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนด้วยเกมประกอบการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้
4. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ข้อสอบ Error Identification) โดยสร้างแบบทดสอบให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งมีลักษณะเป็น (อัตนัย) ใช้ข้อสอบ เติมคำ เป็นแบบทดสอบเพื่อให้นักศึกษาเรียงคำให้ถูกต้องตามหลักโครงสร้างไวยากรณ์ จำนวน 20 ข้อ กำหนดการให้ค่าคะแนน ตอบถูกได้ 1 คะแนนตอบผิดได้ 0 คะแนน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาใช้ทดสอบนักศึกษา ก่อนการเรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด (Pre-test) เก็บคะแนน
2. จัดกระบวนการเรียนการสอนที่ตรงกับแผนที่วางไว้ โดยใช้กิจกรรมเกมการเขียนในชั้นเรียน และสรุปโครงสร้างไวยากรณ์ด้วยตนเอง
3. นำแบบทดสอบชุดเดิม มาใช้ทดสอบนักศึกษาหลังจากการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจและสังคม (Post-test) เก็บคะแนนอีกครั้ง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานการท่องเที่ยว วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลเกี่ยวกับวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ผลการพัฒนาทักษะการจดจำโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมเกมการเขียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานการท่องเที่ยว วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเกมการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 สาขางานการท่องเที่ยว วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ว่า เนื่องมาจากการที่ครูผู้สอนได้นำกิจกรรมเกมเข้ามาช่วยในพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ในวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด ทำให้ผลการพัฒนาทักษะเขียนของนักศึกษาดีมากขึ้น ตามผลสัมฤทธิ์ที่เพิ่มมากขึ้น เป็นไปตามเกณฑ์ที่ผู้สอนกำหนดทั้งนี้ เพราะการใช้กิจกรรมเกมประกอบการสอนเพื่อพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษคือ สื่อที่ช่วยให้นักศึกษาทั้งสนุกและสามารถจดจำแยกแยะ วิเคราะห์ และเข้าใจในการวางโครงสร้างไวยากรณ์ที่ใช้ในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์ได้มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้การที่นักศึกษามีความรู้พื้นฐานโครงสร้างไวยากรณ์ที่ดี ก็ส่งผลให้สามารถแต่งประโยค เนื้อเรื่อง และตอบคำถามในแบบทดสอบเรื่องโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษได้ง่ายยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีของ บิลาช ซึ่งเชื่อว่าการเขียนเป็นกุญแจดอกสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษาที่สอง และการเรียนรู้การเขียนไม่ใช่เกิดโดยธรรมชาติ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ศิวรานันท์ ร่มจำปา, 2559) ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมเกมในการสอนภาษาอังกฤษ จากการทดลองพบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมเกม มีความสามารถในการเขียนความสูงกว่าก่อนการทดลองเนื่องจาก อาศัยหลักจิตวิทยาการจูงใจผู้เรียนโดยใช้กิจกรรมเกมที่ช่วยกระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้ ทำให้นักศึกษาให้ความตั้งใจและฝึกฝนจนมีผลการเรียนที่ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการผลิตและพัฒนาแบบฝึกทักษะต่าง ๆ ตามสภาพปัญหาที่นักศึกษายังอ่อนอยู่เพื่อเป็นการเสริมทักษะของนักศึกษาให้ดียิ่งขึ้น
2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ผู้สอนควรจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อให้นักศึกษาสนใจในเนื้อหาและบทเรียนที่จะสอน ซึ่งอาจจะเสริมเกมและกิจกรรมที่สนุกสนานบ้าง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้เรียนมีทักษะการจดจำโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ดี
2. ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนภาษาอังกฤษที่เพิ่มขึ้น

การสำรวจพัฒนาการการใช้ภาษาจีนกลางและภาษาอังกฤษของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาภาษาต่างประเทศ (MEP) และสาขาการโรงแรม (MEP) ณ โรงแรม The St. Regis Sanya Yalong Bay Resort, Hainan, china

ผู้วิจัย นางสาวคันธรส วิทยาภิรมย์
ตำแหน่ง พนักงานราชการ (ครู)
วุฒิการศึกษา ศศ.ม.(ภาษาจีน)
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สังคมในยุคปัจจุบันนับว่าภาษาจีนและประเทศจีนมีบทบามาก ไม่ว่าจะเป็นด้านภาษา วัฒนธรรม ธุรกิจต่าง ๆ ที่จะต้องใช้ประกอบการสื่อสาร อีกทั้งการไม่เข้าใจทางภาษามัก ก่อให้เกิดการเข้าใจผิด ตั้งแต่ประเทศต่าง ๆ เข้าร่วมโครงการ หนึ่งแถบหนึ่งถนน มีการแลเปลี่ยน ทางด้านเศรษฐกิจ การศึกษา วัฒนธรรมมากขึ้นเรื่อย ๆ เช่นเดียวกับอัตรานักท่องเที่ยวชาวไทย และ ชาวจีนที่เข้าสู่ประเทศ ทำให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การคมนาคม และโรงแรม มีความต้องการบุ คลกรที่สามารถสื่อสารภาษาจีนได้มากขึ้น ในสถาบันการศึกษาหลายแห่งมีการทำความร่วมมือที่ หลากหลายเช่นกัน เช่นเดียวกับวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ได้ทำความร่วมมือกับ Hainan College of Vocation and Technique, China เกิดโครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภาษา วัฒนธรรมจีนและการออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพขึ้น เพื่อเป็นการตรวจสอบสมรรถนะของผู้เรียน และการนำความรู้ที่ได้เรียนรู้ไปใช้ในสถานประกอบการจึงได้ทำวิจัยชิ้นนี้และนำผลการศึกษาไปพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพัฒนาการการใช้ภาษาจีนกลางและภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาภาษาต่างประเทศ (MEP) และสาขาวิชาการโรงแรม (MEP) ในสถานประกอบการ
2. เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาความสามารถของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ (MEP) และสาขาวิชาการโรงแรม (MEP) ในสถานประกอบการ

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้เข้าร่วมโครงการฝึกประสบการวิชาชีพระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาภาษาต่างประเทศ

(MEP) และสาขาวิชาการโรงแรม (MEP) ณ โรงแรม The st. Regis Sanya Yalong Bey Resort, Hainan, China ระหว่างวันที่ 19 กรกฎาคม 2562 – 12 มกราคม 2563 จำนวน 8 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

กำหนดให้นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ เรียนและทำการเก็บข้อมูลด้วยการทำ แบบทดสอบทางภาษาอังกฤษและภาษาจีน รวมถึงแบบทดสอบการปฏิบัติในสถานประกอบการ ทั้งสิ้น 8 ชุด ก่อนทำการสำรวจจริงได้นำแบบสำรวจไปทดสอบหาค่าความเที่ยง (Validity) และความ เชื่อมั่น (Reliability) ตามแนวคิดของ Cronbach Apha วิเคราะห์ข้อมูลแบบสำรวจตามค่า Likert scales โดยกำหนดให้ 1= น้อยที่สุด 2= น้อย 3= ปานกลาง 4= มาก5= มากที่สุด วิเคราะห์ผ่าน โปรแกรม Excel เพื่อหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง เรื่อง การสำรวจพัฒนาการการใช้ภาษาจีนกลางและภาษาอังกฤษของ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ (MEP) และสาขาวิชาการโรงแรม (MEP) ณ โรงแรม The St. Regis Sanya Yalong Bay Resort, Hainan, chinaใช้กลุ่มตัวอย่างจากผู้เข้าร่วมโครงการ จำนวน 8 คน มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย 2 ประเด็น และจากการศึกษาทำให้ทราบว่า มีผู้เข้าร่วมโครงการฯ จาก 2 แผนก คือ สาขางานภาษาต่างประเทศ จำนวน 7 คน และ สาขางานการโรงแรม จำนวน 1 คน ปฏิบัติงานสายงานบริการส่วนหน้าของโรงแรมคือ พนักงานเสิร์ฟ จำนวน 7 คน และพนักงานเสิร์ฟ & พนักงานต้อนรับในร้านอาหาร จำนวน 1 คน

วัตถุประสงค์วิจัยข้อที่ 1) เพื่อศึกษาพัฒนาการการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาจีนกลาง ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ (MEP) และสาขาวิชาการโรงแรม (MEP) ในสถานประกอบการ พบว่าด้านการฟังภาษาอังกฤษ โดยรวมก่อนออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพโดยมีค่าเฉลี่ย 2.21 (ระดับน้อย) หลังออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.79 (ระดับมาก) โดยหลังเรียนสามารถฟังและปฏิบัติตามอย่างถูกต้องอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 3.88 ด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยก่อนออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพโดยมีค่าเฉลี่ย 2.38 (ระดับน้อย) หลัง ออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.99 (ระดับมาก) หลังเรียนนักเรียนสามารถพูดคุยกับ ลูกค้าแบบต่อหน้าอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 4.38 ด้านการอ่านภาษาอังกฤษ โดยก่อนออกฝึก ประสบการณ์วิชาชีพโดยมีค่าเฉลี่ย 2.36 (ระดับน้อย) หลังออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพโดยมีค่าเฉลี่ย 3.83 (ระดับมาก) หลังเรียนนักเรียนสามารถอ่านข้อมูลการจองโต๊ะ/ห้องได้ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 4.13 ด้านการเขียนภาษาอังกฤษโดยก่อนออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยมีค่าเฉลี่ย 1.97 (ระดับ น้อย) หลังออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.35 (ระดับปานกลาง) หลังเรียนนักเรียน สามารถเขียนรายงานส่งอาจารย์ได้ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 3.75 ด้านการฟังภาษาจีน โดยก่อน ออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพโดยมีค่าเฉลี่ย 2.09 (ระดับน้อย) หลังออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยมี ค่าเฉลี่ย 4.00 (ระดับมาก) หลังเรียนนักเรียนฟังความต้องการจากลูกค้าและบอกหัวหน้าอย่าง ถูกต้องอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 4.13 ด้านการพูดภาษาจีน โดยก่อนออกฝึกประสบการณ์ วิชาชีพ โดยมีค่าเฉลี่ย 1.75 (ระดับน้อย) หลังออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยค่าเฉลี่ย 3.61 (ระดับปานกลาง) หลังเรียนนักเรียนสามารถพูดทักทาย/ต้อนรับได้อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 4.25 ด้านการอ่านภาษาจีน โดยก่อนออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพโดยมีค่าเฉลี่ย 2.36 (ระดับน้อย) หลังออก ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.41 (ระดับมาก) หลังเรียนนักเรียนสามารถอ่านเมนูอาหารได้ และสามารถอ่านเช็คจำนวนของลูกค้าในแต่ละวันได้อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 3.75 ด้านการ เขียน โดยก่อนออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยมีค่าเฉลี่ย 1.47 (ระดับน้อย) หลังออกฝึกประสบการณ์ วิชาชีพโดยมีค่าเฉลี่ย 3.26 (ระดับปานกลาง) หลังเรียนนักเรียนสามารถเขียนรายงานส่งอาจารย์ได้และสามารถเขียนจดบันทึกเรื่องราวชีวิตประจำวันได้ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.38

วัตถุประสงค์วิจัยข้อที่ 2) เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาความสามารถของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ (MEP) และ สาขาวิชาการโรงแรม (MEP) ในสถานประกอบการพบว่าก่อนฝึกนักเรียนมีความสามารถมีค่าเฉลี่ย โดยรวม 7.25 และหลังฝึกมีค่าเฉลี่ยโดยรวม 17.88 ซึ่งมีการพัฒนาเพิ่มขึ้นมากเมื่อเทียบกับการเก็บ ข้อมูลปฏิบัติก่อนฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการทำแบบสำรวจในประเด็นต่าง ๆ เพิ่มขึ้น
2. ควรศึกษาแยกแผนกหรือแยกเป็นกลุ่ม
3. ควรศึกษากลุ่มตัวอย่างเปรียบเทียบ
4. ควรจัดให้ผู้เข้าร่วมโครงการได้เข้าร่วมทุกกิจกรรม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้เรียนจดจำเรียนรู้คำศัพท์และสร้างประโยคภาษาจีนได้
2. ผู้เรียนสามารถวางแผนกระบวนการคิดได้อย่างเป็นระบบ และสามารถสร้างความเชื่อมโยง เข้าใจเนื้อหา วัฒนธรรมของภาษา และสังคมจีนได้เป็นอย่างดี
3. ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาจีนเพื่องานบริการ
4. ผู้เรียนแสดงความสามารถที่อยู่ภายในและการแสดงออกมากขึ้น
5. เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

การวัดเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการโรงแรม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวนภัสวรรณ ปานดำ
ตำแหน่ง	พนักงานราชการ (ครู)
วุฒิการศึกษา	ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ)
ปีการศึกษา	2562

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนับว่ามีความสำคัญมาก เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการติดต่อสื่อสารที่ทันสมัย ทำให้การติดต่อกันระหว่างประเทศเป็นไปอย่างรวดเร็ว

ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งในการที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษอันเป็นสากล เพื่อนำมาใช้ในการติดต่อสื่อสาร และเพื่อความเจริญก้าวหน้าทาง

วิชาการ ในด้านการศึกษา ภาษาอังกฤษได้ถูกบรรจุไว้ในหลักสูตรให้นักเรียนได้เรียนรู้ ตั้งแต่ระดับประถม มัธยม ตลอดจนในระดับอุดมศึกษา ซึ่งจากวัตถุประสงค์ของหลักสูตรภาษาอังกฤษในปัจจุบัน นอกจากจะมีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษา ทั้งเพื่อการศึกษาและการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันแล้ว ยังมีการมุ่งเน้นให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เห็นประโยชน์และคุณค่าของภาษาอังกฤษอีกด้วย ดังนั้นจึงทำให้ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของการมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษของนักเรียน จึงได้จัดทำการวิจัย เพื่อเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการแก้ปัญหาในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ
2. เพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับการแก้ปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 40 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามวัดเจตคติ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ดำเนินแบบวัดเจตคติของนักเรียนในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพช่วงชั้นปีที่1 สาขาวิชาการโรงแรมที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ
2. ดำเนินการหาค่าเฉลี่ยของแต่ละข้อคำถาม
3. ดำเนินการหาค่าเฉลี่ยของแบบสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียน
2. วิเคราะห์ทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
3. ดำเนินการ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับคะแนนที่ได้จากการทำแบบสอบถามวัดเจตคติ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการหาค่าเฉลี่ย

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามวัดเจตคติของนักเรียน แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถามทั้ง 15 ข้อ เกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษทั้งข้อคำถามประเภททางบวกและทางลบ มีค่าเท่ากับ 3.56 ซึ่งแปลความได้ว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชา ภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะ

1. ในการสร้างแบบสอบถามวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ อาจเป็นในรูป ของการสัมภาษณ์ หรือการให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นบ้างก็ได้ หรืออาจจะลอง เปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษกับวิชาอื่นๆ เพื่อที่จะเป็นการ เก็บข้อมูลเพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป
2. ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจลดปริมาณของกลุ่มตัวอย่างลงและอาจเจาะจงทำการวิจัย กลุ่มนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพช่วงชั้นปีที่1 สาขาวิชาการโรงแรมมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ
2. ได้แนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ศึกษาความพึงพอใจการใช้ Social Media เพื่อเพิ่มทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียน นักศึกษา แผนกวิชาภาษาต่างประเทศธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวพุทธพร ตันติสุทธิเวท
ตำแหน่ง พนักงานราชการ (ครู)
วุฒิการศึกษา ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ)
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

Social Media ในสังคมปัจจุบัน ล้วนใช้กันทุกเพศทุกวัย และมีความสำคัญจนกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันไปแล้ว ดังที่ พัชรพล น้อยเมืองคุณ (2555) กล่าวว่า Social Network คือ สังคมของโลกแห่งอินเตอร์เน็ต หรือเรียกว่าสังคมของมนุษย์ที่ติดต่อสื่อสารกันด้วยเทคโนโลยีต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านอินเตอร์เน็ท ทางโทรศัพท์ ทางโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม และอื่น ๆ ที่ไร้สาย

ในโลกอินเตอร์เน็ตปัจจุบันนี้รูปแบบของเว็บไซต์ที่เป็น โซเชียลเน็ตเวิร์คได้มีเพิ่มมากขึ้นอย่างมากมาย ซึ่งเว็บในรูปแบบของโซเชียลเน็ตเวิร์ค คือ เว็บที่คุณสามารถ “สร้าง” ความสัมพันธ์ระหว่างคุณกับเพื่อนได้ผ่านเว็บไซต์ในรูปแบบเชื่อมโยงเป็นโครงข่ายจาก เพื่อนสู่เพื่อน ทำให้ติดต่อสื่อสารกันสะดวกมากยิ่งขึ้นแต่ในทางกลับกันก็มีภัยด้านมืดของโซเชียลเน็ตเวิร์คที่เกิดขึ้นอย่างไม่รู้ตัว‘การใช้งานโซเชียลเน็ตเวิร์กที่แพร่หลาย พบว่าผู้ใช้ส่วนใหญ่ที่เป็นนักเรียน นักศึกษา มีเพียง 4 ใน 100 คนที่รู้ด้านลบของการใช้ โซเชียลเน็ตเวิร์ก และรู้ว่าต้องใช้งานอย่างระมัดระวัง’ เป็นคำกล่าวของ ปริญญา หอมเอนก นักวิชาการและกรรมการและเลขานุการ สมาคมความมั่นคงปลอดภัยระบบสารสนเทศ ปริญญา มองว่า กระแสโซเชียลเน็ตเวิร์ก ที่มาแรงมากๆ แต่การเล่นโซเชียลเน็ตเวิร์กกำลังกลายเป็นดาบสองคม ถ้าใช้ไม่ระวังก็จะเป็นภัยกับตัวเอง รวมทั้งองค์กร โดยเฉพาะการทวิต หรือโพสต์ข้อมูลที่อาจเป็นช่องโหว่ให้อาชญากรไซเบอร์ ใช้เป็นข้อมูลในการคุกคามผู้ใช้ได้ง่ายๆ

การใช้ Social Media มีประโยชน์เยอะมากมาย หากไม่รู้จักการใช้ Social Media ให้เกิดประโยชน์หรือแบ่งเวลาการใช้งานไม่เหมาะสม ในทาง

กลับกันก็เกิดผลเสียมากด้วยเช่นกัน ผู้ใช้ Social Media จึงต้องแบ่งกรอบแบ่งเวลาให้กับตนเองกับการใช้ Social Media เพื่อประโยชน์อันสูงสุดที่ควรจะได้รับจาก Social Media เพราะบางทีอาจจะเห็นว่า Social Media คือส่วนรวมข้อมูลของทุกอย่างรอบโลก แต่เราก็ควรจะใช้ไปในทางที่ถูก เพื่อไม่ให้เกิดผลเสียต่อเราเอง

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนนักศึกษาในการใช้งาน Social Media เพื่อเพิ่มทักษะทางภาษาอังกฤษในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนนักศึกษารู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อการเพิ่มทักษะภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ผู้วิจัยจึงจะทำการวิจัยเรื่อง ศึกษาความพึงพอใจในการใช้ Social Media เพื่อเพิ่มทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนนักศึกษา แผนกภาษาต่างประเทศ ทุกระดับชั้น วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยผลการวิจัยเรื่องนี้จะนำไปสู่การพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนนักศึกษาที่ให้ความสนใจที่จะศึกษาหาความรู้ภาษาอังกฤษผ่านทาง Social Media ด้วยตนเองและสามารถนำไปทำงานและประกอบอาชีพในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนนักศึกษาแผนกภาษาต่างประเทศธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในการใช้ Social Media เพื่อเพิ่มทักษะภาษาอังกฤษ
2. เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนนักศึกษาผ่าน Social Media

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1-3 จำนวน 114 คน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1-2 จำนวน 18 คน รวม 132 คน ที่กำลังศึกษาแผนกภาษาต่างประเทศ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียน นักศึกษา แผนกวิชาภาษาต่างประเทศธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1-3 จำนวน 4 ห้อง ห้องเรียนละ 8 คน และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1-2 จำนวน 2 ห้อง ห้องเรียนละ 8 คน รวมจำนวนทั้งหมด 48 คน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษผ่าน Social Media

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎีและวิธีการประเมินความพึงพอใจจากการทำแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจแบบ Rating Scale (5 ตัวเลือก; Likert)
3. ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจแบบสอบถาม (IOC)
4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญและแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง
5. ปรับ/ แก้ไขแบบสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

(กลุ่มตัวอย่าง) นักเรียนแผนกวิชาภาษาต่างประเทศธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1-3 จำนวน 4 ห้อง ห้องเรียนละ 8 คน และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1-2 จำนวน 2 ห้อง ห้องเรียนละ 8 คน ทั้งหมด 48 คน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามเพื่อทำแบบสอบถามความพึงพอใจของการใช้ Social Media เพื่อเพิ่มทักษะภาษาอังกฤษ

ความพึงพอใจที่กลุ่มตัวอย่างมีต่อการใช้ Social Media เพื่อเพิ่มทักษะภาษาอังกฤษ ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

ระดับ 5 หมายถึง พอใจมากที่สุด
ระดับ 4 หมายถึง พอใจมาก
ระดับ 3 หมายถึง พอใจระดับปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง พอใจน้อย
ระดับ 1 หมายถึง พอใจน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจในการใช้ Social Media เพื่อเพิ่มทักษะภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนนักศึกษาผ่าน Social Media

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ศึกษาความพึงพอใจการใช้ Social Media เพื่อเพิ่มทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนนักศึกษา แผนกภาษาต่างประเทศธุรกิจ ทุกระดับชั้น ในวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักเรียนนักศึกษา

1.1 เพศ จำแนกได้ดังนี้ เพศชาย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 และเพศหญิง จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 81.25

1.2 อายุ จำแนกได้ดังนี้ อายุ 15 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.17 อายุ 16 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 อายุ 17 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 27.08 อายุ 18 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 20.83 อายุ 19 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 14.58 และอายุมากกว่า 19 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 20.83

1.3 ระดับการศึกษา จำแนกได้ดังนี้ ระดับ ปวช.1 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 ระดับ ปวช.2 จำนวน 16 คน เนื่องจากมี 2 ห้องเรียน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ระดับ ปวช.3 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 ระดับ ปวส.1 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และระดับ ปวส.2 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67

2. ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจในการใช้ Social Media เพื่อเพิ่มทักษะภาษาอังกฤษ

ความพึงพอใจของนักเรียนนักศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.17 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.61 ($\bar{x}$ = 4.17 , S.D. = 0.61)

3. ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนนักศึกษาผ่าน Social Media

ความคิดเห็นของนักเรียนนักศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย ค่าเฉลี่ย 4.17 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.61 ($\bar{x}$ = 4.17 , S.D. = 0.61)

ข้อเสนอแนะ

อยากให้วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีการเรียนรู้ด้านการกล้าแสดงออกในด้านการพูดภาษาอังกฤษ เพราะนักเรียนนักศึกษาส่วนใหญ่ได้มีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง แต่ไม่ได้ไปใช้จริงได้มากเท่าที่ควร และอยากให้วิทยาลัยอาชีวศึกษาได้จัดการเรียนการสอนผ่านสังคม Social Media เพิ่มมากขึ้น โดยการเพิ่มห้องอินเตอร์เน็ตเพื่อให้นักเรียนนักศึกษาได้เรียนรู้ทักษะภาษาภาษาอังกฤษ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ความพึงพอใจของนักเรียนนักศึกษาที่มีต่อการใช้ Social Media เพื่อเพิ่มทักษะภาษาอังกฤษ

2. ได้ทราบแนวทางในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนนักศึกษาผ่าน Social Media

---

การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้แผนที่ความคิด (Mind Mapping)

ผู้วิจัย นางสาวเสาวนีย์ บุญจันทร์คง
ตำแหน่ง ครูจ้างสอน
วุฒิการศึกษา ศศ.บ.(ศิลปศาสตรบัณฑิต)
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ความจำเป็น เนื่องจากมีการใช้ติดต่อสื่อสารและ มีการเรียนการ สอนกันทั่วโลกมากกว่าภาษาอื่น ๆ จึงนับได้ว่าเป็นภาษาสากลที่ติดต่อสื่อสารได้ทั่วโลก รวมทั้งในภาวะปัจจุบันที่อิทธิพลของโลกาภิวัตน์ยังมีอยู่อย่างต่อเนื่องและเพิ่มมากขึ้น ประเทศต่าง ๆ ให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลายประเทศประกาศให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการอีกภาษาหนึ่ง เนื่องจากเป็นภาษาสากลสำหรับใช้ในการติดต่อสื่อสาร ค้าขายและ แลกเปลี่ยนวัฒนธรรม เพื่อการเดินทาง เพื่อการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และเพื่อประกอบธุรกิจหลากหลายประเภท ซึ่งต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงมีบทบาทสำคัญต่อผู้คนในหลากหลายอาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านธุรกิจการโรงแรม ซึ่งต้องใช้ภาษาเพื่อสื่อสารและ มีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อต้อนรับชาวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวและเข้ารับบริการพักค้างใน โรงแรม ดังนั้นผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษได้ดีจะเป็นผู้ที่ได้เปรียบมาก จะมีโอกาสในการได้รับการจ้างงาน และได้รับการสนับสนุนส่งเสริมในหน้าที่ให้สูงขึ้นเช่นกัน (สุนิดา ปานดำรงสถิตย์, 2556)

กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศทุกช่วงชั้น เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ สร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ เป็นรากฐานและเตรียมความพร้อมในการเรียนของเยาวชนรุ่นใหม่ ให้สอดคล้องกับสังคมยุคข้อมูลข่าวสาร โดยมีความคาดหวังว่าเมื่อนักเรียนเรียนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง นักเรียนจะมีความรู้ความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกและทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม (กรมวิชาการ, 2551) โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการอ่าน ซึ่งเป็นทักษะที่ให้ประโยชน์สำหรับการแสวงหาความรู้เพื่อนำไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม

วิชาภาษาอังกฤษที่เป็นหนึ่งในหลักสูตรการเรียนการสอนปัจจุบันนั้นไม่เพียงพอสำหรับเด็ก ฉะนั้นจึงมีความพยายามที่จะปรับเอาภาษาอังกฤษไปใช้ในวิชาอื่น ๆ ซึ่งจากการนำร่องในโรงเรียนทดลอง พบว่าเด็กเกิดความตระหนักในการใช้ภาษาอังกฤษและสามารถเข้าถึงมากขึ้น โดยหลังจากนี้อาจมีการปรับเปลี่ยนหนังสือเรียนให้เป็นสองภาษาด้วย (พิชานัน อินโปธา, 2555) นอกจากนี้นักวิชาการด้านการศึกษาในสหรัฐอเมริกา หลุยส์ เอ็ม โกเมซ (Louis M. Gomez) แห่งสถาบันสอนนโยบายการศึกษาและสังคม มหาวิทยาลัยนอร์ทเวสเทิร์น (Northwestern University) และคิมเบอร์ลี่ โกเมซ (Kimberley Gomez) แห่งมหาวิทยาลัยอิลลินอยส์ (University of Illinois) กล่าวว่า การขาดทักษะการอ่านของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นปัญหาใหญ่ที่มีผลต่อการทำงานในอนาคต เนื่องจากเศรษฐกิจในศตวรรษที่ 21 ต้องการแรงงานคนที่มีทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์ การคิดเชิงวิเคราะห์ และเครื่องมือสำคัญที่จะทำให้นักเรียนมีทักษะดังกล่าวคือ การอ่านเพื่อการเรียนรู้นั่นเอง (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 10 เมษายน 2551) รวมทั้งคลิฟฟอร์ด(Clifford: 1966) และฮาร์เมอร์ (Harmer. 2546: 93) (อ้างถึงในประภาพร ชัยป่ายาง, 2549: 37) ได้กล่าวพ้องกันว่าการอ่านเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ ช่วยในการกระตุ้นการพูดคุยแสดงความคิดเห็น การใช้จินตนาการให้ความรู้และทักษะเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพการงาน ช่วยพัฒนาจริยธรรม เกิดความมั่นใจในตนเอง

แม้ว่าการอ่านจะมีความสำคัญและได้รับการส่งเสริมมากดังที่กล่าวมาแล้วก็ตามแต่ปรากฏว่าสภาพในปัจจุบันคนไทยส่วนใหญ่ยังไม่ชอบการอ่าน การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษของ เรวดี หิรัญ (2540 : 151) ที่พบว่า เด็กไทยส่วนมากยังมี ระดับความสามารถในด้านการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ ปัญหาด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน นับเป็นสิ่งที่ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขอย่างจริงจัง โดยเฉพาะครูผู้สอนเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการเตรียมประสบการณ์ให้กับผู้เรียน จึงจำเป็นต้องเร่งหาเทคนิควิธีการต่าง ๆ เพื่อนำมาพัฒนาการสอน อ่านภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การใช้แผนที่ความคิด (concept map) เป็นวิธีการสอนที่นิยมวิธีหนึ่งในการพัฒนาความสามารถในการอ่าน โดยทั่วไปแผนที่ความคิดจะนำมาใช้แทนความคิดหรือคำพูดที่ประกอบด้วยถ้อยคำ ภาพ เส้น และการโยงใยที่แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของความคิดหลัก ความคิดรอง และความคิดย่อยเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ข้อดีของการนำแผนที่ความคิดไปใช้ในการสอนคือ 1. ใช้แผนที่ความคิดเป็นโครงสร้าง (structure) การฝึกคิดของนักเรียน 2. นักเรียนได้เห็นโครงสร้างของเนื้อหาที่เรียน หรือเนื้อเรื่องที่อ่านทำให้เข้าใจเรื่องได้ดียิ่งขึ้น (Mede, 2010) 3. นักเรียนได้มีส่วนร่วมลงมือปฏิบัติการเรียน (active learning) และ 4. งานวิจัยทางการศึกษาและจิตวิทยาด้านพุทธปัญญา (Cognitive Psychology) เชื่อว่าข้อมูลที่ผู้เรียนได้เรียนผ่านแผนที่ความคิดทั้งในรูปของแผนผัง หรือข้อความสั้นๆ จะช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างง่ายดายมากขึ้น (Mohamadi et al., 2010)

ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ได้ประสบปัญหาในการจัดการเรียนการสอนด้านการอ่านภาษาอังกฤษและทำการทดสอบทักษะการอ่านก่อนเรียนของนักศึกษาพบว่า ยังอยู่ในเกณฑ์ที่ค่อนข้างต่ำ จึงสนใจที่จะแก้ปัญหาโดยการสอนภาษาอังกฤษโดยการใช้แผนที่ความคิด ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนรู้จักวิเคราะห์ แยกเนื้อหาออกเป็นประเด็นหลักและรายละเอียดอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาที่รวบรวมอย่างเป็นระบบ ช่วยให้นักเรียนมีอิสระทางความคิด และเกิดกระบวนการจดจำได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ และส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงขึ้นอีกด้วย (สุดารัตน์ ศักดิ์คำดวง, 2553) จากหลักการและเหตุผลทุกประการที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่าควรมีการดำเนินการวิจัยเพื่อประเมินการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แผนที่ความคิด (mind map) เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อประเมินทักษะการอ่านของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยการใช้แผนที่ความคิด (mind mapping)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาการโรงแรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา ภาษาอังกฤษสำหรับงานส่วนหน้าโรงแรม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 35 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาการโรงแรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา ภาษาอังกฤษสำหรับงานส่วนหน้าโรงแรม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 35 คน ที่เลือกโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sample Sampling) จำนวน 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนที่ความคิด วิชา ภาษาอังกฤษสำหรับงานส่วนหน้าโรงแรม หน่วยที่ 3 Facilities and Services จำนวน 4 แผน แต่ละแผนใช้เวลา 2 ชั่วโมง
2. แบบประเมินการอ่านภาษาอังกฤษ

การสร้างเครื่องมือ

1. แบบประเมินความสามารถทางการอ่าน เรื่อง Facilities and services สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับวิธีการสร้างแบบประเมินการอ่าน

1.2 สร้างแบบประเมินการอ่าน โดยใช้หลักเกณฑ์ของรูบิคส์ (Rubrics)

1.3 นำแบบประเมินการอ่าน เรื่อง Facilities and services ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบแล้วนำมาแก้ไข

1.4 นำแบบประเมินการอ่าน เรื่อง Facilities and services ไปเป็นเครื่องมือในการวิจัย

2. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนที่ความคิด วิชา ภาษาอังกฤษสำหรับงานส่วนหน้าโรงแรม หน่วยที่ 3 Facilities and Services มีขั้นตอนในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรอาชีวศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ 2556 กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ศึกษาจุดประสงค์รายวิชา สมรรถนะรายวิชา และคำอธิบายรายวิชา ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แผนที่ความคิด

2.2 วิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชา สมรรถนะรายวิชา และคำอธิบายรายวิชาจากหลักสูตรอาชีวศึกษา ปวช. 2556

2.3 ศึกษาเอกสาร หนังสือ และตำราเพื่อเลือกเนื้อหาที่จะนำเป็นบทอ่าน ซึ่งเลือกเรื่อง Facilities and services ความยากง่ายจำนวนคำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2

2.4 ศึกษาแนวทางในการสอนอ่าน และสังเคราะห์ขั้นตอนการสอนโดยใช้แผนที่ความคิด

2.5 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านโดยใช้แผนที่ความคิด จำนวน 4 แผน

2.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นตามขั้นตอนการดำเนินการสอน เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องทางภาษาและความถูกต้องของเนื้อหา ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

2.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ ด้านการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ จำนวน 1 คน ด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้แผนที่ความคิด จำนวน 1 คน ด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษา จำนวน 1 คน เพื่อตรวจสอบพิจารณาความถูกต้อง และความเที่ยงตรง (content validity) ของแผนการจัดการเรียนรู้ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้โดยมีเกณฑ์การประเมินดังนี้ (มาเรียม นิลพันธ์ 2547: 177)

+1 หมายถึง แน่ใจว่าองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม

-1 หมายถึง แน่ใจว่าองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ไม่มีความเหมาะสม

2.8 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ จำนวน 3 คน นำข้อมูลความคิดเห็นมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ 1.00 ซึ่งแสดงว่ามีความสอดคล้อง

2.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ปรับปรุงแล้วไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. วัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง
2. ดำเนินการทดลองตามแผนการสอน
3. วัดความสามารถด้านการอ่าน เขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษหลังการ ทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม Microsoft Excel ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยเปรียบเทียบค่าร้อยละของคะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้แผนที่ความคิด

สรุปผลการวิจัย

ความสามารถในการอ่านของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาการโรงแรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยการใช้แผนที่ความคิด (mind mapping) ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 80 จำนวน 19 คน เมื่อเรียงตามคะแนนร้อยละมากที่สุดได้แก่ คิดเป็นร้อยละ 100 จำนวน 2 คน รองลงมาคิดเป็นร้อยละ 95 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 90 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 85 จำนวน 6 คน และน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 80 จำนวน 4 คน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1. ควรให้นักเรียนทำแผนที่ความคิดร่วมกันเพื่อให้นักเรียนได้ช่วยเหลือและแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกันจากการทำแผนที่ความคิด

2. จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยแผนที่ความคิดมักจะเกิดความสับสนเกี่ยวกับรูปแบบการสร้างแผนที่ความคิด ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรแนะนำการใช้รูปแบบการสร้างแผนที่ความคิดให้แก่นักเรียนเข้าใจเสียก่อน ก่อนที่จะดำเนินสอนตามขั้นตอนทั้งนี้เพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลาในการสร้างแผนที่ความคิด

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แผนที่ความคิด กับวิธีการสอนแบบอื่น ๆ เช่น วิธีการสอนแบบร่วมมือ วิธีสอนภาษาแบบองค์รวม เป็นต้น

2. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับผลการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านโดยใช้แผนที่ความคิดในหน่วยการเรียนรู้อื่น ๆ และระดับชั้นอื่น ๆ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรชั้นปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนที่ความคิด (mind mapping) นั้น สามารถอ่านภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น

2. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษสามารถนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาอื่น ๆ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

3. ผู้บริหารสถานศึกษาตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และสนับสนุนสื่อในการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษฟังพูด 2 โดยการใช้วิธีการเรียนการสอนแบบสตอรี่ไลน์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาการตลาด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวปรางทิพย์ สุขสะอาด
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ)
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากการศึกษาเทคนิควิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พบว่าการฝึกพูดเพื่อเน้นการสื่อสาร(Communicative Drills) เป็นการฝึกฝนความรู้ทางภาษาอังกฤษมาใช้ในการฝึกพูด ได้แก่พูดบรรยาย 2 ภาพตามสถานการณ์ที่กำหนดให้การสอนทักษะการพูดโดยใช้วิธีพูดบรรยายภาพ จะช่วยเสริมสร้างคุณภาพทักษะการพูดของผู้เรียนให้พัฒนาขึ้นและมีความมั่นใจในการใช้ภาษามากขึ้นและจะนำมาซึ่งจากความถูกต้อง(Accuracy) และความคล่องแคล่ว(Fluency) ได้ตามระดับการเรียนรู้และศักยภาพของผู้เรียน จากสภาพปัจจุบันและปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษ รวมทั้งผลงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำวิธีการสอนแบบสตอรี่ไลน์ มาใช้ในการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น ปีที่ ๓ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้การเรียนการสอนแบบสตอรี่ไลน์
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด 2 นักเรียนระดับประกาศนียบัตร ชั้นปีที่ ๓ หลังการเรียนแบบสตอรี่ไลน์
3. เพื่อประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สตอรี่ไลน์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๓ แผนกวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการสอนโดยใช้เทคนิคแบบสตอรี่ไลน์ จำนวน 1 ชุด
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้วิธีการสอนแบบสตอรี่ไลน์
3. แบบประเมินความพึงพอใจต่อการใช้วิธีการสอนแบบสตอรี่ไลน์

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาปัญหา
2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ตามแนวการสอนโดยใช้สตอรี่ไลน์
3. ศึกษาคำอธิบายเกี่ยวกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช ๒๕๕๖ เพื่อนำมากำหนดจุดประสงค์ปลายทางและจุดประสงค์นำทางในการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษตามแนวการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบสตอรี่ไลน์
4. สร้างแผนการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบสตอรี่ไลน์ 1 แผน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เตรียมความพร้อมและแจ้งวิธีการเรียน
2. ดำเนินการทดลองตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
3. ทำการทดสอบหลังเรียน (post-test)
4. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์หาประสิทธิภาพของทักษะการสื่อสาร
5. ทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้
6. เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำไปวิเคราะห์ผลทางสถิติ
7. สรุปผลการวิจัยและความคิดเห็น

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ
2. ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$)
3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนมีความสามารถด้านทักษะการ ฟัง-พูด ภาษาอังกฤษจากการทดสอบ 2 ครั้ง เฉลี่ยแล้วผ่านเกณฑ์อยู่ในระดับดี หลังการเรียนโดยใช้แผนการสอนแบบสตอรี่ไลน์
2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยการใช้แผนการสอนแบบสตอรี่ไลน์อยู่ใน ระดับดี

ข้อเสนอแนะ

1. ควรทำการวิจัยการใช้โดยใช้แผนการสอนแบบสตอรี่ไลน์ เพื่อส่งเสริมความสามารถทางด้านการฟัง การอ่าน และการเขียน เพื่อให้การเรียนภาษาอังกฤษเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด
2. ควรทำการวิจัยการใช้แนวการสอนโดยใช้แผนการสอนแบบสตอรี่ไลน์กับสาระการเรียนรู้อื่นๆนอกเหนือจากรายวิชาภาษาอังกฤษ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้จัดการเรียนการสอนแบบสตอรี่ไลน์กับนักเรียน
2. ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด 2 ของนักเรียน
3. ได้ศึกษาความพึงพอใจการเรียนการสอนโดยใช้สตอรี่ไลน์

การพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้รูปภาพ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาบัญชี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวสุดารัตน์ นุ่มทอง
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ)
ปีการศึกษา	2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ความจำเป็น เนื่องจากมีการใช้ติดต่อสื่อสารและ มีการเรียนการ สอนกันทั่วโลกมากกว่าภาษาอื่น ๆ จึงนับได้ว่าเป็นภาษาสากลที่ติดต่อสื่อสารได้ทั่วโลก รวมทั้งในภาวะปัจจุบันที่อิทธิพลของโลกาภิวัตน์ยังมีอยู่อย่างต่อเนื่องและเพิ่มมากขึ้น ประเทศต่าง ๆ ให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลายประเทศประกาศให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการอีกภาษาหนึ่ง เนื่องจากเป็นภาษาสากลสำหรับใช้ในการติดต่อสื่อสาร ค้าขายและ แลกเปลี่ยนวัฒนธรรม เพื่อการเดินทาง เพื่อการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และเพื่อประกอบธุรกิจหลากหลายประเภท ซึ่งต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงมีบทบาทสำคัญต่อผู้คนในหลากหลายอาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านธุรกิจการโรงแรม ซึ่งต้องใช้ภาษาเพื่อสื่อสารและ มีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อต้อนรับชาวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวและเข้ารับบริการพักค้างใน โรงแรม ดังนั้นผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษได้ดีจะเป็นผู้ที่ได้เปรียบมาก จะมีโอกาสในการได้รับการจ้างงาน และได้รับการสนับสนุนส่งเสริมในหน้าที่ให้สูงขึ้นเช่นกัน (สุนิดา ปานดำรงสถิตย์, 2556)

กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศทุกช่วงชั้น เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ สร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ เป็นรากฐานและเตรียมความพร้อมในการเรียนของเยาวชนรุ่นใหม่ ให้สอดคล้องกับสังคมยุคข้อมูลข่าวสาร โดยมีความคาดหวังว่าเมื่อนักเรียนเรียนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง นักเรียนจะมีความรู้ความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกและทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม (กรมวิชาการ, 2551) โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการอ่าน ซึ่งเป็นทักษะที่ให้ประโยชน์สำหรับการแสวงหาความรู้เพื่อนำไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม

ดังนั้นจากปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนในปัจจุบัน นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาทั้ง 4 ทักษะ ประกอบด้วย ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน แต่เนื่องจากนักเรียนไม่รู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จึงทำให้นักเรียนไม่กล้าที่จะพูดและไม่สามารถนำคำศัพท์มาต่อเป็นประโยคในการสนทนาได้ ดังนั้นการเรียนรู้และจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่สำคัญมากที่ทำให้มนุษย์สามารถสื่อสารกันได้เข้าใจคำศัพท์ สำนวน วลี ภาษาอังกฤษสามารถนำมาประกอบให้เป็นประโยคและสื่อสารออกไป เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่เราพูด ผู้วิจัยได้เห็นความสำคัญของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จึงได้นำรูปภาพมาส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษอย่างไม่รู้ตัว อีกทั้งทำให้ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษอย่างสนุกสนาน

จากการศึกษาความสำคัญของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาทักษะดังกล่าว ผู้วิจัยจึงศึกษาเรื่อง “การพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยรูปภาพ”ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชา บัญชี ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียน
2. เพื่อส่งเสริมเจคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 26 คน ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด 1

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โดยการสุ่ม จำนวน 15 คน ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด 1

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้เป็นรูปภาพและคำศัพท์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อศึกษาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และศึกษาเจตคติที่มีต่อการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด 1 ของนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาการบัญชี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยการสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัย โดยได้ให้ผู้เชียวชาญตรวจสอบ และทำตามแก้ไขตามคำแนะนำ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน และผู้วิจัยคำศัพท์ภาษาอังกฤษประกอบรูปภาพ มาให้นักเรียนเรียน และหลังจากนั้นให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้ค่าเฉลี่ยจากแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถนำผลการวิจัยมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ พบว่า จากการเปรียบเทียบคะแนนจากแบบทดสอบก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14 และคะแนนจากแบบทดสอบหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 23.84 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น
2. เจตคติที่มีต่อรายวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจในรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด อยู่ในระดับค่าเฉลี่ย 4.26 หมายความว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

จากข้อข้างต้น หากพิจารณาในภาพรวมจะเห็นได้ว่า รูปภาพสามารถพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษชองผู้เรียน อีกทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อเรียนภาษาอังกฤษ มีส่วนร่วมในชั้นเรียน

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางเพื่อนำข้อค้นพบในการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน คือ ครูควรใช้จิตวิทยาในการโน้มน้าวจิตใจให้นักเรียนให้ความร่วมมือในการพัฒนาเจตคติที่ดี รวมทั้งเห็นคุณค่าของการปรับเจตคติ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาการพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคอื่น ๆ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. พัฒนาทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน
2. ส่งเสริมเจคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

แผนกวิชาการโรงแรม

การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในงานบริการของนักศึกษาแผนกวิชาการโรงแรม หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 ในรายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม รหัสวิชา 3701-2003 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางจตุพร กิจผลิต
ตำแหน่ง ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา บธ.บ.(การโรงแรม)
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การวิจัยการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมในงานบริการของนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรม หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่เรียนในรายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม รหัส 3701-2003 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในงานบริการ ของนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อผลิตกำลังคนสนองความต้องการ ของสถานประกอบการ และเพื่อเพิ่มระดับความพึงพอใจในงานบริการจากนักศึกษา จึงมีความสนใจที่จะดำเนินการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมในงานบริการของ นักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรม หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อให้นักเรียนนักศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข สอดคล้องตรงตามความต้องการของสถานประกอบการ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในงานบริการของนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัย
2. อาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
3. เพื่อผลิตกำลังคนสนองความต้องการของสถานประกอบการ
4. เพื่อเพิ่มระดับความพึงพอใจในงานบริการจากนักศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรม ที่กำลังศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 160 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรมที่กำลังศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่เรียนในรายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม รหัสวิชา 3701-2003 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 80 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 การแสดงความคิดเห็นของการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมในงานบริการของนักศึกษา สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวของลิเคอร์ท (Likert)

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรม การจัดการเรียนการสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ตามกรอบแนวคิดและการวิจัยจากงานวิจัยที่คล้ายคลึงกัน
2. ศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามจากหนังสือการวิจัยเบื้องต้นของบุญชม ศรีสะอาด (2545 : 63-70) และศึกษาจากแบบสอบถามของคนอื่น ๆ ที่วิจัยคล้ายคลึงกัน
3. สร้างแบบสอบถาม ตามหลักคุณธรรม 8 ประการ ได้แก่ ความขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ มีวินัย สุภาพ สะอาด สามัคคี มีน้ำใจ และจรรยาบรรณวิชาชีพ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ชี้แจงและซักซ้อมความเข้าใจและขั้นตอนในการตอบแบบสอบถามแก่กลุ่มตัวอย่าง
2. นำแบบสอบถาม มาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูลในการตอบ
3. ระยะเวลาที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ระหว่างวันที่ 16 กรกฎาคม – 14 กันยายน 2562

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ
2. ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$)
3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมในงานบริการของนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรม หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่เรียนในรายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม รหัส 3701-2003 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 80 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 80 คน เป็นเพศชาย ร้อยละ 10 เพศหญิง ร้อยละ 90 จำแนกเป็นสาขางานการบริการอาหารและเครื่องดื่ม กลุ่ม 1 ร้อยละ 21.30 สาขางานการบริการอาหารและเครื่องดื่ม กลุ่ม 2 ร้อยละ 21.30 สาขางานการบริการอาหารและเครื่องดื่ม กลุ่ม 3 ร้อยละ 20 สาขางานการบริการอาหารและเครื่องดื่ม กลุ่ม 4 ร้อยละ 27.50 และ สาขางานการบริการบนเรือสำราญ ร้อยละ 10 รวม

จำนวนนักศึกษา 80 คน มีความเห็นต่อการการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมในงานบริการของ นักศึกษา สาขาวิชาการโรงแรม หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่เรียนในรายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม รหัสวิชา 3701-2003 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.53

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า นักศึกษาสามารถปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพด้านการบริการ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.71 มีบุคลิกภาพที่ดีและแต่งกายสุภาพเรียบร้อยถูกต้องตามระเบียบของวิทยาลัยฯ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.68 พูดจาไพเราะด้วยน้ำเสียงที่นุ่มนวลและสุภาพ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.61 มีความรับผิดชอบ ตรงเวลาและมีระเบียบวินัยในตนเอง อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.60 มีความพร้อมและกระตือรือร้นในการให้บริการ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.58 นักศึกษามีความสุขในการให้บริการผู้อื่น ค่าเฉลี่ย 4.57 มีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี สุภาพ อ่อนน้อม อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.56 มีความสามารถในการควบคุมอารมณ์และความรู้สึก ตั้งใจและมุ่งมั่นพยายามทำให้งานนั้นสำเร็จถึงแม้จะเหน็ดเหนื่อย อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.55 ความเสียสละและมีจิตอาสาในการช่วยเหลืองานวิทยาลัยฯ ถึงแม้ว่าเป็นวันหยุด ค่าเฉลี่ย 4.52 ให้บริการตรงตามมาตรฐานและทำงานพิเศษนอกเหนือเวลาเรียนตามที่ได้รับมอบหมาย โดยไม่หวังค่าตอบแทนหรือเงินรางวัล อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.51 มีทัศนคติที่ดีต่องานบริการ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.50 ต้อนรับและให้บริการ ทุกคนอย่างเสมอภาค อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.48 มีไหวพริบ ปฏิภาณดี สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 4.47 ใช้เวลาว่างในวันหยุดหรือปิดภาคเรียนโดยการทำงานพิเศษเพื่อหารายได้ อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 4.45 มีความเข้าใจและสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษในงานบริการ อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 4.33

สรุปผลการวิจัยการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมในงานบริการของนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรม หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่เรียนในรายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม รหัส 3701-2003 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.53

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางเพื่อนำข้อค้นพบในการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน คือ

1. ครูควรศึกษาธรรมชาติของเพศและวัยของนักเรียน ประกอบกับพฤติกรรมของนักศึกษา เพื่อพัฒนาเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความรับผิดชอบ ความขยันอดทนทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ครูควรใช้จิตวิทยาในการโน้มน้าวจิตใจให้นักเรียนให้ความร่วมมือในการพัฒนาเจตคติที่ดี รวมทั้งเห็นคุณค่าของการปรับเจตคติ และการพัฒนาตนเองในทุกๆด้าน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยทางสังคม
2. ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาเจตคติที่ดีของนักเรียน

การศึกษาทักษะการทำงานเป็นทีมโดยวิธีการเรียนการสอนแบบร่วมมือร่วมใจ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางศุภรัตน์ ศรีจันทร์
ตำแหน่ง ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา บธ.บ.(การโรงแรม)
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากทิศทางใหม่ของการพัฒนาการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21 โดยการวิเคราะห์ประเด็นปัญหาด้าน การศึกษาในประเทศไทย พบว่าปัญหาของเด็กไทยที่ต้องพัฒนาอย่างมากคือ การสื่อสารและทำ งานร่วมกับผู้อื่น ในเรื่องการแบ่งงานกันทำ การชี้ประเด็นสำคัญจากการอ่าน ทักษะในการคิดแบบ วิจารณญาณ เพื่อเตรียมนักเรียนสู่สังคมการทำงานใหม่ ทักษะการเรียนรู้ด้านการคิด การทำงานเป็นทีม (วิจารณ์ พานิช, 2557)

ในการจัดการเรียน การสอนในรายวิชาโครงการ รหัสวิชา 2701-8501 นักเรียนมีความจำเป็นที่จะต้องปฏิบัติงานกลุ่ม ในการทำโครงการ โครงงาน งานวิจัย เพื่อประมวลความรู้และทักษะในการสร้างและหรือพัฒนางานในสาขาวิชาชีพตามกระบวนการ และสามารถวางแผนการดำเนินงาน แก้ไขปัญหา ประเมินผล ทำรายงานและนำเสนอผลงานได้

จากการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมาของนักเรียนสาขาวิชาการโรงแรมเมื่อมอบหมายงานให้นักศึกษาทำงานกลุ่ม พบว่านักศึกษา ขาดทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม ขาดการวางแผนการทำงาน ขาดความรับผิดชอบ นักศึกษาบางคนจึงไม่ทราบบทบาทและหน้าที่ของตนอย่างชัดเจนภาระงานจึงตกอยู่ที่นักศึกษาบางคนในกลุ่มเท่านั้น ดังนั้นครูผู้สอนจึงเล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม ในการทำกิจกรรมการเรียนของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น โดยใช้วิธีการสอนแบบแบบร่วมมือร่วมใจ ทั้งนี้เพื่อสามารถพัฒนาศักยภาพด้านการทำงานเป็นทีมแก่ผู้เรียนให้สูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทักษะการทำงานเป็นทีมโดยวิธีการเรียนการสอนแบบร่วมมือร่วมใจ ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการโรงแรม กลุ่ม 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนกับการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือร่วมใจ (Cooperative Learning)

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการโรงแรม กลุ่ม 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 36 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสอบถามความคิดเห็นทักษะการทำงานเป็นทีมโดยวิธีการเรียนการสอนแบบร่วมมือร่วมใจ โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นด้านการเรียนรู้ทักษะการทำงานเป็นทีมโดยวิธีการเรียนสอนแบบร่วมมือร่วมใจ ดังนี้

ด้านที่ 1 ทักษะการทำงานเป็นทีม 10 ข้อ

- สมาชิกต้องทำความเข้าใจในเป้าหมายและวิธีการร่วมมือ
- การให้ความสำคัญกับบรรยากาศในการทำงานให้สำเร็จ
- มีการแบ่งงานกันทำ
- รับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม
- สมาชิกภายในกลุ่มเรียนรู้ที่จะพึ่งพาศัยซึ่งกันและกัน
- ได้ฝึกการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน
- ได้รู้วิธีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นโดยไม่รบกวนความคิดเห็นของผู้อื่น
- ตระหนักว่างานจะสำเร็จขึ้นอยู่กับความรับผิดชอบของสมาชิกภายในกลุ่ม
- เรียนรู้ที่จะทำงานโดยความไว้วางใจซึ่งกันและกันเรียนรู้การตัดสินใจจากเนื้อหาของงานที่ได้รับมอบหมายเพื่อนำเสนอหน้าชั้นเรียน

ด้านที่ 2 ระดับความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอน

แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามแบบของ Likert มี 5 ระดับ ดังนี้

ระดับความคิดเห็นมากที่สุด	กำหนดคะแนนเป็น	5
ระดับความคิดเห็นมาก	กำหนดคะแนนเป็น	4
ระดับความคิดเห็นปานกลาง	กำหนดคะแนนเป็น	3
ระดับความคิดเห็นน้อย	กำหนดคะแนนเป็น	2
ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด	กำหนดคะแนนเป็น	1

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่เกี่ยวกับทักษะการทำงานเป็นทีมโดยวิธีการเรียนการสอนแบบร่วมมือร่วมใจ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. นำผลของการศึกษาในข้อ 1 มาสร้างแบบสอบถาม โดยแบ่งแบบสอบถามเป็น 3 ตอน โดยพิจารณาเนื้อหาให้ครอบคลุมกับจุดประสงค์ของการวิจัย
3. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเรื่อง ศึกษาทักษะการทำงานเป็นทีมโดยวิธีการเรียนการสอนแบบร่วมมือร่วมใจ ไปแจกให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง
2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจากแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์นำมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปวิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นด้านการเรียนรู้ทักษะการทำงานเป็นทีมโดยวิธีการเรียนสอนแบบร่วมมือร่วมใจ วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาทักษะการทำงานเป็นทีมโดยวิธีการเรียนการสอนแบบร่วมมือร่วมใจ ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ความคิดเห็นด้านการเรียนรู้ทักษะการทำงานเป็นทีมโดยวิธีการเรียนสอนแบบร่วมมือร่วมใจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับได้ดังนี้ ลำดับแรกคือตระหนักว่างานจะสำเร็จขึ้นอยู่กับความรับผิดชอบของสมาชิกภายในกลุ่มอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือเรียนรู้การตัดสินใจของทีมจากเนื้อหาของงานที่ได้รับมอบหมายเพื่อเตรียมนำเสนอหน้าชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก ลำดับที่ 3 คือการให้ความสำคัญกับบรรยากาศในการทำงานให้สำเร็จอยู่ในระดับมาก และลำดับสุดท้ายคือได้ฝึกการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันอยู่ในระดับมาก นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยวิธีการเรียนสอนแบบร่วมมือร่วมใจอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ในขณะที่ทำการสอน ครูผู้สอนต้องเอาใจใส่นักเรียนอย่างใกล้ชิด เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ซักถามข้อสงสัยให้มากที่สุด
2. ควรมีการเสริมแรงยกย่องชมเชยและให้กำลังใจกับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอในขณะที่ทำการสอน
3. ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจเจาะจงทำการวิจัยกลุ่มนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป ซึ่งจะได้นำผลการวิจัยที่ได้ไปพัฒนาศักยภาพด้านการทำงานเป็นทีมแก่ผู้เรียนให้สูงขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถพัฒนาศักยภาพการทำงานเป็นทีมแก่ผู้เรียนให้สูงขึ้น
2. ได้ข้อมูลสำหรับใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอน

ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาเครื่องดื่มเพื่อการค้า โดยการจัดการเรียนการสอนที่ใช้เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกันแบบร่วมกันคิด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการโรงแรม กลุ่ม 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวเพ็ญนภา สมบันดาล
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา	ศศ.บ.(การโรงแรม)
ปีการศึกษา	2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นขบวนการที่ทำให้มนุษย์สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีสันติสุข และยังสามารถเกื้อหนุนการพัฒนาประเทศได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทุก ๆ ด้านของประเทศ (กำพล ดำรงวงค์, 2540: 1)

การจัดการศึกษาที่ดีจะต้องสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และเทคโนโลยี นอกจากนี้จะต้องปลูกฝังให้นักเรียนให้มีทักษะกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน โดยเน้นให้มีการทำงานร่วมกันเพื่อเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ให้ผู้เรียนคิดเป็นทำเป็นพึ่งพาตนเองและช่วยเหลือผู้อื่นได้ (สฤษณ์, 2545: 5)

ผู้วิจัยในฐานะเป็นผู้สอน วิชาเครื่องดื่มเพื่อการค้า สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน โดยเน้นให้มีการทำงานร่วมกัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เนื่องจากนักเรียนสาขาวิชาการโรงแรม แผนกวิชาการโรงแรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ห้อง 3 ลงทะเบียนรายวิชา 2701-2114 วิชาเครื่องดื่มเพื่อการค้า ภาคเรียนที่ 2/2562 ที่ผู้วิจัยรับผิดชอบสอน นักเรียนมีศักยภาพในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน และมีผลการเรียนในภาคการศึกษาที่ผ่านมามีความแตกต่างกัน นอกจากนี้มีรูปแบบการเรียนที่แตกต่างกัน บางคนซักถาม บางคนชอบรับฟังการบรรยาย บางคนชอบปฏิบัติ ซึ่งในการเรียนรายวิชานี้จำเป็นต้องมีการระดมความคิดเห็น การอภิปรายเพื่อร่วมกันคิดในประเด็นต่าง ๆ ในการเรียนวิชาเครื่องดื่มเพื่อการค้า

จากสภาพการณ์ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่ต้องการให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็นและแก้ปัญหาเป็นด้วยตนเองได้ การปรับกระบวนการเรียนการสอนจึงเป็นสิ่งจำเป็น (วราภร ตระกูลสฤษณ์, 2545: 3) กล่าวว่าเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น พัฒนาทักษะการติดต่อสื่อสารที่ดี ทักษะการแก้ปัญหาและกระตุ้นให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้เป็นทีมจึงเป็นทางเลือกที่เหมาะสม เนื่องจากการเรียนรู้เป็นทีมเป็นการใช้กระบวนการกลุ่ม

การเรียนรู้ร่วมกันแบบร่วมกันคิดก็เป็นรูปแบบที่จัดผู้เรียนเป็นกลุ่ม แต่ละคนในกลุ่มจะมีหมายเลขประจำตัว ผู้สอนสามารถตั้งคำถาม ถามหมายเลขใดก็ได้ในกลุ่ม คำตอบที่ผู้เรียน หมายเลขใดตอบถือเป็นคำตอบของกลุ่ม ซึ่งรูปแบบนี้เหมาะสำหรับจัดการเรียนรู้แก่นักเรียน สาขาวิชาการโรงแรม แผนกวิชาการโรงแรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ห้อง 3 เนื่องจากนักเรียนมีศักยภาพที่แตกต่างกัน การจัดกลุ่มแบบคละความสามารถจะส่งเสริมให้ช่วยเหลือกันได้ภายในกลุ่ม และทุก ๆ ภายในกลุ่มมีโอกาสที่จะถูกเลือกให้ตอบคำถาม และคำตอบที่ตอบจะถือว่าเป็นคำตอบของกลุ่ม ดังนั้นทุก ๆ คน ภายในกลุ่มจึงต้องสร้างความเข้าใจร่วมกันและช่วยเหลือกัน จากสภาพปัญหา และความสำคัญของการเรียนรู้ร่วมกัน ผู้วิจัยจึงพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้

รายวิชาเครื่องดื่มเพื่อการค้า โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกันแบบร่วมกันคิด ทั้งนี้กิจกรรมที่พัฒนานี้ใช้กิจกรรมกลุ่มใช้ มาเป็นเครื่องมือในการระดมความคิดเห็น การอภิปรายในประเด็นต่าง ๆ ตามที่ผู้วิจัยมอบหมาย ผู้วิจัยคาดหวังว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกันแบบร่วมกันคิด จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางสังคม ช่วยเหลือกันในการจัดการเรียนรู้ ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาเครื่องดื่มเพื่อการค้า ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการโรงแรม กลุ่ม 3 ให้มีประสิทธิภาพ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนด
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียน
4. เพื่อศึกษาทักษะกระบวนการในการเรียนรู้ร่วมกัน

ประชากร

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการโรงแรม กลุ่ม 3 จำนวน 31 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. กิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาเครื่องดื่มเพื่อการค้า
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. แบบสอบถามความพึงพอใจ
4. แบบประเมินทักษะกระบวนการการเรียนรู้ร่วมกัน

การสร้างเครื่องมือ

1. สร้างและหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยและสร้างเครื่องมือต่าง ๆ ตลอดจนนำไปทดลอง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 กิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาเครื่องดื่มเพื่อการค้าผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้

1.1.1 ขั้นศึกษาวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้ศึกษารายละเอียดดังนี้

- วิเคราะห์เนื้อหารายวิชาเครื่องดื่มเพื่อการค้า
- ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมกันในเทคนิคต่าง ๆ
- ศึกษารายละเอียดเทคนิคร่วมกันคิดที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นเพื่อกำหนดเครื่องมือต่าง ๆ

1.1.2 ขั้นออกแบบ ผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ประกอบไปด้วยเนื้อหากิจกรรมโดยใช้กระบวนการกลุ่ม แบบฝึกทักษะ/กิจกรรม แบบประเมินกิจกรรม

1.1.3 ขั้นพัฒนา โดยผู้วิจัยได้พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ตามที่ได้ออกแบบไว้ และตรวจสอบเบื้องต้นเพื่อหาข้อผิดพลาด

1.1.4 ขั้นทดสอบ เป็นการประเมินกิจกรรมในเบื้องต้นโดยสุ่มผู้เรียน จำนวน 10 คนมาทดสอบการใช้งาน เพื่อหาข้อผิดพลาด

1.1.5 ขั้นสรุปผล ผู้วิจัยปรับปรุงกิจกรรมการเรียนรู้และจัดทาให้อยู่ในรูปแบบที่สามารถนำไปใช้งานกับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

1.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้

1.2.1 ขั้นศึกษา โดยดำเนินการดังนี้

- ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบที่ดี และวิธีหาความเที่ยงตรง อำนาจจำแนกความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (บุญชม ศรีสะอาด, 2543: 66-72)
- ศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหาจากคำอธิบายรายวิชา จุดประสงค์การเรียนรู้โดยละเอียด
- ขั้นพัฒนาและตรวจสอบ โดยพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก 1 ฉบับ จานวน 50 ข้อ และสุ่มผู้เรียน จำนวน 3 คน มาทดสอบการใช้งานเพื่อหาข้อผิดพลาด

- ขั้นสรุปผล โดยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์มาแก้ไขปรับปรุงตามข้อบกพร่องที่พบและนำมาจัดพิมพ์ให้เป็นฉบับสมบูรณ์

1.3 แบบสอบถามความพึงพอใจ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้

1.3.1 ขั้นศึกษา โดยศึกษาเอกสารตำราที่เกี่ยวกับการสร้างแบบประเมินจากหนังสือการวิจัยเบื้องต้นของบุญชม ศรีสะอาด (2543: 66-72) และจากหนังสือเทคนิคการวิจัยทางการศึกษาของล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2538: 154-220)

1.3.2 ขั้นออกแบบ โดยกำหนดกรอบที่จะประเมิน โดยแบ่งประเด็นที่จะประเมินเป็น 4 ด้าน ดังนี้ ด้านเนื้อหา จำนวน 5 ข้อ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 8 ข้อ ด้านการวัดผลประเมินผล จำนวน 4 ข้อ และด้านความรู้สึกต่อกลุ่ม จำนวน 5 ข้อ

1.3.3 ขั้นพัฒนาและตรวจ โดยพัฒนาแบบสอบถามความพึงพอใจเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคอร์ท ดังนี้

เหมาะสมมากที่สุด	ระดับคะแนน 5
เหมาะสมมาก	ระดับคะแนน 4
เหมาะสมปานกลาง	ระดับคะแนน 3
เหมาะสมน้อย	ระดับคะแนน 2
เหมาะสมน้อยที่สุด	ระดับคะแนน 1

และนำไปตรวจสอบความถูกต้องในเบื้องต้นเพื่อหาข้อผิดพลาด

1.3.4 ขั้นสรุป จัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจเป็นฉบับสมบูรณ์

1.4 แบบประเมินทักษะกระบวนการการเรียนรู้ร่วมกัน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้

1.4.1 ขั้นศึกษา โดยศึกษาเอกสาร ตำรา ที่เกี่ยวกับการสร้างแบบประเมิน จากหนังสือการวิจัยเบื้องต้นของบุญชม ศรีสะอาด (2543: 66-72) จากหนังสือเทคนิคการวิจัยทางการศึกษาของล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2538: 154-220) และจากเอกสารที่เกี่ยวกับแบบประเมินทักษะกระบวนการการเรียนรู้ร่วมกันของผู้เรียน

1.4.2 ขั้นออกแบบ โดยกำหนดกรอบที่จะประเมิน โดยแบ่งประเด็นที่จะประเมินเป็น 12 ข้อ ดังนี้

- ผู้เรียนวางแผนกันในกลุ่มก่อนลงมือปฏิบัติงาน
- ผู้เรียนสามารถดำเนินการทากิจกรรมอย่างถูกต้องและเหมาะสม
- ผู้เรียนได้ให้ความร่วมมือกับกลุ่มเป็นอย่างดีในการปฏิบัติกิจกรรม
- ผู้เรียนให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการซักถามข้อสงสัยและช่วยเหลือกันกับเพื่อนในกลุ่มเพื่อให้เข้าใจตรงกัน
- ผู้เรียนมีการประชุมปรึกษาหารือกันขณะลงมือปฏิบัติงานกลุ่ม
- ผู้เรียนมีการยอมรับความคิดเห็นของเพื่อน
- ผู้เรียนมีความสนุกสนานกับการเรียนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน
- ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น มีความคล่องแคล่วในการทำกิจกรรมและการเรียน
- ผู้เรียนช่วยเหลือกันในการทำงานเพื่อให้งานเสร็จทันเวลาที่กำหนด
- ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และเกิดองค์ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่ได้จากการเรียนรู้ร่วมกัน จนสามารถที่จะนำเสนอได้อย่างถูกต้อง

1.4.3 ขั้นพัฒนา โดยพัฒนาแบบประเมินทักษะกระบวนการการเรียนรู้ร่วมกัน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคอร์ท ดังนี้

เหมาะสมมากที่สุด	ระดับคะแนน 5
เหมาะสมมาก	ระดับคะแนน 4
เหมาะสมปานกลาง	ระดับคะแนน 3
เหมาะสมน้อย	ระดับคะแนน 2
เหมาะสมน้อยที่สุด	ระดับคะแนน 1

และนำไปตรวจสอบความถูกต้องในเบื้องต้นเพื่อหาข้อผิดพลาด

1.4.4 ขั้นสรุป จัดทำแบบประเมินทักษะกระบวนการการเรียนรู้ร่วมกันเป็นฉบับสมบูรณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการประเมินเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยได้ใช้นักเรียนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเพื่อทดสอบจากแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) จากกิจกรรมการเรียนการสอน และทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยนำเทคนิควิธีการสอนมาปฏิบัติตามที่กำหนดในแผนการจัดการเรียนรู้ดังต่อไปนี้

1. ก่อนเรียนในชั่วโมงแรกให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 20 ข้อ
2. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน
3. ขั้นปฏิบัติกิจกรรมประกอบการเรียนการสอน โดยใช้การสอนแบบกิจกรรมในห้องเรียน (แบบฝึกและแบบทดสอบ) โดยใช้เทคนิคการสอนแบบฝึกปฏิบัติจริงในตอนท้ายของเนื้อหาหน่วยการเรียน
4. ขั้นสรุปผลการสอน
5. หลังจากจบเนื้อหาตามจุดประสงค์ของหน่วยการเรียน ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนซึ่งเป็นข้อสอบชุดเดิมที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน จำนวน 20 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยได้ดำเนินการตามกำหนดระยะเวลาแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลที่จัดเก็บและรวบรวมได้มาวิเคราะห์ดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบจากการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ มาคำนวณเพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E1/E2 ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์ของประสิทธิภาพในงานวิจัยนี้เท่ากับ 80/80 โดยที่ค่า E1/E2 ที่คำนวณได้จะนำไปเทียบกับเกณฑ์ดังนี้ (พิสุทธา อารีราษฎร์, 2549 : 158)

ร้อยละ 95 – 100 หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพดีเยี่ยม (excellent)

ร้อยละ 90 – 94 หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพดี (good)

ร้อยละ 85 – 89 หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพดีพอใช้ (fair good)

ร้อยละ 80 – 84 หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพพอใช้ (fair)

ต่ำกว่าร้อยละ 80 หมายถึง ต้องปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมการเรียนรู้ (poor)

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของผู้เรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นกับเกณฑ์ร้อยละ 70

ผู้วิจัยได้นำคะแนนหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองทั้ง 31 คน จากการสอนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น มาคำนวณด้วยสถิติ T-test (one samples) โดยได้ตั้งระดับนัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ .05 ผู้วิจัยได้ทดสอบสมมติฐาน โดยได้ตั้งสมมติฐานไว้ดังนี้

H0 : คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของผู้เรียนไม่สูงกว่าร้อยละ 70

H1 : คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของผู้เรียนสูงกว่าร้อยละ 70

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียน

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ได้จากผู้เรียน 31 คน มาวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยในการวิเคราะห์จะใช้ค่าเฉลี่ยเทียบกับเกณฑ์การประเมินดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด ,2545:50-100)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายความว่า พึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายความว่า พึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายความว่า พึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายความว่า พึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายความว่า พึงพอใจน้อยที่สุด

เกณฑ์เฉลี่ยระดับความพึงพอใจของผู้เรียนในงานนี้ ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป

4. วิเคราะห์ทักษะกระบวนการในการเรียนรู้ร่วมกัน

ผู้วิจัยนำแบบประเมินทักษะกระบวนการในการเรียนรู้ร่วมกันของผู้เรียนประเมิน ผู้เรียน 31 คน และนำไปวิเคราะห์ระดับทักษะกระบวนการในการเรียนรู้ร่วมกันโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยในการวิเคราะห์จะใช้ค่าเฉลี่ยเทียบกับเกณฑ์การประเมินดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545:50-100)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายความว่า ระดับทักษะมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายความว่า ระดับทักษะมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายความว่า ระดับทักษะปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายความว่า ระดับทักษะน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายความว่า ระดับทักษะน้อยที่สุด

เกณฑ์เฉลี่ยของระดับทักษะกระบวนการในการเรียนรู้ร่วมกันของผู้เรียนในงานนี้ ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล โดยเลือกใช้สถิติดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) คำนวณจากสูตร (ล้วน และอังคณา สายยศ .2538)

1.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คำนวณจากสูตร (ล้วน และอังคณา สายยศ. 2538)

2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยใช้สถิติทดสอบค่า t (t-test one samples) (ล้วน และอังคณา สายยศ. 2538)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E1/E2

จากผลการทดลองพบว่า ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E1/E2 มีค่าสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากการเรียนรู้รวมกันจะช่วยให้ผู้เรียนช่วยเหลือกัน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ร่วมกับกลุ่มและร่วมกันแสดงความคิดเห็น การอภิปราย ทำให้การเรียนมีความสนุกได้รับความรู้โดยทั่วกัน เนื่องจากเทคนิคที่ใช้ได้แก่ร่วมกันคิด ผู้เรียนในกลุ่มอาจเป็นผู้แทนของกลุ่มในการตอบคำถามและคำตอบที่ตอบนั้นจะเป็นคำตอบของกลุ่ม ดังนั้นจึงสมาชิกในกลุ่มจึงต้องรู้คำตอบของงานที่รับมอบหมายร่วมกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิทยา อารีราษฎร์ (2549 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาวิจัยในด้านการเรียนรู้ร่วมกัน ผลพบว่า ค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E1/E2 มีค่าสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนด

จากผลการทดลองพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทั้งนี้เนื่องมาจากการเรียนรู้รวมกันจะช่วยให้ผู้เรียนช่วยเหลือกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดกลุ่มแบบคละความสามารถจะทำให้ผู้เรียนที่เรียนอ่อนได้รับความรู้จากเพื่อนมากขึ้น ส่งผลให้ผู้เรียนทุกคนได้มีโอกาสร่วมแสดงความคิดเห็น แสดงความรู้ของตนเอง หรือการอภิปรายในประเด็นต่าง ๆ อีกทั้งนำความรู้ที่เพื่อน ๆ อภิปราย มาใช้ต่อยอด ก็ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด สอดคล้องกับงานวิจัยของ วราภรณ์ ตระกูลสฤษณ์(2545 : บทคัดย่อ) และวิทยา อารีราษฎร์ (2549 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาวิจัยในด้านการเรียนรู้ร่วมกัน ผลพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

3. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจ

จากผลการทดลองพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจในทุก ๆ ด้านในระดับมากถึงมากที่สุด เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจาก การที่ได้เรียนรู้ร่วมกัน เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ร่วมกับกลุ่ม และร่วมกันแสดงความคิดเห็น การอภิปราย ทำให้การเรียนมีความสนุก ได้รับความรู้โดยทั่วกัน เนื่องจากเทคนิคที่ใช้ได้แก่ ร่วมกันคิด ผู้เรียนในกลุ่มอาจเป็นผู้แทนของกลุ่มในการตอบคำถาม และคำตอบที่ตอบนั้นจะเป็นคำตอบของกลุ่ม ดังนั้นจึงสมาชิกในกลุ่มจึงต้องรู้คำตอบของงานที่รับมอบหมายร่วมกัน นอกจากนี้ กิจกรรมยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุก ๆ คนได้มีโอกาสร่วมแสดงความคิดเห็น แสดงความรู้ของตนเอง เป็นการส่งเสริมการอภิปรายของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า จึงมีความพึงพอใจในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรนุช เนตรพิศาลวนิช, 2544 : บทคัดย่อ) วราภรณ์ ตระกูลสฤษณ์ (2545 : บทคัดย่อ) และวิทยา อารี

ราษฎร์ (2549 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาวิจัยในด้านการเรียนรู้ร่วมกัน ผลพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก

4. ผลการวิเคราะห์ทักษะกระบวนการในการเรียนรู้ร่วมกัน

จากผลการทดลองพบว่า ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการในการเรียนรู้ร่วมกันทุก ๆ ข้อ ในระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากการเรียนรู่รวมกันจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือกันและร่วมกันทำงานในกลุ่ม มีการแบ่งงาน มีการวางแผนงาน ดังนั้นสมาชิกทุก ๆ คนในกลุ่มจะมีบทบาทร่วมกัน จึงส่งผลให้ผู้เรียนทุก ๆ คน มีทักษะกระบวนการในการเรียนรู้ร่วมกันหลังจากผ่านการจัดการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนาผลการวิจัยไปใช้

ก่อนการจัดการเรียนรู้ จะต้องอธิบายให้ผู้เรียนทุก ๆ คน เข้าใจในกระบวนการการเรียนรู้ร่วมกัน เข้าใจบทบาทในกลุ่ม เพื่อสร้างจิตสำนึกและ/หรือความตระหนักในหน้าที่ภายในกลุ่ม นอกจากนี้ควรอธิบายขั้นตอน วิธีการในกิจกรรมให้ผู้เรียนเข้าในอย่างละเอียด

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การเรียนร่วมกันมีเทคนิคหลายวิธี ควรมีการวิจัยหาเทคนิคที่เหมาะสมกับนักศึกษาในแต่ละสาขาวิชา เนื่องจากนักศึกษาในแต่ละสาขามีความชอบ สไตล์ และมีคุณลักษณะที่แตกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ
2. ผู้เรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีทักษะในการเรียนร่วมกันและผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปเป็นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูงต่อไปได้
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นเมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด
4. จัดการเรียนการสอนได้ตรงกับความพึงพอใจของผู้เรียน
5. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับคุณครูในการนำทักษะกระบวนการในการเรียนรู้ร่วมกันไปจัดทำนวัตกรรมและพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชาอื่น ๆ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้มีวินัยและความรับผิดชอบของนักเรียนระดับ ปวช.2 การโรงแรม กลุ่ม 2 วิชางานแม่บ้านโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวสารภี อุปลา
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา	ศศ.บ.(การโรงแรม)
ปีการศึกษา	2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงในทุกๆ ด้าน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง จึงจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ มาเกื้อหนุนกัน ซึ่งต้องมีการพัฒนาโดยต้องคำนึงถึงทรัพยากรที่มีคุณภาพและสิ่งที่สำคัญที่สุดคือทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ โดยจะต้องมีคุณสมบัติด้านสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจที่ดี มีสติปัญญา มีความรู้ความสามารถ มีความอดทน ขยันขันแข็ง ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก กล้าเผชิญปัญหาและอุปสรรคด้วยความมุ่งมั่น ถ้ามนุษย์ทุกคนมีคุณสมบัติดังกล่าวก็จะเป็นผู้มีวินัยในตนเอง ซึ่งจะเป็นวัฒนธรรมที่ทุกคนในสังคมต้องปฏิบัติ เพราะจะทำให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข วินัยจึงเป็นคุณธรรมที่ควรสร้างและปลูกฝังให้ทุกคนใช้เป็นแนวทางสำหรับบังคับพฤติกรรมของตนเอง ทำให้บรรลุตามจุดหมายของชีวิตและประสบความสำเร็จในชีวิต เพราะฉะนั้นครูควรสร้างสรรค์วินัยให้เกิดแก่นักเรียน เมื่อนักเรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนจะทำให้สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนให้เป็นไปในทางที่ดีงาม จึงควรมีการปลูกฝังให้ยึดถือและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ถ้าหากในสังคมไม่มีการปลูกฝังและพัฒนาเด็กให้มีวินัยและมีคุณภาพแล้ว การพัฒนาสังคมและประเทศก็จะเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพจึงควรต้องปลูกฝังวินัยในตนเองให้เป็นพื้นฐาน สามารถพัฒนาประเทศชาติให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้นดังนั้น การศึกษาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญและมีความจำเป็นอย่างมากในการที่จะพัฒนาให้มนุษย์มีประสิทธิภาพและศักยภาพสูงสุด

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบถึงด้านพฤติกรรมการเรียน เมื่อนักเรียนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เป็นผู้ที่มีวินัยในตนเองและความรับผิดชอบ จะทำให้นักเรียนสนใจเรียนและมีความขยันอดทน มีแรงจูงใจทำให้มีผลการเรียนดีขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอน และครูทุกท่านที่จะนำมาเสริมสร้าง พัฒนานักเรียนให้มีคุณค่ามีคุณประโยชน์ต่อครอบครัว โรงเรียน สังคมและประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้นของนักเรียนระดับ ปวช.2 การโรงแรม กลุ่ม 2 ปีการศึกษา 2562 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากรที่วิจัย

นักเรียนระดับ ปวช.2 การโรงแรม กลุ่ม 2 จำนวน 32 คน

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

ในการทำวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสังเกต แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้การสังเกตและนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้นักเรียนระดับ ปวช.2 การโรงแรม กลุ่ม 2 จำนวน 32 คน ได้ตอบแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้การดำเนินติดตามข้อมูลด้วยตัวเองโดยการสังเกตสัมภาษณ์ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามและมีการติดตามดูแลพฤติกรรมและการเรียนของนักเรียนอย่างใกล้ชิด ดังนี้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาและสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนระดับ ปวช.2 การโรงแรม กลุ่ม 2 ปีการศึกษา 2562 โดยการสังเกตพฤติกรรมและการเรียนของนักเรียนในชั่วโมงเรียน ขณะที่ทำการสอน และสอบถามจากครูแต่ละวิชาที่ทำการสอนซึ่งพบว่ามีนักเรียนที่มีปัญหาด้านพฤติกรรมการเรียนขาดวินัยและความรับผิดชอบ เช่น มาสาย ไม่สนใจเรียน ไม่ส่งงาน

ตามกำหนดเวลา บางครั้งไม่มาเรียน มีการจดบันทึกและติดตามนักเรียนเป็นรายกรณี โดยการว่ากล่าวตักเตือนและมีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรและมีการให้นักเรียนตอบแบบสอบถาม

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกต ข้อมูลด้านการเรียนของแต่ละวิชา และการตอบแบบสอบถามจากนักเรียน การใช้แรงจูงใจเสริมแรงโดยให้คำชมเชยแก่นักเรียน รวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบสนใจเรียน และติดตามจากผู้ปกครอง คุณครูที่เข้าสอนแต่ละวิชา ซึ่งนักเรียนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียนมากขึ้น ในการทำวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า นักเรียนระดับ ปวช.2 การโรงแรม กลุ่ม 2 ปีการศึกษา 2562 มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น โดยสังเกตจากบรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่ขาดเรียนหรือมาสาย ทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงกำหนดเวลา รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจ โดยดูจากการสังเกต การสัมภาษณ์ ผลการเรียนและสรุปผลการเปรียบเทียบจากการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความมีวินัย ความรับผิดชอบและความสนใจการเรียนของนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง ควรมีการติดตามอย่างต่อเนื่อง
2. ครูผู้ปกครอง นักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรร่วมมือกันแก้ไขและสะท้อนปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียนมากขึ้น ในการทำวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า นักเรียนระดับ ปวช.2 การโรงแรม กลุ่ม 2 มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานครัวโรงแรม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 การโรงแรม MEP โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning

ผู้วิจัย	น.ส.กันยาวีร์ ชื่นเจริญวงศ์
ตำแหน่ง	พนักงานราชการ (ครู)
วุฒิการศึกษา	ศศ.บ.(การโรงแรม)
ปีการศึกษา	2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2545 มาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไข จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ โดยการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญ การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันจึงต้องปรับเปลี่ยนไปจากเดิมที่เน้น “การท่องจำมากกว่าการคิดวิเคราะห์การเรียนการสอนที่ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์จริงเมื่อออกไปทำงาน ไม่ได้มีการฝึกให้ผู้เรียนเรียนรู้ตลอดชีวิตและไม่สามารถทำงานเป็นทีมได้” มาเป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้แบบ Active Learning ให้มากขึ้น

Active Learning เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้สูงสุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนรู้ในระดับทักษะการคิดขั้นสูง อันประกอบด้วย การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า ซึ่งลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนการสอนรูปแบบนี้เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ สามารถสร้างองค์ความรู้และจัดระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง อีกทั้งเป็นการเสริมสร้างความรับผิดชอบการมีวินัยในการทำงานแก่ผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับการฝึกให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะและทักษะของ 21st Century Skills สำหรับเทคนิคการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning มีหลายรูปแบบ ได้แก่ การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) การเรียนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning) การเรียนการสอนแบบกลุ่มย่อย (Small Group Teaching/Learning) การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Directed Learning) การใช้กระบวนการกลุ่มเพื่อร่วมกันวิเคราะห์ (Group Analysis/Learning) ร่วมกันแก้ไขปัญหา (Group Problem-Solving) การเรียนเป็นทีม (Team-Based Learning) ตลอดจนการเรียนรู้จากการปฏิบัติ (Learning by Doing / Activities) ฯลฯ

การจัดการเรียนรู้วิชางานครัวโรงแรมตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เพื่อทำให้ผู้เรียนมีองค์ความรู้และทักษะด้านงานครัวโรงแรมเกี่ยวกับการประกอบอาหารโรงแรม ประเภทของครัวและอุปกรณ์ คำศัพท์ที่ใช้ในงานครัว การเลือกซื้ออาหารสด แห้ง เตรียมและจัดตกแต่งอาหารประเภทเนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ เก็บรักษาอาหารอย่างถูกวิธีตามตำรับอาหาร ปฏิบัติการเตรียมอาหารตามตำรับอาหาร ซึ่งจำเป็นต้องมีเทคนิคในการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างกันและเหมาะสมกับธรรมชาติของเนื้อหานั้น ๆ จึงจะเกิดสัมฤทธิ์ผลที่ดีต่อนักเรียน

การจัดการเรียนรู้วิชางานครัวโรงแรม ในปัจจุบันประสบปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่เป็นที่พึงพอใจ นักเรียนสามารถพัฒนาองค์ความรู้และทักษะให้เป็นไปตามเกณฑ์คุณภาพได้จำนวนน้อย อันเนื่องมาจากมีครูผู้สอน 2 คน คือ ผู้สอนหลักและผู้สอนร่วม เนื้อหาสาระที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้มีมาก การเรียนรู้ส่วนใหญ่เกิดจากเอกสารและการสอนโดยการอธิบายของครูเป็นหลัก นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ การแสดงความคิดเห็นหรือการมีส่วนร่วมในห้องเรียนน้อย และไม่มีห้องสำหรับในการปฏิบัติ จึงทำให้เกิดความเบื่อหน่ายและขาดสมาธิ ไม่เกิดกระบวนการในการพัฒนาองค์ความรู้แบบถาวรในการเรียน จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีแนวคิดในการกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้และมีบทบาทในชั้นเรียนเพิ่มมากขึ้น โดยครูลดบทบาทการสอนให้เป็นการแนะนำเพิ่มเติม ส่วนองค์ความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการเข้าถึงองค์ความรู้ด้วย

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานครัวโรงแรม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการโรงแรม MEP กลุ่ม 3

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานครัวโรงแรม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 การโรงแรม MEP กลุ่ม 3
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการโรงแรม MEP วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 11 คน ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกัน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างตามสะดวก (บุญชม ศรีสะอาด. 2545)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน
2. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน

การสร้างเครื่องมือ

1. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน วิชางานครัวโรงแรม เรื่องการเลือกซื้ออาหารสด แห้ง ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ๆ ละ 1 คะแนน (คะแนนเต็ม 30 คะแนน) หาค่าโดยใช้สถิติค่าร้อยละ ซึ่งมีการสร้างดังนี้

1.1 กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบ

1.2 ศึกษาจุดมุ่งหมายเนื้อหาวิชางานครัวโรงแรมตามหลักสูตร

1.3 ศึกษาการสร้างแบบทดสอบจากเอกสารเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล เช่น การวัดผลการศึกษา ของ รศ.สมนึก ภัททิพยธนี. (2546:1-231) และเครื่องมือที่มีผู้สร้างไว้แล้ว

1.4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

1.5 กำหนดจำนวนข้อสอบที่ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา

1.6 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อพิจารณาข้อทดสอบแต่ละข้อ วัดตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและครอบคลุมเนื้อหาหรือไม่ วิเคราะห์หาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Conten Validity) โดยพิจารณาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (IOC:Index of Item Objective Congruence) ตามวิธีการของ โรวิลเนลลี (Rovinelli) และแฮมตัน (Hambleton) สมนึก ภัททิยธนี. 2546:218)

1.7 พิจารณาแบบทดสอบที่วัดครอบคลุมกับเนื้อหาตามชื่อเรื่องและข้อสอบข้อนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ จำนวน 30 ข้อ

1.8 นำแบบทดสอบที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับ ปวช.3 การโรงแรม MEP

1.9 วิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบ

1.10 จัดพิมพ์และนำไปใช้

2. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 เอกสารแนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์ และศึกษาค้นคว้าจากงานวิจัยที่คล้ายคลึงกัน

2.2 ศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามจากหนังสือการวิจัยเบื้องต้นของบุญชม ศรีสะอาด และศึกษาจากแบบสอบถามของคนอื่น ๆ

2.3 สร้างแบบสอบถามตามโครงสร้างและกรอบเนื้อหาวิชางานครัวโรงแรม

2.4 นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องความเที่ยงตรงตามกรอบเนื้อหาของแต่ละข้อและครอบคลุมเนื้อหาที่กำหนด ผู้เชี่ยวชาญเป็นครูผู้มีประสบการณ์ด้านการสอน

2.5 นำแบบสอบถามไปแก้ไขตามผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ

2.6 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานครัวโรงแรม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 การโรงแรม MEP โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning ดังนี้

1. ชี้แจงเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมที่จะใช้ในการจัดการเรียนรู้ พร้อมแจ้งวัตถุประสงค์
2. ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน
3. สอนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning เรื่อง การเลือกซื้ออาหารสด แห้ง ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ 4-6 คน และให้ผู้เรียนในกลุ่มพูดคุยแลกเปลี่ยนข้อมูล ความคิดเห็น และประสบการณ์ในประเด็นที่กำหนดและสรุปผลการอภิปรายออกมาเป็นข้อสรุปของกลุ่ม
4. ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและเพิ่มเติมส่วนที่เป็นประเด็จสำคัญ พร้อมร่วมกันสรุปสาระสำคัญในการเรียนรู้ร่วมกัน
5. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน
6. ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจจากการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning ในการจัดการเรียนการสอนวิชางานครัวโรงแรม เรื่องการเลือกซื้ออาหารสด แห้ง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้จัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. การจัดกระทำข้อมูล

1.1 นำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมารวบรวมเพื่อสรุปผล

1.2 นำแบบสอบถามที่คืนมาทั้งหมดมาแยกกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม

1.3 นำแบบสอบถามตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบ

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน นำมาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน โดยนำแบบทดสอบมาตรวจนับคะแนนหาค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย

2.2 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน นำมาใช้โปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานครัวโรงแรม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 การโรงแรม MEP โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning ได้ผลสรุปดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 การโรงแรม MEP มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 12.0 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 23.27 ซึ่งผลสัมฤทธิ์การพัฒนาผลการเรียน คิดเป็นร้อยละ 11.27 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning สามารถส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น

2. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 18.19 และเพศชาย ร้อยละ 81.81

3. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning วิชางานครัวโรงแรม พบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 การโรงแรม MEP มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.09 เมื่อพิจารณารายด้านเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า มีโอกาสอธิบายหรืออภิปรายเนื้อหาในชั้นเรียนทำให้เข้าใจมากขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.59 รองลงมาผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ย 4.52 พึงพอใจและยอมรับการประเมินผลจากครูและเพื่อนร่วมชั้นเรียน ค่าเฉลี่ย 4.36 พึงพอใจในบทบาทและหน้าที่รับผิดชอบภายในชั้นเรียน ค่าเฉลี่ย 4.08 กระตุ้นผู้เรียนให้มีความกระตือรือร้นในการเรียน ค่าเฉลี่ย 4.04 ได้ช่วยเพื่อนทุกคนในชั้นเรียนให้เข้าใจเนื้อหา ค่าเฉลี่ย 3.92 มีโอกาสแสดงความคิดเห็นเท่าเทียมกัน ค่าเฉลี่ย 3.87 พึงพอใจในการจัดกลุ่มแบบคละความสามารถ ค่าเฉลี่ย 3.86 และผู้เรียนได้ปฏิบัติงานจริงและได้ร่วมมือกันภายในชั้นเรียน ค่าเฉลี่ย 3.53 ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

1. ควรทำวิจัยเพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning ในวิชาอื่น ๆ ของหลักสูตร เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้และตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2. ในการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning ครูควรจัดหาวัสดุอุปกรณ์ให้และสื่อต่าง ๆ ให้เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมกลุ่ม เพื่อให้การดำเนินการจัดกิจกรรมไม่ติดขัด

3. ในวิชาต่าง ๆ ควรใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย และใช้เทคนิคการสอนที่แตกต่างกัน สื่อที่มีความทันสมัยและมีความหลากหลาย เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ และเป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และมีความพึงพอใจของผู้เรียนด้วย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการใช้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานครัวโรงแรม โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 การโรงแรม MEP เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนให้มีคุณภาพที่สูงขึ้น

2. ครูได้มีโอกาสในการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และนักเรียนมีส่วนร่วมต่อการจัดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning ในระดับดีมาก

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้มีวินัยและความรับผิดชอบในการเรียนวิชาการพัฒนาบุคลิกภาพ กรณีศึกษา นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาววริยา อาหลี
ตำแหน่ง พนักงานราชการ (ครู)
วุฒิการศึกษา บธ.ม.(การโรงแรม)
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้าน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง จึงจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ มาเกื้อหนุนกัน ซึ่งต้องมีการพัฒนาโดยต้องคำนึงถึงทรัพยากรที่มีคุณภาพ และสิ่งที่สำคัญที่สุดคือทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ โดยจะต้องมีคุณสมบัติด้านสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจที่ดี มีสติปัญญา มีความรู้ความสามารถ มีความอดทน ขยันขันแข็ง ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก กล้าเผชิญปัญหาและอุปสรรคด้วยความมุ่งมั่น ถ้ามนุษย์ทุกคนมีคุณสมบัติดังกล่าวก็จะเป็นผู้มีวินัยในตนเอง ซึ่งจะเป็นวัฒนธรรมที่ทุกคนในสังคมต้องปฏิบัติ เพราะจะทำให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข วินัยจึงเป็นคุณธรรมที่ควรสร้างและปลูกฝังให้ทุกคนใช้เป็นแนวทางสำหรับบังคับพฤติกรรมของตนเอง ทำให้บรรลุตามจุดหมายของชีวิตและประสบความสำเร็จในชีวิต เพราะฉะนั้น ครูควรสร้างสรรค์วินัยให้เกิดแก่นักเรียน เมื่อนักเรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตน จะทำให้สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนให้เป็นไปในทางที่ดีงาม จึงควรมีการปลูกฝังให้ยึดถือและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ถ้าหากในสังคมไม่มีการปลูกฝังและพัฒนาเด็กให้มีวินัยและมีคุณภาพแล้ว การพัฒนาสังคมและประเทศก็จะเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ จึงควรต้องปลูกฝังวินัยในตนเองให้เป็นพื้นฐาน ในที่สุดก็จะสามารถพัฒนาประเทศชาติให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญและมีความจำเป็นอย่างมากในการที่จะพัฒนาให้มนุษย์มีประสิทธิภาพและศักยภาพสูงสุด

จากการเป็นครูที่ปรึกษาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม ซึ่งมีหน้าที่ดูแลนักเรียนด้านพฤติกรรมและการเรียนของนักเรียนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนบางคนในห้องเรียนไม่สนใจเรียน ขาดความรับผิดชอบและระเบียบวินัย จึงทำให้บรรยากาศการเรียนรู้ไม่เอื้อต่อการเรียนการสอน

และมีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ จึงทำให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้ จะส่งผลต่อนักเรียนบางคนที่มีผลการเรียนค่อนข้างต่ำ จึงต้องใช้กระบวนการวิจัยมาแก้ปัญหา โดยการนำทฤษฎีการเรียนรู้ ทฤษฎีแรงจูงใจ และทฤษฎีการวางเงื่อนไขมาใช้กับนักเรียน เพื่อเป็นการพัฒนาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนและส่งเสริมศักยภาพของนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้เต็มศักยภาพ และความสามารถของตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีสมรรถนะวิชาชีพ มีวินัย ความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง มีบรรยากาศการเรียนรู้ที่เหมาะสม เป็นการปลูกฝังระเบียบวินัย การรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ทำให้สามารถพัฒนานักเรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและมีผลการเรียนดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม กลุ่ม 2

สมมุติฐานการวิจัย

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของนักเรียน ทำให้สามารถพัฒนาศักยภาพด้านพฤติกรรมและการเรียนให้ดีขึ้น

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 36 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสังเกต แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้การสังเกตและนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม จำนวน 36 คน ได้ตอบแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้ค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนเกี่ยวกับความมีวินัยและรับผิดชอบในห้องเรียน เมื่อนำผลสรุปของการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 1 และ 2 พบว่านักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม มีความกระตือรือร้น เอใจใส่ต่อการเรียน มีวินัยและความรับผิดชอบมากขึ้น จากการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 2 นักเรียนมีพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่าครั้งที่ 1 หากพิจารณาในภาพรวมจะเห็นได้ว่าดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด คือ นักเรียนไม่นำงานวิชาอื่นมาทำในขณะที่กำลังเรียนวิชาหนึ่ง ไม่คุยและเล่นกับเพื่อนในขณะที่ครูสอน ส่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนด ไม่นอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน ทำการบ้านและไม่ลอกการบ้านเพื่อน ทำผิดจะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้ มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย มาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียนหนังสือ ทำให้นักเรียนสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียน ส่งผลให้การเรียนดีขึ้น และเป็นผู้ที่มีความสำเร็จในชีวิตตามจุดหมายที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง
2. ครู ผู้ปกครอง นักเรียน และผู้เกี่ยวข้อง ควรร่วมมือกันแก้ไขและสะท้อนปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการเรียน

การศึกษาพฤติกรรมเรื่องการไม่ส่งงาน/การบ้าน วิชางานส่วนหน้าโรงแรม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น ปีที่ 1/4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวสิรารัตน์ สงเทพ
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนการสอนในปัจจุบันจะแบ่งคะแนนออกเป็นสองส่วน คือ คะแนนเก็บก่อนสอบปลายภาค ซึ่งคิดเป็น 80 เปอร์เซ็นต์ของคะแนนทั้งหมด โดยใน 80 เปอร์เซ็นต์นั้นผู้วิจัยได้เก็บคะแนนโดยการสอบเป็นรายจุดประสงค์และการส่งงานของนักศึกษา ดังนั้นการทำใบงานและการบ้านส่งครูของนักศึกษาจึงเป็นเรื่องที่สำคัญมากในการเรียนการสอนเพราะนอกจากจะมีคะแนนในส่วนของใบงานและการบ้านแล้ว ยังมีผลต่อการเรียนในคาบถัดไปด้วย เนื่องจากใบงานจะเป็นการประเมินความรู้ความเข้าใจในบทเรียนของนักศึกษาว่ามีมากน้อยเพียงใดอีกทั้งยังเป็นการวัดพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักศึกษาได้อีกทางหนึ่ง ถ้าหากนักศึกษาไม่ได้ทำใบงานที่ครูแจกให้นักศึกษาก็จะขาดคะแนนเก็บในส่วนนั้นและครูก็ไม่สามารถประเมินความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาได้

ในช่วงแรกของการสอน ครูได้ใช้ใบงานและใบความรู้แจกให้กับนักศึกษาทุกคนประกอบการสอนในแต่ละชั่วโมง โดยที่ใบงานและใบความรู้ที่แจกให้นักศึกษาเก็บเป็นของตนเอง แต่ใบงานบางเรื่องต้องนำมาเรียนต่อในคาบต่อไป ซึ่งเมื่อถึงชั่วโมงเรียนในชั่วโมงต่อไปแล้วนักศึกษาไม่ได้นำมา เมื่อครูถามถึงสาเหตุ นักศึกษาตอบว่า อยู่บ้าน ลืมเอามา หรือทำหายไปแล้วก็มี ครูจึงบอกให้นักศึกษาที่ไม่ได้นำใบงานมาในชั่วโมงนี้ นำมาให้ครูดูในชั่วโมงถัดไป ซึงปรากฏว่ามีนักศึกษาเพียงไม่กี่คนที่นำใบงานมาให้ครูดู เมื่อทำการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผ่านไปช่วงหนึ่ง ครูสังเกตได้ว่านักศึกษาที่ไม่ทำงานส่งนั้นมีค่อนข้างมาก อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในช่วงแรกครูให้นักศึกษาทำงานทุกครั้งและให้ทำการบ้านเก็บเป็นคะแนนเก็บทุกครั้งนักศึกษาที่ขาดเรียนในคาบใดคาบหนึ่งไปก็มักจะตามเพื่อนไม่ทันแล้วก็นำไปสู่การไม่ส่งการบ้านในที่สุดหรือนักศึกษาบางคนมาโรงเรียนแต่ไม่เคยทำงานส่งเลย ซึ่งสังเกตได้จากสมุดส่งงานของนักศึกษา

ครูจึงตั้งข้อสังเกตได้ว่าใบงานใดที่แจกให้นักศึกษาทำแล้วส่งท้ายชั่วโมง จำนวนนักศึกษาที่ส่งงานในครั้งนั้นก็จะมีมาก แต่หากให้เป็นการบ้านก็จะมีนักศึกษาที่ไม่ส่งงานหรือส่งงานไม่ตรงตามกำหนดค่อนข้างมาก

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักศึกษาในระดับระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1/4 เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการแก้ปัญหาของนักศึกษาในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้านต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเพื่อศึกษาสาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้าน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น ปีที่ 1/4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อเพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับการแก้ปัญหาการไม่ส่งงาน / การบ้านของนักศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น ปีที่ 1 แผนกการโรงแรม

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น ปีที่ 1/4 จำนวนนักศึกษา 33 คน แผนกการโรงแรม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถาม

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาเทคนิคการสร้างแบบสอบถามจากเอกสารต่าง ๆ
2. สร้างแบบสอบถามเพื่อวัดพฤติกรรมของนักศึกษาเพื่อหาสาเหตุในการไม่ส่งงาน /การบ้าน ตามกำหนดของนักเรียนในระดับระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น ปีที่ 1/4 จำนวน 33 ข้อ โดยให้นักศึกษาใส่หมายเลขลำดับสาเหตุของการไม่ส่งงานจากลำดับมากที่สุด (1) ไปจนถึงลำดับน้อยที่สุด (15)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงาน / การบ้านตามกำหนดของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1/4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 33 คน เพื่อหาสาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้านตามกำหนด และทำการบันทึกคะแนน
2. ดำเนินการหาค่าร้อยละของแต่ละข้อสาเหตุ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุที่ไม่ส่งงาน / การบ้านของผู้เรียน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงาน/การบ้านตามกำหนดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1/4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช แสดงให้เห็นว่า สาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้านตามกำหนด ลำดับที่ 1 คือ การบ้านมากเกินไป นักศึกษาเลือก 15คน คิดเป็นร้อยละ 45.45 อันดับที่ 2 แบบฝึกหัดยากทำไม่ได้ นักศึกษาเลือก 14 คน คิดเป็นร้อยละ 42.42 อันดับที่ 3 ไม่น่าสนใจ นักศึกษาเลือก 13 คน คิดเป็นร้อยละ 39.39 โดยคิดจากนักศึกษา 33 คน

ข้อเสนอแนะ

1. ในการสร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงาน/การบ้านตามกำหนด อาจจัดทำกับนักเรียนทั้งระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ทั้งหมด เพื่อเป็นการศึกษาในภาพรวม เพราะการวิจัยครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างเป็นเพียงนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น ปีที่ 1/4 เท่านั้น ซึ่งอาจจะได้ผลการวิจัยที่แตกต่างกันก็ได้
2. ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจเจาะจงทำการวิจัยกลุ่มนักศึกษาในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป และอาจแยกหัวข้อเป็นรายวิชาต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดขึ้น ซึ่งจะได้นำผลการทดลองที่ได้ไปแก้ไขปัญหาในการไม่ส่งงาน / การบ้านตามกำหนดของนักศึกษาต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงพฤติกรรมและสาเหตุของการไม่ส่งงาน/การบ้าน ของนักศึกษาระดับระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น ปีที่ 1/4 แผนกวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. ได้แนวทางใน การแก้ปัญหาการเรียนการสอน

แผนกวิชาการท่องเที่ยว

การพัฒนาทักษะการพูดในพื้นที่สาธารณะ โดยใช้กิจกรรมเล่าข่าวการท่องเที่ยวหน้าชั้นเรียน ในรายวิชามัคคุเทศก์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 การท่องเที่ยว ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวพรศรี สุขสบาย
ตำแหน่ง ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา ศศ.บ (พัฒนาการท่องเที่ยว)
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

คำว่า มัคคุเทศก์ ในความหมายเชิงภาษา เป็นคำสนธิของคำว่า มค.ค แปลว่า ทาง กับ อทเทศก แปลว่า ผู้ชี้นำ ดังนั้นเมื่อแปลตามศัพท์หมายถึง ผู้นำทาง ผู้ชี้ทาง ผู้บอกทาง ในความหมายเชิงการท่องเที่ยว มัคคุเทศก์หมายถึง ผู้นำเที่ยว โดยมัคคุเทศก์ทำหน้าที่พานักท่องเที่ยวต่างถิ่นจากในประเทศและต่างประเทศไปท่องเที่ยวตามสถานที่ต่าง ๆ ที่นักท่องเที่ยวต้องการ พร้อมทั้งชี้แจงอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่นั้น ตามความสนใจของนักท่องเที่ยว และตอบคำถามต่างๆ ที่นักท่องเที่ยวถาม

มัคคุเทศก์ มีความหมายตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Guide หรือ Courier คำว่า Guide ตามปกติใช้กับมัคคุเทศก์ที่ทำหน้าที่นำชมสถานที่ต่างๆ ส่วนคำว่า Courier ใช้กับมัคคุเทศก์ที่คอยอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในด้านการนำเที่ยว การพักแรมและการเดินทาง แต่ในปัจจุบันนี้จะใช้คำใดก็ได้ เนื่องจากมัคคุเทศก์ในปัจจุบันทำหน้าที่ทั้งผู้นำเที่ยว และอำนวยความสะดวกสบายแก่นักท่องเที่ยวทั้งในด้านการพักแรม อาหาร และการเดินทางด้วย นอกจากนี้ คำว่ามัคคุเทศก์ยังมีคำอื่นในภาษาอังกฤษอีก คือ Tourist Guide Tour Guide หรือ Tour Leader

ตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ.2535 ให้คำจำกัดความของมัคคุเทศก์ไว้ว่า เป็นบุคคลที่นำนักท่องเที่ยวไปยังที่ต่าง ๆ ให้ความรู้เกี่ยวกับสถานที่ บุคคลและได้รับค่าตอบแทน การนำนักท่องเที่ยวไปยังที่ต่างๆ ยังไม่เป็นมัคคุเทศก์ เช่น ผู้จัดหาและรับส่งเรียกว่า Transfer Personnel ผู้นำกลุ่มท่องเที่ยวเรียกว่า Tour Leader ผู้ติดตามให้ความสะดวกแก่การเดินทางเรียกว่า Tour Escort และล่ามเรียกว่า Interpreter การแนะนำสถานที่ของบุคคลที่อยู่ในท้องถิ่น รวมทั้งการพาญาติมิตรไปเที่ยวเพราะชอบพอกัน จึงไม่เป็นมัคคุเทศก์ การเป็นมัคคุเทศก์จะต้องทำหน้าที่เพื่อค่าตอบแทนในเชิงธุรกิจ

จะเห็นได้ว่าจากความหมายของคำว่า “มัคคุเทศก์” นั้น จะต้องมีการพูดคุย แนะนำเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแล้วในการเป็นมัคคุเทศก์นั้น ทักษะด้านการพูดถือเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการนำเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาการท่องเที่ยว จึงมีรายวิชามัคคุเทศก์ ซึ่งเป็นวิชาที่เน้นให้นักเรียนได้ฝึกฝนตนเอง ให้พร้อมเพื่อก้าวสู่การทำงานเป็นมัคคุเทศก์แบบเต็มตัว ไม่ว่าจะเป็นการเตรียมความพร้อมด้านข้อมูลทางวิชาการและการปฏิบัติจริงในฐานะมัคคุเทศก์ สิ่งหนึ่งที่นักเรียนที่เรียนวิชานี้จะหลีกเลี่ยงไม่ได้เลย ก็คือการพูด เนื่องจากมัคคุเทศก์เป็นอาชีพที่จะต้องพูดคุยกับนักท่องเที่ยวหรือพูดบอกเล่าเรื่องราวต่างๆ ให้กับนักท่องเที่ยวได้ฟังอยู่ตลอดเวลา ซึ่งเป็นการพูดในที่สาธารณะกับผู้คนจำนวนไม่น้อย สำหรับนักเรียนที่ไม่มีประสบการณ์ทางด้านการพูดในที่สาธารณะอาจจะเป็นสิ่งที่ทำได้ยากและต้องใช้เวลาในการฝึกฝน

ดังนั้น การฝึกฝนการพูดในที่สาธารณะเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งสำหรับนักเรียนที่เรียนในวิชามัคคุเทศก์ เพราะการที่นักเรียนได้ฝึกพูดบ่อยๆ จะทำให้นักเรียนสามารถพูดได้ดียิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการพูดในรูปแบบใด ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้คิดใช้กิจกรรมการพัฒนาทักษะการพูดในพื้นที่สาธารณะ โดยใช้กิจกรรมเล่าข่าวการท่องเที่ยวหน้าชั้นเรียนขึ้น เพื่อฝึกทักษะการพูดในพื้นที่สาธารณะ เป็นการเตรียมความพร้อมและความมั่นใจด้านการพูดในพื้นที่สาธารณะให้แก่นักเรียนที่เรียนในรายวิชามัคคุเทศก์ ก่อนออกฝึกงานและสามารถนำไปใช้ในการทำงานต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการพูดในพื้นที่สาธารณะของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว
2. เพื่อสร้างความมั่นใจในการพูดให้กับนักเรียนนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว จำนวน 25 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบประเมินผลการพูดในพื้นที่สาธารณะ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบประเมินผลการให้คะแนนขึ้นเองโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. จังหวะการพูด
2. ความเป็นธรรมชาติ
3. บุคลิกภาพ
4. ความชัดเจนของอักขระ
5. ความน่าสนใจของเนื้อหา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยการให้นักเรียนแต่ละคนทำกิจกรรมเล่าข่าวการท่องเที่ยวหน้าชั้นเรียน วันละ 2 คน คนละ 2 ครั้ง โดยครั้งแรกจะเริ่มจากเลขที่ 1-2 และต่อไปจนถึงเลขที่ 25 ซึ่งเป็นเลขที่สุดท้าย

2. จากนั้นให้วนกลับมายังหมายเลขที่ 1-2 อีกเป็นครั้งที่ 2 นั่นหมายความว่า นักเรียนทุกคนจะได้ทำกิจกรรมเล่าข่าวการท่องเที่ยวหน้าชั้นเรียน คนละ 2 ครั้ง ซึ่งแต่ละครั้งผู้วิจัยจะทำการประเมินผลการพูดหน้าชั้นเรียนของนักเรียนแล้วนำคะแนน ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 มาทำการประเมินเพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการด้านการพูดในพื้นที่สาธารณะของนักเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ให้คะแนนจากการประเมินการพูดในพื้นที่สาธารณะ โดยกิจกรรมเล่าข่าวการท่องเที่ยวหน้าชั้นเรียน เปรียบเทียบคะแนนการพูดเล่าข่าวทั้งสองครั้งเพื่อหาค่าความแตกต่าง มีขั้นตอนดังนี้

1. หาค่าความแตกต่างของคะแนนแต่ละครั้งจากแบบประเมินผลการพูดในพื้นที่สาธารณะ โดยกิจกรรมเล่าข่าวท่องเที่ยวหน้าชั้นเรียน

2. เปรียบเทียบคะแนนการพูดในพื้นที่สาธารณะ โดยใช้กิจกรรมเล่าข่าวการท่องเที่ยวหน้าชั้นเรียนของนักเรียนทั้งสองครั้ง คือ ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 โดยใช้เครื่องมือชุดเดียวกัน

สรุปผลการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์การพัฒนาทักษะการพูดในพื้นที่สาธารณะ โดยใช้กิจกรรมเล่าข่าวการท่องเที่ยวหน้าชั้นเรียน ในรายวิชามัคคุเทศก์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปรากฏว่าคะแนนรวมในการพูดเล่าข่าวหน้าชั้นเรียน ครั้งที่ 2 มีคะแนนที่เพิ่มขึ้นทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100

ข้อเสนอแนะ

1. ข่าวที่นักเรียนจะพูดให้เพื่อนฟัง ควรเป็นข้อมูลที่นักเรียนค้นคว้ามาเอง
2. ข้อมูลที่นักเรียนจะเล่าหน้าชั้นเรียน ควรเป็นข้อมูลที่นักศึกษาให้ความสนใจ
3. หลังการพูด ครูผู้สอนต้องแจ้งให้นักเรียนทราบว่ามีข้อบกพร่องอะไรบ้างที่จะต้องแก้ไขในการพูดครั้งต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้วิจัยจะนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดในที่สาธารณะ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว ให้มีทักษะการพูดที่ดีขึ้นและสามารถนำไปใช้ในการเรียนและการทำงานในวิชาชีพได้ต่อไป

ผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการพัฒนาบุคลิกภาพสำหรับงานบริการ ในรายวิชาศิลปะการให้บริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 การท่องเที่ยว วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

ผู้วิจัย	นางวรณัน พงษ์จีน
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา	บธ.บ (การจัดการการท่องเที่ยว)
ปีการศึกษา	2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน โดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไป กระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา การจัดการเรียนการสอนของครูเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีและและมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เก่ง ดี และมีความสุขแต่จากผลการสอบเก็บคะแนนของนักศึกษา พบว่านักศึกษาบางคนได้คะแนนไม่ดีนัก ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษามีความสนใจเรียนที่แตกต่างกันมีทั้งนักศึกษาที่เรียนเก่งและเรียนอ่อน ทั้งนี้นักศึกษาแต่ละคนต่างคนต่างเรียนเพื่อมุ่งหวังคะแนนซึ่งพฤติกรรมนี้อาจส่งผลต่อไปในอนาคต คือ นักศึกษาไม่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ขาดทักษะการทำงานเป็นทีม ไม่มีความเมตตา กรุณา ขาดความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อนมนุษย์ ขาดความรักความสามัคคี เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน มากกว่าส่วนรวม

ด้วยเหตุนี้จึงมีความสนใจที่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปพร้อมกับปลูกฝังคุณลักษณะดังกล่าวโดย ใช้เทคนิค STAD ซึ่งเป็นเทคนิคหนึ่งในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือผู้วิจัยเห็นว่า เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับปัญหาที่พบในชั้นเรียน ที่ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน ผู้เรียนบางส่วนเกิดความเบื่อหน่ายในการสอนแบบบรรยายของครู การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD นี้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างนักเรียนที่เรียนเก่งกับนักเรียนที่เรียนอ่อน ซึ่งจะช่วยสร้างสัมพันธภาพและส่งเสริมการเห็นคุณค่าแห่งตน ช่วยผู้เรียนที่เรียนอ่อนให้สามารถมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น ตลอดจนการมีส่วนร่วมในการทำงานของกลุ่มความสำเร็จของกลุ่ม อันเกิดจากแต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้และความสำเร็จของกลุ่มอันเกิดจากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ รวมทั้งการเป็นกำลังใจแก่กันและกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองเท่านั้น หากแต่จะต้องรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ความสำเร็จของแต่ละบุคคลคือ ความสำเร็จของกลุ่ม

การเรียนรู้แบบร่วมมือ นอกจากจะช่วยสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในกลุ่มเพื่อนแล้ว ยังถือเป็นการเติมเต็มความรู้ให้แก่ผู้เรียนที่เรียนอ่อนให้สามารถเข้าใจในเนื้อหา ส่วนผู้เรียนที่เรียนเก่งหรือมีความรู้มาแล้วก็จะรู้สึกอยากมีส่วนร่วมในการช่วยเพื่อนทำให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง เพราะฉะนั้นการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจะช่วยให้บรรยากาศในชั้นเรียนเต็มไปด้วยความสนุกสนานอันเกิดจากกิจกรรมที่ครูให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ส่วนผู้เรียนเองก็ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น ๆ เมื่อผู้เรียนทุกคนได้เรียนรู้เนื้อหาจากที่ครูสอนแล้ว ยังได้ทำความเข้าใจอีกครั้งในขณะทำกิจกรรม ซึ่งสมาชิกในกลุ่มจะช่วยกันอธิบายให้เพื่อนมีความเข้าที่ตรงกันทั้งหมด เพื่อให้กลุ่มเกิดความสำเร็จตามแผนที่วางไว้ ขณะเดียวกันครูยังจะเข้าไปช่วยอธิบายเนื้อหาในขณะที่ผู้เรียนร่วมกันทำกิจกรรมช่วยผู้เรียนที่เรียนอ่อนได้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดียิ่งขึ้น นอกจากนั้นความพึงพอใจของผู้เรียนก็เป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับอารมณ์ความรู้สึกและทัศนคติของบุคคล อันเนื่องมาจากสิ่งเร้าและแรงจูงใจ ซึ่งจะปรากฏออกมาทางพฤติกรรมและเป็นองค์ประกอบสำคัญในการทำกิจกรรมต่าง ๆ และเป็นสิ่งหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น การที่บุคคลจะเรียนรู้หรือมีพัฒนาการที่เจริญงอกงามนั้น บุคคลจะต้องอยู่ในภาวะพึงพอใจสุขใจเป็นเบื้องต้น การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD จะช่วยให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะพื้นฐานแห่งคุณธรรมและวัฒนธรรมอันดีงาม เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการพัฒนาตนเอง ประพฤติปฏิบัติตน ให้บังเกิดผลดีต่อการดำเนินชีวิต เพื่อความเจริญก้าวหน้าเป็นประโยชน์สุขแก่สังคมต่อไปในอนาคต

ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการพัฒนาบุคลิกภาพสำหรับงานบริการ ในรายวิชาศิลปะการให้บริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขางานการท่องเที่ยว วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการพัฒนาบุคลิกภาพสำหรับงานบริการ ในรายวิชาศิลปะการให้บริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการพัฒนาบุคลิกภาพสำหรับงานบริการ ในรายวิชาศิลปะการให้บริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานการท่องเที่ยว วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการท่องเที่ยว วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2562 จำนวน 33 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 20 ข้อ
3. แบบวัดความพึงพอใจ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD
2. ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
3. สร้างแบบทดสอบ จำนวน 30 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ จากการวัดก่อนทดลองโดยใช้แบบสอบถามวัดผลสัมฤทธิ์ ไปให้นักเรียนตอบ และจากการวัดหลังจากทดลองเสร็จโดยใช้แบบสอบถามวัดผลสัมฤทธิ์ฉบับเดิมไปเก็บข้อมูลอีกครั้งหนึ่ง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน เรื่องการพัฒนาบุคลิกภาพสำหรับงานบริการ

2. หาค่าเฉลี่ยของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD

สรุปผลการวิจัย

1. คะแนนในรายวิชาศิลปะการให้บริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.50 คะแนน ในรายวิชาศิลปะการให้บริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 23.22 คะแนน เมื่อนำคะแนนมาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD เพิ่มสูงขึ้น

2. ความพึงพอใจในการเรียนรู้ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD อยู่ในระดับพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 3.70

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรชี้แจงให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในกระบวนการจัดการเรียนและประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจบทบาทของตนและให้ความร่วมมือมากขึ้น

2. ใช้กิจกรรมที่ไม่ซ้ำกันในแต่ละคาบเพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย

3. ครูควรสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้แต่ละคาบไม่ซ้ำกัน

4. เมื่อทำกิจกรรมแล้วครูควรสรุปความรู้ประเด็นสำคัญให้ผู้เรียน

5. ครูควรให้การเสริมแรงทุกครั้ง

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD วิจัยในด้านทักษะกระบวนการความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถทางอารมณ์ เพื่อศึกษาว่าเทคนิคนี้เกิดผลกับตัวแปรอื่นมากน้อยเพียงใด

2. ควรศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคอื่น เช่น เทคนิคกลุ่มแข่งขัน เทคนิคจิ๊กซอร์

3. อาจจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือโดยเทคนิคอื่น ๆและสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อกระตุ้น ความสนใจเรียนและความพึงพอใจในการเรียนรู้วิชาการดำเนินงานอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่สูงขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD

2. ครูได้แนวทางในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาศิลปะการให้บริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่ดีขึ้น

3. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD มีความสามารถตระหนักรู้และเข้าใจ ความรู้สึกและอารมณ์ของตนเองและผู้อื่น สามารถดำรงชีวิตและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างสร้างสรรค์และมี ความสุข เห็นคุณค่าและภาคภูมิใจในตนเอง

การลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในชั้นเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 การท่องเที่ยว ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นายสุริยะ ศรีทันเดช
ตำแหน่ง	พนักงานราชการ (ครู)
วุฒิการศึกษา	ศศ.บ.(วัฒนธรรมศึกษาเพื่อการท่องเที่ยว)
ปีการศึกษา	2562

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญที่ช่วยให้เด็กและเยาวชนได้มีปฏิสัมพันธ์กับครูผู้สอนและผู้เรียนคนอื่น ๆ ทั้งในด้านความรู้ การปรับตัวกับผู้อื่น การแสดงออกในการแสดงความคิดเห็น

ตลอดจนการทำกิจกรรมต่างๆในชั้นเรียนร่วมกัน ปัจจุบันเป็นยุคการปฏิรูปการศึกษา ผู้เรียนสำคัญที่สุดจึงทำให้ผู้เรียนสามารถแสดงออกในด้านความรู้ความคิดเห็น และการแสดงออกของพฤติกรรมต่างๆได้อย่างอิสระ ซึ่งล้วนเป็นสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนอย่างมาก ในอีกด้านหนึ่งอาจเกิดผลเสียได้หากผู้เรียนบางคนขาดการควบคุมตนเอง แสดงออกด้วยพฤติกรรมที่ก่อความรบกวน ทำลายสมาธิแก่ผู้เรียนคนอื่นๆ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอน ตลอดจนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของทั้งตัวผู้เรียนและผู้อื่น มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในชั้นเรียนว่าก่อให้เกิดผลเสียกับตัวผู้เรียน ทำให้ไม่เข้าใจเนื้อหาที่ครูอธิบาย จึงเกิดปัญหาตามมาคือ ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่สูงเท่ากับศักยภาพที่ควรจะเป็น จากการที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีหรือไม่ดีนั้นก็ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายด้าน ได้แก่ ผู้สอน เนื้อหาสาระของวิชาที่สอน กิจกรรมต่างๆและตัวผู้เรียนเอง ซึ่งปัจจัยที่ทำให้การดำเนินการเรียนการสอนไม่บรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ทั้งยังเป็นปัญหาที่สร้างความหนักใจแก่ผู้สอนมากที่สุด นั่นก็คือปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียน อันได้แก่ พฤติกรรมไม่สนใจเรียน พฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียนโดยการเล่นกันแหย่กัน คุยกันและส่งเสียงดัง ตลอดจนก่อความรำคาญให้แก่ผู้อื่นในชั้นเรียน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในชั้นเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในชั้นเรียนหลังที่ได้รับการเสริมแรง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับ ปวช.2 สาขาการท่องเที่ยว ที่มีพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียนวิชาทัพยากรท่องเที่ยวภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่างใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับ ปวช. 2 สาขาการท่องเที่ยว ซึ่งได้จากการเลือกเฉพาะเจาะจงจากนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในชั้นเรียนจำนวน 7 คน

การสร้างเครื่องมือ

แบบประเมินพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในชั้นเรียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบประเมินพฤติที่ไม่พึงประสงค์ในชั้นเรียน มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาศึกษาตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในชั้นเรียนของเรียนในขณะที่ครูทำการสอนและที่ครูมอบหมายงานให้ปฏิบัติในคาบที่เรียนผู้วิจัยจึงนำข้อมูลที่ได้จากการสังเกตมาสร้างแบบประเมินพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในชั้นเรียนตรวจสอบรายละเอียดของแบบประเมินพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในชั้นเรียนว่าสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะหรือไม่

3. ผู้วิจัยนำแบบประเมินพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในชั้นเรียนมาทำการประเมินในชั้นเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง โดยแบ่งเป็นระยะการทดลองดังนี้

1. ระยะเส้นฐานพฤติกรรม (A1) ใช้เวลา 1 สัปดาห์(สัปดาห์ 1) โดยผู้วิจัยสังเกตและบันทึกพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในชั้นเรียนของนักเรียนทั้งหมด ในสภาพการณ์ที่มีการเรียนการสอนปกติโดยในระยะนี้โดยยังไม่มีการเสริมแรงใดๆ กับนักเรียน

2. ระยะทดลอง (B) ใช้เวลา 2 สัปดาห์ (สัปดาห์ที่ 2-3) โดยผู้วิจัยสังเกตและบันทึกพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในชั้นเรียนของนักเรียนทั้งหมดในสภาพการณ์ที่มีการเรียนการสอนปกติโดยในระยะนี้ใช้โปรแกรมการเสริมแรงกับนักเรียน

3. ระยะติดตามผล (A2) ใช้เวลา 1 สัปดาห์ (สัปดาห์ที่ 4)โดยผู้วิจัยสังเกตและบันทึกพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียนของนักเรียนในสภาพการณ์ที่มีการเรียนการสอนปกติ โดยในระยะนี้ คือระยะติดตามผลเป็นระยะถอดถอนโปรแกรมการเสริมแรง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยศึกษาทำความเข้าใจความมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้
2. ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะของพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในชั้นเรียนของนักเรียนเพื่อให้เข้าใจตรงกันและสามารถบันทึกพฤติกรรมได้อย่างถูกต้องโดยผู้วิจัยสังเกตบันทึกพฤติกรรมและหาคาสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของการสังเกตก่อนเริ่มทำการทดลองเป็นเวลา 2 สัปดาห์
3. การวิจัยครั้งนี้ใช้การสังเกตแบบสุ่มเวลา (Time samoling) ใช้ในการสังเกตพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียน
4. ผู้วิจัยเข้าไปสังเกตพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในชั้นเรียนของนักเรียนวิชาทรัพยากรท่องเที่ยวภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเข้าไปอยู่ในห้องเรียนและนั่งอยู่ในตำแหน่งที่มองเห็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในชั้นเรียนและได้ยินการพูดของนักเรียนอย่างชัดเจน โดยไม่รบกวนการเรียนกาสอนหรือให้ความสนใจกับนักเรียนคนใดคนหนึ่งเป็นพิเศษและไม่ให้นักเรียนแต่ละคนเห็นแบบบันทึกพฤติกรรม

สรุปผลการวิจัย

นักเรียนในกลุ่มทดลอง ที่ยังไม่ได้รับโปรแกรมการเสริมแรง มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในชั้นเรียนที่สูงค่อยข้างมาก หลักจากนักเรียนได้รับโปรแกรมการเสริมแรง พบว่านักเรียน มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในชั้นเรียนลดลง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ หลังจากถอดถอนโปรแกรมการเสริมแรง พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในชั้นเรียนมากกว่าในขณะทำการทดลอง แต่ก็ยังน้อยกว่าก่อนทดลอง

ดังนั้น การเสริมแรงสามารถลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในชั้นเรียนของนักเรียนลงได้เป็นอย่างดี นักเรียนที่ได้รับการควบคุมตนเองและนักเรียนที่ได้รับการเสริมแรงมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในชั้นเรียนลดลงจากก่อนการทดลอง แต่ก็อาจจะมีค่าที่เพิ่มขึ้นจากในขณะที่ลดลองเนื่องจากเด็กไม่ทราบว่า ได้มีการทดลองอยู่ ทั้งนี้เพราะว่าการควบคุมตนเองเป็นวิธีการปรับพฤติกรรมโดยที่นักเรียนจะเป็นผู้ดำเนินการในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเองด้วยตัวเองของตัวเองอีกทั้งยังเป็นการเพิ่มความสามารถของนักเรียนในการควบคุมสิ่งแวดล้อมรอบๆ อีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการศึกษาในช่วงระยะของการศึกษาความคงทนของพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในชั้นเรียนของนักเรียนที่ได้รับการควบคุมตนเองและที่ได้รับการเสริมแรง สำหรับการการวิจัยครั้งต่อไปทุก 3 เดือนเพื่อความคงทนของพฤติกรรมและการคงอยู่ที่พฤติกรรมที่พึงประสงค์

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ทราบถึงพฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์ของนักเรียนในชั้นเรียน
2. เพื่อเป็นแนวทางแก้ไขสำหรับครูผู้สอนและผู้ปกครองหรือผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับการศึกษาที่จะนำไปใช้เป็นแนวทางการเรียนการสอนของนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในชั้นเรียน

แผนกวิชาสามัญ

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้มีวินัยและความรับผิดชอบของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวสรัญญา นนทโชติ
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา	ค.บ.(สังคมศึกษา)
ปีการศึกษา	2562

ความเป็นมาและความสำคัญ

ปัจจุบันสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้าน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง จึงจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ มาเกื้อหนุนกัน ซึ่งต้องมีการพัฒนาโดยต้องคำนึงถึงทรัพยากรที่มีคุณภาพและสิ่งที่สำคัญที่สุดคือทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ โดยจะต้องมีคุณสมบัติด้านสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจที่ดี มีสติปัญญา มีความรู้ความสามารถ มีความอดทน ขยันขันแข็ง ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก กล้าเผชิญปัญหาและอุปสรรคด้วยความมุ่งมั่น ถ้ามนุษย์ทุกคนมีคุณสมบัติดังกล่าวก็จะเป็นผู้มีวินัยในตนเอง ซึ่งจะเป็นวัฒนธรรมที่ทุกคนในสังคมต้องปฏิบัติ เพราะจะทำให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข วินัยจึงเป็นคุณธรรมที่ควรสร้างและปลูกฝังให้ทุกคนใช้เป็นแนวทางสำหรับบังคับพฤติกรรมของตนเอง ทำให้บรรลุตามจุดหมายของชีวิตและประสบความสำเร็จในชีวิต เพราะฉะนั้นครูควรสร้างสรรค์วินัยให้เกิดแก่นักเรียน เมื่อนักเรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนจะทำให้สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนให้เป็นไปในทางที่ดีงาม จึงควรมีการปลูกฝังให้ยึดถือและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ถ้าหากในสังคมไม่มีการปลูกฝังและพัฒนาเด็กให้มีวินัยและมีคุณภาพแล้ว การพัฒนาสังคมและประเทศก็จะเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพจึงควรต้องปลูกฝังวินัยในตนเองให้เป็นพื้นฐาน ในที่สุดก็จะสามารถพัฒนาประเทศชาติให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญและมีความจำเป็นอย่างมากในการที่จะพัฒนาให้มนุษย์มีประสิทธิภาพและศักยภาพสูงสุด

จากการเป็นคุณครูผู้สอนนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งมีหน้าที่ดูแลนักเรียนด้านพฤติกรรมและการเรียนของนักเรียนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนบางคนในห้องเรียนไม่สนใจเรียน ขาดความรับผิดชอบและระเบียบวินัย จึงทำให้บรรยากาศการเรียนรู้ไม่เอื้อต่อการเรียนการสอนและมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์จึงทำให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้จะส่งผลต่อนักเรียนบางคนที่มีผลการเรียนค่อนข้างต่ำ จึงต้องใช้กระบวนการวิจัยมาแก้ปัญหา โดยการนำทฤษฎีการเรียนรู้ ทฤษฎีแรงจูงใจ และทฤษฎีการวางเงื่อนไข มาใช้กับนักเรียนเพื่อเป็นการพัฒนาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนและส่งเสริมศักยภาพของนักเรียน ให้เกิดการเรียนรู้เต็มศักยภาพและความสามารถของตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีวินัย ความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง มีบรรยากาศการเรียนรู้ที่เหมาะสม เป็นการปลูกฝังระเบียบวินัย การรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ทำให้สามารถพัฒนานักเรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและมีผลการเรียนดีขึ้น

วัตถุประสงค์

เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้นของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

สมมุติฐานการวิจัย

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของนักเรียน ทำให้สามารถพัฒนาศักยภาพด้านพฤติกรรมและการเรียนให้ดีขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ พฤติกรรมด้านวินัยและความรับผิดชอบต่อตนเอง ได้แก่ วินัยในตนเองความรับผิดชอบ และแรงจูงใจในการเรียน

2.2 ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมด้านความมีวินัยในตนเอง

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการวิจัยไว้ดังนี้

1. ศึกษาหลักการ ทฤษฎีจิตวิทยาการศึกษา เจตคติ (Attitude) ทฤษฎีแรงจูงใจ ทฤษฎีการเรียนรู้แบบวางเงื่อนไข แบบแบบการกระทำของสกินเนอร์ ลักษณะด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนและความรับผิดชอบ
2. กำหนดกรอบความคิดในการวิจัย เพื่อทำการศึกษาความมีวินัยในตนเอง ความรับผิดชอบของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
3. กำหนดวัตถุประสงค์
4. กำหนดกลุ่มประชากร ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดกลุ่มประชากร คือ นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 43 คน
5. สร้างเครื่องมือการวิจัย โดยผู้วิจัยศึกษาจากหลักการ ทฤษฎี แนวคิด วัตถุประสงค์ เพื่อจำแนกว่าควรสร้างเครื่องมือวัดด้านใดบ้างให้เหมาะสมกับสภาพของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 43 คน ที่นำมาทำการวิจัยในครั้งนี้
6. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตัวเองโดยการสังเกต ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถาม
7. การสรุปผลการวิจัยและนำเสนอผลการวิจัย โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลและเขียนสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ในการทำวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสังเกต แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้การสังเกตและนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 43 คน ตอบแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้ค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกตข้อมูลด้านการเรียนของแต่ละวิชา และการตอบแบบสอบถามจากนักเรียน การใช้แรงจูงใจเสริมแรงโดยให้คำชมเชยแก่นักเรียน รวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบสนใจเรียน และติดตามจากผู้ปกครอง คุณครูที่เข้าสอนแต่ละวิชา ซึ่งนักเรียนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียนมากขึ้น ในการทำวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประจำปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น โดยสังเกตจากบรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่ขาดเรียนหรือมาสาย ทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงกำหนดเวลา รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจ โดยดูจากการสังเกต การสัมภาษณ์ผลการเรียนและสรุปการเปรียบเทียบจากการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความมีวินัย ความรับผิดชอบและความสนใจการเรียนของนักเรียน ดังนี้

จากแบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับความมีวินัยและรับผิดชอบในห้องเรียน เมื่อนำผลสรุปของการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 1 และ 2 พบว่านักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีความกระตือรือร้น เอาใจใส่ต่อการเรียน และมีวินัยและความรับผิดชอบมากขึ้น จากตารางพบว่า ในการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 2 นักเรียนมีพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่าครั้งที่ 1 หากพิจารณาในภาพรวมจะเห็นได้ว่าดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด คือ นักเรียนไม่นำงานวิชาอื่นมาทำขณะที่กำลังเรียนวิชาหนึ่ง ไม่คุยและเล่นเพื่อนในขณะที่ครูสอน ส่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนด ไม่นอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน ทำการบ้านและไม่ลอกการบ้านเพื่อน ทำผิดจะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้ มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย มาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียน รู้จักวางแผนและเตรียมพร้อมที่จะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการอ่านหนังสือ ทำให้นักเรียนสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียน ส่งผลให้การเรียนดีขึ้น และเป็นผู้ที่มีความสำเร็จในชีวิตตามจุดหมายที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง ควรมีการติดตามอย่างต่อเนื่อง
2. ครู ผู้ปกครอง นักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรร่วมมือกันแก้ไขและสะท้อนปัญหา ทำให้นักเรียนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นักศึกษาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้นของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

การพัฒนาทักษะการอ่าน ฟัง ดู จากหนังสือและ VCD ชุดจิตจักรวาล ของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

ผู้วิจัย นายวิโรจน์ ขุนทอง
ตำแหน่ง ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา ค.บ.(ภาษาไทย)
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

วิชาภาษาไทยเป็นวิชาทักษะที่ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนทักษะทางภาษา 4 ประการ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งได้รวมการดูเข้าอยู่ในกลุ่มการฟังด้วย โดยจะเริ่มฝึกกันตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตลอดจนถึงระดับมหาวิทยาลัยก็ยังต้องเรียนรู้กันอยู่ คนที่มีทักษะทางภาษาไม่ดีย่อมเป็นอุปสรรคในการเรียนระดับสูง ๆ ตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการฟัง ดู อ่าน ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งต่อการเรียนระดับต้น ๆ ครูผู้สอนจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดประสบการณ์ ให้เพียงพอ ไม่เฉพาะแต่การอ่านจากตำราเรียนเท่านั้น ควรจะจัดเอกสาร หนังสือ ความรู้ ที่น่าสนใจจากแหล่งอื่น ๆ มาให้นักเรียนนักศึกษาได้ทดสอบระดับความรู้ความเข้าใจ และความคิดเห็นจากการอ่านด้วย

ผู้วิจัยจึงได้จัดหนังสือและวีซีดี ซึ่งบรรจุความรู้แปลกใหม่ทั้งที่มนุษย์เคยรู้มาบ้างแล้ว และไม่เคยรู้มาก่อน ตลอดถึงความรู้ที่มนุษย์จำเป็นจะต้องรู้ในปลายยุคพลังงานเก่านี้ เพื่อให้ได้รู้ถึงความเป็นมาเป็นไปว่ามนุษย์เป็นใคร มาจากไหน มาเกิดบนโลกทำไม ใครเป็นผู้สร้างมนุษย์ ใครอนุญาตให้มาเกิด และกระทำภารกิจอันใด เสร็จแล้วต้องกลับไปที่ใด ทำไมจึงยังกลับกันไปไม่ค่อยได้ (ปริญญา ตันสกุล, 2548 : 23) ตลอดถึงข่าวสารเรื่องภัยพิบัติโลก ซึ่งแท้จริงก็คือการชำระโลกเพราะขณะนี้โลกได้เสียสมดุลแล้ว ถ้าไม่รีบชำระโลกจะส่งผลกระทบต่อมนุษย์และทุกสรรพสิ่งบนโลก ตลอดถึงจักรวาลและเอกภพโดยรวม ชำระแล้วจะเกิดผลดีอย่างไร เหล่านี้ล้วนเป็นความรู้ที่มนุษย์ทุกคนไม่เคยรู้แต่จำเป็นต้องรู้ทั้งสิ้น เพราะจะกระทบต่อมนุษย์ทุกคนโดยตรง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงจัดประสบการณ์การพัฒนาการฝึกทักษะภาษาไทย ด้วยการอ่านหนังสือ ชุดจิตจักรวาล และฟัง ดู VCD เรื่องมนุษย์แห่งจักรวาลโลก เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจ และทัศนะจากกิจกรรมดังกล่าวขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการเรียนรู้และเตรียมตัวให้มีชีวิตรอดต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อต้องการทราบทัศนะและความเชื่อได้จากการฝึกทักษะการอ่าน ฟัง และดู
2. เพื่อต้องการทราบระดับความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ได้จากการฝึกทักษะการอ่าน ฟัง และดู

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตพื้นที่ โดยกำหนดพื้นที่การวิจัยเฉพาะนักเรียนที่เรียนอยู่ในวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ รหัสวิชา 3000-1101 ระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 5 กลุ่ม ได้แก่ ปวส.1 ตัดเย็บเสื้อผ้า, ปวส.1 อาหารและโภชนาการ, ปวส.1 บัญชี 1, ปวส.1 บัญชี 3 และ ปวส.1 บัญชี 5 (ทวิภาคี)

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ รหัสวิชา 3000-1101 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 5 กลุ่ม ได้แก่ ปวส.1 ตัดเย็บเสื้อผ้า, ปวส.1 อาหารและโภชนาการ, ปวส.1 บัญชี 1, ปวส.1 บัญชี 3 และ ปวส.1 บัญชี 5 (ทวิภาคี) จำนวน 110 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้วิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ได้จากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและจากคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัยโดยแบบสอบถามประกอบด้วย 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านทัศนะและความเชื่อจากการอ่าน

ตอนที่ 3 ข้อมูลความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการอ่าน ฟัง ดู จากหนังสือและ VCD ชุดจิตจักรวาล

ตอนที่ 4 ข้อมูลการนำความรู้จากการอ่านหนังสือและ VCD ชุดจิตจักรวาล ไปเล่า เผยแพร่ หรือประกอบการพูด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่าน ฟัง และดูหนังสือและ VCD ชุดจิตจักรวาล
2. ผู้วิจัยให้ประชากรไปฝึกสมาธิที่บ้านทุกวันเป็นเวลา 2 สัปดาห์ พร้อมกับบันทึกความเปลี่ยนแปลงในจิต
3. ผู้วิจัยให้ประชากรตอบแบบสอบถามครั้งที่ 2

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้นำแบบประเมิน เพื่อถามระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่าน ฟัง ดู จากหนังสือและ VCD ชุดจิตจักรวาล จำนวน 10 ข้อ ค่าประเมิน 3 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย และไม่เห็นด้วย เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ได้	3	คะแนน
เห็นด้วย	ได้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ได้	1	คะแนน

2. ข้อมูลที่รวบรวมมาได้นำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐานแยกตามลักษณะกลุ่มตัวอย่าง และเปรียบเทียบหาความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากรที่มีความรู้ความเข้าใจในการทำสมาธิก่อนและหลังจากที่ได้อธิบายความรู้ ในการทำสมาธิ

สรุปผลการวิจัย

จากการที่หลังจากนักเรียนได้รับความรู้จากการอ่าน ฟัง ดู จากหนังสือและ VCD ชุดจิตจักรวาล พอจะสรุปผลได้ว่า

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 97.3 เพศชาย ร้อยละ 2.7 สังกัดแผนกวิชาการบัญชี ร้อยละ 54.5 ตัดเย็บเสื้อผ้า ร้อยละ 16.4 พัฒนาเว็บเพจ ร้อยละ 15.5 และอาหารและโภชนาการ ร้อยละ 13.6

2. ผู้ตอบแบบสอบถามเชื่อในความมีอยู่จริงขององค์จิตจักรวาล ร้อยละ 78.2 ไม่ใช่ ร้อยละ 10.9 และไม่ทราบ ร้อยละ 10.9 มีทัศนะและความเชื่อว่าจิตวิญญาณมนุษย์ล้วนแบ่งภาคมาจากจิตจักรวาลดวงเล็ก ร้อยละ 72.7 ไม่ทราบ ร้อยละ 18.2 และไม่ใช่ ร้อยละ 9.1 มีทัศนะและความเชื่อว่าจิตวิญญาณมนุษย์ลงมาเกิดพร้อมพันธสัญญา 6 ข้อ ร้อยละ 70.0 ไม่ทราบ ร้อยละ 15.5 และไม่ใช่ ร้อยละ 14.5 มีทัศนะและความเชื่อว่ามนุษย์ทุกคนมีหน้าที่นิพพานเพื่อจิตวิญญาณได้กลับแดนสุญตา ร้อยละ 78.2 ไม่ใช่ ร้อยละ 11.8 และไม่ทราบ ร้อยละ 10.0 และมีทัศนะและความเชื่อว่าจิตจักรวาลได้เริ่มชำระโลก ร้อยละ 68.2 ไม่ใช่ ร้อยละ 16.4 และไม่ทราบ ร้อยละ 15.5

3. ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจในภาพรวมของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการพัฒนาทักษะการอ่าน ฟัง ดู จากหนังสือและ VCD ชุดจิตจักรวาล อยู่ในระดับเห็นด้วย ค่าเฉลี่ย 2.10 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.41 โดยมีความรู้ความเข้าใจสูงที่สุดต่อรายการพระเจ้าสร้างมนุษย์ให้เป็นเพื่อนร่วมงานกับโลก มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับเห็นด้วย ค่าเฉลี่ย 2.30 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.59 และต่ำที่สุดคือรายการผู้นิพพานได้ต้องบวชเป็นพระสงฆ์เท่านั้น มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับเห็นด้วย ค่าเฉลี่ย 1.68 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.75

ข้อเสนอแนะ

1. หากครูจะสอนให้นักเรียนฝึกสมาธิให้ได้ผลควรทำเป็นขั้นเป็นตอน ไม่ควรรีบเร่ง เช่น เริ่มจากให้ความรู้ก่อนลงมือปฏิบัติ และควรให้นักเรียนรู้จริง
2. ขณะลงมือปฏิบัติควรทำช้าอย่างเข้าใจ เช่น รู้ว่าจับลมคืออะไร ลมกระทบจมูกอย่างไร จิตมีสมาธิอาการเป็นอย่างไร จิตว่างเป็นอย่างไร เป็นต้น
3. ควรให้นักเรียนฝึกทุกวัน ครูก็นำความรู้ทุกครั้งขณะฝึกทำสมาธิ และควรให้บันทึกอารมณ์ความรู้สึกนึกคิดและผลการทำสมาธิด้วย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบทัศนะและความเชื่อที่ได้จากการฝึกทักษะการอ่าน ฟัง และดู
2. ได้ทราบระดับความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ได้จากการฝึกทักษะการอ่าน ฟัง และดู

ศึกษาการพัฒนาคุณลักษณะด้านวินัยและความรับผิดชอบต่อการเรียนของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นายสมพงศ์ วรรณถนอม
ตำแหน่ง ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา ศศ.ม.
ปีการศึกษา 2562

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 กำหนดจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมี

ความสุข และการจัดการศึกษาดังกล่าวจะต้องมีกระบวนการถ่ายทอดความรู้ การฝึกการอบรมสั่งสอน ให้เกิดความเจริญงอกงามของบุคคล เพื่อสืบสานวัฒนธรรมของสังคม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542 : 2) และสิ่งที่สำคัญที่สุดคือทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ โดยจะต้องมีคุณสมบัติด้านสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจที่ดี มีสติปัญญา มีความรู้ความสามารถ มีความอดทน ขยันขันแข็ง ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก กล้าเผชิญปัญหาและอุปสรรคด้วยความมุ่งมั่น ถ้ามนุษย์ทุกคนมีคุณสมบัติดังกล่าวก็จะเป็นผู้มีวินัยในตนเอง ซึ่งเป็นวัฒนธรรมที่ทุกคนในสังคมต้องปฏิบัติ เพราะจะทำให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข วินัยจึงเป็นคุณธรรมที่ควรสร้างและปลูกฝังให้ทุกคนใช้เป็นแนวทางสำหรับบังคับพฤติกรรมของตนเอง ทำให้บรรลุตามจุดประสงค์ของชีวิตและประสบความสำเร็จในชีวิต เพราะฉะนั้นครูควรสร้างสรรค์วินัยให้เกิดแก่นักเรียน เมื่อนักเรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนจะทำให้สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนให้เป็นไปในทางที่ดีงาม จึงควรมีการปลูกฝังให้ยึดถือและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ถ้าหากในสังคมไม่มีการปลูกฝังและพัฒนาเด็กให้มีวินัยและมีคุณภาพแล้ว การพัฒนาสังคมและประเทศจะเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ จึงควรต้องปลูกฝังวินัยในตนเองให้เป็นพื้นฐาน ในที่สุดก็สามารถพัฒนาประเทศชาติให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญและมีความจำเป็นอย่างมากในการที่จะพัฒนาให้มนุษย์มีประสิทธิภาพและศักยภาพสูงสุด

จากการเป็นครูผู้สอนวิชาเศรษฐกิจพอเพียง รหัสวิชา 3000-1502 ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ซึ่งมีหน้าที่ทำการสอนนักศึกษาและดูแลด้านพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาบางคนในห้องเรียน เช่น ไม่สนใจเรียน ขาดความรับผิดชอบและไม่มีวินัยในการเรียน จึงทำให้บรรยากาศการเรียนรู้ไม่เอื้อต่อการเรียนการสอน และมีคุณลักษณะที่ไม่พึงประสงค์ จึงทำให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้ อันเป็นปัญหาในการส่งผลต่อนักศึกษาบางคนในด้านมีผลการเรียนค่อนข้างต่ำ จึงต้องใช้กระบวนการวิจัยมาแก้ปัญหา โดยการนำทฤษฎีการเรียนรู้ ทฤษฎีแรงจูงใจ และทฤษฎีการวางเงื่อนไข มาใช้กับนักศึกษาเพื่อเป็นการพัฒนาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนและส่งเสริมศักยภาพของนักศึกษา ให้เกิดการเรียนรู้เต็มศักยภาพและความสามารถของตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีวินัย ความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง มีบรรยากาศการเรียนรู้ที่เหมาะสม เป็นการปลูกฝังระเบียบวินัย การรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ทำให้สามารถพัฒนานักเรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและมีผลการเรียนดีขึ้น

จากแนวคิดและเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า คุณลักษณะด้านวินัยและความรับผิดชอบ หากได้มีการพัฒนาเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจะทำให้นักศึกษาสนใจเรียน มีความขยันอดทน มีแรงจูงใจทำให้มีผลการเรียนดีขึ้น เป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนทุกท่านที่จะนำมาเสริมสร้างพัฒนานักศึกษาให้มีคุณค่าต่อครอบครัว โรงเรียน สังคม และประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนคุณลักษณะของผู้เรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อการเรียน และมีผลการเรียนดีขึ้น

สมมุติฐานการวิจัย

การปรับเปลี่ยนคุณลักษณะด้านพฤติกรรมการเรียนให้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อการเรียนของนักศึกษา ทำให้สามารถพัฒนาศักยภาพด้านพฤติกรรมและการเรียนให้ดีขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 17 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ พฤติกรรมด้านวินัยและความรับผิดชอบต่อการเรียน

2.2 ตัวแปรตาม คือ การพัฒนาคุณลักษณะด้านวินัยและความรับผิดชอบต่อการเรียน

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาหลักการ ทฤษฎีจิตวิทยาการศึกษา เจตคติ (Attitude) ทฤษฎีแรงจูงใจ ทฤษฎีการเรียนรู้แบบวางเงื่อนไข แบบการกระทำของสกินเนอร์ ลักษณะด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนและความรับผิดชอบ

2. กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อทำการศึกษาความมีวินัยในตนเอง และความรับผิดชอบ ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

3. กำหนดวัตถุประสงค์

4. กำหนดกลุ่มประชากร ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดกลุ่มประชากร คือ นักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 17 คน

5. สร้างเครื่องมือการวิจัย โดยผู้วิจัยศึกษาจากหลักการ ทฤษฎี แนวคิด วัตถุประสงค์ เพื่อจำแนกว่าควรสร้างเครื่องมือวัดด้านใดบ้างให้เหมาะสมกับสภาพของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จำนวน 17 คน ที่นำมาทำการวิจัยในครั้งนี้

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเองโดยการสังเกต ให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถาม

7. การสรุปผลการวิจัยและนำเสนอผลการวิจัย โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลและเขียนสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการทำวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสังเกต แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้การสังเกตและนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้นักศึกษาระดับ ปวส.1 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 17 คน ได้ตอบแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยจากแบบสอบถามนักศึกษาเกี่ยวกับความมีวินัยและความรับผิดชอบในห้องเรียน เมื่อนำผลสรุปของการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 พบว่า นักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ที่เรียนวิชาเศรษฐกิจพอเพียง (3000-1502) มีความกระตือรือร้นเอาใจใส่ในการเรียน และมีวินัยและความรับผิดชอบมากขึ้น พบว่า ในการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 2 นักศึกษามีพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่าครั้งที่ 1 หากพิจารณาในภาพรวมจะเห็นได้ว่าดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด คือ นักศึกษามักนำงานวิชาอื่นมาทำขณะกำลังเรียนวิชาหนึ่ง นักศึกษาพูดคุยและใช้โทรศัพท์มือถือในขณะที่ครูสอน นักศึกษาส่งงานและการบ้านตรงเวลาตามที่ครูกำหนด นักศึกษานั่งหลับในห้องเรียนในชั่วโมงเรียน นักศึกษาไม่ทำการบ้านและลอกการบ้านเพื่อน นักศึกษาทำผิดแล้วพยายามแก้ไข นักศึกษามีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย นักศึกษามาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียน นักศึกษารู้จักวางแผนในการทำงาน นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยนำงานที่ได้รับมอบหมายมาทำ ทำให้นักศึกษาสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียน ส่งผลให้มีผลการเรียนดีขึ้น และเป็นผู้ที่มีความสำเร็จในชีวิตตามจุดหมายที่กำหนดไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการติดตามอย่างใกล้ชิดและติดตามอย่างต่อเนื่อง
2. ครู ผู้ปกครอง นักศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรร่วมมือกันแก้ไขและสะท้อนปัญหาต่าง ๆ ของผู้เรียน ทำให้นักศึกษามีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษามีคุณลักษณะด้านวินัยและความรับผิดชอบต่อการเรียนมากขึ้น
2. นักศึกษามีผลการเรียนดีขึ้น

การพัฒนาความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่าง ๆ โดยใช้การสอนแบบบทบาทสมมุติ

ผู้วิจัย นางกันป์หา เก้าเอี้ยน
ตำแหน่ง ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา ศิลปศาสตรบัณฑิต
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การสื่อสารเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับมนุษย์ เพราะจะต้องมีการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ความต้องการ ตลอดจนอารมณ์ต่าง ๆ ให้แก่กันและกัน เพื่อพัฒนาและสร้างความเป็นเอกภาพให้แก่สังคมของมนุษย์ มนุษย์มีภาษาเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดศาสตร์ต่าง ๆ ตลอดจนศิลปะวิทยาการในทุก ๆ ด้านสู่สังคม และมนุษย์ยังใช้ภาษาเป็นเครื่องมือนำทางสู่การเรียนรู้ต่าง ๆ รอบตัว ตลอดจนได้เรียนรู้อดีตและแนวทางในอนาคต นอกจากนี้มนุษย์ได้ใช้ภาษาเพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง พัฒนาอาชีพให้มีความเจริญก้าวหน้า ชนชาติไทยของเรามีภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติเป็นสิ่งแสดงความเป็นเอกลักษณ์ของชาติ ตลอดจนเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่ล้ำค่าที่ชนชาวไทยใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างคนในชาติให้เกิดความเข้าใจต่อกัน มีความรักความรู้สึกเป็นชาติเดียวกัน การสื่อสารประกอบด้วยทักษะภาษา 4 ทักษะ คือ ทักษะการพูด ทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ในกระบวนการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น ทักษะการพูดมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่ง การพูดมีความสำคัญและมีบทบาทมากในชีวิตประจำวัน เพราะมีส่วนช่วยเสริมความเจริญก้าวหน้าแก่บุคคลทั่วไป ไม่ว่าผู้นั้นจะมีอาชีพอะไร ดำเนินงานใหญ่หรือเล็กแค่ไหน ล้วนแต่มีความจำเป็นต้องฝึกให้มีความสามารถในการพูดอย่างมีประสิทธิภาพทั้งสิ้น ทักษะการพูดต่อการประกอบอาชีพทางธุรกิจ รวมทั้งความจำเป็นที่ต้องส่งเสริมและฝึกทักษะการพูดไว้ว่า บุคคลที่จะประสบความสำเร็จในธุรกิจได้นั้นไม่เพียงแต่มีความรู้อย่างเดียว หากจะต้องมีความสามารถในการพูดได้อย่างคล่องแคล่วได้ด้วย จึงจำเป็นต้องส่งเสริมให้สมาชิกของสังคมได้มีโอกาสเรียนรู้และฝึกฝนศิลปะการพูดกันอย่างจริงจัง ผู้ที่ทำงานในอาชีพใดต้องใช้การพูดการเจรจากันเข้าใจแล้วการงานจึงจะดำเนินไปได้รวดเร็ว ความสำเร็จอยู่ที่การพูด การพูดจึงมีความสำคัญมากสำหรับบุคคลทุกอาชีพ ซึ่งน่าจะกล่าวได้ว่า การพูดเป็นประตูสู่ความสำเร็จต่อการประกอบอาชีพ การพูดมีความสำคัญต่อบุคคลมาก ทั้งในด้านการสื่อสารในชีวิตประจำวันและในการประกอบอาชีพ ตลอดถึงการประกอบธุรกิจต่าง ๆ ผู้พูดดีมีสมรรถภาพในการพูดมักจะประสบความสำเร็จในการงาน ให้นักศึกษาได้ศึกษาและฝึกทักษะการพูดในโอกาสต่าง ๆ เนื่องจากเป็นการพูดที่นักศึกษาสามารถนำไปใช้ในงานอาชีพเมื่อสำเร็จการศึกษา เช่น ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริการซ่อมบำรุง พนักงานขาย พนักงานด้านการตลาด พนักงานด้านประชาสัมพันธ์ ตลอดจนเป็นผู้ควบคุมงาน เป็นนายช่าง หรือประกอบอาชีพอิสระ แต่จากการเรียนการสอนทักษะการพูดพบว่าผู้เรียนมีปัญหาเกี่ยวกับความสามารถในการพูด ดังที่ปรากฏในรายงานการประชุมสัมมนาครูฝึกในสถานประกอบการ นักศึกษาที่ออกฝึกงานโดยส่วนใหญ่มีคุณลักษณะที่ต้องแก้ไขปรับปรุงคือนักศึกษาจะมีความกลัว ขี้อาย ไม่กล้าพูดแสดงความคิดเห็น ขาดความเชื่อมั่น ไม่กล้าแสดงออก กลัว ประหม่า พูดเสียงเบา ตื่นเต้นมาก สรุปได้ดังนี้ ปัญหาการพูดเกิดจากนักศึกษาขาดความเชื่อมั่นในตนเอง การออกเสียงควบกล้ำ เสียง ร,ล ไม่ชัดเจน ไม่มีห้องปฏิบัติการในการพูดเวลาสำหรับนักศึกษาร่วมกิจกรรมมีน้อย จำนวนนักศึกษาในแต่ละชั้นเรียนมากเกินไป และนักศึกษาไม่กระตือรือร้นในการค้นคว้า ทำให้ขาดข้อมูลในการพูด นักเรียนไม่มีโอกาสฝึกฝนการพูดเท่าที่ควร มีเพียงจำนวนน้อยที่มีโอกาสได้ฝึกฝน เนื่องจากการสอนทักษะการพูดของครูจะใช้การสอนแบบบรรยายเป็นส่วนใหญ่ เมื่อนักศึกษามีโอกาสฝึกฝนน้อย จึงไม่กล้า กลัว อาย วิตกกังวล ประหม่า ตื่นเต้น พูดเสียงเบา ไม่มั่นใจ ในลักษณะเดียวกัน คือ นักศึกษากลัว อาย ไม่กล้าพูด ไม่กล้าแสดงออก ขาดความมั่นใจในตนเอง การแสดงบทบาทสมมุติเป็นวิธีสอนที่ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการแสดงออกได้ปรับปรุงบุคลิกภาพของตนเองให้ดีขึ้น เกิดความมั่นใจในตนเอง การพูดเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการติดต่อสื่อสาร โดยเฉพาะนักศึกษาแผนกวิชาการโรงแรม ซึ่งต้องใช้ช่องทางในการสื่อสารเป็นเครื่องมือในการติดต่อประสานงานในงานอาชีพตลอดเวลา จึงจำเป็นต้องวิจัยและพัฒนาข้อบกพร่องดังกล่าวของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาไทยเป็นช่องทางในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้าพเจ้าในฐานะครูผู้สอนได้ศึกษาหลักการและเหตุผลดังกล่าวแล้ว จึงได้นำการสอนแบบบทบาทสมมุติมาใช้ในการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน วิชาการพูดภาษาไทยในงานอาชีพ รหัสวิชา 20000-1104 เรื่องการพูดในโอกาสต่าง ๆ เพื่อการพูดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกวิชาการโรงแรม MEP วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพูดในโอกาสต่าง ๆ โดยใช้การสอนแบบบทบาทสมมุติ วิชาการพูดภาษาไทยในงานอาชีพ รหัสวิชา 20000-1104 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาการโรงแรม MEP วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่าง ๆ โดยใช้การสอนแบบบทบาทสมมุติ วิชาการพูดภาษาไทยในงานอาชีพ รหัสวิชา 20000-1104 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาการโรงแรม MEP วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ระหว่างหลังเรียนกับก่อนเรียน
3. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการพูดในโอกาสต่าง ๆ โดยใช้การสอนแบบบทบาทสมมุติ วิชาการพูดภาษาไทยในงานอาชีพ รหัสวิชา 20000-1104 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาการโรงแรม MEP วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเรียนรู้ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาการโรงแรม MEP วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่มีต่อการเรียนแบบบทบาทสมมุติ เรื่องการพูดในโอกาสต่าง ๆ

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่าง ๆ ซึ่งกำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ขอบเขตประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562
2. ขอบเขตกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม MEP วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 22 คน
3. ขอบเขตของเนื้อหา เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ เนื้อหาตามคำอธิบายรายวิชาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 วิชาการพูดภาษาไทยในงานอาชีพ รหัสวิชา 20000-1104 เรื่องการพูดในโอกาสต่าง ๆ โดยมีเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับการพูดในโอกาสต่าง ๆ
4. ขอบเขตของตัวแปร

   ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การสอนแบบบทบาทสมมุติ

   ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่าง ๆ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีเครื่องมือ 3 ชนิด คือ

1. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่าง ๆ วิชาการพูดภาษาไทยในงานอาชีพ รหัสวิชา 20000-1104 เป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ
2. แบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการพูดในโอกาสต่าง ๆ โดยใช้การสอนแบบบทบาทสมมุติ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 20 ข้อ
3. แบบประเมินการพูดในโอกาสต่าง ๆ

การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพของเครื่องมือ ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

1. การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่าง ๆ เรื่องการพูดในโอกาสต่าง ๆ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นเอง โดยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบตามขั้นตอน ดังนี้

   1.1 ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 คู่มือการจัดการเรียนรู้วิชาการพูดภาษาไทยในงานอาชีพ (20000-1104)

   1.2 ศึกษาทฤษฎีและวิธีการสร้างแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์จากหนังสือเทคนิคการเขียนข้อสอบ ของ ชวาล แพรัตกุล (2518 : 210) และศึกษาการสร้างแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์จากหนังสือการวิจัยเบื้องต้น เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

2. กำหนดเนื้อหาและเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับเนื้อหา เพื่อใช้ประกอบในการสร้างแบบทดสอบ
3. สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียน เรื่อง การพูดในโอกาสต่าง ๆ วิชาการพูดภาษาไทยในงานอาชีพ รหัสวิชา 20000-1104 โดยสร้างเป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) 4 ตัวเลือก ยึดตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ให้ครอบคลุมจุดประสงค์ที่กำหนด จำนวน 60 ข้อ ต้องการใช้จริง 40 ข้อ
4. จัดพิมพ์แบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว จำนวน 40 ข้อ ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

แบบแผนการทดลอง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการทดลองกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม MEP วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 22 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design

การดำเนินการทดลองและระยะเวลาในการทดลอง

1. การดำเนินการทดลอง ผู้ศึกษาค้นคว้าดำเนินการทดลองตามขั้นตอนดังนี้

   1.1 ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการพูดในโอกาสต่าง ๆ จำนวน 40 ข้อ ใช้เวลา 60 นาที และตรวจเก็บคะแนนไว้

   1.2 ทดสอบหลังเรียน (Post-test) เมื่อสิ้นสุดการทดลองใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการ

พูด เรื่อง การพูดในโอกาสต่าง ๆ ชุดเดียวกันกับการทดสอบก่อนเรียนและสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 20 ข้อ

2. ระยะเวลาในการทดลอง การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โดยใช้เวลาทดลอง 15 คาบ คาบละ 60 นาที โดยทดสอบก่อนเรียนใช้เวลา 1 คาบ ทดสอบหลังเรียนใช้เวลา 1 คาบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้นำผลการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้จากการทดลองใช้มาวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การทดสอบค่าที t-test (Dependent Sample)

2. หาดัชนีประสิทธิผลของการพัฒนาความสามารถด้านการพูด โดยใช้การสอนแบบบทบาทสมมุติ วิชาศิลปะการพูด ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ

3. ประเมินค่าความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่าง ๆ โดยใช้การสอนแบบบทบาทสมมุติ โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

1. นักศึกษาที่ได้รับการสอนเรื่องการพูดในโอกาสต่าง ๆ โดยใช้การสอนแบบบทบาทสมมุติมีความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่าง ๆ หลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนมีประสิทธิภาพ 81.69/86.56 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

2. ดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องการพูดในโอกาสต่าง ๆ โดยใช้การสอนแบบบทบาทสมมุติ วิชาการพูดภาษาไทยในงานอาชีพ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีค่าเท่ากับ 0.48 แสดงว่านักศึกษามีความรู้เพิ่มขึ้น 0.48 หรือคิดเป็นร้อยละ 48.20

3. นักศึกษาที่เรียนโดยใช้การสอนแบบบทบาทสมมุติ มีความพึงพอใจต่อการสอนบทบาทสมมุติโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ควรให้นักศึกษาได้มีการใช้ภาษาที่เรียนในสถานการณ์จริงอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ซึ่งความสามารถในการพูดจะไม่เกิดขึ้นหากขาดการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง

2. การศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การสอนการพูดในโอกาสต่าง ๆ โดยใช้การสอนแบบบทบาทสมมุติ สามารถพัฒนาความสามารถ ความกล้าแสดงออก พัฒนาความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่าง ๆ ของนักศึกษาให้ดีขึ้น จึงควรใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนด้านการพูดในโอกาสอื่นที่เกี่ยวข้อง

3. การสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ ไม่ควรจะจัดซ้ำกันบ่อย ๆ ในรูปแบบเดิม เพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายได้

การปรับปรุงพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลา ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 อาหารในเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ(ทวิ) โดยใช้ข้อตกลงการทำสัญญาการเข้าชั้นเรียน วิชามนุษยสัมพันธ์ของเศรษฐกิจพอเพียง รหัสวิชา 3000-1503 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

ผู้วิจัย นายภักดี เรืองศรี
ตำแหน่ง ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา คม.(บริหารการศึกษา)
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลา เป็นปัญหาที่มาจากพฤติกรรมของนักเรียนบางคน โดยส่วนใหญ่จะเป็นนักเรียนที่ไม่ค่อยตั้งใจเรียน ไม่มีความกระตือรือร้นในการเข้าเรียน ไม่ใส่ใจในเรื่องการตรงเวลา โดยเวลานักเรียนเข้าชั้นเรียนจะพยายามอธิบายเหตุผลส่วนตัว ซึ่งไม่ใช้เหตุผลที่เหมาะสม ซึ่งเป็นปัญหาที่ต้องหยุดการสอนในช่วงหนึ่ง เพราะเมื่อนักเรียนที่มาสายเดินเข้าชั้นเรียน ในขณะที่นักเรียนคนอื่น ๆ ลังเรียน จะทำให้เสียสมาธิและเมื่อเข้านั่งเรียนก็จะพูดคุยกับเพื่อน สอบถามเพื่อนที่นั่งเรียนอยู่กับสิ่งที่ครูสอน ทำให้เกิดการพูดคุยกันในเวลาเรียน บางครั้งทำให้ผู้สอนต้องเริ่มสอนใหม่ ทำให้นักเรียนที่ตั้งใจเรียนอยู่ก่อนแล้วเกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย ทำให้เสียเวลาในการสอน ดังนั้น ปัญหาการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลาเป็นปัญหาสำคัญยิ่งที่ต้องได้รับการแก้ไข

ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ผู้วิจัยทำการสอนในวิชามนุษยสัมพันธ์ของเศรษฐกิจพอเพียง (3000-1503) นักศึกษาระดับ ปวส.1 อาหารในเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ จะมีนักเรียนจำนวนหนึ่งที่เข้าเรียนสายประมาณ 10-15 นาที เป็นประจำตั้งแต่ชั่วโมงแรกของการเรียนการสอน ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูในวิชานี้จึงนำปัญหานี้มาศึกษาหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาปรับปรุงพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนให้ตรงเวลาของผู้เรียน

จุดมุ่งหมายการวิจัย

1. เพื่อแก้ไขปัญหาการเข้าชั้นเรียนให้ตรงเวลา ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 อาหารในเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ (ทวิ) วิชามนุษยสัมพันธ์ของเศรษฐกิจพอเพียง (3000-1503)

2. เพื่อเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมในเรื่องการตรงต่อเวลาให้กับนักศึกษาระดับ ปวส.1 อาหารในเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ (ทวิ) วิชามนุษยสัมพันธ์ของเศรษฐกิจพอเพียง (3000-1503)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ สาขางานอาหารในเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ ที่เรียนวิชามนุษยสัมพันธ์ของเศรษฐกิจพอเพียง (3000-1503) ภาคเรียนที่ 2/2562 จำนวน 17 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 อาหารในเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ ที่เรียนวิชามนุษยสัมพันธ์ของเศรษฐกิจพอเพียง คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 7 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยปัญหาเรื่อง การปรับปรุงพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลา โดยใช้ข้อตกลงการทำสัญญาการเข้าชั้นเรียน ของนักเรียนระดับ ปวส.1 อาหารในเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ

2. ร่างข้อตกลงการเข้าชั้นเรียนในการเรียนวิชามนุษยสัมพันธ์ของเศรษฐกิจพอเพียง (3000-1503) ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 อาหารในเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ

3. จัดทำแบบบันทึกการเข้าเรียนของนักศึกษาระดับ ปวส.1 อาหารในเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ วิชามนุษยสัมพันธ์ของเศรษฐกิจพอเพียง (3000-1503)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ใช้แบบสังเกตพฤติกรรมคัดเลือกนักเรียนที่มีปัญหาการเข้าเรียนสาย คัดเลือกกลุ่มเป้าหมายได้จำนวน 7 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับ ปวส.1 อาหารในเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ วิชามนุษยสัมพันธ์ของเศรษฐกิจพอเพียง (3000-1503)

2. ผู้วิจัยได้ให้นักศึกษากลุ่มเป้าหมายช่วยกันสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาการเข้าเรียนสาย โดยให้นักศึกษาเขียนระบุสาเหตุในการเข้าเรียนสาย

3. ให้นักศึกษากลุ่มเป้าหมายเขียนแนวทางการแก้ปัญหาแต่ละคนว่ามีสาเหตุมาจากอะไร และมีแนวทางแก้ไขอย่างไร

4. วิเคราะห์สาเหตุที่นักศึกษาได้ระบุในแบบสอบถามและแนวทางแก้ไข โดยครูช่วยวิเคราะห์หาทางแก้ไขให้กับนักศึกษาเป็นรายบุคคลเพิ่มเติม เพราะสาเหตุการมาสายแต่ละคนจะต่างกัน พร้อมกับให้นักศึกษาทำสัญญาการเรียนกับครูผู้สอน (เป็นความลับระหว่างครูกับนักศึกษา)

5. สังเกตพฤติกรรมนักศึกษากลุ่มเป้าหมายเป็นระยะเวลา 5 สัปดาห์ โดยใช้แบบสังเกตและบันทึกพฤติกรรมที่แสดงออก

6. บันทึกคะแนนในแบบสังเกตพฤติกรรมกับกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลจากผลการบันทึกพฤติกรรมการเข้าเรียนหลังจากการทำสัญญาการเรียนของนักศึกษาระดับ ปวส.1 อาหารในเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ วิชามนุษยสัมพันธ์ของเศรษฐกิจพอเพียง (3000-1503) จำนวน 7 คน โดยใช้ตารางการนำเสนอข้อมูลของนักศึกษากลุ่มที่วิจัย โดยศึกษาจำนวน 5 สัปดาห์

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยการแก้ปัญหาโดยให้นักศึกษาทำสัญญาการเข้าชั้นเรียน พบว่า นักศึกษาตัวอย่างหลังเปิดเรียน 5 สัปดาห์ เข้าเรียนไม่ตรงเวลาบ่อย ๆ ทั้ง 7 คน มีพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนสาย ในรายวิชามนุษยสัมพันธ์ของเศรษฐกิจพอเพียง (3000-1503) และได้เริ่มบันทึกสัปดาห์ที่ 6-10 รวม 5 สัปดาห์ ในจำนวนครั้งที่บันทึกพฤติกรรมพบว่าในการเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 7 คน มีพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนดังนี้

การบันทึกครั้งที่ 1 วันที่ 17 พฤศจิกายน 2562 มีนักเรียนมาสายจำนวน 1 คน

การบันทึกครั้งที่ 2 วันที่ 24 พฤศจิกายน 2562 มีนักเรียนมาก่อนเวลา 2 คน มาตรงเวลา 2 คน ไม่มีนักเรียนมาสาย

การบันทึกครั้งที่ 3 วันที่ 1 ธันวาคม 2562 มีนักเรียนมาก่อนเวลา 3 คน ตรงเวลา 4 คน ไม่มีนักเรียนมาสาย

การบันทึกครั้งที่ 4 วันที่ 8 ธันวาคม 2562 มีนักเรียนมาก่อนเวลา 2 คน มาตรงเวลา 5 คน ไม่มีนักเรียนมาสาย

การบันทึกครั้งที่ 5 วันที่ 15 ธันวาคม 2562 มีนักเรียนมาก่อนเวลา 1 คน มาตรงเวลา 6 คน ไม่มีนักเรียนเข้าชั้นเรียนสาย

สรุปได้ว่า มีนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 7 คน สามารถปรับปรุงพฤติกรรมในการเข้าชั้นเรียนให้ตรงเวลา มีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น นักศึกษามีความพยายามถามย้ำถึงการบันทึกเวลาเข้าเรียน และการบวกคะแนนเพิ่มตามสัญญาที่ได้ทำไว้ในการเข้าชั้นเรียน พฤติกรรมการเข้าเรียนตรงต่อเวลาที่แสดงออกมานั้น เพราะมีสัญญาการเข้าเรียนบังคับ พฤติกรรมดังกล่าวยังไม่สามารถเชื่อมั่นได้ว่าจะเป็นพฤติกรรมที่ถาวรสำหรับนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรนำการทำสัญญาการเข้าชั้นเรียนให้ตรงต่อเวลาตั้งแต่ต้นภาคเรียน

2. ควรทำสัญญาการเข้าเรียนตรงต่อเวลาไปใช้กับนักเรียนในชั้นอื่น ๆ ด้วย

3. ครูผู้สอนควรดำเนินการวิจัยในเรื่องการแก้ปัญหาการเข้าชั้นเรียนสายของนักเรียนเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาอื่น ๆ และนำมาเผยแพร่เพื่อนำไปประยุกต์ให้เหมาะสมต่อไป

การศึกษาการใช้ชุดการสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ชุดการใช้ภาษาไทยเพื่องานอาชีพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางมณฑา เพชรสุทธิ์
ตำแหน่ง ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา คศ.ม.(การบริหารการศึกษา)
ปีการศึกษา 2562

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรม อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด วิเคราะห์ วิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจ นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรมประเพณี ชีวทัศน์ โลกทัศน์และสุนทรียภาพ โดยบันทึกไว้เป็นวรรณคดีและวรรณกรรมอันล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้ เพื่ออนุรักษ์ สืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2543 : 3)

เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนและมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนภาษาไทยอย่างแท้จริง ด้วยการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยี

ทางด้านสื่อการเรียนการสอนเข้ามาช่วยในการแก้ปัญหาและจัดกระบวนการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย เนื่องจากการสร้างนวัตกรรมทางการเรียนการสอนเป็นวิธีที่จะลดปัญหาในการถ่ายทอดเนื้อหาจากครูไปสู่ผู้เรียน

การใช้สื่อและอุปกรณ์การสอนเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับครู เนื่องจากจะเป็นสื่อกลางทำให้ผู้เรียนสามารถเกิดความเข้าใจในความหมายของบทเรียนได้ตรงกับที่ครูต้องการ และบรรลุจุดประสงค์ที่วางไว้ ไม่ว่าสื่อนั้นจะอยู่ในรูปใดก็ตาม ล้วนเป็นทรัพยากรที่เอื้ออำนวยความสะดวกในการเรียนได้ แม้ปัจจุบันสื่อการสอนจะมีให้เลือกใช้หลายประเภท แต่สื่อที่เหมาะสมกับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมากที่สุดก็คือชุดการสอน เนื่องจากจะเน้นให้ผู้เรียนทำกิจกรรมกลุ่มและเรียนรู้แบบร่วมมือ สื่อชุดการสอนดังกล่าวเป็นสื่อที่เอื้อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพราะเนื้อหาที่นำเสนอประกอบด้วยสื่อชุดย่อย ๆ ในแต่ละเรื่อง ในแต่ละศูนย์การเรียนจะจัดสื่อไว้ในรูปแบบของสื่อประสม ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาและทำแบบฝึกหัดได้เป็นกลุ่มร่วมกัน อันทำให้เกิดการเรียนรู้แบบกลุ่ม เป็นการสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีในการเรียนอีกด้วย (วสันต์ อติศัพท์ : 2536)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างและพัฒนาชุดการสอนการใช้ภาษาไทยเพื่องานอาชีพประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ 20000-1102
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้ชุดการสอนการใช้ภาษาไทยเพื่องานอาชีพ ประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ 20000-1102
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ 20000-1102

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ที่เรียนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ รหัสวิชา 20000-1102 จำนวน 120 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ชุดการสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ จะสร้างควบคู่ไปกับการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ตามขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษาและจัดทำหลักสูตร
2. วิเคราะห์เนื้อหา
3. ออกแบบและสร้างชุดการประกอบการเรียน หาคุณภาพ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การหาประสิทธิภาพของชุดการสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ชุดการใช้ภาษาไทยเพื่องานอาชีพ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน ใช้การทดลองแบบกลุ่มเดียว มีการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน 1 ครั้ง และหลังการทดลอง 1 ครั้ง (The Single Group Pretest-Posttest Design)
3. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีต่อการใช้ชุดการสอน ใช้กลุ่มตัวอย่างเดียวกันกับวัดผลหลังทดลอง (The Single Group Pretest-Posttest Design)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาประสิทธิภาพของชุดการสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ชุดการใช้ภาษาไทยเพื่องานอาชีพ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดนใช้ค่า E1/E2
2. การหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนการใช้ชุดการใช้ภาษาไทยเพื่องานอาชีพ โดยการทดลองค่า t แบบไม่เป็นอิสระ (t-dependent)
3. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อชุดการสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ชุดการใช้ภาษาไทยเพื่ออาชีพ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
4. แปลความหมายข้อมูล
5. การวิเคราะห์ความพึงพอใจเกี่ยวกับข้อค้นพบของนักศึกษาในการศึกษาชุดการสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ชุดการใช้ภาษาไทยเพื่องานอาชีพ ซึ่งเป็นข้อมูลจากคำถามปลายเปิด ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดการสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ชุด การใช้ภาษาไทยเพื่องานอาชีพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช พบว่า ค่าประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 82.99/82.11
2. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ก่อนและหลังการใช้ชุดการสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ชุด การใช้ภาษาไทยเพื่องานอาชีพ ปรากฏว่า ผลคะแนนหลังจากเรียนด้วยชุดการสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ชุด การใช้ภาษาไทยเพื่องานอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีต่อการใช้ชุดการสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ชุด การใช้ภาษาไทยเพื่องานอาชีพ อยู่ในระดับดีมาก ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านกิจกรรมการเรียน ด้านรูปแบบการนำเสนอ ด้านผลที่นักเรียนได้รับ เฉลี่ยทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.79 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68

ข้อเสนอแนะ

1. ชุดการสอนนอกจากใช้ในการเรียนการสอนในห้องเรียนแล้ว ยังใช้สำหรับสอนซ่อมเสริมสำหรับนักเรียน ใช้เป็นคู่มือสอนแทนหรือสำหรับแทนครูในกรณีที่ครูติดราชการไม่ได้เข้าสอน
2. การใช้ชุดการสอน ควรใช้ในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน และจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนเป็นแบบกลุ่ม เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
3. ควรเพิ่มกิจกรรมให้มีวิธีที่หลากหลาย ให้นักเรียนได้รู้จักคิดได้ปฏิบัติและแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง
4. ครูควรยึดความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนเพื่อจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ
5. ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนให้มากที่สุด

การใช้รางวัลเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาลีลาศเพื่อการสมาคม ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นายเกรียงไกร สมถวิล
ตำแหน่ง ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา คบ.(พลศึกษา)
ปีการศึกษา 2562

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระแสและวิวัฒนาการของการเจริญก้าวหน้าของโลกได้เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่อยู่ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้สังคมไทยก้าวทันโลกยุคโลกาภิวัตน์ สังคมไทยต้องปรับเปลี่ยนแนวคิดในการปฏิรูปการศึกษา การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรในการสร้างนิสัย ให้คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น มีความใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ให้เป็นคนยุคใหม่ ก้าวทันโลกแห่งความเจริญใน ปัจจุบันและอนาคต สามารถปรับตัว “ให้อยู่รอด ก้าวทัน ก้าวหน้า ก้าวนำ” การเปลี่ยนแปลงทางสังคมได้อย่างมี ประสิทธิภาพ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) กำหนดวิสัยทัศน์ในการพัฒนา ประเทศ และกำหนดสภาพสังคมไทยที่พึงประสงค์ โดยมุ่งพัฒนาสู่สังคมที่เข้มแข็งและมีดุลยภาพใน 3 ด้าน คือ 1. สังคมคุณภาพ 2. สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ 3. สังคมสมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกัน ด้านสังคมแห่งภูมิ ปัญญาการเรียนรู้สังคมไทยเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ที่สร้างโอกาสให้คนไทยทุกคนคิดเป็น ทำเป็น มีเหตุผลสามารถ เรียนรู้ได้ตลอดชีวิต และมียุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและการคุ้มครองทางสังคม แนวทางการพัฒนา การ ปฏิรูปการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิต การศึกษาของไทยมีการปฏิรูปครั้งใหญ่ ได้มีวิวัฒนาการมาจนถึงการมีรัฐธรรมนูญแห่งอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 เป็นแม่บทสำคัญก่อให้เกิดการปฏิรูปการศึกษา โดยกำหนดไว้ในมาตราต่าง ๆ เช่น มาตรา 40,42,43,46,53,54,69 โดยเฉพาะมาตรา 81 กำหนดให้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 เป็นกฎหมายทางการศึกษาฉบับแรกของประเทศไทย ซึ่งให้ความสำคัญเรื่องต่าง ๆ เช่น มาตรา 6 การ จัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตที่สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ในหมวด ตั้งแต่ มาตรา 22 – 30 ได้กล่าวถึง หัวใจการปฏิรูปการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ หรือเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ (Child Centered) ปัจจุบันรัฐบาลได้มุ่งเน้นการแก้ปัญหาความยากจนและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนส่วนใหญ่ของ ประเทศให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและความอยู่ดีมีสุขของคนไทย ประกอบกับรัฐบาลภายใต้การนำของ พ.ต.ท. ดร. ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ได้ประกาศนโยบายปฏิรูประบบราชการใหม่ ในส่วนของกระทรวงศึกษาธิการ ได้ รวม 3 หน่วยงาน คือ กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และทบวงมหาวิทยาลัย เข้าด้วยกัน เพื่อพัฒนาระบบบริหารให้มีคุณภาพ และได้มีการประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และ วัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข จะเห็นได้ว่า กระแสของการปฏิรูปการศึกษาได้ส่งผลการปฏิบัติงานของคนทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจัด การศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพและบรรลุเป้าหมายตามหลักสูตรการจัดการศึกษา ประกอบกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ระบุไว้ในมาตรา 24(5) มีข้อความสำคัญ ให้ครูสามารถใช้การ วิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ และมาตร 30 ระบุโดยสรุปว่า ให้สถานศึกษาส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถ วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ที่เหมาะสมกับผู้เรียน ในแต่ละระดับการศึกษา ดังนั้นครูเป็นบุคลากรการวิจัยในชั้นเรียน (Classroom Research) เป็นเครื่องมือในการค้นหาคำตอบให้กับคำถามที่ครูสนใจ ด้วยวิธีการเชิงประจักษ์ ครูทุกคนสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานสอนหรือเพื่อ ปรับปรุงและพัฒนางานของตนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นได้ ซึ่งเป็นหน้าที่สำคัญประการหนึ่งของครูที่ต้องจัดทำ ควบคู่กับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบที่ครูต้องใช้การบูรณาการความรู้ทั้งทฤษฎี และ การปฏิบัติในการคิดค้นวิธีสอน สื่อหรือนวัตกรรมต่าง ๆ ผสมผสานกับแนวคิดพื้นฐานของการวิจัยในการ ประยุกต์ใช้เพื่อการวางแผนและพัฒนาคุณภาพผู้เรียน หรือแก้ปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน การวิจัยในชั้นเรียนเป็นทักษะที่ครูต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญการอันเป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งของ ความเป็นครูมืออาชีพในยุคของการปฏิรูปการเรียนรู้ ตามนัยแห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 24 (5) กำหนดให้ครูใช้การวิจัยเป็นส่วนประกอบหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนรู้ ยุทธนา ปฐมวรชาติ (2544) จากเหตุผลดังกล่าว ทำให้คณะผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเพื่อแสวงหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาของการไม่ส่ง งานของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี ในวิชาการใช้เครื่องใช้สำนักงาน เพื่อพัฒนา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบ การจัดกระบวนการเรียนการสอน ให้การเรียนการสอนมี ประสิทธิภาพและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเสริมสร้างเจตคติในสอบครบจุดประสงค์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาอาหารและโภชนาการ จาก 30% เป็น 80%

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาอาหารและโภชนาการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 37 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การส่งเสริมเจตคติ เป็นรายบุคคล การให้รางวัล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 37 คน โดยจัดทำตารางของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 อาหารและโภชนาการ ในรายวิชาลีลาศเพื่อการสมาคมและจัดทำเป็นตารางกราฟแสดงข้อมูลเปรียบเทียบ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ทำตารางบันทึกการสอบครบจุดประสงค์ แบบฝึกหัดในเวลา แบบฝึกหัดการบ้าน ใบงาน รวมถึงผลงานเป็นทีม ในช่วงต้นภาคเรียนที่ 2 ของรายวิชาลีลาศเพื่อการสมาคม
2. รวบรวมหาเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ

3. บันทึกสอบครบจุดประสงค์ อย่างต่อเนื่อง หลังจากการส่งเสริมเจตคติ และนำมาหาเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ นำค่าเฉลี่ยร้อยละของสอบครบจุดประสงค์ ช่วงต้นภาคเรียนที่ 2 ของรายวิชาลีลาศเพื่อการสมาคมมาเปรียบเทียบกับ ค่าเฉลี่ยของสอบครบจุดประสงค์ ช่วงปลายภาคเรียนที่ 2

สรุปผลการวิจัย

1. ค่าเฉลี่ยของสอบครบจุดประสงค์ รายวิชาลีลาศเพื่อการสมาคม ก่อนการส่งเสริมเจตคติ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาอาหารและโภชนาการ อยู่ในเกณฑ์ร้อยละ 30

2. ค่าเฉลี่ยของสอบครบจุดประสงค์ หลังการส่งเสริมเจตคติ พบว่าสูงขึ้นกว่าเดิม ทำให้สรุปได้ว่า การที่ครูผู้สอนได้ ศึกษานักศึกษาเป็นรายบุคคลเพื่อถามถึงสาเหตุการสอบไม่ครบจุดประสงค์ และให้แรงเสริมเป็นเจตคติในด้านการใช้รางวัลเพื่อ เสริมเจตคติ พบว่านักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาอาหารและโภชนาการ มีสอบครบจุดประสงค์ สูงขึ้น จาก ร้อยละ 36 เป็นร้อยละ 93

ข้อเสนอแนะ

1. ครูผู้สอนในวิชาอื่น ๆ ควรมีการสำรวจถึงเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมในสอบครบจุดประสงค์ของนักศึกษา เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของนักศึกษาเป็นรายบุคคล

2. ในการสอนรายวิชาลีลาศเพื่อการสมาคม ครูผู้สอนต้องเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด เปิดโอกาสให้นักศึกษา ได้ซักถามข้อสงสัยต่าง ๆ ในการเรียน

3. ควรมีการเสริมแรง ยกย่องชมเชย และให้กำลังใจกับนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ ในขณะที่ทำการเรียนการ สอน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากงานวิจัย

1. ทำให้ครูผู้สอนทราบเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมในสอบครบจุดประสงค์ วิชาลีลาศเพื่อการสมาคม

2. เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนในรายวิชาอื่น ๆ ได้ศึกษาและนำไปสำรวจเจตคติทางนักศึกษาในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาอาหารและโภชนาการ ในเรื่องของเจตคติต่อสอบครบจุดประสงค์

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนักเรียนให้มีวินัยและความรับผิดชอบของนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 6 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวจันทร์ทิพย์ ฤทธิเรือง
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา	ค.บ.(สังคมศึกษา)
ปีการศึกษา	2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบถึงด้านพฤติกรรมการเรียน เมื่อนักเรียนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เป็นผู้ที่มีวินัยในตนเองและความรับผิดชอบ จะทำให้นักเรียนสนใจเรียนและมีความขยันอดทน มีแรงจูงใจทำให้มีผลการเรียนดีขึ้นซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอน และครูทุกท่านที่จะนำมาเสริมสร้าง พัฒนานักเรียนให้มีคุณค่ามีคุณประโยชน์ต่อครอบครัว วิทยาลัยสังคมและประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้นของนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 6 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาการบัญชี

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับปวช.1 แผนกวิชาการบัญชี กลุ่มที่ 6 จำนวน 26 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสอบถาม
2. แบบสังเกต

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง โดยผู้วิจัยศึกษาจากหลักการ ทฤษฎี แนวคิด วัตถุประสงค์ เพื่อจำแนกว่าควรสร้างเครื่องมือวัดด้านใดบ้างให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนระดับ ปวช.1 แผนกวิชาการบัญชี กลุ่ม 6 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 26 คน ที่นำมาทำการวิจัยในครั้งนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้การสังเกตและนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้นักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 6 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 26 คน ได้ตอบแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ผู้วิจัยใช้ค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกต ข้อมูลด้านการเรียนของแต่ละวิชา และการตอบแบบสอบถามจากนักเรียนการใช้แรงจูงใจเสริมแรงโดยให้คำชมเชยแก่นักเรียน รวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบสนใจเรียน และติดตามจากผู้ปกครอง คุณครูที่เข้าสอนแต่ละวิชา ซึ่งนักเรียนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียนมากขึ้น ในการทำวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า นักเรียนระดับ ปวช.1 การบัญชี กลุ่ม 6 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น โดยสังเกตจากบรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่ขาดเรียนหรือมาสาย ทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงกำหนดเวลา รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจ โดยดูจากการสังเกต การสัมภาษณ์ ผลการเรียนและสรุปผลการ

เปรียบเทียบจากการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความมีวินัย ความรับผิดชอบและความสนใจการเรียนของนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง
2. ครู ผู้ปกครอง นักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรร่วมมือกันแก้ไขและสะท้อนปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนทำให้นักเรียนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการเรียน
3. เพิ่มวิธีการแก้ปัญหาและหาสาเหตุหรือปัจจัยที่ส่งผลต่อการส่งงานล่าช้าหรือไม่ส่งงานเลย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรมเรื่องศาสนาในประเทศไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม กลุ่ม 2-3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวศันศนีย์ บุญชัย
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา	รม.(รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต)
ปีการศึกษา	2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้บัญญัติในเรื่องแนวทางการจัดการศึกษาหมวด 4 ตามมาตรา 22 ไว้ว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดในกระบวนการเรียนรู้ ต้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล จัดให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยวิธีต่าง ๆ ตามสติปัญญาและความสามารถของตนการจัดการศึกษามุ่งเน้นความสำคัญทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อพัฒนาคนให้มีความสมดุลโดยยึดหลักผู้เรียนสำคัญที่สุด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542 : 23) การวิจัยเป็นเครื่องมือสำคัญประการหนึ่งที่จะช่วย ให้การปฏิรูปการเรียนรู้ประสบความสำเร็จ ดังจะเห็นได้จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บททางการศึกษาของไทย ได้ให้ความสำคัญกับการวิจัยและกำหนดมาตราหลายมาตราที่ชี้ให้เห็นว่าการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ กล่าวคือ มาตรา 24 (5) ระบุให้ใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ผู้เรียนสามารถใช้การวิจัยเพื่อศึกษาค้นคว้าหาคำตอบหรือแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น การวิจัยจึงสัมพันธ์กับกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยฝึกกระบวนการคิด วิเคราะห์ หาเหตุผลในการ ตอบปัญหาและแก้ไขปัญหา มาตรา 30 ระบุให้ครูผู้สอนทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน ผู้สอนนอกจากจัดกระบวนการเรียนการสอนแล้วยังใช้การวิจัยเพื่อศึกษาปัญหาหรือสิ่งที่ต้องการรู้คำตอบ พัฒนาควบคู่กันไปอย่างต่อเนื่อง โดยบูรณาการกระบวนการจัดการเรียนการสอนและทำการวิจัยให้เป็นกระบวนการเดียวกัน

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศ และทรัพยากรมนุษย์ เป็นทั้งกระบวนการ และเนื้อหาในการพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นการถ่ายทอดวัฒนธรรม และเป็นการสร้างภูมิปัญญาให้แก่สังคม

การที่จะพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมนานาอารยะประเทศได้นั้น จะต้องมีการพัฒนาในทุก ๆ ด้านพร้อมกันไป ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครองและการศึกษาโดยเฉพาะการศึกษานับเป็นรากฐานที่สำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ เป็นเครื่องช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และเสริมสร้างกระบวนการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

การพัฒนาประเทศที่ผ่านมาจะชี้ให้เห็นว่า การพัฒนาที่ยั่งยืนนั้นมิใช่การพัฒนาที่ให้ความสำคัญเฉพาะกับการพัฒนาด้านใดด้านหนึ่งหรือความคิดที่ว่า หากพัฒนาเศรษฐกิจให้ก้าวหน้าเจริญเติบโตแล้ว จะส่งผลให้การพัฒนาด้านอื่น ๆ เจริญงอกงามตามไปด้วย เป็นสิ่งที่ได้รับการพิสูจน์มาแล้วว่าไม่เป็นความจริง จากสภาพปัจจุบันที่ประเทศกำลังเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง การพัฒนาที่ยั่งยืนจำเป็นต้องมีการพัฒนา **"แบบบูรณาการ"** ซึ่งต้องเน้นการพัฒนาที่ **"ตัวคน"** ให้คนมีการพัฒนาคุณภาพ และสมรรถนะ ให้สามารถมีความคิดริเริ่ม ความคิดสร้างสรรค์ อันจะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชน สังคมและของชาติในที่สุด และนำไปสู่การพัฒนาสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อมให้เกิดความสมดุล

สำหรับสภาพความจริงในปัจจุบัน **"ตัวคน"** ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้สังคมเจริญก้าวหน้าไปด้วยดี เพราะฉะนั้นการจะทำให้สังคมเจริญก้าวหน้าไปด้วยดีนั้นจะต้องมีการพัฒนาที่ ตัวคนเป็นสำคัญตัวคนในสถานศึกษาได้แก่ "นักเรียน" การที่จะทำให้นักเรียนเป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพ ต้องมีการปลูกฝังในหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นพฤติกรรมทางการเรียนพฤติกรรมทางการแต่งกาย หรือพฤติกรรมอื่น ๆ ที่มีส่วนทำให้เกิดการพัฒนาอย่างเป็นระบบ เกิดการคิดดี ทำดี โดยการเริ่มต้นที่พฤติกรรมที่ดีของนักเรียน

การที่นักเรียนประสบปัญหาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการออกกลางคัน เรียนไม่ทันเพื่อน เวลาเรียนไม่พอ ฯลฯ จากการตรวจสอบพบว่าเกิดจากพฤติกรรมบางอย่างที่นักเรียนไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบอย่างถูกต้อง

การเรียนการสอนวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม ซึ่งเป็นการปลูกฝังความมีระเบียบวินัย คุณธรรม ความซื่อสัตย์ ความเป็นมนุษย์ ความกตัญญู รักเกียรติภูมิแห่งตน เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม มีความรู้จักคิดวิเคราะห์ การทำงานเป็นกลุ่ม เคารพสิทธิของผู้อื่น เสียสละรักประเทศชาติ เห็นคุณค่าอนุรักษ์และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ศรัทธาในศาสนา จึงพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรมและเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ได้ยาก เพราะขัดกับหลักจิตวิทยาและธรรมชาติของการเรียนรู้ เพราะผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันในด้านสติปัญญา คุณธรรมจริยธรรม ความสามารถเข้าใจในเรื่องที่เรียนแตกต่างกัน ถ้าครูสอนเร็วผู้เรียนที่เรียนอ่อนจะตามไม่ทันครูสอนซ้ำอธิบายมาก ๆ ผู้เรียนก็จะเกิดความเบื่อหน่ายในการแก้ปัญหาดังกล่าวนี้วิธีหนึ่งที่จะช่วยในการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและยังปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ให้ดีขึ้น ได้แก่ การนำเอาวิธีการสอนมาให้ใช้เหมาะสมกับลักษณะวิชา กล่าวคือ ครูจะต้องหาวิธีการสอนที่ได้ผลมาใช้กับนักเรียน ซึ่งจะเป็นสิ่งที่ทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นกว่าเดิม ปัจจุบันการเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการด้านต่าง ๆ ของโลกยุคโลกาภิวัฒน์มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม วัฒนธรรม คุณธรรม จริยธรรม ครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติ

การเรียนวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรมเป็นการศึกษาเกี่ยวกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ เป็นการเรียนรู้ที่จะสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพสังคมปัจจุบันได้อย่างมีความสุข รายวิชาวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม เรื่องศาสนาในประเทศไทย ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจศาสนา จริยธรรม ศีลธรรม แนวคิดพื้นฐานที่เกี่ยวกับหน้าที่พลเมืองและศาสนา ทำให้พลเมืองในสังคมมีสภาพจิตใจที่เตรียมพร้อมที่จะพัฒนา การนำเอาหลักธรรมคำสอนไปปฏิบัติในการพัฒนาตนเอง และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข เป็นการกระทำความดี มีค่านิยมที่ดีงาม พัฒนาตนเองอยู่เสมอ รวมทั้งบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมและส่วนรวม ปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอนคือ นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ไม่สนใจการเรียน ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ดี ผู้วิจัยจึงหาทางแก้ปัญหาโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเรียน ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนสนใจเรียนมากขึ้น และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีความตระหนัก ความเข้าใจ เห็นคุณค่าของการประเมินตนเอง และระลึกอยู่เสมอว่าการประเมินตนเองอย่างเป็นระบบ ต่อเนื่องเป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จ โดยต้องกำหนดแนวทางในการดำเนินงานอย่างเป็นวงจรจนบรรลุ เป้าหมาย มีระบบการติดตามประเมินผลให้ทราบปัญหาและความก้าวหน้า จึงได้จัดทำงานวิจัยนี้เพื่อ นำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาตนเองและนำเสนอแก่ผู้ที่จะต้องใช้ข้อมูลในการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาตามความเหมาะสม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม เรื่อง ศาสนาในประเทศไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน วิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม เรื่อง ศาสนาในประเทศไทย โดยการใช้แบบฝึกทักษะ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม (20000-1501) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม กลุ่ม 2-3 ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม (20000-1501) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 71 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยแบ่งเครื่องมือออกเป็น 3 ประเภท คือ

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1 แผน/ชุด คือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ศาสนาในประเทศไทย

1.2 แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน จำนวน 87 ชุด (ก่อนเรียน 10 ข้อ ระหว่างเรียน 10 ข้อ และหลังเรียน 10 ข้อ)

2. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้

การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ วิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม เรื่องศาสนาในประเทศไทย โดยการใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 โดยมีขั้นตอนดังนี้

1) วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พุทธศักราช 2546) และกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยให้สอดคลองกับอธิบายรายวิชาและจุดประสงค์การเรียนรู้ในหลักสูตร

2) ศึกษาเอกสาร แนวคิด และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนด้วยแบบฝึกทักษะ

3) นำแผนการสอนที่สร้างขึ้นเรียบร้อยแล้ว มาตรวจสอบความสอดคล้องของ องค์ประกอบต่าง ๆ ในแผนการจัดการเรียนรู้ด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความชัดเจน ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้

4) นำแผนการจัดการเรียนรู้ วิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม เรื่องศาสนาในประเทศไทย โดยการใช้แบบฝึกทักษะ นำไปสอนเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนานักเรียน

2.2 แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน

ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรมเรื่องศาสนาในประเทศไทย เป็นแบบทดสอบที่ใช้ทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน เป็นแบบทดสอบประเภทปรนัย จำนวน 10 ข้อ โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1) ศึกษาหลักการและเทคนิคในการสร้างแบบทดสอบจากเอกสารการวัดและประเมินผล

2) วิเคราะห์ผลการเรียนรู (ตัวชี้วัด) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พุทธศักราช 2546)

3) สร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ วิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม เรื่องศาสนาในประเทศไทย ให้สอดคลองกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบทดสอบแบบปรนัยแบบ 5 ตัวเลือก มีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว โดยสร้างให้ครอบคลุมเนื้อหาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่กำหนดไว้

4) นำแบบทดสอบวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม เรื่องศาสนาในประเทศไทยไปใช้เก็บรวบรวมคะแนนกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยในชั้นเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้มีรูปแบบของการวิจัยซึ่งใช้กลุ่มเดียว มีลักษณะของการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และทดสอบหลังเรียน (Post-test) วิธีดำเนินการวิจัยมีดังนี้คือ

1. อธิบายถึงการเรียนโดยการใช้แบบฝึกทักษะ แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ วิธีประเมินผลการเรียนรู้

2. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักศึกษากลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน

3. ดำเนินการวิจัยโดยทำการสอนนักศึกษากลุ่มตัวอย่างในวิชาหนาที่พลเมืองและศีลธรรม เรื่อง ศาสนาในประเทศไทย โดยการใช้แบบฝึกทักษะ

4. เมื่อสอนครบตามแผนแล้ว ทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้โดยใช้ แบบทดสอบหลังเรียน (Post-test)

5. ตรวจแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม เรื่อง ศาสนาในประเทศไทย โดยการใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แล้วนำผลการวิเคราะห์โดยใช้วิธีทางสถิติเพื่อทดสอบสมมุติฐาน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม เรื่อง ศาสนาในประเทศไทย โดยการใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม เรื่อง ศาสนาในประเทศไทย โดยการใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม กลุ่ม 2 พบว่า คะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนโดยรวม 227 มีค่าเฉลี่ย 6.68 คะแนนแบบทดสอบระหว่างเรียนโดยรวม 325 มีค่าเฉลี่ย 9.56 คะแนนแบบทดสอบหลังเรียนโดยรวม 284 มีค่าเฉลี่ย 8.35 มีพัฒนาการแตกต่างกันโดยรวม 58 มีค่าเฉลี่ย 1.71 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนไม่แตกต่างจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม เรื่อง ศาสนาในประเทศไทย โดยการใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม กลุ่ม 3 พบว่า คะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนโดยรวม 242 มีค่าเฉลี่ย 6.54 คะแนนแบบทดสอบระหว่างเรียนโดยรวม 358 มีค่าเฉลี่ย 9.68 คะแนนแบบทดสอบหลังเรียนโดยรวม 293 มีค่าเฉลี่ย 7.92 มีพัฒนาการแตกต่างกันโดยรวม 51 มีค่าเฉลี่ย 1.38 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนไม่แตกต่างจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม เรื่อง ศาสนาในประเทศไทย โดยการใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม ทั้ง 2 กลุ่ม เฉลี่ยพบว่า คะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนโดยรวม 469 มีค่าเฉลี่ย 6.61 คะแนนแบบทดสอบระหว่างเรียนโดยรวม 683 มีค่าเฉลี่ย 9.62 คะแนนแบบทดสอบหลังเรียนโดยรวม 577 มีค่าเฉลี่ย 8.14 มีพัฒนาการแตกต่างกันโดยรวม 109 มีค่าเฉลี่ย 1.55 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนไม่แตกต่างจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม เรื่อง ศาสนาในประเทศไทย โดยการใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม พบว่า คะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนโดยรวมเฉลี่ย 6.61 คะแนนแบบทดสอบหลังเรียนโดยรวมเฉลี่ย 8.14 ค่า t-test = 4.61 แสดงว่า นวัตกรรมที่สร้างขึ้นทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น โดยคะแนนก่อนและหลังเรียนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม เรื่อง ศาสนาในประเทศไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม กลุ่ม 2-3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ดังนี้

1. ควรมีการพัฒนานวัตกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ให้มากขึ้น เพื่อนักเรียนจะได้ฝึกในรูปแบบที่ หลากหลายแตกต่างกันไป และควรพัฒนานวัตกรรมในกลุ่มสาระอื่น ๆ ทุกระดับชั้นด้วย

2. แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นต้องสามารถพัฒนาทักษะของผู้เรียนได้จริง

3. ควรส่งเสริมให้นักเรียนนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันให้มากขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนได้รับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม เรื่อง ศาสนาในประเทศไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 อยู่ในระดับสูงขึ้น

2. สามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาตนเองและนำเสนอแก่ผู้ที่จะต้องการใช้ ข้อมูลภายในสถานศึกษา

3. สถานศึกษาจะได้ประโยชน์จากการนำผลการวิจัยไปใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการให้บรรลุตามเป้าหมาย

การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการเรียนวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิต ระดับ ปวช.1 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาววีรดา สุดประเสริฐ
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา ศษ.บ.(พลศึกษา)
ปีการศึกษา 2562

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การดำเนินชีวิตในปัจจุบันมีความยุ่งยากและซับซ้อนมาก เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมและเทคโนโลยีที่ก่อให้เกิดทั้งผลดีและผลเสีย บุคคลจึงทำเป็นต้องปรับเปลี่ยน วิถีการดำเนินชีวิต เพื่อให้รู้เท่าทันต่อความเปลี่ยนแปลงและปฏิบัติตนเป็นประโยชน์ต่อครอบครัว สังคม ประเทศชาติและโลก สุขศึกษาและพลศึกษาจึงวิชาที่สำคัญเพราะเป็นพื้นฐานของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีลักษณะดังกล่าว กล่าวคือบุคคลต้องเรียนรู้ตลอดชีวิต มุ่งเน้นการดูแล การส่งเสริม การพัฒนาและการบริหารจัดการชีวิตอันเป็นรากฐานสำคัญยิ่งต่อการดำเนินชีวิตที่สมดุลทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และจิตวิญญาณของผู้เรียนแล้วยังเป็นการเสริมสร้างค่านิยมและสุขนิสัยที่ดี รักการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา

อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ซึ่งเป็นองค์ประกอบรวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (ประพัฒน์พงศ์ เสนาฤทิ์, 2545:1)

พลศึกษา เป็นกลุ่มวิชาที่มีความสำคัญยิ่งต่อการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียนโดยตรง เพราะครอบคลุมเรื่องสุขภาพที่เป็นพื้นฐานจำเป็นต่อชีวิตความเป็นอยู่ของผู้เรียนแต่ละคน โดยมุ่งพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งด้านสาระความรู้เกี่ยวกับสุขภาพที่จำเป็นที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้ด้านการเสริมสร้างเจตคติและค่านิยมที่ดี คุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะนิสัยที่พึ่งประสงค์ เช่น ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัยในตนเอง การเคารพในสิทธิของผู้อื่น และกฎกติกาของสังคม และด้านทักษะกระบวนการปฏิบัติในการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพที่ยั่งยืน ตามแนวการจัดการศึกษาในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ผลรวมสุดท้ายคือ ผู้เรียนมีความสามารถในการควบคุมและพัฒนาองค์รวม (Holistic) ของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทุกด้าน (ประพัฒน์พงศ์ เสนาฤทิ์, 2545:1)

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ได้จัดการเรียนการสอนวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิต (พลศึกษา) เพื่อมุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนด้านปัญญาพัฒนาระบบการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การตัดสินใจ และการแก้ปัญหาโดยการให้ผู้เรียนเรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง เข้าใจธรรมชาติ รู้จักและเข้าใจตนเอง เห็นคุณค่าของตนและผู้อื่น รักการออกกำลังกาย และเล่นกีฬารวมทั้งมีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดี เพื่อให้สามารถปฏิบัติตนได้ถูกต้องเหมาะสม ทั้งในด้านการป้องกัน การส่งเสริมและดำรงไว้ซึ่งสุขภาพที่ดีอย่างถาวรทั้งตนเองของครอบครัว และชุมชน

ดังนั้น จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะทำการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการเรียนวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิต (พลศึกษา) ระดับ ปวช.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสอนวิชาสามัญ (พลศึกษา) เพื่อนำผลการวิจัยไปวิเคราะห์ใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนและนำผลการวิจัยไปจัดกิจกรรมในกระบวนการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการเรียนวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิต (พลศึกษา) ระดับ ปวช.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2562

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนระดับ ปวช.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2561 โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampline) ห้องละ 24 คน 5 ห้อง เป็นนักเรียนผู้ชาย 20 คน และเป็นนักเรียนผู้หญิง 100 คน รวมนักเรียนทั้งหมด 120 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 1 ชุด จากงานวิจัยและเอกสารตำราต่าง ๆ โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นตรวจสอบรายการ (Check List) เพื่อสอบถามเกี่ยวกับเพศ อายุ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการเรียนวิชากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตอบแบบสอบถามสามารถแสดงระดับการปฏิบัติ ระดับใดระดับหนึ่งใน 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

1. พฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain)
2. พฤติกรรมด้านจิตพิสัย (Affective Domain)
3. พฤติกรรมด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เป็นแบบสอบถามประเภทปลายเปิด (Opened Form) โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถาม สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. ศึกษาเอกสารตำรา และค้นคว้าข้อมูลงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสอบถามผู้ที่เกี่ยวข้องในการสอนวิชากลุ่มสาระการเรียนรู้ศึกษาและพลศึกษา
2. ศึกษาประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการเรียนวิชาสามัญ (พลศึกษา)
3. รวบรวมประเด็นต่าง ๆ ของข้อมูลนำมาสร้างแบบสอบถาม และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญดู 5 ท่าน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้ทำแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการเรียนวิชาสามัญ พลศึกษา ระดับ ปวช.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2562 โดยใช้แบบสอบถามที่ได้จัดเตรียมเอาไว้
2. อธิบายชี้แจงรายละเอียดให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างให้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์ และประโยชน์ที่ได้รับก่อนที่จะให้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์โดยการหาค่าเป็นร้อยละ (Percentile)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการเรียนวิชาสามัญพลศึกษา นำมาวิเคราะห์ โดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Maen) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เป็นแบบสอบถามประเภทปลายเปิด (Opened Form) โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถาม สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการเรียนวิชาสามัญ พลศึกษา ระดับ ปวช.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2562 ได้ผลดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย ร้อยละ 16.6 ส่วนเพศหญิง ร้อยละ 83.4 อายุ 16 ปี ร้อยละ 70.8 และอายุ 17 ปี ร้อยละ 29.2
2. สรุปผลโดยภาพรวมของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยรวมเกณฑ์การประเมิน การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต $\overline{X}$ เท่ากับ 4.10 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. เท่ากับ .473 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการเรียนวิชาวิชาพลศึกษา ระดับ ปวช.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการเรียนวิชาสามัญ (พลศึกษา) ระหว่างเพศชายและเพศหญิงมาศึกษาว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อนำผลการวิจัยไปวิเคราะห์ใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ ในการเรียนการสอน
2. เพื่อนำผลการวิจัยไปจัดกิจกรรมในกระบวนการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน

การศึกษาเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ของนักเรียนระดับ ปวช.1 การจัดการสำนักงาน โดยใช้หลักการประเมินการปฏิบัติทักษะ

ผู้วิจัย	นางสาวพวงน้อย เจนกิจ
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	ค.บ.(พลศึกษา)
ปีการศึกษา	2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ความเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีสมัยใหม่เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้คนในสังคมต้องปรับปรุงและพัฒนาตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทั้งหลายโดยเฉพาะอย่างยิ่งทางการศึกษาต้องปรับปรุงเพื่อให้คนมีความรู้ความสามารถให้สอดคล้องกับสภาวการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นด้วยเหตุนี้นักการศึกษาจึงได้พยายามปรับปรุงหลักสูตรในระดับต่างๆให้ได้มาตรฐานเพื่อเป็นหลักในการนำไปใช้แก้ปัญหาและดำเนินชีวิตในสังคมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

พลศึกษาเป็นวิชาหนึ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นสำหรับมนุษย์มากโดยเฉพาะในส่วนที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตเพราะพลศึกษาเป็นวิชาที่สร้างสรรค์จิตใจของมนุษย์ซึ่งเกี่ยวข้องกับความคิด ตลอดจนกระบวนกาทางร่างกายตลอดจนช่วยให้นักเรียนมีความเจริญงอกงามทั้งสติปัญญาอารมณ์และสังคม

อย่างไรก็ตามองค์ประกอบหนึ่งที่นับว่าสำคัญคือเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาเจตคติต่อวิชามีบทบาทสำคัญในอันที่จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้กล่าวคือนักเรียนจะสามารถเรียนรู้วิชาใดๆได้ดีขึ้นหากนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชานั้นๆดังนั้นนักเรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาใดย่อมทำให้การเรียนวิชานั้นไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรนักเรียนที่มีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาพลศึกษาก็จะทำให้การเรียนพลศึกษาไม่ประสบผลสำเร็จเพราะจะทำให้นักเรียนไม่สนใจไม่ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมไม่ชอบวิชาพลศึกษาไม่เห็นคุณค่าของวิชาพลศึกษาและเห็นว่าวิชาพลศึกษาน่าเบื่อหน่ายมักจะมีเจตคติทางลบต่อวิชาพลศึกษาคิดว่าตนเป็นผู้ล้มเหลวเสมอไม่ชอบเข้าชั้นเรียน ดังนั้น การที่นักเรียนจะเรียนพลศึกษาได้ดีขึ้น นักเรียนจะต้องมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการเล่นลูกและความพึงพอใจต่อการฝึกกีฬาเซปักตะกร้อ
2. เพื่อศึกษาเจตคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการสำนักงาน จำนวน 32 คน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่กำลังเรียนในรายวิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ เรื่องกีฬาเซปักตะกร้อ ประจำปีการศึกษา 2562

กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการสำนักงาน จำนวน 32 คน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่กำลังเรียนในรายวิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ เรื่องกีฬาเซปักตะกร้อ ประจำปีการศึกษา 2562

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษา เอกสาร งานวิจัย ตำรา บทความ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกีฬาเซปักตะกร้อ
2. แบบฝึกการพัฒนาทักษะการเล่นทักษะพื้นฐานและความพึงพอใจต่อการฝึกกีฬาเซปักตะกร้อ
3. เกณฑ์การทดสอบทักษะพื้นฐาน

การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลมี 2 ชุด ๆ ละ 3 แบบ คือ การเล่นลูกตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านในและข้างเท้าด้านนอก

เครื่องมือการวัดชุดที่ 1 แบบที่ 1 ผู้ฝึกโยนลูกแล้วให้ผู้รับการฝึกเตะด้วยข้างเท้าด้านในกลับมาจำนวน 10 ลูกระยะ 3เมตร

แบบที่ 2 ผู้ฝึกโยนลูกแล้วให้ผู้รับการฝึกเตะด้วยข้างเท้าด้านนอกกลับมา จำนวน 10 ลูก ระยะ 5เมตร

แบบที่ 3 ผู้รับการฝึกวงกลมสนามบาสเกตบอล จำนวน 20 ลูก

เครื่องมือการวัดชุดที่ 2

แบบที่ 1 จับคู่เตะไปมาจำนวน 10 ครั้ง ระยะ 3 เมตร

แบบที่ 2 จับคู่เตะไปมาจำนวน 10 ครั้ง ระยะ 5 เมตร

แบบที่ 3 จับคู่เตะไปมาจำนวน 20 ครั้ง ระยะ 5 เมตร

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ 4 สัปดาห์ โดยมีการแบ่งเป็นขั้นตอนดังนี้

1. เก็บรวบรวมข้อมูลผลการทดสอบทั้งหมด 2ครั้ง กำหนดวันเวลาในครั้งที่ 1 และที่ 2
2. ดำเนินการทดสอบ นักเรียนในกลุ่มประชากรทั้งหมด 32 คน
3. ครั้งที่ 1 สัปดาห์ที่ 1 ทดสอบก่อนการฝึกทักษะกีฬาเซปักตะกร้อแก่ประชากรทั้งหมด และบันทึกผลในแบบบันทึกผลการทดสอบ
4. ในชั่วโมงที่มีการเรียนการสอนสัปดาห์ที่ 4-5 ให้นักเรียนทำการฝึก ในแบบฝึกที่ 1-3 ของชุดที่ 1 ในสัปดาห์ที่ 6-7 ให้นักเรียนทำการฝึกในแบบฝึกที่ 1-3ของชุดที่ 2 ทำการทดสอบครั้งที่ 2 แล้วบันทึกผลการทดสอบครั้งที่ 2
5. ผู้วิจัยควบคุมการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง จากนั้นนำไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยการนำข้อมูลที่ได้ไปเทียบเกณฑ์การทดสอบทักษะเซปักตะกร้อ

6. นำข้อมูลที่ได้ทั้ง 2 ครั้งมาวิเคราะห์ข้อมูล พัฒนาการ แล้วสรุปผลการวิจัย

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

ครั้งที่ 1 ก่อนการฝึกสัปดาห์ที่ 1 ทดสอบทักษะการเล่นลูกสองมือล่างและความพึงพอใจต่อการฝึกกีฬาเซปักตะกร้อของนักเรียน ปวช.1

ครั้งที่ 2 หลังการฝึก สัปดาห์ที่ 8

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางการนำเสนอข้อมูล

เกณฑ์การประเมินที่ได้จากการวัดเจตคติของนักเรียนในการปฏิบัติทักษะ

	เกณฑ์การทดสอบ	
คนที่	ทดสอบครั้งที่1	ทดสอบครั้งที่2
1	ไม่ผ่าน	ผ่าน
2	ไม่ผ่าน	ผ่าน
3	ผ่าน	ผ่าน
4	ผ่าน	ผ่าน
5	ผ่าน	ผ่าน
6	ไม่ผ่าน	ผ่าน
7	ผ่าน	ผ่าน
8	ผ่าน	ผ่าน
9	ผ่าน	ผ่าน
10	ผ่าน	ผ่าน
11	ผ่าน	ผ่าน
12	ผ่าน	ผ่าน
13	ไม่ผ่าน	ผ่าน
14	ผ่าน	ผ่าน
15	ไม่ผ่าน	ผ่าน
16	ผ่าน	ผ่าน
17	ผ่าน	ผ่าน
18	ผ่าน	ผ่าน
19	ไม่ผ่าน	ผ่าน
20	ผ่าน	ผ่าน
21	ผ่าน	ผ่าน
22	ผ่าน	ผ่าน
23	ผ่าน	ผ่าน
24	ไม่ผ่าน	ผ่าน
25	ไม่ผ่าน	ผ่าน
26	ผ่าน	ผ่าน
27	ผ่าน	ผ่าน
28	ผ่าน	ผ่าน
29	ผ่าน	ผ่าน
30	ไม่ผ่าน	ผ่าน
31	ผ่าน	ผ่าน
32	ไม่ผ่าน	ผ่าน

จากตารางที่ 1 แสดงเกณฑ์การประเมินที่ได้จากการวัดเจตคติของนักเรียนในการปฏิบัติทักษะ ครั้งที่ 1 จำนวน 32คน ผ่านเกณฑ์จำนวน 21 คน ที่มีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 11 คน ที่มีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาพลศึกษาครั้งที่ 2 จำนวน 32 คน ผ่านเกณฑ์ 32 คน แสดงว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา

คะแนนที่ได้จากแบบวัดเกณฑ์ของเจตคติต่อวิชาพลศึกษา

เกณฑ์การทดสอบ	จำนวน		ค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	
	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
ครั้งที่ 1	21	11	65.62	34.38
ครั้งที่ 2	32	-	100	-

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นถึงจำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 32 คน ครั้งที่ 1 แบ่งเป็นนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 21 คน และนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์11 คนเกณฑ์การประเมินที่ได้จากแบบวัดเจตคติต่อวิชาพลศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 100 คะแนน โดยนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์มีค่าเฉลี่ยของเจตคติเท่ากับ 65.62 คะแนน และนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์มีค่าเฉลี่ยของเจตคติเท่ากับ 34.38 คะแนน ซึ่งนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์มีคะแนนเจตคติที่สูงกว่านักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ เมื่อเทียบกับเกณฑ์ตารางคะแนนเจตคติ ทำให้สรุปได้ว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา นักเรียนหญิง

สรุปผลการวิจัย

เกณฑ์การทดสอบ	จำนวน		ค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	
	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
ครั้งที่ 1	21	11	65.62	34.38
ครั้งที่ 2	32	-	100	-

ผลจากการศึกษาเจตคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนหญิงต่างก็มีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยร้อยละที่ได้

ข้อเสนอแนะ

1. เกณฑ์และแบบทดสอบที่ใช้ควรผ่านการทดสอบหลาย ๆ ครั้งเพื่อนำมาแก้ไขต่อไป
2. ไม่ควรทำการทดสอบครั้งที่ 1 ก่อนการฝึกสัปดาห์ที่ 1
3. ขณะที่ทำการทดสอบครูประจำวิชาควรให้คำแนะนำอย่างถูกต้อง และเอาใจใส่นักเรียนให้มาก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นักเรียนมีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาอย่างไร

การศึกษาพฤติกรรมการส่งงานวิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับ ปตอ.1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวฉัตรกมล พุ่มทิม
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี
ปีการศึกษา	2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันจากการสอนในวิชาภาษาไทย และสอบถามครูผู้สอนในรายวิชาต่างๆ ของนักเรียนระดับ ปตอ.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มักจะส่งงานที่ได้รับมอบหมายไม่ตรงเวลาที่ครูผู้สอนกำหนด หรือบางคนก็ไม่ส่งงานเลยซึ่งทำให้ครูผู้สอนไม่สามารถวัดความรู้หรือติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนได้ และในบางรายวิชาอาจมีผลต่อคะแนนเก็บของนักเรียน ดังนั้นผู้วิจัยซึ่งในฐานะที่เป็นครูผู้สอน เห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในระดับ ปตอ.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการแก้ปัญหาของนักเรียนในเรื่องการไม่ส่งงานต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุของการไม่ส่งงานของนักเรียนชั้น ปตอ.1
2. เพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับการแก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักเรียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับ ปตอ.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชกำลังศึกษาอยู่ในระดับ ปตอ.1 ในภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2562 จำนวน 6 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถาม

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. กำหนดข้อมูลที่ต้องการ
2. กำหนดรูปแบบของคำถาม
3. ร่างแบบสอบถาม
4. ขั้นตรวจสอบแบบสอบถาม
5. ทดลองใช้แบบสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

นำแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมในเรื่องการไม่ส่งงานและการบ้าน ของนักเรียนชั้น ปตอ.1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชจำนวน 6 คน เพื่อหาสาเหตุของการไม่ส่งงานและการบ้าน และทำการบันทึกคะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ผลจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาค่าร้อยละ
1. การหาค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนระดับ ปตอ.1 ในเรื่องการไม่ส่งงานและการบ้าน แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของการไม่ส่งงาน ลำดับที่ 1 คือ การให้งานมากเกินไป โดยคิดจากนักเรียน 40 คน ที่เลือกเป็นสาเหตุอันดับที่ 1 จำนวน 12 คน คิดเป็น ร้อยละ 25

ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจเจาะจงทำการวิจัยกลุ่มนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ ต่อไป และอาจแยกหัวข้อเป็นรายวิชาต่างๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ระเอียดขึ้น ซึ่งจะได้นำผลการทดลองที่ได้ไปแก้ไขปัญหาในการไม่ส่งงานและการบ้านของนักเรียนต่อไป

ข้อเสนอแนะนักเรียน

1. อยากได้การบ้านที่น้อยลง
2. อยากได้การบ้านแบบพอดีๆไม่น้อยไม่มากเกินไป
3. อยากให้มีงานและการบ้านน้อยๆ
4. อยากได้การบ้านน้อยๆ วันละ 1 อย่าง
5. อยากให้การบ้านพอสมควรกับเวลา
6. อยากเรียนอย่างเดียวไม่มีการบ้าน
7. การบ้านไม่ยากเกินไป
8. อยากได้การบ้านวันละ 1 วิชา
9. อยากให้มีการบ้านสัปดาห์ละ 1 วิชา
10. ควรให้เวลาในการทำการบ้านและลดการบ้านลง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงพฤติกรรมและสาเหตุของการไม่ส่งงานของนักเรียน
2. ได้แนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน

แผนกวิชาสัมพันธ์

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และสถิติเพื่องานอาชีพ โดยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง ตรรกศาสตร์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นายสมโชค ทิพย์มณี
ตำแหน่ง ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา กศ.บ.(คณิตศาสตร์)
ปีการศึกษา 2562

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คณิตศาสตร์มีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาความคิดของมนุษย์ และการศึกษาหาความรู้ศาสตร์อื่น ๆ ล้วนจำเป็นต้องใช้คณิตศาสตร์เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ทั้งสิ้น นอกจากนี้ ยังช่วยมนุษย์ให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผล คิดอย่างเป็นระบบและมีระเบียบแบบแผน รวมทั้งสามารถวิเคราะห์ปัญหาและสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างรอบคอบถี่ถ้วน วิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่ต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจและทักษะความชำนาญในการแก้ปัญหา จึงจะสามารถนำไปประยุกต์ใช้และแก้ปัญหาความรู้ในแต่ละเรื่องจะมีความสัมพันธ์กันเป็นลูกโซ่ ดังนั้น ผู้เรียนจะต้องมีความรู้พื้นฐานที่จะนำไปใช้ในการเรียนรู้เรื่องใหม่ ผู้เรียนจะต้องมีความพร้อมทั้งด้านสมาธิโดยตลอด เพื่อความเข้าใจเนื้อหาและเมื่อเข้าใจเนื้อหาในชั้นเรียนแล้วยังไม่พอ ผู้เรียนจะต้องฝึกทักษะและความชำนาญอย่างสม่ำเสมอ ทำโจทย์หลาย ๆ รูปแบบให้รวดเร็วและแม่นยำ

ในการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์และสถิติเพื่องานอาชีพ ครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ควรจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างในความสามารถทางการเรียนการสอนของนักเรียน เพื่อประกอบการเลือกกิจกรรมในการเรียนการสอน ซึ่งในการสอนนักศึกษาในระดับเดียวกันแต่มีความแตกต่างกันในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และสถิติเพื่องานอาชีพนั้นจะเป็นผลดี เมื่อมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักศึกษาได้เรียนรู้ตามความสามารถหรืออาจให้นักศึกษาที่มีความสามารถสูงกว่าได้มีโอกาสช่วยเพื่อนที่มีความสามารถต่ำกว่า ซึ่งจะสามารถทำให้นักศึกษาที่มีความสามารถต่ำกว่าได้เข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น ด้วยวัยที่ใกล้เคียงกันทำให้สามารถใช้ภาษาที่สื่อสารกันให้เข้าใจง่ายกว่าและกล้าที่จะซักถาม ในการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์และสถิติเพื่องานอาชีพ ได้จัดการเรียนการสอนตามแผนการเรียนรู้โดยในช่วงเวลาแรกนั้นครูผู้สอนจะใช้วิธีการสอนแบบบรรยายประกอบใบความรู้ และให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัดหลังจากจบการเรียนการสอนในเรื่องศึกษาเกี่ยวกับการฝึกทักษะและการคำนวณและการแก้ไขเกี่ยวกับตรรกศาสตร์ การวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง การวัดการกระจายของข้อมูล ค่ามาตรฐาน การประยุกต์ใช้สถิติในงานอาชีพและความน่าจะเป็น ทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้ถึงวิชาคณิตศาสตร์และการนำวิชาคณิตศาสตร์ไปใช้อย่างเกิดคุณค่าสูงสุด นักศึกษาส่วนใหญ่จะยังไม่ค่อยเข้าใจเมื่อทำการทดสอบหลังเรียน นักศึกษาจะมีผลการเรียนค่อนข้างต่ำในเรื่อง ตรรกศาสตร์

ด้วยเหตุนี้เองจึงทำให้ผู้วิจัยพยายามมุ่งมั่นที่จะแก้ปัญหาการเรียนการสอน รายวิชาคณิตศาสตร์และสถิติเพื่องานอาชีพ โดยการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง ตรรกศาสตร์ จัดการเรียนการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เพื่อให้นักศึกษาได้มีความรู้ความเข้าใจมากขึ้น เมื่อถึงเวลาปฏิบัติจริง พร้อมครูผู้สอน และเพื่อเพิ่มศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาให้เพิ่มมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มเรื่องตรรกศาสตร์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และสถิติเพื่องานอาชีพก่อนและหลังเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง ตรรกศาสตร์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง ตรรกศาสตร์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 5 ห้อง รวมประชากรทั้งสิ้น 102 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 1 ห้อง มีนักศึกษาจำนวน 36 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง ตรรกศาสตร์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
2. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ตรรกศาสตร์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
3. ใบงาน เรื่อง ตรรกศาสตร์
4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
5. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มเรื่องตรรกศาสตร์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 การสร้างเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หลักสูตรวิชาคณิตศาสตร์และสถิติเพื่องานอาชีพ (3000-1404) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2556 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1 แผน รวมเวลา 6 คาบ ๆ ละ 60 นาที โดยนำบทเรียนที่ทำไว้มาบรรจุในแผน

2. การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง ตรรกศาสตร์ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หลักสูตรและคำอธิบายรายวิชา โดยออแบบบทเรียนให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระและผลการเรียนรู้ กำหนดบทเรียนออกเป็น 1 หน่วย

3. นำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ตรรกศาสตร์ ไปทดลองกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 36 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง ตรรกศาสตร์ (E_1/E_2) โดยดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนคู่กับแผนการจัดการเรียนรู้ และเก็บคะแนนจากการทำกิจกรรมระหว่างเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม นำคะแนนรวมทั้งหมดไปคำนวณหาค่า E_1 เมื่อสิ้นสุดการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มทั้งหน่วย ให้นักศึกษาทุกคนทำแบบทดสอบหลังเรียน นำคะแนนที่ได้ทั้งหมดไปคำนวณหาค่า E_2

4. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องตรรกศาสตร์ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ผลการเรียนรู้และเนื้อหาสาระ สร้างแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก โดยตั้งคำถามให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ทั้งหมด 20 ข้อ ไปทดสอบกับนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง

5. การสร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง ตรรกศาสตร์ ผู้วิจัยศึกษาจุดมุ่งหมายและวิธีการพัฒนาแบบประเมินความพึงพอใจ ดำเนินการพัฒนาเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 2 การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง ตรรกศาสตร์

1. ชี้แจงนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำนวน 36 คน ได้รับทราบขั้นตอนการเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม และปฏิบัติต่อบทเรียนได้อย่างถูกต้อง แล้วให้นักศึกษาทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Pre-test) เรื่องตรรกศาสตร์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ ดำเนินการสอนในคาบแรก บันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนทดสอบก่อนเรียน

2. ดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง ตรรกศาสตร์ ควบคู่กับแผนการจัดการเรียนรู้ ดำเนินการทดลอง จำนวน 6 คาบ ๆ ละ 60 นาที

3. ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และสถิติเพื่องานอาชีพ เรื่อง ตรรกศาสตร์ ฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน แล้วบันทึกผลการสอบเป็นคะแนนหลังเรียน

4. ประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม โดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 18 ข้อ

5. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลงเรียนไปวิเคราะห์หาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ค่าทดสอบที (t-test dependent) เพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไป

6. ข้อมูลที่ได้จากการประเมินความพึงพอใจนำไปวิเคราะห์ระดับแบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าร้อยละ

1.2 ค่าเฉลี่ย

1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. สถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม

2.1 หาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม ใช้สูตร t-test dependent

สรุปผลการวิจัย

การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง ตรรกศาสตร์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง ตรรกศาสตร์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีจำนวน 1 หน่วย ประกอบด้วย คู่มือครูผู้สอน ใบความรู้ กิจกรรม โดยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด E1/E2 (80/80) คือ มีค่าเท่ากับ 84.30/83.75

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง ตรรกศาสตร์ พบว่า หลังจากการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง ตรรกศาสตร์ นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง ตรรกศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง ตรรกศาสตร์ พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.40

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เป็นวิธีการที่ใช้ได้ดี นักศึกษาสามารถศึกษาเองได้

2. บทบาทของผู้สอน ผู้สอนควรอธิบายขั้นตอนการปฏิบัติงานให้เข้าใจ นักศึกษาได้ปฏิบัติตามได้ทันและเข้าใจเนื้อหาขณะทำการปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการทำวิจัยเรื่องนี้ต่อไป โดยใช้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดิมหรือเปลี่ยนกลุ่ม เพื่อความต่อเนื่องและเพื่อพัฒนาศักยภาพนักศึกษา ในเรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโดยใช้แบบสาธิตกระบวนการกลุ่มต่อไป และใช้ร่วมกับวิชาอื่น ๆ เพื่อเป็นการบูรณาการโดยเฉพาะอย่างยิ่งวิชาที่เกี่ยวกับประสบการณ์ทางด้านวิชาการด้านต่าง ๆ ในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ เพื่อให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดียิ่งขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง ตรรกศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่มีประสิทธิภาพ

2. เป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของนักศึกษาที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ตรรกศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

3. เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยกระบวนการกลุ่มในรายวิชาอื่นต่อไป

การแก้ปัญหานักเรียนไม่ส่งงานที่มอบหมายในรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ ของนักเรียนระดับ ปวช.1 การโรงแรม 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้เทคนิคการเสริมแรง

ผู้วิจัย	น.ส.วรรณิภา อิสระดำเกิง
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา	ค.บ.(วิทยาศาสตร์ทั่วไป)
ปีการศึกษา	2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ผู้สอนได้รับมอบหมายให้สอนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 20000-1303 เมื่อสอนไปได้ 3 สัปดาห์ผู้เรียนจะต้องส่งงานที่มอบหมายไป ที่ส่งตามกำหนดประมาณ 90% ของผู้เรียน ส่วน 10% ไม่ส่ง ผู้สอนจึงต้องแก้ปัญหา เพราะถ้าปล่อยไปจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางเรียนของผู้เรียนจำนวนไม่น้อย ผู้สอนจึงได้ศึกษาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ซึ่งตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 24 (1) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (4) จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกันรวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา มาตรา 28 หลักสูตรการศึกษาระดับต่าง รวมทั้งหลักสูตรการศึกษาสำหรับบุคคลตามมาตรา 10 วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ต้องมีลักษณะหลากหลาย ทั้งนี้ให้จัดตามความเหมาะสมของแต่ละระดับโดยมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลให้เหมาะสมแก่วัยและศักยภาพ สาระของหลักสูตร ทั้งที่เป็นวิชาการและวิชาชีพ ต้องมุ่งพัฒนาคนให้มีความสมดุลทางความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม และความรับผิดชอบต่อสังคม

จันทร์เพ็ญ เชื้อพานิช (2525. หน้า 320-328) ได้กล่าวถึงการเสริมแรง (Reinforcement) หรือการเสริมพลังว่าเป็นเทคนิคการสอนที่ใช้หลักการเรียนรู้ตามทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำ (Operant conditioning) ของนักจิตวิทยาการศึกษาชื่อ สกินเนอร์ (B.F.Skinner) ซึ่งได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้ากับพฤติกรรมที่เกิดขึ้น สิ่งเร้าเป็นสัญญาณให้นักเรียนรู้ว่าควรจะแสดงพฤติกรรมใดบ้าง การให้สิ่งเร้ากับนักเรียนเพื่อให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งต่อไปนั้นเรียกว่าการเสริมแรง

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และเทคนิคการสอนที่ใช้หลักการเรียนรู้ตามทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำ ดังกล่าวข้างต้น ผู้สอนจึงนำมาบูรณาการในการแก้ปัญหาที่นักเรียนมีพฤติกรรมที่ไม่ส่งงานที่ได้รับมอบหมายไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุของการไม่ส่งงานของนักเรียน ปวช. 1 การโรงแรม 2 รายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 20000-1303 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โดยใช้เทคนิคการเสริมแรง

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของ นักเรียน ปวช. 1 การโรงแรม 2 รายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 20000-1300 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ที่มีต่อรูปแบบการสอน โดยใช้เทคนิคการเสริมแรง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียน ปวช.1 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 20000-1303 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 67 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียน ปวช.1 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 20000-1303 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 34 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสัมภาษณ์ จำนวน 1 ชุด
2. แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด
3. แบบบันทึก จำนวน 1 ชุด
4. แบบสังเกต จำนวน 1 ชุด

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. วิธีการสร้างรูปแบบ แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม แบบบันทึก แบบสังเกต
2. ศึกษาหลักสูตร และเอกสารการสอนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ
3. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการสอนวิทยาศาสตร์ โดยวิธีการเสริมแรง
4. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการสร้างแบบสัมภาษณ์
5. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการสร้างแบบสอบถาม
6. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการสร้างแบบบันทึก
7. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการสร้างแบบสังเกต
8. สร้างรูปแบบของเครื่องมือตามข้อที่ 4-7

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้สอนจะเรียกนักเรียนมาสัมภาษณ์รายบุคคล ตามแบบสัมภาษณ์ที่สร้าง

2. เมื่อรับทราบถึงปัญหา หรือเหตุผลของผู้เรียนแล้ว ผู้สอนจึงวิเคราะห์ว่าควรใช้เทคนิคการเสริมแรงทางบวกหรือลบกับผู้เรียนแต่ละคน

พร้อมกำหนดวันส่งงานที่ได้รับมอบหมายใหม่ แล้วบันทึกการเสริมแรงลงในแบบบันทึก

3. ในระหว่างวันที่ยังไม่ถึงกำหนดส่งงาน ผู้สอนจะคอยสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนโดยบันทึกผลการสังเกตลงในแบบสังเกต

4. เมื่อผู้เรียนส่งงานที่มอบหมายตามกำหนดการส่งงานในข้อที่ 3 แล้ว ผู้สอนจะใช้เทคนิคการเสริมแรงทางบวก ผู้เรียนได้ทำแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด คือ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการใช้ ค่าร้อยละ ตารางและแผนภูมิ

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยได้ว่า ผู้เรียนมี พฤติกรรมไม่ส่งงานก่อนใช้เทคนิคการเสริมแรง มีระดับคะแนนร้อยละ 44.11 ของผู้เรียนทั้งหมด 34 คน และเมื่อใช้เทคนิคการเสริมแรงผู้เรียนมีพฤติกรรมไม่ส่งงานร้อยละ 13.11 ของผู้เรียนที่มีพฤติกรรมไม่ส่งงานจำนวน 15 คน และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนโดยใช้เทคนิคการในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ควรใช้เทคนิคการเสริมแรงกับผู้เรียนที่มีพฤติกรรมไม่ส่งงานที่ได้รับมอบหมาย กับผู้เรียนวิชาวิทยาศาสตร์อื่น ๆ ด้วย

2. ผู้เรียนที่มีพฤติกรรมไม่ส่งงานที่ได้รับมอบหมาย หลังจากการใช้เทคนิคการเสริมแรงแล้ว ควรศึกษาเป็นกรณีพิเศษในโอกาสต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้บรรยากาศในห้องเรียนผ่อนคลายและมีความสนุกสนาน

2. ทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาวิทยาศาสตร์

3. ทำให้ผู้เรียนได้ปรับปรุงและพัฒนางานที่ได้รับมอบหมายโดยใช้วิธีคิดในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

การพัฒนาทักษะการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการ ด้วยวิธีการเรียนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 คหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นายธนิกกุล ไตรเมศ
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา	ค.บ.(คณิตศาสตร์)
ปีการศึกษา	2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สภาพของสังคมไทยขณะนี้กำลังก้าวเข้าสู่ยุคการเปลี่ยนแปลงไปตามกระแสแห่งโลกโลกาวิวัฒน์ ซึ่งมีส่วนผลักดันให้สังคมไทยเป็นระบบเปิดข้อมูลข่าวสารและทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นจากสังคมภายนอกได้หลั่งไหลเข้ามาสู่สังคมไทยอย่างรวดเร็ว ด้วยเหตุนี้เองสังคมไทยจึงจำเป็นต้องมีพลเมืองที่มีคุณภาพและศักยภาพที่เหมาะสม การศึกษาซึ่งมีหน้าที่ในการเตรียมและพัฒนาคนออกสู่สังคมต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเพื่อพัฒนาคนไทยทั้งหมดให้มีศักยภาพในการเรียนรู้การแสวงหาความรู้ รวมทั้งความสามารถปรับตัวให้เข้ากับความเปลี่ยนแปลง ที่มุ่งเน้นเกี่ยวกับการจัดการเรียนที่เน้นกระบวนการคิดอย่างมีระบบและมีเหตุผล มุ่งให้ผู้เรียนรักการเรียนรู้ รู้จักคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ แสวงหาความรู้และรู้จักแก้ปัญหาด้วยตนเองรวมทั้งรู้จักการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะตามระบบประชาธิปไตยเพื่อเป็นการพัฒนาทักษะพื้นฐานของการมีส่วนร่วมที่มีคุณภาพของสมาชิกในสังคม

ปัจจุบันการศึกษาทางด้านคณิตศาสตร์เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งเพราะคณิตศาสตร์มีส่วนช่วยพัฒนาในทุกๆ ด้านรวมทั้งการพัฒนาวิธีการคิดอย่างเป็นระบบซึ่งถือว่าเป็นพื้นฐานที่จำเป็นและสำคัญมาก แต่การสอนคณิตศาสตร์ เท่าที่ดำเนินอยู่ในปัจจุบันปรากฏว่าครูสอน โดยการบรรยายเป็นส่วนใหญ่ เน้นการบอกให้นักเรียนท่องจำและปฏิบัติตามคำสั่งของครู (ประยูร อาณานาม, 2537 : 1) โดยที่นักเรียนอาจไม่เข้าใจในสิ่งนั้นอย่างแท้จริง รูปแบบการจัดชั้นเรียนโดยทั่วๆ ไปยังยึดติดครูเป็นศูนย์กลาง นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนน้อยมาก โดยไม่เข้าใจบทเรียนก็ไม่กล้าซักถามครู หรือไม่กล้าปรึกษาหารือกับเพื่อน ครูอาจจะมีการใช้คำถามบ้างแต่นักเรียนที่ตอบคำถามของครูอาจมีเพียงกลุ่มๆ เล็ก 7-8 คน ซึ่งจะเป็นผู้ที่ตอบคำถามเป็นประจำสม่ำเสมอ ส่วนนักเรียนที่เหลือขาดโอกาสแสดงความคิดเห็น ทั้งที่ผู้เรียนส่วนที่เหลือนี้อาจจะมีความรู้ ความคิดเห็นความรู้สึกเหมือนกับกลุ่มเล็กๆ ที่ตอบครูเป็นประจำก็ได้ แต่ครูไม่ได้เปิดโอกาสให้ทุกคนมีโอกาสได้ตอบอย่างทั่วถึง (ปัทมา ศรขาว, 2540 : 17) ทำให้นักเรียนเหล่านั้นเรียนตามเพื่อนไม่ทัน เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน ทำให้เมื่อถึงเวลาสอบแล้วได้คะแนนต่ำ และทำให้ขาดแรงจูงใจในการเรียน ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการจัดชั้นเรียนและรูปแบบการสอนใหม่ เพื่อให้นักเรียนสามารถติดตามบทเรียนได้อย่างต่อเนื่อง และบรรลุวัตถุประสงค์ตามความมุ่งหวังของหลักสูตร วิธีการที่ทำให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนได้เป็นอย่างดี วิธีการหนึ่งที่เป็นที่นิยมนำมาใช้ในชั้นเรียน ก็คือ การเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Buddy Learning)

วิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการ เป็นวิชาที่มีลักษณะของเนื้อหาที่ต้องมีความเข้าใจในบทนิยาม ซึ่งมักจะมีตัวแปรต่างๆ รวมถึงข้อความที่ทำให้ผู้เรียนทำความเข้าใจได้ยากและต้องอาศัยเทคนิคการแก้โจทย์ปัญหา ซึ่งผู้เรียนส่วนใหญ่มักจะแก้โจทย์ปัญหาไม่ได้เนื่องจากมีพื้นฐานความรู้ทางวิชาคณิตศาสตร์ที่แตกต่างกันเพราะในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ให้ได้ผลสัมฤทธิ์ที่ดีผู้เรียนควรจะต้องมีความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ที่ดีในเบื้องต้นก่อนเพื่อที่ผู้เรียนจะสามารถต่อยอดทางความรู้และทางความคิดของวิชานี้ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการ

จากปัญหาดังกล่าวผู้สอนเองพยายามที่จะพัฒนาการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการ โดยการทำใบงานให้ผู้เรียนได้ฝึกทำโจทย์ปัญหาโดยจะมีการปรับพื้นฐานทางวิชาคณิตศาสตร์ที่จำเป็นก่อนที่จะเริ่มเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีพ แต่ผู้สอนได้สังเกตเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือผู้เรียน บางคนขาดความกระตือรือร้นในการเรียน ไม่สนใจการเรียน เข้าเรียนสาย และคุยกันในเวลาเรียนซึ่งรบกวนนักเรียนคนอื่นที่เขาตั้งใจเรียนและท้ายที่สุดก็ทำให้การเรียนในห้องเรียนเป็นไปด้วยความล่าช้าเพราะผู้สอนต้องอธิบายวิธีการแก้โจทย์ปัญหาให้กับนักเรียนบางคนที่ไม่สามารถทำโจทย์ได้ในแต่ละข้อที่แตกต่างกัน

ดังนั้นเพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าว ผู้สอนจึงได้จัดให้มีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน โดยครูผู้สอนจะจัดให้นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้ช้าจับคู่กับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้ได้ดี แล้วให้ช่วยสอน

เนื้อหาที่ไม่เข้าใจรวมถึงการแก้ปัญหาโจทย์ที่ทำไม่ได้ในรูปแบบของใบงาน แล้วให้ออกมาแสดงวิธีทำเฉลยให้เพื่อนคนอื่นดูหน้าชั้นเรียน โดยมีครูคอยให้คำปรึกษาชี้แนะแนวทางแก่นักเรียนและจะมีคะแนนพิเศษให้เพิ่มเติมสำหรับนักเรียนที่ออกมาแสดงวิธีทำหน้าชั้นเรียนและทำได้ถูกต้องเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจ มีทักษะในการแก้โจทย์ปัญหา และมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้นในวิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการ
2. เพื่อฝึกให้นักเรียนรู้จักการทำงานร่วมกัน มีระเบียบวินัย ตรงต่อเวลา และมีความรับผิดชอบ
3. เพื่อแก้ปัญหาความแตกต่างทางพื้นฐานวิชาคณิตศาสตร์ โดยวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน
4. เพื่อปรับพฤติกรรมนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้ด้วยวิธีการพึ่งพาซึ่งกันและกัน

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่เรียนโดยฟังครูบรรยายเพียงอย่างเดียวกับนักเรียนที่เรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน มีความแตกต่างกัน
2. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมากกว่าการเรียนตามคู่มือครู

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่เรียนวิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 4 ห้องเรียน และกลุ่มตัวอย่างทำด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 2 ห้องเรียน โดยแบ่งเป็นห้องเรียนที่ 1 หรือกลุ่มที่ 1 คือกลุ่มทดลองจำนวน 41 คน (คัดเลือกเหลือ 36 คน) และห้องเรียนที่ 2 หรือกลุ่มที่ 2 คือกลุ่มควบคุมจำนวน 43 คน (คัดเลือกเหลือ 36 คน)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ วิธีสอน ซึ่งแบ่งเป็น 2 วิธี คือ การเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน และการสอนตามคู่มือครู

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการ ด้วยวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ประเภทวิชาคหกรรม โดยใช้วิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนกับวิธีสอนปกติ คือ

1. แผนจัดการเรียนรู้ เรื่อง ร้อยละหรือเปอร์เซ็นต์ แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน
2. แผนจัดการเรียนรู้ เรื่อง ร้อยละหรือเปอร์เซ็นต์ แบบปกติ
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ร้อยละหรือเปอร์เซ็นต์

การดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยทำการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 มีขั้นตอนในการวิจัยดังนี้

1. ตรวจสอบความเรียบร้อยของแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการ
2. เตรียมความพร้อมนักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนและกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีแบบปกติ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจวิธีการจัดการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มก่อนที่จะเริ่มทำการทดลอง
3. ทำการทดสอบก่อนเรียน (pre-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านการหาคุณภาพแล้วกับนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม เสร็จแล้วเก็บข้อมูลจากการทดสอบเอาไว้
4. ดำเนินการทดลอง โดยให้กลุ่มที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนเรียนกับผู้วิจัยซึ่งใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ส่วนกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีแบบปกติ เรียนกับผู้วิจัยเช่นเดียวกันโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ โดยใช้เวลาทั้งหมด 4 ชั่วโมง
5. ทำการทดสอบหลังเรียน (post-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการ
6. ตรวจแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการ แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

การทดลอง

นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม มีจำนวนเท่ากัน จัดนักเรียนออกเป็นกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่มโดยการจับฉลาก ในการทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนด้วยตนเอง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง 4 ชั่วโมง ทั้งนี้ไม่รวมเวลาในการทดสอบก่อนและหลังเรียน

1. เตรียมความพร้อมนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนกับวิธีสอนแบบปกติ และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้ผ่านการหาคุณภาพแล้ว
2. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ทั้งสองกลุ่ม ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่วิจัยสร้างขึ้น
3. ดำเนินการสอนนักเรียนทั้งสองกลุ่ม กลุ่มที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนและกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ
4. ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) หลังจากทดลองสอนทั้ง 2 กลุ่มสิ้นสุดลงโดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกันกับที่ใช้แบบทดสอบก่อนการทดลอง
5. เก็บข้อมูลเพื่อนำไปวิเคราะห์ผล

สรุปผลการวิจัย

1. กลุ่มนักเรียนที่จะสอนด้วยวิธีแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน และกลุ่มนักเรียนที่จะสอนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการ เรื่องร้อยละและเปอร์เซ็นต์ ก่อนการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มที่สอนโดยวิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 15.75 และกลุ่มที่สอนแบบปกติมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.13 ซึ่งหมายความว่านักเรียนทั้งสองกลุ่มก่อนการทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

2. กลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการ เรื่อง ร้อยละและเปอร์เซ็นต์ หลังการทดลองสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอบแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยกลุ่มที่สอนโดยวิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนมีคะแนนเท่ากับ 25.30 และกลุ่มที่สอนโดยวิธีสอนแบบปกติมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 23.25 ซึ่งหมายความว่าหลังการทดลองนักเรียนได้รับการสอนวิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีแบบปกติ

3. กลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ .670 ซึ่งหมายความว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนมีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 67.00 และนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการแบบปกติมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ .574 ซึ่งหมายความว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติมีความก้าวหน้าในการเขียนร้อยละ 57.40 จากการเปรียบเทียบดัชนีประสิทธิผลในการทดลองนี้พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนมีความรู้เพิ่มขึ้นมากกว่าวิธีสอนแบบปกติ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ครูผู้สอน ผู้บริหาร และผู้เกี่ยวข้องในการสอนในระดับอาชีวศึกษาควรสนับสนุนให้มีการเผยแพร่กิจกรรมการเรียนการสอน แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนในวิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการ ให้แพร่หลายยิ่งขึ้น

1.2 ครูผู้สอน ผู้บริหาร นักการศึกษา ควรจะสนับสนุนให้มีการเขียนแผนการสอนด้วยรูปแบบวิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพิ่มมากขึ้นเพื่อเป็นทางเลือกสำหรับครูผู้สอนในการเลือกนวัตกรรมการสอนให้เหมาะสมกับชั้นเรียนได้มากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาหาประสิทธิภาพ วิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนในเนื้อหาเรื่องอื่นๆ และระดับชั้นอื่นๆ เพิ่มเติม

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างวิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนกับวิธีสอนแบบอื่นๆ อีก เช่น การสอนโดยใช้สื่อคอมพิวเตอร์ การสอนแบบบทเรียนสำเร็จรูปประกอบการ์ตูนสี เป็นต้น

ศึกษาการสอนซ่อมเสริม เรื่อง การสร้างตารางค่าความจริง โดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักศึกษาระดับ ปวส.1 ธุรกิจงานประดิษฐ์ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นายวิระศักดิ์ พูนพนัง
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา	คม.(คณิตศาสตร์การศึกษา)
ปีการศึกษา	2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เกี่ยวกับความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและความนิยมจากต่างประเทศทำให้ทุกอย่างต้องเปลี่ยนแปลงไปเพื่อให้สอดรับกับความก้าวหน้าและความเจริญนั้น ๆ ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณค่าและมีคุณภาพชีวิตที่เหมาะสมกับสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง ดังนั้น การจัดการศึกษาจึงมุ่งพัฒนาคนให้เกิดความสมดุล ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ โดยเน้นกระบวนการจัดการเรียนรู้และขัดเกลาทางสังคม กระบวนการในการพัฒนาการศึกษาจึงมีความจำเป็นที่จะต้องปรับวิสัยทัศน์ในการศึกษาโดยยึดผู้เรียนเป็นจุดศูนย์กลางแห่งการพัฒนา ให้ผู้เรียนรู้แสวงหาความรู้ด้วยตนเองในรูปแบบและวิธีการที่หลากหลาย ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 หมวด 4 เรื่องแนวทางการจัดการศึกษา มาตรา 22 หลักการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ

คณิตศาสตร์เป็นวิชาหนึ่งที่มีความสำคัญ ทั้งนี้เพราะคณิตศาสตร์เป็นรากฐานแห่งความเจริญของเทคโนโลยีต่าง ๆ นอกจากนี้คณิตศาสตร์ยังเป็นวิชาที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อการดำรงชีวิต ทั้งนี้เพราะคณิตศาสตร์สอนให้รู้จักใช้เหตุผลอย่างถูกต้อง คิดอย่างมีระบบระเบียบตามลักษณะโครงสร้างของวิชาคณิตศาสตร์ คิดอย่างละเอียดลออ เป็นลำดับขั้นตอน ซึ่งมีคุณสมบัติเหล่านี้สามารถสร้างและสะสมพร้อมกับสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากธรรมชาติของวิชาคณิตศาสตร์เป็นทักษะการคิดคำนวณสรุปความคิดรวบยอด มีกฎเกณฑ์ที่แน่นอน และทักษะโครงสร้างที่มีเหตุผล สื่อความหมายโดยใช้สัญลักษณ์มีลักษณะเป็นนามธรรมจึงยากต่อการเรียนรู้และทำความเข้าใจ วิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่ต้องใช้ความจำ ความเข้าใจ ทักษะความชำนาญ จึงสามารถนำไปประยุกต์ใช้และแก้ปัญหาได้ต่อไป ความรู้ในแต่ละเรื่องจะสัมพันธ์กันเป็นลูกโซ่ ผู้เรียนจึงต้องมีความรู้พื้นฐานที่จะนำมาใช้ในการเรียนรู้เรื่องใหม่ ผู้เรียนจะต้องมีความพร้อมตั้งแต่เริ่มต้นร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง มีสมาธิโดยตลอด เมื่อเข้าใจเนื้อหาในชั้นเรียนแล้วยังไม่พอ ผู้เรียนจะต้องฝึกทักษะความชำนาญอย่างสม่ำเสมอ ทำโจทย์หลาย ๆ รูปแบบโดยทำให้รวดเร็วและแม่นยำ (ชมนาด เชื้อสุวรรณทวี, 2542 : 123)

ในการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ ครูผู้สอนคณิตศาสตร์จะต้องคำนึงถึงความแตกต่างในความสามารถทางการเรียนการสอนของนักเรียนเพื่อประกอบการเลือกกิจกรรมในการเรียนการสอน ซึ่งในการสอนนักเรียนในระดับเดียวกันแต่มีความสามารถแตกต่างกันในการเรียนคณิตศาสตร์นั้นจะเป็นผลดี เมื่อมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถของแต่ละบุคคล หรืออาจให้นักเรียนที่มีความสามารถสูงกว่าได้มีโอกาสช่วยเพื่อนที่มีความสามารถต่ำกว่า ซึ่งจะสามารถทำให้นักเรียนที่มีความสามารถต่ำกว่าเข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้นด้วยวัยที่ใกล้เคียงกัน ทำให้สามารถใช้ภาษาที่สื่อสารกันให้เข้าใจง่ายกว่าและกล้าที่จะซักถาม และข้าพเจ้าได้รับคำสั่งให้รับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยได้จัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ และให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัดหลังจากจบการเรียนการสอนในแต่ละเรื่องแล้วผลปรากฏว่าการเรียนการสอนไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร โดยพิจารณาจากผลการทดสอบหลังเรียนเรื่องการสร้างตารางค่าความจริงที่ไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 จำนวน 7 คน ทั้งนี้เนื่องจากคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่มีเนื้อหาค่อนข้างยาก ครูไม่สามารถทำให้ผู้เรียนมองเห็นเป็นรูปธรรมได้ ผู้เรียนก็จะเกิดการเรียนรู้ได้ยาก ในกระบวนการเรียนการสอนนั้นสื่อการสอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่ง เพราะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้การเรียนรู้มีความคงทน ถ้าครูผู้สอนอาศัยสื่อเป็นตัวกลางในการ

ถ่ายทอดความรู้ จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น จดจำไปได้นาน สิ่งที่เป็นนามธรรมที่เข้าใจยากก็สามารถทำให้เป็นรูปธรรมที่เข้าใจง่าย นอกจากนี้ยังทำให้ผู้เรียนสนุกสนานเพลิดเพลินไม่เบื่อหน่าย เป็นการลดปัญหาที่เกี่ยวกับการเรียนของผู้เรียนและเพิ่มประสิทธิภาพของผู้สอนไปในตัว (นุชลดา ส่องแสง, 2540 : 2)

ด้วยเหตุผลต่าง ๆ ดังกล่าวมาข้างต้น ข้าพเจ้าจึงสนใจที่จะทดลองใช้การสอนซ่อมเสริมเรื่องการสร้างตารางค่าความจริง โดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักศึกษาระดับ ปวส.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างตารางค่าความจริงมากขึ้น และเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาทักษะการคิดคำนวณ การสร้างตารางค่าความจริง โดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักศึกษาระดับ ปวส.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

สมมติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องการสร้างตารางค่าความจริง สูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องการสร้างตารางค่าความจริง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ที่เรียนวิชาคณิตศาสตร์และสถิติ กับครูวิระศักดิ์ พูนพนัง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 14 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบฝึกเสริมทักษะวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การสร้างตารางค่าความจริง
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การสร้างตารางค่าความจริง แบบเติมคำ จำนวน 4 ข้อ
3. แบบบันทึกคะแนนก่อนการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะและหลังการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูจากนักศึกษากลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ทดสอบก่อนการปฏิบัติการทดลอง (Pre test) ดังนี้

ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนศึกษาแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์เรื่องการสร้างตารางค่าความจริง กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ จำนวน 4 ข้อ บันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนก่อนการทดลองสำหรับวิเคราะห์ข้อมูล

2. ให้นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ศึกษาแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์เรื่องการสร้างตารางค่าความจริง ด้วยตนเองเป็นรายบุคคล จะสอนซ่อมเสริมตอนช่วงเวลา 16.00-18.00 น. โดยใช้เวลา 3 สัปดาห์ บันทึกผลคะแนนทดสอบก่อนเรียน คะแนนทำแบบฝึกระหว่างเรียน คะแนนทดสอบหลังเรียน

3. ทดสอบหลังปฏิบัติการทดลอง ดังนี้

ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากการศึกษาแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องการบวกและการลบจำนวนเต็ม กับนักเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์บันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนสอบหลังการทดลอง สำหรับวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ก่อนการใช้และหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องการบวกและการลบจำนวนเต็ม โดยใช้สถิติ t-test แบบ Dependent

สรุปผลการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา หลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง การสร้างตารางค่าความจริง สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ก่อนนำ แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง การสร้างตารางค่าความจริง ไปใช้ควรมีการแนะนำการใช้แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง การสร้างตารางค่าความจริง เพื่อให้เข้าใจถึงจุดมุ่งหมายและวิธีการใช้ให้ถูกต้องชัดเจนจนเกิดความเข้าใจ ความชำนาญของครูหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักเรียน

1.2 ครูผู้สอนควรพัฒนาแบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง การสร้างตารางค่าความจริง โดยเฉพาะเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับประพจน์ การเชื่อมประพจน์ ค่าความจริงของประพจน์ และการสร้างตารางค่าความจริงของประพจน์ ซึ่งมีเนื้อหาค่อนข้างยาก ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนในเนื้อหานี้ให้มากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1.1 ควรมีการพัฒนาและหาประสิทธิภาพแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ระดับ ปวส.

1.2 ควรมีการทดลองเปรียบเทียบวิธีการเรียนรู้ วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การสร้างตารางค่าความจริงด้วยแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์กับวิธีการเรียนรู้ในรูปแบบอื่น ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจ เลือกวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเนื้อหาและความพร้อมของนักเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์สามารถพัฒนาความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องการสร้างตารางค่าความจริง นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
2. ได้แนวทางในการสร้างสื่อการเรียนการสอนเพื่อใช้พัฒนาความรู้ความสามารถของนักศึกษาในเรื่องอื่น ๆ
3. นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการสร้างตารางค่าความจริงสูงขึ้น

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจและบริการ โดยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง ปฏิกิริยาเคมี ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวกนกนาถ จันทรโชตะ
ตำแหน่ง ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา ค.บ.(ฟิสิกส์)
ปีการศึกษา 2562

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ได้มีการกำหนดแนวทางการจัดการศึกษาในการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยมุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ทักษะทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ ในเรื่องการจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2542 : 12-17) ทั้งนี้เพราะว่าวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีความสำคัญมากต่อการพัฒนาประเทศ ทั้งในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมให้เจริญก้าวหน้า รวมทั้งสร้างเสริมความสามารถของประเทศในการแข่งขัน ระดับนานาชาติ ซึ่งความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีได้มาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของบุคคลมากขึ้น และเป็นเครื่องมือที่จะช่วยยกระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ของประชากรให้สูงขึ้น โดยการส่งเสริมพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จะต้องอาศัยการวางรากฐานทางการศึกษาที่มีคุณภาพ (รุ่ง แก้วแดง. 2540 : ไม่มีเลขหน้า) จึงทำให้การกระทรวงศึกษาธิการได้จัดให้มีการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจและบริการขึ้นมา รายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจและบริการ เป็นรายวิชาอยู่หมวดทักษะวิชาชีพ กลุ่มทักษะวิชาชีพเฉพาะที่ผู้เรียนประเภทวิชาพาณิชกรรมต้องเรียน ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับไฟฟ้าและเครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้านและสำนักงาน การเก็บรักษาสินค้า การใช้พลังงานเพื่อการขนส่ง การอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม สารละลาย ปฏิกิริยาเคมี สารเคมีที่ใช้ในชีวิตประจำวันและสำนักงาน สารสังเคราะห์และผลิตภัณฑ์ ทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้ถึงวิทยาศาสตร์และการนำวิทยาศาสตร์ไปใช้อย่างเกิดคุณค่าสูงสุด

ทั้งนี้ จากการที่ครูผู้สอนจะใช้วิธีการสอนแบบบรรยายประกอบใบความรู้ นักศึกษาส่วนใหญ่จะยังไม่ค่อยเข้าใจเมื่อทำการทดสอบหลังเรียน นักศึกษาจะมีผลการเรียนค่อนข้างต่ำ ในเรื่อง ปฏิกิริยาเคมี และเมื่อครูซักถามเรื่อง ปฏิกิริยาเคมี ก็ไม่สามารถตอบได้ ผู้เรียนไม่สามารถคิดและวิเคราะห์ในการทำงาน ใบงาน แบบทดสอบ และการตอบคำถามจากครูผู้สอนได้อย่างถูกต้อง ซึ่งสาเหตุคาดว่าเกิดจากในขณะที่ทำการเรียนการสอน นักศึกษาจะต่างคนต่างเรียนรู้ ใครสนใจมากก็จะมีความรู้มาก และในขณะทำใบงานก็จะต่างคนต่างทำ ไม่ได้เกิดกระบวนการระดมความคิดแลกเปลี่ยนข้อมูลและการสร้างแรงจูงใจจากเพื่อนร่วมห้อง ทำให้กระตือรือร้นในการทำใบงานและแบบทดสอบเรื่อง ปฏิกิริยาเคมี

ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้ครูผู้สอนพยายามมุ่งมั่นที่จะแก้ปัญหาการเรียนการสอน รายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจและบริการ โดยการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง ปฏิกิริยาเคมี จัดการเรียนการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เพื่อให้นักศึกษาได้มีความรู้ความเข้าใจมากขึ้นเมื่อถึงเวลาปฏิบัติจริง พร้อมครูผู้สอน และเพื่อเพิ่มศักยภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาให้เพิ่มมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง ปฏิกิริยาเคมี ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการตลาด ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจและบริการก่อนและหลังเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง ปฏิกิริยาเคมี ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานการตลาด
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง ปฏิกิริยาเคมี ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานการตลาด

สมมติฐานของการวิจัย

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง ปฏิกิริยาเคมี มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานการตลาด ที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง ปฏิกิริยาเคมี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อน เรียนอย่างมีนัยสำคัญ
3. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง ปฏิกิริยาเคมี อยู่ในระดับมากขึ้นไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งสร้างและศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักศึกษาสาขางานการตลาด ที่มีต่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจและบริการ เรื่อง ปฏิกิริยาเคมี เป็นเนื้อหาบทเรียนที่อ้างอิงตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการโดยมีขอบเขตของการวิจัยดังนี้

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการตลาด ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 1 ห้อง รวมประชากรทั้งสิ้น 24 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการตลาด ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 1 ห้อง มีนักศึกษา 24 คน

ขอบเขตด้านตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
   2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
   2.2 ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ประกอบด้วย คำชี้แจงบทเรียน วัตถุประสงค์บทเรียน แบบทดสอบก่อนเรียน เนื้อหาบทเรียน แบบทดสอบท้ายบทเรียน ทดสอบหลังเรียน และเนื้อหาของบทเรียน ดังนี้

1. ความหมายของปฏิกิริยาเคมี
2. สมการเคมี
3. ชนิดของปฏิกิริยาเคมี
4. พลังงานกับการเกิดปฏิกิริยาเคมี
5. อัตราการเกิดปฏิกิริยาเคมี

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง ปฏิกิริยาเคมีด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานการตลาด
2. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ปฏิกิริยาเคมีด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการตลาด
3. ใบงานเรื่อง ปฏิกิริยาเคมี
4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
5. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง ปฏิกิริยาเคมี

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยศึกษาแนวการจัดการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจและบริการ จากเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม มีขั้นตอนดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 3000-1305 เรื่อง ปฏิกิริยาเคมี ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

1.1 ศึกษาวิเคราะห์ หลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจและบริการ (3000-1305) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

1.2 ศึกษาตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ที่สถานศึกษากำหนดและตามสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

1.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยนำบทเรียนที่ทำไว้ มาใส่ไว้ในหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 1 หน่วย หน่วยละ 8 ชั่วโมง รวมเวลา 8 คาบ คาบละ 60 นาที

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ นำไปทดลองใช้กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง วิทยาลัยศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 1 ห้อง มีนักศึกษาจำนวน 24 คน โดยทดลองใช้คู่กับการทดลองใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง ปฏิกิริยาเคมี เป็นระยะเวลา 8 คาบ คาบละ 60 นาที ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562

2. การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง ปฏิกิริยาเคมีด้วย ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม วิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจและการบริการ จากหนังสือและแหล่งเรียนรู้ต่างๆ

2.2 ศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจและการบริการ รหัส 3000-1305 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557 ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โดยศึกษาเรื่อง ปฏิกิริยาเคมี เพื่อนำมาพัฒนาเป็นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

2.3 กำหนดเนื้อหาและเรียงเนื้อหาไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาตรวจสอบความถูกต้อง โดยให้สอดคล้องกับหลักสูตรและจัดทำตารางวิเคราะห์หลักสูตร

2.4 ดำเนินการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง ปฏิกิริยาเคมี โดยมี 1 หน่วยการเรียนรู้ ดำเนินการ 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง

2.5 วิเคราะห์เนื้อหารายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจและการบริการ เรื่อง ปฏิกิริยาเคมี ตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและทำตารางวิเคราะห์เนื้อหา และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

2.6 กำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมให้ครอบคลุม 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ความจำ ด้านความเข้าใจ และด้านการนำไปใช้

2.7 นำบทเรียนที่ปรับปรุงแล้วมาสร้างเป็นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยใช้โปรแกรม Microsoft PowerPoint

3. การเขียนผังงาน โดยการจัดลำดับเนื้อหาและออกแบบการนำเสนอบทเรียน โดยจัดทำเป็นแผนผังหรือโครงสร้างของบทเรียน โดยการจัดลำดับเนื้อหา หัวข้อ แบบฝึกหัดระหว่างเรียน แบบทดสอบ เพื่อสะดวกต่อการปฏิบัติในขั้นตอนต่อไป

4. การเขียนผังงาน โดยการนำเนื้อหาที่จัดลำดับก่อนหลังไว้แล้วมาเขียนเป็นผังงานและออกแบบโครงสร้าง ขั้นตอนการทำงานแต่ละขั้นตอนผังงานบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้กระบวนการกลุ่ม

5. การสร้างสตรอรี่บอร์ด ดำเนินการ ดังนี้

5.1 นำเนื้อหาบทเรียน มาจัดลำดับไว้เขียนเป็นสตรอรี่บอร์ด (Story Board) เพื่อนำมาเป็นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

5.2 นำบทเรียนที่ได้เขียนเป็นสตรอรี่บอร์ด (Story Board) ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหา ภาพประกอบและข้อความ นำเสนอต่อประธานคณะกรรมการที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อตรวจสอบและพิจารณาแล้วนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุง

6. ขั้นตอนการสร้างบทเรียน นำสตรอรี่บอร์ด (Story Board) ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขถูกต้องแล้วมาสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยโปรแกรมช่วยสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ได้แก่ โปรแกรม Microsoft PowerPoint

7. ทดลองใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม และหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีขั้นตอนการหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่องปฏิกิริยาเคมี โดยนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษา

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานการตลาด ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 24 คน ใช้ระยะเวลาการทดลอง จำนวน 8 คาบ ๆ ละ 60 นาที แล้วนำผลการทดลองไปหาค่าประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เท่ากับ 82.92/81.67 ร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม ขณะทดลองสังเกตนักเรียนอย่างใกล้ชิด เพื่อดูข้อบกพร่องในเรื่องกระบวนการ และเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม เป็นไปตามที่กำหนดไว้หรือไม่ ถ้านักเรียนทั้งหมดปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ได้ ตามเวลาที่กำหนด มีการซักถามบางขั้นตอนของกิจกรรมที่ไม่เข้าใจ จึงได้นำจุดบกพร่องต่าง ๆ มาปรับปรุงแก้ไขต่อไป

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจและบริการของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานการตลาด ใช้วัดก่อนและหลังเรียน ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีขั้นตอนในการพัฒนาดังนี้

7.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบในการวัดผลและประเมินผลจากตำราต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการสร้างข้อสอบ หนังสือการวัดและการประเมินผล เพื่อเป็นแนวทางในการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

7.2 ศึกษาผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อ สร้างตารางการวิเคราะห์พฤติกรรมที่ต้องการวัด ซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้-ความจำ ความเข้าใจ การนำความรู้ไปใช้

7.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจและบริการ เรื่อง ปฏิกิริยาเคมี ชนิด 4 ตัวเลือก ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และผลการเรียนรู้ตามตารางวิเคราะห์พฤติกรรมที่ต้องการวัด จำนวน 20 ข้อ ต้องการใช้จริงจำนวน 20 ข้อ

7.4 คัดเลือกข้อสอบ จำนวน 20 ข้อ จัดทำเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับจริง เพื่อนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างต่อไป

8. แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

8.1 ศึกษาตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ

8.2 วิเคราะห์ความเกี่ยวข้องของการสอนโดยการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม ของนักศึกษากลุ่มทดลองเพื่อทราบถึงระดับความพึงพอใจที่มีต่อการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เป็นแบบวัดมาตราส่วนประเมินประมาณค่า 5 ระดับ

8.3 นำเสนอแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม ไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การสร้างเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจและบริการ รหัส 3000-1305 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2557 ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1 แผน รวมเวลา 8 คาบ ๆ ละ 60 นาที โดยนำบทเรียนที่ทำไว้มาบรรจุในแผน

2. การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง ปฏิกิริยาเคมี ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หลักสูตรและคำอธิบายรายวิชา โดยออกแบบบทเรียนให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระและผลการเรียนรู้ กำหนดบทเรียนออกเป็น 1 หน่วย

3. นำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ปฏิกิริยาเคมี ไปทดลองกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานการตลาด กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 24 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง ปฏิกิริยาเคมี (E_1 / E_2) โดยดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนคู่กับแผนการจัดการเรียนรู้ และเก็บคะแนนจากการทำกิจกรรมระหว่างเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม นำคะแนนรวมทั้งหมดไปคำนวณหาค่า E_1 เมื่อสิ้นสุดการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม ทั้งหน่วย ให้นักศึกษาทุกคนทำแบบทดสอบหลังเรียน นำคะแนนที่ได้ทั้งหมดไปคำนวณหาค่า E_2

4. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ปฏิกิริยาเคมี ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ผลการเรียนรู้และเนื้อหาสาระ สร้างแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก โดยตั้งคำถามให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ทั้งหมด 20 ข้อ ไปทดสอบกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานการตลาดที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

5. การสร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง ปฏิกิริยาเคมี ผู้วิจัยศึกษาจุดมุ่งหมายและวิธีการพัฒนาแบบประเมินความพึงพอใจ ดำเนินการพัฒนา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 2 การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง ปฏิกิริยาเคมี

1. ชี้แจงนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ที่เรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจและบริการ เรื่อง ปฏิกิริยาเคมี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 24 คน ได้รับทราบขั้นตอนการเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม และปฏิบัติต่อบทเรียนได้อย่างถูกต้อง แล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Pre-test) เรื่อง ปฏิกิริยาเคมี จำนวน 20 ข้อ ดำเนินการสอนในคาบแรก บันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนทดสอบก่อนเรียน

2. ดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง ปฏิกิริยาเคมี ควบคู่กับแผนการจัดการเรียนรู้ โดยทดลอง จำนวน 8 คาบ ๆ ละ 60 นาที

3. ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจและบริการ เรื่อง ปฏิกิริยาเคมี ฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน แล้วบันทึกผลการสอบเป็นคะแนนหลังเรียน

4. ประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม โดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 18 ข้อ

5. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนไปวิเคราะห์หาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ค่าทดสอบที (t-test dependent) เพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไป

6. ข้อมูลที่ได้จากการประเมินความพึงพอใจนำไปวิเคราะห์หาระดับแบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ค่าสถิติพื้นฐาน

1. ค่าร้อยละ (บุญชม ศรีสะอาด, 2546, น.104)

2. ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538, น.73)

3. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538, น.73)

สถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม

1. หาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 คำนวณจากสูตร E_1, E_2 (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2536, น.56)

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม โดยใช้สูตร t–test dependent (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ, 2543, น.248)

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัย เรื่อง การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง ปฏิกิริยาเคมี ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานการตลาด สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง ปฏิกิริยาเคมี ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานการตลาด มีจำนวน 1 หน่วย ประกอบด้วย คู่มือครูผู้สอน ใบความรู้ กิจกรรม (ชื่อกิจกรรม เวลา คำแนะนำ วิธีปฏิบัติกิจกรรม สื่อ/อุปกรณ์ การวัดและการประเมินผล) โดยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด E_1/E_2 (80/80) คือ มีค่าเท่ากับ 82.92/81.67

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังจากการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง ปฏิกิริยาเคมี พบว่า หลังจากการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง ปฏิกิริยาเคมี นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง ปฏิกิริยาเคมี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เรื่อง ปฏิกิริยาเคมี พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. วิธีการสอนด้วยบทเรียนช่วยสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม เป็นวิธีการที่ใช้ได้ดี นักศึกษาสามารถศึกษาเองได้

2. บทบาทของผู้สอน ผู้สอนควรอธิบายขั้นตอนการปฏิบัติงานให้มีความเข้าใจ นักศึกษาได้ปฏิบัติตามได้ทันและเข้าใจเนื้อหา

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการทำวิจัยเรื่องนี้ต่อไป โดยใช้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดิมหรือเปลี่ยนกลุ่ม เพื่อความต่อเนื่องและเพื่อพัฒนาศักยภาพนักศึกษา ในเรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา โดยใช้แบบสาธิตกระบวนการกลุ่มต่อไป และใช้ร่วมกับวิชาอื่น ๆ เพื่อเป็นการบูรณาการโดยเฉพาะอย่างยิ่งวิชาที่เกี่ยวกับประสบการณ์ทางด้านวิชาการด้านต่าง ๆ ในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ เพื่อให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ได้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนร่วมกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มเรื่อง ปฏิกิริยาเคมี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานการตลาด ที่มีประสิทธิภาพ

2. เป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของนักศึกษาที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง ปฏิกิริยาเคมี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานการตลาด

3. เป็นแนวทางในการนำไปพัฒนารูปแบบของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยกระบวนการกลุ่มในรายวิชาอื่นต่อไป

การศึกษาสาเหตุเรื่องการไม่ส่งงาน/การบ้าน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 อาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

ผู้วิจัย นายสกาวเดือน บริพันธ์
ตำแหน่ง ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา คบ.(คณิตศาสตร์)
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนการสอนในปัจจุบันจะแบ่งคะแนนออกเป็นสองส่วน คือ คะแนนเก็บก่อนสอบปลายภาค ซึ่ง คิดเป็น 80 เปอร์เซ็นต์ของคะแนนทั้งหมด โดยใน 80 เปอร์เซ็นต์นั้นผู้วิจัยได้เก็บคะแนนโดยการสอบเป็นรายจุดประสงค์และการส่งงานของนักเรียน ดังนั้นการทำใบงานและการบ้านส่งครูของนักเรียนจึงเป็นเรื่องที่สำคัญ มากในการเรียนการสอนเพราะนอกจากจะมีคะแนนในส่วนของใบงานและการบ้านแล้ว ยังมีผลต่อการเรียนใน คาบถัดไปด้วย เนื่องจากใบงานจะเป็นการประเมินความรู้ความเข้าใจในบทเรียนของนักเรียนว่ามีมากน้อย เพียงใดอีกทั้งยังเป็นการวัดพฤติกรรมความ

รับผิดชอบของนักเรียนได้อีกทางหนึ่ง ถ้าหากนักเรียนไม่ได้ทำใบงานที่ครูแจกให้นักเรียนก็จะขาดคะแนนเก็บในส่วนนั้นและครูก็ไม่สามารถประเมินความรู้ความเข้าใจของ นักเรียนได้

ในช่วงแรกของการสอน ครูได้ใช้ใบงานและใบความรู้แจกให้กับนักเรียนทุกคนประกอบการสอนใน แต่ละชั่วโมง โดยที่ใบงานและใบความรู้ที่แจกให้นักเรียนเก็บเป็นของตนเอง แต่ใบงานบางเรื่องต้องนำมาเรียนต่อในคาบต่อไป ซึ่งเมื่อถึงชั่วโมงเรียนในชั่วโมงต่อไปแล้วนักเรียนไม่ได้นำมา เมื่อครูถามถึงสาเหตุ นักเรียนตอบว่า อยู่บ้าน ลืมเอามา หรือทำหายไปแล้วก็มีครูจึงบอกให้นักเรียนที่ไม่ได้นำใบงานมาในชั่วโมง นี้ นำมาให้ครูดูในชั่วโมงถัดไป ซึ่งปรากฏว่ามีนักเรียนเพียงไม่กี่คนที่นำใบงานมาให้ครูดู เมื่อทำการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนผ่านไปช่วงหนึ่ง ครูสังเกตได้ว่านักเรียนที่ไม่ทำงานส่งนั้นมีค่อนข้างมาก อาจเป็น เพราะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในช่วงแรกครูให้นักเรียนทำงานทุกครั้งและให้ทำการบ้านเก็บเป็นคะแนนเก็บทุกครั้งนักเรียนที่ขาดเรียนในคาบใดคาบหนึ่งไปก็มักจะตามเพื่อนไม่ทันแล้วก็นำไปสู่การไม่ส่ง การบ้านในที่สุดหรือนักเรียนบางคนมาโรงเรียนแต่ไม่เคยทำงานส่งเลย ซึ่งสังเกตได้จากสมุดส่งงานของ นักเรียน ครูจึงตั้งข้อสังเกตได้ว่าใบงานใดที่แจกให้นักเรียนทำแล้วส่งท้ายชั่วโมง จำนวนนักเรียนที่ส่งงานใน ครั้งนั้นก็จะมีมาก แต่หากให้เป็นการบ้านก็จะมีนักเรียนที่ไม่ส่งงานหรือส่งงานไม่ตรงตามกำหนดค่อนข้างมาก

จากการที่ผู้สอนได้สอนในรายวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แผนกอาหาร พบว่านักเรียน ส่วนใหญ่มักจะส่งงาน / การบ้านไม่ตรงเวลาที่ครูผู้สอนกำหนด หรือบางคนก็ไม่ส่งงาน / หรือการบ้านเลย ซึ่ง ทำให้ครูผู้สอนไม่สามารถวัดความรู้ หรือติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนได้ ซึ่งในรายวิชาอาจมีผลต่อคะแนน เก็บของนักเรียนด้วย ดังนั้นผู้วิจัยซึ่งในฐานะที่เป็นทั้งครูผู้สอนและครูประจำวิชาเห็นความสำคัญของปัญหา ดังกล่าว จึงได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แผนกอาหาร นำมาเป็นข้อมูลในการแก้ปัญหาของนักเรียนในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้านต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แผนกอาหาร วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562
2. เพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับการแก้ปัญหาการไม่ส่งงาน การบ้านของนักเรียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากร คือ นักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แผนกอาหาร จำนวนห้องเรียน 4 ห้อง จำนวนนักเรียน 150 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แผนกอาหาร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 52 คน ได้มาจากการเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามเพื่อศึกษาสาเหตุในการ ไม่ส่งงาน / การบ้าน ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แผนกอาหาร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถามเพื่อวัดพฤติกรรมการ ไม่ส่งงาน | การบ้านตามกำหนด โดยมีลำดับ ขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษาเทคนิคการสร้างแบบสอบถามจากเอกสารต่างๆ
2. สร้างแบบสอบถามเพื่อวัดพฤติกรรมของนักเรียนเพื่อหาสาเหตุในการไม่ส่งงาน/การบ้าน ตามกำหนดของนักเรียนในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แผนกอาหาร จำนวน 15 ข้อ โดยให้นักเรียนใส่หมายเลขลำดับสาเหตุ ของการไม่ส่งงานจากลำดับมากที่สุด (1) ไปจนถึงลำดับน้อยที่สุด (15)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

นำแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงาน/การบ้านตามกำหนดของนักเรียนชั้นชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แผนกอาหาร วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 52 คน เพื่อหาสาเหตุของการไม่ ส่งงาน / การบ้านตามกำหนด ทำการบันทึกคะแนน และดำเนินการหาค่าร้อยละของแต่ละข้อสาเหตุ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับแบบสอบถามเพื่อศึกษาสาเหตุในการ ไม่ส่งงาน / การบ้าน

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์แบบสอบถามเพื่อศึกษาสาเหตุเรื่องการไม่ส่งงาน/การบ้านตามกำหนดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 อาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 พบว่า สาเหตุของการ ไม่ส่งงาน/การบ้าน ตามกำหนด ลำดับที่ 1 คือ ติดเกมส์ นักเรียนเลือก 15 คน ร้อยละ 30.61 อันดับที่ 2 การบ้านมาก เกินไป นักเรียนเลือก 23 คน ร้อยละ 28.53 อันดับที่ 3 ครูอธิบายเร็วเกินไปนักเรียนเลือก 14 คน คิด ร้อยละ 26.53 โดยคิดจากนักเรียน 52 คน

ข้อเสนอแนะ

1. ในการสร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษาสาเหตุเรื่องการไม่ส่งงานการบ้านตามกำหนด อาจจัดทำกับ นักเรียนทั้งระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แผนกอาหาร เพื่อเป็นการศึกษาในภาพรวมเพราะการวิจัยครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างเป็นเพียง นักเรียนในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แผนกอาหาร เท่านั้น ซึ่งอาจจะได้ผลการวิจัยที่แตกต่างกันก็ได้
2. ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจเจาะจงทำการวิจัยกลุ่มนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ ต่อไป และ อาจแยกหัวข้อเป็นรายวิชาต่างๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่

ละเอียดขึ้น ซึ่งจะได้นำผลการทดลองที่ได้ไปแก้ไขปัญหาใน การไม่ส่งงาน / การบ้านตามกำหนดของนักเรียนต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงพฤติกรรมและสาเหตุของการไม่ส่งงาน/การบ้านของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกอาหารวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562
2. ได้แนวทางใน การแก้ปัญหาการเรียนการสอน

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องโครงงานวิทยาศาสตร์ โดยใช้ชุดฝึกของนักเรียน ระดับชั้น ปวช.1 แผนกวิชาภาษาต่างประเทศ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางทัศนีย์ พงศ์สมัคร
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา	ศษ.บ.(วิทยาศาสตร์)
ปีการศึกษา	2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2562) ในมาตรา 23 และ 24 ได้กล่าวว่า สถานศึกษาต้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรม ให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญกับสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น ส่งเสริมความรู้และทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สอดคล้องกับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ.2562 ที่กำหนดให้นักเรียนระดับ ปวช. ทุกแผนกวิชาต้องเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต สาเหตุที่หลักสูตรกำหนดเช่นนี้ก็เพราะวิทยาศาสตร์เป็นศาสตร์ที่มีความสำคัญยิ่งในการเป็นรากฐานของการพัฒนาประเทศ พัฒนาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและยั่งยืน และที่สำคัญอย่างยิ่งคือความรู้วิทยาศาสตร์ช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนาเศรษฐกิจ ทำให้สามารถแข่งขันกับนานาประเทศและดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมโลกได้อย่างมีความสุข อย่างไรก็ตามสภาพของการจัดกระบวนการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ในประเทศไทย พบว่า ภาพรวมของหลักสูตรการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของทุกระดับการศึกษาเน้นที่เนื้อหาหลักการ และทฤษฎีเป็นหลักโดยขาดการบูรณาการ ไม่มีความเชื่อมโยงกับชีวิตจริง นอกจากนี้วิธีการให้ความรู้ในเนื้อหาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมุ่งเน้นที่การอธิบาย ดังนั้น กลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศที่จะทำให้ผู้เรียนเป็นคน เก่ง คนดี และมีความสุข มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคมได้นั้น จะต้องเป็นการเรียนรู้ที่เสริมสร้าง พลังความสามารถที่มีอยู่ในตัวของผู้เรียนแต่ละคน ให้ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพ แล้ว นำศักยภาพเหล่านั้นมาพัฒนาตนและสังคมได้อย่างเหมาะสม ซึ่งการสอนแบบโครงงานเป็นการ จัดการเรียนรู้ที่มีลักษณะดังกล่าว เนื่องจากการเรียนรู้แบบโครงงานจะทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถตามศักยภาพของตัวเอง ได้ศึกษาค้นคว้าและเรียนรู้เรื่องที่ตนเองสนใจได้อย่างลึกซึ้งไปกว่าการเรียนในหลักสูตรปกติ ทำให้นักเรียนมีโอกาสแสดงความสามารถของตนเอง ช่วยปลูกฝังให้นักเรียนได้ฝึกค้นหาและแสวงหาคำตอบด้วยตนเองในมิติของวิทยาศาสตร์ เป็นการ เรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้อย่างได้ผล (ถวัลย์ มาศจรัส. 2559 : 4) จึงมีการบรรจุกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการทำโครงงานไว้ในโครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2562 โดยผู้เรียนที่เรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตทุกคน จะต้องทำโครงงานวิทยาศาสตร์อย่างน้อย 1 เรื่อง สำนักวิจัยและพัฒนาการอาชีวศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญและคุณค่าของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงงานวิทยาศาสตร์ จึงมีการจัดประกวดโครงงานวิทยาศาสตร์อาชีวศึกษาเอสโซ่ ขึ้นเป็นประจำทุกปี แต่จากประสบการณ์การสอนในรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต พบว่าการจัดทำโครงงานวิทยาศาสตร์ของนักเรียนมีปัญหา คือ นักเรียนไม่มีความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมโครงงานวิทยาศาสตร์ ไม่เข้าใจขั้นตอนการดำเนินงาน รวมทั้งมีอุปสรรคต่างๆ เกิดขึ้น ทำให้โครงงานวิทยาศาสตร์ไม่ค่อยได้รับความสนใจเท่าที่ควร นักเรียนจึงไม่อยากทำ โครงงานวิทยาศาสตร์เป็นเรื่องที่ต้องอาศัยสถานการณ์ การฝึกให้นักเรียนได้มีโอกาสกระทำกิจกรรมให้มาก เพื่อให้เกิดทักษะและความชำนาญ ดังนั้นนวัตกรรมที่เหมาะสมในการฝึกความสามารถในการทำโครงงานวิทยาศาสตร์ของนักเรียนได้ดี ก็คือชุดฝึก เนื่องจากชุดฝึกเป็นเครื่องมือที่จำเป็นต่อการฝึกทักษะของผู้เรียน ช่วยเสริมทักษะให้คงทนและฝึกฝนทักษะต่างๆ ช่วยให้ผู้สอนมองเห็นจุดเด่น จุดด้อย ของผู้เรียนได้ชัดเจน เป็นแนวทางการแก้ปัญหาของผู้เรียนได้ทันท่วงที (นราวัลย์ กาญจนะ ประโชติ. 2554 : 35) เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่จะทำให้นักเรียนค้นพบความรู้ ความจริงด้วย ตนเองตามความยากง่ายอย่างเหมาะสม ชุดฝึกเป็นแหล่งการเรียนรู้ที่ทันสมัย มีสื่อการสอนที่เร้า ความสนใจ ช่วยลดภาระงานของครูและสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ดี (Green. 1976 : 38 อ้างถึงใน พรทิพย์ ศักดิ์สิทธิ์ประถม. 2544 : 3) แก้ปัญหาเรื่องเวลาน้อยได้ (มณฑา บัวสวัสดิ์.2547 : 2) และจากการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับชุดฝึกกิจกรรมโครงงานของ อรอุมา พร้อมจะบก (2547) พบว่า ชุดฝึกที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์จะสามารถทำให้นักเรียนมีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์สูงขึ้น มีความกระตือรือร้นและสนใจในการเรียน มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากขึ้นสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธณภณ ธรรมรักษ์ (2546) ที่พัฒนาชุดฝึกโครงงานวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้ชุดฝึก โครงงาน สามารถพัฒนาการคิดทำโครงงานวิทยาศาสตร์อย่างสร้างสรรค์ กล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็น ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น ทำงานที่เป็นกลุ่ม และมีความสามัคคี

จากเหตุผลและผลการศึกษาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาชุดฝึกการทำโครงงานวิทยาศาสตร์ เพื่อเพิ่มความสามารถในการทำโครงงานวิทยาศาสตร์ของนักเรียน อันจะส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข เนื่องจากนักเรียนได้ศึกษาเรื่องที่ตนเองสนใจ รวมทั้งยังเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการพัฒนาการเรียนการสอนรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดฝึกการทำโครงงานวิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนระดับ ปวช.1 ภาษาต่างประเทศ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. เพื่อศึกษาจำนวนนักเรียนระดับ ปวช.1 ภาษาต่างประเทศ ที่มีความสามารถในการทำโครงงานวิทยาศาสตร์ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 หลังการฝึกโดยใช้ชุดฝึกการทำโครงงานวิทยาศาสตร์

3. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ในการทำโครงงานวิทยาศาสตร์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับ ปวช.1 แผนกวิชาภาษาต่างประเทศที่ได้รับการฝึกโดยใช้ชุดฝึกการทำโครงงานวิทยาศาสตร์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับ ปวช.1 ที่เรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 29 คน ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับ ปวช.1 แผนกวิชาภาษาต่างประเทศ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 29 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ชุดฝึกการทำโครงงานวิทยาศาสตร์
2. แบบประเมินโครงงานวิทยาศาสตร์ของนักเรียน
3. แบบทดสอบความสามารถในการทำโครงงานวิทยาศาสตร์

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. การสร้างชุดฝึกการทำโครงงานวิทยาศาสตร์

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างชุดฝึกการทำโครงงานวิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนระดับ ปวช.1 แผนกวิชาภาษาต่างประเทศ ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องโครงงานวิทยาศาสตร์ และหลักการ ทฤษฎี เทคนิคการสร้างชุดฝึก

ขั้นที่ 2 กำหนดลักษณะของความสามารถในการทำโครงงานวิทยาศาสตร์ที่ต้องการพัฒนาส่งเสริม ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงงาน การกำหนดปัญหาและสมมติฐาน การออกแบบวางแผนและเขียนเค้าโครง การลงมือทำโครงงาน การเขียนรายงานโครงงาน และ การนำเสนอและจัดแสดงผลงาน แล้วจึงกำหนดชุดฝึก จำนวน 6 ชุด

ขั้นที่ 3 ออกแบบและกำหนดส่วนประกอบของชุดฝึกแต่ละชุด โดยชุดฝึกแต่ละชุด แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 คู่มือครู ประกอบด้วย คำนำ คำชี้แจง แผนการใช้ชุดฝึก บัตรเฉลยชุดฝึกและเกณฑ์การให้คะแนน

ส่วนที่ 2 ชุดฝึกการทำโครงงานวิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียน ประกอบด้วย คำชี้แจง จุดประสงค์การเรียนรู้ ใบความรู้ ใบกิจกรรม และแบบฝึกหัด

ขั้นที่ 4 สร้างชุดฝึกการทำโครงงานวิทยาศาสตร์ จำนวน 6 ชุด

ขั้นที่ 5 วางแผนการใช้ชุดฝึก โดยกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ กำหนดกิจกรรมการฝึก โดยแบ่งขั้นตอนในการฝึก ออกเป็น 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นทดสอบก่อนการฝึก ขั้นนำเข้าสู่การฝึก ขั้นฝึก ขั้นอภิปรายผล ขั้นสรุป และขั้นทดสอบหลังการฝึก

ขั้นที่ 6 กำหนดสื่อ อุปกรณ์ เวลาที่ใช้ในการฝึก และการวัดผลประเมินผล

ขั้นที่ 7 ผลิตและจัดหาสื่อประกอบการฝึก

ขั้นที่ 8 กำหนดวิธีการประเมินผลการทำกิจกรรมของนักเรียนในแต่ละกิจกรรม ซึ่ง ประเมินผลจากการสังเกต พิจารณาจากความสนใจ การเข้าร่วมกิจกรรม การอภิปราย แสดงความ คิดเห็น และการทำใบกิจกรรม

ขั้นที่ 9 สร้างแบบฝึกหัดประจำชุดฝึก

การตรวจสอบคุณภาพของชุดฝึกการทำโครงงานวิทยาศาสตร์

ในการหาคุณภาพของชุดฝึกการทำโครงงานวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นปวช.1 แผนกวิชาการโรงแรม ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างแบบประเมินชุดฝึกการทำโครงงาน โดยศึกษารูปแบบการประเมินชุดฝึกของอร

อุมา พร้อมจะบก (2547 : 376) ซึ่งเป็นแบบประเมินความเหมาะสมของชุดฝึกที่ใช้มาตราส่วนประเมินค่า โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนเป็นแบบการจัดอันดับคุณภาพ

ขั้นที่ 2 นำชุดฝึกการทำโครงงาน ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ

ขั้นที่ 3 นำความเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินชุดฝึกการทำโครงงานทั้ง 6 ชุด ในแต่ละข้อมาหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ขั้นที่ 4 ปรับปรุงแก้ไขชุดฝึก ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นที่ 5 ทดสอบประสิทธิภาพของชุดฝึก

ขั้นที่ 6 นำชุดฝึกการทำโครงงาน ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. แบบทดสอบความสามารถในการทำโครงงานวิทยาศาสตร์

การสร้างแบบทดสอบความสามารถในการทำโครงงานวิทยาศาสตร์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบทดสอบ ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบจากเอกสารและหนังสือที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบ หลักการเขียนแบบทดสอบประเภทปรนัย และการวัดและประเมินผล

2.2 กำหนดจุดประสงค์ของการทดสอบ โดยการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งเป็นแนวทางในการออกข้อสอบ

2.3 สร้างแบบทดสอบความสามารถในการทำโครงงานวิทยาศาสตร์ ให้ครอบคลุมจุดประสงค์การฝึกและพฤติกรรมที่ต้องการวัด จำนวน 40 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre - experimental research) โดยใช้ แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียว ทำการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (Pre - test / post - test design) โดยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้น ไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับ ปวช.1 ภาษาต่างประเทศ จำนวน 29 คน ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ตามขั้นตอนดังนี้

1.1 ทำการทดสอบก่อนฝึก ด้วยแบบทดสอบความรู้ในการทำโครงงานวิทยาศาสตร์ จำนวน 40 ข้อ แล้วบันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนก่อนฝึก

1.2 ดำเนินการฝึกกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ชุดฝึกการทำโครงงานวิทยาศาสตร์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้เวลาในการทดลองทั้งสิ้น 3 สัปดาห์ จำนวน 9 ชั่วโมง

1.3 ประเมินความสามารถในการทำโครงงานวิทยาศาสตร์ของนักเรียน โดยให้คณะกรรมการ จำนวน 3 ท่าน (ใช้แบบประเมินโครงงานวิทยาศาสตร์ ซึ่งใช้การประเมินโดยอิง รูบริค แบบแยกองค์ประกอบ แบ่งระดับการให้คะแนนในแต่ละด้าน เป็น 3 , 2 และ 1) ประเมินโครงงานของนักเรียนแต่ละกลุ่ม

1.4 ทำการทดสอบหลังฝึก ด้วยแบบทดสอบความรู้ในการทำโครงงานวิทยาศาสตร์ จำนวน 40 ข้อ แล้วบันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนหลังฝึก

1.5 ตรวจผลการทดสอบ นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐานและสรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. หาประสิทธิภาพของชุดฝึกการทำโครงงานวิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนระดับ ปวช.1 แผนกวิชาภาษาต่างประเทศ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. ศึกษาจำนวนนักเรียนระดับ ปวช.1 ภาษาต่างประเทศ ที่มีความสามารถในการทำโครงงานวิทยาศาสตร์ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 หลังการฝึกโดยใช้ชุดฝึกการทำโครงงานวิทยาศาสตร์
3. เปรียบเทียบความรู้ในการทำโครงงานวิทยาศาสตร์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับ ปวช.1 แผนกวิชาภาษาต่างประเทศ ที่ได้รับการฝึกโดยใช้ชุดฝึกการทำโครงงานวิทยาศาสตร์ โดยการนำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบความรู้ในการทำโครงงานก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนแต่ละคนมาบันทึก

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาประสิทธิภาพของชุดฝึกการทำโครงงานวิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนระดับ ปวช.1 แผนกวิชาภาษาต่างประเทศ ผู้วิจัยได้สร้างชุดฝึกการทำโครงงานวิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนระดับชั้น ปวช.1 แผนกวิชาภาษาต่างประเทศ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านประเมินนำมาพัฒนาและทดสอบประสิทธิภาพของชุดฝึกโดยทดสอบกับนักเรียนจำนวน 12 คนแล้วจึงนำชุดฝึกที่ทดสอบประสิทธิภาพและปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ชุดฝึกแต่ละชุดมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ทุกชุด โดยมี ค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) เท่ากับ 87.41 และค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) เท่ากับ 81.00 โดยสรุปแล้ว จากการทดสอบเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดฝึก พบว่าชุดฝึกทุกชุดมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

การศึกษาจำนวนนักเรียนระดับ ปวช.1 ภาษาต่างประเทศ ที่มีความสามารถในการทำโครงงานวิทยาศาสตร์ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 หลังการฝึกโดยใช้ชุดฝึกการทำโครงงานวิทยาศาสตร์ พบว่าจำนวนนักเรียนร้อยละ 100 มีความสามารถในการทำโครงงานวิทยาศาสตร์ หลังการฝึกโดยใช้ชุดฝึกการทำโครงงานวิทยาศาสตร์ผ่านเกณฑ์ร้อยละ70 ของคะแนนเต็มและเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

การเปรียบเทียบความรู้ในการทำโครงงานวิทยาศาสตร์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับ ปวช.1 แผนกวิชาภาษาต่างประเทศ ที่ได้รับการฝึกโดยใช้ชุดฝึกการทำโครงงานวิทยาศาสตร์ ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบความสามารถในการทำโครงงานวิทยาศาสตร์ที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ และหาค่าความยากง่าย และค่าความเที่ยง จากนั้นจึงนำแบบทดสอบ จำนวน 40 ข้อ ไปทดสอบก่อนฝึกและหลังฝึกกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 21 คน พบว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่าง มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ย 14.73 คิดเป็นร้อยละ 36.85 และคะแนนหลังเรียนเฉลี่ย 32.4 คิดเป็นร้อยละ 81.0 แสดงว่าความรู้ในการทำโครงงานวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นปวช.1 แผนกวิชาภาษาต่างประเทศ ที่ได้รับการฝึกโดยใช้ชุดฝึกการทำโครงงานวิทยาศาสตร์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การนำชุดฝึกการทำโครงงานวิทยาศาสตร์ไปใช้ในการฝึกกิจกรรมทำโครงงานวิทยาศาสตร์ เพื่อให้นักเรียนสามารถทำโครงงานได้เป็นโครงงานแรก เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนสามารถทำโครงงานในรายวิชาอื่นได้ และทำให้ประสิทธิภาพของโครงงานสูงขึ้น

1.2 เวลาที่ใช้ในการฝึกกิจกรรม จะเพียงพอสำหรับนักเรียนบางคน แต่อาจไม่เพียงพอสำหรับนักเรียนบางคน แต่ผู้สอนไม่ต้องกังวลเพราะสุดท้ายแล้วนักเรียนทุกคนทำกิจกรรมเสร็จและผลการทำกิจกรรมผ่านเกณฑ์การประเมิน แต่ครูผู้สอนต้องให้การดูแลนักเรียนเหล่านี้เป็นพิเศษเพื่อให้คำแนะนำและช่วยเหลือด้านวิชาการด้วย ตลอดจนสร้างขวัญและกำลังใจว่านักเรียนจะต้องทำได้สำเร็จ

1.3 ผู้สอนจะต้องมีความพร้อมในด้านความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ความสามารถในการจัดหาและจัดเตรียมอุปกรณ์ แหล่งข้อมูลต่าง ๆ

1.4 ในการปฏิบัติกิจกรรมโครงงานวิทยาศาสตร์ขั้นตอนที่สำคัญในการปฏิบัติกิจกรรม คือ การคิดปัญหาเพื่อนำไปสู่การเลือกเรื่องโครงงานวิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นเรื่องที่นักเรียนแต่ละกลุ่มคิดว่าสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเองจนสำเร็จ หากมีข้อขัดข้องไม่สามารถทำโครงงานในเรื่องที่เลือกครั้งแรกได้ สามารถพิจารณาเรื่องในลำดับถัดไปของกลุ่มเพื่อศึกษา ครูผู้สอนยังมีส่วนช่วยในเรื่องการค้นคว้าเอกสารและแหล่งความรู้ต่าง ๆ ตลอดจนช่วยกระตุ้นให้นักเรียนคิดอยู่ตลอดเวลาหรือประคองไม่ให้นักเรียนคิดออกนอกเส้นทางที่ตั้งจุดมุ่งหมายไว้ โดยอาจใช้คำถามที่เป็นการชวนคิด ชวนทำ ใช้สื่อประกอบ อาจจะเป็นรูปภาพ หรือ ของจริงก็ได้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาความสามารถในการวิเคราะห์โครงงานวิทยาศาสตร์ของนักเรียนที่ฝึกการทำโครงงานวิทยาศาสตร์โดยใช้ชุดฝึก

2.2 ควรศึกษาความสามารถในการทำกิจกรรมโครงงานวิทยาศาสตร์โดยใช้กิจกรรมรูปแบบอื่น ๆ เพื่อชักนำให้นักเรียนทำโครงงานวิทยาศาสตร์และความสามารถ ในการแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ เป็นการเฉพาะบ้าง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ชุดฝึกการทำโครงงานวิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ได้ทราบจำนวนนักเรียนระดับ ปวช.1 ภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถในการทำโครงงานวิทยาศาสตร์ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 หลังการฝึกโดยใช้ชุดฝึกการทำโครงงานวิทยาศาสตร์
3. ได้ทราบความรู้ในการทำโครงงานวิทยาศาสตร์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับ ปวช.1 แผนกวิชาภาษาต่างประเทศที่ได้รับการฝึกโดยใช้ชุดฝึกการทำโครงงานวิทยาศาสตร์

การพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้สื่อประสม วิชาพลังงานและสิ่งแวดล้อม

ผู้วิจัย	นางสาวจุฑาทิพย์ มีแก้ว
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	คบ.(วิทยาศาสตร์)
ปีการศึกษา	2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วทำให้เกิดผลกระทบต่อทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ประชาชนต้องมีการปรับตัวเข้ากับสภาพต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม การกำหนดแผนการศึกษาได้เน้นการมีทักษะพื้นฐานและทักษะเฉพาะที่จำเป็นสำหรับการประกอบอาชีพ เนื้อหาความรู้ต่าง ๆ มีจำนวนมากมายและปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็วเกินกว่าจะนำมาบอกเล่าในชั้นเรียนได้หมด ดังนั้นการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ในปัจจุบันจึงให้ความสำคัญในเรื่องการสร้างเสริมให้นักเรียนเกิดเจตคติเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเน้นทักษะกระบวนการในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองมากกว่าอดีต ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกอยากจะศึกษาวิทยาศาสตร์ การเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ก็เช่นเดียวกัน หากส่งเสริมให้นักเรียนมีความสนใจสนุกสนานกับการเรียนแล้วก็จะทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จได้

ดังนั้น ในการวางแผนการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ประสบผลสำเร็จได้นั้น ผู้สอนจะต้องมีการวางแผนการสอนล่วงหน้า โดยคำนึงถึงองค์ประกอบหลายประการ เช่น ธรรมชาติของเนื้อหาบรรยากาศของชั้นเรียน ความสนใจและความต้องการของนักเรียน รวมทั้งครูจะต้องนำเอาเทคนิควิธีการสอนหลายวิธีมาใช้ในบทเรียนหนึ่ง ๆ ให้เหมาะสม รูปแบบหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ที่น่าสนใจ คือ การให้เด็กได้สนุกกับของเล่นและเกม นักเรียนจะได้มีการพัฒนาความคิดเป็นขั้นตอน ความใฝ่รู้ ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และเจตคติเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์จากอดีตจนถึงปัจจุบันประสบปัญหามากในหลาย ๆ ด้าน ทำให้การประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติวิชาวิทยาศาสตร์อยู่ในระดับต่ำ อันเนื่องมาจากการขาดแรงจูงใจในการเรียนนั้น มีแนวทางในการแก้ไขให้ดีขึ้นด้วยการสร้างบรรยากาศการแข่งขันในห้องเรียน โดยการใช้เกมเข้ามาประกอบการเรียนการสอน ซึ่งจะกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจ ตั้งใจ และพร้อมที่จะเรียนรู้ตลอดเวลา ซึ่งจะทำให้ผลการเรียนดีขึ้น

จากประสบการณ์การสอนเรื่องความหมายของพลังงานและสิ่งแวดล้อม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 พบว่านักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ขาดความสนใจและเอาใจใส่ในการเรียน โดยเฉพาะการเรียนในห้องเรียนและการทำแบบทดสอบ ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการนำสื่อการเรียนรู้มาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน จะช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจ เกิดความสนุกสนาน ไม่เกิดความเบื่อหน่าย ผู้วิจัยจึงได้จัดทำงานวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง การพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้สื่อประสม วิชาพลังงานและสิ่งแวดล้อมในครั้งนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลังงานและสิ่งแวดล้อม
2. เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลังงานและสิ่งแวดล้อม
3. เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาพลังงานและสิ่งแวดล้อม

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 23 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาพลังงานและสิ่งแวดล้อม
2. สื่อการเรียนรู้แบบประสม
3. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัย จำนวน 20 ข้อ
4. แบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลังงานและสิ่งแวดล้อม จำนวน 10 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เก็บคะแนนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาพลังงานและสิ่งแวดล้อม ก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ที่ผู้รายงานสร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ
2. ดำเนินการสอนตามตารางการเรียนรู้ วิชาพลังงานและสิ่งแวดล้อม โดยใช้สื่อการเรียนรู้ ระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2562 – มกราคม 2563
3. เมื่อดำเนินการสอนครบหน่วยการเรียนรู้แล้ว ทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน
4. เก็บข้อมูลจากแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลังงานและสิ่งแวดล้อม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการประเมินโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติ โดยเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนกับคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียน จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 20 ข้อ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปรผลข้อมูล ที่ได้จากการประเมินจากแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนพลังงานและสิ่งแวดล้อม จำนวน 10 ข้อ

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลังงานและสิ่งแวดล้อม นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ภายหลังได้รับการสอนโดยใช้เกม สูงกว่าเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มีแรงจูงใจต่อการจัดการเรียนการสอน แบบใช้สื่อประสมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.13

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. การจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยใช้สื่อประสมเพื่อสร้างแรงจูงใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลังงานและสิ่งแวดล้อม นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ เป็นการเรียนรู้แนวใหม่ที่น่าสนใจและน่านำไปใช้ แม้ช่วงแรกนักศึกษาเกิดความวุ่นวาย แย่งกันในการปฏิบัติกิจกรรม ทำให้การจัดการเรียนรู้เกิดความล่าช้าบ้าง แต่เมื่อได้เรียนในช่วงต่อไป นักศึกษาก็มีความแบ่งหน้าที่ในการทำกิจกรรม ทำให้บรรยากาศสนุกสนาน เกิดการเรียนรู้มากขึ้น กิจกรรมก็ดำเนินการไปอย่างราบรื่น

2. การเลือกเนื้อหาที่นำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญ ควรคำนึงถึงเพศ วัย และระดับความสามารถในการร่วมกิจกรรมของนักเรียนด้วย หากเนื้อหาใดที่นักเรียนสนใจ นักเรียนจะเกิดการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยใช้เกมเพื่อสร้างแรงจูงใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในกลุ่มประสบการณ์อื่น ๆ และในระดับชั้นอื่น ๆ

2. ควรพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยกิจกรรมรูปแบบอื่น ๆ เพื่อที่นักเรียนจะได้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย

3. ควรพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยใช้เกมในเนื้อหาหรือเรื่องราวอื่น ๆ ที่นักเรียนสนใจ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน มีความสนุกสนานและเรียนอย่างมีความสุข

2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจ โดยการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) ในรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ เรื่องเทคโนโลยีชีวภาพ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวณัฐวดี สุขประจันทร์
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา วท.บ.(ศึกษาศาสตร์)
ปีการศึกษา 2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกและความคาดหวังของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในการปฏิรูปการเรียนรู้ แนวทางการจัดการศึกษาต้องยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ การจัดการศึกษาต้องเน้นทั้งความรู้ คุณธรรม และกระบวนการเรียนรู้ในเรื่องสาระความรู้ให้บูรณาการความรู้และทักษะต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับแต่ละระดับการศึกษา นอกจากนี้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ยังต้องส่งเสริมให้ผู้สอนจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้

การสอนวิชาวิทยาศาสตร์ในปัจจุบันครูยังเน้นเนื้อหาวิชามากเกินไป การสอนใช้วิธีอธิบายหรือการบรรยายเป็นส่วนใหญ่ รวมไปถึงระบบการศึกษาของครูไทย ส่วนมากเน้นการถ่ายทอดเนื้อหาความรู้มากกว่าที่จะสอนให้นักเรียนฝึกฝนความคิด ซึ่งถึงแม้ว่าครูจะพยายามปรับเปลี่ยนแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนคิดแล้วก็ทำตาม แต่ก็พบปัญหาคือจำนวนนักเรียนในห้องมากเกินไป ครูไม่อาจฝึกให้นักเรียนแก้ปัญหาได้หมดทุกคน ประกอบกับเนื้อหาวิชามีจำนวนมากแต่เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีน้อย ทำให้ไม่สามารถจัดทำกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ส่งผลให้ผู้เรียนขาดทักษะในการเรียนรู้หลาย ๆ ด้าน เช่น การแก้ปัญหา ทำงานร่วมกับผู้อื่น การวิเคราะห์ เป็นต้น

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจผลการเรียนที่ใช้วิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน ในรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ สำหรับผู้เรียนเพื่อเป็นการช่วยให้ผู้เรียนที่มีปัญหาทางการเรียนสามารถได้เรียนรู้ด้วยตนเอง และแก้ปัญหาด้านเวลาที่มีจำกัดในการเรียนการสอน โดยคาดหวังว่ากระบวนการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นจะสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ และพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคนได้ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ เรื่องเทคโนโลยีชีวภาพ ก่อนและหลังของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการใช้การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน เรื่อง เทคโนโลยีชีวภาพ

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ เรื่องเทคโนโลยี ชีวภาพ ก่อนและหลังการเรียนของ

นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน มีความแตกต่างกัน

2. นักเรียนมีความพึงพอใจที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน เรื่องเทคโนโลยี ชีวภาพ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 การบัญชี กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 1 ห้อง รวมนักเรียน 32 คน ได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น ได้แก่ รูปแบบการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom)

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนจากการเรียนเรื่องเทคโนโลยีชีวภาพ ผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่ใช้วิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom)

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ เรื่องเทคโนโลยีชีวภาพ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

2. แบบวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของลิเคิร์ท (Likert Scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

3. สื่อการสอนวีดีโอ เรื่องเทคโนโลยีชีวภาพ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ เรื่องเทคโนโลยีชีวภาพ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยมีลำดับขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาหลักการและทำความเข้าใจกับการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 ศึกษาหลักสูตร จุดมุ่งหมาย คู่มือครู เนื้อหารายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ เรื่องเทคโนโลยีชีวภาพ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

1.3 วิเคราะห์จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของแต่ละเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน แนวคิดต่อเนื่อง และความคิดรวบยอดของเนื้อหาวิชา

1.4 กำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของแต่ละเนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน รวมทั้งการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน

2. แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 4 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน มีลำดับขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ เพื่อหากรอบวัดความพึงพอใจให้ครอบคลุมด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้และขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

2.2 สร้างแบบวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน โดยให้ครอบคลุมด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย บทบาทผู้สอน บทบาทผู้เรียน วิธีการสอน สื่อ และการวัดผลประเมินผล โดยแบบวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของลิเคิร์ท (Lidert Scale)

2.3 นำแบบวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มที่ศึกษาในการวิจัย

3. สื่อวีดีโอในการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ เรื่องเทคโนโลยีชีวภาพ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

2. ดำเนินการทดลองสอนโดยใช้วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom)

3. ขั้นสิ้นสุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

4. ทดสอบหลังเรียน (Post-test) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ เรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศ ชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน

สรุปผลการวิจัย

1. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ เรื่องเทคโนโลยีชีวภาพ ก่อนและหลังของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 4 พบว่า ผลที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน กลุ่มตัวอย่างสามารถทำคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 13.06 และผลที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน กลุ่มตัวอย่างสามารถทำได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 18.28 เมื่อนำผลที่ได้มาหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความพึงพอใจที่มีต่อการใช้การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน เรื่อง เทคโนโลยีชีวภาพ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 4 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในด้านเนื้อหามากที่สุด ร้อยละ 26 รองลงมาคือด้านสื่อการเรียนการสอนและด้านการวัดและประเมินผล ร้อยละ 25 ส่วนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความพึงพอใจน้อยที่สุด ร้อยละ 24

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจโดยการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) ในรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ เรื่องเทคโนโลยีชีวภาพ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 4 ผู้วิจัยสรุปแนวคิดเป็นข้อเสนอแนะในการนำไปใช้และวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน อาจนำไปประยุกต์ใช้กับเนื้อหาอื่น หรือรายวิชาอื่น ๆ

2. ควรมีการศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านกับตัวแปรอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น ความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และเจตคติทางวิทยาศาสตร์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้กระบวนการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) ในรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักการคิดวิเคราะห์และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

2. ทราบถึงความพึงพอใจและความต้องการของนักเรียนที่มีต่อการใช้วิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) ในการจัดการเรียนรู้

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้มีวินัยและความรับผิดชอบของนักเรียนชั้น ปวช.1 การตลาด กลุ่ม 1 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวพรพิมล จงจิตร
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา วท.บ.(วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม)
ปีการศึกษา 2562

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงในทุกๆ ด้าน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง จึงจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบต่างๆมาเกื้อหนุนกัน ซึ่งต้องมีการพัฒนาโดยต้องคำนึงถึงทรัพยากรที่มีคุณภาพและสิ่งที่สำคัญที่สุด คือ ทรัพยากรบุคลากรที่มีคุณภาพ โดยจะต้องมีคุณสมบัติด้านสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจที่ดี มีสติปัญญา มีความรู้ความสามารถ มีความอดทน ขยันขันแข็ง ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก กล้าเผชิญปัญหาและอุปสรรคด้วยความมุ่งมั่น ถ้ามนุษย์ทุกคนมีคุณสมบัติดังกล่าวก็จะเป็นผู้มีวินัยในตนเอง ซึ่งจะเป็นวัฒนธรรมที่ทุกคนในสังคมต้องปฏิบัติ เพราะจะทำให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

วินัยจึงเป็นคุณธรรมที่ควรสร้างและปลูกฝังให้ทุกคนใช้เป็นแนวทางสำหรับบังคับพฤติกรรมของตนเองทำให้บรรลุตามจุดหมายของชีวิตและประสบความสำเร็จในชีวิต เพราะฉะนั้นครูควรสร้างสรรค์วินัยให้เกิดแก่นักเรียน เมื่อนักเรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนจะทำให้สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนให้เป็นไปในทางที่ดีงาม จึงควรมีการปลูกฝังให้ยึดถือและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ถ้าหากในสังคมไม่มีการปลูกฝังและพัฒนาเด็กให้มีวินัยและคุณภาพแล้ว การพัฒนาสังคมและประเทศก็จะเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพจึงควรต้องปลูกฝังวินัยในตนเองให้เป็นพื้นฐาน

ในที่สุดก็สามารถพัฒนาประเทศชาติให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญและมีความจำเป็นอย่างมากในการที่จะพัฒนาให้มนุษย์มีประสิทธิภาพและศักยภาพสูงสุด

จากการเป็นครูผู้สอนชั้น ปวช.1 การตลาด กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ซึ่งมีหน้าที่ดูแลนักเรียนด้านพฤติกรรมและการเรียนของนักเรียนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน พบว่าพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนบางคนในห้องเรียนไม่สนใจเรียน ขาดความรับผิดชอบและระเบียบวินัยจึงทำให้บรรยากาศการเรียนรู้ไม่เอื้อต่อการเรียนการสอนและมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์จึงทำให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้ จะส่งผลต่อนักเรียนบางคนที่มีผลการเรียนค่อนข้างต่ำ จึงต้องใช้กระบวนการวิจัยมาแก้ปัญหา โดยการนำทฤษฎีการเรียนรู้ ทฤษฎีแรงจูงใจ และทฤษฎีการวางเงื่อนไขมาใช้กับนักเรียนเพื่อเป็นการพัฒนาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและส่งเสริมศักยภาพของนักเรียน ให้เกิดการเรียนรู้เต็มศักยภาพและความสามารถของตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีวินัย ความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ทำให้สามารถพัฒนานักเรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและมีผลการเรียนดีขึ้น

วัตถุประสงค์

เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้นของนักเรียนชั้น ปวช.1 การตลาด กลุ่ม 1 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

สมมติฐานการวิจัย

เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของนักเรียน ทำให้สามารถพัฒนาศักยภาพด้านพฤติกรรมและการเรียนให้ดีขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้น ปวช. 1 การตลาด กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 31 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ พฤติกรรมด้านวินัยและความรับผิดชอบต่อตนเอง ได้แก่ วินัยในตนเอง ความรับผิดชอบ แรงจูงใจในการเรียน

2.2 ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมด้านความมีวินัยในตนเอง

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการวิจัยไว้ดังนี้

1. ศึกษาหลักการ ทฤษฎีจิตวิทยาการศึกษา เจตคติ (Attitude) ทฤษฎีแรงจูงใจ ทฤษฎีการเรียนรู้แบบวางเงื่อนไข แบบการกระทำของสกินเนอร์ ลักษณะด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนและความรับผิดชอบ

2. กำหนดกรอบความคิดในการวิจัย เพื่อทำการศึกษาความมีวินัยในตนเอง ความรับผิดชอบของนักเรียนชั้น ปวช.1 การตลาด กลุ่ม 1 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

3. กำหนดวัตถุประสงค์

4. กำหนดกลุ่มประชากร ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดกลุ่มประชากร คือ นักเรียนชั้น ปวช. 1 การตลาด กลุ่ม 1 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 31 คน

5. สร้างเครื่องมือการวิจัย โดยผู้วิจัยศึกษาจากหลักการ ทฤษฎี แนวคิด วัตถุประสงค์ เพื่อจำแนกว่า ควรสร้างเครื่องมือวัดด้านใดบ้างให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนชั้น ปวช.1 การตลาด กลุ่ม 1 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 31 คน ที่นำมาทำการวิจัยในครั้งนี้

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยการสังเกตให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถาม

7. การสรุปผลการวิจัยและนำเสนอผลการวิจัย โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลและเขียนสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับ ปวช.1 การตลาด กลุ่ม 1 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 31 คน

เครื่องมือที่ใช้ในวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสังเกต แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้การสังเกตและนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้นักเรียนชั้น ปวช.1 การตลาด กลุ่ม 1 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 31 คน ได้ตอบแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้ค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกต ข้อมูลด้านการเรียนของแต่ละวิชาและการตอบแบบสอบถามจากนักเรียน การใช้แรงจูงใจเสริมแรงโดยให้คำชมเชยแก่นักเรียน รวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบสนใจเรียน และติดตามจากผู้ปกครอง คุณครูที่เข้าสอนแต่ละวิชา ซึ่งนักเรียนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียนมากขึ้น ในการทำวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า นักเรียนชั้น ปวช.1 การตลาด กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น โดยสังเกตจากบรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่ขาดเรียนหรือมาสาย ทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงกำหนดเวลา รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจโดยดูจากการสังเกต การสัมภาษณ์ ผลการเรียนและสรุปผลการเปรียบเทียบจากการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความมีวินัย ความรับผิดชอบและความสนใจการเรียนของนักเรียน ดังนี้

ตารางแสดงความมีวินัย ความรับผิดชอบและความสนใจการเรียน ของนักเรียนชั้น ปวช.1 การตลาด กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช (ครั้งที่ 1 และ ครั้งที่ 2)

ข้อ	รายการ	ครั้งที่ 1			ครั้งที่ 2		
		ทำเป็นประจำ	ทำเป็นบางครั้ง	ไม่เคยทำ	ทำเป็นประจำ	ทำเป็นบางครั้ง	ไม่เคยทำ
1	นักเรียนนำงานวิชาอื่นมาทำขณะที่กำลังเรียนวิชาหนึ่ง	71.42	14.29	14.29	11.43	34.29	54.28
2	นักเรียนพูดคุยและเล่นกับเพื่อนในขณะที่ครูสอน	65.71	25.72	8.57	14.29	48.57	37.14
3	นักเรียนส่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนด	25.71	42.86	31.43	57.14	34.29	8.57
4	นักเรียนนอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงสอน	54.29	28.57	17.14	0.00	8.57	91.43
5	นักเรียนไม่ทำการบ้านและลอกการบ้านเพื่อน	57.14	25.72	17.14	2.86	14.28	82.86
6	นักเรียนทำผิดจะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้	37.14	45.72	17.14	82.86	17.14	0.00
7	นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	45.71	45.71	8.58	85.71	14.29	0.00
8	นักเรียนมาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียน	42.86	51.43	5.71	88.57	11.43	0.00
9	นักเรียนรู้จักวางแผนและเตรียมพร้อมที่จะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย	25.71	45.72	28.57	74.29	25.71	0.00
10	นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการอ่านหนังสือ	42.86	45.71	11.43	74.28	22.86	2.86

จากแบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับความมีวินัยและความรับผิดชอบในห้องเรียน เมื่อนำผลสรุปของการตอบแบบสอบถาม ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 พบว่า นักเรียนชั้น ปวช.1 การตลาด กลุ่ม 1 มีความกระตือรือร้น เอาใจใส่ต่อการเรียนและมีวินัยและความรับผิดชอบมากขึ้น จากตารางพบว่าในการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 2 นักเรียนมีพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่าครั้งที่ 1 หากพิจารณาในภาพจะเห็นได้ว่าดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด คือ นักเรียนไม่นำงานวิชาอื่นมาทำขณะที่กำลังเรียนวิชาหนึ่ง ไม่คุยและเล่นกับเพื่อนในขณะที่ครูสอน ส่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนด ไม่นอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน ทำการบ้านและไม่ลอกการบ้านเพื่อน ทำผิดจะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้ มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย มาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียน รู้จักวางแผนและเตรียมพร้อมที่จะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการอ่านหนังสือ ทำให้นักเรียนสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนส่งผลให้การเรียนดีขึ้น และเป็นผู้ที่มีความสำเร็จในชีวิตตามจุดหมายที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง ควรมีการติดตามอย่างต่อเนื่อง

2. ครู ผู้ปกครอง นักเรียนและผู้ที่เกี่ยวของ ควรร่วมมือกันแก้ไขและสะท้อนปัญหาต่างๆ ของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมการเรียนเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้น ปวช.1 การตลาด กลุ่ม 1 ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอน ครูแนะแนว ผู้ปกครอง ในการนำปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักศึกษามาสร้างเสริม พัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีคุณค่า มีคุณประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติสืบไป

การศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนระดับ ปวช.1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 ในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวสุพิชชา ชนะพลชัย
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	ค.บ.(ฟิสิกส์)
ปีการศึกษา	2562

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันจากการสอบถามครูผู้สอนในรายวิชาต่างๆของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 แผนกอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มักจะส่งงานการบ้านไม่ตรงเวลาที่ครูผู้สอนกำหนด หรือบางคนก็ไม่ส่งงานการบ้านเลย ซึ่งทำให้ครูผู้สอนไม่สามารถวัดความรู้ หรือติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนได้ ซึ่งในบางวิชาอาจมีผลกระทบต่อคะแนนเก็บของนักเรียนด้วย ดังนั้นผู้วิจัยซึ่งในฐานะที่เป็นครูผู้สอนในรายวิชาวิทยาศาสตร์จึงเห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้ ทำการวิจัยเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 แผนกอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการแก้ปัญหาของนักเรียนในเรื่องพฤติกรรมในการไม่ส่งงาน การบ้านต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้าน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 แผนกอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3
2. เพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับการแก้ปัญหาการไม่ส่งงาน / การบ้านของนักเรียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 แผนกอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 จำนวน 32 คน ได้มาจากการเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาสภาพปัญหาและวิเคราะห์ปัญหา
2. เขียนเค้าโครงงานวิจัยในชั้นเรียน
3. ศึกษาเทคนิคการสร้างแบบสอบถาม
4. ออกแบบและสร้างแบบสอบถามที่จะใช้ในงานวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 จำนวน 32 คน เพื่อหาสาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้าน และทำการบันทึกคะแนน
2. ดำเนินการหาค่าร้อยละของแต่ละสาเหตุ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ เพศ อายุ

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นของผู้ตอบที่มีต่อการไม่ส่งงาน / การบ้านของผู้เรียน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 แผนกอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 ในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน แสดงให้เห็นว่า สาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้าน ลำดับที่ 1 คือ การบ้านมากเกินไปนักเรียนเลือก 17 คน คิดเป็นร้อยละ 53.13 ลำดับที่ 2 คือ ติดเกมนักเรียนเลือก 15 คน คิดเป็นร้อยละ 46.88 ลำดับที่ 3 คือ เบื่อหน่ายไม่อยากทำนักเรียนเลือก 14 คน คิดเป็นร้อยละ 43.75 โดยคิดจากนักเรียน 32 คน

ข้อเสนอแนะ

1. ในการสร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมในเรื่องการไม่ส่งงาน/การบ้าน อาจจัดทำกับนักเรียนทั้งระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 แผนกอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 เพื่อเป็นการศึกษาในภาพรวม เพราะการวิจัยครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างเป็นเพียงนักเรียนในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 แผนกอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 เท่านั้น ซึ่งอาจจะได้ผลการวิจัยที่แตกต่างกันก็ได้
2. ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจเจาะจงทำการวิจัยกลุ่มนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆต่อไป และอาจแยกหัวข้อเป็นรายวิชาต่างๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดขึ้น ซึ่งจะได้นำผลการ ทดลองที่ได้ไปแก้ไขปัญหาในการไม่ส่งงาน / การบ้าน ของนักเรียนต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงพฤติกรรมและสาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้านของนักเรียน
2. ได้แนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน

การพัฒนาชุดการสอนการปฏิบัติคลาริเน็ตเบื้องต้น วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นายสิริเทพ อิสรธราดล
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี
ปีการศึกษา 2562

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 กล่าวถึงความหมายของการศึกษาว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรมการสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานแห่งชาติ, 2545 : 1) กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม มีสุนทรียภาพ ความมีคุณค่าซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ กิจกรรมทางศิลปะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจนการนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้ กล่าวคือ การส่งเสริมมนุษย์ในทุก ๆ ด้านไม่ใช่เพียงแค่ด้านวิชาการเพียงอย่างเดียว เราจำเป็นจะต้องให้มนุษย์มีพัฒนาการด้านต่าง ๆ อย่างสมดุล ไม่ว่าจะเป็นร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ให้ได้เรียนรู้สุนทรียศาสตร์ ชื่นชมในความงดงาม ตลอดจนสามารถถ่ายทอดผลงานทางด้านศิลปะ จึงเป็นที่มาของการเรียนดนตรี โดยวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ได้จัดตั้งวงโยธวาธิต เนื่องในโอกาสครบรอบ 82 ปี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ซึ่งได้รับสมัครนักเรียนเข้าร่วมเป็นสมาชิกวงโยธวาธิต โดยนักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่มีทักษะทางด้านดนตรีสากลและทฤษฎีดนตรีสากล ทำให้ไม่สามารถเข้าใจและปฏิบัติได้ เป็นผลให้เกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียน จากสาเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยจึงต้องการพัฒนาการปฏิบัติคลาริเน็ตตั้งแต่เริ่มต้น จึงพัฒนาชุดการสอนปฏิบัติคลาริเน็ต รวมถึงใช้เวลาในการฝึกซ้อมอย่างมีวินัย ทำให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาชุดการสอนปฏิบัติคลาริเน็ตระดับต้น เรื่องการพัฒนาคุณภาพเสียง การเป่า Long Tone การเล่น Scale Bb major และการปฏิบัติบทเพลง
2. เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของชุดสอนที่ได้พัฒนาขึ้น

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรเตรียมอาชีวศึกษา จำนวน 4 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดการสอนการปฏิบัติคลาริเน็ตเบื้องต้น
2. แบบสังเกตในชั้นเรียน
3. แบบจดบันทึกการฝึกซ้อมส่วนตัวของนักเรียน
4. แบบสัมภาษณ์ใช้การกำหนดคำถามที่เกี่ยวกับการพัฒนาการปฏิบัติคลาริเน็ตของผู้เรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณทำโดยการทดสอบปฏิบัติคลาริเน็ตก่อนเรียนและหลังเรียนในทุกสัปดาห์ของการเรียน การทดสอบปฏิบัติคลาริเน็ตแต่ละครั้งวัดด้านความถูกต้องของโน้ต ความถูกต้องของจังหวะคุณภาพของเสียง โดยสร้างเกณฑ์การให้คะแนนเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ดีมาก ดี ปานกลาง และน้อย การทดสอบจะสอดคล้องกับเรื่องที่เรียนในสัปดาห์นั้น ๆ ทั้ง 12 สัปดาห์ โดยมีหัวข้อการสอนทั้งหมด ดังนี้

สัปดาห์ที่ 1 พัฒนาคุณภาพเสียง ครั้งที่ 1
สัปดาห์ที่ 2 Lone Tone ครั้งที่ 1
สัปดาห์ที่ 3 Scale ครั้งที่ 1
สัปดาห์ที่ 4 บทเพลง ครั้งที่ 1
สัปดาห์ที่ 5 พัฒนาคุณภาพเสียง ครั้งที่ 2
สัปดาห์ที่ 6 Lone Tone ครั้งที่ 2
สัปดาห์ที่ 7 Scale ครั้งที่ 2
สัปดาห์ที่ 8 บทเพลง ครั้งที่ 2
สัปดาห์ที่ 9 พัฒนาคุณภาพเสียง ครั้งที่ 3
สัปดาห์ที่ 10 Lone Tone ครั้งที่ 3
สัปดาห์ที่ 11 Scale ครั้งที่ 3
สัปดาห์ที่ 12 บทเพลง ครั้งที่ 3

การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพทำโดยการสังเกตการณ์พัฒนาของนักเรียนในชั้นเรียนแต่ละครั้ง โดยสังเกตการณ์พัฒนาและจดจำ เพื่อให้คะแนนการปฏิบัติ การสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการในครั้งสุดท้ายของการเรียนและการจดบันทึกความถี่และระยะเวลาการฝึกซ้อมส่วนตัวของผู้เรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดการสอน ดูจากจำนวนผู้เรียนที่ทำคะแนนในแต่ละหัวข้อการสอนเทียบกันระหว่างคะแนนปฏิบัติก่อนใช้ชุดการสอนและหลังใช้ชุดการสอน เปรียบเทียบกันเป็นรายหัวข้อ โดยมีหัวข้อหลักที่ใช้วัดคือ คุณภาพของเสียง ความถูกต้องของโน้ต และความถูกต้องของจังหวะ รูปแบบสถิติที่นำมาใช้ในการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยใช้ค่าเฉลี่ยในการนำเสนอข้อมูลและการเขียนบรรยายเชิงพรรณนา

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยใช้ชุดการสอนการปฏิบัติคลาริเน็ตเบื้องต้น ทำให้เห็นได้ว่านักเรียนฝึกปฏิบัติได้ดีขึ้น
2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดการสอนการปฏิบัติคลาริเน็ต

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ครูควรเตรียมความพร้อมในการสอนโดยใช้ชุดการสอนการปฏิบัติคลาริเน็ตในการสอน คือ ครูควรศึกษาขั้นตอนของกิจกรรมให้ละเอียดและใช้เวลาให้เหมาะสม เพื่อให้นักเรียนได้มีเวลาในการพัฒนาทักษะให้การเรียนรู้เป็นไปด้วยความเพลิดเพลิน ซึ่งจะทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้อย่างประสบผลสำเร็จ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาการฝึกแบบฝึกที่หลากหลายเพื่อช่วยสร้างแรงกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนอยากที่จะฝึกปฏิบัติ พร้อมนำเสนอในสื่อที่หลากหลายยิ่งขึ้น การทำวิจัยเกี่ยวกับทักษะการปฏิบัติควรคำนึงถึงสภาพผู้เรียนที่มีความต่างกันทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และประสบการณ์

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ได้ชุดการสอนที่ช่วยพัฒนาทักษะของผู้เรียนในระดับเบื้องต้นในเรื่องการพัฒนาคุณภาพเสียง การเป่า Long Tone การเล่น Scale Bb major และการปฏิบัติบทเพลง